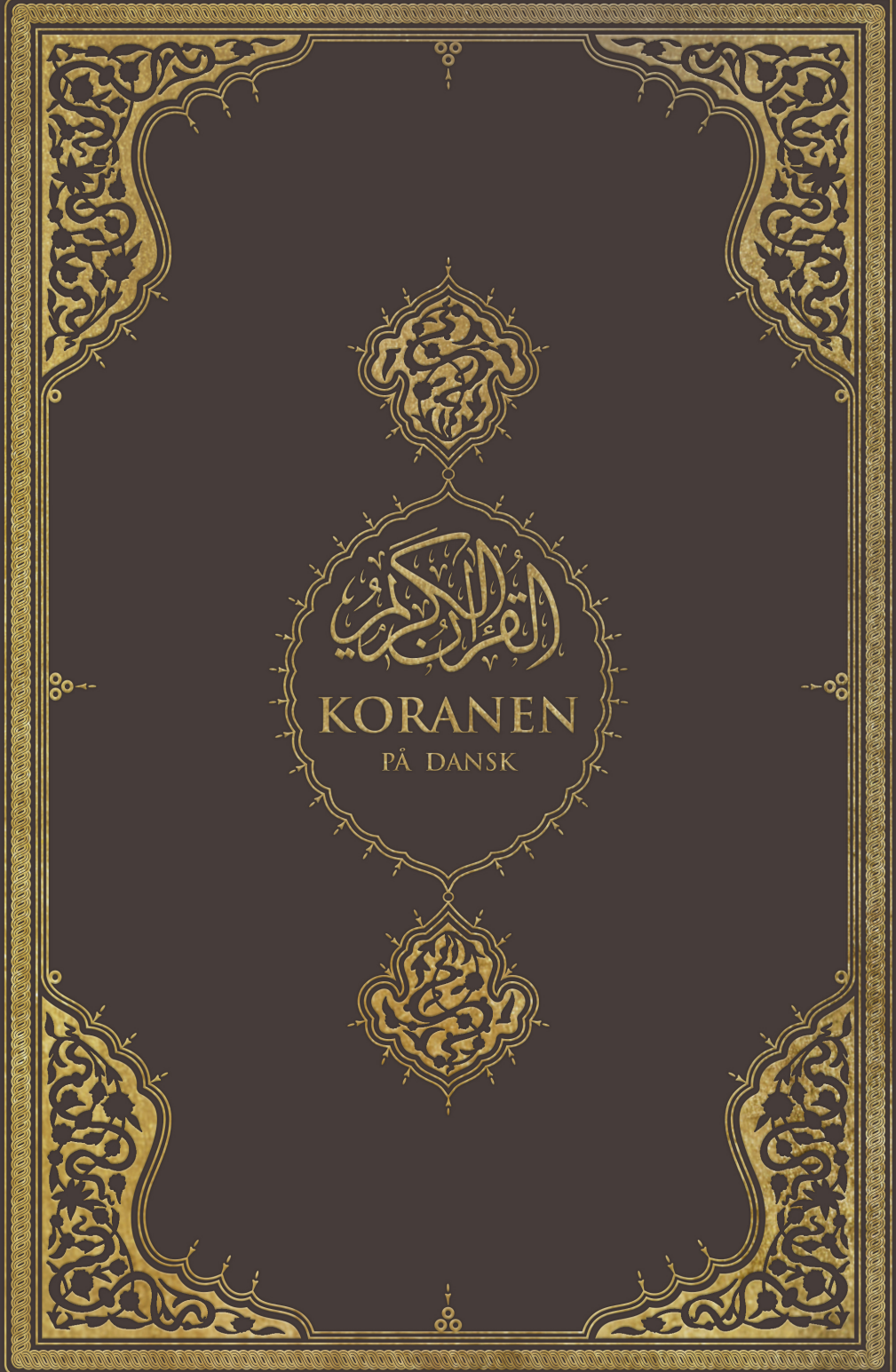

القرآن الكريم

KORANEN

PÅ DANSK

UDGIVELSER AF DIREKTORATET FOR RELIGIÖSE ANLIGGENDER /
DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI YAYINLARI : 1116
GRUNDVÆRKER / KAYNAK ESERLER : 92

HOVEDKOORDINATOR / GENEL KOORDİNATÖR
PROF. DR. MEHMET EMİN ÖZAFŞAR

CHEFREDAKTÖR / YAYIN YÖNETMENİ
DR. YÜKSEL SALMAN

KOORDINERING / KOORDİNASYON
YILDIRAY KAPLAN

OVERSÆTTELSE / ÇEVİRİ
DOÇ. DR. ABDULLAH SIMSEK
DOÇ. DR. AHMET ONAY

FØRSTE KORREKTUR / İLK İNCELEME
ABDUL WAHID PEDERSEN

ANDEN KORREKTUR / SON İNCELEME
PROF. DR. JØRGEN S. NIELSEN

MANUSKRİPTREDAKTION / TASHİH
DR. DORTHE BRAMSEN

TRYKNINGSTILSYN / BASKI TAKİP
MAHİR KİLİNÇ

ISBN 978-975-19-6375-8

2015-06-Y-0003-1116

CERTIFIKAT NR. / SERTİFİKA NO: 12930

BESLUTNING VED UDVALGET FOR GENNEMSYN AF VÆRKER /
ESER İNCELEME KOMİSYON KARARI: 09.01.2015/19

1. UDGIVELSE / BASKI

ANKARA 2015

TRYKKERI / BASKI

ERTEM BASIM YAY. DAĞ. SAN. TİC. LTD. ŞTİ.
0312 640 16 23

GRAFISK DESIGN / GRAFİK - TASARIM
EMRE YILDIZ
UĞUR ALTUNTOP

© DIREKTORATET FOR RELIGIÖSE ANLIGGENDER / DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI

KONTAKTOPLYSNINGER / İLETİŞİM
DİNİ YAYINLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
BASILI YAYINLAR DAİRE BAŞKANLIĞI
TEL.: (0 312) 295 72 93 • FAX: (0 312) 284 72 88
E-POSTA: DINIYAYINLAR@DIYANET.GOV.TR

• KUR'AN-I KERİM DANCA MEÂLİ •

الْقُرْآنُ الْكَرِيمُ

KORANEN

PÅ DANSK

DIREKTORATET FOR RELIGIØSE ANLIGGENDER

1. SURAH AL-FATIHA

Surah 1, Al-Fatiha er Koranens første surah – deraf dens navn “fatiha” (åbning). Den blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af syv ayat.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige.

1. I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige.
2. Al pris tilkommer Allah, universets Herre,
3. Den Nådige, Den Barmhjertige,
4. Dommedagens Hersker.
5. Dig (alene) tilbeder vi, og Dig (alene) beder vi om hjælp.
6. Led os til den rette vej.
7. Vejen, som følges af dem, Du har vist nåde; ikke vejen, som følges af dem, som har vakt (Din) vrede eller er vildfarne.

2. SURAH AL-BAQARA

Surah 2, Al-Baqara er Koranens anden surah og blev åbenbaret i Medina-perioden. Med sine 286 ayat er den Koranens længste surah. Den har fået sit navn efter ordet “al-baqara” (koen), som nævnes i ayat 67-73.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige.

1. Alif, Lam, Mim.¹
2. Dette er Bogen, derom hersker der ingen tvivl. (Den er) en retledning for de gudfrygtige,
3. som tror på det usete (*al-ghaib*),² udfører bønner, og som giver bort af det, Vi har forsynet dem med,
4. dem, som tror på det, der er åbenbaret for dig, og det, der er åbenbaret før dig, og som har en fast tro på det hinsidige.
5. Det er dem, der er retledt af deres Herre. De er de frelste.
6. Sandelig, de vantro, for dem er det ligegyldigt, om du advarer dem eller ikke. De vil ikke tro.
7. Allah har forsegleet deres hjerter og ører, og over deres øjne ligger der et slør. Den største straf er deres.

1 Disse bogstaver er en af Koranens mirakler, og ingen andre end Allah selv kender til deres betydning.

2 *Al-ghaib* betyder bogstaveligt talt en ting, som er skjult, uset. I islam omfatter begrebet troen (*iman*) på Allah, engle, Dommedag osv.

8. Blandt menneskene er der nogle, der siger: "Vi tror på Allah og Dommens Dag;" men de er ikke troende.
9. De forsøger at bedrage Allah og de troende, men de bedrager kun sig selv, og de indser det ikke.
10. I deres hjerter er der en sygdom, og Allah lader deres sygdom forværre. De har en smertefuld straf i vente, fordi de har løjet.
11. Og når det bliver sagt til dem: "Stift ikke ufred på jorden," så siger de: "Vi forliger blot!"
12. Sandelig, de er stiftere af ufred, men de indser det ikke.
13. Og når der bliver sagt til dem: "Tro, som menneskene tror," siger de: "Skal vi tro, som tåberne tror?" Sandelig, de er tåberne, men de indser det ikke.
14. Og når de møder de troende, siger de: "Vi tror," men når de er alene med deres sataner, siger de: "Vi er med jer; vi drev bare spot."
15. Det er (i virkeligheden) Allah, der driver spot med dem, og Han lader dem for en tid fortsætte med deres overtrædelser og vandre rundt i blinde.
16. Det er dem, som har accepteret vildfarelse på bekostning af retledning. Men de har ikke vundet ved deres handel, og de bliver ikke retledte.
17. De kan sammenlignes med dem, der tænder en ild, hvorefter, præcis når den har oplyst alt omkring dem, Allah tager deres lys bort og efterlader dem i mørket, så de intet kan se.
18. De er døve, stumme og blinde, så de kan ikke vende om.
19. Eller med dem, der ved et voldsomt uvejr fra himlen, med mørke, torden og lyn, stikker fingrene i ørerne for tordenskraldene i dødsangst. Allah omringer de vantro.
20. Lynet river næsten deres syn bort. Hver gang det lyser for dem, går de fremad, og når mørket falder på omkring dem, står de stille. Hvis det var Allahs vilje, kunne Han fratage dem både deres hørelse og syn. Sandelig, Allahs almagt omfatter alt.
21. O mennesker! Tilbed jeres Herre, som har skabt jer og dem, der levede før jer – så at I måtte blive gudfrygtige.
22. Han, som gjorde jorden til et leje for jer og rejste himlen som et bygningsværk. Han, som sender regn ned og dermed frembringer frugter til underhold for jer. Sæt derfor ingen ligemænd for Allah, når nu I ved!
23. Hvis I tvivler på noget af det, som Vi har sendt til Vor tjener, så kom med en surah (i.e. et kapitel) magen til, og kald de vidner, I har, frem, ud over Allah, hvis I er ærlige.
24. Hvis I ikke gør det, og I kommer aldrig til at gøre det, så frygt ilden, hvis brændsel er mennesker og sten, gjort klar til de vantro.
25. Og giv dem, som tror og gør gode gerninger, det glædelige budskab, at der for dem er haver med rindende floder. Hver gang de derfra forsynes med frugter til

- underhold, vil de sige: "Det er det, som vi blev forsynet med tidligere," og det, de bliver forsynet med, ligner det. Og der er rene ægtefæller for dem (i haverne). Og de vil forblive der til evig tid.
26. Sandelig, Allah generer Sig ikke for at bruge den mindste myg eller det, der er større, som eksempel. De troende ved, at det er sandheden fra deres Herre. De vantro siger derimod: "Hvad kan Allah have villet sige med dette eksempel?" Med dette vildleder Han mange og retleder mange; men Han vildleder kun de syndefulde,
 27. dem, som bryder deres løfte til Allah efter at have afgivet det, (og) som adskiller det, som Allah har befalet skal høre sammen, og som stifter ufred på jorden. Disse er taberne.
 28. Hvordan kan I fornægte Allah? Da I var døde, gav Han jer liv. Så vil Han lade jer dø, så vil Han atter give jer liv, og så vil Han lade jer vende tilbage til Ham.
 29. Han er Den, som har skabt alting på jorden for jer, og som derefter vendte Sig mod himmelhvælvingen, og (Han) formede den til syv himle. Hans viden omfatter alt.
 30. Og da din Herre sagde til englene: "Jeg vil sætte en forvalter på jorden," svarede de: "Vil Du indsætte en, som stifter ufred og udgyder blod, mens vi lovpriser Dig og Din hellighed? (Allah) svarede: "Jeg ved, hvad I ikke ved."
 31. Allah lærte Adam alle tingenes navne; derefter viste Han dem til Englene og sagde: "Nævn disse ting ved deres navne for Mig, hvis I siger sandheden."
 32. Englene sagde: "Lovet være Du. Vi ved ikke andet end det, Du har lært os! Du er Den Alvidende og Den Alvide."
 33. Han sagde: "O Adam! Meddel dem deres navne." Og da han havde meddelt dem deres navne, sagde Han: "Sagde Jeg ikke til jer, at Jeg kender det skjulte i himlene og på jorden? Jeg ved, hvad I siger åbent, og hvad I holder hemmeligt."
 34. Og husk, da Vi sagde til englene: "Kast jer ned i *sudjud*¹ for Adam." Og de kastede sig ned i *sudjud*, undtagen Iblis. Han nægtede og var hovmodig. Han var en af de vantro.
 35. Og Vi sagde: "O Adam! Du og din ægtefælle skal bo i Paradis. Spis der alt, hvad I end ønsker, og hvor I end vil, men kom ikke nær dette træ, for så bliver I blandt dem, der handler uret."
 36. Derpå fik Satan dem til at miste fodfæstet og blive forvist fra, hvor de var. Vi sagde: "Gå ned! Nogen blandt jer skal være andres fjende. På jorden vil der være et bosted og underhold for jer for en tid."
 37. Derefter modtog Adam ord fra sin Herre. Og Han tog imod Adams anger. For Han er Den, der tilgiver den angerfulde. Han er Den Barmhjertigste.
 38. Vi sagde: "Gå ned alle sammen. Når der så derefter kommer en retledning fra Mig, vil de, der følger Min retledning, ikke føle frygt, ej heller skal de sørge."

1 Ordet *sudjud* betegner en handling, den troende gør af respekt for Allah. *Sudjud* foretages ved, at personen bøjer sig helt ned, så knæ, hænder, næse og pande berører jorden.

39. Og de, der er vantro og benægter Vore tegn, tilhører ilden, og der skal de forblive til evig tid.
40. Israels børn! Husk Min gunst, som Jeg har vist jer, og opfyld jeres pagt med Mig, ligesom Jeg opfylder Min pagt med jer. Så frygt Mig!
41. Og tro på det, som Jeg har åbenbaret, som stadfæster det, I har; vær ikke de første til at afvise det. Byt ikke Mine åbenbaringer ud for en ringe pris. Frygt Mig alene.
42. Og ikklød ikke sandheden løgn, og skjul ikke sandheden, når nu I ved!
43. Hold bøn (*salat*), giv almissen (*zakat*), og bøj jer sammen med dem, som bøjer sig.
44. Pålægger I andre retskaffenhed og glemmer jer selv? Og det, mens I læser Bogen? Vil I da ikke bruge jeres forstand?
45. Og bed om hjælp i tålmodighed og bøn; det er sandelig meget hårdt, undtagen for de ydmyge.
46. Det er dem, som ved, at de skal møde deres Herre, og at de skal vende tilbage til Ham.
47. Israels børn! Husk Min nåde, som Jeg har vist jer, og Jeg udvalgte jer frem for alle andre folkeslag.
48. Og frygt den dag, hvor ingen vil kunne hjælpe en anden, hvor ingen mægling vil godtages, hvor ingen løsesum kan betales, og hvor ingen hjælp skal gives.
49. Og husk, da Vi reddede jer fra Faraos folk, som påførte jer den største plage, som dræbte jeres sønner og lod jeres kvinder leve. I dette lå en stor prøvelse fra jeres Herre.
50. Og husk, da Vi delte havet i to for jer; Vi reddede jer og druknede Faraos folk for øjnene af jer.
51. Og da Vi havde aftalt fyrré dage med Musa, tilbød I kalven i hans fravær, og I handlede uret.
52. Derpå tilgav Vi jer igen, så at I måtte vise taknemmelighed.
53. Og (husk) dengang Vi gav Musa Bogen og Kriteriet, så at I måtte finde den rette vej.
54. Og da Musa sagde til sit folk: "Mit folk! Sandelig, ved at tilbøde kalven har I krænket jer selv. Vend jer derfor i anger mod jeres Skaber, og dræb jeres selv. Det er bedst for jer i jeres Skabers åsyn." Og Han tog imod jeres anger. Han er Den, der går den angerfulde i møde, Den Barmhjertigste.
55. Og da I sagde: "Musa! Vi vil aldrig tro dig, før vi ser Allah med vore egne øjne." Men da blev I ramt af lynet, mens I så til.
56. Derpå genoplivede Vi jer, efter at I døde, så I måtte vise taknemmelighed.
57. Og Vi lod skyerne skygge for jer og nedsendte manna og vagtler: "Spis af de gode ting, som Vi har skænket jer til jeres underhold." Det var ikke Os, de handlede uret imod, men de handlede uret mod sig selv.
58. Og (husk) dengang da Vi sagde: "Gå ind i denne by, og forsyn jer, hvor I måtte

- ønske, i rigelig mængde. Gå ind gennem porten, bøjet i ydmyghed, med ordet 'tilgivelse', og Vi vil tilgive jeres synder, og Vi vil forøge belønningen for dem, som gør vel."
59. Men de, som handlede uret, ændrede ordet til noget andet end det, der blev sagt til dem. Så sendte Vi fra himlen en plagsom straf over dem, der handlede uret, for deres syndefuldhed.
 60. Og (husk) da Musa bad om vand til sit folk, og Vi sagde: "Slå med din stav på stenen," så strømmede tolv kilder ud af den. Alle stammer lærte, hvor de skulle hente deres vand. "Spis og drik af det, som Allah har forsynet jer med, og synd ikke ved at stifte ufred på jorden."
 61. Og da I sagde: "Musa! Vi vil ikke udholde (blot) en slags mad. Bed derfor på vore vegne din Herre om at frembringe noget af det, som vokser af jorden, for os, urter, agurker, hvidløg, linser og løg." Han sagde: "Vil I erstatte det gode med det lavere? Gå da ned til en by, der kan I sikkert finde det, I har bedt om." Og de blev indhyllet i ydmygelse og elendighed, de blev ramt af Allahs vrede. Det var fordi, de benægtede Allahs tegn og uretmæssigt dræbte profeterne. Det var fordi, de havde været oprørske og havde syndet.
 62. Sandelig! De, som tror, og de, som er jøder og kristne, og sabeerne, alle, som tror på Allah og på Dommens Dag, og som gør det gode, de skal få deres belønning fra deres Herre. De skal ikke føle frygt, ej heller skal de sørge.
 63. Og (husk) da Vi indgik en pagt med jer, og Vi rejste Bjerget over jer: "Hold godt fast ved det, Vi har givet jer, og husk, hvad der er i det, så at I måtte blive gudfrygtige."
 64. Efter det havde I igen vendt jer bort. Og havde det ikke været for Allahs velvilje og nåde mod jer, ville I have været blandt de fortabte.
 65. Og visse, I kendte dem iblandt jer, som begik overtrædelser, hvad angår sabbatten. Vi sagde til dem: "Bliv som afskyelige aber."
 66. Vi gjorde dem til et afskrækkende eksempel både for samtiden og eftertiden og en formaning til de gudfrygtige.
 67. Og da Musa sagde til sit folk: "Sandelig, Allah befaler jer, at I slagter en ko," sagde de: "Gør du nar ad os?" Han sagde: "Må Allah bevare mig fra at være blandt de uvidende."
 68. De sagde: "Bed din Herre om at gøre det klart for os, hvilken slags det skal være." Han svarede: "Han siger: 'Det skal være en ko, ikke for gammel, heller ikke for ung, men midt imellem.' Gør nu, som I er blevet befaleet at gøre."
 69. De sagde: "Bed din Herre om at tydeliggøre dens farve for os." Han svarede: "Han siger: 'Det skal være en gul ko, bemærkelsesværdig i lød, behagelig at beskue.'"
 70. De sagde: "Bed din Herre om at gøre det klart for os, hvilken slags det skal være. For køerne ligner hinanden i vore øjne, og sandelig, om Allah vil, vil vi blive retledte."

71. Han svarede: "Han siger: 'Sandelig, det skal være en ko, som ikke har været anvendt til pløjning af marker og vanding af afgrøder, fejlfri og ikke broget.'" De sagde: "Nu kom du med sandheden." Så slagtede de den, selvom de var tæt på ikke at gøre det.
72. Og dengang I så dræbte en mand og skændtes med hinanden derom; Allah afslørede det, som I forsøgte at holde skjult –
73. da sagde Vi: "Slå ham med en del af den!" Således opvækker Allah de døde til livet og viser jer Sine tegn, så I skal kunne forstå."
74. Derefter blev jeres hjerter forhærdede. De er som sten eller endnu hårdere. For der findes sten, ud af hvilke der flyder floder frem, der findes sten, der sprækkes, hvoraf der strømmer vand ud, og der findes sten, der styrter ned af frygt for Allah. Og Allah er ikke uvidende om, hvad I gør.
75. Hvordan kan I håbe, at disse vil bekende sig til jeres tro, når en del af dem hører Allahs ord og, efter at have forstået det, forvansker det vel vidende?
76. Og når de møder dem, der tror, siger de: "Vi tror," men når de er alene med hinanden, siger de: "Fortæller I dem, hvad Allah har åbenbaret for jer, så de kan anvende det som argument mod jer over for jeres Herre? Forstår I da ikke?"
77. Ved de ikke, at Allah ved, hvad de hemmeligholder, og hvad de tilkendegiver?
78. Der er også iblandt dem ulærde, som ikke kender Bogen, men alene stoler på falske ønsker. De kommer blot med løse formodninger.
79. Derfor, ve dem, som skriver Bogen med egne hænder og derefter siger: "Dette er fra Allah," for at sælge det for en lille fortjeneste. Ve dem for det, deres hænder har skrevet. Ve dem for, hvad de dermed har pådraget sig.
80. De siger: "Ilden kommer ikke til at røre os i mere end et begrænset antal dage." Sig: "Har I fået et sådant løfte fra Allah?" for Allah bryder aldrig Sit løfte. Eller siger I om Allah noget, I ikke kan vide?
81. Javist! De, som begår onde handlinger og er omsluttet af deres synd, de tilhører ilden; der skal de forblive til evig tid.
82. Men de, som tror og gør gode gerninger, de tilhører Paradiset, og der skal de forblive til evig tid.
83. Og (husk) dengang Vi sluttede pagt med Israels børn: "Tilbed ikke andre end Allah, og vis godhed mod forældre og nærtstående, mod faderløse og fattige, fortæl menneskene gode ting, hold bøn, og giv almisser." Men I vendte jer bort, undtagen få af jer, og I er frafaldne.
84. Og da vi sluttede pagt med jer: "I skal ikke udgyde hinandens blod, og fordriv ikke jeres eget folk fra jeres bosteder," så bekræftede og bevidnede I (den).
85. Efter dette, er det jer, der dræber hinanden, og I fordriver en gruppe blandt jer fra deres hjemegn. I støtter hinanden, forenet i synd og fjendskab, mod dem. Og hvis de kommer til jer som fanger, så betaler I løsepenge for dem, selvom det var blevet jer forbudt at fordrive dem. Tror I på visse dele af Bogen og benægter andre

- dele? Der bliver ingen belønning for dem, som handler sådan, andet end vanære i det jordiske liv. Og på Dommedag bliver de overgivet til den strengeste straf. Og Allah er ikke uvidende om, hvad I gør.
86. De, som har købt det jordiske liv på bekostning af det hinsidige, deres straf skal ikke lettes, ej heller skal de hjælpes.
87. Sandelig, Vi gav Musa Bogen, og efter ham sendte Vi andre budbringere. Og Isa, Maryams søn, gav vi klare beviser og støttede med Den hellige Ånd (*Ruh Al-Quds*). Er det ikke sådan, at hver gang en budbringer kom til jer med noget, som ikke behagede jer, var I hovmodige, afviste nogle af dem og dræbte andre?
88. De sagde: "Vore hjerter er indhyllet." Sandelig, Allah forbander dem for deres vantro. Derfor er det blot få af dem, der tror.
89. Og da der kom en bog til dem fra Allah, som bekræftede det, de allerede havde – og de havde påkaldt Allah for derved at opnå sejr over de vantro – da der så kom noget, som de kendte, benægtede de det. Måtte Allahs forbandelse være over de vantro!
90. Hvilken ussel pris de har solgt sig selv for ved at fornægte Allahs åbenbaring i deres uvilje over, at Allah sender Sin nåde over hvem, der passer Ham. De har pådraget sig vrede på vrede. Der venter de vantro en ydmygende straf.
91. Og når det siges til dem: "Tro på det, som Allah har åbenbaret," så svarer de: "Vi tror på det, som er åbenbaret for os." De fornægter det, som er kommet senere, selvom det er sandheden, som bekræfter det, de allerede har. Sig: "Hvorfor dræbte I da i tidligere tider Allahs profeter, hvis I var troende?"
92. Musa kom til jer med klare beviser og i hans fravær tog I kalven til jer, og I begik uret.
93. Og da Vi sluttede en pagt med jer, og Vi rejste Bjerget over jer: "Hold godt fast i det, Vi har givet jer, og hør!" De sagde: "Vi har hørt, (men) vi adlyder ikke." Og deres hjerter absorberede kalven på grund af deres vantro. Sig: "Det er sandelig det værste jeres tro kræver af jer, hvis I er troende."
94. Sig: "Hvis den hinsidige bolig hos Allah alene er forbeholdt jer og ikke er for alle andre mennesker, så ønsk I da døden, hvis I taler sandt."
95. Men de vil aldrig længes efter den på grund af det, deres hænder har udført tidligere. Allah er vidende om dem, der handler uret.
96. Sandelig, du vil finde, at de er de grådigste af alle mennesker efter liv, endnu grådigere end flegudsydikerne. Hver og en af dem ville ønske, at der måtte skænktes ham et liv på tusind år. Men hvis han fik skænket et sådant liv, ville det ikke befri ham fra straf. Allah ser alt, hvad de gør.
97. Sig: "Den, som er fjende af Djibrail – for det var ham, der med Allahs tilladelse bragte Koranen ned til dit hjerte som bekræftelse på, hvad der kom før den, og som vejledning og et glædeligt budskab for de troende –

98. den, som er fjende af Allah, Hans engle, Hans budbringere, Djibrail og Mikail, visselig, (han skal vide, at) Allah er de vantros fjende.
99. Og sandelig, Vi har åbenbaret klare tegn for dig, og ingen andre end de syndefulde vil benægte dem.
100. Er det ikke sådan, at hver gang de sluttede en pagt, så forkastede en gruppe blandt dem den? Nej, det fleste af dem tror ikke.
101. Og da der kom et sendebud til dem fra Allah, som stadfæstede det, de allerede havde, kastede en gruppe blandt dem, til hvem Bogen blev givet, Allahs Bog om bag ryggen, som om de ikke vidste.
102. De fulgte satanernes løgne om Sulaimans vælde. Sulaiman var ikke vantro, men satanerne var vantro. De lærte folk trolddom og det, som var blevet åbenbaret for de to engle Harut og Marut i Babylon. Men disse to underviste ingen deri, uden at de sagde: "Vi er blot en prøvelse, så vær ikke vantro!" Og fra disse engle lærte folk det, som ville så splid mellem en person og dennes ægtefælle. Men de kunne ikke skade nogen med det uden Allahs tilladelse. De lærte blot det, der skadede dem, og ikke det, der var til nytte for dem. Og sandelig, de, som erhvervede noget af dette, vidste, at de ikke fik nogen andel i det hinsidige. Og sandelig, hvor slemt det var, at de solgte sig selv for en ussel pris. Hvis de blot vidste det!
103. Hvis de blot havde troet og vist gudsfrygt, ville Allahs belønning have været bedre. Hvis de blot vidste det!
104. O I, som tror! Sig ikke *raina*, men sig *unzurna*¹, og hør. For de vantro er der en smertelig straf.
105. Hverken dem, som er vantro blandt Bogens folk, eller flergudsdyrkerne ønsker, at der fra jeres Herre skal blive nedsendt noget godt. Og Allah udmærker med Sin nåde hvem, Han vil. Allah besidder størst gavmildhed.
106. Hvilket vers, Vi end ophæver eller lader gå i glemme, erstatter Vi med et endnu bedre eller et tilsvarende. Ved du ikke, at Allahs almagt omfatter alt?
107. Ved du ikke, at Allah visselig har herredømmet over himlene og jorden, og at I foruden Allah hverken har en beskytter eller hjælper?
108. Vil I da også afhøre jeres sendebud, ligesom Musa i sin tid blev afhørt? Og den, som bytter tro bort mod vantro, er sandelig afvejet fra den rette vej.
109. Mange blandt Bogens folk ønsker, på grund af misundelse i deres indre, at få jer til at vende tilbage til vantro, efter at I har troet, selvom sandheden er blevet helt tydelig for dem. Så tilgiv dem, og lad dem være, indtil Allah sender sin befaling. Sandelig, Allahs almagt omfatter alt.
110. Udfør bønnen, og giv almissen. Alt det gode, I sender i forvejen, vil I finde igen hos Allah. Visselig, Allah ser alt, hvad I gør.

1 Ordet "*raina*" var en udtryksform, anvendt blandt den jødiske befolkning i Medina. Ordet blev anvendt nedsættende i betydningen "Vent et øjeblik!" eller "Intet hastværk!" Koranen påbyder i stedet at anvende ordet "*unzurna*" med samme betydningsindhold, men med en positiv konnotation.

111. Og de sagde: "Ingen kommer i Paradis ud over dem, som er jøder eller kristne." Det er deres egne ønsker. Sig: "Fremlæg jeres bevis, hvis I taler sandt."
112. Tværtimod, den, som hengiver sig til Allah og gør det gode, får sin belønning hos sin Herre. De vil ikke føle frygt, ej heller skal de sørge.
113. Jøderne sagde: "De kristne har intet at bygge på," og de kristne sagde: "Jøderne har intet at bygge på," selvom de begge læser Bogen. De, der ikke ved, sagde det samme som dem. Allah vil træffe afgørelse mellem dem på Genopstandelsens Dag i det, hvorom de var uenige.
114. Og hvem er mere uretfærdig end dem, som forbyder, at Allahs navn bliver påkaldt i Allahs moskeer, og tilstræber deres ødelæggelse? Disse kan kun gå ind i dem med rædsel. For dem er der vanære i denne verden og en stor straf i det hinsidige.
115. Øst og vest tilhører Allah. Hvor I end vender jer, er Allah der. Allah omfatter alt (i Sin nåde), Han er alvidende.
116. De sagde: "Allah har avlet en søn." Lovet være Ham! Nej, tværtimod tilhører alt, som er i himlene og på jorden, Ham. Alt bøjer sig for Ham i underdanighed.
117. Han er himlenes og jordens skaber. Når Han beslutter noget, siger Han blot: "Vær," og det er.
118. Og de, der ikke ved, siger: "Hvorfor taler Allah ikke til os og giver os et tegn?" Sådan sagde også andre før dem. Deres hjerter ligner hinanden. Sandelig, Vi har gjort vore tegn tydelige for dem, der vil tro.
119. Sandelig, Vi har sendt dig med sandheden, en bærer af et gladeligt budskab og en advarer. Og du vil ikke blive stillet til regnskab for ildens folk.
120. Hverken jøderne eller de kristne vil nogensinde komme til at være tilfredse med dig, før du følger deres religion. Sig: "Sandelig, Allahs retledning er den eneste sande retledning. Og hvis du retter dig efter deres ønsker på trods af den kundskab, du har modtaget fra Allah, da vil du ikke finde nogen beskytter eller hjælper mod Allah.
121. Dem, som Vi har givet Bogen, og som læser den, som den bør læses; de er dem, der tror på den. Og dem, der ikke tror på den, de er taberne.
122. Israels børn! Husk Min nåde, som Jeg har vist jer, og at Jeg udvalgte jer frem for alle andre folkeslag.
123. Og frygt den dag, hvor ingen vil kunne hjælpe en anden, hvor ingen løsesum vil blive godtaget, hvor ingen mægling vil nytte, og hvor ingen hjælp skal gives.
124. Og (husk) da Ibrahim's Herre satte ham på prøve gennem visse befalinger, som han opfyldte. Allah sagde: "Sandelig, Jeg vil gøre dig til leder for menneskene." Han (i.e. Ibrahim) sagde: "Også mine efterkommere?" Han (i.e. Allah) sagde: "Min pagt indbefatter ikke dem, der handler uret."
125. Og da Vi gjorde Huset til et forsamlingssted for menneskene og et sikkert tilflugtssted: "Tag I stedet, hvor Ibrahim stod, som et bønnested," og Ibrahim og Ismail

- havde Vi befalet: "I skal rense Mit Hus til fordel for dem, der går rundt om det, opholder sig der, bøjer sig eller kaster sig ned i bøn."
126. Og da Ibrahim sagde: "Herre, gør denne by til en tryk by, og giv dem, der blandt dens folk tror på Allah og på det hinsidige, frugter til underhold." Han sagde: "Også til den vantro vil Jeg give for en kort tid, derefter vil Jeg forvise ham til il-dens straf." Hvor sørgeligt et endeligt!
127. Og da Ibrahim og Ismail byggede Husets fundament: "Vor Herre! Tag imod dette fra os. Du er Den, der hører alt, Den Alvidende.
128. Vor Herre! Gør os til to mennesker, der er Dig hengivne troende, og vore efterkommere til et folk, der er Dig hengivne. Vis os vore ritualer. Tag imod vor anger; Du er Den, der går den angerfulde i møde, Den Barmhertigste.
129. Vor Herre! Send dem et sendebud af deres egne, der vil recitere Dine vers for dem og lære dem Bogen og visdommen, og (som kan) rense dem. Du er Den Almægtige, Den Alvise."
130. Og hvem andre end den, der bedrager sig selv, vender sig bort fra Ibrahims tro? Sandelig, Vi udvalgte ham i denne verden, og visselig vil han være blandt de retfærdige i det hinsidige.
131. Da hans Herre sagde til ham: "Hengiv dig!" sagde han: "Jeg hengiver mig til universets Herre."
132. Og Ibrahim pålagde sine sønner dette, ligesom Yaqub: "Mine sønner! Allah har valgt troen for jer; så gå derfor kun i døden som hengivne!"
133. Eller var I til stede, da Yaqub lå for døden, og han sagde til sine sønner: "Hvem vil I tilbede, når jeg er borte?" De sagde: "Vi vil tilbede din gud, dine fædres, Ibrahims, Ismails og Ishaqs gud, Den ene Gud, og vi hengiver os til Ham."
134. Det er et folk, som er gået bort. De skal få, hvad de har fortjent, og I, hvad I har fortjent. Og I vil ikke blive stillet til regnskab for, hvad de har gjort.
135. Og de siger: "Bliv jøder eller kristne, så vil I være retledte." Sig: "Tværtimod, tilslut jer den rettroende Ibrahims folk, han som ikke dyrkede flere guder."
136. Sig: "Vi tror på Allah og på det, som er blevet sendt ned til os, på det, som er blevet sendt ned til Ibrahim, Ismail, Ishaq, Yaqub og stammerne, på det, som blev givet til Musa og Isa, og på det, som blev givet til profeterne af deres Herre. Vi gør ingen forskel på nogen af dem, og vi har hengivet os til Ham."
137. Og hvis de tror på det samme, som I tror på, så er de retledte; men hvis de vender sig bort, er de blot i splid. Mod dem er Allah dig nok. Han er Den Althørende, Den Alvidende.
138. Vi er farvet med Allahs farve. Hvis farve er smukkere end Allahs? Ham tilbeder vi.
139. Sig: "Vil I strides med os om Allah, Han, som er vor Herre lige såvel som jeres Herre? Og vore gerninger er vore, jeres gerninger er jeres. Vi er Ham oprigtigt hengivne."
140. Siger I, at Ibrahim, Ismail, Ishaq, Yaqub og stammerne var jøder eller kristne? Sig:

- “Ved I bedst, eller gør Allah?” Hvem er mere uretfærdig end den, der skjuler et vidnesbyrd, han har fra Allah? Og Allah er ikke uvidende om, hvad I gør.
141. Det er et folk, som er gået bort. De skal få, hvad de har fortjent, og I, hvad I har fortjent. Og I vil ikke blive stillet til regnskab for, hvad de har gjort.
142. De tåbelige blandt menneskene vil sige: “Hvad har fået dem til at vende sig bort fra den bederetning (*qiblah*)¹, som de havde?” Sig: “Østen og vesten tilhører Allah. Han leder den, Han vil, til den rette vej.”
143. Således har Vi gjort jer til en mådeholdende ummah, så I kan stå som vidner for menneskene, og Sendebuddet som vidne for jer. Og Vi fastlagde den bederetning, som du vender dig mod, blot for at skelne dem, der følger Sendebuddet, fra dem, der på deres hæle vender om. Og sandelig var dette vanskeligt, undtagen for dem, som Allah leder til den rette vej. Og Allah ville aldrig lade jeres tro være forgæves. Visselig, Allah er velvillig, Den Nædigste mod menneskene.
144. Visselig! Vi ser, at du vender ansigtet gang på gang mod himlen, så Vi vender dig nu i en bederetning, som vil behage dig. Så vend dit ansigt mod Den hellige Moske (*Al-Masjid Al-Haram*). Og hvor I end måtte være, vend jeres ansigt (under bøn) mod den. Og de, til hvem Bogen blev givet, ved, at dette er sandheden fra deres Herre. Og Allah er ikke uvidende om, hvad de gør.
145. Og selvom du bragte Bogens folk alle mirakler, ville de ikke følge din bederetning. Ej heller skal du følge deres *qiblah*. De følger heller ikke hinandens *qiblah*. Skulle du imødekomme deres ønsker efter den viden, du har modtaget, så ville du sandelig være blandt dem, der handler uret.
146. De, som Vi gav Bogen, genkender ham (i.e. Profeten), som de genkender deres sønner. Men en gruppe blandt dem skjuler sandheden imod bedre vidende.
147. Sandheden kommer fra din Herre, så vær ikke blandt dem, der tvivler.
148. For enhver er der en retning, mod hvilken han vender. Så konkurrer i at gøre det gode. Hvor I end måtte være, bringer Allah jer frem. Sandelig, Allah formår alt.
149. Og hvorfra du end tager af sted, vend dit ansigt mod Den hellige Moske. Dette er sandheden fra din Herre. Og Allah er ikke uvidende om, hvad I gør.
150. Hvorfra du end tager af sted, vend dit ansigt mod Den hellige Moske. Hvor I end måtte være, vend jeres ansigt mod den, sådan at menneskene ikke kan rette beskyldninger imod jer, undtagen dem, som handler uret. Frygt dem ikke, men frygt Mig, så jeg kan fuldbyrde Min nåde mod jer, og for at I må finde den rette vej.
151. Ligesom Vi har sendt jer et sendebud af jeres egne, som reciterer Vore tegn til jer og renser jer, lærer jer Bogen og visdommen og lærer jer det, som I ikke vidste.
152. Så husk på Mig – så husker Jeg på jer. Og vær Mig taknemmelig, og vær Mig ikke utaknemmelig (og afvis Mig ikke).
153. I, som tror! Søg hjælp i tålmodighed og bøn. Sandelig! Allah er med de tålmodige.

1 *Qiblah* er den retning, som muslimer vender sig mod under bøn, dvs. Ka'baen i Mekka.

154. Og sig ikke om dem, der bliver dræbt for Allahs sag, at de er døde. Nej, de lever, men I erkender (det) ikke.
155. Og Vi vil visselig sætte jer på prøve med dele af frygt, sult, tab af rigdom, liv og frugt. Og bring de tålmodige det glædelige budskab.
156. De, som, når ulykken rammer dem, siger: "Sandelig, vi tilhører Allah, og til Ham skal vi vende tilbage,"
157. det er dem over hvem, der hviler velsignelser og nåde fra deres Herre. Og disse er de retledte.
158. Visselig! Al-Safa og Al-Marwah er blandt Allahs tegn. Så for den, som udfører hajj eller umrah ved Huset, er det ingen synd også at vandre imellem dem. Om nogen frivilligt udfører en god gerning, så er Allah sandelig værdsættende og alvidende.
159. Dem, som skjuler de tydelige tegn og retledningen, som Vi har nedsendt, efter at Vi har gjort det tydeligt for folk i Bogen, dem forbander Allah, og de forbandes af alle, som forbander.
160. Men dem, som angrer og gør retfærdige gerninger og åbent erklærer (sandheden), deres anger vil Jeg tage imod. Jeg er Den mest Tilgivende, Den Barmhjertigste.
161. Dem, som er vantro og dør, mens de er vantro, over dem hviler Allahs, englenes og menneskeheden forbandelse.
162. Under denne skal de forblive. Deres straf vil ikke blive lettet, ej heller vil de få henstand.
163. Jeres gud er Gud, (Han er) én. Der findes ingen anden gud end Ham, Den Nædigste, Den Barmhjertigste.
164. I himlenes og jordens skabelse og i dagens og nattens vekslen, i skibene, der sejler på havet med det, der er til nytte for menneskene, og i vandet, som Allah sender ned fra skyerne og derved gør jorden levende efter dens død og udbreder alle slags levende skabninger på den, og i den stadige vekslen af vindene og de underdanige skyer mellem himmel og jord er der sandelig tegn for mennesker, som har forstand.
165. Blandt menneskene er der visse, som sætter andre ved siden af Allah. De elsker dem, som de elsker Allah. Men de troendes kærlighed til Allah er stærkere. Hvis bare de, der handler uret, ville indse, som når de skal stå over for straffen, at al magt tilhører Allah, og at Allah straffer strengt,
166. så ville de, der blev fulgt, tage afstand fra deres efterfølgere, når de har set straffen, og alle bånd mellem dem vil være brudt.
167. Og de, der fulgte efter, ville sige: "Hvis bare vi kunne gøre det om, så ville vi tage afstand fra dem, som de har taget afstand fra os." Således vil Allah vise dem deres gerninger til deres fortrydelse, og de vil ikke komme ud af ilden.
168. O mennesker! Spis af det tilladte og rene på jorden, og følg ikke i Satans fodspor. Sandelig, han er jeres åbenlyse fjende.
169. Han befaler jer kun at gøre det, som er ondt og skamfuldt, og at sige det om Allah, som I ikke ved noget om.

170. Når der siges til dem: "Følg det, som er sendt ned af Allah," siger de: "Nej, vi følger dem, som vore forfædre fulgte." (Vil de så alligevel gøre) dette, selvom deres forfædre intet forstod og ikke var retledte?
171. De vantros tilstand er som den råbende, der ikke hører andet end råb og skrig. (De er) døve, stumme og blinde. Så de forstår ikke.
172. O I troende! Spis af de gode ting, som Vi har forsynet jer med, og vis Allah taknemmelighed, hvis det virkelig er Allah, I tilbeder.
173. Han har forbudt jer det selvdøde (dyr), blod og svinekød og det, som er ofret til andre end Allah. Men hvis nogen er tvunget af nød, og der hverken er tale om ulydighed eller overtrædelse af grænserne, for ham vil det ikke være nogen synd. Sandelig, Allah er tilgivende, barmhjertig.
174. Sandelig, de, der skjuler noget af Bogen, som Allah har åbenbaret, og giver den i bytte for en ussel pris, fylder ikke deres maver med andet end ild. Allah vil ikke tale til dem på Genopstandelsens Dag, ej heller rense dem. De har en smertefuld straf i vente.
175. Det er dem, som har byttet sig til vildfarelse på bekostning af retledning og straf på bekostning af tilgivelse. Hvor må de udholde ilden meget!
176. Det er, fordi Allah har åbenbaret Bogen med sandheden. Og sandelig, de, der strides om Bogen, befinder sig i voldsom splid.
177. Gudfrygtighed er ikke, at I vender jeres ansigter mod øst eller vest. Men den gudfrygtige er den, der tror på Allah, på Dommens Dag, englene, Bogen og profeterne og giver bort af det, han ejer, af kærlighed til Ham, (giver) til slægtninge, faderløse og fattige, vejfarende og tiggere, til frikøb af slaver, og som udfører bønnen og giver almissen. (De gudsfrygtige) holder deres løfte, når de lover noget, viser tålmodighed under nød og sygdom og under modgang. Disse er de sande (i troen). Disse er de sande gudfrygtige.
178. O I troende! Hvad angår drab, er der foreskrevet jer gengældelse, en fri person for en fri person, en slave for en slave og en kvinde for en kvinde. Men hvis nogen bliver tilgivet for noget af det af den afdødes broder, så bør det følges op på rette vis, og der bør erstattes på sømmelig måde. Dette er en lettelse og en nåde fra jeres Herre. Men den, som efter dette overskrider grænsen, han har en smertefuld straf i vente.
179. I gengældelsen er der liv for jer, som har forstand, så I må blive gudfrygtige.
180. Det er foreskrevet jer, når en af jer ligger for døden – hvis han efterlader sig nogen ejendom – at testamentere på tilbørlig vis til forældre og nærtstående slægtninge.
181. Og hvis nogen, efter at have hørt det, ændrer det, hviler skylden alene på dem, der foretager denne ændring. Sandelig, Allah er althørende, alvidende.
182. Men hvis nogen frygter partiskhed eller synd hos testatoren og tilvejebringer forlig, er der for ham ingen synd. Visselig, Allah er tilgivende, barmhjertig.
183. O I troende! Det er foreskrevet jer at faste, sådan som det blev foreskrevet dem før jer, så at I må blive gudfrygtige.

184. (Det er) et bestemt antal dage. Den af jer, som er syg eller på rejse, (skal) så (faste) et tilsvarende antal andre dage. De, som ikke kan det, må bispise en fattig. Men for dem, der frivilligt udfører en god gerning, er det bedre. Det, at I faster, er bedre for jer, hvis I bare vidste.
185. Ramadan er den måned, hvor Koranen blev åbenbaret som retledning for menneskene, med tydelige beviser på den rette vej og kriteriet, der adskiller sandheden fra falskhed. De af jer, som oplever denne måned, skal faste i den. Men den, der er syg eller på rejse, skal faste et tilsvarende antal andre dage. Allah ønsker lethed for jer og ønsker ikke vanskelighed for jer, så fuldfør samme periode, og lovpris Allah, fordi Han retledte jer, så I kan blive Ham taknemmelige.
186. Når Mine tjenere spørger dig om Mig, er Jeg visselig nær. Jeg besvarer den bedendes bøn, når han anråber Mig. De må så besvare Mig og tro på Mig, for at de må finde den rette vej.
187. Det er gjort lovligt for jer at gå til jeres hustruer om natten under fasten. De er som klædning for jer, og I som klædning for dem. Allah ved, at I plejede at udvise svaghed over for jer selv, og Han godtog jeres anger og tilgav jer. Så vær nu sammen med dem, og søg efter det, som Allah har bestemt for jer. Spis og drik, til I kan skelne den hvide tråd fra den sorte tråd, og fuldfør så fasten indtil aften. Og hav ikke omgang med jeres kvinder, mens I har trukket jer tilbage til moskeerne. Dette er grænser, Allah har sat, så kom dem ikke nær. Således tydeliggør Allah Sine tegn for menneskene, så de må blive gudfrygtige.
188. Fortær ikke hinandens ejendom på uretmæssig vis, og giv ikke bestikkelse til dommere, så at I ved synd vel vidende fortærer en del af andres ejendom.
189. De spørger dig om nymånerne. Sig: "De er tidsbestemmelser for hajj og til nytte for menneskene." Det er ikke gudfrygtighed, at I går ind i husene fra bagsiden. Derimod er gudfrygtighed at frygte Allah. Gå ind i husene gennem dørene. Frygt Allah, så I må opnå fremgang.
190. Kæmp for Allahs sag mod dem, som kæmper mod jer, men overskrid ikke grænserne. Sandelig, Allah kan ikke lide dem, som overskrider grænserne.
191. Og dræb dem, hvor I end finder dem, og driv dem ud hvorfra, de har fordrevet jer. For at skabe splid er værre end drab. Og kæmp ikke mod dem ved Den hellige Moske, medmindre de kæmper mod jer der. Men hvis de angriber jer, så dræb dem. Sådan er de vantros straf.
192. Men hvis de holder op, så er Allah tilgivende, barmhjertig.
193. Kæmp mod dem, indtil der ikke længere findes ufred, og religionen er for Allah alene. Hvis de holder op, skal der ikke mere være fjendskab, undtagen over for dem, der handler uret.
194. Den hellige måned for den hellige måned. De hellige ting kræver gengældelse. Så hvis nogen angriber jer, så angrib dem på samme måde, som de angreb jer. Frygt Allah, og vid, at Allah er med de gudfrygtige.

195. Og giv ud af jeres ejendom for Allahs sag. Kast ikke jer selv i undergang. Gør altid det gode. Sandelig, Allah holder af dem, som gør det gode.
196. Fuldfør på tilbørlig vis hajj og umrah for Allah. Men hvis I bliver forhindret, så bring et offer, som er overkommeligt for jer. Og barber ikke jeres hoveder, før offerdyret er nået frem. Men hvis nogen blandt jer er syg eller har en lidelse på hovedet, så kan han betale en løsesum ved at faste, give almisser eller bringe et offer. Og hvis I er i sikkerhed, og nogen vil udføre umrah inden hajj, så lad ham bringe et offer, som er overkommeligt for ham. Men hvis det ikke er overkommeligt for ham, skal han faste tre dage under hajj og syv dage, når han vender tilbage. Det er ti dage i alt. Dette gælder dem, hvis familie ikke er bosat ved Den hellige Moske. Frygt Allah, og vid, at Allah er streng i sin straf.
197. Hajj finder sted i de velkendte måneder. Så den, som i den tid sætter sig for at udføre hajj, for ham er det forbudt at komme nær kvinder, begå synd og komme i stridigheder. Hvilken god gerning, I end udfører, kender Allah til den. Og forbed jer med nødvendige forsyninger, men den bedste fornødenhed er gudfrygtighed. Frygt Mig, I, der har forstand!
198. I begår ingen synd, hvis I søger jeres Herres gunst. Når I, i strømme, går fra Arafat, husk Allah ved De hellige Mindesmærker (*Mashar Al-Haram*). Og husk Ham, sådan som Han har retledt jer. Sandelig, førhen var I blandt de vildfarne.
199. Vend tilbage, i strømme, fra det sted, hvorfra folket vender tilbage, og bed Allah om tilgivelse. Sandelig, Allah er tilgivende, barmhjertig.
200. Når I har fuldført ritualerne, så husk Allah, som I husker jeres forfædre eller med endnu større inderlighed. Blandt mennesker er der nogle, der siger: "Vor Herre, giv os i denne verden." De vil ikke få andel i den hinsidige verdens goder.
201. Og der er nogle blandt dem, som siger: "Vor Herre, giv os det gode i denne verden og det gode i den hinsidige, og beskyt os mod ildens plager."
202. Det er dem, som vil få en andel af det, de har fortjent, og Allah er hurtig til at gøre regnskabet op.
203. Og husk Allah i det fastsatte antal dage. Hvis nogen skynder sig videre efter kun to dage, så er der for ham ingen synd. Hvis nogen vil dvæle, er der heller ingen synd for ham. Men dette gælder den, der er gudfrygtig. Frygt Allah, og vid, at I vil samles hos Ham.
204. Blandt menneskene er der den, hvis tale om livet på jorden behager dig, og han tager Allah til vidne for, hvad han har i sit hjerte. Alligevel er han den ivrigste af modstanderne.
205. Når han vender sig væk, så iler han med at stifte ufred og ødelægge afgrøder og afkom. Allah kan ikke lide stiftelse af ufred.
206. Når der siges til ham: "Frygt Allah!," driver hovmod ham til at begå synder. For sådan en er Helvede nok. Hvor er det et elendigt bosted!
207. Blandt menneskene er der også nogen, der ofrer sit liv for at opnå Allahs velbehag. Allah har medlidenhed med Sine tjenere.

208. O I troende! Træd alle sammen ind i fred. Følg ikke i Satans fodspor. For han er jeres åbenlyse fjende.
209. Hvis I mister fodfæstet, efter så mange tydelige tegn er kommet til jer, så vid, at Allah visselig er almægtig, alvis.
210. Venter de, at Allah skal komme til dem under skyernes dække, med englene, og at sagen dermed skulle være afgjort? Alting bliver bragt tilbage til Allah.
211. Spørg Israels børn, hvor mange tydelige tegn Vi sendte dem. Og hvis nogen bytter Allahs gunst bort, efter at den er kommet til ham, er Allah Den, der straffer med strenghed.
212. Det jordiske liv forekommer de vantro smukt, og de gør nar ad de troende. Men de, som har opnået gudfrygtighed, skal stå højt hævet over dem på Dommedag. Allah giver (af Sine velsignelser) til hvem, Han vil, uden regnskab.
213. Menneskene var ét folk. Allah sendte sendebude som bringere af gladelige budskaber og advarsler, og Han åbenbarede gennem dem Bogen med sandheden til at dømme mellem menneskene i sager, hvorom de var uenige. Men dem, der modtog, blev uenige, af uvilje og misundelse mod hinanden, til trods for, at der var kommet klare tegn til dem. Allah ledte, med Sin vilje, de troende til den rette vej, som de var blevet uenige om. Allah leder den, Han vil, til den rette vej.
214. Eller tror I, at I vil træde ind i Paradis, før I har gået igennem tilstande som dem, der er gået bort før jer, gik igennem? Nød og modgang ramte dem – så rystede var de, at Sendebuddet og de, der troede med ham, sagde: "Hvornår kommer Allahs hjælp?" Sandelig, Allahs hjælp er nær.
215. De spørger dig om, hvad de skal give bort. Sig: "Hvad I end giver bort skal gå til jeres forældre, slægtninge, de forældreløse, de fattige og de vejfarende." Hvad I end gør af godt, så er Allah vel vidende om det.
216. Det er foreskrevet jer at kæmpe, selvom I afskyr det. Og det kan være, at I føler modvilje mod noget, som er godt for jer, og at I kan lide noget, som er dårligt for jer. Allah ved, men I ved det ikke.
217. De vil spørge dig om kamp i den hellige måned. Sig: "At kæmpe i den er en stor synd. Men at blokere Allahs vej og fornægte Ham, at afskære Den hellige Moske og fordrive dens folk derfra, er en større synd i Allahs øjne." At skabe splid er værre end drab. Hvis de vantro kan, vil de fortsætte med at bekæmpe jer, til de får jer vendt bort fra jeres religion. Men skulle nogen blandt jer vende sig bort fra sin religion og dø som vantro, er hans gerninger nytteløse i denne verden og den hinsidige. Han(s slags) tilhører ilden, og der skal de forblive til evig tid.
218. Sandelig, de, der forblev troende, og de, der drog ud og kæmpede for Allahs sag, de kan gøre sig forventninger om Allahs nåde. Og Allah er tilgivende, barmhjertig.
219. De spørger dig om vin og lykkespil. Sig: "I dem ligger både stor synd og gavn for menneskene. Men synden i dem er større end gavnligheden." De vil spørge dig, hvad de skal give bort. Sig: "Det overskydende." Sådan gør Allah Sine befalinger tydelige for jer, så I kan reflektere

220. over det jordiske liv og det hinsidige. De spørger dig om de faderløse. Sig: "At forbedre deres tilstand er godt." Hvis I blander jer sammen med dem, så er de jeres brødre. Allah kender både den, som stifter ufred, og den, som gør det gode. Hvis Allah havde villet, kunne Han have gjort det hårdt for jer. Sandelig, Allah er almægtig, alvis.
221. Gift jer ikke med kvinder, som dyrker afguder, før de er blevet troende. En troende slavepige er sandelig bedre end en afgudsdyrkende kvinde, selvom hun måtte tiltale jer. Og gift ikke (troende kvinder) bort til afgudsdyrkere, før de er blevet troende. En troende slave er sandelig bedre end en afgudsdyrker, selvom han måtte tiltale jer. Disse indbyder jer til Helvede, mens Allah indbyder jer, ved Sin vilje, til Paradis og tilgivelse. Han gør Sine tegn tydelige for menneskene, så de må tænke efter.
222. De spørger dig om menstruation. Sig: "Det er et ubehag." Så hold jer borte fra kvinder under menstruationen, og søg ikke hen til dem, før de er rene. Men når de er rene, så gå til dem, sådan som Allah har befaleet jer. Sandelig, Allah holder af dem, som angrer, og Han holder af dem, som er rene.
223. Jeres kvinder er en ager for jer, så gå til jeres ager, som I ønsker. Send i forvejen for jeres selv. Frygt Allah, og vid, at I skal møde Ham, og bring det glædelige budskab til de troende.
224. Og gør ikke Allah, ved at sværge ved Ham, til en forhindring for at gøre det gode og gudfrygtige og stifte fred blandt menneskene. Allah er althørende, alvidende.
225. Allah vil ikke holde jer ansvarlige for det uoverlagte i jeres eder, men Han vil holde jer ansvarlige for, hvad jeres hjerter har optjent. Allah er tilgivende, overbærende.
226. De, der aflægger ed på ikke at ville have seksuelle forhold til deres hustruer, skal vente fire måneder. Hvis de genoptager forholdet, sandelig, så er Allah tilgivende, barmhjertig.
227. Hvis de beslutter sig for at lade sig skille, så er Allah sandelig althørende, alvidende.
228. Fraskilte kvinder skal vente tre menstruationsperioder. Hvis de tror på Allah og Den yderste Dag, er det dem ikke tilladt at skjule, hvad Allah har skabt i deres livmoder. I løbet af denne periode har deres ægtemænd mere ret til at tage dem tilbage, hvis de ønsker forsoning. Og ligesom mændene har rettigheder over kvinderne, har kvinderne tilsvarende rettigheder over dem. Men mændene står et trin højere end dem. Allah er almægtig, alvis.
229. Skilsmisse kan udtales to gange. (Derefter må man) enten holde sammen på sømmelig vis eller gå fra hinanden med godhed. Og det er ikke lovligt for jer at tage noget af det, I har givet dem, tilbage, medmindre begge parter frygter, at de ikke vil være i stand til at overholde de grænser, som Allah har sat. Hvis I frygter, at parterne ikke vil være i stand til at overholde Allahs grænser på tilbørlig vis, så skal ingen af dem bøde for det, hun giver tilbage for sin skilsmisse. Dette er grænserne, som Allah har sat, så overskrid dem ikke. De, der overtræder grænserne, som Allah har sat, er visseelig de uretfærdige.

230. Og hvis han lader sig skille fra hende (endegyldigt), er hun ikke mere tilladt for ham, før hun har givet sig med en anden mand. Hvis den anden ægtemand så skiller sig fra hende, er der ingen synd for nogen af dem, hvis de vender tilbage til hinanden, såfremt de mener, at de vil overholde Allahs grænser. Disse er grænserne, som Allah gør tydelige for et folk, som forstår.
231. Og når I har skilt jer fra kvinder, og de har nået deres foreskrevne venteperiode, så behold dem på sømmelig vis, eller lad dem gå på sømmelig vis. Men tag dem ikke tilbage for at gøre dem uret. Den, som gør sådan, vil visselig have gjort uret mod sig selv. Og gør ikke Allahs tegn til genstand for spot, men husk Allahs nåde mod jer og Bogen og visdommen, som Han har sendt ned til jer for at formane jer. Og frygt Allah, og vid, at Allah er alvidende.
232. Og når I har skilt jer fra kvinder, og de har nået deres foreskrevne venteperiode, så forhindr dem ikke i at ægte deres mænd igen, hvis de på retmæssig vis indbyrdes når frem til enighed. Dette er en formaning til den af jer, som tror på Allah og Den yderste Dag. Dette er mere gavnligt og mere rent for jer. Allah ved, men I ved ikke.
233. Mødrene skal amme deres børn i to fulde år i de tilfælde, hvor man ønsker at fuldføre ammeperioden. Omkostningerne til deres mad og klæder tilfalder på rimelig vis barnets fader. Ingen skal have pålagt en byrde, tungere end han kan bære. Ingen moder skal lide overlast for sit barns skyld, heller ikke en fader på grund af sit barn. For faderens arvtager gælder det samme. Hvis de to ved gensidig enighed og rådslagning ønsker at afvænne barnet, er der ingen synd forbundet hermed for nogen af dem. Hvis I søger en amme for jeres barn, er der heller ikke nogen synd forbundet hermed, såfremt I betaler det, I har lovet. Frygt Allah, og vid, at Allah ved, hvad I gør.
234. Og hvis nogen af jer dør og efterlader sig hustruer, så skal disse vente fire måneder og ti dage. Når de har fuldbyrdet denne ventetid, er der ingen synd for jer i, hvad de foretager for sig selv, på retsmæssig vis. Allah er vel vidende om, hvad I gør.
235. Der er ingen synd i at tilbyde ægteskab til kvinder eller i, at I skjuler et sådant ønske i jeres hjerter. Allah ved, at I vil tænke på dem. Men lov dem ikke noget i hemmelighed, medmindre I siger noget hæderligt på sømmelig vis. Og fastsæt ingen ægteskabsaftale, før den foreskrevne frist er opfyldt. Og vid, at Allah vis-selig ved, hvad der er i jeres hjerter, så frygt Ham. Og vid, at Allah er tilgivende, overbærende.
236. Der er ingen synd for jer, hvis I har skilt jer fra kvinder, som I ikke har rørt eller ikke har fastsat medgift til. Men skænk dem underhold på tilbørlig vis, den rige, som han formår, og den fattige, som han formår. Dette er en pligt for dem, som vil gøre det gode.
237. Hvis I skiller jer fra dem, før I har rørt dem, og hvis I har fastsat deres medgift, da tilfalder dem halvdelen heraf, medmindre de selv giver afkald på det, eller den som har ægteskabsbåndet i sin hånd, eftergiver. Jeres eftergivelse er tættere på gud-

- frygtighed. Og glem ikke at være storsindede mod hinanden. Allah er altseende i forhold til alt, hvad I gør.
238. Overhold bønnen, og(så) den midterste bøn. Og stå foran Allah i lydighed.
239. Men hvis I er i fare, så bed til fods eller ridende. Når I atter er i sikkerhed, så husk på Allah, som har lært jer det, I ikke vidste noget om.
240. De af jer, der dør og efterlader hustruer, skal testamentere et års underhold til deres enker, og de må ikke drives hjemmefra. Men hvis de selv flytter ud, påhviler der jer intet ansvar for, hvad de, på retsmæssig vis, gør vedrørende sig selv. Allah er almægtig, alvis.
241. Og fraskilte kvinder skal forsørges på sømmelig vis; dette er en pligt for de gudfrygtige.
242. Sådan gør Allah sine tegn tydelige for jer, så I må forstå.
243. Har du ikke set dem, som i tusindtal flygtede ud af deres hjem af dødsfrygt? Allah sagde til dem: "Dø!" og derefter vækkede Han dem til live igen. Sandelig, Allah viser Sin nåde mod menneskene, men de fleste mennesker er utaknemmelige.
244. Kæmp for Allahs sag, og vid, at Allah er althørende, alvidende.
245. Hvem vil give Allah et godt lån, så Han kan fordoble det mange gange for ham? Allah begrænser og forøger, og til Ham skal I vende tilbage.
246. Har du ikke set de fremtrædende blandt Israels børn efter Musa? De sagde til en af deres profeter: "Udnævn en konge over os, så vi kan kæmpe for Allahs sag." Han sagde: "Kan det være, at I, når det bliver foreskrevet jer at kæmpe, ikke kæmper?" De sagde: "Hvorfor skulle vi ikke kæmpe for Allahs sag, når vi er fordrevet fra vore hjem og vore børn?" Men da det blev foreskrevet dem at kæmpe, vendte de sig bort, undtagen nogle få af dem. Allah er vel vidende om de uretfærdige.
247. Deres profet sagde til dem: "Allah har sendt jer Talut som konge." De sagde: "Hvordan kan han være konge over os, når vi har større ret til at herske end ham, og han ikke har fået tildelt tilstrækkelig formue?" Han sagde: "Sandelig, Allah har udvalgt ham over jer. Han har givet ham rigeligt med viden og kropsstyrke." Allah giver Sit herredømme til hvem, Han vil. Allah omfavner alt, (Han er) alvidende.
248. Deres profet sagde til dem: "Sandelig, tegnet på Hans herredømme er, at kisten, hvori der er en indre fred og ro fra jeres Herre og et levn af, hvad Musas og Haharuns folk efterlod sig, skal komme til jer. Den vil være båret af englene. Sandelig, heri er et tegn for jer, hvis I virkelig er troende."
249. Da Talut drog ud med sin hær, sagde han: "Sandelig, Allah vil teste jer med en flod. Den, som drikker af flodens vand, hører ikke til blandt mine, og den, der ikke drikker deraf, eller som kun nøjes med en håndfuld, er en af mine." Men de drak deraf, undtagen nogle få af dem. Og da han og de, som troede sammen med ham, havde krydset floden, sagde de (andre, der ikke krydsede floden): "Vi har i dag ingen kræfter imod Djalut og hans soldater." Men dem, der havde vished om, at de ville møde deres Herre, sagde: "Hvor ofte har ikke en lille skare vundet over en stor, med Allahs vilje?" Og Allah er med de tålmodige.

250. Og da de stod over for Djalut og hans soldater, sagde de: "Vor Herre! Hæld tålmodighed ned over os. Lad vore fødder stå fast. Hjælp os mod det vantro folk."
251. Med Allahs vilje besejrede de dem. Og Dawud dræbte Djalut. Allah gav ham kongedømme og visdom og lærte ham det, som Han ville. Og hvis Allah ikke holdt nogle mennesker tilbage med andre, ville jorden visselig være fuld af uro. Men Allah er fuld af nåde mod alle verdenerne.
252. Disse er Allahs tegn, som Vi reciterer for dig med sandheden. Visselig, du er et af sendebudene.
253. Vi har givet nogle af disse sendebude forrang frem for andre. Til nogle af dem talte Allah; andre ophøjede Han til en højere rang. Og til Isa, Maryams søn, gav Vi klare tegn og støttede ham med Den hellige Ånd. Hvis Allah havde villet det, ville de følgende generationer ikke have dræbt hinanden, efter at de klare tegn var kommet til dem, men de kom i strid med hinanden. Nogle af dem troede, andre var vantro. Hvis Allah havde villet, havde de ikke dræbt hinanden. Men Allah gør, hvad Han vil.
254. O I troende! Giv bort af det, hvormed Vi har forsynet jer, før der kommer en dag, hvor der ikke vil være nogen handel, venskab eller mægling. Det er de vantro, der handler uret.
255. Allah! Der er ingen anden gud end Ham, Den Levende, Opretholderen. Ham overmander hverken træthed eller søvn. Ham tilhører alt i himlene og på jorden. Hvem er det, som kan gå i forbøn for nogen hos Ham, uden Hans tilladelse? Han ved, hvad der ligger foran dem og bag dem. Og de vil ikke kunne begribe noget af Hans kundskab, undtagen det, Han tillader. Hans højsæde omfatter himlene og jorden. At værne og bevare dem er for Ham ikke det mindste vanskeligt. Han er Den Ophøjede, Den Største.
256. Der er ingen tvang i religionen. Sandelig, den rette vej og vildfarelsen er blevet helt tydeligt sondret. Den, der fornægter Det Onde (*Taghut*)¹ og tror på Allah, har sandelig fat i et håndtag, der aldrig brister. Allah er Den Althørende, Den Alvidende.
257. Allah våger over de troende. Han fører dem fra mørke til lys. Men de vantros beskytter er Det Onde; det fører dem ud af lyset til mørket. Disse tilhører ilden, og der skal de forblive til evig tid.
258. Har du ikke set ham, der stredes med Ibrahim om hans Herre, fordi Allah havde skænket ham magt? Da Ibrahim sagde: "Min Herre skænker både liv og død," sagde han: "Jeg skænker også liv og død." Da Ibrahim så sagde: "Allah bringer solen frem fra øst, så bring du den frem fra vest," blev den vantro lamslået. Allah retleder ikke dem, som handler uret.
259. Eller som ham, der drog forbi en landsby, hvis bygninger lå omstyrtede, og sagde: "Hvordan skal Allah mon kunne give liv til dette efter dets død?" Så lod Allah

1 Dvs. Satan, afguder og alt andet ondt, der leder menneskene til ulydighed over for Allah og får dem til at bryde båndene til Ham.

- ham ligge død i hundrede år, gav ham så atter liv og sagde: "Hvor længe har du ligget?" Han sagde: "En dag eller en del af en dag." Allah sagde: "Nej, du har ligget i hundrede år. Se nu på din mad og dine drikkevarer, de er ikke blevet ældede. Se nu på dit æsel – og dette for at gøre dig til et tegn for menneskene; se på disse knogler, og hvordan Vi samler dem. Derefter beklæder Vi dem med kød." Og da alt dette stod klart for ham, sagde han: "Jeg ved, at Allah formår alt."
260. Og da Ibrahim sagde: "Herre! Vis mig, hvordan Du bringer de døde tilbage til livet?" (sagde Han:) "Tror du da ikke?" Han sagde: "Jo, jeg tror. Men det er for, at mit hjerte skal få ro." Han sagde: "Tag fire fugle. Knyt dem til dig. Derefter parter dem ud på forskellige bjerge. Kald dem derefter til dig. De vil haste til dig." Vid, at Allah er almægtig, alvis.
261. De, som giver ud af det, de ejer, for Allahs sag, er ligesom et sædekorn, der giver syv aks med hundrede korn i hver. Allah giver mangedobbelt til den, Han ønsker. Allah omfavner alt, Han er alvidende.
262. De, som giver ud af det, de ejer, for Allahs sag og derpå ikke lader det, de har givet, følges af bebrejdelser, skal få deres belønning hos deres Herre. De skal ikke føle frygt, ej heller skal de sørge.
263. Et venligt ord og tilgivelse er bedre end en velgørenhedsgave, der følges op med krænkelser. Allah er rig, overbærende.
264. I, som tror! Ødelæg ikke jeres velgørenhedsgaver med påmindelser og krænkelser, ligesom den, der giver ud af det, han ejer, for at blive set af mennesker og ikke tror på Allah og Den yderste Dag. Han er ligesom en glat sten, dækket med jord. Når en kraftig regn falder, efterlades den glat og hård. Sådanne har intet opnået med det, som de har udrettet. Allah retleder ikke vantro folk.
265. Og de, som giver ud af det, de ejer, for at opnå Allahs velbehag og for at rodfæste og styrke deres sjæl, deres tilstand er ligesom en have på et højtliggende sted. Når kraftig regn skyller over den, giver den dobbelt så meget frugt. Hvis der ikke falder kraftig regn, er dug tilstrækkeligt. Allah ser, hvad I end gør.
266. Ville nogen blandt jer ønske, at han havde en have med daddelpalmer og druer, med rislende bække og alle slags frugter; og så, når alderdommen rammer ham, mens han har hjælpeløse og små børn, så rammer en hvirvelstorm med en ild denne have, som helt brænder op? På denne måde gør Allah sine tegn tydelige for jer, så I måtte tænke jer om.
267. I, som tror! Giv (til velgørenhed for Allahs sag) af de gode ting, I har tjent, og som Vi lader jorden frembringe for jer. Og hav ikke til hensigt at give af det, som er dårligt, og som I selv kun ville tage imod med lukkede øjnene. Vid, at Allah er rig, al pris værdig.
268. Satan skræmmer jer med fattigdom og påbyder jer afskyeligheder. Og Allah lover Sin forladelse og velvilje. Allah omfatter alt (i Sin nåde), Han er alvidende.
269. Allah giver visdom til den, Han vil. Den, som gives visdom, sandelig, han har fået skænket meget godt. Ingen andre end de forstandige tænker (nøje) over dette.

270. Og hvad I end giver, og hvad I end lover at give, ved Allah det. De uretfærdige har ingen hjælpere.
271. Hvis I giver jeres velgørenhedsgaver åbent, er det godt. Men hvis I skjuler det og giver dem til de fattige (på den måde), er dette endnu bedre for jer. For dette vil (Allah) tilgive jer nogle af jeres synder. Hvad I end gør, er Allah vel vidende om det.
272. Det påhviler dig ikke at redlede dem. Allah alene skænker retledning til den, Han vil. Og det, som I giver til velgørenhed, er til jeres egen nytte, så længe I giver det for at opnå Allahs velbehag. Hvad I end giver væk, vil I få tilbagebetalt fuldt ud. Der vil ikke blive gjort jer noget uret.
273. Det er til de fattige, som har givet sig hen til Allahs sag og ikke kan bevæge sig rundt i landet. Den uvidende (om deres tilstand) tror, at de er rige på grund af deres tilbageholdenhed (med at tigge). Du kan kende dem på deres kendetegn (særlige mærke). De tigger ikke åbent folk (om noget). Hvad I end giver (for Allahs sag) af værdier, visselig, Allah er vel vidende om det.
274. De, der giver bort af det, de ejer (for Allahs sag), både om natten og om dagen, hemmeligt og åbenlyst, skal få deres belønning hos deres Herre. De vil ikke føle frygt, ej heller skal de sørge.
275. De, som lever af åger (*riba*), vil ikke opstå (på Dommens Dag) på anden måde end dem, som Satan har berørt (og gjort gale). Dette, fordi de siger: "Handel er ligesom åger." Men Allah har erklæret handel lovlig og åger ulovlig. Den, som efter at have fået en formaning fra sin Herre afstår (fra åger), får lov at beholde det, som vedrører fortiden, og hans sag hviler hos Allah. Men de, som vender tilbage (til åger), tilhører ilden, og der skal de forblive til evig tid.
276. Allah tilintetgør (udbyttet ved) åger, men velgørenhedsgaver forøger Han (værdien af). Allah holder ikke af de vantro (og de) syndefulde.
277. Sandelig, de, som tror, gør gode gerninger, udfører bønner (regelmæssigt) og giver almissen, får deres belønning hos deres Herre. De vil ikke føle frygt, ej heller skal de sørge.
278. I, som tror! Frygt Allah, og giv afkald på udestående ågerrenter, hvis I (virkelig) er troende.
279. Hvis I ikke gør det, vid da, at I så befinder jer i krig mod Allah og Hans sendebud. Hvis I vender om i anger, kan I beholde jeres oprindelige kapital. (På den måde) vil I hverken have gjort (andre) uret eller selv (have) lidt uret.
280. Hvis han (skyldneren) er i (økonomiske) vanskeligheder, så giv ham henstand, indtil forholdene er lettede (nok til, at han kan betale). Hvis I eftergiver (lånet) som velgørenhedsgave, er det dog bedre for jer, hvis I bare vidste.
281. Frygt den dag, på hvilken I skal blive bragt tilbage til Allah. Da vil enhver modtage fuldt ud det, som han har fortjent, og ingen skal lide uret.
282. I, som tror! Når I aftaler et lån for en bestemt periode, så skriv det ned. Lad en skrive iblandt jer skrive (det) retfærdigt ned. Skriveren skal ikke tøve med at skri-

ve på den måde, som Allah har lært ham, at han skal skrive. Den, der pådrager sig ansvaret (i.e. låntageren), skal diktere (og derved retsgyldigt vedgå sit lån over for långiver), og han skal frygte Allah, sin Herre, og ikke formindske (lånesummen). Men hvis den, der har pådraget sig ansvaret (i.e. låntageren), er mentalt svag, hjælpeløs eller ude af stand til selv at diktere (og derved vedgå lånet), så lad hans værge diktere i retfærdighed. Og lad der være to vidner blandt jeres egne mænd. Men hvis der ikke er to mænd (tilgængelige), så en mand og to kvinder, som I kan godtage som vidner (og finder retskafne og pålidelige), sådan at hvis en af dem skulle glemme, så kan den anden påminde (hende). Vidner skal ikke nægte, når de bliver tilkaldt (til at vidne). Og vær ikke uvillig til at nedskrive det, ligegyldigt hvor stor eller lille (en sum, det måtte være), inklusive tiden for tilbagebetaling. Dette er mere retfærdigt i Allahs øjne, mere solidt for vidnesbyrdet og det bedste, I kan gøre for ikke at komme i tvivl, medmindre det gælder en handel mellem jer, som I gennemfører på stedet. Så er der ingen synd forbundet med ikke at nedskrive det. Men før vidner, når I handler indbyrdes. Ingen skrivere eller vidner skal forulempes. Hvis I gør (det alligevel), er det syndefuldt. Så frygt Allah. Allah lærer jer. Allah er velbekendt med alle ting.

283. Og hvis I er på rejse og ikke kan finde en skriver, så (kan I) tage imod pant (som sikkerhed fra låntager). Hvis I stoler på hinanden, skal den, som bliver betroet (noget), frygte Allah, sin Herre, og levere det tilbage, som er ham betroet. Skjul ikke vidnesbyrdet. Den, der skjuler det, sandelig, hans hjerte er syndigt. Allah er alvidende om, hvad I gør.
284. Alt, hvad der er i himlene og på jorden, tilhører Allah. Hvad enten I åbent tilkendegiver, hvad I har på hjerte, eller skjuler det, vil Allah stille jer til regnskab for det. Og Han tilgiver den, Han vil, og Han straffer den, Han vil. Allahs almagt omfatter alt.
285. Sendebuddet (Muhammad) tror på det, som er ham åbenbaret fra hans Herre, og de troende (gør det) også. De tror alle på Allah, Hans engle, Hans Bøger og Hans sendebude. "Vi gør ingen forskel på Hans sendebude." Og de sagde: "Vi har hørt (Din befaling) og adlyder. Vor Herre, (vi søger) Din forladelse. Til Dig er den endelige tilbagevenden."
286. Allah pålægger ingen en tungere byrde, end han kan bære. Fortjenesten (ved hans gode gerninger) bliver til gavn for ham selv (som belønning), og det han har gjort (af slette handlinger) bliver til skade for ham selv (som straf). "Vor Herre! Stil os ikke til ansvar, hvis vi har glemt eller taget fejl (uoverlagt). Vor Herre! Pålæg os ikke en sådan byrde, som Du pålagde dem, der kom før os. Vor Herre! Pålæg os ikke en tungere byrde, end vi kan bære. Tilgiv os, forbarm Dig over os, vær os nådig. Du er vor beskytter. Hjælp os mod vantroens folk."

3. SURAH AL 'IMRAN

Surah 3, Al 'Imran, åbenbarede i Medina-perioden, består af 200 ayat. Den er Koranens tredje surah og har fået sit navn efter betegnelsen Al 'Imran, dvs. 'Imrans familie, omtalt i ayat 33.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Alif, Lam, Mim.
2. Allah! Der er ingen anden gud end Ham, Den Levende, Opretholderen (som opretholder og beskytter hele Sit skaberværk).
3. Han har sendt Bogen ned til dig med sandheden. Den stadfæster det, som blev åbenbarede for den. Han åbenbarede tidligere Al-Taurat og Al-Indjil
4. som en retledning for menneskene. Han åbenbarede også Kriteriet.¹ De, der fornægter Allahs åbenbaringer, har en streng straf i vente. Allah er almægtig, Genældelsens Herre.
5. Sandelig, intet er skjult for Allah, hverken på jorden eller i himlen.
6. Han er Den, som former jer i livmoderne, som Han vil. Der findes ingen anden gud end Ham, Den Almægtige, Den Alvise.
7. Det er Ham, som åbenbarede Bogen til dig. Deri findes en del entydige vers, og disse er Bogens grundlag; og andre vers, som er allegoriske. De, i hvis hjerter findes afvigelse, følger (kun) dens flertydige vers, idet de ønsker at stifte ufred og udlægge deres inderste betydning (for at fremme deres sag). Men ingen kender deres inderste betydning, undtagen Allah. Og de, som er fast forankret i viden, siger: "Vi tror på det; alt er fra vor Herre." Og ingen lader sig formane, undtagen de forstandige.
8. "Vor Herre! Lad ikke vore hjerter komme på afveje, efter at Du har retledt os, og skænk os Din nåde. Sandelig, Du er Den største Giver.
9. Vor Herre! Sandelig, Du vil samle menneskene på en dag, hvorom der ingen tvivl hersker. Sandelig, Allah bryder ikke Sit løfte."
10. Hvad angår de vantro, vil hverken deres rigdomme eller deres børn kunne frelse dem fra Allah(s straf) i mindste grad. De kommer til at være brændsel for ilden.
11. (Det skal gå dem) ligesom det gik Faraos folk og dem før dem. De fornægtede vore tegn, så Allah knuste dem for deres synder. Allah er streng i straf.
12. Sig til de vantro: "Snart skal I blive besejret og drevet i Helvede alle sammen." Et forfærdeligt leje!
13. Sandelig, der er et tegn for jer i de to hære, som mødtes (på slagmarken). Den ene kæmpede for Allahs sag, mens den anden var vantro. De (vantro) så med egne øjne de andre (i.e. muslimerne) som dobbelt så mange (som dem selv). Allah støtter den, Han vil, med Sin hjælp. Sandelig, i dette findes en lære for de indsigtfulde.

1 Kriteriet (Al-Furqan) er en anden betegnelse for Koranen, som adskiller sandt fra falskt.

14. Det er tilløkkende for mennesket at elske alt attråværdigt: kvinder, børn, hobevis af guld og sølv, fine heste, husdyr og afgrøder. Disse er (midlertidige) glæder i det jordiske liv. Men den herligste endelige bolig er hos Allah.
15. Sig: "Skal jeg fortælle jer om noget, der er bedre end alt dette? For de gudfrygtige er der hos deres Herre haver¹, hvor bække rinder – og deri skal de forblive til evig tid – og rene ægtefæller og Allahs velbehag." Allah er altseende i forhold til Sine tjenere,
16. som siger: "Vor Herre. Sandelig, vi tror. Tilgiv os vore synder, og skån os fra ildens plage,"
17. (og i forhold til) de tålmodige, de sandfærdige, de lydige (over for Allah), dem, som giver (velgørenhedsgaver for Allahs sag), og dem, som beder Allah om tilgivelse ved dag gry.
18. Allah bevidner, at der er ingen anden gud end Ham – det samme gør englene og de, som er forankrede i viden, i retfærdighed; der er ingen anden gud end Ham, Den Almægtige, Den Alvisse.
19. Sandelig, religionen hos Allah er islam. De, som har modtaget Bogen, blev først uenige, efter at kundskaben var kommet til dem, af gensidig misundelse, og hvem, der end fornægter Allahs åbenbaringer, (skal vide, at) Allah er meget hurtig til at gøre regnskabet op.
20. Hvis de strides med dig, så sig: "Jeg har helt og holdent underkastet mig Allah, og det samme har de, som følger mig." Og sig til dem, som har modtaget Bogen, og til de uvidende også: "Har I også underkastet jer Allah?" Sandelig, hvis de underkaster sig, bliver de retledte. Hvis de vender sig bort (fra islam), er din pligt blot at overlevere budskabet. Allah er altseende i forhold til Sine tjenere.
21. (Hvad angår) dem, som ikke tror på Allahs tegn, og som uretmæssigt dræber profeterne og dræber de mennesker, der påbyder retfærdighed: Bebud dem en plagsom straf.
22. Det er dem, hvis gerninger er gået til spilde (og er værdiløse), både i denne verden og i den hinsidige. De har ingen hjælpere.
23. Har du ikke set dem, som fik en del af Bogen? De er blevet kaldt til Allahs Bog, så den kan dømme blandt dem (i deres unigheder), og en del af dem vender den ryggen. De er trodsige.
24. Det er, fordi de siger: "Ilden kommer ikke til at røre os i mere end et begrænset antal dage." Det, som de har opdigtet, har vildledt dem om deres religion.
25. Hvordan (vil deres tilstand være), når Vi samler dem på Dagen, hvorom der ingen tvivl hersker, og enhver vil få fuld betaling for, hvad han har fortjent? De skal ikke lide uret.
26. Sig: "O Allah! Rigets Hersker. Du skænker herredømmet til den, Du vil, og Du tager herredømmet bort fra den, Du vil. Du giver værdighed til den, Du vil, og

1 I Koranen forekommer ordet djannah (paradis) i flertal (djannat). Således er der f.eks. *Djannat Al-'Adn* og *Djannat Al-Mawa* og *Firdaws*.

- Du nedværdiger den, Du vil. I Din hånd (alene) ligger det gode. Sandelig, Du har magt over alle ting.
27. Du lader natten trænge ind i dagen, og Du lader dagen trænge ind i natten. Du frembringer det levende af det døde, Du frembringer det døde af det levende. Du skænker velstand og underhold i overflod til den, Du vil.”
 28. De troende skal ikke tage de vantro som deres værger i stedet for de troende. De, der gør sådan, vil ikke få noget som helst fra Allah, men I bør beskytte jer omhyggeligt mod fare fra dem. Allah befaler jer at frygte Ham (i.e. Hans straf), og til Allah er den endelige tilbagevenden.
 29. Sig: “Hvad enten I skjuler det, der er i jeres bryst eller åbent tilkendegiver det, ved Allah det. Han ved, hvad der er i himlene, og hvad der er på jorden. Allahs almagt omfatter alt.”
 30. Den dag, hvor enhver person finder alt det gode, som han har gjort (på jorden), og alt det onde, som han har gjort, vil han ønske, at der mellem ham og det (onde) var en stor afstand. Allah befaler jer at frygte Ham (i.e. Hans straf). Allah har medlidenhed med Sine tjenere.
 31. Sig: “Hvis I elsker Allah, så følg mig, og Allah vil elske jer og forlade jer jeres synder.” Allah er tilgivende, barmhjertig.
 32. Sig: “Adlyd Allah og Sendebuddet.” Men hvis de vender sig bort – Allah holder sandelig ikke af de vantro.
 33. Sandelig, Allah udvalgte Adam og Nuh og Ibrahims familie og ‘Imrans familie frem for alle universets¹ folk
 34. (som) efterkommere af hinanden. Og Allah er althørende, alvidende.
 35. Da ‘Imrans hustru sagde: “Herre! Jeg lover Dig det, som er i mit skød, til (at være en tjener for) Dig, så godtag dette (offer) fra mig. Sandelig, Du er Den Althørende, Den Alvidende.”
 36. Og da hun fødte hende, sagde hun: “Herre, jeg har født en pige,” og Allah vidste godt, hvad hun havde født. “En dreng er ikke det samme som en pige. Jeg har navngivet hende Maryam. Jeg overgiver hende og hendes afkom til Din beskyttelse fra Satan, den forviste.”
 37. Da tog hendes Herre imod hende med velvilje og gav hende en skøn opvækst. Han betroede hendes formynderskab til Zakariya. Hver gang Zakariya trådte ind i det bedekammer (hvor hun befandt sig), fandt han ved hendes side madvarer: “Maryam, hvorfra kommer disse ting til dig?” Hun sagde: “De kommer fra Allah. Sandelig, Allah skænker underhold i overflod til den, Han vil.”
 38. Der bad Zakariya til sin Herre: “Herre, skænk mig fra Dig en god efterkommer. Sandelig, Du er Den, som hører alle bønner.”
 39. Og mens han stod bedende i kammeret, råbte englene til Ham: “Allah giver dig

1 Med ordet *alemeen* (universet) menes her djinnernes og menneskenes verdener.

- det glædelige budskab om Yahya, som skal bekræfte ordet fra Allah, (og han vil blive) en leder, afholdende, en profet blandt de retskafne.”
40. Han sagde: “Herre, hvordan skal jeg kunne få en søn, når alderdommen har indhentet mig, og min hustru er gold?” Han (i.e. Allah) sagde: “Således (vil det være); Allah gør, hvad Han vil!”
 41. Han (i.e. Zakariya) sagde: “Herre, giv mig et tegn.” (Allah) sagde: “Dit tegn er, at du i tre dage ikke skal tale med menneskene, undtagen ved tegn, og du skal mindes din Herre meget, og lovpris Ham om aftenen og om morgenen.”
 42. Og da englene sagde: “O Maryam! Sandelig, Allah har udvalgt dig, gjort dig ren, og udvalgt dig frem for alle universets kvinder.
 43. O Maryam! Bed til din Herre (i ydmyghed). Kast dig ned, og bøj dig i bøn med dem, som bøjer sig.”
 44. Dette er beretninger fra det usete, som Vi åbenbarer for dig. Du var ikke hos dem, da de kastede lod om, hvem af dem der skulle drage omsorg for Maryam; og du var heller ikke hos dem, da de stredes med hinanden.
 45. Englene sagde: “O Maryam! Allah giver dig det glædelige budskab om et Ord fra Ham: Hans navn skal være Messias, Isa, Maryams søn, højagtet både i denne verden og i den hinsidige af dem, som står Allah meget nær.
 46. Han vil tale til menneskene både i vuggen og som voksen. Han vil være en af de retfærdige.”
 47. Hun sagde: “Min Herre! Hvordan skal jeg kunne få en søn, når ingen mand har rørt mig?” (Englen) sagde: “Sådan (bliver det). Allah skaber det, Han vil. Når Allah bestemmer noget, siger Han blot ‘bliv til!’ og det bliver til.
 48. Allah vil lære ham Bogen, visdommen, Al-Taurat og Al-Indjil.
 49. (Allah) vil sende ham til israelitterne som Sit sendebud.” (Han vil sige til dem): “Sandelig, jeg er kommet til jer med et mirakel fra jeres Herre. Jeg former for jer af ler en fuglelignende figur, og jeg puster på den, og straks bliver den til en (levende) fugl, med Allahs tilladelse. Og med Allahs tilladelse helbreder jeg den, som er født blind, og den spedalske, og jeg genopliver de døde. Jeg fortæller jer, hvad I har spist og det, I opbevarer i jeres hjem. Sandelig, i alt dette er der et klart tegn for jer, hvis I er troende.
 50. Og (jeg er kommet) for at bekræfte Al-Taurat, som foreligger før mig, og erklære nogle af de ting, som blev forbudt jer, for tilladt. Jeg er kommet til jer med et tegn fra jeres Herre. Så frygt Allah, og adlyd mig.
 51. Sandelig, Allah er min Herre og jeres Herre. I skal tjene Ham alene. Det er den rette vej.”
 52. Og da Isa mærkede deres vantro, sagde han: “Hvem er mine hjælpere på Allahs vej?” Disciplene sagde: “Vi er Allahs hjælpere! Vi tror på Allah. Vær du vidne på, at vi underkaster os Allahs vilje.”

53. "Vor Herre! Vi tror på det, Du har åbenbaret, og vi følger Sendebuddet, så skriv os op blandt dem, som bærer vidnesbyrdet."
54. Og de lagde listige planer, og Allah lagde en plan (for at redde Isa). Allah er Den bedste Planlægger.
55. (Og husk) da Allah sagde: "O Isa, det er Mig, der skal afslutte dit liv (og ikke dem); Jeg vil løfte dig op til Mig, Jeg vil rense dig for de vantro og ophøje dem, der følger dig, over dem, der er vantro, til Dommens Dag. Da skal I alle vende tilbage til Mig, og Jeg vil dømme mellem jer i alt det, som I var uenige om."
56. Hvad de vantro angår: Jeg vil straffe dem med en smertefuld straf i denne verden og den hinsidige. De har ingen hjælpere (som kan redde dem fra denne straf)."
57. Hvad angår dem, der tror og udfører gode gerninger: Han (i.e. Allah) vil give dem deres belønning til fulde. Allah holder ikke af de uretfærdige.
58. Dette, Vi reciterer for dig, er fra åbenbaringerne og den vise påmindelse (i.e. Koranen).
59. Sandelig, Isas situation er (over for Allah) det samme som Adams. (Allah) skabte ham (i.e. Adam) af jord. Derefter sagde Han (blot): "Bliv!", og han blev til.
60. Sandheden er fra Herren, så vær ikke en af dem, som tvivler.
61. Hvis nogen vil strides med dig, efter at (denne) viden er kommet til dig, så sig: "Kom, lad os kalde på vore sønner og jeres sønner, vore kvinder og jeres kvinder, os selv og jer, lad os så (sammen) påkalde Allah og nedkalde Allahs forbandelse over løgnerne."
62. Visselig, dette er den sande beretning (som er blevet dig meddelt om Isa). Der er ingen anden gud end Allah. Sandelig, Allah er Den Almægtige, Den Alvide.
63. Hvis de vender sig bort (fra troen og sandheden), sandelig, så har Allah fuld kundskab om dem, som stifter ufred.
64. Sig: "O Bogens folk! Kom til et ord, som er fælles (og retfærdigt) for os og jer: Vi tilbeder ikke andre end Allah. Vi sætter ingen ligemænd ved siden af Allah, ej heller tager nogen af os andre mennesker som vore herrer i stedet for Allah." Hvis de (på trods af dette) igen vender sig bort, så sig: "Vær vidne til, at vi er dem, som har underkastet sig."
65. O Bogens folk! Hvorfor strides I om Ibrahim, når Al-Taurat og Al-Indjil blev sendt ned efter hans tid (og ikke før)? Forstår I da ikke?
66. Sådanne er I, at I strides om noget, som I har viden om, (men) hvorfor diskuterer I ting, hvorom I ingen viden har? Allah ved (alt), men I ved ikke.
67. Ibrahim var hverken jøde eller kristen. Men han var gudhengiven (*hanif*), underkastede sig Hans vilje. Han var ikke en af afgudsdyrkerne.
68. Sandelig, de mennesker, som står Ibrahim nærmest, er dem, som har fulgt ham, dernæst denne profet og de troende. Allah er de troendes beskytter.
69. En gruppe blandt Bogens folk ønsker at vildlede jer. Men de vildleder ikke andre end sig selv, men de indser det ikke.

70. O Bogens folk! Hvorfor fornægter I Allahs åbenbaringer på trods af, at I (selv) ved det (fra Al-Taurat og Al-In-djil)?
71. O Bogens folk! Hvorfor blander I sandheden med falskheden, og hvorfor skjuler i sandheden, når I ved bedre?
72. En gruppe blandt Bogens folk siger: "Tro på det (i.e. Koranen), som er sendt ned til de troende, ved dagens begyndelse, og fornægt det ved dagens slutning, så de (troende) måske vender sig bort.
73. Og hav ikke tillid til andre end dem, som følger jeres religion." Sig: "Sandelig, den eneste retledning er Allahs retledning." (Og videre siger de:) "(Tro ikke på, at) det, der blev givet jer, også kan blive givet til andre, eller at de (i.e. muslimerne) skal fremføre argumenter mod jer hos jeres Herre?" Sig: "Al gunst ligger i Allahs hånd. Han giver det til den, Han vil. Allah omfavner alt, Han er alvidende.
74. Han skænker Sin nåde særligt til den, Han vil. Allah besidder uendelig nåde."
75. Blandt Bogens folk er der den, som – hvis du betror ham læssevis (af guld) – vil give det tilbage til dig. Og der er den, som – hvis du betror ham en enkel dinar – ikke vil betale den tilbage, medmindre du udsætter ham for vedholdende påmindelser. Dette, fordi de siger: "Vi kan ikke drages til ansvar, når det gælder uvidende (folk). De lyver mod Allah, og det ved de godt."
76. Jo, den som opfylder sit løfte og er gudfrygtig, sandelig Allah holder af de gudfrygtige.
77. Sandelig, de, som sælger deres løfter og eder bort til en ussel pris, de har ingen del i det hinsidige. Allah vil ikke tale til dem, se på dem eller rense dem på Dommens Dag. De har en smertefuld straf i vente.
78. Blandt Bogens folk er der en gruppe, som forvrider deres fremstilling af Bogen, for at I skal tro, at den er fra Bogen, selvom den ikke er fra Bogen. De siger: "Dette er fra Allah," selvom det ikke er fra Allah. De lyver mod Allah, og det ved de godt.
79. Det tilkommer intet menneske, som Allah har givet Bogen, visdommen og profetværdigheden, at sige til folk: "Vær mine tjenere ved siden af Allahs." Men derimod: "Vær gudhengivne, idet I lærer (folk) Bogen og studerer den."
80. Ej heller at befale jer at tage englene og profeterne som herrer (i.e. guder). Skulle han befale jer vantro, efter at I er blevet troende?
81. Og da Allah sluttede pagt med profeterne og sagde: "Når jeg har givet jer Bogen og visdommen, kommer der en profet til jer og stadfæster det, som (allerede) er hos jer, ham skal I tro og støtte i alt." (Og Han) sagde: "Bekræfter I dette, og tager I denne Min tunge byrde på jer (i.e. dette ansvar, Jeg pålægger jer)?" De sagde: "Vi bekræfter!" (Allah) sagde: "Bevidn da dette, og Jeg vil være blandt dem, der bevidner."
82. De, som efter dette, vender sig bort fra det, er i sandhed de syndefulde.
83. Søger de en anden religion end Allahs? Alt i himlene og på jorden underkaster sig Ham, med eller mod sin velvilje. Til Ham skal de blive bragt tilbage.

84. Sig: "Vi tror på Allah, på det, som er blevet sendt ned til os, og på det, som er blevet åbenbaret for Ibrahim, Ismail, Ishaq, Yaqub og stammerne, og på det, som blev givet Musa, Isa og profeterne fra deres Herre. Vi gør ingen forskel på nogen af dem. Vi har hengivet os til Ham (i.e. Allah)."
85. Hvis nogen søger en anden religion end islam, vil det ikke blive godtaget, og han vil være blandt taberne i det hinsidige.
86. Hvordan skulle Allah kunne retlede et folk, som bliver vantro, efter at klare beviser er kommet til dem, og efter at de har antaget troen og aflagt vidnesbyrd om dette sendebuds sandhed og de tegn, han har bragt? Allah retleder ikke det uretfærdige folk.
87. Sandelig, Allahs, englenes og alle menneskers forbandelse skal (komme over dem og) blive deres løn.
88. Under den skal de blive i evig tid; deres straf vil ikke blive lindret, ej heller får de aflastning.
89. Undtaget er de, som efter dette omvender (og forbedrer) sig. Allah er tilgivende, barmhjertig.
90. Sandelig, de, som er blevet vantro efter at have antaget troen og derefter vokser i vantro, deres anger vil ikke blive godtaget. De hører til de vildfarne.
91. Sandelig, de, som er vantro, og de, der dør som vantro, om hver af dem ofrede en verden fuld af guld, ville det på ingen måde blive godtaget fra dem. Dem venter en smertefuld straf. De har ingen hjælpere.
92. I kommer aldrig til at opnå fromhed, før I giver ud af det, I holder af. Og hvad I end giver til velgørenhed, så ved Allah det.
93. Før Al-Taurat blev åbenbaret, var al føde tilladt Israels børn, undtagen de ting, som Israel(s børn) forbød sig selv. Sig: "Tag Al-Taurat frem og læs op fra Den, hvis I er sandfærdige."
94. De, som opdiger løgne om Allah efter dette, de er sandelig de uretfærdige.
95. Sig: "Allah har talt sandheden. Så følg Ibrahim's religion, (han var) hanif (i.e. gud-hengiven). Han var ikke afgudsdyrker."
96. Sandelig, det første (bede)hus, som blev etableret for menneskene, er det, som er i Mekka, en velsignelse og retledning for universet.
97. I det er der tydelige tegn. Det er Ibrahim's sted. Enhver, der går ind i det, er i sikkerhed. Pilgrimsfærdens til Huset er menneskenes pligt over for Allah, hvis de er i stand til det. Hvis nogen er vantro, er Allah sandelig selvtilstrækkelig.
98. Sig: "O Bogens folk! Hvorfor fornægter I Allahs åbenbaringer, når Allah er vidne til alt, hvad I gør?"
99. Sig: "O Bogens folk! Hvorfor hindrer I de troende i at følge Allahs vej ved at for-søge at forvanske den, når I selv er vidner? Intet af det, I gør, går Allah forbi."
100. O I troende! Hvis I adlyder en gruppe af Bogens folk, vil de igen gøre jer vantro, efter at I har antaget troen.

101. Og hvordan kan I undlade at tro, når Allahs vers bliver reciteret for jer, og Hans sendebud er blandt jer? Den, der holder fast ved Allah, er sandelig blevet ledt til den rette vej.
102. O I troende! Hav ærefrygt for Allah, som det er Hans ret, og dø ikke som andet end muslimer.
103. Hold fast i båndet til Allah alle sammen, og lad jer ikke splittes. Husk Allahs gunst mod jer, da I var fjender, og Han forenede jeres hjerter, ved Hans gunst blev I brødre. Og da I var på kanten af ildens afrund, reddede Han jer fra den. På den måde gør Allah sine tegn tydelige for jer, for at I må blive retledte.
104. Lad der fra jer opstå et samfund, som kalder til det gode, påbyder det rette og forbyder det urette. Det er de sikre vindere.
105. Vær ikke som dem, der splittede sig op og blev uenige, efter at klare tegn var kommet til dem. De har en stor straf i vente
106. på den dag, hvor nogle ansigter vil lyse, og andre vil være formørkede. De, hvis ansigter vil være formørkede (vil blive spurgt): "Fornægtede I troen, efter at I havde antaget den? Smag så straffen for jeres vantro!"
107. Men de, hvis ansigter lyser, vil være i Allahs nåde. Der vil de forblive til evig tid.
108. Dette er Allahs tegn, som Vi opremser for dig i sandhed. Allah ønsker ingen uret mod alverden.
109. Alt, hvad der er i himlene og på jorden tilhører Allah. Til Allah skal alle sager bringes tilbage.
110. I er det bedste folk, som er opstået blandt mennesker. I påbyder det rette og forbyder det urette og tror på Allah. Og hvis Bogens folk også havde troet, havde det visselig været bedre for dem. Blandt dem er der nogle, der tror, men de fleste er syndefulde.
111. De kan ikke påføre jer nogen skade andet end fornærmelser. Hvis de kæmper mod jer, vender de ryggen til jer og flygter. Og de får ingen hjælp.
112. Hvor de end befinder sig, rammes de af ydmygelser, medmindre de finder tilflugt hos Allah eller får frit lejde fra (troende) mennesker. De pådrager sig Allahs vrede, og de er overladt til dyb elendighed. Dette, fordi de blev vantro ved at fornægte Allahs åbenbaringer og uretmæssigt dræbte profeterne. Og de var ulydige og overskred grænserne.
113. De er ikke alle på samme måde. Blandt Bogens folk er der en gruppe, som er retskafne. De reciterer Allahs ord i nattetimerne, og de bøjer sig (for Ham).
114. De tror på Allah og Den yderste Dag; de påbyder det rette og forbyder det urette, og de kappes med hinanden om gode gerninger. Det er dem, der handler retskaffent.
115. Hvad de end gør af gode gerninger, vil det ikke blive dem fornægtet. Allah er alvidende om de gudfrygtige.

116. Hverken de vantros rigdom eller deres børn vil kunne beskytte dem mod Allahs straf. De tilhører ilden, og der skal de forblive til evig tid.
117. Hvad disse end bruger af velstand i dette liv er ligesom en isnende kold vind, der rammer og ødelægger afgrøder tilhørende et folk, der gør sig selv uret. Allah har ikke gjort dem uret. Men de gør uret mod sig selv.
118. O I troende! Tag ikke andre end jeres egne som jeres fortrolige. De (andre) vil gøre deres bedste for at stifte ufred blandt jer, de ønsker at plage jer. Deres vrede kommer ud af deres munde, og det, som deres hjerter skjuler, er endnu større. Vi har gjort Vore tegn tydelige for jer, så I kan forstå.
119. Se, I vil holde af dem, men de kan ikke lide jer. I tror på hele Bogen, og når de møder jer, siger de: "Vi tror!" Men når de er alene, bider de sig i fingerspidserne af had. Sig: "Dø i jeres had!" Sandelig, Allah er alvidende om alt, hvad der rører sig i deres hjerters inderste.
120. Hvis noget godt overgår jer, bliver de misfornøjede, men hvis I rammes af noget ondt, glæder de sig over det. Men hvis I er tålmodige og gudfrygtige, vil deres list ikke volde jer den mindste skade. Sandelig, hvad de end gør, så omgiver Allah dem.
121. Og (husk) da du tidligt om morgenen forlod dit hjem for at arrangere de troende i kampstillinger. Allah er althørende, alvidende.
122. Dengang var to grupper blandt jer ved at miste modet, selv med Gud som beskytter. Til Allah må de troende sætte deres lid.
123. Sandelig; Allah gav jer sejr ved Badr, da I var underlegne. Frygt Allah, så I må blive taknemmelige.
124. Dengang sagde du til de troende: "Er det ikke nok for jer, at jeres Herre støtter jer med tre tusinde nedsendte engle?"
125. Ja, hvis I er tålmodige og gudfrygtige, og de så pludselig skulle angribe jer, vil jeres Herre støtte jer med fem tusinde engle, der skaber kaos.
126. Allah lod alene dette ske som et glædeligt budskab til jer, og for at jeres hjerter skulle falde til ro derved. Sejr kommer alene fra Allah, Den Almægtige, Den Alvise,
127. for at udslette en gruppe blandt de vantro, eller ydmyge dem, så de måtte vende om uden at have opnået deres mål.
128. Denne sag hviler ikke i din hånd; om Allah godtager deres anger eller straffer dem, fordi de er uretfærdige.
129. Alt, hvad der er i himlene og på jorden, tilhører Allah. Han tilgiver den, Han vil. Han straffer den, Han vil. Allah er tilgivende, barmhjertig.
130. O I troende! Lev ikke af åger, der fordobles og mangedobles. Frygt Allah, så det må gå jer vel.
131. Og frygt ilden, som er gjort klar til de vantro.
132. Adlyd Allah og Sendebuddet, så I må opnå nåde.

133. Skynd jer hen til jeres Herres tilgivelse og til Paradiset – hvis omfang er som himlene og jorden – gjort klar til de gudfrygtige.
134. Det er dem, som giver ud i velstand og nød, som lægger bånd på deres vrede, og som tilgiver mennesker. Allah elsker dem, som gør det gode.
135. Og det er dem, som, når de har begået en usædelighed eller gjort uret mod sig selv, husker på Allah og straks beder om deres synders forladelse – og hvem tilgiver synder undtagen Allah? – og som ikke holder fast ved de synder, de har begået, imod bedre vidende.
136. Det er dem, hvis belønning er deres Herres tilgivelse og haver med rislende bække; der skal de forblive til evig tid. Hvilken stor belønning for dem, som handler (ret)!
137. Før jer er passeret mange levevis. Rejs rundt på jorden og se, hvad enden blev for dem, som løgnagtigt fornægtede.
138. Dette er en erklæring for menneskene, og en retledning og formaning til de gudfrygtige.
139. I skal ikke miste modet, ej heller skal I sørge. Hvis I er troende, er I overlegne.
140. Hvis I er blevet såret i kamp, er de andre blevet såret ligesådan. Sådanne dage giver Vi menneskene fra tid til anden, så Allah kan synliggøre de troende og tage sig vidner – Allah kan ikke lide de uretfærdige –
141. og så Allah kan rense de troende og afholde de vantro (fra velsignelser).
142. Eller troede I, at I kunne komme ind i Paradis, uden at Allah kender dem blandt jer, der kæmper for Allahs sag, og kender de tålmodige?
143. Inden I havde mødt døden, længtes I efter den. Nu har I set den med egne øjne.
144. Muhammad er intet andet end et sendebud. Og talrige andre sendebude er kommet og gået før ham. Hvis han nu dør eller bliver dræbt, vil I da vende om på jeres hæle? Den, der vender om, vil på ingen måde skade Allah, men Allah vil belønne de taknemmelige.
145. Ingen sjæl dør uden Allahs tilladelse, tidspunktet er forudbestemt, og den, som ønsker sig det jordiske livs belønning, ham giver Jeg deraf. Og den, som ønsker sig det hinsidiges belønning, ham giver Jeg deraf. Og Jeg vil belønne de taknemmelige.
146. Hvor mange profeter har ikke ført krig med talrige troende ved deres side? De mistede ikke modet og viste ikke svaghed på grund af det, der ramte dem for Allahs sag, ej heller gav de efter. Og Allah elsker dem, som holder ud i tålmodighed.
147. De sagde intet andet end dette: "Vor Herre! Tilgiv os vore synder og vore overtrædelser i vores gerninger. Lad vore fødder stå fast, og hjælp os mod de vantro folk!"
148. Så Allah gav dem det jordiske livs belønning og det hinsidige livs skønneste belønning. Allah elsker dem, som gør godt.

149. O I troende! Hvis I adlyder de vantro, vil de få drive jer tilbage. Da vil I stå tilbage som tabere.
150. Nej, Allah er jeres beskytter, og Han er Den bedste Hjælper.
151. Vi vil sætte skræk i hjertet på de vantro, fordi de ligestiller Allah med det, som Han ikke har nedsendt nogen bemyndigelse til. Deres bosted er ilden; hvor elendigt de uretfærdiges opholdssted er!
152. Sandelig, Allah holdt Sit løfte til jer, da I nær havde udslettet dem med Hans vilje, indtil I mistede modet, blev ulydige og stredes om (Sendebuddets) befaling, efter at Han havde vist jer det, som I ønskede. Blandt jer var der nogle, der ønskede sig denne verden, og nogle, der ønskede sig den hinsidige. Så førte Han jer bort fra dem for at sætte jer på prøve. Så tilgav Han jer. Allah er nådefuld mod de troende.
153. Da I flygtede og ikke så jer tilbage efter nogen, mens Sendebuddet råbte efter jer, påførte (Allah) jer sorg på sorg. Det var for, at I ikke skulle sørge over det, som I var gået glip af, og det, som var overgået jer. Allah er vel vidende om alt, hvad I gør.
154. Efter denne sorg sendte Han jer en sådan tryghed, at en dyb ro lagde sig over en gruppe af jer, mens en anden gruppe var bekymret for deres eget liv og i uvidenhed tænkte urette tanker om Allah. De sagde: "Hvad har vi egentlig med denne sag at gøre?" Sig: "Hele sagen hviler i Allahs hånd." De skjuler i deres inderste de ting, som de ikke vil afsløre for dig. De siger: "Hvis vi havde noget med denne sag at gøre, ville vi ikke blive dræbt her." Sig: "Selvom I var blevet tilbage i jeres hjem, så ville de, som døden var bestemt for, alligevel have begivet sig til det sted, hvor døden ville indfinde sig." Dette for, at Allah skal teste det, I har i jeres hjerters inderste, og for at rense jeres hjerter. Allah er alvidende om, hvad der findes i hjertets inderste.
155. Hvad angår de af jer, der trak sig tilbage den dag, da de to hære mødtes, så ønskede Satan at vildlede dem på grund af noget, de havde gjort, men Allah tilgav dem. Allah er tilgivende, overbærende.
156. O I troende! Vær ikke som de vantro, som siger om deres brødre, når disse drager ud på en rejse eller går i kamp: "Hvis de var blevet hos os, ville de ikke være døde eller blevet dræbt." Allah gjorde dette til en sorg i deres hjerter. Allah giver liv og død. Allah er altseende i forhold til, hvad I gør.
157. Hvis I bliver dræbt eller dør for Allahs sag, er tilgivelse og nåde fra Allah langt bedre end (alt) det, som de skraber til sig.
158. Når I dør eller bliver dræbt, er det hos Allah, I vil blive forsamlet.
159. Det var ved Allahs nåde, at du var overbærende mod dem. Havde du været streng og hårdhertet, ville de have forladt dig. Så tilgiv dem, og bed om tilgivelse for dem. Rådfør dig med dem. Når du har bestemt dig, så sæt din lid til Allah. Allah elsker dem, som sætter sin lid til Ham.
160. Hvis Allah hjælper jer, kan ingen besejre jer. Men hvis Han svigter jer, hvem vil så kunne hjælpe jer? Til Allah skal de troende sætte deres lid.

161. Det er helt utænkeligt, at en profet skulle bedrage. Den, som begår et sådan bedrageri, skal fremlægge det, han bedrog med, på Genopstandelsens Dag. Da vil enhver modtage fuldt ud det, som han har fortjent, og de skal ikke lide uret.
162. Er den person, som søger Allahs velbehag, ligesom den, som pådrager sig Allahs vrede? Helvede er hans bosted, et elendigt sted at havne!
163. Der er forskellige grader hos Allah. Allah er altseende i forhold til, hvad de gør.
164. Sandelig, Allah viste stor nåde mod de troende, da Han sendte dem et sendebud af deres egne, som reciterer Hans åbenbaringer for dem og renser dem og lærer dem om Bogen og visdommen, skønt de før det befandt sig i åbenlys vildfarelse.
165. Da I blev ramt af et tilbageslag, sagde I, selvom I havde påført dem dobbelt så meget skade: "Hvorfra kom dette?" Sig: "Det kom fra jer selv!" Sandelig, Allahs almagt omfatter alt.
166. Det, som ramte jer den dag, da de to hære mødtes, skete med Allahs viden, så Han kunne kende de sande troende,
167. og så Han kunne kende hyklerne. Og det blev sagt til dem: "Kom og kæmp for Allahs sag, eller i hvert fald forsvar jer." De sagde: "Havde vi vidst noget om at kæmpe, ville vi helt sikkert have fulgt jer." Den dag var de nærmere vantro end tro. Deres læber udtalte det, som ikke var i deres hjerter. Allah ved ganske vel, hvad de skjuler.
168. De, som sagde om deres brødre, mens de selv blev siddende: "Havde de blot hørt på os, ville de ikke være blevet dræbt." Sig: "Hold da døden borte fra jer selv, hvis I taler sandt!"
169. Tænk ikke på dem, som blev dræbt for Allahs sag, som døde. Nej, de er levende hos deres Herre, som sørger for dem.
170. De glæder sig over det, Allah har skænket dem af Sin nåde, og over dem, der endnu ikke er fulgt efter dem, som skal have det glædelige budskab, at de ikke skal føle frygt, ej heller skal de sørge.
171. Og de glæder sig over Allahs gunst og over, at Allahs belønning til de troende ikke går tabt.
172. Og de, som besvarede Allahs og Sendebuddets kald, efter at de var blevet såret, og som gjorde det gode og udviste gudfrygtighed, skal få en meget stor belønning.
173. Det er dem, som, da folk sagde til dem: "Folk har samlet en hær mod jer, så frygt dem!" blev stærkere i troen og sagde: "Allah er nok for os. Han er Den bedste Beskytter!"
174. De kom tilbage, med Allahs velsignelse og nåde, uberørt af noget ondt. De fulgte Allahs ønske, og Allah besidder uendelig stor nåde.
175. Sandelig, det er Satan, som gør sine tilhængere skrækkindjagende, men frygt dem ikke. Frygt Mig; hvis I er troende.
176. Lad ikke dem, der skynder sig til vantro, gøre dig sørgmodig. De kan ikke skade

- Allah det mindste. Det er Allahs vilje ikke at give dem andel i det hinsidige liv, og de har en stor straf i vente.
177. De, som køber vantro på bekostning af tro, vil aldrig kunne skade Allah det mindste. De har en smertefuld straf i vente.
178. De vantro må ikke tro, at den frist, Vi giver dem, er til deres fordel. Vi giver dem denne frist, så de kan forøge deres synder, og de har en ydmygende straf i vente.
179. Allah vil ikke efterlade de troende i den tilstand, I er i nu, uden at skille de onde fra de gode. Og Allah vil ikke afsløre det usete for jer. Men Allah udvælger den, Han vil, blandt Sine sendebude. Så tro på Allah og Hans sendebude. Hvis I tror og frygter Allah, har I en stor belønning i vente.
180. Og lad ikke dem, som er nærige med det, som Allah har givet dem af Sin velvilje, tro, at det er godt for dem. Tværtimod, det er et onde for dem. Det, som de var nærige med hensyn til, vil sno sig rundt om deres halse på Genopstandelsens Dag. Himlenes og jordens arv tilhører Allah. Allah er fuldt vidende om, hvad I gør.
181. Sandelig, Allah har hørt ordene fra dem, som siger: "Allah er fattig, og vi rige." Vi vil nedskrive det, de sagde, og at de uretmæssigt dræbte profeterne. Og Vi vil sige: "Smag på den brændende straf!"
182. Dette er for det, som jeres hænder har sendt i forvejen." Sandelig, Allah gør ingen uret mod sine tjenere.
183. Det er dem, som sagde: "Allah har befalet os ikke at tro på et sendebud, før han bringer os et offer, som ilden opæder." Sig: "Der kom mange sendebude før mig med klare tegn og med det, som I taler om. Hvorfor dræbte I dem så, hvis I taler sandt?"
184. Hvis de fortsat skulle afvise dig, (så husk, at) også før dig blev mange sendebude, som kom med tydelige tegn, Bøgerne og Den oplysende Bog, afvist.
185. Ethvert menneske vil smage døden. På Genopstandelsens Dag vil I blive betalt fuldt ud. Den, som fjernes fra ilden og bliver budt ind i Paradiset, har sandelig sejret. Og det jordiske liv er ikke andet end bedragerisk nydelse.
186. Sandelig, I vil blive prøvet på jeres ejendom og jeres liv, og I vil høre mange krænkende ord fra dem, som blev givet Bogen før jer, og dem, som tilbeder mange guder. Men hvis I holder ud i tålmodighed og er gudfrygtige, så er dette en stor drift.
187. Og dengang Allah indgik en pagt med dem, som blev givet en bog: "I skal vise den til folk og ikke skjule den," så kastede de den om bag ryggen. De solgte den for en ussel pris. Hvor elendigt er det, som de købte!
188. De, som glæder sig over det, de har formået, og ønsker at blive rost for det, de ikke har gjort, skal ikke tro, at de er undsluppet straffen. De har en smertefuld straf i vente.
189. Herredømmet over himlene og jorden tilhører Allah. Allahs almagt omfatter alt.

190. Sandelig, i skabelsen af himlene og jorden og i dagens og nattens vekslen er der tegn for dem, som har forstand,
191. dem, som husker Allah, når de står og sidder, og mens de ligger på siden, og som reflekterer dybt over skabelsen af himlene og jorden: "Vor Herre! Du har ikke skabt alt dette for ingenting. Lovprist være Du. Beskyt os mod ildens straf!
192. Vor Herre! Den, Du kaster i ilden, sandelig, ham har Du vanæret. Og de uretfærdige har ingen hjælpere.
193. Vor Herre! Vi har hørt den, der kalder os til troen: 'Tro på jeres Herre!' og vi har antaget troen. Vor Herre! Tilgiv os vore synder, dæk over vore misgerninger, og lad os dø blandt de gudfrygtige!
194. Vor Herre! Skänk os det, som Du har lovet os gennem Dine sendebude, og vanær os ikke på Genopstandelsens Dag. Sandelig, Du bryder aldrig Dit løfte!"
195. Og deres Herre besvarede dem: "Visselig, Jeg lader ikke belønningen for nogen af jeres anstrengelser gå tabt, om det så er en mands eller en kvindes." Hvad angår de, som er udvandret og er blevet fordrevet fra deres hjem, de, som har lidt skade og krænkelser for Min sag, og som fører krig og bliver dræbt, sandelig, deres synder vil Jeg udviske, og jeg vil føre dem ind i haver, hvor bække rinder – en belønning fra Allah. Den bedste belønning findes hos Ham.
196. Lad aldrig de vantros knejsen rundt omkring i landet bedrage dig.
197. Det er en kortvarig glæde, og deres bosted vil være Helvede. Hvor er det et elendigt hvilested!
198. Men de, som frygter deres Herre, for dem er der haver, hvor bække rinder. Der skal de forblive til evig tid som en gæstfrihed fra Allah. Det, som er hos Allah, er det bedste for de gudfrygtige.
199. Sandelig, blandt Bogens folk er der også dem, som hengivent tror på Allah og på det, som blev åbenbaret for jer, og det, som blev åbenbaret for dem. De bytter ikke Allahs åbenbaringer bort for en ussel pris. For dem er der belønning hos deres Herre. Allah er meget hurtig til at gøre regnskabet op.
200. O I troende! Vær tålmodige, udholdende og forberedte. Frygt Allah, så det må gå jer godt!

4. SURAH AL-NISA'

Surah 4, Al-Nisa', Koranens fjerde surah, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 176 ayat. Fordi den omhandler sager vedrørende kvinder, har den fået navnet "nisa", som betyder kvinder.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertigste.

1. O mennesker! Frygt jeres Herre, som skabte jer af én enkelt person og fra ham

skabte hans mæge og fra de to udbredte utallige mænd og kvinder. Frygt Allah, ved Hvem I søger (at afdække) jeres behov hos hinanden, og (vis trofasthed) mod jeres slægt. Visselig, Allah våger over jer.

2. Giv de forældreløse deres ejendom, og giv ikke det dårlige i stedet for det gode. Fortær ikke deres ejendom ved at blande den sammen med jeres ejendom. Sandelig, det er en stor synd.
3. Og hvis I er bange for ikke at behandle de forældreløse retfærdigt, så gift jer med de kvinder, som er tilladt for jer; to, tre eller fire. Men hvis I frygter, at I ikke vil kunne yde retfærdighed, så kun én kvinde eller de, som er i jeres besiddelse. Dette er det mest nærliggende for at undgå at gøre uret.
4. Giv kvinderne deres brudegave velvilligt af hjertet. Men hvis de af egen fri vilje giver afkald på en del af den, så nyd den med god samvittighed.
5. Giv ikke de mentalt hæmmede råderet over ejendom, som Allah har givet jer til forvaltning, men sørg for deres underhold, og klæd dem på deraf, og tiltal dem på venlig vis.
6. Sæt de forældreløse på prøve, indtil (de har nået) den giftefærdige alder. Hvis I da finder sund dømmekraft hos dem, giv dem deres ejendom. Sløs den ikke bort i hast (af frygt), fordi de er ved at blive myndige. Den velstående (værge) må afstå (fra at bruge af den forældreløses ejendom), men den (værge), som er fattig, bør forbruge af den i retfærdighed. Når I giver dem deres ejendom, så hav vidner til stede. Allah er tilstrækkelig til at gøre regnskabet op.
7. Mænd skal have en andel af, hvad forældre og nære slægtninge efterlader, og kvinder skal have en andel af, hvad forældre og nære slægtninge efterlader – det være sig lidt eller meget – en andel foreskrevet af Allah.
8. Hvis slægtninge, forældreløse og fattige er til stede under arvefølget, så giv dem deraf, og tiltal dem venligt.
9. De, som er bekymrede for, at de (dør og) efterlader sig hjælpeløse, små børn, bør (også være bekymrede og) frygte Allah (når det gælder de forældreløse børn, som de er værger for) og være oprigtige i deres tale.
10. Sandelig, de, som uretmæssigt tager til sig af de forældreløses ejendom, fylder kun deres maver med ild. De vil havne i en flammende (Helve)s ild.
11. Allah foreskriver jer vedrørende jeres børn: En søns andel er lig to døtres; men hvis der er flere end to døtre, så er to tredjedele af arven deres; hvis der kun er en, så er halvdelen hendes. Moderen og faderen (til afdøde) skal hver have en sjettedel af arven. Hvis der ikke er nogen børn, og forældrene arver, er en tredjedel moderens andel; men hvis der er søskende, så er moderens andel en sjettedel, efter legater og gæld (er dækket). Fædre eller børn, I ved ikke, hvem af dem, som er nærmest i nytte for jer. (Dette er) en forordning fra Allah. Sandelig, Allah er alvidende, alvis.
12. Halvdelen af, hvad jeres hustruer efterlader, er jeres, såfremt de ikke har nogen børn; men hvis de har børn, er en fjerdedel af arven jeres, efter legater og gæld (er dækket). Såfremt I ikke har nogen børn, tilhører en fjerdedel af det, I efterlader,

jeres hustruer; men hvis I har børn, er deres andel en ottendedel af det, I efterlader, efter legater og gæld (er dækket). Hvis den afdøde, mand eller kvinde, hverken har forældre eller børn, men har en broder eller en søster, er deres andel en sjettedel hver; men hvis de er flere, får de tilsammen en tredjedel til deling, efter legater og uskadelig gæld (er dækket). Dette er en befaling fra Allah. Allah er alvidende, overbærende.

13. Dette er Allahs grænser. Den, som adlyder Allah og Hans sendebud, ham fører Han ind i haver, hvor bække rinder, og der skal han forblive til evig tid. Dette er den store sejr.
14. Men den, som er ulydig mod Allah og Hans sendebud og overskrider Hans grænser, ham fører Han ind i ilden, hvor han skal forblive til evig tid. Han har en ydmygende straf i vente.
15. Og angående de af jeres kvinder, som har bedrevet hor, skal I kalde fire vidner frem mod dem. Hvis de afgiver vidnesbyrd, så hold dem i husarrest, indtil døden tager dem bort, eller Allah åbner en udvej for dem.
16. Og hvis to personer blandt jer bedriver hor, skal I straffe dem begge. Men lad dem være, hvis de angrer og forbedrer sig. Allah er Den, der tilgiver den angerfulde, Den mest Barmhjertige.
17. Hos Allah gælder anger fra dem, som begår fejl i uvidenhed, og som lige efter anger. Det er dem, Allah vil tilgive. Allah er alvidende, alvis.
18. Men angeren godtages ikke fra dem, som bliver ved med at udføre onde handlinger, indtil hver enkelt af dem står over for døden, og han da siger: "Jeg angrer nu!" Heller ikke fra dem, som dør som vantro. For dem har Vi klargjort en smertefuld straf.
19. O I troende! Det er ikke tilladt for jer at overtage kvinder ved arv mod deres vilje. Og udsæt dem ikke for en hård behandling for at kunne tage en del af det, I har givet dem, medmindre de bedriver åben usømmelighed. Behandl dem vel. Hvis I ikke synes om dem, så kan det forholde sig således, at I ikke synes om noget, som Allah har lagt meget godt i.
20. Hvis I ønsker at erstatte én hustru med en anden, og I har givet den ene i hobevis, så tag intet tilbage af det. Ville I da tage det (tilbage) på grundlag af falske anklager (mod hende) og ved åbenbar synd?
21. Hvordan kan I tage det (tilbage), når I har været intime med hinanden, og de har fået et solidt løfte fra jer?
22. Gift jer ikke med kvinder, som har været gift med jeres fædre, ud over, hvad der allerede er sket. Sandelig, det var umoralsk og afskyeligt! Hvor var det en ond skik!
23. Forbudt for jer er jeres mødre, jeres døtre, jeres søstre, jeres fastre, jeres mostre, jeres brødres døtre og jeres søstres døtre, ligeledes mødrene, som har ammet jer, jeres ammesøstre og jeres svigermødre, jeres steddøtre, som står under jeres formynderskab, og som er født af jeres kvinder, som I har haft samleje med – men hvis I ikke har haft samleje med dem, så er der ingen synd for jer. Ligeledes forbudt for

- jer er jeres kødelige sønners hustruer og at være gift med to søstre samtidigt. Men det, der er sket, er sket. Allah er tilgivende, barmhjertig.
24. Kvinder, som har ægtemænd, er gjort forbudt for jer, undtagen dem, som kommer i jeres besiddelse. Således har Allah forordnet det. Bortset fra disse er alle kvinder gjort lovlige for jer (at ægte), (så længe I lever) ærbart, ikke i utugt, med de midler, I har. (Angående) de af dem, som I har ægtet og fået nytte af, giv dem deres retmæssige brudegave. Efter at have fastsat brudegaven er der ingen synd forbundet med det (beløb), som I derudover bliver gensidigt enige om. Sandelig, Allah er alvidende, alvis.
 25. De af jer, som ikke har råd til at gifte sig med en fri troende kvinde, må tage en af de troende slavinder, som er i jeres besiddelse. Allah kender bedst til jeres tro. I er alle fra samme slægt. Gift jer med disse, med tilladelse fra deres familie, og giv dem deres brudegave på retmæssig vis som kvinder, der ikke begår utugt og ej heller har hemmelige elskere. Hvis de begår utugt efter at have indgået ægteskab, vil deres straf være halvdelen af en fri kvindes. Denne tilladelse er for ham blandt jer, som frygter synden. Men det er bedre for jer, hvis I er tålmodige. Allah er tilgivende, barmhjertig.
 26. Allah ønsker at tydeliggøre for jer og lede jer til de veje, som fulgtes af dem, der var før jer, og tage imod jeres anger. Allah er alvidende, alvis.
 27. Allah ønsker at bære over med jer. Men de, som følger lysterne, ønsker, at I kommer på vildspor i en stor vildfarelse.
 28. Allah ønsker at aflaste jer. Mennesket er blevet skabt svagt.
 29. O I troende! Fortær ikke hinandens ejendom på uretmæssig vis, medmindre det er en handel mellem jer, som I er blevet enige om. Dræb ikke hinanden. Sandelig, Allah er barmhjertig over for jer.
 30. Den, som gør dette, i fjendskab og uret, vil Vi kaste i ilden. Dette er meget let for Allah.
 31. Hvis I holder jer fra de store (synder), som er forbudte, vil Vi dække over jeres dårlige handlinger og føre jer til et ærefuldt sted.
 32. Begær ikke det, som Allah har begunstiget nogle med frem for andre. Mændene får andel i det, de optjener, og kvinderne får andel i det, de optjener. Bed Allah om Hans gunst. Sandelig, Allahs alviden omfatter alt.
 33. For hver af dem har vi fastsat arvinger af ejendom til det, som efterlades af forældre og nære slægtninge. Og I skal give dem, som I med højre hånd har indgået en aftale med, deres andel. Sandelig, Allah er vidne til alt.
 34. Mænd er kvinders formyndere, for så vidt at Allah giver nogle fortrin frem for andre, og at de spenderer af deres ejendom. De retskafne hustruer er lydige og vogter over det, som Allah har holdt hemmeligt. Men de kvinder, hvis ulydighed og opsætsighed I frygter, forman dem, derpå gå fra dem i sengen, så tugt dem. Hvis de bliver jer lydige, så gør ikke noget mod dem. Sandelig, Allah er ophøjet, stor.
 35. Hvis I frygter et brud mellem parret, så udpeg en mægler fra ægtemandens familie

- og en fra hustruens familie. Hvis begge ønsker forsoning, vil Allah lade dem opnå dette. Sandelig, Allah er alvidende og har kendskab til alt.
36. Tilbed Allah, og sæt intet ved Hans side. Vis godhed mod forældre, slægtninge, forældreløse, nære naboer, fjerne naboer, vennen ved jeres side, den vejfarende og dem, som I har formynderskab over. Allah kan visselig ikke lide dem, som er indbildske og pralende,
37. dem, som er nærige og påbyder andre nærighed, dem, som skjuler det, Allah har tildelt dem af Sin gunst – Vi har forberedt en ydmygende straf for disse vantro –
38. og dem, som giver ud af det, de har, for at vise sig for folk, selvom de ikke tror på Allah og på Den yderste Dag. Den, som Satan bliver ledsager til; hvor dårlig en ledsager han er!
39. Og hvad kunne de have mistet, hvis de havde troet på Allah og Den yderste Dag og givet ud af det, som Allah havde skænket dem? Allah er alvidende om dem.
40. Sandelig, Allah gør ikke et atoms vægt uret. Hvis det er en god gerning, mangedobler Han den, og Han giver i Sin nåde en meget stor belønning.
41. Hvordan vil det være, når Vi bringer et vidne fra hvert samfund, og Vi bringer dig som vidne mod dem alle?
42. På den dag vil de, som var vantro og var ulydige mod Sendebuddet, ønske, at jorden var blevet jævnet over dem. Og de vil ikke kunne skjule et eneste ord for Allah.
43. O I troende! Gå ikke nær bønnen, når I er berusede, før I er i stand til at forstå, hvad I siger, og heller ikke i en tilstand af urenhed, før I har vasket hele kroppen, medmindre I befinder jer på en rejse. Men hvis I er syge eller er på rejse, kommer tilbage efter at have forrettet jeres nødtørft eller har haft seksuelt samkvem med kvinder og ikke finder vand, så rens jer med ren jord; gnid jer i ansigtet og på hænderne.¹ Allah er nådefuld, tilgivende.
44. Har du ikke set dem, som blev givet en del af Bogen? De køber vildfarelse, og de ønsker, at I også skal fare vild.
45. Allah kender bedst til jeres fjender. Allah er tilstrækkelig som beskytter, og Allah er tilstrækkelig som hjælper.
46. Nogle blandt jøderne tager ordene ud af deres sammenhæng, og de siger, idet de vrider deres tunger og håner religionen: "Vi har hørt (dine ord), men vi er ulydige!" "Hør. Måtte du intet høre!" "*Raina!*" Hvis de havde sagt: "Vi har hørt, og vi adlyder," "Hør os!" og "*Unzurna!*"² ville det visselig have været bedre for dem, og det ville have været mere retfærdigt. Men på grund af deres vantro har Allah forbandet dem, så de tror ikke, undtagen nogle få.
47. O I, som har modtaget Bogen! Tro på det, som Vi har åbenbaret, som stadfæster

¹ I situationer, hvor det er umuligt at finde vand, eller, hvis der er vand til stede, men det er umuligt at benytte sig af det, udføres *tayammum* ved, at man, som det første, berører noget rent jord og gnider sig i ansigtet, dernæst berører jorden igen og gnider sig i hænderne og op til albuerne. *Tayammum* gælder i så fald som rituel afvaskning.

² *Raina* anvendes i betydningen "Se os", mens *unzurna* bruges i betydningen "se på os".

- det, som er hos jer, før Vi udvisker ansigter og gør dem bagvendte eller forbander dem, ligesom Vi forbandede sabbatbryderne. Allahs befaling bliver gennemført.
48. Sandelig, Allah tilgiver ikke, at noget bliver ligestillet med Ham. Men alt andet, undtagen dette, tilgiver Han den, Han vil. Den, der sætter andre ved siden af Allah, sandelig, han har opdigtet en stor synd.
49. Har du ikke set dem, der erklærer sig selv for rene? Nej, Allah renser den, Han vil. De vil ikke lide uret, ikke engang så meget som skindet på en daddelkerne.
50. Se, hvordan de opdigter løgne om Allah. Sandelig, dette er i sig selv en åbenbar synd.
51. Har du ikke set dem, som blev givet en del af Bogen? De vælger at tro på magi og afguder¹, og de siger om de vantro: "De er mere på rette vej end de troende!"
52. Det er dem, som Allah har forbandet, og til den, som Allah forbander, finder du ingen hjælper.
53. Har disse nogen andel i herredømmet? I så fald ville de ikke give så meget som knoppen på en daddelkerne til medmennesker.
54. Eller er de misundelige på andre for det, som Allah har givet dem i Sin nåde? Sandelig, Vi har givet Ibrahims efterkommere Bogen og visdommen, og Vi har givet dem et stort herredømme.
55. Nogle af dem troede derpå, mens andre vendte sig bort. Helvedes flammende ild er tilstrækkelig (for dem).
56. Dem, som fornægter Vore åbenbaringer, vil Vi kaste i ilden. Hver gang deres hud er afbrændt, vil Vi erstatte den med ny hud, så de kan føle straffen vedvarende. Sandelig, Allah er almægtig, alvis.
57. Men dem, som tror og handler retskaffent, vil Vi føre ind i haver, hvor bække rinder; de vil forblive der til evig tid. Der er der rene (ægte)fæller for dem. Vi vil føre dem ind i en svalende skygge.
58. Sandelig, Allah befaler jer at levere betroede ejendele tilbage til deres ejer, og når I dømmer mellem mennesker, at I dømmer retfærdigt. Sandelig, hvilken fortræffelig formaning, Allah hermed giver jer! Sandelig, Allah er althørende, altseende.
59. O I troende! Adlyd Allah, og adlyd Sendebuddet og dem, som har autoritet blandt jer. Hvis I strides om noget, så henvi til Allah og Sendebuddet, hvis I tror på Allah og Den yderste Dag. Dette er bedre og bedre for udfaldet.
60. Har du ikke set dem, der hævder, at de tror på det, som er åbenbaret for dig, og på det, som blev åbenbaret før dig? De ønsker at indstævne hinanden for afguder for (at få) Satans afgørelse, selvom det er blevet dem befalet, at de skal fornægte ham. Satan ønsker at forlede dem til en stor vildfarelse.

1 De arabiske ord herfor er *djibt* og *taghut*. *Djibt* betegner afgudsbilleder, magikere, orakler o.a. og anvendes om ting, der tilbedes ud over Allah. *Taghut* angiver overtrædelse af grænser og at føre mennesker på afveje. I Koranen anvendes ordet i betydningen afgudsbilleder, magikere, menneskets selv og Satan.

61. Og når det bliver sagt til dem: "Kom til det, som Allah har åbenbaret, og til Sendebuddet," ser du hyklerne vende sig fra dig, fuld af uvilje.
62. Hvordan vil de have det, når en ulykke rammer dem på grund af det, de selv har begået? Derefter kommer de til dig og sværger ved Allah: "Vi havde kun det gode og fordragelse til hensigt."
63. Det er dem, om hvem Allah ved, hvad de har i deres hjerter. Tag afstand fra dem, forman dem, og tal virkningsfulde ord til dem om dem selv.
64. Og Vi har ikke sendt noget sendebud, uden at han skulle blive adlydt med Allahs tilladelse. Hvis de var kommet til dig, når de havde gjort uret mod sig selv og havde bedt om Allahs tilgivelse, og Profeten også havde bedt om tilgivelse for dem, så ville de bestemt have fundet, at Allah er tilgivende, barmhjertig.
65. Nej! Ved din Herre! De tror ikke oprigtigt, før de gør dig til dommer i alle de sager, hvorom de strides, og før deres hjerter ikke føler utilfredshed med den afgørelse, du har truffet, og de accepterer med fuld hengivelse.
66. Hvis Vi havde foreskrevet dem: "Ofr jer selv, eller forlad jeres hjem," så ville de ikke gøre dette, undtagen meget få af dem. Hvis de havde gjort det, som de bliver formanet til, ville det helt sikkert have været bedre for dem og have styrket dem (i deres tro).
67. Og da ville Vi have skænket dem en meget stor belønning fra Os.
68. Og Vi ville visselig have ledt dem til den rette vej.
69. Og de, der adlyder Allah og Sendebuddet, skal være i selskab med dem, som Allah har velsignet med Sin nåde blandt profeterne, de sanddru (*as-siddiq*), martyrerne og de retskafne. Og hvor fortræffelige disse ledsagere er!
70. Dette er en gunst fra Allah, og Allah er tilstrækkelig som alvidende.
71. O I troende! Tag jeres forholdsregler, og drag ud i mindre enheder, eller mobiliser jer i samlet trop.
72. Og visselig, der er nogen blandt jer, som sakker bagud. Hvis en vanskelighed rammer jer (i kamp), siger han: "Sandelig, Allah viste mig gunst, for jeg var ikke til stede med dem."
73. Hvis en gunst fra Allah kommer til jer, sandelig, så vil han sige – som om der intet venskab havde været mellem ham og jer: "Hvis bare jeg havde været med dem, så ville jeg nok også have fået en stor berigelse."
74. De, der vil sælge det jordiske liv i bytte for det hinsidige, bør kæmpe for Allahs sag. Og hver og en, der kæmper for Allahs sag og bliver dræbt eller sejrer, vil Vi skænke en stor belønning.
75. Hvad er årsagen til, at I ikke kæmper for Allahs sag? Og for de forsvarsløse mænd, kvinder og børn, som siger: "Vor Herre! Før os ud af denne by, hvis folk er uretfærdige, og send os en beskytter!"
76. De, som tror, kæmper for Allahs sag, og de, som er vantro, kæmper for afgudernes sag. Så bekrig Satans venner! Sandelig, Satans list er svag.

77. Har du ikke set dem, til hvem det er blevet blev sagt: "Hold hænderne væk (fra krig), og hold bøn, og giv den obligatoriske almisser?" Men når nu det bliver dem foreskrevet at kæmpe, så frygter nogle af dem mennesker lige så meget, som de frygter Allah, eller endnu mere. Og de siger: "Vor Herre! Hvorfor har Du foreskrevet os at kæmpe? Kunne Du ikke have givet os udsættelse for en kort periode?" Sig til dem: "Ringe er det jordiske livs nydelse, mens det hinsidige visselig er bedre for den gudfrygtige. I vil ikke lide uret, ikke engang så meget som skindet på en daddelkerne.
78. Uanset, hvor I er, vil døden nå jer, om I så befinder jer i høje tårne. Og hvis noget godt sker dem, siger de: "Dette er fra Allah." Men hvis noget dårligt overgår dem, siger de (til Sendebuddet): "Dette er fra dig." Sig: "Alt er fra Allah!" Hvorfor formår dette folk ikke at forstå det mindste af, hvad der bliver sagt?
79. Alt godt, der kommer til dig, er fra Allah. Og alt dårligt, der rammer dig, er fra dig selv. Vi har sendt dig som et sendebud til menneskene. Og Allah er tilstrækkelig som vidne.
80. Sandelig, den der adlyder Sendebuddet, adlyder Allah. Men hvad angår den, som vender sig bort, så har Vi ikke sendt dig som en vogter over dem.
81. De siger: "Vi adlyder!" Men når de går væk fra dig, planlægger en gruppe af dem om natten noget helt andet end det, du har sagt. Allah skriver ned, hvad de planlægger om natten. Vend dig derfor bort fra dem. Sæt din lid til Allah. Allah er tilstrækkelig som værge.
82. Tænker de ikke over Koranen på tilbørlig vis? Hvis den var fra andre end Allah, ville de visselig have fundet mange modsigelser i den.
83. Når der kommer en nyhed om tryghed eller frygt til dem, så spreder de den overalt. Men havde de overladt den til Sendebuddet og til dem, som har autoritet blandt dem, visselig, så ville de, som vurderer, få viden om den. Havde det ikke været for Allahs gunst og nåde mod jer, ville I visselig have fulgt Satan, undtagen nogle få af jer.
84. Kæmp så for Allahs sag! Du vil ikke blive holdt ansvarlig for nogen anden end dig selv. Og tilskynd de troende. Det kan vel være, at Allah knuser de vantros kampvilje. Allah er formiddabel i Sin magt og streng i Sin straf.
85. Enhver, der kæmper for en god sag, har en andel i den. Og enhver, der kæmper for en uretfærdig sag, har en andel i den. Og Allah har magt over alle ting.
86. Når I bliver hilst på, så besvar denne hilsen med en endnu bedre (hilsen) eller med en tilsvarende. Sandelig, Allah fører regnskab med alle ting.
87. Allah! Der er ingen anden gud end Ham. Han vil visselig samle jer alle på Genopstandelsens Dag; det er der ingen tvivl om. Hvem er mere sandfærdig i ord end Allah?
88. Hvorfor deler I jer op i to grupper, når det gælder hyklerne, selvom Allah har fordømt dem for det, de har gjort? Ønsker I at rettede den, som Allah lod have i vildfarelse? Den, som Allah lader have i vildfarelse, kan du aldrig finde en vej til.

89. De ønsker, at I skal være vantro, ligesom de er vantro, sådan at I bliver lige. Tag dem ikke som jeres fæller, før de går over til Allahs sag. Hvis de vender sig bort, så pågrib dem, og drøb dem, hvor I end finder dem, og tag ingen af dem som fæller og ej heller som hjælpere.
90. Undtaget er dem, som har allieret sig med et folk, som I har en fredsftale med, eller dem, som kommer til jer med sorg i hjertet over at føre krig mod jer eller deres egne folk. Hvis Allah havde villet, kunne Han visse lig have givet dem magt over jer, og da ville de have kæmpet mod jer. Men hvis de trækker sig tilbage og ikke kæmper mod jer og tilbyder fred, så har Allah ikke ladet en vej stå åben for jer imod dem.
91. I vil finde andre, som ønsker at leve i fred for jer og at leve i fred med deres eget folk. Hver gang de forledes til anstiftelse af ufred, bliver de kastet i den. Hvis de ikke trækker sig tilbage, ikke tilbyder fred eller holder hænderne væk fra krig, så pågrib dem, og drøb dem, hvor I end finder dem. Over for dem har Vi givet jer en klar fuldmagt.
92. Det er ikke (tilladt) for én troende at dræbe en anden, medmindre det er ved en fejl. Og den, som dræber en troende ved en fejltagelse, må befri en troende slave og betale blodpenge, som skal gives til den dræbtes familie, medmindre denne eftergiver dem (som en velgørenhedsgave). Hvis (den dræbte er) troende og fra et folk, som er jeres fjender, så skal en troende slave befries. Men hvis (den dræbte er) fra et folk, som I har fredsftale med, så skal der betales blodpenge til hans familie og befries en troende slave. Den, som ikke finder (mulighed herfor), må faste to måneder efter hinanden for at søge Allahs tilgivelse. Allah er alvidende, alvis.
93. Men den, som forsætligt dræber en troende, hans straf er Helvede, og der skal han forblive til evig tid. Allahs vrede og forbandelse vil være over ham, og Han har beordret en smertefuld straf for ham.
94. O I troende! Når I rykker ud (til krig) for Allahs sag, så afvent vished, og sig ikke til den, som hilser på jer: "Du er ikke troende," idet I søger det jordiske livs krigsbytte. Hos Allah er der en mangfoldighed af bytte. Før dette var I også sådan, men så viste Allah jer stor nåde. Så afvent vished. Sandelig, Allah har kendskab til alt, hvad I gør.
95. De af muslimerne, som bliver hjemme uden nogen hindrende grund, og de, som kæmper for Allahs sag med deres ejendom og liv, er ikke ligestillede. I rang har Allah stillet dem, som kæmper med deres ejendom og liv, over dem, som bliver hjemme. Allah har lovet alle godhed. (Men) hvad angår belønning, har Allah op- højet dem, der kæmper, i forhold til dem, som bliver siddende hjemme.
96. De høje trin fra Ham er tilgivelse og nåde. Allah er tilgivende, barmhjertig.
97. Sandelig, til dem, som er uretfærdige over for deres egne sjæle, siger englenerne, som kommer for at tage deres liv: "I hvilken (tilstand) var I?" De siger: "Vi var magtesløse!" Englenerne vil så sige: "Var Allahs jord ikke vidstrakt nok? Kunne I da ikke udvandre på den?" Det er dem, hvis endelige bosted er Helvede – hvilket elendigt sted det er!

98. Undtaget er de mænd, kvinder og børn, som er efterladt magtesløse og hjælpeløse, ikke er i stand til at udtænke en løsning og ikke kan finde en vej frem.
99. Det er dem, som Allah måske vil tilgive. Allah er bænåðende, tilgivende.
100. Den, som udvandrer for Allahs sag, han vil finde mange steder at drage hen og søge ophold og rigelige forsyninger. Og den, som forlader sit hus som en udvandrertil Allah og Hans sendebud, men så bliver indhentet af døden, visselig, hans belønning bliver Allahs ansvar. Allah er tilgivende, barmhjertig.
101. Når I drager ud og frygter, at de vantro kan påføre jer skade, så er der ingen synd for jer, hvis I forkorter bønnen. Sandelig, de vantro er jeres åbenlyse fjende.
102. Når du er blandt dem, og du leder dem i bønnen, så lad (først) en gruppe af dem stille sig hos dig (i bønnen), idet de tager deres våben med sig. Når de har knælet med ansigtet ned i tilbedelse, skal de stille sig bag jer. Så skal den anden gruppe, som ikke har bedt, komme og bede sammen med dig, og de skal tage deres forholdsregler og tage deres våben med sig. De vantro ønsker, at I lægger jeres våben og jeres udrustning fra jer, sådan at de kan udføre et overraskelsesangreb mod jer. Hvis I oplever vanskeligheder på grund af regn eller sygdom, er der ingen synd for jer, hvis I lægger jeres våben fra jer. Men tag alle forholdsregler. Sandelig, Allah har forberedt en ydmygende straf for de vantro.
103. Når I har fuldført bønnen, så husk på Allah, uanset om I står, sidder eller ligger på siden. Og når I befinder jer i ro og sikkerhed, så udfør bønnen. Sandelig, bønnen er pålagt de troende med fastsatte tider.
104. Og I skal ikke vakle, når det gælder om at lede efter fjenden. Hvis I lider, så lider de på samme måde, som I lider. Men I kan håbe på noget fra Allah, som de ikke har håb om. Allah er alvidende, alvis.
105. Sandelig, Vi har åbenbaret Bogen med sandheden for dig, så du kan dømme mellem folk i henhold til det, som Allah har vist dig. Og bliv aldrig talsmand for de svigefulde.
106. Bed om tilgivelse fra Allah. Sandelig, Allah er tilgivende, barmhjertig.
107. Og forsvaret dem, som bedrager deres egen sjæl. Allah kan ikke lide de syndige, som begiver sig langt ud i forræderi.
108. De prøver at skjule sig fra mennesker, men de skjuler sig ikke fra Allah, og Han er hos dem, når de i samråd lægger planer om natten om det, som Allah misbilliger. Allahs viden omslutter alt, hvad de vil gøre.
109. I forvarer dem i det jordiske liv, men hvem skal tage dem i forsvar over for Allah på Genopstandelsens Dag? Hvem skal være deres beskytter?
110. Den, som begår noget dårligt, eller gør sig selv uret, og derefter søger Allahs tilgivelse, han vil finde Allah tilgivende, barmhjertig.
111. Den, som begår en synd, gør det kun imod sig selv. Allah er alvidende, alvis.
112. Den, som begår en fejl eller en synd og derefter skyder skylden på en uskyldig, vil bære på en falsk beskyldning og en åbenlys synd.

113. Havde det ikke været for Allahs gunst og nåde mod dig, så havde en gruppe af dem besluttet at vildlede dig. Men de vildleder kun sig selv, og de kan umuligt påføre dig nogen skade. Allah har åbenbaret Bogen og visdommen for dig, og Han har lært dig alt det, du ikke vidste. Allahs velvilje mod dig er stor.
114. Der er intet godt i de fleste af deres hemmelige samtaler, undtagen hvis nogen påbyder velgørenhed, godhed eller forsoning blandt mennesker. Enhver, som gør dette søgende Allahs velbehag, vil Vi belønne med en meget stor belønning.
115. Men den, som modsætter sig Sendebuddet, efter at retledningen er blevet helt tydelig for ham, og følger en anden vej end de troendes, vil Vi efterlade til det, han har vendt sig til. Og Vi vil kaste ham i Helvede. Hvilket elendigt sted det er!
116. Sandelig, Allah tilgiver ikke, at noget sættes ved siden af Ham. Men andet, undtagen dette, tilgiver Han over for den, Han vil. Den, der sætter andre ved siden af Allah, sandelig, han er kommet på vildspor i en stor vildfarelse.
117. De tilbeder ikke andet ved siden af Ham end kvindelige (afguder), og de påkalder ikke andet end den opsætsige Satan,
118. som Allah har forbandet, og som sagde: "Jeg vil visselig overtage en bestemt del af Dine tjenester.
119. Jeg vil visselig vildlede dem, og jeg vil visselig vække forføngelige håb i dem, og jeg vil visselig beordre dem, så de kommer til at skære ørene af kvæg, og jeg vil visselig beordre dem, så de vil lave om på det, som Allah har skabt." Og den, som giver slip på Allah og tager Satan som sin velynder, har sandelig lidt et tydeligt tab.
120. Satan giver dem løfter og vækker forføngelige håb i dem. Men Satan lover dem intet andet end bedrag.
121. Det er dem, hvis bosted er Helvede, og fra det vil de ikke finde et sted at flygte til.
122. Men dem, som tror og handler retskaffent, vil Vi føre ind i haver, hvor bække rinder, og der skal de bo til evig tid. Dette er Allahs sande løfte. Og hvem er mere sandfærdig i ord end Allah?
123. (Det kommer) hverken (an på) jeres forføngelige ønsker eller det, som Bogens folk forføngeligt ønsker. Enhver, der begår en ond gerning, vil blive straffet for det, og han vil ikke få en eneste ven eller hjælper, undtagen Allah.
124. Og enhver, der gør gode gerninger, mand eller kvinde, skal træde ind i Paradiset, og de vil ikke lide den mindste uret.
125. Hvem har en bedre religion end den, som overgiver sig fuldt ud til Allah og følger Ibrahims, den rettroendes, tro? Allah gjorde Ibrahim til Sin elskede ven.
126. Alt, som er i himlene og på jorden, tilhører Allah. Allahs magt omfatter alt.
127. Folk spørger dig til råds vedrørende kvinder. Sig: "Allah giver jer befalinger vedrørende dem (i) åbenbaringerne i Bogen; vedrørende de forældreløse kvinder, som I ikke giver det, der er foreskrevet for dem – selvom I ønsker at gifte jer med dem – og vedrørende hjælpeløse børn. (Allah befaler yderligere, at) I skal holde jer til retfærdighed, når det gælder de forældreløse." Og hvad I end gør af godt, er Allah vel vidende om det.

128. Hvis en kvinde frygter ligegyldighed fra sin mand, eller at han vender sig bort fra hende, er der ingen synd forbundet med, at de forsoner sig på fredelig vis. Forsoning er bedre. Og der er blevet lagt grådighed i menneskets væsen, men hvis I udviser godhed (mod andre) og gudfrygtighed, sandelig, så har Allah kendskab til alt, hvad I gør.
129. I er ikke i stand til at udøve retfærdighed mellem jeres hustruer, uanset hvor meget I måtte ønske det. Men vis ikke den ene fuld opmærksomhed, mens I lader den anden tilbage som hægtet af. Hvis I retter op på jer selv og viser gudfrygtighed, sandelig, så er Allah tilgivende, barmhjertig.
130. Hvis de skal skilles, så vil Allah sørge for dem begge. Allah omfatter alt, (Han er) alvis.
131. Alt, som er i himlene og på jorden tilhører Allah. Vi har pålagt dem, som fik Bogen før jer, at de skulle være gudfrygtige. Men hvis I viser ulydighed, så (husk, at) alt, som er i himlene og på jorden, tilhører Allah. Allah er selvtilstrækkelig, al pris værdig.
132. Alt, som er i himlene og på jorden, tilhører Allah. Allah er tilstrækkelig som beskytter.
133. O I mennesker! Hvis Han vil, kan Han tage jer bort og bringe andre (i jeres sted). Allah har magten til det.
134. Enhver, som ønsker belønning i denne verden, (skal huske, at) hos Allah er både den jordiske og den hinsidige belønning. Allah er althørende, altseende.
135. O I troende! Vær opretholdere af retfærdighed som vidner foran Allah, selvom det skulle være imod jer selv, (jeres) forældre eller (jeres) slægtninge – uanset om de er rige eller fattige. For Allah er Den bedste Beskytter for begge. Så følg ikke jeres lyster, da I kunne gå vild. Men hvis I vakler eller forvilder jer, sandelig, så har Allah kendskab til alt, hvad I gør.
136. O I troende! Tro på Allah og Sendebuddet og på Bogen, som Han åbenbarede for Sit sendebud, og Bogen, som Han åbenbarede før den. Den, som fornægter Allah, Hans engle, Hans bøger, Hans sendebude og Den yderste Dag, sandelig, han er på vildspor i alvorlig grad.
137. Sandelig, de, som tror og så bliver vantro, tror (igen) og så bliver vantro (igen) og forøges i vantro, dem vil Allah aldrig tilgive og heller ikke lede til den rette vej.
138. Meddel hyklerne, at der venter dem en smertefuld straf!
139. Dem, som bliver fæller med de vantro i stedet for de troende, er det værdighed, de søger, i deres selskab? Men al værdighed tilhører Allah.
140. Sandelig, Allah har åbenbaret for jer i Bogen, at når I hører, at Allahs åbenbaringer bliver fornægtet og latterliggjort, så sid ikke med dem (der gør det), før de bliver optaget af et andet samtaleemne; ellers vil I blive som dem. Sandelig, Allah vil bringe alle hyklerne og de vantro sammen i Helvede.
141. De, som iagttager jer, vil sige, hvis I bliver tildelt sejr af Allah: "Var vi da ikke med jer også?" Og hvis de vantro får en andel, siger de (til dem): "Havde vi ikke mag-

- ten over jer, og reddede vi jer ikke fra de troende?" Allah vil dømme mellem jer på Genopstandelsens Dag. Og aldrig vil Allah give de vantro en udvej imod de troende.
142. Sandelig, hyklerne ønsker at narre Allah, men Allah vender deres list mod dem selv. Når de stiller op til bøn, så gør de det uvilligt (og kun) for at vise sig for folk. Og de husker ikke på Allah, kun meget lidt.
 143. De vakler; hører hverken til på den ene side eller på den anden side. Og du kan aldrig finde en udvej for ham, som Allah lader fare vild.
 144. O I troende! Bliv ikke de vantros fæller i stedet for de troendes. Ønsker I at give Allah et tydeligt bevis mod jer?
 145. Sandelig, hyklerne vil være i Helvedes dybeste afgrund, og du vil aldrig finde nogen til at hjælpe dem.
 146. Men dem, som angrer og forbedrer sig og knytter sig til Allah, og som vier deres religion til Allah, de vil være i de troendes selskab. Og Allah vil tildele de troende en meget stor belønning.
 147. Hvorfor skulle Allah straffe jer, hvis I er taknemmelige og tror? Allah er værdsættende, alvidende.
 148. Allah kan ikke lide, at der bliver talt grimt åbent, undtagen af dem, som er blevet udsat for uret. Allah er althørende, alvidende.
 149. Hvis I synliggør en god gerning eller holder den skjult, eller hvis I tilgiver noget dårligt, sandelig, så er Allah tilgivende, almægtig.
 150. Sandelig, de, som fornægter Allah og Hans sendebude, og som ønsker at gøre forskel på Allah og Hans sendebude, siger: "Vi tror på nogle af dem og fornægter andre," idet de søger en mellemvej (mellem tro og vantro),
 151. de er i sandhed vantro. Og Vi har forberedt en ydmygende straf for de vantro.
 152. De, som tror på Allah og Hans sendebude og ikke gør forskel på dem, de vil få deres belønning. Allah er tilgivende, barmhjertig.
 153. Bogens folk beder dig om at få nedsendt en bog til dem fra himlen. Sandelig, de bad Musa om noget endnu større, idet de sagde: "Vis os Allah åbenlyst," hvorefter de blev ramt af lynet for deres brøde. Så tog de kalven (til sig som guddom), efter at tydelige tegn var kommet til dem. Men Vi tilgav (dem), og Vi skænkede Musa tydelig autoritet.
 154. Vi hævdede Bjerget over dem ved deres pagtslutning, og Vi sagde til dem: "Gå ind gennem porten (til byen), foroverbøjede," og Vi sagde til dem: "Bryd ikke sabbaten!" Og Vi sluttede en højtidelig pagt med dem.
 155. Fordi de brød deres pagt, fornægtede Allahs åbenbaringer og dræbte profeterne uretmæssigt, og fordi de sagde: "Vore hjerter er tilslørede." Nej, Allah forseglede deres hjerter på grund af deres vantro. Så de vil ikke tro, undtagen nogle få af dem.
 156. Og for deres fornægtelse, og for deres ytringer af alvorlige falske beskyldninger mod Maryam.

157. Og for deres udtalelser: "Vi har dræbt Allahs sendebud, Messias, Isa, søn af Maryam!" Men de dræbte ham ikke, og de korsfæstede ham ikke. Men den (person, der blev dræbt og korsfæstet) blev fremstillet således (som Isa) for dem. Og dem, som er uenige deri, er fulde af tvivl. De har ingen viden og følger kun antagelser. For, sandelig, de har ikke dræbt ham.
158. Tværtimod, Allah har løftet ham op til Sig. Allah er almægtig, alvis.
159. Sandelig, blandt Bogens folk findes ingen, der før deres død, ikke vil have troet fuldt ud på dette. Han (i.e. Isa) vil (i modsat fald) vidne imod dem på Dommens Dag.
160. Derfor, på grund af jødernes uretfærdighed, og fordi de hindrer mange fra Allahs vej, forbød Vi dem rene ting, som (før) var dem tilladt,
161. og fordi de tager åger, selvom det blev dem forbudt, og fortærer folks ejendom på uretmæssig vis, har vi forberedt en smertefuld straf for de vantro blandt dem.
162. Men de blandt dem, som er vel forankrede i viden og er troende og tror på det, som er åbenbaret for dig, og det, som blev sendt ned før dig, forretter bøn, giver den obligatoriske almisser og tror på Allah og Den yderste Dag, dem vil Vi give en stor belønning.
163. Sandelig, Vi har givet åbenbaringer til dig, ligesom Vi gav Nuh og profeterne efter ham åbenbaringer. Vi har givet åbenbaringer til Ibrahim, Ismail, Ishaq, Yaqub, stammerne, Isa, Ayyub, Yunus, Harun og Sulaiman, og til Dawud gav Vi Zabur.
164. Og (Vi har sendt) sendebude, som Vi visselig har fortalt dig om, og profeter, som Vi ikke har fortalt dig om, og Allah talte til Musa direkte.
165. Vi har sendt sendebudene som bærere af glædelige budskaber og advarsler, så mennesker ikke skulle have en undskyldning over for Allah efter disse sendebude. Allah er almægtig, alvis.
166. Men Allah bevidner med det, som Han har åbenbaret, at Han har åbenbaret det med Sin viden. Englene bevidner det også. Og Allah er tilstrækkelig som vidne.
167. Sandelig, de vantro og dem, der spærrer for Allahs vej, er visselig vildfarne i alvorlig grad.
168. Sandelig, de vantro og de uretfærdige; dem vil Allah ikke tilgive, og (Han vil) heller ikke vise dem vej;
169. undtagen vejen til Helvede, hvor de skal forblive til evig tid. Dette er let for Allah.
170. O I mennesker! Sandelig, der er kommet et sendebud til jer med sandheden fra jeres Herre, så tro (på ham), dette er bedre for jer. Hvis I fornægter, sandelig, alt hvad der er i himlene og på jorden tilhører Allah. Allah er alvidende, alvis.
171. O Bogens folk! Overtræd ikke grænserne i jeres religion. Sig ikke om Allah andet end det, som er sandt. Messias, Isa, Mar-yams søn, var (blot) Allahs sendebud, Hans ord, som Han overførte til Maryam, og en ånd fra Ham. Så tro på Allah og Hans sendebude, og sig ikke: "(Allah er) tre!" Bring det til ophør, det er bedre for jer. Allah er Den eneste Gud, priset være Ham, (ophøjet over) at Han skulle have

- en søn. Alt, hvad der er i himlene og på jorden, tilhører Ham. Allah er tilstrækkelig som formynder.
172. Messias vil aldrig ringeagte at være Allahs tjener, og ej heller vil Hans nærmeste, englene. De, der ringeagter at tjene Ham og viser hovmod, dem vil Allah samle hos Sig.
 173. Men (hvad angår) de, som udfører gode gerninger, dem vil Allah give deres belønning fuldt ud, og Han vil give dem endnu mere af Sin velvilje. Men de, som viser hovmod og ringeagt, dem vil Han udsætte for en smertefuld straf, og de vil ikke finde nogen velynder eller hjælper ud over Allah.
 174. O I mennesker! Der er sandelig kommet et bevis til jer fra jeres Herre. Vi har sendt et klart lys ned til jer.
 175. De, der tror på Allah og holder fast ved Ham, dem fører Han ind i Sin nåde og velvilje og leder dem til Sig ad den rette vej.
 176. De beder dig om vejledning. Sig: "Allah forklarer jer tydeligt om arven fra den, som ikke efterlader sig forældre eller børn: Hvis en mand dør barnløs, men har en søster, så er halvdelen af den arv, han efterlader, hendes. Hvis det er en broder, så vil han arve alt, som en barnløs søster efterlader. Hvis det er to (eller flere) søstre (der arver en afdød broder), får de to tredjedele af, hvad broderen efterlader. Hvis (arvingerne er) brødre og søstre, så er en mands andel lig to kvinders." Allah forklarer det tydeligt for jer, for at I ikke skal fare vild. Allahs viden omfatter alt.

5. SURAH AL-MA'IDAH

Surah 5, Al-Ma'idah, blev åbenbaret i Medina-perioden. Den har fået sit navn efter ordet "al-ma'idah" (bordet), nævnt i ayat 112 og 114.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertigste.

1. O I troende! Opfyld (jeres) løfter. Tilladt for jer er (at spise kødet fra) kvæg, undtagen det, som (her) vil blive nævnt for jer, og driv ikke jagt, mens I har anlagt *ihram* (under pilgrimsfærden). Sandelig, Allah befaler det, Han vil.
2. O I troende! Vær ikke opsætsige mod Allahs tegn, den hellige måned, ofrene eller offerdyr med halskranse og dem, der er på vej til Det hellige Hus, idet de søger deres Herres velvilje og gunst. Når I har trådt ud af pilgrimsklæderne, så kan I drive jagt. Lad ikke jeres had drive jer til overgreb mod et (andet) folk, fordi de holdt jer ude af Den hellige Moske. Hjælp hinanden i fromhed og gudfrygtighed, ikke i synd og overtrædelse. Frygt Allah. Sandelig, Allah er streng i Sin straf.
3. Forbudt for jer er selvdøde dyr, blod, svinekød og dyr, slagtet i andres navn end Allahs – ligeledes det dyr, som er kvalt eller dræbt af slag, og det, som dør ved et fald eller er blevet stanget ihjel, og det, som er blevet flænset ihjel af et rovdyr, bortset fra det, som I slakter (mens det stadig er i live), og (forbudt er kødet fra) dyr,

som bliver slagtet på offerstedet tilegnet afguder. Og det er blevet jer forbudt at søge lykke med spådomspile. Alt dette er syndefuldt. I dag har de vantro mistet alt håb om jeres religion. Så frygt dem ikke; frygt Mig. I dag har Jeg gjort jeres religion fuldkommen; Jeg har fuldbyrdet Min gunst mod jer, og Jeg har udvalgt islam som religion for jer. Hvis nogen skulle lide stærk sult og nød, uden tilbøjelighed til synd, så er Allah tilgivende, barmhjertig.

4. De spørger dig, hvad der er blevet gjort tilladt for dem, sig: "Alle gode og rene ting er blevet jer tilladt. De jagtdyr, som I har trænet til at jage, og som I har lært (noget af) det, som Allah har lært jer, spis det, som jeres jagtdyr fanger til jer, og udtal Allahs navn over det." Frygt Allah. Allah er meget hurtig til at gøre regnskab bet op.
5. I dag er alle gode og rene ting blevet gjort tilladt for jer. Mad fra Bogens folk er tilladt for jer, og jeres mad er tilladt for dem. Og (tilladt er) ærbare kvinder blandt de troende og ærbare kvinder blandt Bogens folk, såfremt I giver dem deres medgift, (idet I ægter dem) og lever sammen (med dem) som ærbare (mænd), der ikke bedriver utugt og ikke holder (dem som) hemmelige elskerinder. Den, der fornægter troen, hans gerninger er blevet nytteløse, og han er blandt taberne i det hinsidige.
6. O I troende! Når I stiller op til bøn, så vask ansigtet og hænderne op til albuen, og stryg jer over hovedet, og vask fødderne op til anklerne. Hvis I er i en tilstand af urenhed, så rens jer selv. Men hvis I er syge, på rejse, kommer tilbage efter at have forrettet jeres nødtørft eller efter seksuel samkvem med kvinder, og I ikke finder vand, så brug rent sand, og stryg ansigtet og hænderne med det. Allah ønsker ikke at pålægge jer vanskelighed, men Han ønsker at gøre jer rene og fuldbyrde Sin nåde mod jer, så I må blive taknemmelige.
7. Og husk Allahs nåde mod jer og Hans pagt, som Han sluttede med jer, da I sagde: "Vi har hørt, og vi adlyder!" Sandelig, Allah er alvidende om hjerternes inderste.
8. O I troende! Stå fast ved det rette for Allah, og vær vidne i retfærdighed. Lad ikke jeres had til et folk drive jer til ikke at gøre det retfærdige. Gør det retfærdige, (for) det ligger gudfrygtigheden nærmest. Frygt Allah. Sandelig, Allah har kendskab til alt, hvad I gør.
9. Allah har lovet dem, som tror og lever retskaffent, tilgivelse og en stor belønning.
10. Men de, som er vantro og forkaster Vore åbenbaringer, de er den flammende ilds beboere.
11. O I troende! Husk Allahs nåde over jer dengang, da et folk ønskede at lægge hånd på jer, og Han holdt deres hænder tilbage. Frygt Allah. De troende skal sætte deres lid til Allah alene.
12. Sandelig, Allah sluttede en pagt med Israels børn. Og Vi udnævnte tolv ledere blandt dem. Og Allah sagde: "Jeg er med jer, hvis I forretter bøn, giver den obligatoriske almisser, tror på sendebudene og ihærdigt støtter dem og giver Allah et skønt lån, visselig, så vil Jeg udviske jeres synder og føre jer ind i Paradisets haver,

- hvor bække rinder. Enhver, der viser vantro efter dette, har afvejet fra den rette vej.”
13. Fordi de brød deres pagt, har Vi forbandet dem og gjort deres hjerter hårde. De har taget ordene ud af deres (rette) sammenhæng, og de har glemt en del af det, som de fik formaning om. Du vil altid blive mødt med forræderi fra dem, undtagen fra nogle få. Men tilgiv dem, og bær over (med dem). Sandelig, Allah elsker dem, som gør det gode.
 14. Vi sluttede (også) en pagt med dem, som siger: “Vi er kristne.” Men også de negligerede en del af det, som de fik formaning om, så Vi skabte fjendskab og had mellem dem indtil Genopstandelsens Dag. Og Allah vil underrette dem om det, som de plejede at gøre.
 15. O Bogens folk! Sandelig, Vort sendebud er nu kommet til jer for at synliggøre mange af de ting, I har holdt skjult af Bogen, og bære over med mange andre. Sandelig, fra Allah til jer er der (nu) kommet et lys og en tydelig bog,
 16. hvormed Han leder dem, som søger Hans velbehag, til fredens veje. Han fører dem, med Sin vilje, ud af mørket og ind i lyset og leder dem til den rette vej.
 17. Sandelig, de som siger: “Allah er Messias, søn af Maryam,” er blevet vantro. Sig: “Hvem har nogen som helst magt over Allah (til at kunne forhindre), hvis Allah ønskede at tilintetgøre Messias, søn af Maryam, og hans moder og alle, som er på jorden?” Herredømmet over alt, hvad der er i himlene og på jorden og det, der er imellem, tilhører Allah. Han skaber det, Han vil. Allahs almagt omfatter alt.
 18. Jøderne og de kristne siger: “Vi er Allahs sønner og dem, Han elsker.” Sig: “Hvorfor straffer Han jer så for jeres synder? Tværtimod, I er bare mennesker (ligesom alle andre), Han har skabt. Han tilgiver dem, Han vil, og Han straffer dem, Han vil.” Herredømmet over alt, hvad der er i himlene og på jorden og det, der er imellem, tilhører Allah. Til Ham er den endelige tilbagevendende.
 19. O Bogens folk! Vort sendebud er (nu) kommet til jer for at forklare (sandheden) tydeligt for jer, efter et brud i (rækken af) sendebude, så I ikke skal kunne sige: “Der er ikke kommet nogen budbringer til os med gode nyheder og ej heller nogen, som advarede (om straffen).” Der er nu kommet en budbringer til jer med gode nyheder, og en som advarer (om straffen). Allahs almagt omfatter alt.
 20. Dengang da Musa sagde til sit folk: “O mit folk! Husk Allahs nåde over jer, at Han lod profeter fremstå blandt jer og gav jer kongedømme. Han skænkede jer det, som Han ikke gav nogen andre i alle verdenerne.
 21. O mit folk! Træd ind i det hellige land, som Allah har foreskrevet jer, og vend ikke tilbage. For da vil I vende tilbage som tabere.”
 22. De sagde: “O Musa! Der er et magtigt folk der. Vi kan aldrig træde ind i det, før de drager ud. Hvis de drager ud derfra, vil vi visse gå ind.”
 23. Blandt dem, som var bange, var der to mænd, som Allah havde skænket af Sin nåde. De sagde: “Gå ind gennem porten (til byen) imod dem. Når I er kommet ind, vil I visse være sejrrige. Sæt jeres lid til Allah, såfremt I er troende.”

24. De sagde: "O Musa! Så længe de er der, kan vi aldrig træde derind. Gå du og din Herre derind, og kæmp I begge (mod dem). Sandelig, vi bliver siddende her."
25. (Musa sagde:) "Herre! Jeg har ikke magt over andre end mig selv og min broder, så adskil os fra dette syndefulde folk."
26. (Allah) sagde: "Sandelig, det (land) skal være dem forbudt i fyrré år, og de vil vandre (forvildede) omkring på jorden. Sørg ikke over det syndefulde folk."
27. Fortæl dem den sande beretning om Adams to sønner: Da de hver bragte et offer, og den enes (offer) blev godtaget, mens den andens ikke blev godtaget. (Denne) sagde: "Jeg vil visselig dræbe dig," (hvorpå den anden) sagde: "Allah godtager kun (ofre) fra de gudfrygtige."
28. Sandelig, hvis du løfter din hånd mod mig for at dræbe mig, så løfter jeg ikke mod dig min hånd for at dræbe dig. For jeg frygter Allah, alle verdenernes Herre.
29. Sandelig, jeg ønsker, at du skal bære mine synder i tillæg til dine og blive blandt ildens folk. Det er de uretfærdiges straf."
30. Så drev hans selv (*nafs*) ham til at dræbe sin broder, og han dræbte ham og blev (dermed) en af taberne.
31. Derpå sendte Allah en ravn. Den gravede i jorden for at vise ham, hvordan han skulle skjule sin broders lig. Han sagde: "Ve mig! Er jeg ikke engang i stand til at være som denne ravn og skjule min broders lig!" Og han blev en af dem, som ang-
rer.
32. Derfor foreskrev Vi Israels børn (dette): Hvis nogen dræber en person, uden at det er (som gengæld) for drab eller (som straf for) anstiftelse af ufred på jorden, er det som at dræbe hele menneskeheden, og hvis nogen redder et menneske(s liv), er det som at redde hele menneskeheden. Sandelig, Vore sendebude kom til dem med tydelige beviser, men selv efter dette fortsatte mange af dem med at overtræ-
de grænserne på jorden.
33. Sandelig, straffen for dem, som fører krig mod Allah og Hans sendebud, og for dem, som vedvarende anstifter ufred, er, at de bliver dræbt eller korsfæstet eller får deres hænder og fødder hugget af i modsatte sider (i.e. højre hånd, venstre fod) eller bliver forvist fra landet. Dette er en fornædrelse for dem på jorden. I det hin-
sidige er der en stor straf for dem,
34. undtagen for dem, som vender om og angre, før I har dem i jeres magt. Vid, at Allah er tilgivende, barmhjertig.
35. O I troende! Frygt Allah! Søg efter midler til (at komme nærmere) Ham, og an-
streng¹ jer ihærdigt for Hans sag, så I må opnå en sikker sejr.
36. Hvis de, som fornægter og bliver vantro, ejede alt, hvad der findes på jorden og lige så meget dertil, ofrede det alt sammen for at komme fri af straffen på Dommens Dag, ville det visselig ikke blive godtaget fra dem. Der venter dem en smertefuld straf.

1 Det at anstrenge sig for Allahs sag betegnes jihad. Af den grund har jihad også fået betydningen at drage i krig.

37. De vil ønske at komme ud af ilden, men de vil ikke komme ud derfra, og der venter dem en vedvarende straf.
38. Hug hænderne af tyven, mand eller kvinde, som straf for det, han (eller hun) har begået – en straf, der skal tjene som eksempel fra Allah. Allah er almægtig, alvis.
39. Men hvis nogen angrer sin uretfærdige handling og forbedrer sig, så vil Allah viseligt godtage hans anger. For Allah er tilgivende, barmhjertig.
40. Ved du ikke, at herredømmet over himlene og jorden tilhører Allah? Han straffer den, Han vil, og tilgiver den, Han vil. Allahs almagt omfatter alt.
41. O du sendebud! Sørg ikke over dem, der ivrigt falder i vantro, og hyklerne, der med deres munde siger: "Vi tror," selvom de med hjertet ikke tror. Og blandt jøderne er der dem, som ivrigt lytter til løgne og til andre folk, som ikke er kommet til dig. De tager ordene ud af deres sammenhæng (som er fastsat af Allah), og de siger: "Hvis denne (bestemmelse) bliver givet til jer, så tag imod den, men hvis den ikke bliver givet til jer, så hold jer tilbage." Og den, som Allah har forordnet skal falde i vildfarelse, for ham kan du intet udrette imod Allah. Det er dem, hvis hjerter Allah ikke ønsker at rense. For dem er der fornedrelse i denne verden og en stor straf i det hinsidige.
42. Det er dem, som ivrigt lytter til løgne og fortærer det uretmæssige. Hvis de kommer til dig, så døm mellem dem, eller vend dig bort fra dem. Hvis du vender dig bort fra dem, kan de på ingen måde volde dig skade. Hvis du dømmer mellem dem, så døm med retfærdighed. For Allah elsker dem, som handler retfærdigt.
43. Hvordan kan det være, at de gør dig til dommer, når de har Al-Taurat, hvori Allahs dom findes, og de alligevel vender sig væk efterfølgende? De er ikke troende.
44. Sandelig, Vi har åbenbaret Al-Taurat, i den var der retledning og lys. Ved den dømte profeterne, som havde overgivet sig til Allah, mellem jøderne, og (det samme gjorde) de skriftlærde og de retslærde, som var blevet pålagt at bevare Allahs Bog. Og de var alle dens vidner. Så frygt ikke menneskene, frygt Mig! Sælg ikke Mine åbenbaringer for en ussel pris. De, som ikke dømmer (og regerer) efter det, som Allah har åbenbaret, det er de vantro.
45. I den (i.e. Al-Taurat) foreskrev Vi for dem: "Liv for liv, øje for øje, næse for næse, øre for øre, tand for tand og sår for sår er hinandens gengældelse." Men for den, der eftergiver (denne gengældelse) som velgørenhed (for Allah), for ham er det en soning (for egne synder). De, der ikke dømmer (og regerer) efter det, som Allah har åbenbaret, er de uretfærdige.
46. Og i deres (i.e. sendebudenes) fodspor sendte Vi Isa, søn af Maryam, for at stadfæste Al-Taurat, som var før ham. Og til ham gav Vi Al-Indjil, indeholdende retledning og lys, som stadfæstelse af Al-Taurat, som var før det, som en retledning og en formaning for de gudfrygtige.
47. Lad dem, som følger Al-Indjil, dømme ved det, som Allah har åbenbaret deri. De, der ikke dømmer ved det, som Allah har åbenbaret, er de syndefulde.
48. Og til dig har Vi åbenbaret Bogen med sandheden, som stadfæster det af Bogen,

som var før den, og vogter herover. Så døm mellem dem ved det, som Allah har åbenbaret, og følg ikke deres lyster ved at vende dig bort fra sandheden, som er kommet til dig. Til hver eneste af jer har Vi givet en lov, og hvis Allah havde ønsket, kunne Han have gjort jer (alle) til ét folk. Men Han sætter jer på prøve i det, som Han har givet jer. Så konkurrer med hinanden i at gøre det gode. Til Allah skal I alle vende tilbage. Da vil Han oplyse jer om de ting, hvorom I var uenige.

49. Døm mellem dem ved det, Allah har åbenbaret, følg ikke deres ønsker, men vær på vagt over for dem, så de ikke forleder dig fra noget af det, som Allah har åbenbaret for dig. Hvis de vender sig bort, visselig, vid da, at Allah ønsker at ramme dem med ulykker for nogle af deres synder. Sandelig, mange mennesker er syndefulde.
50. Ønsker de (at dømmes efter) loven fra uvidenhedens tidsalder? Hvem er bedre end Allah til at dømme folk, som er rodfæstede i troen?
51. O I troende! Tag ikke jøderne og de kristne som beskyttere (*awliya*), de er kun hinandens beskyttere. Og hvis nogen blandt jer tager dem som beskyttere, så bliver han en af dem. Sandelig, Allah retleder ikke uretfærdige folk.
52. Og du ser dem, som har sygdom i hjertet, ivrigt løbe til dem (for beskyttelse), idet de siger: "Vi frygter, at en katastrofe vil ramme os!" Men det er tænkeligt, at Allah bringer (de troende) sejr eller en befaling fra sig, og da vil de angre det, som de har holdt skjult i deres hjerner.
53. Da vil de troende sige: "Er det dem, som svor deres højtidelige eder ved Allah, at de stod sammen med jer?" Alle deres gerninger er (blevet) nytteløse, og de er blevet tabere.
54. O I troende! Hvis nogen af jer vender sig bort fra sin religion, så vil Allah bringe et folk, som Han elsker, og som elsker Ham. De vil være milde mod de troende, strenge mod de vantro, de vil anstrenge sig for Allahs sag, og de vil ikke frygte den bebrejdendes bebrejdelse. Dette er Allahs gunst, som Han giver til den, Han vil. Allah omfavner alt, (Han er) alvidende.
55. Sandelig, jeres beskyttere er (alene) Allah, Hans sendebud og de troende, dem, som forretter bønnen, giver den obligatoriske almisser og bøjer sig (for Allah).
56. Dem, som tager Allah, Hans sendebud og de troende som beskyttere – det er Allahs parti, som visselig vil sejre.
57. O I troende! Tag ikke dem, der fik Bogen før jer, og som håner og driver spot med jeres religion, og (ej heller) de vantro, som jeres beskyttere. Og frygt Allah, hvis I er troende.
58. Når I kalder til bøn, så driver de spot og pjatter med det. Det er fordi, de er et folk uden forstand.
59. Sig: "O Bogens folk! Bebrejder I os alene, fordi vi tror på Allah og på det, som er åbenbaret for os, og på det, som blev åbenbaret tidligere, og fordi de fleste af jer visselig er syndefulde?"
60. Sig: "Skal jeg fortælle jer om det, der er værre, hvad angår straf fra Allah? Dem, som Allah har forbandet og rettet Sin vrede imod, som Han gjorde til aber og svin,

- og dem, som tilbeder Satan, deres position er værre, og de er langt mere afsprede fra den rette vej.”
61. Når de kommer til jer, siger de: “Vi tror,” selvom de kom ind som vantro og visse-
lig gik ud med den samme (vantro). Allah er alvidende om, hvad de skjuler.
 62. Du ser mange af dem konkurrere med hinanden i synd og overskridelse af græn-
serne og i at fortære ulovlig fortjeneste. Sandelig, ondt er alt det, som de har gjort.
 63. Hvorfor forbyder de skriftlærde og de retslærde dem ikke at tale syndefuldt og at
fortære ulovlig fortjeneste? Sandelig, ondt er alt, hvad de har begået.
 64. Jøderne siger: “Allahs hænder er bundne!” Må deres hænder være bundne, og må
de være forbandet for det, som de har udtalt! Nej, Allahs hænder er vidt åbne.
Han giver af Sin gunst, som Han vil. Sandelig, den åbenbaring, som er kommet til
dig fra Allah, vil forøge den stædige ulydighed og vantro hos de fleste af dem. Vi
har anbragt fjendskab og had mellem dem til Genopstandelsens Dag. Hver gang
de tænder krigens flamme, så slukker Allah den. De tilstræber at anstifte ufred på
jorden. Allah kan ikke lide ufredsstiftere.
 65. Hvis Bogens folk havde troet og var blevet gudfrygtige, ville Vi visse-
lig have ud-
visket deres synder og ført dem ind i lyksalighedens haver.
 66. Og havde de overholdt Al-Taurat og Al-Indjil og det, som blev åbenbaret for dem
af deres Herre, ville de have fået deres underhold både ovenfra og nedefra. Blandt
dem er der nogle, som er mådeholdne (og er på den rette vej), men de fleste af dem
gør (gerninger), som er meget onde.
 67. Hør du, profet! Forkynd alt det, som er åbenbaret for dig af din Herre! Hvis du
ikke gør det, har du ikke overbragt Hans budskab. Og Allah vil beskytte dig mod
menneskene. Sandelig, Allah retleder ikke det vantro folk.
 68. O Bogens folk! I har ikke noget fast, før I overholder Al-Taurat og Al-Indjil og det,
som blev åbenbaret for jer fra jeres Herre. Sandelig, det, som er blevet åbenbaret
for dig fra din Herre, vil øge den stædige ulydighed og vantroen blandt mange af
dem. Så sørg ikke over det vantro folk.
 69. Sandelig, de, som tror, og jøderne og sabeerne og de kristne, de, som tror på Allah
og Den yderste Dag og handler retskaffent, skal ikke føle frygt, ej heller skal de
sørge.
 70. Sandelig, Vi sluttede en pagt med Israels børn, og Vi sendte dem sendebude. Men
hver gang et sendebud kom med noget, som de var utilfredse med, kaldte de nogle
(af dem) for løgnere og dræbte andre (af dem).
 71. Og de regnede med, at der ikke ville være nogen prøvelse, så de blev blinde og
døve. Så godtog Allah deres anger, men så blev mange af dem igen blinde og døve.
Allah ser alt, hvad de gør.
 72. Sandelig, de, der siger: “Allah er Messias, søn af Maryam,” de er blevet vantro.
Tværtimod sagde Messias selv: “O Israels børn! Tjen Allah, min Herre og jeres
Herre!” Sandelig, den, som sætter andre ved siden af Allah, for Ham gør Allah

visselig Paradiset forbudt, og ilden er hans endeligt. Og de uretfærdige har ingen hjælpere.

73. Sandelig, de, der siger: "Allah er den tredje af tre!" de er blevet vantro. Der er ikke andre guder end Gud, (Han er) én. Hvis de ikke bringer det, de siger, til ophør, visselig, så vil en smertelig straf ramme de vantro blandt dem.
74. Vil de da ikke vende sig i anger mod Allah og bede om Hans tilgivelse? Allah er tilgivende, barmhjertig.
75. Messias, søn af Maryam, er ikke andet end et sendebud. Sandelig, der har været mange sendebude før ham. Hans moder var en sanddrue person. Begge spiste mad (ligesom andre mennesker). Se hvordan vi tydeliggør åbenbaringerne for dem. Men se, hvordan de vender sig bort (fra sandheden).
76. Sig: "Tilbeder I i stedet for Allah det, som ikke på nogen måde kan skade jer eller gavne jer?" Allah er Den Althørende, Den Alvidende.
77. Sig: "O Bogens folk! Overskrid ikke grænserne i jeres religion uretmæssigt, og følg ikke lysterne hos et folk, som visselig var vildfarne før, bragte mange (andre) på vildfarelsen(s veje) og (stadig) er vildfarne langt væk fra den rette vej.
78. De blandt Israels børn, som fornægtede og blev vantro, er blevet forbandet ved Dawuds og ved Maryams søn Isas tunge. Dette, fordi de var ulydige og overtrådte grænserne.
79. De bestræbte sig ikke på at afholde hinanden fra de onde gerninger, som de begik. Visselig, hvor ondt det var, det, som de gjorde.
80. Du vil se mange af dem være venner med de vantro. Hvor ondt er det, som de har sendt i forvejen for sig selv (til det hinsidiges regnskab)! Allahs utilfredshed vil ramme dem, og i den straf skal de forblive til evig tid.
81. Hvis de havde troet på Allah og Profeten og på det, som blev åbenbaret for ham, ville de ikke have taget dem (i.e. de vantro) til beskyttere. Men mange af dem er syndefulde.
82. Visselig, hvad fjendtlighed mod de troende angår, vil du finde, at de arrigste er jøderne og afgudsdyrkerne. Og hvad angår dem, som står nærmest de troende i kærlighed, vil du visselig finde, at det er dem, som siger: "Sandelig, vi er kristne!" Det er fordi, der findes præster og munke blandt dem, og de er ikke hovmodige.
83. Og når de hører det, som er åbenbaret til Sendebuddet, ser du deres øjne fyldes af tårer på grund af sandheden, de erkender. De siger: "Vor Herre! Vi tror; skriv os op blandt vidnerne.
84. Hvorfor skulle vi ikke tro på Allah og det, som er kommet til os af sandheden, når nu vi håber, at vor Herre skal føre os ind sammen med de retfærdige?"
85. Så på grund af det, som de har sagt, har Allah belønnet dem med haver, hvor bække rinder – der skal de være til evig tid. Dette er lønnen for dem, som gør det gode.
86. Men (hvad angår) dem, som bliver vantro og fornægter Vore åbenbaringer, de er den flammende ilds beboere.

87. O I troende! Forbyd ikke de rene og gode ting, som Allah har gjort tilladt for jer. Overskrid ikke grænsen. Visselig, Allah kan ikke lide dem, som går over grænsen.
88. Spis af de tilladte og rene ting, som Allah har skænket jer. Frygt Allah, Ham, I tror på.
89. Allah vil ikke drage jer til ansvar for det utilsigtede i jeres eder, men Han vil drage jer til ansvar for jeres tilsigtede eder. Soningen for det er at bispise ti fattige med mad, som I gennemsnitligt brødføder jeres familie med, eller at beklæde dem eller at befri en slave. Men den, som ikke magter dette, skal faste i tre dage. Det er soningen for jeres eder, når I har aflagt dem. Overhold jeres eder. Allah tydeliggør således Sine åbenbaringer for jer, så I må blive taknemmelige.
90. O I troende! Berusende drikke, hasardspil, offerstene (til tilbedelse af afguder) og spådomspile er urene og af Satans værk. Hold jer borte fra dem, for at I må opnå en sikker sejr.
91. Ved hjælp af berusende drikke og hasardspil ønsker Satan kun at sætte fjendskab og had mellem jer og holde jer borte fra at huske Allah og fra bønner. Vil I da holde jer borte (nu)?
92. Adlyd Allah og Hans sendebud, og vær på vagt! Hvis I vender jer bort, så vid, at det visselig kun påhviler Vort sendebud at viderebringe (budskabet) helt tydeligt.
93. For dem, som tror og gør retskafne gerninger, er der ingen synd i, hvad de (førhen) spiste og drak, hvis de frygter Allah og tror og gør retskafne gerninger og igen frygter Allah og tror og endnu engang frygter Allah og gør gode gerninger efter al evne. Allah elsker dem, som gør det gode.
94. For at synliggøre dem, som frygter Allah uden at have set Ham, vil Allah sætte jer på prøve med et jagtbytte, som jeres hænder og lanser kan nå. Den, som herefter overtræder grænsen, ham venter en smertelig straf.
95. O I troende! Dræb ikke vildt, når I har anlagt *ihram* (under pilgrimsfærden). Straffen for den af jer, som dræber det med vilje, er at bringe et kvæg svarende til det (vildt), som han har dræbt – hvilket to retfærdige mænd blandt jer skal vurdere – som offerdyr til Ka'baen eller at sone ved enten at bispise fattige eller at faste tilsvarende dette. Dette er for, at han på denne måde skal smage (synden ved) det, han har gjort. Allah har tilgivet det, som tidligere er sket. (Men) den, som gør noget sådant igen, han vil få sin straf af Allah. Allah er almægtig, Gengældelsens Herre.
96. Tilladt for jer er havets fangst og det at spise den – til nytte for jer og de rejsende. Men så længe, I er under *ihram*, er jagt på land forbudt. Frygt Allah, til Ham skal I bringes tilbage.
97. Allah har gjort Ka'baen, Det hellige Hus, den hellige måned, offerdyrene og kranse rundt om deres halse til en forskrift for menneskene. Dette for at I skal vide, at Allah kender til alt, hvad der er i himlene og på jorden, og sandelig, Allah er alvidende om alting.
98. Vid, at Allah visselig er streng i Sin straf. Og Allah er visselig tilgivende, barmhjer-
tig.

99. Det påhviler blot Vort sendebud at viderebringe (budskabet). Allah er alvidende om alt, hvad I fremviser, og alt, hvad I skjuler.
100. Sig: "Det rene og det urene kan aldrig være hinandens lige, selvom det urenes rigelighed måtte behage jer. Så frygt Allah, I, som har forstand, så I må opnå en sikker sejr.
101. O I troende! Spørg ikke om ting, som vil volde jer bekymring, hvis de bliver afsløret. Hvis I spørger om dem, mens Koranen åbenbares, vil de blive afsløret for jer. Allah har tilgivet dette. Allah er tilgivende, overbærende.
102. Folk før jer stillede sådanne spørgsmål, men så blev de vantro.
103. Allah har ikke gjort nogen Bahirah, Sa'ibah, Wasilah eller Ham lovlige for jer.¹ Men de vantro opdigter løgne mod Allah. De fleste af dem har ikke forstand.
104. Når der bliver sagt til dem: "Kom til det, som Allah har åbenbaret, og (kom) til Sendebuddet," så siger de: "Det, som vore forfædre fulgte, er tilstrækkeligt for os!" selvom deres forfædre ingen viden havde og ej heller var retledte.
105. O I troende! I har ansvar for jeres sjæle. Når I er retledte, kan de vildfarne ikke volde jer skade. Til Allah skal I alle vende tilbage. Og Han vil fortælle jer om (alt) det, som I plejede at gøre.
106. O I troende! Når døden nærmer sig nogen af jer, og I testamenterer, skal der være to retfærdige mænd af jeres egne som vidner eller to andre, som ikke hører til jeres egne, hvis I er på rejse i landet, men hvis dødens lidelse skulle nå jer, så hold de to tilbage efter bønnen. Hvis I mistænker dem, så lad dem begge sværge ved Allah: "Vi vil ikke sælge det for nogen pris, om det så blot var til en slægtning, og ej heller vil vi skjule Allahs vidnesbyrd, for hvis vi gjorde det, ville vi visse med det samme være blandt synderne."
107. Men hvis man bliver klar over, at begge har været skyldige i en synd, så skal to andre blandt dem, som har fået deres ret frataget af de to første, stå frem i deres sted. Så skal de sværge ved Allah: "Sandelig, vort vidnesbyrd er mere sandfærdigt end de to andres vidnesbyrd, og vi har ikke overskredet grænsen, for så ville vi sandelig være blandt de uretfærdige."
108. Denne (ordning) gør det mest sandsynligt, at folk aflægger sandt vidnesbyrd, for de vil føle frygt for, at deres eder vil blive tilbagevist af andre eder. Frygt Allah, og adlyd! Allah retleder ikke de syndefulde.
109. Den dag, Allah vil bringe sendebudene sammen, vil Han sige til dem: "Hvilket svar fik I?" De vil sige: "Vi har ingen viden (derom), sandelig, Du har al viden om alt det skjulte."
110. Da vil Allah sige: "O Isa, søn af Maryam! Husk Min gunst mod dig og din moder, da Jeg styrkede dig med Den hellige Ånd, så du kunne tale til folk fra vuggen og i moden alder, og da Jeg lærte dig Skriften og visdommen, Al-Taurat og Al-Indjil. Og da du af ler lavede noget, som lignede en fugl på Min befaling, så blæste du i

1 "Bahirah", "Sa'ibah", "Wasilah" og "Ham" er navne, som afgudsdyrkere blandt araberne tildelte offerdyr, som de ofrede til deres guder, eller som de satte fri for disse. Denne praksis blev ophævet af islam.

- den, og den blev en levende fugl på Min befaling. Og da du helbredte de blinde og de spedalske på Min befaling, da du fik de døde til at komme til live på Min befaling, og da Jeg holdt Israels børn tilbage fra dig, mens du bragte dem indlysende tegn, og de vantro blandt dem sagde: "Dette er ikke andet end magi."
111. Og (husk) da Jeg inspirerede disciplene: "Tro på Mig og Mit sendebud!" De sagde: "Vi tror! Vær Du også vort vidne på, at vi har underkastet os (Din vilje)."
112. (Og) da disciplene sagde: "O Isa, Maryams søn, kan din Herre sende et bord (dækket af mad) ned til os fra himlen? Han sagde: "Frygt Allah, hvis I er troende."
113. De sagde: "Vi ønsker at spise af det, så vore hjerter finder ro, og så vi ved, at du har fortalt os sandheden og kan bevidne det."
114. Isa, søn af Maryam, sagde: "O Allah, vor Herre! Send et bord (med mad) ned til os fra himlen, så det må blive en festdag for os – for den første og den sidste af os – og som et mirakel fra Dig. Forsyn os med underhold. Du er Den bedste Forsørger."
115. Allah sagde: "Sandelig, jeg skal sende det ned til jer. Men den af jer, som bliver utaknemmelig efter det, ham vil Jeg visselig straffe med en sådan straf, som Jeg aldrig vil påføre nogen andre i alle verdenerne."
116. Da Allah sagde: "O Isa, søn af Maryam! Sagde du til menneskene: 'Tilbed mig og min moder som to guder ved siden af Allah?'" Han (i.e. Isa) sagde: "Priset være Du. Det er mig ikke passende at sige noget, jeg ikke har ret til. Hvis jeg havde sagt det, ville Du visselig have vidst det. Du har viden om alt det, som er i mig, men jeg ved ikke, hvad der er i Dig. Sandelig, Du er alvidende om alt, hvad der er skjult og uset."
117. Jeg har ikke sagt andet til dem end det, Du befalede mig at sige: "Tilbed Allah, min Herre og jeres Herre!" Så længe jeg var hos dem, var jeg tilsynshavende over dem. Men efter, at du kaldte mig til Dig, var kun Du vogter over dem. Du er vidne til alle ting."
118. Hvis Du straffer dem, så er de Dine tjenere. Hvis Du tilgiver dem, så er Du visse- lig Den Almægtige, Den Alvise."
119. Allah vil sige: "Dette er en dag, hvor de sandfærdiges sandfærdighed vil være dem nyttig. For dem er der haver, hvor bække rinder, og der skal de forblive til evig tid. Allah er tilfreds med dem, og de er tilfredse med Ham. Dette er den største sejr."
120. Herredømmet over himlene og jorden og alt, hvad der er i disse, tilhører Allah. Hans almagt omfatter alt.

6. SURAH AL-AN'AM

Surah 6, Al-An'am, består af 165 ayat. Mens ayat 91-93 og 151-153 blev åbenbaret i Medina-perioden, er resten af surahen åbenbaret i Mekka-perioden. Den har fået sit navn efter ordet "al-an'am" (kvæget), omtalt i ayat 136, 138 og 139.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Lovet være Allah, som har skabt himlene og jorden og frembragt mørke og lys. Alligevel sætter de vantro andre ved siden af deres Herre.
2. Han er Den, som skabte jer af ler, og som derefter bestemte et tidspunkt (for jeres død), og hos Ham er et fastlagt tidspunkt (for Dommens Dag). Alligevel tvivler I.
3. Både i himlene og på jorden er Han Gud. Han kender til jeres hemmeligholdte (tanker) og jeres tilkendegivne (ord), og Han ved, hvad I har fortjent.
4. Der kommer ikke et eneste tegn til dem (i.e. mekkanerne) fra deres Herre, uden at de vender sig bort derfra.
5. Sandelig, de har fornægtet sandheden, da den kom til dem. Sandheden om det, de plejede at håne, vil snart komme til dem.
6. Har de ikke set, hvor mange generationer Vi har tilintetgjort før dem? På jorden havde Vi skænket dem så gunstige muligheder, som Vi (end) ikke har skænket jer, og fra himlen nedsendte Vi rigelig (regn) over dem og lod bække rinde under dem. Men så tilintetgjorde Vi dem på grund af deres synder, og efter dem lod Vi andre generationer opstå.
7. Hvis Vi havde sendt dig en bog, skrevet på papir, som de kunne berøre med hænderne, så ville de vantro visselig sige: "Dette er ikke andet end åbenlys magi."
8. De siger: "Hvorfor er der ikke sendt en engel ned til ham (i.e. Profeten)?" Havde Vi sendt en engel ned, så ville sagen have været afgjort, og derefter ville de ikke have fået nogen udsættelse.
9. Og havde Vi gjort ham (i.e. Profeten) til en engel, havde Vi ligeledes givet ham skikkelse af en mand og ladet dem havne i den samme forvirring, som de er havnet i nu.
10. Sandelig, sendebude før dig blev også hånet, men så blev de af dem, som hånede, omringet af det, som de hånede.
11. Sig: "Rejs rundt omkring på jorden, og se, hvilket endeligt der var for dem, der fornægtede (sandheden)."
12. Sig: "Hvem tilhører alt i himlene og på jorden?" Sig: "Allah!" Han har pålagt Sig selv nåde. Han vil visselig bringe jer alle sammen på Dommens Dag, hvorom ingen tvivl hersker. Men dem, som har fortabt deres sjæle, vil ikke tro.
13. Ham tilhører alt, som bor i natten og dagen. Han er Den Althørende, Den Alvidende.

14. Sig: "Skulle jeg tage nogen anden end Allah som vogter, Skaberen af himlene og jorden, Han, som brødføder, men selv ikke indtager føde?" Sig: "Sandelig, jeg er blevet påbudt at være den første, som underkaster sig: 'Vær ikke blandt afgudsdyrkerne.'"
15. Sig: "Visselig, jeg frygter straffen på Den mægtige Dag, hvis jeg viser min Herre ulydighed."
16. Den, der bliver skånet for den dags straf, ham har Han i sandhed vist (Sin) nåde. Og dette er den sikre sejr.
17. Skulle Allah lade en ulykke ramme dig, så ville ingen kunne fjerne den, bortset fra Ham. Og skulle Han lade noget godt ske for dig, så omfatter Hans almagt alt.
18. Han er Den Herskende over Sine tjenere. Han er Den Alvide, Den Medvidende.
19. Sig: "Hvad er det største, når det gælder vidnesbyrd?" Sig: "Allah er vidne mellem mig og jer, og denne Koran er åbenbaret for mig, for at jeg derved kan advare jer og enhver, som den når. Visselig, bevidner I virkelig, at der findes andre guder ved siden af Allah?" Sig: "Jeg bevidner (det) ikke!" Sig: "Sandelig, Han er Den eneste Gud, og sandelig, jeg tager klart afstand fra de afguder, som I sætter ved siden af Allah."
20. De, som Vi gav Bogen, genkender ham (i.e. Muhammad), som de genkender deres egne sønner. Men de, som påfører deres egen sjæl et tab, de vil ikke tro.
21. Hvem er vel mere uretfærdig end den, der opdigter en løgn mod Allah, og den, som lyver om Hans åbenbaringer? Sandelig, de uretfærdige vil ikke have succes.
22. Den dag, Vi samler dem alle, vil Vi sige til dem, som sætter andre ved siden af Allah: "Hvor er de partnere, som I satte ved siden af Allah?"
23. Deres eneste svar vil være: "Ved Allah, vor Herre! Vi var ikke afgudsdyrkere!"
24. Se, hvordan de fremsætter løgne mod sig selv, og det, som de plejede at opdigte, bliver borte fra dem.
25. Blandt dem er der nogle, som lytter til dig. Men Vi har lagt et slør over deres hjerter for at hindre dem i at forstå og gjort deres ører tunghøre. Og selvom de fik alle tegnene at se, ville de ikke tro på dem. Selv når de kommer til dig, strides de med dig. De vantro siger: "Dette er ikke andet end fortællinger fra vores forfædre!"
26. De vildleder (andre mennesker) og vender sig selv bort derfra. Men de tiltættgør ikke andre end sig selv, uden at de indser det.
27. Hvis du kunne se, når de bliver stillet over for ilden; da vil de sige: "Hvis vi bare kunne blive bragt tilbage, så ville vi ikke have fornægtet vor Herres åbenbaringer, og vi ville være blandt de troende!"
28. Nej, det, som de plejede at skjule, er blevet afsløret for dem, og hvis de skulle blive bragt tilbage (til jorden), ville de gentage det, som blev dem forbudt. Sandelig, de er løgnere.
29. De sagde: "Der er ikke andet liv end vort jordiske liv. Vi bliver aldrig genopvækket."

30. Hvis du bare kunne se (dem), når de bliver stillet over for deres Herre. Han vil sige: "Er dette ikke sandheden?" De vil sige: "Jo, det er det, ved vor Herre!" Da vil Allah sige: "Smag så straffen for jeres vantro!"
31. De, som benægtede deres møde med Allah, har visselig (pådraget sig) det største tab. Når Timen uventet indhenter dem, vil de sige: "Ve os for de fejltagelser, vi begik!" mens de bærer deres (synders) byrde på deres rygge. Visselig, elendig er det, som de bærer på.
32. Det jordiske liv er ikke andet end leg og morskab, og den hinsidige bolig er visse-
lig bedre for de gudfrygtige. Vil I da stadig ikke forstå?
33. Vi ved, at det, som de siger, gør dig sørgmodig. Men det er ikke dig, de fornægter; det er Allahs åbenbaringer, de uretfærdige fornægter.
34. Sandelig, sendebude før dig er blevet fornægtet, men de viste tålmodighed mod fornægtelsen og forfølgelsen, indtil Vor hjælp nåede dem. Og ingen kan ændre Allahs ord. Og sandelig, en del af beretningen om sendebudene er kommet til dig.
35. Hvis deres afvisning bliver tung for dig at bære, så (prøv), hvis du da formår, (at) find(e) en tunnel i jorden eller en stige til himlen for dermed at bringe dem et tegn. Men havde Allah villet, kunne Han visselig have forenet dem i retledningen. Så vær du ikke blandt de uvidende!
36. Sandelig, kun de, der hører efter, godtager det (i.e. budskabet). Og de døde vil Allah genopvække, og så vil de blive bragt tilbage til Ham.
37. De sagde: "Hvorfor er der ikke blevet sendt et tegn ned til ham fra hans Herre?" Sig: "Sandelig, Allah er fuldt ud i stand til at sende et tegn ned." Men de fleste af dem ved det ikke.
38. Der findes ingen dyr, der bevæger sig på jorden, og ej heller nogen fugl, som flyver med sine to vinger, som ikke indgår i fællesskaber ligesom jer. Vi har ikke udeladt noget som helst i Bogen. Derefter vil de alle blive samlet hos deres Herre.
39. De, som har fornægtet Vore åbenbaringer, de er døve og stumme (og befinder sig) i mørke. Den, Allah vil, lader Han gå i vildfarelse, og den, Han vil, leder Han på rette vej.
40. Sig: "Sig mig, hvis Allahs straf skulle ramme jer, eller Timen indhente jer, ville I da påkalde nogen anden end Allah? (Svar), hvis I er oprigtige!"
41. Nej! I vil bønfalde Ham, og så, hvis Han vil, fjerner Han det, som I påkalder Ham for, og I glemmer dem, som I satte ved siden af (Ham)."
42. Sandelig, Vi har sendt (budbringere) før dig til samfund, så angreb Vi dem med nød og sygdом, sådan at de måtte ydmyge sig selv (og bede om nåde).
43. Og da Vor straf ramte dem, skulle de så ikke have været ydmyge (og have bønfaldt om nåde)? Men hårde var deres hjerter, og Satan forskønnede det, som de plejede at begå.
44. Da de havde glemt det, som de blev formanet om, åbnede Vi portene til alle ting (som er behagelige og tiltalende) for dem. Da de så fornøjede sig ved det, som Vi

- havde skænket dem, greb Vi dem pludselig (med Vor straf). Da blev de dybt for-
tvivlede.
45. Og det syndige folks rod blev skåret bort. Al pris tilkommer Allah, universets Herre.
 46. Sig: "Sig mig, hvis Allah skulle fratage jer jeres hørelse og jeres syn og forsegle je-
res hjerter, hvilken guddom, undtagen Allah, kunne da give jer disse tilbage?" Se,
hvordan Vi gentager Vore åbenbaringer, og alligevel vender de sig bort (fra dem).
 47. Sig: "Sig mig, hvis Allahs straf skulle komme over jer, uventet eller åbenlyst, vil da
nogen andre end de syndefulde folk blive tilintetgjort?"
 48. Vi sender kun sendebudene som bærere af et glædeligt budskab og som advarere.
De, som tror og forbedrer sig, vil ikke føle frygt, og ej heller skal de sørge.
 49. Men de, som fornægter Vore åbenbaringer, dem vil straffen ramme på grund af
deres syndefuldhed.
 50. Sig: "Jeg siger ikke til jer, at jeg har Allahs skatte, ej heller kender jeg til det skjul-
te, og jeg siger heller ikke til jer, at jeg er en engel. Jeg følger kun det, som bliver
åbenbaret for mig." Sig: "Er den blinde og den seende hinandens lige? Vil I da
ikke tænke?"
 51. Og advar dermed dem, som frygter at blive bragt sammen hos deres Herre. Der
er hverken en beskytter eller en mægler til dem, bortset fra Ham, så de må blive
gudfrygtige.
 52. Bortvis ikke dem, som påkalder deres Herre om morgenen og om aftenen, søgende
Hans velbehag. Du har ikke ansvaret for noget af deres regnskab, og de har ikke
ansvaret for noget af dit regnskab. Men hvis du viser dem bort, vil du blive en af
de uretfærdige.
 53. På denne måde prøver Vi nogle af dem gennem andre, sådan at de skal sige: "Er
det dem blandt os, som Allah har skænket Sin gunst?" Kender Allah da ikke bedst
til de taknemmelige?
 54. Når de, som tror på Vore åbenbaringer, kommer til dig, så sig: "Fred være med jer!
Jeres Herre har foreskrevet Sig selv nåde. Hvis nogen af jer begår noget dårligt i
uvidenhed, men angrer det og forbedrer sig, så er Han visse lig tilgivende, barm-
hjertig."
 55. Sådan tydeliggør Vi tegnene, for at syndernes vej skal blive tydelig for dig.
 56. Sig: "Det er mig forbudt at tilbede dem, som I tilbeder ud over Allah." Sig: "Jeg
vil aldrig følge jeres lyster, ellers ville jeg visse lig være vildfaren og ikke en af de
retledte."
 57. Sig: "Sandelig, jeg følger et klart tegn fra min Herre, og I fornægter det! Jeg råder
ikke over det, som I ønsker fremskyndet (i.e. straffen). Afgørelsen (derom) tilhø-
rer kun Allah. Han meddeler sandheden, og Han er Den bedste til at træffe afgø-
relser."

58. Sig: "Hvis jeg havde rådet over det, som I ønsker fremskyndet, havde sagen visselig (allerede) været afgjort mellem mig og jer." Allah er alvidende om de uretfærdige.
59. Hos Ham alene er nøglerne til det skjulte, ingen kender til dem, undtagen Ham. Han er alvidende om det, som er på land og i havet. Og intet blad falder, uden at Han ved det, og der findes ingen korn i jordens dybe mørke og ikke noget grønt eller tørt, uden at det er (optegnet) i en tydelig bog.
60. Han er Den, der om natten lader jer dø, og Han kender til alt, hvad I gør om dagen. Så lader Han jer stå op om dagen, sådan at det fastlagte tidspunkt bliver fuldbyrdet, derefter skal I vende tilbage til Ham, derpå vil han oplyse jer om alt det, som I plejede at gøre.
61. Han er Den Herskende over Sine tjenere, og Han sender vogtere (i.e. engle) over jer, indtil døden når en af jer. Da tager Vore udsendinge hans liv, og de begår ingen fejl.
62. Derefter vil de blive bragt tilbage til Allah, deres sande Herre. Vid, at afgørelsen er Hans alene, og Han er hurtigst til at gøre regnskabet op.
63. Sig: "Hvem redder jer fra landets og havets mørke? I ydmyghed og hemmelighed bønfaller I Ham: 'Hvis Han frelser os fra dette, vil vi visselig blive blandt de taknemmelige.'"
64. Sig: "Det er Allah, som redder jer fra det og fra andre bekymringer. Men alligevel sætter I andre ved siden af Ham."
65. Sig: "Han formår til fulde at sende jer straffen, oppefra eller nedefra, eller at splitte jer i grupper og lade nogle af jer smage volden fra andre af jer." Se, hvordan Vi tydeliggør Vore åbenbaringer på forskellige måder, så I må forstå.
66. Dit folk har fornægtet det, selvom det er sandheden! Sig: "Jeg er ikke jeres formynder."
67. Enhver kundgørelse har en fastlagt tid, og snart vil I blive meddelt derom!
68. Når du ser nogen, som er optaget af (bespottende tale om) Vore åbenbaringer, så vend dig bort fra dem, indtil de bliver optaget af et andet emne. Og skulle Satan få dig til at glemme, så sid aldrig med uretfærdige folk, når du igen erindrer.
69. Der påhviler ikke de gudfrygtige noget af de vantros regnskab, dog (må de) formane dem, så de må opnå gudfrygtighed.
70. Lad dem, som har taget deres religion som leg og tidsfordriv, og som er blevet be draget af det jordiske liv, være. Og forman, så ingen bliver kastet ud i undergang for det, som de har begået. Der vil for ham hverken være en eneste velynder eller fortaler, undtagen Allah. Og om han så giver alt, hvad han ejer, som løsesum, vil det ikke blive godtaget. Det er dem, som er forvist til undergang for det, som de har optjent (i livet på jorden). Der venter dem kogende vand at drikke og en smertelig straf på grund af deres vantro.
71. Sig: "Skulle vi ud over Allah tilbede noget, som hverken kan gavne os eller skade os? Og skulle vi, efter at Allah har retledt os, vende om på vore hæle, ligesom den,

- som djævlene har fået på afveje, forvirret vandrer rundt i landet, mens hans ledsagere kalder ham til retledning: 'Kom til os!'" Sig: "Allahs retledning er Retledningen, og derfor er det blevet os befalet, at vi skal underkaste os universets Herre."
72. Og dette: "Forret bønnen, og frygt Ham. Han er Den, som I alle skal bringes sammen hos."
73. Han er Den, som i sandhed har skabt himlene og jorden. Den dag, hvor Han siger: "Bliv til!", bliver det til. Hans ord er sandheden. Hans er herredømmet den dag, hvor der vil blive blæst i Basunen. Han kender til det skjulte og det åbenlyse. Han er Den Alvide, Den Alvidende.
74. Og husk dengang, Ibrahim sagde til sin fader, Azar: "Tager du afgudsstatuer som guder? Sandelig, jeg ser dig og dit folk i tydelig vildfarelse."
75. Sådan viste Vi Ibrahim alle rigerne i himlene og på jorden for dermed at gøre ham til en af dem, som har opnået vished.
76. Da natten faldt på over ham, så han en stjerne, og han sagde: "Er dette min Herre?" Men da den forsvandt, sagde han: "Jeg kan ikke lide det, der forsvinder."
77. Da han så månen stå op, sagde han: "Er dette min Herre?" Men da den forsvandt, sagde han: "Havde min Herre ikke retledt mig, ville jeg visselig være blandt de vildfarne folk."
78. Da han så solen stå op, sagde han: "Er dette min Herre, (i og med) den er større (end dem alle)?" Men da den forsvandt, sagde han: "O mit folk! Jeg tager klart afstand fra alt det, som I ligestiller (med Allah)."
79. Sandelig, jeg har, som hanif, vendt mit ansigt mod Allah, som har skabt himlene og jorden: Jeg er ikke en af afgudsdyrkerne!"
80. Så stredes hans folk med ham. Han sagde: "Strides I med mig om Allah, efter at Han har retledt mig? Jeg frygter intet af, hvad I sætter ved siden af Ham, medmindre min Herre vil (noget andet). Min Herre omfatter alt med Sin viden. Vil I da ikke vise eftertanke?"
81. Hvordan skulle jeg frygte det, som I sætter ved siden af Allah, når I ikke frygter at sætte noget ved siden af Allah, hvorom Han ikke har nedsendt nogen bemyndigelse til jer? Hvilken af de to grupper er mest berettiget til at føle sig sikker, (sig det) hvis I ved?"
82. De, som tror og ikke blander deres tro med uretfærdighed, for dem er der sikkerhed, og de er de retledte.
83. Dette er Vore beviser, som Vi skænkede Ibrahim mod hans folk. Vi ophøjer i rang den, Vi vil. Sandelig, din Herre er alvis, alvidende.
84. Vi skænkede ham Ishaq og Yaqub; begge velsignede Vi med retledning. Og før dem velsignede Vi Nuh med retledning og blandt hans efterkommere: Dawud, Sulaiman, Ayyub, Yusuf, Musa og Harun. Sådan belønner Vi dem, som gør det gode.
85. Og Zakariya, Yahya, Isa og Ilyas, de var alle retskafne.

86. Og Ismail, Al-Yasa', Yunus og Lut; vi gav dem forrang frem for alle andre folk.
87. Og nogle af deres fædre, deres efterkommere og deres brødre; Vi udvalgte dem, og Vi ledte dem til den rette vej.
88. Dette er Allahs retledning. Han retleder den, Han vil, af Sine tjenere. Og hvis de havde sat andre ved siden af Allah, ville alle deres gerninger, som de plejede at gøre, være spildt.
89. Det var dem, som Vi gav Bogen og dømmekraften og profetskabet. Og skulle de (i.e. dit folk) fornægte det, så vil Vi visselig betro det til et folk, som ikke fornægter det.
90. Det er dem (i.e. profeterne), som Allah har retledt, så følg deres retledning. Sig: "Jeg beder jer ikke om nogen løn." Dette er en formaning for alverden.
91. Og de værdsætter ikke Allah, som Han bør værdsættes, når de siger: "Allah har ikke sendt noget som helst ned til noget menneske!" Sig: "Hvem har da sendt Bogen ned, som Musa kom med som et lys og en retledning for menneskene? I har lavet den til papirark, noget af den synliggør I (efter eget behov), men meget af den skjuler I. Og I er blevet belært om det, som hverken I eller jeres fædre vidste!" Sig: "Det har Allah!" Lad dem så lege i den hængedynd, de er havnet i.
92. Dette er en velsignet bog, som Vi har sendt ned som bekræftelse af det, som var før den, og for at du med den skal advare Byernes Moder (i.e. Mekka) og alle omkring den. De, som tror på Den yderste Dag, tror på den, og de overholder deres fastlagte bønner.
93. Hvem er mere uretfærdig end den, som opdigter løgne mod Allah eller siger: "Jeg har fået en åbenbaring!" selvom intet er åbenbaret for ham, og den, som siger: "Jeg skal også åbenbare, ligesom Allah har åbenbaret!" Hvis du bare kunne se, når de uretfærdige befinder sig i døds kamp, og englene rækker deres hænder frem (idet de siger): "Overgiv jeres sjæle! I dag vil I blive straffet med en ydmygende smerte, fordi I talte usandt om Allah, og fordi I udviste hovmod mod Hans åbenbaringer.
94. Sandelig, I er kommet til os alene, ligesom første gang Vi skabte jer, efterladende bag jer alt det, Vi gav jer. Vi ser ikke jeres talsmænd, som I antog som (Allahs) partnere, sammen med jer. Sandelig, alle bånd mellem jer er blevet brudt, og borte er det, som I plejede at påstå."
95. Sandelig, Allah får frøet og kernen til at spire frem. Han frembringer det levende fra det døde, og Han frembringer det døde fra det levende. Dette er Allah! Hvordan kan I da vende jer bort (fra troen)?
96. Han er Den, som får morgenen til at bryde frem. Han har skabt natten til hvile og solen og månen til (tids)beregning. Dette er forskriften (bestemt) af Den Almægtige, Den Alvidende.
97. Han er Den, som har skabt stjernerne for jer, for at I skal finde vej ved dem gennem mørket på land og til havs. Sandelig, Vi har gjort åbenbaringerne helt tydelige for folk, som ved.
98. Han er Den, som skabte jer af en enkel sjæl. Derefter var der for jer et sted til bo-

sættelse og ophold. Sandelig, Vi har gjort tegnene helt tydelige for folk, som forstår.

99. Han er Den, som nedsender vand fra himlen. Af det frembringer Vi al slags plantevækst, hvorfra Vi lader grønne blade spire frem og endelig stabler af korn (i aks), og af daddelpalmens blomsterstande (har Vi frembragt) lavthængende klaser af dadler; og haver med druer, oliven og granatæbler, de ligner hinanden, men alligevel er de forskellige. Betragt deres frugter, når de bærer, og hvordan de modnes. Sandelig, deri er utvivlsomt mange tegn for et folk, som tror.
100. De opstiller djinnerne som Allahs ligemænd, selvom det var Ham, som skabte dem. Og de digter, uden nogen viden, og tilskriver Allah sønner og døtre. Lovprist er Han og ophøjet langt over det, som de tillægger Ham.
101. Han er himlenes og jordens Ophav! Hvordan kan Han da have børn, når Han ikke har nogen hustru? Han skabte alting, og Hans viden omfatter alt.
102. Dette er Allah, jeres Herre! Der er ingen anden gud end Ham. Han er Skaberen af alting, så tilbed Ham. Han er formynder over alting.
103. Intet syn kan rumme Ham, men Han rummer alt syn. Han er Den Algede, Den Alvidende.
104. (Sig:) "Sandelig, der er kommet beviser til jer fra jeres Herre. Hvem der end ser, så gør han det for sig selv, og hvem der end forbliver blind, så gør han det imod sig selv. Og jeg er ikke vogter over jer!"
105. Og sådan tydeliggør Vi tegnene på forskellige måder, så de skal sige: "Du har læst (disse)!", og Vi vil tydeliggøre det for folk, som har viden.
106. Følg det, som er blevet åbenbart for dig fra Din Herre – der er ingen anden gud end Ham! Og vend dig bort fra afgudsdyrkerne.
107. Hvis Allah havde villet, ville disse ikke have været afgudsdyrkere. Og Vi har ikke gjort dig til vogter over dem, og du er ikke formynder over dem.
108. Fornærm ikke det, som de tilbeder ud over Allah, for at de, af fjendskab, ikke skal fornærme Allah i deres uvidenhed. Sådan lader Vi hvert folks handlinger forekomme skønne for dem. Men til deres Herre skal de vende tilbage. Så vil Han informere dem om det, de plejede at gøre.
109. De aflægger deres mest højtidelige eder ved Allah på, at hvis der kommer et tegn til dem, så vil de visselig tro på det. Sig: "Tegnene er hos Allah alene!" Hvordan skulle I kunne vide, at hvis disse kom, så vil de tro?
110. Vi vender deres hjerter og øjne (bort fra retledning), ganske som da de ikke troede første gang. Og Vi lader dem vandre blindt og forvildet i deres ubeherskethed.
111. Og sandelig, hvis Vi havde sendt engle ned til dem, og de døde havde talt til dem, og Vi havde samlet alt for dem, ville de ikke have antaget troen, medmindre Allah ville dette. Men de fleste er uvidende.
112. Og således har Vi givet hver profet en fjende – sataner blandt mennesker og djinner. De inspirerer hinanden gensidigt med pyntede ord som vildledning. Hvis

din Herre havde ønsket det, så ville de ikke have gjort det. Så lad dem være med de løgne, de opdigter.

113. Og (det er) for, at deres hjerte, der ikke tror på det hinsidige, skal finde behag i det, og for, at de skal begå, hvad de ønsker at begå (af synder og onde gerninger).
114. (Sig:) "Skulle jeg vel søge en anden dommer end Allah, når Han har sendt Bogen ned til jer, forklaret udførligt?" Og de, som Vi gav Skriften til, ved visse, at den er åbenbaret fra din Herre med sandheden. Så bliv ikke en af dem, som tvivler.
115. Og din Herres ord er fuldendt i sandhed og retfærdighed. Der er ingen, som kan ændre Hans ord. Han er Den Althørende, Den Alvidende.
116. Hvis du hører efter størstedelen af dem, der er på jorden, så vil de lede dig bort fra Allahs vej. De følger ikke andet end antagelser, og de spreder kun løgne.
117. Sandelig, din Herre er Den, som kender bedst til dem, som afviger fra Hans vej, og Han kender bedst til dem, som er retledte.
118. Og spis af det (dyr), over hvilket Allahs navn er påkaldt, hvis I tror på Hans åbenbaringer.
119. Hvorfor skulle I ikke spise af det, som Allahs navn er påkaldt over? Han har jo udførligt tydeliggjort for jer, hvad Han har forbudt jer, undtagen hvis I bliver tvunget af nød. Sandelig, mange (mennesker) leder (folk) på vildspor uden viden ved deres lyster. Sandelig, din Herre er alvidende om dem, som overtræder grænsen.
120. Hold jer fra synd, såvel den åbenbare som den skjulte. Sandelig, de, som begår synd, skal blive straffet for det, de har begået.
121. Spis ikke af det, som Allahs navn ikke er påkaldt over. For dette er visse syndefuldt. Og sandelig, satanerne indgiver deres sammensvorne at strides med jer. Og skulle I høre på dem, så er I sandelig afgudsdyrkere.
122. Er den, som var død, og som Vi gav liv og lys, så han kunne vandre blandt menneskene, måske lig den, som befinder sig i mørke, hvorfra han ikke kan komme ud? På den måde forekommer de vantros handlinger, som de har for vane at udføre, smukke i deres øjne.
123. Således har Vi gjort hver bys største personer til de største syndere, for at de der skal smede rænker. De bedrager dog kun sig selv, men de ved de ikke.
124. Og når der kommer et tegn til dem, så siger de: "Vi vil ikke tro, før vi får et mægtigt tegn til det, som Allahs sendebude har fået." Allah ved bedst, hvor Han skal placere Sit budskab. De, som begår synder, vil blive ramt af ydmygelse og en smertefuld straf fra Allah på grund af det bedrag, de plejede at udføre.
125. Og den, som Allah ønsker at retlede, hans bryst åbner Han op for islam. Og den, som Han ønsker at lade fare vild, hans bryst gør Han trangt og beklemt, som om han klatrer til himmels. På den måde lader Allah en forsmædelighed komme over dem, som ikke vil tro.
126. Denne (Koran) er din Herres rette vej. Sandelig, Vi har tydeliggjort åbenbaringerne udførligt for et folk, som vil besinde sig.

127. Dem venter fredens bolig hos deres Herre; Han er deres beskytter for det (i.e. de gode gerninger), som de plejede at gøre.
128. Den dag, Han bringer dem sammen, vil Han sige: "O forsamling af djinner! I har ført mange af menneskene på afveje." Og deres venner blandt menneskene vil sige: "Vor Herre! Vi drog nytte af hinanden, og vi har nået den tidsfrist, Du har fastlagt for os." Han vil sige: "Ilden er jeres bosted – der skal I blive til evig tid, undtagen dem, som Allah vil." Sandelig, din Herre er alvis, alvidende.
129. På den måde gør Vi de uretfærdige til hinandens støtter på grund af det, som de har gjort sig fortjent til.
130. "O forsamling af djinner og mennesker! Er der ikke kommet sendebude til jer af jeres egne, som overbragte jer Mine åbenbaringer og advarede jer imod jeres møde på denne dag?" De vil sige: "Vor Herre! Vi er vidner imod os selv!" Det jordiske liv bedrog dem, så de bevidnede imod sig selv, at de var vantro.
131. Dette, fordi din Herre ikke ødelægger byer for deres uretfærdighed, mens deres indbyggere er uvidende (om Allahs bud).
132. For alle er der grader i forhold til det, de har gjort (af godt og ondt). Og din Herre er visselig ikke uvidende om, hvad de gør.
133. Og din Herre er Den Selvtilstrækkelige, Den Nådefulde. Hvis Han vil, kan Han tilintetgøre jer og i jeres sted sætte andre som efterfølgere, ligesom Han frembragte jer som andre menneskers efterkommere.
134. Sandelig, det som I bliver lovet, vil visselig ramme jer; I kan intet stille op imod det.
135. Sig: "O mit folk! Handl, som I formår; jeg handler også (for at udføre min opgave korrekt). I vil få at vide, hvem det jordiske hjemms endeligt er til fordel for." Sandelig, de uretfærdige vil ikke opnå den sikre triumf (af frelse).
136. De har tildelt Allah en andel af de afgrøder og kvæg, som Han har skabt, og de sagde efter deres (falske) antagelser: "Denne (andel) tilhører Allah, og denne (andel) vore partnere (i.e. afguderne)." Det, der tilhører deres partnere, når ikke Allah, men det, der tilhører Allah, bliver givet til deres partnere. Hvilken elendig afgørelse, de træffer!
137. Og således har deres partnere fået det til det fremstå som noget skønt for mange af afgudsdyrkerne at dræbe deres egne børn, for dermed at føre dem til grunde og bringe deres religion i uorden. Hvis Allah havde villet, ville de ikke have formået dette. Så lad dem og det, som de opdigter, være.
138. I deres tomme antagelser siger de: "Dette kvæg og disse afgrøder er forbudte. Ingen skal spise af dem, undtagen dem, vi tillader." Der er også kvæg, hvis rygge er erklæret forbudt (at ride på), og ligeledes kvæg, over hvilke de ikke påkalder Allahs navn: Løgne mod Allah! Han vil straffe dem for de løgne, de opdigter.
139. De siger også: "Det (kalvefoster), som er i dette kvægs mave er kun (tilladt) for vore mænd, og det er erklæret forbudt for vore kvinder. Hvis det er dødfødt, har

- de lige ret til det.” Han vil straffe dem for deres opdigtning. Sandelig, Han er alvis, alvidende.
140. Fortabte er de, der dræber deres børn af dårskab og uvidenhed, og som erklærer det forbudt, som Allah har forsynet dem med, ved at opdigte løgne mod Allah. De er sandelig vildfarne, og de er ikke retledte.
141. Og det er Ham, som har frembragt haver med og uden espalierer, daddelpalmer og korn af forskellig art, oliven og granatæbler, som ligner hinanden, men (dog) er forskellige. Spis af deres frugter, når de bærer frugt, og giv en passende andel væk deraf på høstdagen, men ødsl ikke. Sandelig, Han kan ikke lide dem, som ødsler (bort).
142. Og blandt kvæget er der lastedyr og andre (hvis kød og skin, der kan drages nytte af). Spis af det, som Allah har forsynet jer med. Og følg ikke i Satans fodspor, visse, han er en klar fjende for jer.
143. Ligeledes (frembragte Han af kvæget) otte par; af fårene to og af gederne to. Sig: “Har Han forbudt de to handyr og de to hundyr eller det, som er i begge hundyrslivmoder? Fortæl mig (det) som udtryk for kundskab, hvis I taler sandt.”
144. Og af kamelerne to og af okserne to (handyr og hundyr). Sig: “Har Han forbudt begge hundyr eller det, som er i begge hundyrslivmoder? Var I til stede, da Allah befalede jer det?” Hvem kan være mere uretfærdig end den, som opdigter løgne om Allah for at føre folk i vildrede uden kundskab? Allah retleder ikke uretfærdige folk.
145. Sig: “Jeg finder ikke i det, som er blevet åbenbaret for mig, noget som helst forbudt for nogen at spise, undtagen det, som er selvdødt, rindende blod eller svinekød, for det er urent, eller det dyr, som er slagtet syndefuldt, ved at der er påkaldt et andet navn end Allahs over det under dets slagtning. Men for den, som bliver tvunget (af nød), uden ulydighed og overtrædelse af grænsen, så er din Herre tilgivende, barmhjertig.
146. Vi har for jøderne forbudt ethvert (dyr), som har klør. Og af køer og geder har Vi forbudt deres fedt, undtagen det fedt, som sidder på deres rygge, eller det, som er i indvoldene eller på knoglerne. Det har Vi givet dem for deres opsætsighed. Og visse, Vi er sanddru.
147. Og hvis de kalder dig for løgner, så sig: “Jeres Herre råder over altomfattende nåde, men Hans straf kan ikke afværges fra det syndige folk.”
148. Afgudsdyrkerne vil sige: “Hvis Allah havde villet, ville vi ikke have sat andre ved siden af Ham, ej heller vore fædre, og vi ville ikke have erklæret noget forbudt.” Sådan fornægtede de også dem, som var før dem, indtil de fik Vor straf at føle. Sig: “Har I nogen kundskab derom, som I kan fremlægge for os? I følger kun antagelser, og I lyver kun.”
149. Sig: “Allah råder over det afgørende bevis; havde Han villet det, kunne Han have retledt jer alle.”
150. Sig: “Bring jeres vidner, som kan bevidne, at Allah har forbudt det (som I siger).”

- Hvis de afgiver vidnesbyrd, så godtag ikke deres vidnesbyrd. Og følg ikke lysterne hos dem, som fornægter Vore åbenbaringer, og ej heller hos dem, som ikke tror på det hinsidige, og som sætter andre ved siden af deres Herre.
151. Sig: "Kom. Så skal jeg recitere for jer det, som jeres Herre har forbudt jer: Sæt ikke noget lig med Ham; og behandl jeres forældre yderst godt; drøb ikke jeres børn på grund af fattigdom – for Vi tildeler jer og dem forsyninger til underhold; gå ikke i nærheden af forkastelige gerninger – hvad enten det er åbenlyst eller hemmeligt; og drøb ikke det liv, som Allah har gjort forbudt (at drøbe), undtagen med ret. Dette har Han befaleet jer, så I kan forstå.
 152. Nærm jer ikke den forældreløses ejendom, undtagen på bedste vis, før han bliver myndig. Giv fuldt mål og fuld vægt med retfærdighed. Vi stiller intet menneske til regnskab for noget, som det ikke magter. Når I taler, så vis retfærdighed, selv når det er en slægtning (I taler til), og opfyld løftet (som I har) givet til Allah. Dette befaler Han jer, for at I må tænke efter.
 153. Sandelig, dette er min rette vej, så følg den, og følg ikke (andre) veje, for de vil skille jer fra Hans vej. Dette er, hvad Han har befaleet jer, så I må vise gudfrygtighed."
 154. Så gav Vi Musa Bogen for at fuldbyrde (Vor nåde) mod dem, som udfører (dens bestemmelser) på en god måde, og som en grundig forklaring på alting og en retledning og nåde – for at de dermed måtte tro på mødet med deres Herre.
 155. Og dette er en bog, som Vi har åbenbaret, fuld af velsignelse. Så følg den og vis gudfrygtighed, så der må blive vist nåde mod jer.
 156. Dette er for, at I ikke skal sige: "Bogen er kun blevet åbenbaret for to grupper før os, og Vi var sandelig helt uvidende om deres lære."
 157. Eller: "Hvis der også var blevet åbenbaret en bog for os, ville vi med sikkerhed være mere retledte end dem." Men nu er der kommet et tydeligt tegn til jer, og retledning og nåde, fra jeres Herre. Så hvem er mere uretfærdig end den, der fornægter Allahs åbenbaringer og vender sig bort fra dem? Dem, som vender sig bort fra Vore åbenbaringer, vil Vi straffe med en streng straf på grund af deres venden sig bort.
 158. Venter de kun på, at engle skal komme til dem, eller at din Herre skal komme, eller at nogle tegn fra din Herre skal komme? Den dag, da nogle af din Herres tegn vil komme, vil en persons tro ikke nytte ham, hvis han ikke troede før, eller hvis han ikke gjorde noget godt med sin tro. Sig: "Vent I, Vi venter også!"
 159. Sandelig, dem, som har opdelt deres religion og har splittet sig i grupper, har du intet med at gøre. Sandelig, deres sag (i.e. straf) er hos Allah alene. Han vil fortælle dem, hvad de plejede at gøre.
 160. Den, som kommer (til Allah) med noget godt, får tifold tilbage. Men den, som kommer med noget ondt, vil ikke blive straffet med andet end den samme mængde. De vil ikke lide uret.
 161. Sig: "Sandelig; mig har min Herre ledt til den rette vej – en solidt forankret religion, Ibrahims religion; en rettroende. Han var ikke en af afgudsdyrkerne."

162. Sig: "Sandelig, mine rituelle bønner, mine religiøse forpligtelser, mit liv og min død tilhører Allah, verdenernes Herre.
163. Han har ingen partnere. Dette er jeg blevet befalet. Jeg er den første blandt muslimerne."
164. Sig: "Skulle jeg tage mig en anden Herre end Allah, når Han er altings Herre?" Ingen sjæl tjener noget for andre end sig selv, og ingen syndig sjæl bærer en andens byrde. I skal vende tilbage til jeres Herre, og så vil Han fortælle jer de ting, hvorom I var uenige.
165. Han er Den, som har gjort jer til jordens arvtagere, og Han ophøjede nogle af jer frem for andre i grader for at sætte jer på prøve med de ting, som Han gav jer. Sandelig, din Herre er hurtig til at straffe, og Han er sandelig tilgivende, barmhjertig.

7. SURAH AL-A'RAF

Surah 7, Al-A'raf, blev åbenbaret i Mekka-perioden på nær ayat 163-170, som blev åbenbaret i Medina. Surahen har fået sit navn efter "al-a'raf" (højderne, el. de høje stader), nævnt i ayat 46 og 48.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Alif, Lam, Mim, Sad.
2. Dette er Bogen, som er blevet åbenbaret for dig – lad der ikke være ubehag i dit bryst over dette – for at den kan være en advarsel og en påmindelse til de troende.
3. Følg det, som er sendt ned til jer fra jeres Herre. Følg ikke andre velyndere undtagen Ham. Hvor lidt I lader jer formane!
4. Og hvor mange byer er det, som Vi har ødelagt? Vor straf kom og ramte dem om natten eller under middagshvilen.
5. Da Vor straf kom over dem, var deres udråb ikke andet end ordene: "Vi var sandelig uretfærdige!"
6. Så vil Vi forhøre dem, som der blev sendt profeter til, og Vi vil visselig forhøre dem, som blev sendt til dem.
7. Så vil Vi fortælle dem med kundskab (om deres gerninger). (For) Vi var ikke fraværende.
8. Vejningen (af alles gerninger på jorden) på den dag er sandhed. Så de, hvis vægtskåle vejer tungt, det er dem, som har opnået en sikker sejr.
9. Men de, hvis vægtskåle vejer for lidt, det er dem, som har påført deres sjæl et stort tab på grund af deres uretfærdighed mod Vore åbenbaringer.
10. Og sandelig, Vi har etableret jer på jorden, og der har Vi skabt mange midler til livsophold for jer. Hvor lidt taknemmelighed I dog viser!
11. Og sandelig, Vi skabte jer, så formede Vi jer, derefter sagde Vi til englene: "Bøj

- jer ned for Adam!" Og de bøjede sig ned, undtagen Iblis; han var ikke en af dem, som bøjede sig ned.
12. (Allah) sagde: "Hvad hindrede dig i at bøje dig ned, da Jeg befalede dig det?" (Iblis) sagde: "Jeg er bedre end ham (i.e. Adam). (For) Du skabte mig af ild, men ham skabte Du af ler."
 13. Han sagde: "Gå ned herfra! Du har ikke lov til at være hovmodig her! Gå ud! Du er visselig en af de fornærede."
 14. (Iblis) sagde: "Giv mig frist til Dagen, hvorpå de genopvækkes."
 15. (Allah) sagde: "Sandelig, du er en af dem, som har fået en tidsfrist."
 16. (Iblis) sagde: "Du har ladet mig fare vild, så derfor vil jeg visselig sidde på Din rette vej (for at lokke dem i baghold og føre dem på vildspor)."
 17. Så vil jeg visselig komme til dem forfra, bagfra, fra højre og fra venstre. Du vil ikke finde ret mange af dem taknemmelige (for Dine velgerninger)."
 18. (Allah) sagde: "Gå ud herfra, foragtet og forvist! Sandelig, hvis nogen af dem følger dig, vil Jeg fylde Helvede med jer alle."
 19. "O Adam, bo du med din hustru i haven, og spis fra, hvor I vil. (Men) kom ikke nær dette træ, så bliver I blandt de uretfærdige."
 20. Så hviskede Satan til dem for at afsløre deres skamfuldhed, som var skjult for dem, og sagde: "Jeres Herre har kun forbudt jer dette træ, for at I ikke skal blive til engle eller høre til blandt de evigt forblivende (udødelige)."
 21. Og han sværgede for dem: "Jeg er visselig en af jeres velgørere!"
 22. Han bedrog dem med svig. Da de havde smagt på træet(s frugt), blev deres skamfuldhed synlig for dem, og de begyndte skyndsomt at klistre Paradisets blade på sig. Og deres Herre råbte til dem: "Har Jeg ikke forbudt jer dette træ, og sagde Jeg ikke, at Satan sandelig er jeres åbenlyse fjende?"
 23. De sagde: "Vor Herre, vi har begået uret mod os selv. Hvis Du ikke tilgiver os og viser os Din nåde, bliver vi visselig blandt taberne."
 24. (Allah) sagde: "Gå ned! Nogle af jer vil være andres fjender. På jorden vil der være et opholdssted for jer og et livsunderhold for en bestemt tid."
 25. Han sagde: "Der skal I leve, og der skal I dø, og derfra skal I igen blive ført ud."
 26. O Adams børn! Sandelig, Vi har sendt klæder, som skjuler jeres skamfuldhed, også pyntende klæder, ned til jer. Men gudfrygtighedens klæde er bedre. Dette er et af Allahs tegn, så I må komme til eftertanke.
 27. O Adams sønner! Lad ikke Satan vildføre jer, som da han fik drevet jeres forfædre ud af Paradiset. Han fjernede deres klæder for at vise dem deres skamfuldhed. Han og hans stamme ser jer visselig fra steder, hvor I ikke kan se dem. Sandelig, Vi har gjort satanerne til venner af dem, som ikke tror.
 28. Når de begår noget uanstændigt, siger de: "Vi så vore forfædre handle på denne måde, og Allah har befalede os dette!" Sig: "Sandelig, Allah befaler ikke det uanstændige. Siger I om Allah det, I ikke engang kender til?"

29. Sig: "Min Herre befaler retfærdighed. Og ret jeres ansigt (mod Ka'baen) på ethvert bønnested. Tilbed Ham som oprigtigt hengivne i jeres religion. Som Han lod jer opstå, sådan vil I også vende tilbage!"
30. En gruppe retledte Han, andre lod Han med ret fare vild. Sandelig, de har taget satanerne som deres velyndere ved at give slip på Allah, og de tror, at de er retledte.
31. O Adams børn! Tag jeres anstændige klæder på ved ethvert bønnested. Spis og drik, men ødsl ikke. For Han kan ikke lide dem, som ødsler (bort).
32. Sig: "Hvem har forbudt pyntede klæder og de rene (madvarer), som Han har frembragt for Sine tjenere, til underhold?" Sig: "Disse (ting) er for de troende i det jordiske liv, og på Genopstandelsens Dag er de udelukkende forbeholdt dem." Sådan gør Vi vore åbenbaringer tydelige for folk, som forstår.
33. Sig: "Min Herre har kun forbudt de uanstændige handlinger, de åbenlyse af dem og de skjulte, synd og uretmæssig overgreb, at I sætter det, hvorom Han ikke har nedsendt nogen bemyndigelse, ved siden af Allah, og at I siger noget om Allah, som I ikke har viden om."
34. Ethvert samfund er underlagt en fastlagt tidsfrist. Og når jeres tidsfrist nærmer sig, kan I ikke forsinke den et eneste øjeblik og ej heller fremskynde den.
35. O Adams børn! Hvis der fra jeres egne kommer et sendebud, som forkynnder Mine åbenbaringer for jer, så skal dem, som bliver gudfrygtige og forbedrer sig, ikke føle frygt, ej heller skal de sørge.
36. (Hvad angår) dem, som fornægter Vore åbenbaringer og er hovmodige imod dem: De tilhører ilden; der skal de forblive til evig tid.
37. Hvem er mere uretfærdig end den, der opdiger løgne mod Allah eller fornægter Hans åbenbaringer? Deres andel af Bogen vil nå dem. Når vore udsendinge endelig kommer til dem, vil de sige: "Hvor er de (falske guder), som I plejede at tilbede i stedet for Allah?" De vil sige: "De er blevet borte for os!" De vil vidne mod deres egen sjæl om, at de visselig var vantro.
38. (Allah) vil sige: "Gå ind i ilden sammen med de flokke af djinner og mennesker, som er gået bort før jer!" Når et samfund går derind, vil det samfund forbande (et andet) samfund, der er lig det, indtil de alle er samlet deri. Så vil de sidste af dem sige om de første af dem: "Vor Herre! Disse fik os til at fare vild. Giv dem derfor en hårdere straf i ilden!" Han vil sige: "Det er en hårdere straf for enhver, men det ved I ikke."
39. De første vil sige til de sidste: "I er på ingen måde bedre end os. Så smag på straffen for det, I har gjort jer fortjent til!"
40. Sandelig, de, som fornægtede Vore åbenbaringer og var hovmodige, for dem vil himlens porte ikke åbne sig, og ej heller vil de kunne gå ind i Paradis, før en kamel passerer gennem et nåleøje¹. Sådan straffer Vi synderne.

1 Ligesom det er umuligt for en kamel at gå igennem et nåleøje, er det umuligt for dem at gå ind i Paradis.

41. For dem vil Helvede være hvilestedet og over dem et dække (ligeledes af ild). Sådan straffer Vi de uretfærdige.
42. De, som tror og gør gode (og retfærdige) gerninger – Vi pålægger ingen sjæl en byrde tungere, end den kan bære – de hører til i Paradiset. Der skal de forblive til evig tid.
43. Vi vil fjerne ethvert nag i deres hjerte, bække vil rinde under dem, og de vil sige: "Al pris tilkommer Allah, at Han med Sin retledning har ført os til dette. Og vi kunne aldrig have fundet vejen, hvis ikke Allah havde retledt os. Sandelig, vor Herres sendebude kom med sandheden!" Der vil blive råbt til dem: "I er blevet gjort til arvtagere af dette Paradis for de gode gerninger, I udførte (på jorden)."
44. Paradisets folk vil råbe ud til Helvedes folk: "Vi har visselig fundet vor Herres løfter sande! Har I også fundet det, som Herren har lovet?" De vil svare: "Ja!" Så vil en udråber råbe mellem dem: "Allahs forbandelse er over de uretfærdige,
45. dem, som plejede at hindre folk fra Allahs vej og lede efter fejl og mangler, og dem, der fornægter det hinsidige."
46. Mellem dem er der et slør, og på højderne vil der være nogle mænd, som vil genkende enhver på deres kendetegn. Og de vil råbe til Paradisets beboere: "Fred være med jer!" De er endnu ikke gået ind i det. Men det ønsker de inderligt.
47. Og når deres blikke når Helvedes beboere, siger de: "Vor Herre! Før os ikke sammen med de uretfærdige folk!"
48. Højdernes folk vil råbe til (de vantro) mænd, som de genkender på deres kendetegn. De vil sige til dem: "Hvad har jeres rigdom og hovmod nyttet jer?"
49. Er det disse (i.e. Paradisets folk), I plejede at sværge på, at Allah aldrig ville velsigne med Sin nåde?" "Gå ind i Paradis. I skal ikke føle frygt, ej heller skal I sørge!"
50. Og Helvedes beboere vil råbe til Paradisets beboere: "Skænk os lidt af vandet eler af det, som Allah har forsynet jer med!" De vil sige: "Sandelig, det har Allah forbudt for de vantro."
51. De, som har taget deres religion for morskab og leg, dem har det jordiske liv be draget. I dag vil Vi glemme dem, ligesom de glemte denne dags møde og fornægtede Vore åbenbaringer.
52. Og sandelig, Vi har bragt dem en bog, som Vi med viden har gjort helt tydelig – som retledning og en nåde for folk, som tror.
53. Venter de kun på det endelige udfald (af begivenhederne)? Den dag, når det endelige udfald, hvorom den underrettede dem, kommer til dem, vil de, som havde glemt det, sige: "Sandelig, vor Herres sendebud kom med sandheden! Findes der nogen talsmænd, som kan gå i forbøn for os? Eller kan vi blive sendt tilbage (til jorden), så vi kan handle anderledes, end vi gjorde?" Sandelig, de har påført sig selv et stort tab. Og borte fra dem er det, de plejede at opdigte.
54. Sandelig, jeres Herre er Allah – Han, som skabte himlen og jorden på seks dage, så satte Han Sig på Tronen (*istawa 'ala Al-'Arsh*). Han lader natten dække over

dagen, idet de følger i hælene på hinanden; også solen, månen og stjernerne (er) underkastet Hans befaling. Ham alene tilkommer det at skabe og at befale! Velsignelsesfuld er Allah, verdenernes Herre!

55. Påkald jeres Herre i ydmyghed i det skjulte. Sandelig, Han kan ikke lide dem, som overskrider grænsen.
56. Og stift ikke ufred på jorden, efter at alt er veltilrettelagt. Påkald Ham i frygt og håb. Sandelig, Allahs nåde er nær dem, som gør det gode.
57. Og han er Den, som sender vindene som overbringere af budskabet om Sin nåde. Når disse bærer tunge regnskyer med sig, lader Vi dem drive til en død by. Så lader Vi vand falde ned fra dem, hvorefter alle slags frugter fremvokser. På samme måde fremkalder Vi de døde, for at I må tænke efter.
58. Og det gode landskab lader sine plantevækster fremspire med sin Herres billigelse. Men af den (jord), som er dårlig, fremvokser kun lidt. Sådan gør Vi tegnene tydelige for folk, som viser taknemmelighed.
59. Sandelig, Vi sendte Nuh til sit folk, og han sagde: "O mit folk! Tilbed Allah! I har ingen anden gud end Ham. Jeg frygter en stor dags straf for jer!"
60. De ledende personer blandt hans folk sagde: "Sandelig, vi ser, at du befinder dig i tydelig vildfarelse!"
61. Han sagde: "O mit folk! Jeg er ikke faret vild; jeg er et sendebud fra verdenernes Herre!"
62. Jeg forkynder jer min Herres budskab og giver jer råd, og jeg ved fra Allah det, som I ikke ved.
63. Er I forundret over, at påmindelsen fra jeres Herre er kommet til jer fra en mand blandt jer, for at han kan advare jer, og for at I kan blive gudfrygtige, så I kan opnå nåde?"
64. Men de fornægtede ham. Så reddede Vi ham og dem, som var sammen med ham, i arken, og Vi druknede dem, som fornægtede Vore åbenbaringer. For de var viselig et blindt folk.
65. Og til 'Ad sendte Vi deres broder Hud. Han sagde: "O mit folk! Tilbed Allah. I har ingen anden gud end Ham! Vil I da ikke vise gudfrygtighed?"
66. De ledende personer blandt hans folk var vantro, (de) sagde: "Sandelig, vi ser dig i dårskab, og vi antager, at du er en afløgnerne!"
67. Han sagde: "O mit folk! Der er ingen dårskab i mig; jeg er et sendebud fra verdenernes Herre!"
68. Jeg forkynder jer min Herres budskab, og jeg er en troværdig rådgiver for jer.
69. Er I forundrede over, at påmindelsen fra jeres Herre er kommet til jer fra en mand blandt jer, for at han skal advare jer? Husk, da Han gjorde jer til efterfølgere af Nuhs folk og skabte jer med større kropsstyrke. Husk Allahs velsignelser, så I må opnå en sikker sejr."
70. De sagde: "Er du kommet til os for at vi skal tilbede Allah alene og afstå fra at til-

bede det, som vore forfædre plejede at tilbede? Så bring det, som du truer os med, hvis du er blandt de sanddru!”

71. Han sagde: “Visselig, I har retteligt pådraget jer en ydmygelse og vrede fra jeres Herre! Strides I med mig om (afguder, hvis) navne, I og jeres forfædre har fundet på, og hvorum Allah ikke har nedsendt nogen bemyndigelse? Så vent! Jeg venter også med jer.”
72. Så reddede Vi ham og dem, som var sammen med ham, ved Vor nåde, og Vi fjernede med rod dem, som fornægtede Vore åbenbaringer, og som ikke troede.
73. Og til Thamud sendte Vi deres broder Salih, og han sagde: “O mit folk! Tilbed Allah! I har ingen anden gud end Ham. Der er visselig kommet et klart tegn til jer fra jeres Herre. Det er Allahs hunkamel, et tegn for jer! Lad den græsse frit på Allahs jord, og påfør den ingen skade, ellers vil en smertelig straf ramme jer!”
74. Og husk, da Han gjorde jer til efterfølgere af ‘Ad-folket og bosatte jer i landet. I bygger slotte på dets enge og hugger huse i klipperne. Så husk Allahs velsignelser, og gå ikke rundt på jorden som stiftere af ufred!”
75. De ledende personer blandt hans folk var hovmodige, og (de) sagde til de undertrykte blandt dem, som var blevet troende: “Har I virkelig fuld forvisning om, at Salih er sendt som et sendebud af sin Herre?” De sagde: “Sandelig, vi tror på alt det, som han er sendt ned med!”
76. De hovmodige sagde: “Sandelig, vi fornægter det, som I tror på!”
77. De dræbte hunkamelen og viste hovmod mod deres Herres befaling, og de sagde: “O Salih! Bring over os det, som du truede os med (af straf), hvis du vitterlig er et af sendebudene!”
78. Så greb et voldsomt jordskælv dem, og om morgenen lå de sammenkrøbne i deres hjem.
79. Han (i.e. Salih) vendte sig bort fra dem og sagde: “O mit folk! Jeg forkyndte jer visselig min Herres budskab og formanede jer, men I kan ikke lide dem, som formaner.”
80. Og (husk) Lut, da han sagde til sit folk: “Bedriver I en sådan afskyelighed, som ingen i hele verden har bedrevet før jer?”
81. Visselig, i begær går I til mænd frem for til kvinder. I er helt sikkert et folk, som overskrider grænsen!”
82. Hans folks svar var ikke andet end det, at de sagde: “Fordriv dem ud af jeres by! Sandelig, de er mennesker, som vil holde sig rene!”
83. Så reddede Vi ham og hans familie, bortset fra hans hustru – hun var blandt dem, som blev tilbage.
84. Og Vi lod (straffen) regne ned over dem. Se så, hvad enden blev for synderne!
85. Til Madyan sendte Vi deres broder Shu-‘aib. Han sagde: “O mit folk! Tilbed Allah! I har ingen anden gud end Ham. Der er visselig kommet et klart tegn til jer fra jeres Herre. Så giv fuldt mål og fuld vægt, begå ikke uret mod folks ejendom,

og stift ikke ufred på jorden, efter at den er vel ordnet! Det er bedre for jer, hvis I er troende!

86. Og lig ikke på lur på nogen vej for at true dem, som tror på Allah, og for at hindre (dem) fra Allahs vej og for at søge efter fejl og mangler i den. Og husk dengang, da I var få, og Han mangfoldiggjorde jer, og se hvad enden blev for dem, som stiftede ufred.
87. Hvis en gruppe af jer inderligt tror på det, hvormed jeg er blevet sendt, og en (anden) gruppe ikke tror, så vis tålmodighed, indtil Allah dømmer mellem os. Han er Den bedste til at træffe afgørelser."
88. De ledende personer blandt hans folk var hovmodige og sagde: "Vi vil visselig fordrive dig, Shu'aib, og dem, som tror sammen med dig fra vores by, hvis I ikke vender tilbage til vor religion!" Shu'aib sagde: "Selvom vi ikke vil det?"
89. Vi ville visselig være nødt til at opdigte løgne mod Allah, hvis vi skulle vende tilbage til jeres religion, efter at Allah har befriet os fra det. Det kan slet ikke komme på tale for os at vende tilbage til det, medmindre Allah, som er vor Herre, skulle ville det. Allahs viden omfatter alt. Vi sætter vor lid til Allah alene. O vor Herre! Træf afgørelse mellem os og vore folk i sandhed. Du er Den bedste til at træffe afgørelse!"
90. Og lederne blandt hans folk, som var vantro, sagde: "Hvis I følger Shu'aib, da vil I visselig blive blandt taberne!"
91. Så greb et voldsomt jordskælv dem, og om morgenen lå de sammenkrøbne i deres hjem.
92. Det var, som om de, der fornægtede Shu'aib, aldrig havde boet der. De, som fornægtede Shu'aib, blev de store tabere.
93. Så vendte han (i.e. Shu'aib) sig bort fra dem og sagde: "O mit folk! Sandelig, jeg overbragte jer min Herres budskab og gav jer råd (om at gøre det gode). Hvorfor skulle jeg nu sørge over et vantro folk?"
94. Vi har ikke sendt noget sendebud til en by, uden at Vi påførte dens indbyggere trængsel, nød og sygdom. Måtte de lære ydmyghed!
95. Så erstattede Vi denne vanskelighed med godhed, indtil de kom sig, og de sagde: "Også vore fædre blev ramt af (den slags) trængsel og fremgang." Så greb Vi dem pludselig, mens de intet bemærkede.
96. Hvis byernes befolkninger havde troet og vist gudsfrygt, ville Vi visselig have åbnet velsignelser over dem fra himlen og jorden. Men de fornægtede (deres profeter), så Vi greb dem på grund af det, de havde begået (af vantro og trods).
97. Føler byernes befolkninger sig sikre mod, at Vor straf ikke skal ramme dem om natten, mens de sover?
98. Eller føler byernes indbyggere sig sikre mod, at Vor straf ikke skal ramme dem om dagen, mens de underholder sig selv?

99. Eller føler de sig sikre mod Allahs plan? Ingen kan føle sig sikre mod Allahs plan, andet end folk, som er fortabte.
100. Er det endnu ikke blevet åbenlyst for dem, som arver jorden efter deres forgængere, at hvis Vi vil, så straffer vi også dem for deres synder? Vi forseglar deres hjerter, så de ikke lytter.
101. Det er de byer, som Vi meddeler dig historierne om, og visselig kom sendebudene til dem med klare tegn, og alligevel ville de ikke tro på det, som de havde fornægtet tidligere. Sådan forseglar Allah de vantros hjerter.
102. Hos de fleste af dem, fandt Vi ikke (troskab mod) pagten, men Vi fandt de fleste af dem syndefulde.
103. Derefter sendte Vi Musa med Vore tegn til Farao og hans folk, men så begik de uret (mod tegnene). Og se, hvad enden blev for dem, som stifter ufred.
104. Og Musa sagde: "O Farao! Jeg er sandelig et sendebud sendt fra alle verdenernes Herre!"
105. Det passer sig for mig kun at tale sandt om Allah. Jeg er kommet til jer med et klart bevis fra jeres Herre. Så send Israels børn med mig!"
106. (Farao) sagde: "Hvis du har medbragt et tegn, så vis det, såfremt du er en af de sanddru."
107. Derpå lagde Musa sin stav, og den blev tydeligt til en slange.
108. Så tog han sin hånd ud, og den var (strålende) hvid for alle tilskuerne.
109. De fremtrædende personer blandt Faraos folk sagde: "Visselig, dette er en erfaren tryllekunstner.
110. Han ønsker at drive jer ud af jeres land." (Farao) sagde: "Hvad anbefaler I så?"
111. De sagde: "Hold ham og hans broder hen, og send bude til byen.
112. Lad dem hente alle de erfarne tryllekunstnere til dig."
113. Og tryllekunstnerne kom til Farao. De sagde: "Sandelig, der er vel en belønning til os, hvis vi sejrer?"
114. (Farao) sagde: "Ja! Og I vil visselig endda blive blandt mine nærmeste!"
115. (Tryllekunstnerne) sagde: "O Musa! Vil du kaste, eller skal vi være dem, der kaster (først)?"
116. (Musa) sagde: "Kast I!" Og da de kastede, fortryllede de folks øjne, indjog frygt i dem og frembragte stor magi.
117. Og Vi åbenbarede for Musa: "Kast din stav!" Og straks slugte den alt det, som de havde frembragt ved bedrag.
118. Så var sandheden åbenbar. Og alt det, de havde gjort, blev til intet.
119. Og der led de et nederlag, og de vendte ydmyget tilbage.
120. Tryllekunstnerne kastede sig med ansigtet ned i tilbedelse.
121. De sagde: "Vi tror på alle verdenernes Herre,

122. Musas og Haruns Herre!”
123. Faraos sagde: “Tror I på Ham, før jeg tillod jer det? Sandelig, dette er ikke andet end rænker, som I smæder i denne by for at fordrive dens indbyggere fra den. Men I skal snart få at se!”
124. Sandelig, jeg vil hugge jeres hænder og fødder af modsat hinanden, og derefter vil jeg visselig lade jer alle korsfæste.”
125. De sagde: “Vi skal visselig vende tilbage til vor Herre!”
126. Du hævner dig kun på os, fordi vi tror på vor Herres tegn, som de kom til os. Vor Herre! Øs tålmodighed ned over os. Lad os dø som underkastede!”
127. De fremtrædende personer blandt Faraos folk sagde: “Vil du lade Musa og hans folk være, så de kan stifte ufred i landet og forlade dig og dine guder?” Han sagde: “Vi vil dræbe deres sønner og kun lade deres kvinder leve. Og sandelig, vi behersker dem!”
128. Musa sagde til sit folk: “Bønfald Allah om hjælp og hav tålmodighed! Sandelig, jorden tilhører Allah. Han overlader den (i arv) til den af Sine tjenere, Han vil. Slutresultatet tilhører de gudfrygtige.”
129. De sagde: “Der blev voldt os skade, før du kom til os, og efter du kom til os.” (Musa) sagde: “Måske vil jeres Herre tilintetgøre jeres fjende og indsætte jer som efterfølgere i dette land – så vil Han se, hvordan I handler.”
130. Og sandelig, så belastede Vi Faraos folk med årelang tørke og svigtende høst, så de måtte tænke efter.
131. Men når der skete noget godt for dem, så sagde de: “Dette er vor fortjeneste.” Og hvis noget dårligt skete for dem, beskyldte de Musa og dem, som var sammen med ham, for at bringe ulykke. Sandelig, deres ulykke er fra Allah alene, men de fleste af dem ved det ikke.
132. De sagde: “Uanset hvilke tegn, du bringer os, for at tryllebinde os, så vil vi ikke tro på dig!”
133. Så sendte Vi dem storm, græshopper, utøj, frøer og blod som tydelige tegn. Men de vedblev at være hovmodige, og de var et syndigt folk.
134. Da straffen kom over dem, sagde de: “O Musa! Bed til din Herre for os ved den pagt, Han har med dig. Hvis du fjerner denne straf fra os, så vil vi visselig tro på dig og sende Israels børn med dig.”
135. Men da Vi fjernede straffen fra dem, indtil en fastlagt tid, som de nok skulle nå, brød de straks deres løfter.
136. Så tog Vi hævn over dem og druknede dem alle i havet, fordi de fornægtede Vore åbenbaringer og viste ligegyldighed over for dem.
137. Og Vi lod det folk, som var undertrykt, arve landets østlige og vestlige egne, som Vi fyldte med velsignelser. Og sådan blev din Herres gode løfte til Israels børn fuldt ud opfyldt, fordi de holdt ud i tålmodighed. Og Vi tilintetgjorde det, som Faraos og hans folk havde bygget og ladet oprejse.

138. Og Vi lod Israels børn krydse havet. Så kom de til et folk, som tilbad deres afguder. De sagde: "O Musa, lav os en sådan gud som de guder, de har!" (Musa) sagde: "I er visselig et uvidende folk!"
139. Sandelig, den (religion), disse (folk) har, den er dømt til undergang. Og det, som de foretager sig (som tilbedelse), er også nytteløst."
140. (Musa) sagde: "Skulle jeg søge efter en anden gud for jer end Allah, Han, som foretrak jer frem for alle skabte væsener?"
141. Og (husk) da Vi reddede jer fra Faraos folk, som påførte jer en stor lidelse – de dræbte jeres sønner og lod kun jeres døtre leve. I dette var der en stor prøvelse for jer fra jeres Herre.
142. Vi aftalte tredive nætter med Musa, og Vi lagde ti mere til. På den måde blev den af din Herre bestemte tid fuldbyrdet som fyrré nætter. Musa sagde til sin broder Harun: "Bliv min stedfortræder hos mit folk, forbedr (dem), følg ikke dem, som stifter ufred!"
143. Og da Musa kom til den af Os fastsatte tid, og hans Herre talte til ham, sagde han: "Herre! Vis mig, så jeg kan beskue Dig." (Allah) sagde: "Du vil aldrig kunne se Mig! Men se mod Bjerget der. Hvis det bliver stående på sin plads, så vil du se Mig." Så åbenbarede hans Herre Sig for Bjerget, og det blev forvandlet til støv. Og Musa faldt bevidstløs til jorden. Da han kom sig, sagde han: "Lovprist være Du. Jeg angrer over for Dig. Jeg er den første af de troende!"
144. (Allah) sagde: "O Musa! Sandelig, Jeg udvalgte dig frem for alle (andre) mennesker til Mine budskaber og Mine ord. Så tag imod det, som Jeg giver dig, og vær blandt de taknemmelige!"
145. Og Vi skrev på tavlerne en formaning til ham i enhver sag og en forklaring på alle ting: "Så hold fast ved det, og påbyd dit folk at holde fat i det bedste af det. Jeg vil vise jer de syndefuldes bosted."
146. Jeg vil vende dem, som viser hovmod på jorden uden ret, bort fra Mine tegn. Selv hvis de så alle tegnene, ville de alligevel ikke tro på dem, og hvis de ser retledningens vej, vil de ikke følge den som deres vej. Men hvis de ser vildfarelsens vej, så vil de følge den som deres vej. Dette, fordi de fornægtede Vore åbenbaringer og viste ligegyldighed over for dem.
147. Og dem, som fornægter Vore åbenbaringer og mødet i det hinsidige, alle deres handlinger er spildt. Skulle de da blive belønnet med andet end det, som de har gjort?
148. I Musas fravær lavede hans folk, ud af deres smykker, en statue af en kalv, som udstødte en brøgende lyd. Så de ikke, at den ikke talte til dem og heller ikke kunne lede dem til den rette vej? De tjente den og gjorde sig selv uret.
149. Og da de angrede og erkendte, at de visselig var vildfarne, sagde de: "Hvis vor Herre ikke viser os Sin nåde og ikke tilgiver os, vil vi visselig være blandt taberne."
150. Da Musa vendte tilbage til sit folk, vred og sørgmodig, sagde han: "Hvor elendige I var som mine efterfølgere, efter at jeg var gået. I forhastede jer (uden at vente) på

jeres Herres befaling.” Musa lagde tavlerne fra sig og tog sin broder om hovedet og trak ham imod sig. (Harun) sagde: “Min moders søn! Det folk anså mig visselig for svag og havde næsten dræbt mig. Lad ikke fjenderne fryde sig over mig, og sæt mig ikke blandt det uretfærdige folk!”

151. Musa sagde: “Herre! Tilgiv mig og min broder. Før os ind i Din nåde. Du er Den Barmhjertigste af de barmhjertige.”
152. Sandelig, de, som tog kalven til sig, vil blive ramt af en vrede fra deres Herre og en fornægtelse i det jordiske liv. Sådan straffer Vi dem, som opdiger løgne.
153. De, som begår dårlige handlinger, men derpå angår og tror – sandelig, din Herre er derefter tilgivende og barmhjertig.
154. Og da Musas vrede havde lagt sig, tog han tavlerne op. I deres indskrift er der retledning og nåde for dem, som frygter deres Herre.
155. Musa valgte halvfjerds mænd blandt sit folk til det af Os fastsatte møde. Da et voldsomt jordskælv tog fat i dem, sagde Musa: “Herre! Hvis Du havde villet det, kunne Du have tilintetgjort både mig og dem før dette. Vil Du lade os gå til grund for det, som de uforstandige blandt os har gjort? Dette er intet andet end en prøvelse fra Dig. Med denne lader du den, Du vil, fare vild, og retleder den, Du vil. Du er vor beskytter. Så tilgiv os og vis os nåde! Du er Den bedste Tilgiver.
156. Og skriv for os det gode i denne verden og også i den hinsidige. Sandelig, vi har vendt os til Dig.” Allah sagde: “Jeg lader min straf ramme den, Jeg vil, og Min nåde omfavner alt. Jeg vil delegere den til dem, som viser gudfrygtighed og giver den obligatoriske almisser regelmæssigt, det er dem, som tror på Vore åbenbaringer.”
157. De, som følger Sendebuddet, som er den ikke-lærde (*al-ummi*) profet, de finder beskrevet hos sig i Al-Taurat og Al-Indjil; han befaler dem det rette og forbyder dem det urette. Han gør det rene lovligt for dem og det urene ulovligt, og han fjerner deres tunge byrder og ågene, som de bar på. De, som tror på ham og ærer og hædrer ham og støtter ham og følger det lys, som er sendt ned med ham, de vil opnå en sikker sejr.
158. Sig: “O I mennesker! Jeg er Allahs sendebud til alle jer – Ham, som herredømmer over himlene og jorden tilhører, der er ingen anden gud end Ham. Han giver liv og forårsager død.” Tro på Allah og Hans sendebud, som er den ulærde profet, der tror på Allah og Hans ord. Og følg ham, sådan at I opnår retledningen.
159. Blandt Musas folk er der et samfund, som retleder med sandheden og udøver retfærdighed i kraft af den.
160. Og Vi delte dem op i tolv stammer. Da folket bad om vand, åbenbarede Vi for Musa: “Slå med din stav mod stenen!” Så udsprang tolv kilder fra den. Hver gruppe kendte deres drikkested; Vi gav dem skygge ved hjælp af skyerne over dem, og Vi sendte manna og vagtler ned til dem: “Spis af de gode ting, hvormed Vi har forsynet jer.” De gjorde ikke uret mod Os, men de gjorde uret mod sig selv.
161. (Og husk) da det blev sagt til dem: “Slå jer ned i denne by, spis fra den, hvor I end ønsker, og sig: “Fjern byrden fra os!” Og træd ind gennem porten, mens I bøjer

- jer ned i ydmyghed, så vil Vi tilgive jeres overtrædelser. Vi vil skænke endnu mere til dem, der gør det gode.”
162. Men de uretfærdige af dem byttede det ord, der blev meddelt dem, ud med et andet, så Vi sendte en straf fra himlen over dem for den uret, de havde gjort.
163. Og spørg dem om byen, som lå ved havet, da de begik en overtrædelse ved at bryde sabbatten. På deres sabbatdag kom fiskene til dem i massevis. Men på de dage, hvor de ikke holdt sabbat, kom de ikke til dem. På den måde satte Vi dem på prøve på grund af deres syndefulde handlinger.
164. Og da et samfund blandt dem sagde: “Hvorfor formaner I et sådant folk, som Allah vil tilintetgøre og straffe med en smertefuld straf?” De sagde: “Som en begrundelse, vi kan anføre over for jeres Herre (for at blive fri for skyld), og for at de dermed må vise gudsfragt.”
165. Da de så glemte de formaninger, de modtog, reddede Vi dem, som forbød det onde. Og dem, som handlede uret, gav Vi en smertefuld straf på grund af de synder, de havde begået.
166. Og da de i hovmod ikke ophørte med det, de var blevet forbudt, sagde Vi til dem: “Bliv til fornærede aber!”
167. (Og husk) da din Herre havde kundgjort, at Allah visselig vil sætte sådanne personer, som vil påføre dem en hård straf, over dem indtil Genopstandelsens Dag. Sandelig, din Herre er hurtig til at straffe, og sandelig, Han er tilgivende, barmhjertig.
168. Og Vi delte dem op i flere samfund på jorden; nogle af dem er retfærdige, mens andre ikke er det. Og Vi satte dem på prøve med medgang og modgang, så de måtte vende om.
169. Efter dem fulgte der så nogle efterkommere, som arvede Bogen. Men de valgte det jordiske livs forgængelige materielle goder, og de sagde: “Vi bliver da tilgivet.” Men hvis der var kommet flere af samme slags (forgængelige) goder til dem, ville de også have taget imod dem. Var der ikke blevet sluttet Bogens pagt med dem om, at de ikke skulle sige andet end sandheden om Allah? Og de havde endda studeret den. Og det hinsidige bosted er bedre for dem, som viser gudsfragt. Vil I da ikke forstå?
170. Og de, som holder fast ved Bogen og forretter den rituelle bøn – sandelig, de, som bestræber sig på at gøre godt, deres belønning lader vi ikke gå tabt.
171. Og (husk, da) Vi hævdede bjerget over dem, som om det var en skyggedannelse, og de tænkte, at det ville falde ned over dem: “Hold fast ved det, som Vi gav jer! Husk det, der står deri, så I må blive gudfrygtige.”
172. Og (husk, da) din Herre tog af Adams børn, fra deres lænd, efterkommere og gjorde dem til vidner for dem selv. (Han sagde:) “Er Jeg ikke jeres Herre?” De sagde: “Jo, vi bevidner det!” Dette for at I på Genopstandelsens Dag ikke skal sige: “Vi var ikke klar over det,”
173. og for at I ikke skal sige: “Det var vore forfædre, der satte andre ved siden af Allah,

- og Vi var deres efterkommere. Vil Du da tilintetgøre os for det, som disse spredere af usandhed gjorde?”
174. På den måde tydeliggør Vi åbenbaringerne, så de måske vender om (fra deres vantro).
 175. Og reciter for dem beretningen om ham, som Vi gav Vore tegn, men som så vendte bort fra dem. Så overrumplede Satan ham, og han blev en af de forførte.
 176. Hvis Vi havde villet det, havde Vi givet ham en høj stilling derved. Men han faldt til jorden og fulgte sine lyster. Hans tilstand er nu som hundens: Hvis du jager den bort, så gisper den med tungen ud af halsen, og hvis du lader den være, vil den stadig gispe med tungen ud af halsen. Sådan er det med folk, som fornægter Vore åbenbaringer. Fortæl du (dem) nu lignelsen, så de må tænke efter.
 177. Hvor elendigt det er med det folk, som fornægter Vore tegn og derved gør uret mod sig selv.
 178. Den, Allah retleder, han er retledet, og dem, Han lader fare vild, de er taberne.
 179. Uden tvivl har Vi skabt mange blandt mennesker og djinner til Helvede. De har hjerte, men de forstår ikke med det, de har øjne, men de ser ikke med dem, og de har ører, men de hører ikke med dem. De er som kvæg, endda mere vildfarne. Det er dem, som er forsømmelige.
 180. Og Allahs navne er de smukkeste, så påkald Ham ved disse navne. Og lad dem, der afviger fra sandheden, når det gælder Hans navne, være. De vil få deres straf for det, som de plejede at begå.
 181. Og blandt dem, som Vi har skabt, er der et folk, som (vej)leder til den rette vej ved sandheden og over retfærdighed i kraft af den.
 182. Og de, som fornægter Vore åbenbaringer, dem vil Vi tilintetgøre gradvist fra steder, de ikke ved noget om.
 183. Og Jeg har givet dem en tidsfrist. Sandelig, Min straf er hård.
 184. Har de da ikke tænkt over, at der ikke er nogen som helst galskab hos deres ledsager? Han er blot en tydelig advarer.
 185. Har de ikke betragtet (Allahs) herredømme over himlene og jorden og alle de ting, som Allah har skabt, og set, at deres endeligt muligvis er nær? På hvilken meddelelse efter denne vil de så tro?
 186. Den, som Allah lader havne i vildfarelse, for ham findes der ingen vejleder. Og Han forlader dem, idet de vandrer forvildet omkring i deres trods.
 187. De spørger dig om Timen: “Hvornår vil den indtræffe?” Sig: “Kundskaben derom er hos min Herre alene. Ingen kan kundgøre, hvornår den kommer, undtagen Ham. Den (viden) er for tung for himlene og jorden. Den kommer over jer pludseligt.” De spørger dig om den, som om du besidder helt nøjagtig viden om den. Sig: “Den viden er hos Allah alene, men de fleste mennesker ved det ikke.”
 188. Sig: “Jeg er ikke herre over nogen vinding eller noget tab for mig selv, undtagen i den grad, Allah vil. Og hvis jeg havde kundskab om det usete, ville jeg af mig selv

- have opnået rigeligt af det gode, mens modgang aldrig havde nået mig. Men jeg er blot en advarer og bærer af det glædelige budskab for det folk, som er troende.”
189. Og Han er Den, som har skabt jer af et enkelt væsen, og så skabte Han fra det dets mage, for at han skulle finde ro hos hende. Da han dækkede hende, bar hun på en let byrde, så hun bevægede sig rundt omkring med den. Og da fødslen nærmede sig, bad de en bøn til Allah: “Hvis Du skænker os et sundt barn, visselig, så vil vi være blandt de taknemmelige.”
 190. Men da Han gav dem et sundt barn, begyndte begge at sætte andre ved siden af Ham for det (barn), som Han havde givet dem. Uanset hvad de sætter ved siden af Ham, så er Allah højt hævet over det.
 191. Sætter de noget, som ingenting kan skabe, men som selv er skabt, ved siden af Ham?
 192. Noget, som hverken kan hjælpe dem eller hjælpe sig selv?
 193. Og hvis du kalder dem til retledningen, vil de ikke følge jer. Om I kalder dem (til retledningen), eller om I forbliver tavse, er det det samme for jer.
 194. Sandelig, dem, som I tilbeder ud over Allah, de er også blot tjenere som jer selv. Men påkald dem bare, og lad dem bønføre jer, hvis I er sandfærdige.
 195. Har de fødder, som de kan gå med, eller har de hænder, som de kan gribe med, eller har de øjne, som de kan se med, eller har de ører, som de kan høre med? Sig: “Påkald jeres partnere (som I sætter ved siden af Allah), og udfør så jeres listighed mod mig, og giv mig ingen henstand.
 196. Sandelig, min beskytter er Allah, som har åbenbaret Bogen, og Han er også de retskafnes beskytter.”
 197. Og dem, som I tilbeder ud over Ham, de kan ikke hjælpe jer og heller ikke hjælpe sig selv.
 198. Og hvis I kalder dem til retledning, så kan de ikke høre. Og du ser dem kigge på dig, selvom de intet ser.
 199. Søg tilgivelse. Påbyd det gode, vend dig bort fra de uvidende.
 200. Og hvis en fristelse fra Satan skulle aflede dig, så søg tilflugt hos Allah! Sandelig, Han er althørende, alvidende.
 201. Sandelig, når de, som har opnået gudfrygtighed, møder noget ondt fra Satan, så husker de (de ting, Allah påbyder og forbyder), og de indser med det samme (sandheden).
 202. Deres brødre fører de (i.e. satanerne) videre ind i vildfarelsen, derefter lader de dem ikke være.
 203. Og når du ikke bringer dem noget tegn, siger de: “Hvorfor har du ikke lavet et selv?” Sig: “Jeg følger kun det, som bliver åbenbaret for mig fra min Herre! Det er indsiget fra jeres Herre og en retledning og en nåde for folk, som tror.
 204. Og når Koranen reciteres, så lyt opmærksomt i tavshed, så der må blive vist jer nåde.”

205. Og påkald din Herre i dit indre med ydmyghed og ærefrygt og med en lav stemme om morgenen og om aftenen, og bliv ikke blandt de forsømmelige.
206. Sandelig, de, som er hos din Herre, er aldrig for hovmodige til at tjene Ham. De bøjer sig ned i ydmyghed for Ham.

8. SURAH AL-ANFAL

Surah 8, Al-Anfal, blev åbenbaret i Medina-perioden, i det andet år efter hidjra (udvandringen) og efter slaget ved Badr. Den består af 75 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-anfal" (krigsbyttet), nævnt i surahens første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. De spørger dig om krigsbyttet. Sig: "Krigsbyttet tilhører Allah og Sendebuddet. Så frygt Allah, og slut forlig mellem jer, og adlyd Allah og Hans sendebud, hvis I er troende!"
2. De troende er kun dem, hvis hjerter skælver, når Allah nævnes. Og når åbenbaringerne bliver reciteret for dem, styrkes de i troen, og til Allah sætter de deres lid.
3. (De troende er) dem, som forretter bønner og giver ud af det, Vi har forsynet dem med.
4. Det er de sande troende. For dem er der høje stillinger hos deres Herre og tilgivelse og gavmilde forsyninger.
5. Ligesom da din Herre førte dig ud af dit hjem med sandheden, selvom en gruppe blandt de troende visselig var modvillige.
6. De stredes med dig om sandheden, selv efter at den blev synlig for dem, som om de blev drevet mod døden, mens de blot så på.
7. Og (husk) da Allah lovede jer, at den ene af de to grupper visselig ville være jeres i sejr, og I ønskede at få den gruppe, som var uden våben. Men Allah ville lade sandheden blive tydelig i kraft af Sine ord og udrydde de vantro.
8. Han ville visselig lade sandheden komme til sin ret som sand og fastslå falskheden som falsk, selvom de syndige ikke ville kunne lide det.
9. (Og husk, da) I bad til jeres Herre om hjælp, og Han godtog jeres bønner: "Jeg vil støtte jer med tusind engle på række!"
10. Og Allah gjorde kun dette som et glædeligt budskab, og for at jeres hjerter dermed skulle finde ro. Og hjælpen er fra Allah alene. Sandelig, Allah er almægtig, alvis.
11. Og Han lod en søvnighed komme over jer – (som et tegn på) en tryghed fra Ham – og sendte vand over jer fra himlen for at gøre jer rene og for at fjerne Satans ondskab fra jer og styrke jeres hjerter og gøre jeres fødder urokkelige.
12. (Og husk) da din Herre åbenbarede for englene: "Sandelig, Jeg er med jer. Indgyd

- de troende standhaftighed. Jeg vil jage skræk ind i hjerterne på de vantro, så hug mod deres halse fra oven, og slå dem over alle deres fingre!”
13. Dette, fordi de modsatte sig Allah og Hans sendebud. Og den, som modsætter sig Allah og Hans sendebud, ham giver Allah visselig en plagsom straf.
 14. Dette er (pinen), så smag den! Og for de vantro er der sandelig også idens pine.
 15. O I troende! Når I træffer de vantro i kamp, så vend dem ikke ryggen.
 16. Og den, som vender ryggen til dem på sådan en dag, undtagen som led i en taktisk manøvre eller for at slutte sig til en anden hærenhed og danne ny front, han vil visselig vende tilbage med Allahs vrede (mod sig), og hans bosted vil være Helvede. Hvor elendigt et endeligt det er!
 17. Det var ikke jer, som dræbte de vantro, derimod var det Allah, som dræbte dem! Og da du slog dem, var det ikke dig, som slog dem, det var Allah, som slog dem! Og det var for at velsigne de troende med god gunst. Sandelig, Allah er althørende, alvidende.
 18. Sådan er det, og Allah svækker de vantros listige planer.
 19. (O I vantro!) Hvis I bad om en dom, så er den dom kommet til jer. Og hvis I holder op (med at kæmpe), så er det bedre for jer. Hvis I vender tilbage (til kamp-handlinger), vender Vi også tilbage, og jeres gruppe vil, trods dens talrige størrelse, aldrig kunne bibringe jer noget som helst. For Allah er med de troende.
 20. O I troende! Adlyd Allah og Hans sendebud, og vend ikke bort fra Ham, mens I hører.
 21. Vær ikke som dem, som sagde: “Vi har hørt!” men de hørte ikke.
 22. Sandelig, de værste blandt alle levende væsener i Allahs øjne er de døve og de stumme, som ikke forstår.
 23. Og hvis Allah havde kendt til noget godt i dem, ville Han visselig have ladet dem høre, men hvis Han havde ladet dem høre, havde de vendt sig bort og fjernet sig.
 24. O I troende! Stil jer til tjeneste for Allah og Hans sendebud ved at svare med lydhed, når Sendebuddet kalder på jer for en sag, som giver jer liv. Og vid, at Allah griber ind mellem en person og hans hjerte, og at hos Ham skal I alle (endeligt) bringes sammen.
 25. Og søg gudfrygtighed imod falskhed, som ikke bare rammer de uretfærdige blandt jer. Og vid, at Allah visselig er streng i Sin straf.
 26. Og husk, da I var få og undertrykte i landet og var bange for, at de (fjendtlige) mennesker skulle skade jer. Da gav Han jer et bosted og styrkede jer med Sin hjælp og forsynede jer med rene og skønne ting til jeres underhold, så I måtte vise taknemmelighed.
 27. O I troende, forråd ikke Allah og Hans sendebud! Og forråd ikke ting, I er blevet betroet, når I ved bedre.
 28. Vid, at jeres rigdom og jeres børn (blot) er en prøvelse, den store belønning er hos Allah alene.

29. O I troende! Hvis I viser gudsfrygt over for Allah, giver Han jer et kriterium (som vil adskille sandhed fra falskhed) og udviske jeres synder og tilgive jer. Og Allahs nåde omfatter alt.
30. Og (husk) dengang, da de vantro smædede rænker mod dig for enten at holde dig som fange, myrde dig eller landsforvise dig. De sad og smædede rænker, mens Allah lagde (mod)planer. Og Allah er Den bedste til at lægge planer.
31. Og når Vore åbenbaringer bliver reciteret for dem, siger de: "Vi har hørt! Hvis vi havde villet det, kunne vi sige det samme som dem. Det er ikke andet end skrøner fra forgangen tid."
32. Og dengang de sagde: "O Allah! Hvis denne sandhed virkelig er fra Dig, så lad der regne sten over os fra himlen, eller send en smertelig straf over os!"
33. Men Allah er ikke Den, der straffer dem, mens du er blandt dem. Og ej heller vil Allah straffe dem, mens de beder om tilgivelse.
34. Og hvilken anden grund kan der være til, at Allah ikke straffer dem, når de holder folk borte fra Den hellige Moske? De er ingenlunde dens forvaltere. Dens forvaltere er kun de retledte. Men de fleste af dem ved det ikke.
35. Og deres bøn ved Allahs Hus består ikke af andet end at pifte og klappe. (O I vantro!) Smag straffen for den vantro, I begik.
36. Sandelig, de, som er vantro, giver af deres rigdom, sådan at de kan hindre (folk) fra Allahs vej. Og nu vil de fortsætte med at give den, men det vil resultere i be-drøvelse (og fortrydelse) for dem, og derefter vil de blive overvundet. Og de, som har hengivet sig til vantro, vil blive fordrevet til Helvede,
37. for at Allah kan adskille det urene fra det rene, lægge de urene oven på hinanden i en dyng og derpå kaste den i Helvede. Det er dem, som er taberne!
38. Sig til dem, som udviser vantro, at hvis de holder op, vil det, som de har gjort, bli-ve tilgivet. Men skulle de vende tilbage, så vil de henfarnes eksempel stadig gøre sig gældende.
39. Og fortsæt med at kæmpe mod dem, indtil der ikke længere findes strid, og al re-ligion bliver for Allah alene. Men hvis de holder op, så er Allah visselig altseende i forhold til, hvad de gør.
40. Og hvis de vender sig bort, så vid, at Allah sandelig er deres beskytter, Den bedste Beskytter og Den bedste Hjælper.
41. Og vid, at hvad I end har taget som krigsbytte, så tilhører en femtedel af det Allah, Sendebuddet, de nære slægtninge, de forældreløse, de fattige og de vejfarende, hvis I tror på Allah og på det, som Vi har åbenbaret for Vor tjener (Muhammad) på afgørelsens dag, dagen, hvor de to hære mødtes. Allahs almagt omfatter alt.
42. (Og husk) dengang, I var på den nærmeste side af dalen og de på den fjerneste side, og karavanen var længere nede (i forhold til jer). Hvis I havde indgået en aftale om at mødes på et sådant sted, ville I visselig være endt i uenighed. Men (det skete) for at Allah kunne fuldføre en sag, som var forudbestemt, sådan at den, som skul-

- le dø, kunne dø med et tydeligt bevis, og den, som skulle leve, kunne leve med et tydeligt bevis. Og sandelig, Allah er althørende, alvidende.
43. (Og husk) da Allah viste dig dem i dine drømme som få. Og havde Han vist dig dem som mange, ville I visselig have mistet modet. Men Allah reddede jer (fra dette). For Han er sandelig alvidende om det, der gemmer sig i hjertet.
44. (Og husk) da I mødtes (i krig), (hvor) Allah viste dem for jeres øjne som få, og Han viste jer for deres (i.e. de vantros) øjne som få. Dette, for at Allah skulle fuldføre sagen, som var forudbestemt. Og til Allah vil alle sager blive tilbagebragt.
45. O I troende! Når I møder en gruppe (fjender) (i krig), så stå fast imod dem, og mindes Allah ofte, så I må opnå den sikre sejr.
46. Adlyd Allah og Hans sendebud. Lad være med at strides med hinanden, ellers vil I miste modet, og jeres styrke vil forlade jer. Sandelig, Allah er med de tålmodige.
47. Og vær ikke som dem, der forlader deres hjem i overmod og for at vise sig frem for mennesker, og som hindrer (andre) i at følge Allahs vej. Allah omslutter (i Sin alviden og almagt) alt, hvad de end foretager sig.
48. Og (husk) da Satan fik deres handlinger til at se smukke ud for dem, og han sagde: "Ingen blandt menneskene kan overvinde jer i dag. Jeg er visselig jeres hjælper." Men da to hære traf hinanden, vendte han om på sine hæle og sagde: "Sandelig, jeg tager afstand fra jer! Jeg ser visselig det, som I ikke kan se. Sandelig, jeg frygter Allah! Allah er streng i Sin straf!"
49. Og da hyklerne og de, som har sygdom i hjertet, sagde: "Disse folk er blevet bedraget af deres religion." Men hvem der end sætter sin lid til Allah, (skal vide) vis-selig, Allah er almægtig, alvis.
50. Og hvis du bare kunne se de vantros, når englene tager deres sjæle, mens de slår dem i ansigtet og på ryggen: "Smag på ildens straf!"
51. Dette er for det, som jeres hænder har sendt i forvejen. Og visselig, Allah er ikke uretfærdig over for Sine tjenere."
52. (Det går dem) ligesom det gik Faraos folk og dem, som var før dem. De fornægtede Allahs tegn, og så indfangede Han dem for deres synd. Visselig, Allah er mægtig, streng i Sin straf.
53. Sådan er det, fordi Allah aldrig ændrer en velsignelse, som Han har vist et folk, før de ændrer det (gode), som er i deres selv. Og Allah er visselig althørende, alvis.
54. (Det går dem) ligesom det gik Faraos folk og dem, som var før dem: De havde fornægtet deres Herres tegn. Vi tilintetgjorde dem på grund af deres synd, og Vi drukkede Faraos folk. De var alle uretfærdige.
55. Visselig, blandt alle levende skabninger er de værste i Allahs åsyn de vantros, for de vil ikke tro.
56. Det er folk, som du har indgået pagt med, men som jævnligt bryder pagten. Og de frygter ikke Allah.
57. Hvis du besejrer dem i krig, så spred dem, som er bag dem, så de må tænke efter.

58. Hvis du bekymrer dig for forræderi fra et folk, så forkast pagten på lige betingelser. Sandelig, Allah kan ikke lide forrædere.
59. Og de, som er vantro, skal ikke tro, at de kan undslippe (straffen). De kan aldrig overgå (Allah).
60. Og forbered jer til (mødet med) dem (i.e. fjenderne) med alt, hvad I råder over af krigsudstyr og styrker, så at I må skræmme Allahs fjender, jeres fjender og andre, I ikke kender til, (men) som Allah kender til. Og hvad I end giver ud for Allahs sag, vil I få fuldt ud tilbage, og der vil ikke blive gjort uret mod jer.
61. Men hvis de er tilbøjelige til fred, så vær du også tilbøjelig til det, og sæt (din) lid til Allah. Sandelig, Han er Den Althørende, Den Alvidende.
62. Og skulle de prøve at bedrage dig, sandelig, så er Allah dig nok. Han er Den, som har støttet dig med Sin hjælp og med de troende.
63. Og Han er Den, som har forenet deres hjerter i kærlighed. Hvis du havde givet alt, hvad der er på jorden, bort, ville du ikke kunne forene deres hjerter, men Allah forenede dem. Visselig, Han er almægtig, alvis.
64. O profet! For dig og de troende, som følger dig, er Allah nok.
65. O profet! Tilskynd de troende til kamp. Hvis der iblandt jer findes tyve tålmodigt standhaftige (personer), besejrer de to hundrede. Hvis der findes hundrede af jer, vil de besejre tusind vantro. For de er et folk, der ikke forstår.
66. Nu har Allah lettet byrden. Han ved, at der er svaghed i jer. Så hvis der iblandt jer findes hundrede tålmodige (personer), så vil de besejre to hundrede, og hvis der er tusind af jer, vil de besejre to tusind, ved Allahs befaling. Allah er med de tålmodige.
67. Det passer sig ikke for en profet at have krigsfanger, før han har ført krig og vundet sejre. I higer efter forgængelig jordisk rigdom. Men Allah ønsker (for jeres vel) det hinsidige. Allah er almægtig, alvis.
68. Hvis der ikke havde været en forudgående bestemmelse fra Allah, ville I visselig være blevet ramt af en stor straf for det, I tog (som løsesum).
69. Så spis af det krigsbytte, I har erhvervet, som tilladt og godt. Frygt Allah. Sandelig, Allah er tilgivende, barmhjertig.
70. O profet! Sig til fangerne i jeres besiddelse: "Hvis Allah ser noget godt i jeres hjerter, vil Han give jer noget bedre end det, der er taget fra jer, og Han vil tilgive jer." Allah er tilgivende, barmhjertig.
71. Hvis de prøver at forråde dig, sandelig, de har allerede før forrådt Allah, så Han har givet dig magt over dem. Og Allah er alvidende, alvis.
72. Sandelig, de, som har antaget troen og udvandret og kæmpet for Allahs sag med deres liv og ejendom og har hjulpet de udvandrede og givet dem husly, de er hinandens hjælpere og beskyttere. Og de, som har antaget troen, men ikke er udvandret, over for dem har I på ingen måde nogen forpligtelse som hjælpere og beskyttere, før de udvandrer. Men hvis de beder jer om hjælp angående religionen, er det jer

pålagt at hjælpe, undtagen mod et folk, som I har indgået en pagt med. Allah er altseende i forhold til alt, hvad I gør.

73. Og de vantro er hinandens hjælpere og beskyttere; hvis I ikke handler på samme måde, vil der være stor uretfærdighed og ufred på jorden.
74. Og de, som har antaget troen og udvandret og kæmpet for Allahs skyld, og som har givet husly og ydet hjælp (til de udvandrede), det er de sande troende. For dem er der tilgivelse og endeløst underhold.
75. Og de, som har antaget troen senere, er udvandret og har kæmpet sammen med jer, de hører til blandt jer. Men slægtninge står hinanden nærmere ifølge Allahs bog. Sandelig, Allah er alvidende om alt.

9. SURAH AL-TAWBAH

Surah 9, Al-Tawbah, består af 129 ayat. På nær de sidste to ayat blev surahen åbenbaret i Medina-perioden, kort før profeten Muhammads død. Surahen har fået sit navn efter ayat 104, hvoraf det fremgår, at Allah vil godtage Sine tjeneres anger. Dette er den eneste surah, som ikke begynder med bismallah, dvs. formularen "I Allahs navn, Den Nädigste, Den Barmhjertigste".

1. (Dette er et løfte om) frit lejde fra Allah og Hans sendebud til afgudsdyrkerne, som I har indgået en aftale med:
2. Drag så (sikkert) omkring i landet i fire måneder. Vid, at I aldrig kan undslippe Allah(s almagt). Og sandelig, Allah vil ydmyge de vantro.
3. Og (dette er) en erklæring fra Allah og Hans sendebud til menneskene på den store hajj-dag om, at Allah og Hans budbringer ikke har noget ansvar for afgudsdyrkerne. Hvis I vender om i anger, så er det bedre for jer. Hvis I (igen) vender jer bort, så vid, at I på ingen måde kan undslippe Allah. Fortæl dem, som er vantro, om en smertefuld straf,
4. undtagen dem blandt flegudsdyrkerne, som I har indgået en traktat med, og som ikke har krænket den, og som ikke har hjulpet nogen imod jer. Så opfyld traktaten med dem, indtil den løber ud. Sandelig, Allah elsker de gudfrygtige.
5. Når de hellige måneder¹ er til ende, så bekæmp afgudsdyrkerne, hvor I end finder dem, pågrib dem og tilfangetag dem, og læg jer i baghold mod dem ved enhver lejlighed. Hvis de angriber, forretter bønnen og giver almissen, så lad dem gå. Sandelig, Allah er tilgivende, barmhjertig.
6. Hvis nogen blandt afgudsdyrkerne søger din beskyttelse, så giv ham beskyttelse, så han kan høre Allahs ord. Før ham derefter til et sted, hvor han er i sikkerhed. Dette, fordi de er et folk, som ikke ved (sandheden).
7. Hvordan skulle der kunne være en pagt med afgudsdyrkerne hos Allah og Hans

¹ De hellige måneder, hvori det er forbudt at føre krig og udgyde blod, kaldes haram-månederne. I månekalenderen er disse måneder zilkada, zilhidjdja, muharram og radjab.

sendebud? Undtaget er dem, som I har indgået traktat med ved Den hellige Moske. Så længe de er tro mod jer, så vær I også tro mod dem. Sandelig, Allah elsker de gudfrygtige.

8. Hvordan, når de hverken ville respektere slægtskabsbånd eller aftale, hvis de fik overtaget over jer? De behager jer i tale, men deres hjerter afviser. Og de fleste af dem er syndefulde.
9. De har byttet Allahs tegn bort for en ussel pris, og de har hindret folk fra Hans vej. Sandelig, ondt er det, de gjorde!
10. Når det gælder en troende, respekterer de hverken slægtskabsbånd eller aftale. Disse er de virkelige overtrædere.
11. Men hvis de vender om i anger, forretter bønnen og giver almissen, så er de jeres brødre i religionen. Vi forklarer tegnene i detaljer for et folk, som ved.
12. Men hvis de bryder deres eder efter at have afgivet et løfte og angriber jeres religion, så bekrig vantroens ledere – sandelig, de respekterer ingen eder – så de må afslutte (deres onde handlinger).
13. Vil I da ikke bekrige et sådant folk, som brød sine eder og forsøgte at fordrive Sendebuddet, og som var de første til at angribe jer? Frygter I dem? Den, der er mere berettiget til at blive frygtet, er Allah, hvis I er (sande) troende.
14. Bekrig dem, så Allah kan straffe dem ved jeres hænder og ydmyge dem og hjælpe jer mod dem og helbrede de troendes bryst
15. og fjerne sorgen fra deres hjerter. Allah godtager angeren fra den, Han vil. Allah er alvidende, alvis.
16. Troede I, at I ville blive ladet i fred, mens Allah endnu ikke havde tydeliggjort, hvem af jer der ville kæmpe (for Allahs sag) og ikke tage andre hjælpere og venner til sig ud over Allah, Hans sendebud og de troende? Allah er alvidende om, hvad I gør.
17. Det passer sig ikke for afgudsdyrkerne at tage sig af Allahs moskeer, mens de vidner mod sig selv om deres vantro. Alle deres gerninger er gået til spilde, og i ilden skal de forblive til evig tid.
18. Kun de, som tror på Allah og Den yderste Dag, forretter bønnen, giver almissen og ikke frygter nogen ud over Allah, kan tage sig af Allahs moskeer. Disse er formentlig blandt de retledte.
19. Ligestiller I det at skænke pilgrimmene vand og vedligeholde Den hellige Moske med det, at nogen tror på Allah og Den yderste Dag og kæmper for Allahs sag? De (to ting) står ikke lige hos Allah! Allah retleder ikke uretfærdige folk.
20. De, som har antaget troen, udvandret og kæmpet for Allahs sag med liv og ejendom, har en meget høj rang hos Allah. Det er dem, som har opnået den store sejr.
21. Deres Herre giver dem det glædelige budskab om nåde og velbehag fra Ham og om Paradiset, hvori der for dem vil være evige velsignelser.
22. De vil forblive der til evig tid. Sandelig, hos Allah er der en stor belønning.

23. O I troende! Tag ikke jeres fædre og brødre som beskyttere, hvis de foretrækker vantroen frem for troen. De af jer, som tager dem som beskyttere, er de uretfærdige.
24. Sig: "Hvis jeres fædre, sønner, brødre, hustruer, slægtninge og den rigdom, I har erhvervet, og handel, hvis tab I bekymrer jer om, og boliger, I er glade for, er jer kærere end Allah og Hans sendebud og det at kæmpe for Allahs sag, så vent til Allah bringer Sin befaling!" Allah retleder ikke syndefulde folk.
25. Sandelig, Allah har hjulpet jer mange steder, også på Hunain-dagen, da jeres overtal gjorde jer for overmodige. Men jeres overtal nyttede jer intet, og jorden, trods sin store udstrækning, blev trang for jer, så I vendte om og flygtede.
26. Derefter sendte Allah Sin beroligende nåde over Sit sendebud og de troende og nedsendte styrker (af engle), som I ikke så, og straffede de vantro. Dette er de vantrostraf.
27. Efter dette godtager Allah angeren fra den, Han vil. Allah er tilgivende, barmhjer-
tig.
28. O I troende! Sandelig, afgudsdyrkerne er urene. De må ikke nærme sig Den hel-
lige Moske efter dette år. Hvis I frygter armød, så vil Allah snart gøre jer rige ved
Sin gunst, hvis Han vil. Sandelig, Allah er alvidende, alvis.
29. Bekrig dem blandt Bogens folk, som ikke tror på Allah og Den yderste Dag og
ikke erklærer det forbudt, som Allah og Hans sendebud har gjort forbudt, og ikke
accepterer den sande religion, indtil de betaler skat med deres fornødrede hænder.
30. Jøderne siger: "Uzair er Allahs søn!" og de kristne: "Messias er Allahs søn!" Det
er deres ord, som de udtaler med deres munde. De efterligner de ord, som de van-
tro før dem udtalte. Må Allah udslette dem! Hvor de dog er kommet på afveje!
31. I stedet for Allah har de taget deres skriftlærde og deres præster og Messias, Mar-
yams søn, som deres herrer, på trods af, at alle disse ikke blev befalet andet end at
tilbede Allah, som er én. Der findes ingen gud undtagen Ham. Han er højt hævet
over alt det, som de sætter ved siden af Ham.
32. De ønsker at slukke Allahs lys ved at puste det ud. Men Allah vil ikke tillade an-
det end at fuldbyrde Sit lys, selvom de vantro skulle foragte det.
33. Han er Den, der sendte Sit sendebud med retledning og den sande religion for at
gøre den alle andre religioner overlegen, selvom afgudsdyrkerne skulle hade det.
34. O I troende! Mange skriftlærde og munke fortærer menneskers ejendom på uret-
mæssig vis. De hindrer folk fra Allahs vej. De, som samler sig guld og sølv og ikke
giver ud heraf for Allahs sag, bebud dem en smertefuld straf.
35. (Tænk på) den dag, hvor disse (formuer af guld og sølv) vil blive ophedet i Hel-
vedes ild, og de vil blive brændemærket med dem på panden, siden og ryggen (og
der vil blive sagt til dem): "Dette er, hvad I har samlet til jer selv! Så smag nu på
det, som I har samlet sammen!"
36. Sandelig, hos Allah, i Allahs bog, er månedernes antal tolv, helt siden den dag,
Han skabte himlene og jorden. Af dem er fire fredhellige måneder. Dette er den

sande religion, så gør ikke uret mod jeres eget selv i disse måneder. Men før krig samlet mod afgudsdyrkerne, sådan som de samlet fører krig mod jer. Vid, at Allah er med de gudfrygtige.

37. At udskyde de fredhellige måneder forøger vantroen. Ved dette føres de vantro på afveje. De antager dem lovlige det ene år og fredhellige det andet år, sådan at det stemmer overens med antallet af hellige måneder, som er fastsat af Allah, for dermed at erklære de måneder for lovlige, som Allah har erklæret forbudt. Deres onde gerning forekommer behagelige for dem. Allah retleder ikke de vantro folk.
38. O I troende. Hvad er der med jer? Når det bliver sagt til jer: "Drag ud sammen til kamp for Allahs sag," så bliver I tunge og klamrer jer til jorden. Foretrækker I det jordiske liv frem for det hinsidige? Men det jordiske livs glæder er blot småting i sammenligning med det hinsidige.
39. Hvis I ikke drager ud (for at kæmpe), vil Han straffe jer med en smertefuld straf og erstatte jer med et andet folk. I kan ikke skade Ham på nogen som helst måde. Allahs almagt omfatter alt.
40. Hvis ikke I støtter ham (i.e. Muhammad), (så husk, da) Allah støttede ham: Da de vantro drev ham ud som den ene af de to, da de to var i hulen, da han sagde til sin ven: "Vær ikke bekymret, Allah er visselig med os." Allah sendte Sin beroligende nåde over ham og forstærkede ham med styrker (af engle), som I ikke så, og fornærede de vantroes ord. Og Allahs ord er ophøjede. Allah er almægtig, alvis.
41. Drag sammen ud til kamp for Allahs sag med jeres liv og ejendom, hvad enten I har (råd til at være i) let eller tung rustning. Dette er det bedste for jer, hvis I bare vidste.
42. Hvis der havde været en hurtig fortjeneste og rejsen var let, ville de have fulgt dig, men den besværlige rejse var for lang for dem. Og de vil sværge ved Allah: "Hvis vi bare havde kunnet, sandelig, så ville vi have draget ud med jer." (På den måde) styrter de sig selv mod undergang. Allah ved, at de visselig er løgnere.
43. Måtte Allah tilgive dig! Hvorfor gav du dem tilladelse, før det blev tydeligt for dig, hvem der talte sandt, og hvem der løj?
44. De, som tror på Allah og Den yderste Dag, vil ikke bede dig om fritagelse fra at kæmpe med liv og ejendom for Allahs sag. Allah er alvidende om de gudfrygtige.
45. Kun de, som ikke tror på Allah og Den yderste Dag, og hvis hjerter er i tvivl, vil bede dig om tilladelse til at blive fritaget. I deres tvivl og forvirring vakler de.
46. Hvis de havde villet drage ud (i krig), ville de have gjort forberedelser. Men Allah ville ikke have, at de skulle drage ud, så Han holdt dem tilbage. Der blev sagt til dem: "Bliv tilbage med dem, der bliver tilbage!"
47. Hvis de var draget ud med jer, ville de ikke have gjort andet end at skabe mere skade og ufred iblandt jer. De ville have bestræbt sig ivrigt på at stifte ufred iblandt jer. Og blandt jer er der nogle, som ville have lyttet til dem. Allah er alvidende om de uretfærdige.
48. Sandelig, de har forsøgt at stifte ufred iblandt jer for og at bringe dine sager i uor-

- den, indtil sandheden kom og Allahs befaling (i.e. religion) var tydelig at se, hvilket de foragtede.
49. Og mange af dem vil sige: "Giv mig tilladelse (til at blive tilbage)! Udsæt mig ikke for en sådan prøvelse!" Vid, at de allerede befinder sig i prøvelsen. Og sandelig, Helvede omslutter ufravigeligt de vantro.
 50. Hvis noget godt kommer over dig, plager det dem. Hvis en ulykke rammer dig, siger de: "Vi har allerede taget vore forholdsregler!" Og de vender sig bort i fornøjelse.
 51. Sig: "Intet kan ramme os, undtagen det, som Allah har bestemt for os! Han er vores Mester!" Til Allah alene skal de troende sætte deres lid.
 52. Sig: "Forventer I andet for os end den ene af de to smukke ting (martyriet eller sejr)? Vi forventer for jer, at Allah rammer jer med en straffenten fra Ham selv eller ved vore hænder. Så bare vent, sandelig, vi venter med jer!"
 53. Sig: "Giv bort velvilligt eller modvilligt; det vil aldrig blive godtaget af jer, for I er et syndefuldt folk."
 54. Det, som forhindrer deres velgørenhedsgaver i at blive godtaget, er, at de fornægter Allah og Hans sendebud, og at de, når de forretter bønnen, gør det med sløvhed, og at de, når de giver velgørenhedsgaver, kun gør det uvilligt.
 55. Lad dig ikke blive forbavset over deres rigdom eller deres børn. Allah har kun til hensigt at straffe dem i det jordiske liv ved disse, sådan at deres sjæl bliver taget ud, mens de er vantro.
 56. Og de sværger ved Allah på, at de er af jer, selvom de ikke er af jer. Derimod er de et sådant folk, som er frygtsomme.
 57. Hvis de havde fundet et tilflugtssted eller huler eller et sted at gå i dækning, ville de have løbet i fuld fart tilbage til det.
 58. Og blandt dem er der nogle, som kritiserer dig vedrørende (fordelingen af) velgørenhedsgaver. Hvis de får nogle deraf, føler de sig tilfredse, men hvis de ikke får nogle, bliver de misfornøjede.
 59. Ville de bare være tilfredse med det, som Allah og Hans sendebud giver dem, og sige: "Allah er nok for os. Snart vil Allah skænke os af Sin nåde, og Hans sendebud ligeledes. Vi anråber Allah alene."
 60. Almissen er kun til de fattige og de trængende og til dem, som er ansat for at indsamle, til dem, hvis hjerter forsøges vundet for islam, til slaver og fanger og skyldnere, til Allahs sag og til de vejfarende; (dette er) en forpligtelse pålagt af Allah. Og Allah er alvidende, alvis.
 61. Og blandt dem er der nogle, som krænker Profeten og siger: "Han er (som) et øre (der lytter til alt, der bliver sagt)!" Sig: "Han er en godhedens øre for jer; han tror på Allah og har tiltro til de troende. Og han er en nåde for dem af jer, som har antaget troen. De, som krænker Allahs sendebud, dem venter der en smertefuld straf."

62. De sværger ved Allah over for jer for at behage jer. Men det ville være mere passende for dem, at de behagede Allah og Hans sendebud, hvis de er troende.
63. Ved de da ikke, at den, som modsætter sig Allah og Hans sendebud, har Helvedes ild (i vente), og at (han skal) forblive (deri) til evig tid? Dette er den største fornærelse.
64. Hyklerne frygter, at der til dem vil blive nedsendt en surah, som tydeligt afslører, hvad der gemmer sig i deres hjerter. Sig: "Bare fortsæt med at drive spot! Sandelig, Allah vil bringe det, som I frygter, frem."
65. Og hvis du spørger dem, vil de sige: "Det er bare snak og spøg (som tidsfordriv)." Sig: "Er det Allah, Hans åbenbaringer og Hans sendebud, I driver spot med?"
66. Kom ikke nu med undskyldninger! I er blevet vantro efter (at have fået kendskab til) troen. Hvis Vi havde tilgivet en gruppe af jer, ville Vi stadigvæk have straffet en anden gruppe, fordi de er syndere.
67. Hyklerne, mænd og kvinder, er af samme slags. De påbyder det urette og forbyder det rette, og de lukker deres hænder (af nærighed). De har glemt Allah, og Han har glemt dem. Sandelig, hyklerne er de syndefulde.
68. Allah har lovet hyklerne, mænd og kvinder, og de vantro Helvedes ild. Deri skal de forblive til evig tid. Den er tilstrækkelig for dem. Allah har forbandet dem. Dem venter der en evig straf.
69. (O hyklere!) (I er) ligesom dem, som var før jer. De var mægtigere end jer i styrke, var rigere i ejendom og børn. De drog nytte af deres lod. Sådan drager også I nytte af jeres andel, ligesom folk før jer drog nytte af deres andel. I blev opslugt af det (jordiske livs forgængelige fornøjelser) ligesom dem, der blev opslugt (før jer). Alt deres værk (af godt) er spildt i denne verden og i det hinsidige. De er de virkelige tabere.
70. Er underretningen om dem, der var før dem, ikke nået til dem; om Nuhs folk, 'Ad og Thamud, om Ibrahims folk, Mad-yans og de omvæltede byers indbyggere? Deres sendebude kom til dem med tydelige tegn. Så det var ikke Allah, som gjorde dem uret, men de gjorde sig selv uret.
71. De troende mænd og de troende kvinder er hinandens beskyttere. De påbyder det rette og forbyder det urette, og de forretter bønnen og giver almissen. De adlyder Allah og Hans sendebud. Dem vil Allah vise Sin nåde. Sandelig, Allah er almægtig, alvis.
72. Allah har lovet de troende mænd og de troende kvinder haver med rindende bække; de skal bo i dem til evig tid og i skønne boliger i det evige Paradis. Allahs velbehag er større end alt (dette). Dette er den største sejr.
73. O profet! Kæmp mod de vantro og hyklerne. Stå fast imod dem. Deres bosted er Helvede. Hvor elendigt et endemål det er!
74. De sværger ved Allah, at de ikke har sagt noget, selvom de visselig har sagt vantroens ord. De blev vantro efter at have accepteret islam, og de havde til hensigt at gøre noget, som de ikke formåede. Og de kunne ikke lide (islam og Sendebud-

det pga.) andet end, at Allah – og Hans sendebud – havde gjort dem rige ved Sin velvilje. Hvis de vender om i anger, vil det være det bedste for dem. Men hvis de fortsætter med at være bortvendte, vil Allah straffe dem med en smertelig straf både i denne verden og i den hinsidige, og der vil ikke være en eneste hjælper og beskytter til dem.

75. Og iblandt dem findes der også nogle, som indgik en pagt med Allah: "Hvis Han tildeler os af Sin nåde, så vil vi visselig give velgørenhedsgaver af den og visselig blive af de retskafne."
76. Men da Han tildelte dem af Sin nåde, blev de nærige og vendte sig bort, helt afvisende.
77. Så gjorde Han hykleriet i deres hjerter til udfaldet frem til den dag, hvor de skal møde Ham, fordi de brød det, de havde lovet Allah, og fordi de løj.
78. Ved de ikke, at Allah kender deres hemmeligheder og deres hemmelige hvisken, og at Allah er alvidende om det usete?
79. De, som beskylder de troende, der giver velgørenhedsgaver med glæde og kærlighed, og de fattige, som ikke kan finde noget at give af, samt gør nar af dem, dem vil Allah straffe for deres hån, og der venter dem en smertelig straf.
80. Du kan bede om tilgivelse for dem, eller du kan lade være med at bede om tilgivelse for dem. Selvom du beder om tilgivelse for dem halvfjerds gange, vil Allah aldrig tilgive dem. Dette, fordi de fornægtede Allah og Hans sendebud, og Allah retleder ikke de ulydige folk.
81. De, som blev tilbage på grund af deres modstand mod Sendebuddet, glædede sig over, at de blev tilbage. De kunne ikke lide at kæmpe for Allahs sag med deres liv og ejendom. Og de sagde: "Drag ikke ud (i krig) i denne hede!" Sig: "Helledes ild er varmere!" Hvis de bare ville forstå!
82. Så lad dem le lidt, og (de vil) græde meget som straf for alt det, de har begået (af synder).
83. Hvis Allah lader dig vende tilbage til en gruppe af dem, og de beder dig om tilladelse til at drage ud (i krig), så sig: "Aldrig skal I drage ud sammen med mig, ej heller kæmpe mod en fjende ved min side, for I var tilfredse med at blive siddende tilbage første gang. Bliv I bare siddende tilbage sammen med dem, der bliver tilbage."
84. Og forret aldrig begravelsesbøn for nogen af dem, der dør, og stå aldrig ved hans grav. Sandelig, de har fornægtet Allah og Hans sendebud, og de døde som ulydige.
85. Og lad dig ikke imponere af deres rigdom eller deres børn. Allah har kun til hensigt at straffe dem i denne verden ved det, sådan at deres sjæle bliver taget ud, mens de er vantro.
86. Når der er blevet nedsendt en surah, som siger: "Tro på Allah, og kæmp sammen med Hans sendebud!" så beder de velstående og indflydelsesrige blandt dem dig om fritagelse, og de siger: "Lad os være, vi vil blive tilbage sammen med dem, der bliver tilbage."

87. De er tilfredse med at blive tilbage sammen med dem, der bliver tilbage. Der er sat segl over deres hjerter, så de begriber intet.
88. Men Sendebuddet og de, som antager troen sammen med ham, kæmper med deres ejendom og liv. For dem er de gode ting bestemt, og de er de virkeligt sejrige.
89. Allah har for dem forberedt haver, hvor bække rinder. Dette er den største sejr.
90. Nogle blandt ørkenstammerne kom med undskyldninger, sådan at de kunne få fritagelse, og dem, som løj for Allah og Hans sendebud, blev siddende tilbage. Snart vil de, som viste vantro blandt dem, blive ramt af en smertefuld straf.
91. Det er ingen synd for dem, som er svage eller syge, eller for dem, der ikke har noget at give af, hvis de er oprigtige over for Allah og Hans sendebud. Der er ikke noget at udsætte på de dydige, og Allah er tilgivende, barmhjertig.
92. Ej heller på dem, som kom til din tjeneste, for at du skulle udruste dem, og du måtte sige: "Jeg finder ikke noget, jeg kan udruste jer med." De vendte så tilbage med øjnene fulde af tårer af sorg over, at de intet kunne finde til udrustning.
93. Der er kun kritik til dem, som beder om din tilladelse til fritagelse, selvom de er velstående. De er tilfredse med at blive tilbage sammen med dem, der bliver tilbage, og Allah satte et segl over deres hjerter, så de intet forstår.
94. Når I vender tilbage til dem (fra krig), kommer de med deres undskyldninger. Sig: "Kom ikke med undskyldninger. Vi tror ikke på jer. Sandelig, Allah har kundgjort (sandheden) for os om (hvordan det står til med) jer. Allah og Hans sendebud vil se jeres handlinger. Derefter vil I blive sendt tilbage til Den Alvidende om det skjulte og det synlige, og Han vil fortælle jer, hvad I har gjort."
95. Når I vender tilbage til dem, sværger de ved Allah over for jer, for at I ikke skal genere dem. Vend jer bort fra dem, for de er urene. For det, de begik, vil deres bosted blive Helvede.
96. For at I skal blive tilfredse med dem, vil de sværge over for jer. Hvis I bliver tilfredse med dem, (så vid) sandelig, Allah vil ikke være tilfreds med de syndefulde folk.
97. Beduinerne er værst i vantro og hykleri, og de er mere tilbøjelige til at være uvidende om grænserne, som Allah har åbenbaret for Sit sendebud. Allah er alvidende, alvis.
98. Blandt beduinerne findes der dem, som anser deres velgørehed for at være en bøde og venter på, at ulykker rammer jer. Men ulykken skal ramme dem. Og Allah er althørende, alvidende.
99. Og blandt beduinerne findes der også dem, som tror på Allah og Den yderste Dag og anser deres velgørehed som en måde at komme nær Allah og en måde at opnå Sendebuddets bønner. Vid, at dette sandelig er en måde at komme nær (Allah). Allah vil føre dem ind i Sin nåde. Sandelig, Allah er tilgivende, barmhjertig.

100. De, der opnåede første rang blandt al-muhadjirun¹ og al-ansar², og de, som fulgte dem med godhed, dem er Allah tilfreds med, og de er tilfredse med Ham. Allah har for dem beredt haver, hvor bække rinder, hvor de skal forblive til evig tid. Dette er den største succes.
101. Og nogle af beduinerne omkring jer er hyklere, og det samme er nogle af Medinas beboere. De er vedholdende i hykleri. Du kender dem ikke, men Vi kender dem. Vi vil straffe dem to gange. Derefter vil de blive bragt tilbage til en endnu større straf.
102. Andre af dem har bekendt deres synder. De har blandet en god gerning med en anden ond gerning. Det kan være, at Allah godtager deres anger. Sandelig, Allah er tilgivende, barmhjertig.
103. Tag velgørenhedsgaver af deres ejendom, så du derved kan rense dem og forøge dem med dette. Og bed for dem. For dine bønner er sindsro for dem. Og Allah er althørende, alvidende.
104. Ved de da ikke, at det i sandhed er Allah alene, der godtager Sine tjeneres anger og tager almisser, og at Allah er Den mest Tilgivende, Den Barmhjertigste?
105. Og sig: "Gør, som I vil. For det, som I gør, vil Allah, Hans sendebud og de troende se. I vil blive bragt tilbage til Ham, der er alvidende om det skjulte og det synlige. Han vil underrette jer om, hvad I gjorde.
106. Og der findes andre, hvis sag er udsat, til Allahs befaling kommer. Han vil enten straffe dem eller godtage deres anger. Allah er alvidende, alvis.
107. Og der er nogle, som har bygget en moske for at påføre tab og forårsage vantro, for at skabe splittelse mellem de troende og for at lave en udkigspost for dem, som tidligere førte krig mod Allah og Hans sendebud. Og de vil visselig sværge: "Vi har kun gode hensigter!" Men Allah bevidner, at de i sandhed er løgnere.
108. Stå aldrig i den (for at bede). Det er mere passende, at du står i den moske, som er blevet grundlagt på guds frygt fra første dag. I den er der sådanne folk, som elsker at være rene, og Allah elsker dem, som forpligter sig til renhed.
109. Hvem er bedst: den, som grundlægger sin bygning på frygt for Allah og Hans tilfredshed, eller den, som grundlægger sin bygning på kanten af en afgrund, sådan at den styrter ned med ham i Helvedes ild? Allah retleder ikke de uretfærdige folk.
110. Den bygning, som de har bygget, vil altid stå som en nagende uro i deres hjerte, medmindre deres hjerter brister. Allah er alvidende, alvis.
111. Sandelig, Allah har fra de troende købt deres liv og deres ejendom i bytte for, at Paradiset vil være deres. Nu kæmper de for Allahs sag, de dræber og bliver dræbt. Dette er Allahs løfte i Al-Taurat og Al-Indjil og Koranen. Og hvem er vel mere

1 Gruppen af muslimer, der udvandrede fra Mekka til Medina sammen med profeten Muhammad på grund af deres muslimske tro, kaldes al-muhadjirun, dvs. "udvandrerne".

2 Gruppen af Medinas muslimer, der ydede hjælp til de muslimer, der udvandrede fra Mekka til Medina, efterladende alle deres ejendele bag sig, kaldes al-ansar, dvs. "hjelperne".

tro end Allah, når det gælder det at opfylde et løfte? Vær I glade over den handel, I har indgået. Dette er den store succes.

112. De, som vender om i anger, som er tilbedere, lovprisere, som faster, afholder sig strengt fra verdslige nydelser, som bøjer sig, som knæler med ansigtet ned, som påbyder det rette og forbyder det urette, som overholder Allahs grænser, bebud disse troende det glædelige budskab.
113. Det passer sig ikke for Profeten og de troende, at de beder om tilgivelse for afgudsdyrkere, selvom de skulle være nærtstående slægtninge, efter at det er blevet gjort tydeligt for dem, at de er Helvedes beboere.
114. Og Ibrahims bøn om tilgivelse for sin fader var ikke andet end et løfte, som han havde givet ham. Men da det blev gjort klart for ham, at han var en af Allahs fjender, tog han strengt afstand fra ham. Sandelig, Ibrahim var medfølgende, overbærende.
115. Og Allah lader ikke et folk fare vild, efter at Han har retledt dem, før Han har gjort det indlysende for dem, hvad de skal afholde sig fra. Sandelig, Allah er vidende om alle ting.
116. Sandelig, herredømmet over himlene og jorden tilhører Allah alene. Han giver liv og forårsager død. Og I har ingen velynder og ej heller nogen hjælper foruden Allah.
117. Sandelig, Allah tillod Profeten, al-muhadjirun og al-ansar at vende sig i anger i vanskelighedens time, efter at hjerterne hos en del af dem var ved at vige (bort fra den rette vej). Da godtog Han deres anger. Sandelig, Han er overbærende, barmhjertig.
118. Og de tre personer, som blev tilbage (mens de andre gik i krig), og hvis afgørelse blev udsat, indtil jorden til trods for dens store udstrækning blev for trang for dem, og deres sjæl blev en byrde for dem, og de blev sikre på, at der ikke var anden tilflugt fra Allah end at vende sig til Ham, også dem vendte Han Sig i nåde mod for at de skulle angre og vende om. Sandelig, Allah er tilgivende, barmhjertig.
119. O I troende! Frygt Allah, og vær med de trofaste.
120. Det var ikke passende for Medinas beboere og beduinerne omkring dem at blive (tilbage) bag Allahs sendebud og ej heller at værdsætte deres liv over hans liv. For de bliver hverken ramt af tørst, udmattelse og sult for Allahs sag, betræder et sted, som gør de vantro rasende, eller vinder over fjenden uden at få godskrevet en retskaffen handling i bytte mod vanskelighederne. Sandelig, Allah lader ikke de dydige løn gå tabt.
121. De bruger ikke lidt eller meget og krydser ingen dale for Allahs sag, uden at det godskrives dem, sådan at Allah kan belønne dem bedre for det, som de udførte.
122. Og ikke alle muslimer skal drage ud samlet. Hvis nogle fra enhver gruppe bliver tilbage, kan de tilegne sig religionens dybere kundskab og advare deres folk, når de vender tilbage til dem, sådan at de må sikre sig.

123. O I troende! Kæmp mod dem blandt de vantro, som er i nærheden af jer. Og sikr, at de finder hårdhed i jer. Og vid, at Allah er med de gudfrygtige.
124. Og når der bliver åbenbaret en surah, siger nogle af dem: "Hvem af jer har fået øget troen af denne surah?" De, som har antaget troen, er blevet styrket i troen af den, og de er fredfyldte.
125. Men de, som har sygdom i hjertet, deres ondskab vil blive forøget med mere ondskab, og de vil dø som vantro.
126. Ser de da ikke, at de bliver prøvet en eller to gange i løbet af hvert eneste år? Alligevel vender de ikke om i anger, ej heller tager de formaningen til sig.
127. Og når der bliver åbenbaret en surah, begynder de at se på hinanden: "Der er vel ikke nogen, som ser jer?" Så vender de sig bort. Allah har vendt deres hjerte bort, for de er det folk, som intet begriber.
128. Der er uden tvivl kommet et sendebud fra jeres midte til jer. Det er tungt for ham, når I lider. Han tænker inderligt på jeres vel. Han er meget medfølelse med de troende, barmhjertig.
129. Men hvis de vender sig væk, så sig: "Allah er nok for mig; der er ingen anden gud end Ham. Ham sætter jeg min lid til, og Han er Den Mægtige Trones Hersker."

10. SURAH YUNUS

Surah 10, Yunus er Koranens tiende surah og består af 109 ayat. På nær ayat 40, 94, 95 og 96, som er åbenbaret i Medina, er surahen åbenbaret i Mekka-perioden. Surahen har fået sit navn efter lignelsen om profeten Yunus.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Alif, Lam, Ra'. Dette er Den visdomsfulde Bogs vers.
2. Er det underligt for folk, at Vi har sendt åbenbaringer til en mand fra deres midte: "Advar menneskene, og bebud det glædelige budskab til de troende, at der for dem hos deres Herre er en høj status!"? De vantro siger: "Sandelig, dette er tydeligvis en tryllekunstner!"
3. Sandelig, jeres Herre er Allah; Ham, som skabte himlene og jorden på seks dage, og som derefter satte Sig på Tronen (*istawa 'ala Al-'Arsh*). Han tilrettelægger alle sager. Ingen kan gå i forbøn uden Hans tilladelse. Dette er Allah, jeres Herre, så tilbed Ham alene! Tænker I da ikke efter?
4. Det er til Ham, I alle skal vende tilbage – Allahs sande løfte! Sandelig, Han er den, som lader skabelsen opstå, derefter vil Han gentage den, for at Han kan give dem, som antog troen og handlede retskaffent, belønning med retfærdighed. Og de, som udviste vantro, dem venter der kogende vand som drikke og en smertefuld straf, fordi de var vantro.

5. Han er Den, som har gjort solen til lyset og ladet månen skinne og fastsat faser for den, for at I skal kende årenes antal og kunne beregne. Allah har skabt alt dette på rette vis. Han tydeliggør i detaljer tegnene for det folk, som har viden.
6. Sandelig, der er et tegn i nattens og dagens vekslen og i alt det, som Allah har skabt i himlene og på jorden, for det folk, som er gudfrygtigt.
7. Sandelig, de, som ikke håber på at møde Os og er tilfredse med det jordiske liv og finder det fyldestgørende, og de, som er forsømmelige mod vore tegn,
8. deres bosted er ilden på grund af de handlinger, som de har udført.
9. Sandelig, de som antager troen og handler retskaffent, dem vil deres Herre lede på grund af deres tro – under dem vil bække rinde i de evige, lyksalighedens haver.
10. Der vil deres bønner være: "Hellig er Du, o Allah!" Og deres hilsen til hinanden i dem vil være: "Fred!" Og deres bønner vil slutte med: "Al lovprisning tilkommer Allah alene, Forsørgeren af alle verdenerne!"
11. Og hvis Allah skulle fremskynde modgang for menneskene, sådan som de har travlt med at ønske det gode, da ville deres levetid visselig have været fuldbragt for dem. Men Vi lader dem, som ikke håber på at møde Os, være, famlende omkring i blinde i deres opsætsighed.
12. Og bliver en person ramt af lidelse, så påkalder han Os, liggende på siden, siddende eller stående. Men når Vi fjerner hans lidelse fra ham, så går han videre, som om han aldrig har påkaldt Os for lidelsen, som ramte ham. Således er handlingerne, som de udfører, blevet gjort attraktive for dem, som overtræder grænsen.
13. Og uden tvivl har Vi udslettet generationer før jer, da de var ondskabsfulde. Deres sendebude kom til dem med tydelige tegn, men de ville ikke antage troen overhovedet. Således straffer Vi det syndige folk.
14. Derefter gjorde Vi jer til arvtagere af landet, sådan at Vi kunne se, hvordan I ville handle.
15. Og når Vore oplysende åbenbaringer bliver reciteret for dem, så siger de, som ikke håber på at møde Os: "Kom med en anden (bog) end denne Koran, eller forandr den!" Sig: "Jeg har ingen ret til at lave ændringer i den på egen hånd. Jeg følger kun det, som bliver åbenbaret for mig. Hvis jeg skulle være min Herre udydig, så ville jeg sandelig frygte Den store Dags straf."
16. Sig: "Hvis Allah havde villet, så havde jeg ikke reciteret den for jer, og ej heller havde Han gjort den kendt for jer. Sandelig, jeg har levet blandt jer en menneskealder før den. Har I da ikke forstand?"
17. Hvem er mere ondindet end den, som opdigter løgn om Allah eller fornægter Hans åbenbaringer? Sandelig, synderne vil aldrig opnå den sikre sejr.
18. Og de tilbeder ud over Allah det, som ikke kan skade dem og ej heller være dem til nytte, og de siger: "Det er dem, som går i forbøn for os hos Allah!" Sig: "Er det Allah, I fortæller om noget, som Allah ikke kender til i himlene eller på jorden?" Hellig er Han og langt mere højtstående end det, som de sidestiller Ham med!

19. Og hele menneskeheden var ét samfund, men så blev de uenige og blev opsplittet. Og hvis det ikke havde været for et ord, som på forhånd var afgjort af din Herre, så ville sagen nok have været afgjort mellem dem om alt det, som de er uenige om.
20. Og nu siger de: "Hvorfor er der ikke nedsendt et tegn til ham fra hans Herre?" Sig: "Det usete tilhører Allah alene, så vent bare, sandelig, jeg er også blandt dem, som venter med jer."
21. Og når Vi lader menneskene smage nåden, efter at de har været plaget af lidelse, så begynder de med det samme at udtænke onde tanker mod Vore tegn. Sig: "Allahs straf mod rænkesmedene er nær!" Sandelig, Vore udsendte engle nedskriver alle de onde tanker, som de udtænker.
22. Han er Den, som lader jer rejse over land og hav. Selv når I går om bord på skibe, og de sejler af sted med folk i gunstig vind, og de (i.e. synderne) føler glæde ved det. Men pludselig kommer en voldsom vind, som tager dem, og de bliver omringet af bølger fra alle sider, og de begynder at tænke, at bølgerne har overvældet dem. Da påkalder de Ham, sandfærdige og oprigtige i troen: "Hvis Du frelser os fra dette, vil vi visselig blive taknemmelige tjenere!"
23. Men når Han så har frelst dem, så begynder de med det samme at være opsætsige på jorden på uretmæssig vis. O I mennesker! Jeres opsætsighed rammer kun jer selv. Nyd blot det jordiske liv, men til slut skal I vende tilbage til Os. Da vil Vi fortælle jer om alt det, I gjorde.
24. Det jordiske liv kan sammenlignes med vandet, Vi sender ned fra himlen. Med det er jordens afgrøder, som både mennesker og kvæg spiser af, vokset. Når jorden ifører sig sin pragt og skønhed og bliver pyntet færdig, og dens beboere begynder at tro, at de har fuldmagt over den, da kommer Vor befaling over den om natten eller dagen. Så gør Vi den til en færdighøstet mark, som om den ikke havde eksisteret dagen før. Således gør Vi vore tegn helt tydelige for et folk, som tænker dybt efter.
25. Allah kalder til fredens hjem, og Han leder, hvem Han end vil, til den rette vej.
26. For dem, som handler dydigt, venter der en skøn løn og endnu mere endda. Og deres ansigter vil ikke blive tildækket med mørke og ej heller med ydmygelse. De tilhører Paradiset, og de vil forblive der til evig tid.
27. Og de, som har begået onde gerninger, vil få en belønning af tilsvarende ondskab; ydmygelsen vil lægge sig over deres ansigter – der vil for dem ikke være en eneste, som kan redde dem fra Allah. Det er, som om deres ansigter er hyllet ind i en del af nattens mørke. De tilhører ilden, og de vil forblive der til evig tid.
28. Og på den dag, hvor Vi vil samle dem alle sammen, da vil Vi sige til afgudsdyrkere: "Hold jer på jeres pladser, I og dem, som I sidestiller med Allah." Så vil Vi adskille dem fra hinanden fuldstændigt. De, som de satte ved siden af Allah, vil sige til dem: "I tilbad ikke os (på jorden)!"
29. Allah er mere end nok som vidne mellem os og jer, for vi var visselig uvidende om jeres tilbedelse!"

30. På det sted vil enhver blive vurderet i forhold til det, som han har sendt i forvejen. De vil blive bragt tilbage til Allah, som er deres sande Herre, og det, som de plejede at opdigte, vil være borte fra dem.
31. Sig: "Hvem forsyner jer fra himlen og jorden? Hvem er Herren over hørelsen og synet? Hvem frembringer det levende fra det døde og lader døden komme af det levende? Og hvem styrer alt?" Med det samme vil de sige: "Allah!" Sig: "Frygter I da ikke?"
32. Dette er Allah, jeres sande Herre. Hvad kan der være efter sandheden andet end vildfarelse? Hvordan kan I lade jer vende bort?
33. Sådan blev din Herres ord om dem, som gik i vildfarelse: "De kommer ikke til at antage troen," slået fast som sande.
34. Spørg: "Findes der nogen blandt dem, som I ligestiller (med Allah), der lader det skabte opstå og derefter genskaber det?" Sig: "Allah alene indleder skabelsen, derefter vil Han gentage den. Så hvordan kan I da vende jer bort?"
35. Sig: "Findes der nogen blandt dem, som I ligestiller (med Ham), som kan vise jer sandheden?" Sig: "Allah alene viser og leder til sandheden. Hvem har da mere ret til at blive adlydt: Ham, som retleder til sandheden, eller ham, som ikke engang finder vejen, medmindre han får den vist? Hvad er der i vejen med jer? Hvordan kan I tage sådanne (fejlagtige) afgørelser?"
36. Og de fleste af dem følger kun formodninger. Sandelig, formodninger er til ingen nytte mod sandheden. Sandelig, Allah er alvidende om alt, hvad I gør.
37. Denne Koran er ikke sådan, at den blev dannet af noget andet end Allah, faktisk er den stadfæstelsen af det, som blev åbenbaret før den, og er en uddybning af det, som er skrevet. I den er der intet, som kan drages i tvivl. Den er fra alle verdenernes Herre.
38. Siger de: "Han (i.e. Profeten) har selv opdigtet den?" Sig: "Så bring da en surah lig dens, og kald på alle dem, I magter, ud over Allah, hvis I taler sandt!"
39. Nej, sandelig! De fornægter det, hvis kundskab de ikke kan begribe, og den sandhed, som endnu ikke har vist sig tydeligt for dem. De, som var før dem, fornægtede ligesådan. Se, hvordan enden blev for de uretfærdige!
40. Og nogle blandt dem vil tro på den, mens andre ikke vil tro på den. Din Herre kender bedst til ufredsstifterne.
41. Og hvis de fornægter dig, så sig: "Min handling tilhører mig, og jeres handling jer! I er ikke ansvarlige for det, jeg gør, og jeg er ikke ansvarlig for det, I gør."
42. Og blandt dem er der nogle, som (tilsyneladende) lytter til dig, men kan du få de døde til at høre, når de ikke har nogen forstand?
43. Og blandt dem er der nogle, som ser dig, men kan du få de blinde til at se vejen, når de ikke har nogen synssans?
44. Sandelig, Allah er på ingen måde uretfærdig mod menneskene, men menneskene gør uret mod sig selv.

45. Og den dag, hvor Han samler dem, vil det være, som om de ikke har været på jorden mere end en enkelt af dagens timer, og de vil genkende hinanden. Sandelig, tabere er de, som fornægtede mødet med Allah, og de blev ikke retledte.
46. Og uanset om Vi viser dig en del af det, som Vi lover dem, eller Vi tager dig tilbage, så vender de tilbage til Os. Allah er vidne til alt det, de gør.
47. Og der er kommet et sendebud til ethvert samfund, og da deres sendebud ankom, blev der dømt med retfærdighed mellem dem, og der blev ikke gjort dem uret.
48. Og de siger: "Hvornår vil dette løfte blive opfyldt, hvis I da er sandfærdige?"
49. Sig: "Jeg er ikke herre over tab eller vinding, undtagen det, som Allah vil. Der er en fastsat tidfrist for ethvert samfund, så når deres frist udløber, kan de ikke forsinke den et eneste øjeblik, (men de kan) ej heller fremskynde den."
50. Sig: "Tænk nu lidt efter! Hvis Hans straf vil ramme jer i løbet af natten eller dagen, hvilken del af den ønsker synderne så fremskynde?"
51. Vil I først tro på den (i.e. straffen), når den har ramt jer? (Så vil der blive sagt til jer:) 'Er det først nu, I antager troen, selvom I plejede at ønske dens fremskyndelse?'"
52. Derefter vil der blive sagt til de uretfærdige: "Smag nu på den evige straf. I vil ikke få anden løn end straf for det, som I udførte."
53. Og de spørger dig: "Er det virkelig sandt?" Sig: "Ja, ved min Herre, sandelig, det er fuldstændig sandt! Og I kan ikke forhindre (Allahs vilje i at ske)."
54. Og hvis en hvilken som helst uretfærdig person ejede alt, som findes på jorden, ville han visselig give det hele for at løskøbe sig fra straffen. Og sådanne vil skjule deres samvittighedsnag, når de ser straffen. Og der vil blive dømt med retfærdighed mellem dem, og der vil ikke blive gjort dem uret.
55. Er det ikke sådan, at alt, som er i himlene og på jorden, tilhører Allah? Tag jer i agt! Sandelig, Allahs løfte er sandt, men de fleste af dem ved det ikke.
56. Han er Den, som giver liv og forårsager død, og til Ham alene skal I vende tilbage.
57. O I mennesker! Sandelig, der er kommet formaning til jer fra jeres Herre og en kur for alle de sygdomme, som er i brystet, og retledning og nåde for de troende.
58. Sig: "Med Allahs velvilje og nåde alene, lad dem glædes ved det. Det er bedre end alt det, de samler til sig."
59. Sig: "Ser I den forsyning, som Allah har sendt ned til jer, noget af det erklærer I ulovligt og andet lovligt." Sig: "Var det noget, som Allah gav jer tilladelse til at gøre, eller opdigter I løgne om Allah?"
60. Og hvad tænker de, som opdigter løgne om Allah, om Opstandelsens Dag? Sandelig, Allah har megen velvilje over for menneskene, men de fleste af dem viser ikke taknemmelighed.
61. Og uanset hvilken tilstand du er i, hvor meget du reciterer Koranen fra Ham, og hvilken handling I udfører, så er Vi vidne og våger over jer, når I er dybt engagerede. Og der er ikke så meget som et støvkorn, som er skjult for din Herre, på jorden

- eller i himlen, og det, der er endnu mindre end det, og det, der er endnu større – uden undtagelse – står sandelig skrevet i Den tydelige Bog.
62. Tag jer i agt! Sandelig, hos Allahs elskede tjenere er der ingen frygt, ej heller skal de sørge.
 63. De, som antog troen og holdt sig til gudfrygtighed,
 64. de får det glædelige budskab i det jordiske liv og i det hinsidige; Allahs ord ændrer sig ikke, dette er den sikre sejr.
 65. Og lad ikke deres (i.e. afgudsdyrkernes) ord bekymre dig. Sandelig, al ære og magt tilhører Allah. Han er Den Althørende, Den Alvidende.
 66. Vid! Sandelig, alle i himlene og alle på jorden tilhører Allah. Og de, der tilbeder noget andet ud over Allah, følger ikke (falske) medguder. De følger kun antagelser; de udtaler ikke andet end løgn.
 67. Han er Den, som skabte natten til jer, for at I kan hvile i den, og skabte dagen som lysende. Sandelig, i dette er der tegn for folk, som lytter.
 68. De siger: "Allah har avlet en søn!" Helligere er Han end det, Han er Den Selvtilstrækkelige. Ham tilhører alt, som er i himlene og på jorden. I har ikke noget bevis for det, I siger. Siger I om Allah det, som I ikke ved noget om?
 69. Sig: "Sandelig, de, som opdigter løgne om Allah, vil aldrig opnå den sikre sejr!"
 70. Der er nydelse i det jordiske liv. Efter det skal de vende tilbage til Os, og så vil Vi lade dem smage den smertefulde straf for den vantro, de udviste.
 71. Og reciter for dem historien om Nuh, da han sagde til sit folk: "O mit folk! Hvis min tilstedeværelse og min formaning til jer ved Allahs tegn er tung for jer, så har jeg sat min lid til Allah alene. Forsaml jer, og beslut jer for, hvad I og jeres (opdiggede afguds)venner vil gøre. Lad ingen del af jeres plan være tilsløret for jer. Gør derpå, hvad I vil mod mig, og tøv ikke!"
 72. Hvis I vender jer bort, så har jeg ikke bedt jer om nogen løn – min løn er alene Allahs forpligtelse, og det er blevet mig befalet, at jeg skal forblive underdanig."
 73. De afviste ham. Så reddede Vi ham og dem, som var sammen med ham, i arken, og Vi gjorde dem til arvtagere. De, som fornægtede Vore åbenbaringer, lod Vi drukne. Se, hvordan enden blev for dem, som blev advaret!
 74. Så sendte Vi efter ham sendebude til deres folk, og de kom til dem med indlysende tegn, men da de havde fornægtet før, troede de ikke (på dem). Således sætter Vi segl over hjertet på dem, som overtræder grænsen.
 75. Senere, efter dem, sendte Vi Musa og Harun til Farao og hans fremtrædende mænd med Vore tegn, men de udviste hovmod, og de var et syndigt folk.
 76. Da sandheden fra Os kom til dem, sagde de: "Sandelig, dette er tydeligvis magi!"
 77. Musa sagde: "Siger I (noget sådant) om sandheden, når den er kommet til jer? Er dette magi? Tryllekunstnerne vil aldrig opnå det, de håber på."

78. De sagde: "Er du kommet til os for at vende os væk fra den vej, som vi så vore forfædre følge, og for at I to skal få overtaget i landet? Vi tror ikke på jer!"
79. Og Farao sagde: "Bring mig alle dygtige tryllekunstnere!"
80. Da magikerne kom, sagde Musa til dem: "Kast alle de ting, som I vil kaste, frem."
81. Da de havde kastet, sagde Musa: "Det, I har frembragt, er magi. Sandelig, Allah vil med det samme bevise det som falsk. Sandelig, Allah bringer ikke orden i ufreds-stifternes værk."
82. Og Allah fastslår sandheden som sand ved Sine ord, selvom de syndige folk skulle hade det.
83. Men ingen troede på Musa, bortset fra nogle få af hans folk, af frygt for, at Farao og hans fremtrædende mænd skulle sætte dem i vanskeligheder. For sandelig, Farao var magthaveren (i Ægypten), og han var en af dem, som overtræder grænsen.
84. Og Musa sagde: "O mit folk! Hvis I tror på Allah, så sæt jeres lid til Ham alene, hvis I ellers er sande troende."
85. De sagde: "Til Allah alene har vi sat vor lid! O vor Herre, gør os ikke til et offer for det uretfærdige folk!"
86. Frels os ved Din nåde fra de vantro folk!"
87. Og Vi åbenbarede følgende for Musa og hans broder: "Forbered huse til jeres folk i Ægypten, og lad disse huse vende mod bønneretningen, og forret bønnen, og giv det glædelige budskab til de troende."
88. Og Musa sagde: "Vor Herre! Sandelig, Du har givet Farao og hans fremtrædende mænd glitrende pragt og rigdom i det jordiske liv, vor Herre, for at de skal fare vild fra Din vej. Vor Herre, tilintetgør deres rigdomme, og hold deres hjerter fast, så de ikke antager troen, før de møder den smertelige straf!"
89. Allah sagde: "Sandelig, begge jeres bønner er hørt, så fortsæt ad den rette vej. Følg aldrig de uvidendes vej!"
90. Og Vi lod Israels børn krydse havet. Farao og hans hær forfulgte dem med uretfærdighed og fjendskab. Da han var ved at drukne, sagde han: "Jeg tror på, at der ikke er nogen anden end Ham, som er tilbedelsesværdig; Ham, som Israels børn tror på, og jeg er (nu) en af dem, som underkaster sig!"
91. (Allah sagde:) "Nu? Selvom du viste konstant ulydighed før og var en af ufreds-stifterne?"
92. I dag vil Vi redde dig, din livløse krop, for at du kan være et tegn for dem, som kommer efter dig. Men sandelig, de fleste folk er uvidende om Vore tegn."
93. Og sandelig, Vi gav Israels børn et godt sted at bo, og Vi forsynede dem med ren forsyning. De var ikke uenige om noget, for kundskaben og visdommen kom til dem. Sandelig, din Herre vil dømme mellem dem på Opstandelsens Dag i de sager, som de var uenige om.
94. Hvis du er i tvivl om denne (bog), som Vi har sendt ned til dig, så spørg dem, som

- reciterer Bogen fra før din tid. Sandheden er visselig kommet til dig fra din Herre; bliv derfor aldrig en af dem, som tvivler,
95. og bliv aldrig en af dem, som fornægter Allahs åbenbaringer, for da vil du blive en af taberne.
96. Sandelig, de, om hvem din Herres ord er blevet slået fast som sande, vil aldrig an tage troen –
97. om der så skulle komme alle mulige tegn til dem – før de ser den smertelige straf.
98. Hvorfor har der ikke været en by, som har antaget troen og fået nytte af sin tro, bortset fra Yunus' folk? Da de antog troen, fjernede Vi den ydmygende straf i det jordiske liv fra dem, og Vi lod dem benytte sig af fortjenesten for en tid.
99. Hvis din Herre havde villet det, så ville visselig enhver på jorden have antaget troen. Når det nu forholder sig sådan, vil du så tvinge dem til at blive troende?
100. Ingen person kan tro uden Allahs tilladelse. Han lader vantroens urenhed falde over dem, som ikke benytter sig af deres forstand.
101. Sig: "Se, hvad der er i himlene og på jorden." Men alle disse tegn, som advarer, gavner ikke dem, som ikke vil tro.
102. Forventer de noget andet end (de elendige) dage, som kom over dem, som var før dem? Sig: "Bare vent! Jeg er en af dem, som venter sammen med jer."
103. Så Vi lader Vore sendebude og de troende opnå frelsen. Vi vil frelse de troende som et løfte fra Os.
104. Sig: "O I mennesker! Hvis I er det mindste i tvivl om min religion: Jeg tilbeder ikke dem, som I tilbeder, ud over Allah. Jeg tilbeder Allah, som får jer til at dø, og det er blevet mig befalet, at jeg skal være en af de troende."
105. Vend dit ansigt mod religionen i sand fromhed. Bliv aldrig en af afgudsdyrkerne.
106. Og tilbed ikke ud over Allah dem, som ikke kan gavne dig og ej heller kan skade dig. Hvis du alligevel gør det, så vil du være blandt dem, som har påført sig selv skade.
107. Og hvis Allah rammer dig med en lidelse, så kan ingen fjerne den, undtagen Ham. Og hvis Han ønsker dig noget godt, så kan ingen tilbagevise Hans velvilje. Han lader Sin velvilje nå, hvem Han end vil af Sine tjenere. Og Han er Den mest Tilgivende, Den Barmhjertigste.
108. Sig: "O I mennesker! Sandelig, sandheden er kommet til jer fra jeres Herre. Den, som omfavner retledningen, han omfavner kun retledningen til sin egen fordel, og den, som farer vild, han farer kun vild til sin egen skade. Jeg fører ikke opsyn med jer."
109. Følg det, som bliver åbenbaret for dig, og forbliv tålmodig, indtil Allah træffer en afgørelse. Han er Den bedste af alle dommere.

11. SURAH HUD

Surah 11, Hud, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 123 ayat. Surahen har fået sit navn efter profeten Hud, som omtales i den.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertigste.

1. Alif, Lam, Ra' (Dette er) Bogen, hvis vers er faste, derpå forklaret i detaljer, fra En, som er alvis, velunderrettet.
2. (Sig:) "Tilbed ingen andre end Allah! Sandelig, jeg er for jer en advarer og en bringer af et glædeligt budskab fra Ham.
3. Søg tilgivelse fra jeres Herre, og vend jer derefter i anger til Ham, så Han lader jer nyde af skøn forsyning fra Sig indtil en bestemt tid, og Han vil give enhver dydig person af Sin nåde. Hvis I vender jer bort, sandelig, så frygter jeg en stor dags straf for jer.
4. Til Allah skal I vende tilbage. Han har fuldstændig magt over alle ting."
5. Vid! Sandelig, de folder deres bryst sammen, for at de kan skjule sig for Ham. Tag jer i agt! Selv når de dækker sig med deres klæder, ved Han også alt det, som de skjuler, og det, som de gør synligt. Sandelig, Han er alvidende om alt, som befinder sig i hjertet.
6. Der findes intet levende væsen på jorden, hvis forsyning ikke er Allahs ansvar. Han ved, hvor det opholder sig, og hvor det vil hvile (i graven). Alt dette er skrevet i en tydelig bog.
7. Han er Den, som skabte himlene og jorden på seks dage for at sætte jer på prøve, og Hans trone var over vandet, så han kunne se, hvem af jer, der er bedst med hensyn til handlinger. Men hvis du sagde til dem: "Sandelig, efter døden vil I blive genoplivet," ville de vantro helt sikkert sige: "Dette er intet andet end åbenlys trolddom."
8. Og hvis Vi udsætter deres straf til et bestemt tidspunkt, vil de visselig sige: "Hvad har holdt den tilbage?" Vid, den dag, hvor straffen rammer dem, vil intet afværge den fra dem, og det, som de plejede at drive spot med, vil omslutte dem.
9. Og hvis Vi lader mennesket smage nåden fra Os og derefter tager den fra ham, vil han visselig blive fortvivlet, utaknemmelig.
10. Og hvis Vi lader ham smage nåden efter, at en plage har ramt ham, vil han visselig sige: "Al ulykke har fjernet sig fra mig!" og være ovenud lykkelig og stolt.
11. Undtagen dem, som udviser tålmodighed og gør gode gerninger. For dem er der tilgivelse og stor belønning.
12. Skulle du måske udelade en del af det, som er åbenbaret for dig, fordi dit bryst bliver trangt af det, som de vantro siger: "Hvorfor blev der ikke sendt en skat ned

til ham, eller kom der ikke en engel sammen med ham?” Du er blot en advarer. Allah er ansvarlig for alting.

13. Siger de vantro: “Sendeбудdet har selv opdigtet Koranen!” Sig: “Så bring ti opdigtede kapitler af samme slags (som Koranens), og anrøb hvem I end magter ud over Allah, hvis I er sandfærdige!”
14. Hvis de ikke tager imod jeres udfordring, så vær forvisset om, at den (i.e. Koranen) er blevet åbenbaret med Allahs viden, og at der ikke findes nogen anden gud end Ham. Vil I så holde jer til islam?
15. De, som alene ønsker sig det jordiske liv og dets forskønnelse, dem giver Vi deres handlingers løn fuldt ud i denne verden, og deres løn bliver ikke reduceret på nogen måde.
16. Det er dem, som ikke har noget (til gode) i det hinsidige, bortset fra ilden. Og alt det, de bedrev her (på jorden), er intet værd, og alt det, de gjorde, bliver værdiløst.
17. Er de (der kun ønsker det jordiske liv, ligeværdige med) dem, der holder sig til et indlysende bevis fra deres Herre? Og der er kommet et vidne fra Allah for at støtte det, og for det (blev åbenbaret) Bogen til Musa, som var en vejleder og en nåde. Det er dem, som antager troen på den (i.e. Koranen), og uanset hvilken gruppe, der fornægter den, så er denne gruppes lovede opholdssted ilden. Vær du ikke i tvivl derom. For den (i.e. Koranen) er sandheden fra din Herre. Men de fleste folk tror ikke.
18. Og hvem er mere ondsindet end den, som opdigter løgne om Allah? Sådanne vil blive fremstillet hos deres Herre, og vidnerne vil sige: “Det er dem, som opdigtede løgne om deres Herre!” Vid, at Allahs forbandelse er over de ondsindede.
19. De, som hindrer andre fra Allahs vej og ønsker at gøre den krum, er fornægttere af det hinsidige.
20. De kan ikke forpurre (ting) på jorden, og der er ingen velyndere for dem ud over Allah. Straffen vil blive fordoblet for dem, fordi de ikke formåede at høre og se.
21. Det er dem, som har påført deres sjæl et tab, og de (afguder), som de havde opdigtet, er blevet borte for dem.
22. Det er visselig dem, som vil være de største tabere i det hinsidige.
23. Sandelig, de, som antager troen og handler retskaffent og er ærbødige over for deres Herre, de tilhører Paradiset; der skal de bo til evig tid.
24. De to parter er som den blinde og døve (over for) den seende og hørende. Er deres tilstand den samme? Vil I da stadig ikke tage imod formaningen?
25. Og sandelig, Vi sendte Nuh til sit folk: “Jeg er sendt som en tydelig advarer for jer om, at I ikke skal tilbede andre end Allah. Jeg frygter en smertelig dags straf for jer!”
27. De vantro ledere og stormænd blandt hans folk sagde: “Vi kan se, at du ikke er andet end et almindeligt menneske som os, og vi har ikke set andre end dem, som

- har ubetydelige meninger og er underlegne og laverestående, følge dig. Vi anser jer ikke for at være os overlegne. Derimod anser vi jer for løgnere!”
28. Nuh sagde: “O mit folk! Hvad mener I: Hvis jeg holder mig til et indlysende bevis fra min Herre, og Han har skænket mig nåde fra Sig, men den er gjort skjult for jer, kan vi da pålægge jer den med tvang, når I nu ikke kan lide det?”
 29. O mit folk! Jeg forlanger ingen rigdom af jer for dette, min løn er alene Allahs ansvar. Og jeg vil ikke bortdrive dem, som har antaget troen. Sandelig, de vil blive velsignet ved mødet med deres Herre. Faktisk ser jeg i sandhed jer som et uvidende¹ folk.
 30. O mit folk! Hvis jeg skulle drive dem væk, hvem skulle da hjælpe mig mod Allah? Jeg ser, at I er et folk, som handler uden eftertanke.
 31. Og jeg siger ikke til jer, at jeg har Allahs skatte, og heller ikke, at jeg kender til det usete, og jeg siger ikke, at jeg er en engel, og heller ikke om dem, som I anser for at være laverestående, at Allah aldrig vil give dem det gode. Allah ved bedst, hvad der befinder sig i deres hjerter. (Hvis jeg drev dem væk) ville jeg visselig være blandt de uretfærdige!”
 32. De sagde: “O Nuh! Sandelig, du har stredes med os, og du har drevet denne strid for vidt, så bring nu over os den straf, som du lover os, hvis du virkelig er en af de sandfærdige!”
 33. Nuh sagde: “Den kan kun Allah bringe over jer, hvis Han vil, og I kan ikke forhindre (den).
 34. Og min formaning vil ikke engang gavne jer, selvom jeg skulle have til hensigt at formane jer, hvis Allah har besluttet sig for at lade jer fare vild. Han er jeres Herre, til Ham vil I blive bragt tilbage.”
 35. Så sagde de: “Han har opdigtet det!” Sig: “Hvis jeg har opdigtet det, da vil synden være over mig, men jeg er skyldfri for de synder, som I begår.”
 36. Og det blev åbenbart for Nuh: “Nu er der ikke flere blandt dit folk, som vil tro, ud over dem, som allerede har antaget troen. Vær ikke bekymret for det, som de har begået!
 37. Byg en ark ifølge Vor instruks og Vor inspiration, og tal ikke til Mig om dem, der handler uretfærdigt. Sandelig, de skal druknes!”
 38. Og Nuh begyndte at bygge arken, og hver gang de fremtrædende mænd blandt hans folk gik forbi, gjorde de nar ad ham. Nuh svarede: “Hvis I gør nar ad os, så vil vi også gøre nar ad jer, sådan som I nu gør nar.
 39. Og snart vil I få at vide, hvem den ydmygende straf rammer, og hvem den vedvarende straf rammer!”
 40. Da Vor befaling kom, og strømmene væltede frem, sagde Vi: “Bring et par af alle arter og din familie – undtagen dem, som ordet er blevet forhåndsbestemt for (i.e.

1 Det begreb, som Koranen her anvender, er ordet djahil, som betegner en person, der ved ord, overbevisning og attitude befinder sig i vantrø, flergudsdyrkelse, ufredsstiftelse og trods (mod Allah).

- truffet afgørelse over) – samt dem, som tror, om bord i arken.” Men det var blot nogle få, som troede sammen med ham.
41. Nuh sagde: “Stig om bord! Både dens sejlads og dens forankring sker i Allahs navn. Sandelig, min Herre er tilgivende, barmhjertig.”
 42. Og arken sejlede med dem gennem bølger som bjerge, og Nuh råbte på sin søn, som var adskilt fra ham: “O min søn! Stig om bord med os. Du skal ikke være sammen med de vantro!”
 43. Denne sagde: “Jeg vil med det samme søge ly på et bjerg; det vil redde mig fra vandet.” Nuh sagde: “Ingen vil blive reddet fra Allahs straf i dag, undtagen dem, som Allah viser nåde.” I det samme kom der en bølge imellem dem, og han blev en af dem, som druknede.
 44. Og det blev befaleet: “O du jord! Opslug dit vand! O du himmel! Stands din nedbør!” Og vandet tørrede ind, og ordren blev fuldført, og arken kom til at hvile på bjerget Al-Djudi. Der blev sagt: “Langt væk med det uretfærdige folk!”
 45. Og Nuh påkaldte sin Herre, og han sagde ydmygt: “Min Herre! Sandelig, min søn er af min familie, og sandelig, Dit løfte er sandt, og Du er Den bedste Dommer blandt alle dommere.”
 46. Allah sagde: “O Nuh! Sandelig, han er ikke af din familie, for hans handlinger var ikke retskafne. Spørg Mig ikke om det, du ikke har viden om. Jeg formaner dig, du må ikke blive en af de uforstandige!”
 47. Nuh sagde ydmygt: “Min Herre! Jeg søger beskyttelse hos Dig mod at ønske af Dig det, jeg ikke har viden om, og hvis ikke Du tilgiver mig og viser mig nåde, vil jeg blive en af taberne!”
 48. Der blev sagt: “O Nuh! Stig ud (af arken) med fred og velsignelser fra Os over dig og de folk, som er med dig. Der er (andre) folk, som Vi vil lade drage nytte af forsyningen (på jorden), derefter vil der (i det hinsidige) ramme dem en smertelig straf fra Os.”
 49. Dette er (en af) underretningerne om det usete, som Vi åbenbarer for dig; før dette kendte du ikke til det og ej heller dit folk. Hav derfor tålmodighed! Udfaldet tilhører de gudfrygtige!
 50. Og til ‘Ad (sendte Vi) deres broder Hud. Han sagde: “O mit folk! Tilbed Allah. I har ingen andre guder end Ham! Sandelig, I laver ikke andet end at opdigte (løgne)!”
 51. O mit folk! Jeg kræver ikke løn fra jer for dette (budskab), min løn påhviler Ham alene, som skabte mig. Vil I da stadig ikke tænke efter?
 52. O folk! Bed jeres Herre om tilgivelse; vend jer derefter til Ham i anger. Han vil sende rigelig regn over jer og lægge styrke til jeres styrke. Vend ikke bort som syndere.”
 53. De sagde: “O Hud! Du er ikke kommet med et tydeligt bevis til os, og vi har ikke tænkt os at give slip på vore guder (bare) på dit ord. Vi tror ikke på dig!

54. Vi kan ikke sige andet, end at en af vore guder må have ladet dig blive grebet af sindssygdом.” Hud sagde: “Sandelig, jeg tager Allah til vidne, vær I også vidner på, at jeg intet har at gøre med dem, som I sætter ved siden
55. af Ham! Lav I alle sammen en hvilken som helst sammensværgelse, I ønsker, og giv mig derefter ingen tidsfrist (til at reagere i).
56. Sandelig, jeg har sat min lid til Allah, som er min Herre og jeres Herre; der findes ingen levende skabning, hvis pandelok Han ikke har fat i. Sandelig, på sandhedens og retfærdighedens vej er min Herre.
57. Hvis I fortsat skulle vende jer bort, så har jeg uden tvivl bragt jer det, som jeg blev sendt til jer med. Og min Herre vil sætte et andet folk i jeres sted. I vil ikke kunne skade Ham på nogen som helst måde. Sandelig, min Herre våger over alle ting.”
58. Og da Vor befaling kom, frelste Vi Hud og dem, som var troende sammen med ham, af barmhjertighed fra Os. Vi frelste dem fra en hård straf.
59. Sådan var ‘Ad. De fornægtede deres Herres åbenbaringer, selvom de vidste bedre, og de var ulydige mod deres sendebud og fulgte enhver stædig tyrant.
60. Og en forbandelse kom over dem i denne verden og på Genopstandelsens Dag. Vid, at ‘Ad fornægtede deres Herre. Tag jer i agt, langt væk (fra Allahs nåde) er ‘Ad, som var Huds folk!
61. Og til folket Thamud (sendte Vi) deres broder Salih. Han sagde: “O mit folk! Tilbed Allah, der er ingen anden end Ham, som er tilbedelsesværdig. Han skabte jer af jorden og bosatte jer der, bed om tilgivelse fra Ham; vend derpå om i anger til Ham. Sandelig, min Herre er nær, Han godtager (bønner).”
62. De sagde: “O Salih! Før dette var du et midtpunkt for håb (og visdom) blandt os. Forbyder du os (nu) at tilbede dem, som vore fædre tilbad? Vi er sandelig i tvivl om det, du indbyder os til!”
63. Salih sagde: “O mit folk! Tænk jer nu lidt om: Hvis jeg holder mig til et indlysende bevis fra min Herre, og Han har tildelt mig en nåde fra Sig, hvem skal da hjælpe mig mod Allah, hvis jeg viser Ham ulydighed? I kan ikke pådrage mig andet end tab.
64. O mit folk! Som et tegn til jer er her Allahs hunkamel. Slip den løs. Lad den græsse på Allahs jord, og lad der ikke komme noget ondt over den ved jeres hånd, ellers vil I blive grebet af en nærtstående straf.”
65. Men de slagtede den. Salih sagde: “Så lev da i jeres hjem i tre dage endnu. Dette er en uafviselig trussel.”
66. Da Vor befaling kom, reddede Vi ved Vor nåde Salih og dem, som var troende med ham, fra den dags ydmygelse. Sandelig, din Herre er Den mest Magtfulde, Den Almægtige.
67. Og en frygtelig lyd tog de uretfærdige, og (de gik til grunde) liggende (sammenkrøbne) på knæ i deres hjem,
68. som om de aldrig havde boet i dem. Vid, at Thamud sandelig fornægtede deres Herre! Tag jer i agt, langt væk (fra Allahs nåde) er Thamud!

69. Og sandelig, Vore udsendte (engle) kom til Ibrahim med et glædeligt budskab. De sagde: "Fred!" Ibrahim svarede: "Fred!" Uden at vente for længe, bragte han dem en stegt kalv.
70. Da han så, at de ikke rakte deres hænder ud efter maden, blev han misfornøjet og gemte i sit hjerte en vis frygt for dem. De sagde: "Vær ikke bange, vi er blevet sendt til Luts folk."
71. Hans hustru stod (ved siden af), og hun lo. Så gav Vi hende det glædelige budskab om Ishaq og om Yaqub efter Ishaq.
72. Hun sagde: "Ve mig! Skal jeg føde et barn, når jeg er så gammel, som jeg er, og denne min mand er en ældre mand? Sandelig, dette er en usædvanlig ting."
73. Englene sagde: "Undrer du dig over Allahs befaling? O husets folk! Allahs nåde og velsignelse er over jer. Sandelig, Han er al pris værdig, ophøjet."
74. Da frygten forsvandt fra Ibrahim, og det glædelige budskab var kommet til ham, begyndte han at diskutere med Os om Luts folk.
75. Sandelig, Ibrahim var meget overbærende, medfølende og havde viet sig selv fuldt ud til Allah.
76. "O Ibrahim! Lad denne (sag) ligge. Din Herres afgørelse er (allerede) faldet. Den uafværgelige straf vil ramme dem."
77. Og da Vore udsendte kom til Lut, blev han bekymret for dem, og hans hjerte blev beklemt: Han sagde: "Dette er en vanskelig dag."
78. Og Luts folk kom løbende til ham, og det var dem, der tidligere udførte onde handlinger. Lut sagde: "O mit folk! Her er mine døtre, de er renere for jer. Så frygt Allah, ydmyg mig ikke blandt mine gæster. Findes der ikke en forstandig person blandt jer?"
79. De sagde: "Som du godt ved, har vi ingen interesse i dine døtre. Du ved visselig, hvad vi ønsker."
80. Lut sagde: "Hvis bare jeg havde kræfter til at kæmpe mod jer, eller hvis jeg bare kunne søge ly i en højtliggende fæstning!"
81. Da sagde de udsendte: "O Lut! Vi er din Herres udsendinge. Disse kan aldrig nå (i.e. skade) dig. Drag du med din familie videre i en del af nattetimerne; lad ingen af jer blive tilbage, undtagen din hustru. Sandelig, den straf, som vil ramme dem, vil også ramme hende. Det fastlagte tidspunkt er morgenstunden. Er morgenstunden da ikke nær?"
82. Da Vor befaling kom, væltede Vi byen ved at gøre dens øvre del til dens nedre del, og Vi lod det regne med teglsten over dem, lag efter lag,
83. mærket af din Herre. Og den (straf) er ikke fjern fra de uretfærdige.
84. Og til Madyan (sendte Vi) deres broder Shu'aib. Han sagde: "O mit folk! Tilbed Allah, der findes ingen tilbedelsesværdig Herre ud over Ham, og vær nøje i mål og vægt! Jeg ser, at I lever i velstand, og jeg frygter for jer en straf, der en dag vil omslutte jer fuldstændigt.

85. O mit folk! Giv fuldt mål og fuld vægt i retfærdighed, og formindsk ikke folks ting, når I giver dem noget. Og anstift ikke ufred i landet.
86. Det, som Allah lader blive tilbage (som lovlig fortjeneste), er bedre for jer, hvis I er troende. Jeg er ikke opsynsmand for jer!”
87. De sagde: “O Shu’aib! Er det din bøn, der beordrer dig, at vi skal give slip på dem, som vore fædre tilbad, eller at vi ikke kan gøre, som vi vil med vor ejendom? Sandelig, du er overbærende, forstandig!”
88. Shu’aib sagde: “O mit folk! Hvad, hvis jeg har et indlysende bevis fra min Herre, og Han har forsynet mig med en smuk velsignelse? Jeg ønsker ikke at strides med jer og selv begynde at gøre det, som jeg forbyder jer. Jeg ønsker ikke noget andet end at forbedre, så vidt jeg magter, og min evne kommer kun fra Allah, til Ham alene sætter jeg min lid, og til Ham alene vender jeg mig.
89. O mit folk! Må jeres fjendskab til mig ikke pådrage jer en plage ligesom den, der ramte Nuhs folk eller Huds folk eller Salihs folk. Og Luts folk er ikke langt borte fra jer.
90. Bed om tilgivelse fra jeres Herre; vend jer derefter til Ham i anger. Sandelig min Herre er barmhjertig, elskende.”
91. De sagde: “O Shu’aib! Vi begriber ikke meget af, hvad du siger. Vi ser dig som en svag person i vor midte, og havde det ikke været for din slægt, ville vi have stenet dig, for du er ikke en ærværdig person i vore øjne!”
92. Shu’aib sagde: “O mit folk! Betyder min slægt mere for jer end Allah? Har I vendt Ham ryggen? Sandelig, min Herre har omsluttet alle jeres handlinger.
93. O mit folk! Gør, hvad I magter. Jeg vil gøre (min pligt). Snart vil I få at vide, hvem den ydmygende straf rammer, og hvem der lyver. Vent, og jeg venter med jer.”
94. Og da Vor befaling kom, reddede Vi Shu’aib og dem, som var troende sammen med ham, ved Vor nåde. Og de uretfærdige blev grebet af en frygtelig lyd, så de om morgenen blev liggende faldne på ansigtet i deres hjem,
95. som om de aldrig havde boet i dem. Tag jer i agt! Ned med Madyan, ligesom Thamud gik ned.
96. Sandelig, Vi sendte også Musa med Vore tegn og et tydeligt bevis
97. til Farao og hans fremtrædende mænd. De fremtrædende mænd adlød Faraos befaling, selvom Faraos befaling ikke var ret.
98. Han vil gå foran sit folk på Genopstandelsens Dag, og til slut vil han føre dem ned til Helvedes ild – hvilket elendigt sted at blive ført ned til!
99. En forbandelse fulgte dem i denne verden og (det samme vil ske) på Genopstandelsens Dag. Hvilken elendig gave de har fået!
100. Dette er en af underretningerne om samfundene, som vi beretter for dig; nogle af dem består stadig, mens andre er som jævnet med jorden.
101. Og Vi var ikke uretfærdige mod dem; derimod gjorde de uret mod sig selv. Deres

- afguder, som de tilbad ud over Allah, var dem til ingen nytte, da din Herres afgørelse faldt; de gjorde ikke andet end at forøge deres tab.
102. Sådan er din Herres greb, når Han griber fat i samfundene, fordi de er blevet uretfærdige. Sandelig, Hans greb er smertefuldt, meget strengt.
 103. Sandelig, i disse (underretninger) er der en lære for den, som frygter straffen i det hinsidige. Det er en dag, hvor alle menneskene vil være bragt sammen, og det er en dag, hvor enhver vil være til stede.
 104. Vi udsætter den kun til en fastsat tid.
 105. Når den dag kommer, vil ingen sjæl kunne tale uden Hans tilladelse. Nogle af dem vil være ulykkelige, mens andre vil være lykkelige.
 106. Hvad de ulykkelige angår – de er i ilden; for dem er der et jamrende skrig.
 107. De skal blive der, så længe himlene og jorden eksisterer, medmindre din Herre vil noget andet. Sandelig, din Herre gør, hvad Han vil.
 108. Og hvad de lykkelige angår – de er i Paradiset. Der skal de blive, så længe himlene og jorden eksisterer, medmindre din Herre vil noget andet, en gave uden ende (fra Allah).
 109. Så vær du ikke den mindste smule i tvivl om det, de tilbeder. De tilbeder ikke andet end det, deres forfædre tilbad før dem. Og sandelig, Vi vil give dem deres andel (af straffen) fuldt ud.
 110. Sandelig, Vi gav Musa Bogen, men så blev de uenige om den. Og hvis det ikke havde været for et ord, som på forhånd var afgjort af din Herre, så ville sagen viselig have været afgjort mellem dem, og de er i sandhed i en dyb tvivl om den.
 111. Sandelig, din Herre vil give dem fuldt ud for deres handlinger; sandelig, Hans viden omfatter alt, hvad de gør.
 112. Så stå du fast på den lige vej, sådan som du er blevet befaleet, og også dem, som har angret (over for Allah). Og overtræd ikke (grænsen)! Sandelig, Han ser alt, hvad I gør.
 113. Og vær ikke modtagelig over for de uretfærdige, ellers vil I blive ramt af ilden, og I vil ikke have en eneste hjælper og beskytter ud over Allah. Da vil I ikke blive hjulpet.
 114. Og forret bønnen på begge yderpunkter af dagen og de nære timer af natten. For de gode gerninger sletter de onde gerninger. Dette er en formaning til dem, som tager imod formaningen.
 115. Og vær tålmodig! Sandelig, Allah lader ikke de dydige belønning gå tabt.
 116. Hvorfor var der i samfundene før jer ikke dydige personer, som ville bestræbe sig på at hindre andre fra ufredsstiftelse på jorden, undtagen de få, som Vi frelste? De uretfærdige stræbte kun efter den jordiske velstand, der blev givet dem – de var syndige folk.
 117. Og din Herre er ikke sådan, at Han udsletter byer uretmæssigt, når deres beboere er fromme.

118. Hvis din Herre havde villet, kunne han have gjort menneskene til ét fællesskab. Men de vil forblive uenige,
119. undtagen dem, som din Herre viser nåde. Til dette har Han skabt dem. Og din Herres ord er fuldbyrdet: "Visselig, Jeg vil fylde Helvede med alle (vantro) djinner og mennesker!"
120. Og Vi giver dig alle underretningerne om sendebudene for at styrke dit hjerte. Heri er der kommet sandhed til dig og formaning og en lærerig advarsel til de troende.
121. Og sig til dem, som nægter at tro: "Gør, hvad I formår; det gør vi også.
122. Og vent; vi venter også!"
123. Det usete af himlene og jorden tilhører Allah alene, og til Ham vil enhver sag blive bragt tilbage, så fortsæt med at tilbede Ham, og sæt fortsat din lid til Ham. Og din Herre er ikke uvidende om alt det, I gør.

12. SURAH YUSUF

Surah 12, Yusuf, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 111 ayat. Surahen har fået sit navn efter profeten Yusuf. Dette er Koranens eneste surah, som udelukkende omhandler ét tema.

I Allahs navn, Den Nædigste, Den Barmhjertigste.

1. Alif, Lam, Ra'. Dette er Den oplysende Bogs vers.
2. Sandelig, Vi har åbenbaret den som Koranen på arabisk, sådan at I må forstå den.
3. Vi beretter for dig på bedste vis ved at åbenbare denne Koran; før var du en af de uopmærksomme.
4. Engang sagde Yusuf til sin fader: "O fader! Jeg har set elleve stjerner og solen og månen, jeg så dem bøje sig i respekt for mig."
5. Han sagde: "O min søn!" Fortæl ikke din drøm til dine brødre, ellers vil de nok lægge en fælde for dig. Sandelig, Satan er menneskets tydelige fjende.
6. Således vil din Herre vælge dig, og Han vil lære dig at tyde begivenhederne og fuldbyrde Sin gunst mod dig og Yaqubs afkom, sådan som Han før fuldbyrdede den mod dine forfædre, Ibrahim og Ishaq. Sandelig din Herre er alvidende, alvis."
7. Sandelig, i (beretningen om) Yusuf og hans brødre er der et tegn for dem, som spørger.
8. De (i.e. Yusuf's brødre) sagde: "Visselig, Yusuf og hans broder er vor fader mere kær end os, og vi er en stærkere gruppe. Sandelig, vor fader befinder sig i en tydelig vildfarelse.
9. Dræb Yusuf, eller kast ham langt væk på et fremmed ukendt sted. På den måde vil

jeres faders opmærksomhed kun blive rettet mod jer, og derefter kan I blive retskafne.”

10. En taler blandt dem sagde: “Dræb ikke Yusuf, men kast ham hellere i en dyb, mørk brønd. En eller anden vejfarende vil nok tage ham op, hvis I (absolut) vil gøre (Yusuf) noget!”
11. De sagde: “O vor fader! Hvad er der i vejen med dig, siden du ikke stoler på os, når det gælder Yusuf, selvom vi sandelig er hans velgørere?”
12. Send ham med os i morgen, så han kan spise sig mæt og lege, og sandelig, vi er hans vogtere.”
13. Han sagde: “Sandelig, tanken om, at I tager ham med jer, gør mig trist, og jeg frygter, at ulven vil spise ham, mens I er uopmærksomme.”
14. De sagde: “Hvis ulven skulle spise ham på trods af, at vi er en stærk gruppe, da er vi i sandhed tabere!”
15. De tog ham med sig, og da de var blevet enige om at kaste ham ned i en dyb, mørk brønd, åbenbarede Vi for ham: “Sandelig, du vil minde dem om denne deres gerning, mens de intet aner.”
16. Om aftenen kom de grædende til deres fader.
17. De sagde: “O vor fader! Vi gik bort for at løbe om kap og lod Yusuf være tilbage ved vore ejendele, og så spiste ulven ham. Men du vil ikke tro på os, selvom vi skulle være sandfærdige.”
18. Og de havde smurt falsk blod på hans skjorte. Yaqub sagde: “I har forledt jer selv til noget sådant. Nu er tålmodighed bedre! Og jeg søger hjælp af Allah alene mod det, som I beskriver.”
19. Og der kom en vejfarende karavane, og de sendte deres vandhenter af sted. Han sænkede sin spand ned i brønden og sagde: “Glædelig nyhed! Der er en dreng her!” Og de skjulte ham, idet de anså ham for at være en værdifuld handelsvare. Men Allah var alvidende om alt det, de gjorde.
20. Og de solgte ham for en ynkkelig pris, blot nogle få dirham, fordi de var uinteresserede i ham.
21. Og manden fra Ægypten, som købte ham, sagde til sin hustru: “Pas godt på ham! Det kan være, han bringer os nytte, eller vi kan adoptere ham som en søn.” Og sådan gav Vi Yusuf et bosted i landet, og Vi lærte ham at tyde drømme. Allah har magten til at gennemføre Sin vilje, men de fleste folk ved det ikke.
22. Og da han nåede sin myndige alder, tildelte Vi ham visdom og kundskab, og sådan belønner Vi de dydige.
23. Og hende, han boede hos, forsøgte inderligt at forføre ham; hun lukkede døren og sagde: “Jeg taler til dig, kom nu!” Yusuf sagde: “Jeg søger tilflugt hos Allah! Sandelig, Han er min Herre, Han har givet mig et godt bosted. Sandelig, de uretfærdige vil aldrig opnå den sikre sejr.”
24. Men hun havde uden tvivl bestemt sig for ham, og han ville også have bestemt sig

- for hende, hvis han ikke havde set sin Herres tydelige bevis. Dette, for at Vi kunne holde ham borte fra ondskab og uanstændighed. Sandelig, han var en af Vore rene og oprigtige tjenere.
25. Og begge løb mod døren, og hun rev hans skjorte bagfra, og begge fandt hendes ægtemand ved døren. Hun sagde: "Hvad bør straffen for den person, som har til hensigt at gøre din hustru fortræd, være, andet end fængsling eller en smertelig straf?"
 26. Han (i.e. Yusuf) sagde: "Det var hende, som forsøgte at få sin vilje med mig." Og da vidnede et vidne fra hendes husholdning: "Hvis hans skjorte er revet forfra, da har hun talt sandt, og han er en af løgnerne.
 27. Men hvis hans skjorte er revet bagfra, så har hun løjet, og han er en af de sandfærdige."
 28. Da han så, at skjorten var revet bagfra, sagde han (til sin hustru): "Sandelig, dette hører til jeres list! Sandelig, jeres list er stor.
 29. O Yusuf! Lad det gå (i glemme)! Og du (hustru); bed om tilgivelse for din synd! Sandelig, du er en af de syndige."
 30. Og nogle kvinder i byen begyndte at sige: "Den mægtiges hustru ønsker at forføre sin unge tjener imod hans vilje. Kærligheden har sat sig fast i hendes hjertes indre. Sandelig, vi ser hende i en tydelig vildfarelse."
 31. Da hun hørte deres sladder, sendte hun dem en invitation og arrangerede en sammenkomst for dem. Hun gav hver af dem en kniv og sagde (til Yusuf): "Gå ud til dem!" Da de fik ham at se, begyndte de at ophøje ham og skar sig i hænderne, og så udbød de: "Storslået er Allah! Dette er ikke et menneske, han må være en op-højet engel."
 32. Hun sagde: "Det er ham, som I bebrejdede mig for. Og uden tvivl; det var mig, som forsøgte at forføre ham, men han forblev ærefuld. Men hvis han nu ikke gør det, jeg siger, så vil han visselig havne i fængsel, og han vil visselig blive vanæret."
 33. Han (i.e. Yusuf) sagde ydmygt: "Min Herre! Fængslet er mig langt kærere end det, de opfordrer mig til. Og hvis Du ikke afvender deres list fra mig, kan jeg være tilbøjelig til at indvilge og vil ende med at blive en af de uforstandige."
 34. Hans Herre godtog hans bøn og afvendte deres list fra ham. Sandelig, Han er Den Althørende, Den Alvidende.
 35. Derefter fandt de det (bedst) at fængsle ham for en tid – selv efter at de havde set alle beviserne (på hans uskyld).
 36. Og to unge mænd kom i fængsel sammen med ham. Den ene af dem sagde: "Jeg så mig selv presse vin fra druerne," og den anden sagde: "Jeg så mig selv bære brød på mit hoved, og fuglene spiste deraf." (De sagde:) "Fortæl os, hvad det betyder. Sandelig, vi ser, at du er en af de dydige."
 37. Han (i.e. Yusuf) sagde: "Den mad, som I bliver forsynet med, vil ikke nå jer, og jeg vil fortælle jer begge om drømmenes tydning, før den når jer. Dette er fra den

- kundskab, som min Herre har givet mig. Sandelig, jeg har givet afkald på det folks religion, som ikke tror på Allah, og de er fornægttere af det hinsidige.
38. Og jeg følger mine fædres religion; Ibrahims, Ishaqs og Yaqubs. Vi har ingen ret til at sætte noget som helst ved siden af Allah. Dette er Allahs velvilje mod os og menneskeheden, men de fleste folk viser ikke taknemmelighed.
39. O mine fængselsfæller! Er flere guder bedst, eller er Allah, Den Ene, Den Altovervindende?
40. Dem, som I tilbeder ud over Allah, er ikke andet end navne, som I og jeres forfædre har opfundet. Allah har ikke sendt nogen som helst bemyndigelse ned for dem. Afgørelsen er Allahs alene. Han har befalet jer at tilbede Ham alene. Det er den rette religion. Men de fleste mennesker ved det ikke.
41. O mine fængselsfæller! Hvad angår den ene af jer, så vil han skænke sin hersker vin. Hvad angår den anden, så vil han blive korsfæstet, og fuglene vil spise af hans hoved. Afgørelsen om det, som I spørger om, er blevet taget.”
42. Og han sagde til den ene af de to, som han vidste, ville blive befriet: “Nævn mig for din hersker (i.e. kongen, Farao).” Men Satan fik ham til at glemme at nævne (ham) for sin hersker, så han (i.e. Yusuf) forblev i fængsel i flere år endnu.
43. Og kongen sagde: “Jeg så syv fede køer, og de blev fortæret af syv magre køer, og jeg så syv grønne kornaks og syv tørre. O I stormænd! Udlæg min drøm, hvis I kan tyde drømme.”
44. De sagde: “(Det er) indviklede drømme, og vi har ikke kundskab om sådanne drømme.”
45. Og den ene af de to (tidligere fanger), som var blevet løsladt, huskede da, efter lang tid, og sagde: “Jeg skal fortælle jer om dens tydning, send mig (til Yusuf)!”
46. “Yusuf, du den sandfærdige! Giv os et svar; der er syv fede køer, som bliver fortæret af syv magre køer, og der er syv grønne kornaks og syv tørre. Måske kan jeg vende tilbage til menneskene, sådan at de måske forstår.”
47. Han (i.e. Yusuf) sagde: “Dyrk i syv år, som I altid har gjort, og gem høsten, undtagen en lille mængde, som I kan spise.
48. Efter det vil der komme syv tørkeår; de vil fortære det, som I har (oplagret) fra før, undtagen en lille smule, som I skal have.
49. Men efter dette vil der komme et sådant år, hvor menneskene vil få rigeligt med regn, og da vil de opnå et rigt høstudbytte.”
50. Og kongen sagde: “Bring ham til mig!” Da budbringeren nåede ham, sagde han (i.e. Yusuf): “Vend tilbage til din hersker, og spørg ham, hvordan det er med de kvinder, som skar sig i hænderne. Sandelig, min Herre er altidende om deres lumskede planer.”
51. Han (i.e. kongen) spurgte (kvinderne): “Hvad overgik jer, da I forsøgte at forføre Yusuf og fjerne ham fra hans ærefuldhed?” De svarede: “Måtte Allah bevare os! Vi har ikke fundet noget umoralsk i ham (i.e. Yusuf).” Den mægtige herres hustru

- sagde: "Nu er sandheden kommet frem; jeg forsøgte at forføre ham for at opnå min vilje, og det er ham, som i sandhed er en af de sandfærdige."
52. (Yusuf sagde:) "(Jeg efterspurgte denne tilståelse) så det bliver klart for ham, at jeg i hans fravær sandelig ikke forrædte ham. Sandelig, Allah lader ikke forrædernes svig blive vellykket."
 53. Jeg hævder ikke at være skyldfri. Sandelig, selvet befaler det onde, undtagen det, som min Herre viser nåde (imod og tilgiver). Sandelig, Min Herre er tilgivende, barmhjertig."
 54. Herskeren sagde: "Bring ham til mig, jeg vil gøre ham til min betroede (rådgiver)." Da han talte med ham, sagde han (i.e. herskeren): "I dag indtager du en vigtig plads hos os, du er (en) betroet (rådgiver)."
 55. (Yusuf sagde:) "Sæt mig over landets lagre. Sandelig, jeg er i stand til at passe på dem, jeg ved (hvordan de skal forvaltes)."
 56. På den måde gav Vi Yusuf myndighed i landet. Han kunne bosætte sig, hvor han end ville. Vi skænker Vor nåde til den, Vi vil. Og Vi lader ikke de dydiges løn gå tabt.
 57. Det hinsidiges belønning, som tilkommer dem, som tror og viser gudsfrygt, er i sandhed endnu bedre.
 58. Da kom Yusufs brødre og fik foretræde hos ham. Han genkendte dem, men de genkendte ham ikke.
 59. Da (Yusuf) fik klargjort deres forsyninger, sagde han: "Bring mig jeres broder fra fædrene side. Ser I da ikke, at jeg giver jer med fuldt mål, og at jeg er den bedste vært?"
 60. Hvis I ikke bringer ham til mig, vil I ikke få en eneste tønne (korn) af mig. Kom (da) ikke nær mig."
 61. De sagde: "Vi vil bede hans fader om at sende ham – det vil vi sandelig gøre."
 62. (Yusuf sagde) til sine tjenere: "Læg deres varer (tilbage) i deres last. Måske bliver de klar over det, når de er vendt tilbage til deres familie, og så vil de komme tilbage hertil."
 63. Da de kom tilbage til deres fader, sagde de: "O vor fader! (Enhver) tønne (korn) er blevet os nægtet. Send (denne gang) vores broder med os, så vi kan få (flere) tønder korn. Sandelig, vi vil være hans vogtere."
 64. (Yaqub sagde: "Skulle jeg betro jer ham på samme måde, som jeg tidligere betroede jer hans broder?" Allah er Den bedste Vogter. Han er Den Barmhjertigste af de barmhjertige.
 65. Da de åbnede deres oppakning, fandt de deres varer, tilbagesendt med dem. De sagde: "O vor fader! Hvad mere kan vi ønske os? Vore penge er endda tilbagebetalt til os. Vi kan skaffe vor familie (mere) forsyning. Vi vil beskytte vor broder og få en kamellast af forsyninger oveni, blot lidt (af, hvad der er muligt)."
 66. (Yaqub sagde:) "Jeg vil ikke sende ham af sted sammen med jer, før jeg får et løfte

- (af jer) ved Allah om, at I med sikkerhed vil bringe ham tilbage til mig, medmindre I bliver overfaldet (og kommer til at være helt hjælpeløse)!” Da de gav ham deres løfte, sagde Yaqub: “Allah er garant for alt det, vi her siger!”
67. Yaqub sagde: “O mine sønner! Gå ikke ind (i Ægypten) fra én port, men gå ind ad forskellige porte. Jeg kan (dog) på ingen måde værgе jer mod Allah. Afgørelsen tilhører Allah alene. Til Ham har jeg sat min lid. De, som sætter deres lid (til nogen), må sætte deres lid til Allah alene.”
 68. Og da de gik ind (i Ægypten) således, som deres fader havde befalet dem, kunne dette på ingen måde værgе dem mod Allah, kun kom Yaqubs ønske i hans hjerte dermed til syne. Sandelig, Yaqub havde viden, for Vi havde givet ham viden. Men de fleste folk ved ikke (derom).
 69. Da (brødrene) fik foretræde for Yusuf, trak denne sin broder til sin side og sagde: “Sandelig, jeg er din broder. Vær ikke bekymret over alt det, som de (tidligere) har gjort!”
 70. Da Yusuf fik klargjort deres forsyninger, lagde han et bæger i sin broders oppakning. Derefter råbte en budbringer (efter dem): “O karavane (stands)! I er sandelig tyve!”
 71. (Yaqubs sønner) vendte sig mod dem og sagde: “Hvad savner I da?”
 72. De sagde: “Vi savner herskerens bæger. Der er en kamellast (i belønning) til den, som bringer det (tilbage). Det skal jeg sørge for.”
 73. (Yaqubs sønner) sagde: “Ved Allah! I har vel nu lært (os at kende). Sandelig, vi er ikke kommet her til landet for at stifte ufred. Ej heller er vi tyve.”
 74. De sagde: “Hvis I nu er løgnere, hvad er da straffen?”
 75. De sagde: “Straffen til den, i hvis oppakning det bliver fundet, skal være ham selv. Det er sådan vi afstraffer de uretfærdige!”
 76. Derpå begyndte Yusuf at lede i deres oppakning før i sin broders. Til sidst tog han bægeret ud af sin broders oppakning. Således gjorde vi brug af en plan for Yusuf. Ellers ville han ikke have formået at tilbageholde sin broder ifølge herskerens love og regler, medmindre Allah havde villet det. Vi vil ophøje den, Vi vil, med høj rang. Over enhver, som har viden, er der én, som har mere viden.
 77. De sagde: “Hvis han har stjålet, så har hans broder også stjålet tidligere.” Yusuf skjulte disse (ord) i sit hjerte; han afslørede intet over for dem. Yusuf sagde (for sig selv): “Jeres tilstand er endnu værre. Allah er alvidende om alt det, som I omtaler.”
 78. De sagde: “O du mægtige! Han har en fader, som er meget gammel. Tilbagehold derfor en af os i hans sted. Sandelig, vi ser, at du er en af de godmodige.”
 79. Han (i.e. Yusuf) sagde: “Vi søger tilflugt hos Allah mod at pågribe en anden person end den, vi fandt vor ejendel hos. For da ville vi sandelig være en af de uretfærdige.”
 80. Da de havde mistet håbet for ham, trak de sig til side, hviskende. Den ældste broder sagde: “Ved I ikke, at jeres fader har fået et løfte af jer ved Allahs navn, og

- (husker I ikke også) den ugerning, vi begik, hvad Yusuf angår? Jeg vil ikke forlade dette sted, før min fader tillader mig det, eller Allah træffer en afgørelse om mig. Han er Den bedste Dommer blandt alle dommere.
81. Vend I tilbage, og sig til jeres fader: 'O vor fader, tro os, din søn har stjålet. Vi har kun bevidnet, hvad vi kendte til. Og vi er heller ikke vogtere af det usete.
 82. (Hvis du betvivler os) spørg da (indbyggerne i) byen, hvor vi var, og karavanen, vi rejste med. Sandelig, vi er sandfærdige."
 83. (Da de havde gjort således) sagde Yaqub: "Nej, I er blevet narret af jeres egoer til at gøre noget sådant. Nu er tålmodighed det bedste. Forhåbentlig bringer Allah dem alle sammen tilbage til mig. Sandelig, Han er Den Alvidende, Den Alvide."
 84. (Yaqub) vendte sig bort fra dem og sagde: "O hvor stor er min sorg over Yusuf!" Hans øjne blev hvide af dyb sorg, hvorefter han gemte sorgen i sit hjerte.
 85. De sagde: "Du bliver ved med at mindes Yusuf. Ved Allah, enten bliver du syg af al din sorg og visner hen, eller du bliver en af dem, som rammes af undergang."
 86. (Yaqub) sagde: "Jeg udtrykker min sorg og bekymring til Allah alene. Jeg ved fra Allah (så mange) ting, som I ikke ved.
 87. O mine sønner! Drag af sted; bring en nyhed om Yusuf og hans broder. Mist ikke håbet om Allahs beroligende nåde. For sandelig, kun vantro folk mister håbet om Allahs nåde."
 88. Da de (igen) fik foretræde for ham (i.e. Yusuf), sagde de: "O Du mægtige! Både vi og vores familie er tyngt af modgang. Vi er kommet med en ikke nævneværdig pengesum. Giv os igen fuldt mål. Giv os også almisser. For Allah belønner velgørere."
 89. (Yusuf) sagde: "Ved I, hvad I har gjort mod Yusuf og hans broder i jeres uvidenhed?"
 90. De sagde: "O! Er du virkelig Yusuf?" Han sagde: "Jeg er Yusuf. Og dette er min broder. Sandelig, Allah har skænket os af Sin nåde. For sandelig, hvem der end viser (Allah) guds frygt og holder ud i tålmodighed – Allah vil i sandhed ikke lade de dydiges løn gå tabt."
 91. (Brødrene) sagde: "Ved Allah! Sandelig, Allah har gjort dig os overlegen. Vi var visse skyldige."
 92. (Yusuf) sagde: "Ingen dadel over jer i dag! Måtte Allah tilgive jer. Han er Den mest Tilgivende blandt dem, der tilgiver.
 93. Bring min fader denne min skjorte og læg den på hans øjne. Han vil få sit syn tilbage. Og bring mig hele jeres familie."
 94. Da karavanen drog af sted, sagde deres fader (Yaqub): "Selvom I skulle anse mig for senil, sandelig, jeg fornemmer Yusufs lugt."
 95. (De tilstedeværende) sagde: "Ved Allah, sandelig, du befinder dig stadig i din gamle vildfarelse."
 96. Men da budbringeren kom med det glædelige budskab og lagde den (i.e. skjorten)

- over hans ansigt, og han med det samme kunne se, sagde han: "Sagde jeg ikke til jer, at jeg sandelig ved ting fra Allah, som I ikke ved?"
97. De sagde: "O vor fader! Bed om tilgivelse for os for vores synder. Vi var sandelig skyldige."
98. Han sagde: "Jeg vil bede min Herre om tilgivelse for jer. Sandelig, Han er Den mest Tilgivende, Den Barmhjertigste."
99. Da de derefter fik foretræde (for Yusuf), omfavnede han sine forældre, og han sagde: "Med Allahs vilje, gå alle sammen sikkert ind i Ægypten(s by)."
100. Han satte sine forældre på sin trone. Alle knælede de for ham. (Yusuf) sagde: "O min fader! Dette er lige præcis virkeliggørelsen af min tidligere drøm. Visselig, min Herre har virkeliggjort den. Visselig, Han har vist mig godhed. Han befriede mig fra fanghullet. Da Satan havde skabt splid mellem mig og mine brødre, bragte Han jer (hertil) fra ørkenen. Sandelig, min Herre gør alting godt til mindste detalje, som Han vil. Han er Den Alvidende, Den Alvise."
101. "Herre! Du gav mig herredømme og lærte mig at tyde begivenhederne (i drømme). O Du, som skabte himlene og jorden, både på jorden og i den hinsidige verden er Du min velynder. Tag mit liv som værende et af dem, som underkaster sig. Gør mig til en af de retskafne."
102. Dette er en af underretningerne om det usete. Vi åbenbarer den for dig. Du var ikke til stede, da de lagde listige planer om at udføre deres ugering.
103. Hvor megen iver, du end udviser, vil de fleste mennesker ikke tro.
104. Du beder dem ikke om løn for dette (budskab). Denne (i.e. Koranen) er kun en formaning for alle verdener.
105. I himlene og på jorden findes der adskillige tegn, men (menneskene) vender sig bort fra dem, træder på dem og går forbi.
106. De fleste af dem tror ikke på Allah alene, men sætter (afguder) ved Hans side.
107. Føler de sig trygge i forhold til Allahs omsluttende straf, som vil ramme dem, eller i forhold til Timens pludselige indtræffen, når de intet aner?
108. Sig: "Dette er min vej. Jeg og dem, som følger mig, kalder til Allah ud fra indsigt. Allahs herlighed er stor. Jeg er ikke en af afgudsdyrkerne!"
109. De (sendebude), Vi sendte før dig, var også blot mænd af byers folk, som Vi sendte åbenbaringer til. Har de (i.e. afgudsdyrkerne) mon aldrig vandret rundt på jorden for at se, hvad enden blev for dem, som var før dem? Den hinsidige verden er sandelig bedre for dem, som viser gudsfrygt. Vil I da ikke tænke efter?
110. Netop da sendebudene mistede håbet, og de begyndte at tro, at de blev fornægtet (af deres folk), kom Vor hjælp til dem. Så frelste Vi dem, Vi ville. Vor straf mod de syndige folk vil derimod ikke blive afværget.
111. Sandelig, der er en lære i deres historier for de forstandige. Denne (Koran) er ikke et ord, der kan opdiges, derimod bekræfter den det, som var før den. Den er altings detaljeret forklaring og retledning og nåde for folk, som tror.

13. SURAH AL-RA'D

Surah 13, Al-Ra'd, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 43 ayat. Den har fået sit navn efter ordet "ra'd" (torden), omtalt i ayat 13.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertigste.

1. Alif, Lam, Mim, Ra'. Dette er Bogens tegn. Denne (Koran), som er åbenbaret for dig fra din Herre, er sandheden. Men de fleste folk tror ikke.
2. Allah er Den, som har hævet himlene uden støttepiller, (sådan som) I ser. Der-
efter satte Han sig på Tronen (*istawa 'ala Al-'Arsh*). Han bragte solen og månen
under Sin befaling, enhver af dem bevæger sig indtil en fastsat tid. Alle sager til-
rettelægger Han. Han forklarer tegnene, sådan at I må få klar viden om, at I skal
møde jeres Herre.
3. Han er Den, som udbredte jorden, og på den skabte Han bjerge og floder. Og af
alle frugter skabte Han et par. Han følger natten til dagen. I dette er der sandelig
tegn for dem, som vil tænke efter.
4. På jorden findes der områder ved siden af hinanden, druehaver, majsmarker, dad-
delpalmer i klynger og enkeltvis, alle vandet med samme vand. Alligevel giver Vi
nogle af dem flere frugter end andre. Også i dette er der sandelig tegn for dem,
som vil bruge deres forstand.
5. Hvis du forundres, er dette deres udsagn det egentligt forundringsværdige: "Når vi er
blevet til jord, skal vi da blive skabt på ny?" Det er dem, som ikke vil kendes ved deres
Herre. Det er dem, rundt om hvis halse hænger lænker. Og det er dem, som er Helve-
des beboere. De vil forblive der til evig tid.
6. De (i.e. afgudsdyrkerne) ønsker straks det onde af dig før det gode. Men, sande-
lig, der har været adskillige eksempler på plage for dem. Og sandelig, din Herre er
fuld af nåde mod menneskene, på trods af deres uretfærdighed. (Men) din Herres
straf er også meget streng.
7. De vantro siger: "Skulle der ikke have været sendt et tegn ned til ham fra hans
Herre?" Du er blot en advarer, og der er en retleder for ethvert folk.
8. Allah ved, hvad enhver kvinde bærer på i sit liv, hvad livmoderen frembringer af
lidt eller meget. Hos Ham er alting i sit bestemte mål.
9. Han er alvidende om det sete og det usete. Han er Den Almægtige, Den Højest-
stående.
10. Den af jer, der skjuler sin tale, og den, der gør den tydelig, den, der slører sig (i
mørket) om natten, og den, der begiver sig på vej om dagen, (for Allahs viden) er
alle lige.
11. For ham (og ethvert menneske) er der nogle (engle), som kommer i tæt rækkeføl-
ge foran ham og bag ham, de vogter over ham på Allahs befaling. Sandelig, Allah
forandrer intet folks tilstand, før de selv foretager en forandring i deres indre. Og

når Allah vil straffe et folk, er der intet, der kan afværge det. For dem er der heller ingen anden hjælper end Ham.

12. Han er Den, der viser jer lyset for at indgyde jer frygt og håb, og (Han) frembringer de tunge skyer.
13. Tordenen med lovprisning og englene med guds frygt for Ham, de forherliger Ham. Han sender tordenkiler og rammer hermed den, Han vil. Alligevel strides de om Allah. Stor er Hans almagt, og streng Hans straf.
14. Ham tilhører sandhedens invitation. Og dem, som de påkalder ud over Ham, de kan på ingen måde høre dem. Med dem er det ligesom med den, der strækker begge sine håndflader ud mod vandet, for at vandet skal nå hans mund; vandet vil aldrig nå ham. De vantro påkaldelse fører ikke til andet end at forblive i vildfarelsen.
15. Alle, som er i himlene og på jorden, knæler i tilbedelse af Allah, og deres skygger (ligeså) om morgenen og om aftenen, velvilligt eller uden deres vilje.
16. Sig: "Hvem er himlenes og jordens Herre?" Sig: "Allah!" Sig: "Så hvorfor har I taget til jer, ud over Ham, de (afguder) som velyndere, som hverken formår at gøre sig selv nytte eller at påføre skade?" Sig: "Kan den blinde og den seende være lige? Eller kan mørket og lyset være lige? Har de fundet på sådanne ligeværdige for Allah, som har skabt (ting), ligesom Allah skaber (Sit skaberværk)?" Sig: "Allah er altings skaber. Han er én, Den Enerådende."
17. Han sendte vand ned fra himlen, så floderne stømmede til (for) fuld styrke. Så tog strømmen skummet, der steg til overfladen. De ting, som bliver smeltet i ilden for at lave smykker eller andre varer, fra dem danner der sig et lignende skum. På samme måde lader Allah sandheden og falskheden støde sammen, så (det nytteløse) skum bliver kastet bort, mens det, som er nyttigt for menneskene, bliver tilbage på jorden. Sådan giver Allah eksempler.
18. De, som følger deres Herres befaling, for dem er der noget endnu bedre. Og hvis de, som ikke følger Hans befaling, havde alt, hvad der findes på jorden, og endda det dobbelte oveni, ville de sandelig give det bort (til gengæld for deres frelse). De vil få den værste opgørelse (over det jordiske livs regnskab). Helvede vil være deres bosted. Hvor elendigt et opholdssted det er!
19. Kan den, som ved, at det, som er åbenbart for dig fra din Herre, er sandheden, være lig den, som er blind? Sandheden er, at det kun er de visdomsfulde, som tager formaning til sig.
20. De, som opfylder deres pagt med Allah og ikke bryder deres ord og deres ed,
21. og som adlyder det, som Allah har befaleet skal adlydes, og frygter deres Herre og frygter et dårligt regnskab,
22. og som viser tålmodighed, idet de søger deres Herres tilfredshed, og forretter bønnen og giver ud af det, Vi har forsynet dem med, hemmeligt og åbenlyst, og med det gode udvisker det onde, for dem er der et godt resultat i det hinsidige:
23. Paradisets velsignede haver. Der vil de gå ind og også dem af deres fædre og deres

- hustruer og deres børn, som var retfærdige, og englene vil komme til dem fra enhver port.
24. "Fred være med jer som en belønning for jeres tålmodighed!" Hvor skønt det hinsidiges slutresultat er!
 25. Og de, som bryder pagten med Allah efter at have indgået den og bryder det bånd, som Allah har befaleet at sammenknytte, og anstifter ufred i landet, for dem er der Allahs forbandelse og det værste bosted.
 26. Allah forøger forsyningen for den, Han vil, og formindsker den for den, Han vil. Og de (vantro) er glade for det jordiske liv, selvom det jordiske liv i sammenligning med det hinsidige ikke er andet end nytteløse ting.
 27. Og de vantro siger: "Skulle der ikke være sendt et tegn ned til ham fra hans Herre?" Sig: "Sandelig, Allah lader den, Han vil, fare vild, og Han retleder den, som vender sig til Ham."
 28. Det er dem, som tror, og hvis hjerte bliver fredfyldt ved at påmindes Allah. Vid, at hjertet kun finder ro ved at påmindes Allah!
 29. Til dem, som tror og udfører gode gerninger, er givet lykke og et skønt bosted.
 30. Sådan har Vi sendt dig til et samfund, før hvilket andre samfund er kommet og gået, for at du skal recitere det, som Vi har åbenbaret for dig, for dem. Men de fornægter Den Nädigste. Sig: "Han er min Herre! Der findes ingen anden gud end Ham. Til Ham alene sætter jeg min lid! Og til Ham alene er (den endelige) tilbagevenden!"
 31. En sådan Koran! Hvis man kunne flytte bjerge med den eller opdele jorden med den eller få de døde til at tale, men al befaling tilhører Allah alene. Ved de troende stadig ikke, at hvis Allah havde villet, kunne Han visse have retledt alle menneskene? De vantro (derimod): Indtil Allahs løfte når dem, vil de, på grund af deres dårlige gerninger, fortsat blive ramt af en stor ulykke, eller den vil (bo)sætte sig i nærheden af deres bosteder. Sandelig, Allah bryder ikke Sit løfte.
 32. Og sandelig, også før dig blev sendebude latterliggjort, og Jeg gav de vantro en tidsfrist. Derefter greb Jeg fat i dem. (Se) hvordan Min straf var!
 33. Hvem er der andre end Ham, som fører tilsyn med alle sjæles handlinger? De har sat andre ved Allahs side. Sig: "Nævn dem da ved navn! Underretter de om noget, som Han ikke kender til på jorden? Eller (udtaler) I bare tomme ord?" Tværtimod, de vantros listige planer forekom dem attraktive, og de er blevet hindret fra den rette vej. Den, Allah lader fare vild, kan ingen retlede mere.
 34. I det jordiske liv er der straf for dem. Men det hinsidiges straf er endnu hårdere. For dem er der ingen beskytter mod Allah.
 35. Sådan er Paradiset, som er lovet de gudfrygtige: Der er rindende bække. Evig er dets frugter og dets skygge. Sådan vil enden for de gudfrygtige være. De vantros endemål er derimod ilden.
 36. De, som Vi har givet Bogen til, glædes over det, som er blevet åbenbaret for dig. Men blandt grupperne er der også nogle, som fornægter dele heraf. Sig: "Jeg er

blevet befalet kun at tilbede Allah og ikke sætte andre ved siden af Ham. Ham alene påkalder jeg. Min tilbagevenden er til Ham alene.”

37. På den måde har Vi åbenbaret den som en visdom på arabisk. Sandelig, hvis du følger deres ønsker, efter at have modtaget (denne) kundskab (gennem åbenbaring), da vil der for dig ikke være nogen velyndere eller beskyttere mod Allah.
38. Sandelig, Vi har sendt sendebude før dig og skænket dem hustruer og efterkommere. Det tilkommer ikke et sendebud at komme med et tegn, undtagen med Allahs tilladelse. Alting sker til en nedskrevet fastsat tid.
39. Allah udsletter og bekræfter, hvad Han vil. Hos Ham er Bogens Kilde (*Umm Al-Kitab*).
40. Om Vi viser dig en del af det, Vi har lovet dem, eller om Vi lader dig dø (for du får det at se) – din pligt er alene at videreformidle. Opgørelsen tilhører Os alene.
41. Så de da ikke, at Vi sandelig vender Os mod jorden, og Vi formindsker den fra dens sider? Allah befaler. Ingen kan stille Ham til regnskab for Hans befaling. Han er hurtig til at gøre regnskabet op.
42. Sandelig, også andre før dem har lagt listige planer. Men alle listige planer tilhører Allah alene. Han ved, hvad enhver fortjener. De vantro vil snart få at vide, hvem det jordiske livs ende(mål) tilhører.
43. De vantro siger: “Du er ikke et sendebud!” Sig: “Allah er mere end nok som vidne mellem mig og jer og også dem, som har kundskab om Bogen.”

14. SURAH IBRAHIM

Surah 14, Ibrahim, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 52 ayat. Fordi profeten Ibrahim og hans familie omtales deri, har surahen fået dette navn.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Alif, Lam, Ra'. Dette er en bog, som Vi har åbenbaret for dig, for at du med din Herres tilladelse skal føre menneskene ud af mørket til lyset, til Den Almægtiges, Den mest Lovprisningsværdiges vej.
2. Allah er Ham, som alt, hvad der er i himlene og på jorden, tilhører. Ve de vantro for den smertelige straf (som vil ramme dem),
3. dem, der elsker det jordiske liv mere end det hinsidige, dem, der hindrer (menneskene) fra Allahs vej og ønsker at gøre den snoet. De befinder sig i en dyb vildfarelse.
4. Vi har ikke sendt noget sendebud med andet end sit folks sprog, for at han skal kunne forklare (det åbenbarede budskab) helt tydeligt for dem. Og Allah lader den, Han vil, fare vild, og Han retleder den, Han vil. Han er Den Almægtige, Den Alvise.

5. Sandelig, Vi sendte Musa med Vore tegn: "Før dit folk ud af mørket til lyset, og påmind dem om Allahs dage." Der er sandelig mange tegn for alle dem, som holder ud i tålmodighed og viser taknemmelighed.
6. (Og husk) da Musa sagde til sit folk: "Husk Allahs velsignelse over jer. Han frelst jer fra Faraos folk, der udsatte jer for store lidelser, dræbte jeres sønner og kun lod jeres kvinder leve." I dette er der en stor prøvelse fra jeres Herre Den Almægtige.
7. Og da jeres Herre kundgjorde dette: "Sandelig, hvis I viser taknemmelighed, vil Jeg visselig forøge jer (es gunst). Sandelig, hvis I er utaknemmelige, så er Min straf visselig meget smertefuld!"
8. Musa sagde: "Selvom I, og alle, som befinder sig på jorden, skulle vise utaknemmelighed, så er Allah visselig rig, mest lovprisningsværdig.
9. Har underretningen ikke nået jer om dem, der var før jer: Nuhs folk, 'Ad og Thamud og dem, som ingen andre end Allah kender? Deres sendebude bragte dem helt tydelige beviser, men de førte deres hænder til deres munde og sagde: "Vi fornægter det, som er sendt til jer, og vi er i dyb tvivl om det, I inviterer til."
10. Deres sendebude sagde: "Nærer I tvivl om Allah, som skabte himlene og jorden og kalder jer (til den sande religion) for at tilgive jer jeres synder og give jer en frist indtil en fastsat tid?" De sagde: "I er ikke andet end mennesker, ligesom os. I ønsker kun at vende os bort fra de ting, vore forfædre tilbad. Så bring os da en tydelig autoritet!"
11. Deres sendebude sagde til dem: "Vi er blot mennesker ligesom jer. Men Allah skænker af Sin nåde til den af Sine tjenere, Han vil. Uden Allahs tilladelse kan vi ikke komme til jer med klar autoritet. De troende må sætte deres lid til Allah alene.
12. Og hvorfor skulle vi ikke sætte vor lid til Allah, som har vist os den rette vej? Vi vil sandelig udholde de lidelser, I udsætter os for. Og dem, som sætter deres lid, skal sætte deres lid til Allah alene."
13. De vantro sagde til deres sendebude: "Vi vil så sandelig enten drive jer ud af vort land, eller også må I vende tilbage til vor religion." Derpå åbenbarede deres Herre for dem (i.e. sendebudene): "Vi vil sandelig tilintetgøre de uretfærdige,
14. og efter dem vil Vi bosætte jer i landet. Dette (er lønnen), som tilkommer dem, som frygter Min domstol og Min trussel."
15. (Sendebudene) bad om hjælp, og de, som stædigt modsatte sig, mødte deres undergang og gik til grunde.
16. Herefter følger Helvede. Han vil (der) få betændt vand at drikke.
17. Han vil drikke det modvilligt, han vil ikke magte at synke det, og døden vil komme til ham fra alle sider, men han vil ikke kunne dø. Og efter det vil en endnu hårdere straf ramme ham.
18. De, der fornægter deres Herre, det, de bedrev, er som aske, som bliver blæst bort af en kraftig vind på en stormfuld dag. De vil ikke magte at gribe fat i noget som helst af det, de bedrev. Dette er den dybe vildfarelse.

19. Ser du ikke, at Allah har skabt himlene og jorden med sandhed? Hvis Han vil, kan Han udslutte jer og frembringe en ny skabelse.
20. Det er ikke vanskeligt for Allah.
21. De vil blive bragt sammen (på Genopstandelsens Dag) og møde op foran Allah, og de svage vil sige til de hovmodige: "Vi fulgte jer. Kan I nu fjerne bare en lille del af Allahs straf fra os?" Og de vil sige: "Hvis Allah havde retledt os, ville vi viselig have vist jer den rette vej. Om vi nu jamrer eller holder ud, det kommer ud på ét. For os er der intet tilflugtssted."
22. Når afgørelsen er fuldbgyrdet, vil Satan sige: "Sandelig, Allah fortalte jer sandheden. Jeg har også lovet jer noget, men holdt ikke mit løfte. Og jeg havde ingen magt over jer. Jeg kaldte kun på jer, og I besvarede mit kald. Læg nu ikke skylden på mig. Bebrejd kun jer selv. Jeg kan ikke redde jer, ej heller kan I redde mig. Jeg tager afstand fra, at I forhen ligestillede mig med Allah! Sandelig, en smertefuld straf er de uretfærdiges fortjeneste."
23. De, som udfører gode gerninger, vil med deres Herres tilladelse blive ført ind i Paradisets haver, hvor bække rinder; der vil de forblive til evig tid. Deres hilsen vil der være: "Fred!"
24. Ser du ikke, hvordan Allah har givet dig et eksempel? Et smukt ord er ligesom det rodfæstede træ, hvis grene når til himlen.
25. Det giver frugt til enhver tid på sin Herres befaling. Allah gør eksemplerne tydelige for menneskene, for at de må tage imod formaningen.
26. Og et urent ord er ligesom det urene træ, som bliver rykket op med rode fra jordens overflade, og som ikke har mulighed for at blive stående fast.
27. Allah befæster de troende med faste ord i det jordiske liv og i det hinsidige. Men de uretfærdige lader Allah fare vild. Og Allah gør, som Han vil.
28. Ser du ikke dem, som har byttet Allahs gunst bort med vantro og ført deres folk ind i undergangens bosted,
29. Helvede, hvor de vil havne? Hvor elendigt et opholdssted det er!
30. De har sidestillet andre med Allah for at forville (menneskene) bort fra Hans vej. Sig: "Mor jer (for nu). For sandelig, jeres endemål er ilden!"
31. Sig til Mine tjenere, som tror, at de skal forrette bønnen og give både hemmeligt og åbenlyst af forsyningen, som Vi har skænket dem, før den dag kommer, hvor ingen handel vil finde sted og ej heller venskab.
32. Allah er Den, som har skabt himlene og jorden. Han nedsender vand fra himlen og frembringer hermed frugter som forsyning til jer. Og Han har sat skibe i jeres tjeneste, for at de skal flyde på havet ved Hans befaling, og Han har sat floderne i jeres tjeneste.
33. Og i jeres tjeneste har Han sat solen og månen. Også natten og dagen har Han sat i jeres tjeneste.
34. Og Han har givet jer alt, I har bedt om. Og hvis I ønsker at tælle Allahs velsignel-

- ser, vil I ikke kunne tælle dem. Sandelig, mennesket er meget uretfærdigt, meget utaknemmeligt.
35. Og (husk) da Ibrahim sagde: "Min Herre! Gør denne by til et trygt sted, og hold mig og mine sønner borte fra at tilbede afguder.
 36. Min Herre! Disse (afguder) har vildledt mange mennesker. Den, som følger mig, hører til (hos) mig, og hvis nogen går imod mig, så er Du sandelig tilgivende, nådefuld.
 37. Vor Herre! Sandelig, jeg har bosat noget af mit afkom i den ufrugtbare dal, ved siden af Dit hellige Hus. Dette, vor Herre, for at de må forrette bønnen. Gør Du menneskers hjerter velvillige over for dem. Og forsyn dem med frugter til underhold, sådan at de må blive taknemmelige.
 38. Vor Herre! Sandelig, hvad vi end skjuler eller gør synligt, det ved Du. Og intet som helst kan hemmeligholdes for Allah, hverken på jorden eller i himlene.
 39. Al pris tilkommer Allah alene, som på trods af (min) alderdom gav mig Ismail og Ishaq. Sandelig, min Herre er althørende over for min bøn.
 40. Min Herre! Gør mig og mine efterkommere til udførere af bønnen. Vor Herre, godtag min bøn (*du'a*).
 41. Vor Herre! Tilgiv mig og mine forældre og alle troende den dag, hvor regnskabet skal gøres op."
 42. Og antag aldrig, at Allah er uden kendskab til, hvad de uretfærdige gør. Han giver dem blot en tidsfrist til den dag, hvor øjnene vil blive vidt åbne (af overraskelse og forvirring).
 43. Med hovedet oprejst vil de løbe rundt med øjne, som end ikke vil være i stand til at beskue dem selv, og deres hjerter er tomme.
 44. Og fortæl menneskene om den dag, hvor straffen vil komme til dem. De uretfærdige vil sige: "O vor Herre! Giv os henstand for en tid, så vi kan godtage Din invitation og blive følgere af sendebudene!" Var det ikke jer, som tidligere sværgede på, at enden aldrig ville nå jer?
 45. I har bosat jer på bosteder, hvor beboere gjorde sig selv uret. Det blev gjort tydeligt for jer, hvad Vi gjorde mod dem, og Vi viste jer mange lignelser (derom).
 46. Sandelig, de havde lagt visse listige planer (imod sendebudene), men deres planer var tydelige for Allah, selvom bjerge skulle ryste ved deres listige planer.
 47. Så antag aldrig, at Allah vil bryde Sit løfte til Sine sendebude. Sandelig, Allah er almægtig, Hævneren.
 48. Den dag, hvor jorden vil forvandle sig til en anden jord, og himlene (til andre himle), vil alle menneskene blive bragt sammen over for Allah, Den Ene, Den Enerådende.
 49. Den dag vil du se synderne lagt i lænker.
 50. Deres klæder vil være af tjære, og ilden vil omslutte deres ansigter,

51. for Allah vil give dem straffen for det, de har gjort sig fortjent til. Sandelig, Allah er hurtig til at gøre regnskabet op.
52. Dette (i.e. Koranen) er en forkyndelse af budskabet, for med det at underrette (menneskene) om farene og lade dem vide, at Han (i.e. Allah) er Den eneste Gud, og for at de forstandige skal tænke efter.

15. SURAH AL-HIDJR

Surah 15, Al-Hidjr, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 99 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "hidjr", som forekommer i ayat 80 og er en betegnelse for stedet, hvor Thamud levede.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Alif, Lam, Ra'. Disse er Bogens og Den oplysende Korans tegn.
2. De vantro vil nogle gange ønske, at de var muslimer.
3. Lad dem være: Lad dem bare spise og nyde, lad deres håb og ønsker holde dem beskæftiget. De skal nok få det at vide!
4. Vi har ikke udslettet nogen by, uden at det var tydeligt nedskrevet i forvejen.
5. Intet samfund kan fremskynde sin fastlagte tidsfrist, ej heller kan det udsætte den.
6. De sagde: "O du, som har fået åbenbaret Bogen, sandelig, du er sindsforvirret!"
7. Skulle du ikke have bragt engle til os, hvis du var en af de sandfærdige?"
8. Vi nedsender ikke englene, undtagen med sandheden. Og da får de ingen udsættelse.
9. Sandelig, Vi har nedsendt påmindelsen! Og sandelig, Vi er dens vogtere.
10. Og sandelig, Vi har også før dig sendt (sendebude) til tidligere samfund.
11. Og der kom til dem intet sendebud, som de ikke hånede.
12. På den måde lader vi den (hån) trænge ind i deres hjerter.
13. De tror ikke på den (i.e. Koranen), men de tidligere generationers sædvane er forbi.
14. Og hvis Vi skulle åbne en indgang til himlen for dem, hvorigennem de kan stige op,
15. da ville de sandelig sige: "Vore øjne er berusede. Nej, rettere, vi er et forhekset folk."
16. Sandelig, Vi har sat stjernebilleder på himlen, og Vi har gjort dem smukke for den, som beskuer dem.
17. Vi har beskyttet dem mod enhver stenet djævel.
18. Men den (djævel), som lytter i smug, han bliver forfulgt af en lysende flamme.
19. Og Vi har bredt jorden ud. Vi har sat faste bjerge på den. Og op af den har Vi ladet alle slags planter vokse.

20. Og på den skabte Vi underhold for jer og for dem, hvis underhold I ikke har noget ansvar for.
21. Og Vi har et forrådskammer af alt hos Os. Vi sender det blot ned i en bestemt mængde.
22. Og Vi sender befrugtende vinde. Så sender Vi vand fra himlen og giver jer det at drikke. Men I er ikke ansvarlige for dets opbevaring.
23. Og sandelig, det er Os, som giver liv og forårsager død. Vi er (alles) arvtagere.
24. Vi kender sandelig til dem, som skynder sig fremad, og dem, som halter bagefter.
25. Sandelig, din Herre, Han vil bringe dem sammen. Han er alvis, alvidende.
26. Sandelig, Vi har skabt mennesket af tørt ler fra formeligt mudder.
27. Før det skabte Vi dinnerne af giftig ild.
28. Og (husk) da din Herre sagde til englene: "Sandelig, Jeg vil skabe et menneske af tørt ler, af formeligt mudder.
29. Når Jeg har fuldbyrdet skabelsen og blæser noget af Min ånd ind i det, så fald på knæ for det."
30. Så knælede alle englene for det,
31. undtagen Iblis. Han nægtede at være blandt dem, som knælede.
32. Han (i.e. Allah) sagde: "O Iblis! Hvorfor var du ikke blandt dem, som knælede?"
33. Han (i.e. Iblis) sagde: "Jeg vil ikke knæle for et menneske, som Du har skabt af tørt ler, af formeligt mudder!"
34. Han (i.e. Allah) sagde: "Så gå ud herfra! Sandelig, du er forvist!
35. Og sandelig, forbandelsen vil være over dig til Dommens Dag."
36. Han (i.e. Iblis) sagde: "Min Herre! Giv mig en tidsfrist til den dag, hvor de (i.e. menneskene) bliver genopvækket (fra deres grave)."
37. Han (i.e. Allah) sagde: "Du hører til dem, som har fået en tidsfrist
38. til Den fastlagte Dag."
39. Han (i.e. Iblis) sagde: "Min Herre! Fordi Du lod mig fare vild, vil jeg sandelig gøre det prydet for dem på jorden. Og jeg vil visselig lade dem alle sammen fare vild,
40. undtagen Dine oprigtige tjenere."
41. Han (i.e. Allah) sagde: "Det er (sandhedens) rette vej, som fører til Mig.
42. Sandelig, du har ingen beføjelser over Mine tjenere, undtagen de vildfarne, som følger dig."
43. Sandelig, Helvede vil være deres lovede sted.
44. Det har syv porte. Hver port er blevet bestemt for en gruppe af dem.
45. Sandelig, de gudfrygtige vil være i haver og ved kilder.
46. Gå derind i fred og sikkerhed.

47. Og Vi skal fjerne ethvert nag fra deres hjerter. (De vil være) som brødre, siddende på højsæder over for hinanden.
48. Ingen træthed eller besvær vil komme over dem der, og de vil ikke blive vist ud derfra.
49. Meddel Mine tjenere, at Jeg sandelig er Den mest Tilgivende, Den Barmhjertigste,
50. og at Min straf er den mest smertelige straf.
51. Og meddel dem også om Ibrahims gæster.
52. Da de kom til Ibrahim, sagde de: "Fred!" Ibrahim sagde: "Sandelig, vi er ængstelige for jer."
53. De sagde: "Frygt ikke! Sandelig, vi bringer dig det glædelige budskab om en meget vis søn."
54. Han sagde: "Bringer I mig det glædelige budskab, når (nu) alderdommen er over mig? Hvad bygger I det på?"
55. De sagde: "Vi bringer dig et glædeligt budskab med sandhed. Så vær ikke en af dem, som mister håbet!"
56. (Ibrahim) sagde: "Hvem andre end de vildfarne mister håbet om deres Herres nåde?"
57. Han sagde: "O I udsendte! Hvad har I mere for?"
58. De sagde: "Sandelig, vi er blevet sendt til et syndigt folk,
59. undtagen Luts familie. Sandelig, dem vil vi redde alle sammen,
60. bortset fra hans hustru. Sandelig, vi har bestemt, at hun skal være blandt dem, som bliver tilbage."
61. Da de udsendte kom til Luts familie,
62. sagde han (i.e. Lut): "I er ikke et genkendeligt folk."
63. De sagde: "Nej! Men vi har bragt dig det, som de har tvivlet på.
64. Og vi er kommet til dig med sandheden. Sandelig, vi er sandfærdige.
65. Så tag af sted med din familie på et tidspunkt om natten, og gå bag dem, og ingen af jer må vende jer om for at se tilbage. Gå derhen, hvor I bliver befalet at gå hen."
66. Vi åbenbarede afgørelsen for ham om, at ved morgengry ville de (syndige) blive tilintetgjort.
67. Og byens folk kom fuld af glæde.
68. (Lut) sagde: "Sandelig, disse er mine gæster. Ydmyg mig nu ikke!
69. Frygt Allah. Bring ikke skam over mig."
70. De sagde: "Har vi ikke forbudt dig at gribe ind over for andre?"
71. Lut sagde: "Her er mine døtre, hvis I ønsker at gøre noget."
72. Ved dit liv, sandelig, de var forvildede i deres forvirring.
73. Ved solopgang greb et (ødelæggende) brag dem.

74. Så vendte Vi op og ned (på deres by) og lod det regne ned over dem med teglsten.
75. Sandelig, deri er der tegn for de skarpsindige iagttagere.
76. Og sandelig, den lå ved en stadig befærdet vej.
77. Sandelig, i dette er der et tegn for de troende.
78. Aykah-folket var sandelig uretfærdige.
79. Derfor tog Vi hævn over dem. Og begge (byer) ligger ved en velkendt vej.
80. Og sandelig, også Al-Hidjrs folk fornægtede sendebudene.
81. Vi gav dem Vore tegn. Men de vendte sig bort fra dem.
82. De plejede at hugge boliger i klipperne i fuld sikkerhed.
83. Så greb braget dem ved solopgang.
84. Det, som de havde optjent, kunne ikke afværge noget som helst fra dem.
85. Vi har ikke skabt himlene og jorden og det, der er derimellem, andet end i sandhed. Sandelig, Timen vil indtræffe. Så vær godmodig og tilgivende.
86. Sandelig, din Herre er Skaberen af Alting, Den Alvidende.
87. Og sandelig, Vi har givet dig syv vers¹, som bliver gentaget, og Den ophøjede Koran.
88. Ret ikke dine (længselsfulde) blikke mod det, Vi har givet nogle af de vantro folk. Vær ikke sørgmodig over det. Og sænk dine vinger over de troende.
89. Og sig: "Sandelig, jeg er den tydelige advarer."
90. Ligesom Vi åbenbarede for dem, som opdelte,
91. dem, som opdelte Koranen.
92. Ved din Herre! Vi vil drage dem alle sammen til ansvar
93. for det, som de gjorde.
94. Så forkynd det, som du er blevet befalet. Tag dig ikke af afgudsdyrkerne.
95. Sandelig, Vi er tilstrækkelige imod dem, som håner,
96. dem, som sætter en anden som gud ved siden af Allah. De vil snart få at vide!
97. Og sandelig, Vi ved meget vel, at du er bedrøvet over det, som de siger.
98. Så lovpris din Herre, og vær med dem, som knæler,
99. og tjen din Herre, indtil døden når dig.

1 Her menes Surah Al-Fatiha, som gentages i hver *rak'ah* af den muslimske bøn.

16. SURAH AL-NAHL

Surah 16, Al-Nahl, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 128 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-nahl" (bierne), omtalt i ayat 68.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Allahs befaling er indtruffet, så ønsk den ikke fremskyndet. Præsværdig er Han og langt ophøjet over det, de sætter ved siden (af Ham).
2. Han sender på Sin befaling englene ned med åbenbaringen til den, Han vil, af Sine tjenere: "Advar om, at der sandelig ikke findes nogen anden gud end Mig, så frygt Mig!"
3. Han skabte himlene og jorden med sandheden. Langt ophøjet er Han over det, som de sætter ved siden (af Ham).
4. Han skabte mennesket af en dråbe sædvæske, og alligevel blev det en tydelig modstander.
5. Også kvæget skabte Han; i det er der varme og beskyttende produkter og adskillige fordele for jer, og I spiser af det.
6. Ved det er der for jer et skønt velbehag, når I driver det ind om aftenen og driver det ud om morgenen.
7. Det bærer jeres byrder til steder, som I ikke selv kunne have nået uden stor anstrengelse. Sandelig, jeres Herre er overbærende, barmhjertig.
8. Han skabte hestene, muldyrene og æslerne, for at I skal kunne ride på dem, og for at de skal være til pyrd. Han skaber ting, I ikke kender til.
9. Allah forpligter sig til retledningen om den rette vej. Og mange veje er afvigende. Og hvis Allah havde villet, kunne Han have retledt jer alle sammen.
10. Han er Den, som lader vandet falde ned fra himlen. Af det får I at drikke, og af det vokser der planter, hvorpå I lader (jeres dyr) græsse.
11. Og ved det (i.e. vandet) lader Han korn, oliven, daddelpalmer, druer og alle slags frugter vokse til jer. Sandelig, deri er der tegn for folk, som vil tænke sig om.
12. Og Han satte natten og dagen og solen og månen i jeres tjeneste. Også stjernerne adlyder Hans befaling. Sandelig, deri er der tegn for folk, som har forstand.
13. Og i alt det, Han har skabt til jer i forskellige farver på jorden, er der tegn for folk, som vil lade sig påminde.
14. Og Han er Den, som har sat havet i tjeneste, sådan at I kan spise frisk kød og få pyntegenstande, som I kan tage på. Du ser skibene skyde igennem (vandet), for at I kan søge Hans overflod og vise taknemmelighed.
15. Og Han skabte bjerge på jorden, for at den ikke skulle ryste under jer, såvel som floder og stier, hvormed I må finde den rette vej,

16. og kendemærker. Og ved stjernerne finder de vej.
17. Kan den, der skaber, ligestilles med den, der ikke skaber? Vil I da ikke tænke efter?
18. Og hvis I ville tælle Allahs velsignelser, så kunne I ikke tælle dem alle. Sandelig, Allah er tilgivende, barmhjertig.
19. Allah kender til det, I skjuler, og det, I gør synligt.
20. Og dem, som de tilbeder ud over Allah, de skaber intet; de er selv blevet skabt.
21. De er livløse, ikke levende. Og de har ingen bevidsthed om, hvornår de vil blive genopvækket.
22. Jeres gud er Den eneste Gud. Og de, som ikke tror på det hinsidige; deres hjerter fornægter dette. De er hovmodige.
23. Allah kender uden tvivl til det, som de skjuler, og det, som de gør synligt. Sandelig, Han kan ikke lide de hovmodige.
24. Da der blev sagt til dem: "Hvad har jeres Herre sendt ned til jer?" sagde de: "De henfarnes opdigtede fortællinger!"
25. De skal sandelig påtage sig deres synders byrde på Opstandelsens Dag såvel som en del af byrden for dem, som de i uvidenhed ledte på afveje. Ja, elendig er den byrde, som de skal påtage sig!
26. Sandelig, også de, som var før dem, havde lagt listige planer. Men Allah rykkede deres bygninger op med fundamentet, så taget styrtede ned over dem. Og denne straf kom til dem fra et sted, de ikke havde set.
27. Derefter vil Han på Genopstandelsens Dag ydmyge dem, og Han vil sige: "Hvor er mine ligeværdige, som I plejede at strides om?" De, som har fået tildelt viden, vil sige: "Sandelig, i dag er der ydmygelse og straf over de vantro
28. og over dem, som englene tager livet af, mens de gør deres sjæle uret." Da vil de vise lydighed og underkastelse: "Vi gjorde ikke noget dårligt." Men sandelig, Allah er alvidende om, hvad I gjorde.
29. Så gå ind gennem Helvedes porte; I skal være der til evig tid. Hvor elendigt de hovmodiges opholdssted er!
30. Til de retskafne vil der blive sagt: "Hvad er det, jeres Herre har sendt ned?" De vil svare: "Alt godt." Til dem, som gør gode gerninger, er der noget godt i denne verden, men det hinsidige bosted er endnu bedre. Hvor fremragende de gudfrygtiges hjem er!
31. De vil træde ind i Paradisets haver, hvor bække rinder. I dem er der alt, hvad de ønsker sig. Sådan belønner Allah de gudfrygtige,
32. dem, som englene tager livet af, mens de er rene. De (i.e. englene) siger: "Fred være med jer! Træd ind i Paradiset som belønning for det, I gjorde."
33. Forventer de (vantro) noget andet, end at englene skal komme til dem, eller at din Herres afgørelse om dem skal indtræffe? Ligesådan handlede de, som var før dem. Allah gjorde dem ingen uret. Men de gjorde sig selv uret.

34. Så straffen for det, som de gjorde, ramte dem, og det, som de plejede at håne, omringede dem.
35. Og afgudsdyrkerne vil sige: "Hvis Allah havde villet, ville vi ikke have tilbudt noget som helst andet ud over Ham, hverken vi eller vore forfædre, ej heller ville vi have erklæret noget for forbudt for os uden Hans befaling." Ligesådan handlede de, som var for dem. Påhviler der sendebudene noget andet end den tydelige fremlægnings?
36. Og sandelig, Vi sendte et sendebud til ethvert samfund: "Tilbed Allah alene og hold jer borte fra (at tilbede) afguder!" Nogle af dem blev retledt af Allah, mens vildfarelsen blev ret for nogle andre. Drag omkring på jorden og se, hvad enden blev for dem, som fornægtede (deres profeter)!
37. Hvor inderligt du end ønsker, at de skal blive retledte, sandelig, så retleder Allah ikke dem, som Han lader fare vild. Og de har heller ikke nogen hjælpere.
38. Og de aflagde eftertrykkelige eder ved Allah: "Allah genopvækker ikke dem, som dør!" Men sandelig, dette er et sandt løfte aflagt af Ham. Men de fleste mennesker ved det ikke.
39. Han vil gøre det, som de var uenige om, tydeligt for dem, og de vantro vil vide, at de er løgnere.
40. Når Vi beslutter en ting(s tilblivelse), er Vort ord kun det, at Vi siger: "Bliv til!" og den bliver til.
41. Og dem, som udvandrede for Allahs sag efter at være blevet udsat for uretfærdighed, vil Vi visse bosætte på skønneste vis i denne verden. Det hinsides belønning er sandelig endnu bedre. Hvis de bare vidste det,
42. dem, som viser tålmodighed og sætter deres lid til deres Herre.
43. Og før dig sendte Vi også kun mænd ud som sendebude, til hvem Vi gav åbenbaringen – spørg skriftkyndige folk, hvis I ikke ved (det) –
44. med tydelige beviser og Bøger. Og Vi sendte dig formaningen, sådan at du med den kan forklare menneskene det, som er blevet nedsendt til dem, og sådan at de må tænke efter.
45. Føler de, som har lagt listige planer, sig i sikkerhed for, at Allah ikke vil lade dem synke i jorden, eller at straffen ikke indhenter dem fra sider, som deres bevidsthed end ikke kan begribe?
46. Eller at Han ikke vil tage fat i dem, mens de er optaget? De kan ikke stå i vejen for Allahs vilje!
47. Eller at Han ikke vil straffe dem lidt efter lidt? Sandelig, din Herre er overbærende, barmhjertig.
48. Har de ikke set på tingene, som Allah har skabt; selv (disse tings) skygger knæler for Allah og drejer sig til højre og venstre, mens de underkaster sig.
49. Og alt levende i himlene og på jorden knæler, og englene (ligeså), uden at føle det mindste besvær derover.

50. De frygter deres Herre højt over dem, og de udfører det, som de er blevet befalet.
51. Og Allah sagde: "Tag jer ikke to guder! Sandelig, Han er Gud, Den Ene. Så frygt Mig alene!"
52. Og Ham tilhører alt, som er i himlene og på jorden. Lydighed er til Ham alene. Frygter I (så alligevel) nogen anden end Allah?
53. Og alle velsignelser, I har fået, er fra Allah alene. Når lidelse og ulykke rammer jer, bønfaller I Ham alene (om hjælp).
54. Når Allah derefter fjerner lidelse og ulykke fra jer, begynder en gruppe af jer at tilbede andre ud over Herren.
55. (Dette) for at vise utaknemmelighed for de velsignelser, som Vi har skænket dem. Fornøj jer (nu bare). Snart vil I få indsigt!
56. Og de lægger en bestemt del af den forsyning, Vi har skænket dem, til side til de (afguder), som de ikke kender. Ved Allah, I vil blive draget til ansvar for det, som I opdigtede!
57. Og de tilskriver Allah døtre – ophøjet er Han (over det) – og sig selv (sønner), som de synes godt om.
58. Og når nogen overbringer én af dem den glædelige nyhed om et pigebarn(s fødsel), da bliver hans ansigt formørket, mens han er fuld af vrede.
59. Han gemmer sig for folk på grund af den dårlige nyhed, han har fået. Skal han beholde det (i.e. pigebarnet) i vanære eller begrave det i jorden? Vid! Elendigt er det, som de afgør!
60. De, som ikke tror på det hinsidige, har (sådanne) dårlige egenskaber. Og Allah tilkommer de allerhøjeste egenskaber. Han er Den Almægtige, Den Alvide.
61. Og skulle Allah have holdt menneskene fast på deres uretfærdighed, da ville der ikke have været et eneste levende væsen tilbage. Men Han giver dem en frist indtil en fastlagt tid. Og når deres fastlagte tid indtræffer, kan de ikke udskyde den et eneste øjeblik, ej heller kan de fremskynde den.
62. De tilskriver Allah det, som de selv afskyer, og deres tunger udtaler løgne om, at det bedste bestemt tilkommer dem. Absolut entydigt er det, at ilden visselig er bestemt for dem. Og sandelig, de vil blive sendt i den i forreste række.
63. Ved Allah! Sandelig, Vi sendte sendebude til samfund før dig, men så lod Satan deres handlinger fremstå smukt for dem. I dag er han deres beskytter. De har en smertelig straf i vente!
64. Og Vi har kun sendt Bogen ned til dig, for at du kan oplyse dem om det, de er uenige om, og som en retledning og nåde for et folk, som tror.
65. Og Allah sendte vand ned fra himlen, og ved det vækkede Han jorden til live efter dens død. Sandelig, i dette er der et tegn for et folk, som lytter efter.
66. Og sandelig, i kvæget har I en dyb grund til eftertanke; Vi giver jer ren mælk at drikke, dannet af det, de har i deres maver, imellem tarmens indhold og blod, behagelig for den, som drikker det.

67. Og af daddelpalmens og vinstokkenes frugt laver I drikke og god mad. Sandelig, i dette er der tegn for et folk, som har forstand.
68. Og din Herre åbenbarede for bierne: "Lav bikuber i bjerge, træer og det, som de bygger.
69. Og udvind så saften af alle slags frugter, og gå derefter ind på jeres Herres veje, som er gjort lette for jer (af jeres Herre)." Ud af deres maver kommer en drik af forskellige farver; i den er der helbredelse for menneskene. Sandelig, i dette er der tegn for et folk, som vil tænke efter.
70. Og Allah har skabt jer. Derefter får Han jer til at dø. Og nogle af jer bliver ført tilbage til laveste stade af alderdommen, sådan at de, efter at have vidst, ikke (længere) ved noget. Sandelig, Allah er alvidende. Hans almagt omfatter alt.
71. Og Allah har gjort nogle af jer overlegne med hensyn til forsyning. Men dem, som er blevet tildelt denne overlegenhed, giver ikke noget af deres forsyning til deres underordnede, selvom de er ligeværdige (i behovet for underhold). Fornægter de Allahs gunst?
72. Og Allah giver jer ægtefæller fra jeres egen midte, og gennem jeres ægtefæller giver Han jer børn og børnebørn og forsyner jer med gode ting. Tror de på det falske og viser utaknemmelighed for Allahs gunst?
73. Og ud over Allah tilbeder de dem, som ikke magter at give dem noget som helst af goderne fra himlene og jorden, og som intet som helst formår.
74. Fremstil ikke (sammenlignelige) eksempler om Allah! Sandelig, Allah ved, mens I ikke ved.
75. Allah har lavet en sammenligning mellem en slave, som ejes af nogen og intet formår, og en person, som Vi har forsynet med et godt livsunderhold, som han giver ud af i hemmelighed og åbenlyst. Kan disse to være ligeværdige? Al lovprisning tilkommer Allah alene, men de fleste af dem ved det ikke.
76. Og Allah har lavet (en anden) sammenligning mellem to mænd, hvoraf den ene er stum og ingenting evner og er en byrde for sin herre. Uanset hvor han end sender ham hen, så bringer han intet godt med sig. Kan han være ligeværdig med den (anden), som påbyder andre retfærdighed og også selv følger den rette vej?
77. Det usete i himlene og på jorden tilhører Allah. Og Timens indtræffen vil ske så overraskende hurtigt som et øjeblik, endda hurtigere end dette. Sandelig, Allahs almagt omfatter alt.
78. Og Allah drev jer ud af jeres mødres liv, hvor I ikke vidste noget, og Han skabte hørelse, syn og hjerte for jer, sådan at I må vise taknemmelighed.
79. Har I da ikke set fuglene, som er underordnet (Ham) i luften? Der er ikke noget, som holder dem, ud over Allah. Sandelig, i dette er der tegn for de troende.
80. Og Allah gjorde jeres hjem til behagelige bosteder for jer og skabte hjem for jer af kvægets skind, som er lette under rejse, og når I slår lejr. Og (Han) har givet jer

udstyr og gavnlige midler, også ud af deres uld, deres pels og deres hår, til en fastsat tid.

81. Og det er Allah, som har skabt skygge til jer af det, Han har skabt, og Han har gjort bjergene til tilflugts- og opholdssteder for jer. Og Han skaffer jer beklædninger, som beskytter jer mod varmen, og beklædninger, som beskytter jer under krigshandlinger. Sådan fuldbyrder Han Sin gunst over for jer, så I må underkaste jer.
82. Men hvis de fortsat vender sig bort, så er det pålagt dig at meddele (dem) det helt tydeligt.
83. De genkender Allahs gunst, derefter fornægter de den, og de fleste af dem er vantro.
84. Og den dag, hvor Vi fra ethvert samfund vil genopvække et vidne, da vil de vantro ikke blive tilladt, og ej heller vil de blive bedt om at vende om i anger.
85. Og når de uretfærdige ser straffen, vil Han ikke formindske den, og ej heller vil Han give dem en udsættelse.
86. Og når flergudsdyrkerne ser dem, som de satte ved siden (af Allah), vil de sige: "Vor Herre! Det er dem, som vi satte ved siden af Dig, og dem, som vi påkaldte ud over Dig!" De vil fremsætte som svar til dem: "Sandelig, I er løgnere!"
87. Og på den dag vil de (uretfærdige) underkaste sig Allah. Og de (afguder), som de havde opdigtet, vil vige fra dem.
88. (Hvad angår) de, som var vantro og blokerede Allahs vej, så vil Vi føje straf til deres straf, fordi de stiftede ufred.
89. Og det vil være den dag, hvor Vi fra ethvert samfund vil genopvække et vidne mod dem fra deres midte, og Vi vil bringe dig som et vidne for disse (dit folk). Vi har nedsendt Bogen til dig som en grundig forklaring om alle ting, som retledning, som nåde og som et glædeligt budskab for de hengivne.
90. Sandelig, Allah befaler jer retfærdighed, godhed og at give til (trængende) slægtninge, og Han forbyder jer uanstændighed, det urette og opsætsighed. Han formaner jer, for at I må tænke efter.
91. Når I indgår en gensidig aftale ved Allah: Bryd ikke jeres eder, efter at I har stadfæstet dem og har taget Allah til garant for jer. Sandelig, Allah ved, hvad I gør.
92. Og vær ikke som hende, som har spundet sit garn og derefter ødelægger det ved at trevle det op igen, ved at gøre jeres eder til et middel for list mellem jer, så et samfund skal blive stærkere end et andet. Allah sætter jer på prøve ved det. Sandelig, Han vil forklare jer det, som I var uenige om, utvetydigt på Opstandelsens Dag.
93. Havde Allah villet, kunne Han have gjort jer (alle) til en enkelt ummah. Men Han lader den, Han vil, fare vild, og Han retleder den, Han vil. Og I vil visse blive stillet til regnskab for det, I har gjort.
94. Og gør ikke jeres eder til et middel for list og ufred iblandt jer. For så vil foden

- miste fodfæste efter at have været fast forankret, og I vil smage det dårlige for at have blokeret Allahs vej. Jer venter en frygtelig straf!
95. Og sælg ikke Allahs pagt for en ussel pris. Det, som er hos Allah, er bedre for jer. Hvis bare I vidste det!
 96. Det, som I har hos jer, vil få en ende, men det, som er hos Allah, varer ved. Sandelig, de tålmodige vil Vi belønne med (noget) bedre end det, som de gjorde (af godt).
 97. Enhver, som handler retskaffent, det være sig mand eller kvinde, og er troende, vil Vi visselig skænke et skønt liv. Og Vi vil belønne dem med (noget) bedre end det, som de gjorde (af godt).
 98. Når du reciterer Koranen, så søg tilflugt hos Allah mod Satan, den forviste.
 99. Sandelig, han (i.e. Satan) har intet herredømme over de troende og dem, som sætter deres lid til deres Herre.
 100. Hans herredømme er kun over dem, som tager ham til ven, og som sætter ham ved siden (af Allah).
 101. Og når Vi bytter et vers ud med et andet – og Allah ved bedst, hvad Han sender ned – siger de: "Du er ikke andet end en, der opdigter!" Nej, det fleste af dem har ingen viden.
 102. Sig: "Den hellige Ånd (*Ruh Al Quds*) har bragt den (i.e. Koranen) ned som sandheden fra din Herre til de troende for at give dem fodfæste og som en retledning og et glædeligt budskab for muslimerne."
 103. Og sandelig, Vi ved, at de siger: "Det er med sikkerhed et menneske, som lærer ham den." Men ham, som de refererer til, hans sprog er fremmed, men denne er på tydeligt arabisk.
 104. Sandelig, de, som ikke tror på Allahs tegn, dem retleder Allah ikke. For dem er der en smertelig straf (i vente).
 105. Det er kun løgne, de opdigter, de, som ikke tror på Allahs tegn. Og det er dem, som er løgnere!
 106. De, som bliver vantro efter at have antaget troen på Allah – dog ikke den, som med magt er tvunget til det, men hvis hjerte er fuld af tro, men den, som åbner sit hjerte for vantro – over dem er Allahs vrede. For dem er der den største straf (i vente)!
 107. Dette, fordi de elskede det jordiske liv højere end det hinsidige, og fordi Allah ikke retleder vantro folk.
 108. Det er dem, over hvis hjerte, øre og øjne Allah har sat et segl. Det er de uvidende.
 109. Sandelig, det er med sikkerhed dem, som vil være taberne i det hinsidige.
 110. De, som udvandrede efter at være blevet udsat for lidelser, og som derefter kæmpede for Allahs sag, og som holdt ud i tålmodighed, sandelig, efter alt dette (fra deres side) er din Herre for dem visselig tilgivende, barmhjertig.

111. En dag vil enhver person komme med en påstand til sit forsvar, og enhver sjæl vil få fuldt ud for det, den har gjort, og ingen uret vil blive gjort mod dem.
112. Og Allah har givet en by som eksempel: Den levede i tryghed og fred, dens forsyning kom til den i overmål fra alle sider. Men så viste byen utaknemmelighed mod Allahs gunst, så Allah indhyllede den for det, de havde gjort, i hungersnød og frygt.
113. Sandelig, et sendebud fra deres midte var kommet til dem, men de fornægtede ham. Så kom straffen over dem, mens de var uretfærdige.
114. Spis af de tilladte og rene forsyninger, som Allah har givet jer, og vis taknemmelighed for Allahs gunst, hvis det er Ham, I tilbeder.
115. Det er blevet gjort ulovligt for jer (at spise) selvdøde dyr og blod og svinekød og dyr, over hvilke andres navn end Allahs bliver påkaldt (under slagtingen). Men hvis nogen er i nød og hverken overdriver eller overtræder grænsen, så er Allah visselig tilgivende, barmhjertig.
116. Og sig ikke den løgn, som deres tunger udtaler: "Dette er lovligt, dette er ulovligt!" for at opdigte løgne om Allah. Sandelig, de, som opdigter løgne om Allah, vil aldrig opnå den sikre sejr (om frelsen).
117. (Deri er) en ubetydelig nydelse. For dem er der en smertefuld straf (i vente).
118. Og Vi forbød jøderne de ting, som Vi har fortalt dig tidligere, og Vi var ikke uretfærdige mod dem. Men de gjorde sig selv uret.
119. Sandelig, din Herre er (tilgivende over) for dem, som handler dårligt i uvidenhed, men som efterfølgende vender om i anger og forbedrer sig. Sandelig efter denne (anger) er din Herre tilgivende, barmhjertig.
120. Sandelig, Ibrahim var et samfund (i sig selv), han var lydige over for Allah og sandt troende. Han var ikke en af afgudsdyrkerne.
121. Han var taknemmelig for (Allahs) gunst, (Allah) udvalgte ham og ledte ham til den rette vej.
122. Og Vi tildelte ham det gode på jorden. Og sandelig, han vil være en af de retskafne i det hinsidige.
123. Derefter åbenbarede Vi for dig: "Følg Ibrahims vej, (han, som var) sand i sin tro. Han var ikke en af afgudsdyrkerne."
124. Sabbatten blev kun foreskrevet dem, som var uenige om den, og sandelig, din Herre vil dømme imellem dem på Opstandelsens Dag om det, de stredes om.
125. Inviter til din Herres vej med visdom og smuk formaning, og diskuter med dem på bedste vis. Sandelig, din Herre ved bedst om den, som er afvejet fra Hans vej, og Han ved bedst om de retledte.
126. Og hvis I ønsker at give straf, så giv straf i den grad, I blev påført lidelse, men hvis I viser tålmodighed – det er sandelig bedre for dem, som er tålmodige.
127. Vis tålmodighed! Din tålmodighed er fra Allah alene. Og vær ikke sørgmodig over dem, og vær ikke bekymret over de listige planer, som de lægger.
128. Sandelig, Allah er med dem, som viser gudsfrygt, og dem, som er dydige.

17. SURAH AL-ISRA'

Surah 17, Al-Isra', blev åbenbaret i Mekka-perioden, på nær ayat 26, 32, 33, 57 og 73-80, som er fra Medina-perioden. Surahen består af 111 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "isra'" (natterejse), som omtales i surahens første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Lovprist er Han, som ved nattetid førte Sin tjener fra Den hellige Moske til Den fjerneste Moske, hvis omgivelser Vi har velsignet, for at vise ham nogle af Vore tegn. Sandelig, Han er Den Althørende, Den Altseende.
2. Vi gav Musa Bogen og gjorde den til en retledning for Israels børn: "Tag jer ingen andre beskyttere end Mig!"
3. O I efterkommere af dem, som Vi bar sammen med Nuh! Sandelig, han var en meget taknemmelig tjener.
4. I Bogen gav Vi Israels børn denne bestemmelse: "I vil visselig stifte ufred på jorden to gange, og visselig vil I vise hovmodighed."
5. Da det første løfte af de to kom, satte Vi over jer sådanne af Vore tjenere, strenge og hårdføre krigere, som gik ind og gennemsøgte jeres hjem. Dette var et opfyldt løfte.
6. Derefter gav Vi jer atter overhånd over dem, og Vi hjalp jer med rigdom og sønner og forøgede jeres antal.
7. Hvis I handler godt, handler I godt kun for jer selv; og hvis I handler ondt, er det ligeledes kun mod jer selv. Og da (tidspunktet for) det andet løfte kom (frembragte Vi nye fjender mod jer) for at (de skulle) misdanne jeres ansigter (og vanære jer). og for at de skulle gå ind i Bedehuset, sådan som de gik ind i det før, og udslettede alt, som de fik overhånd over.
8. Det kan være, at jeres Herre vil vise jer nåde (efter dette). Hvis I genoptager (jeres ufredsstiftelse), så genoptager Vi (afstraffelsen af jer). Vi har gjort Helvede til et fængsel for de vantro.
9. Sandelig, denne Koran leder til det rette, det retlinede, og overbringer det glædelige budskab til de troende, som handler godt, at der for dem er fastsat en stor belønning,
10. og for dem, der ikke tror på det hinsidige, har Vi forberedt en smertelig straf!
11. Og den bøn, som mennesket skulle bede for det gode, beder han for det onde. Og mennesket er meget forhastende.
12. Og Vi gjorde natten og dagen til to tegn. Nattens tegn gjorde Vi mørklægning og dagens tegn lysende, sådan at I kunne søge jeres Herres velvilje, og for at I skulle være i stand til at kende årenes antal og beregning. Og Vi har udførligt forklaret alle ting helt nøjagtigt.

13. Og Vi har ladet ethvert menneskes handlingsregister hænge rundt om dets hals, og Vi vil på Genopstandelsens Dag bringe dette register frem, som det vil finde helt åbent foran sig:
14. "Læs dit register! I dag er dit selv tilstrækkelig for dig som opgører af regnskabet!"
15. Den, der finder den rette vej, finder retledningen for sit eget bedste. Og den, der farer vild, bringer vildfarelsen over sig selv. Og ingen synder skal bære en anden synders byrde på sig. Og Vi straffer aldrig et folk, før Vi har sendt et sendebud.
16. Og når Vi beslutter Os for at udlette et bosted, befaler Vi dets fremtrædende folk, men de udviser ulydighed, og da bliver Vor dom over det fortjent. Så udletter Vi det fuldstændigt!
17. Og hvor mange generationer har Vi ikke udlettet efter Nuh? Og din Herre er mere end nok til at se Sine tjeneres synder, altkendende, altseende.
18. Den, der ønsker sig det hurtigt forgængelige, ham giver Vi hurtigt deraf så meget, Vi vil, og til den, Vi vil. Derefter har Vi forberedt Helvede for ham. Han vil træde ind i det som vanæret, forvist.
19. Og den, der ønsker sig det hinsidige og er troende og har anstrengt sig for det, hans anstrengelse vil blive modtaget med velvilje.
20. Begge forsyner Vi, både dem (som ønsker sig det jordiske) og dem (som ønsker sig det hinsidige), af din Herres nåde. Og din Herres nåde bliver ikke forbudt (for nogen).
21. Se, hvordan Vi har gjort nogle af dem andre overlegne. Det hinsidige er visselig større i rang og større i gunst!
22. Tag dig ingen anden gud ved siden af Allah! Ellers vil du blive vanæret, forvist!
23. Og din Herre har befalet, at I ikke må tilbede andre end Ham, og at I skal behandle jeres forældre med godhed. Hvis en af dem eller begge skulle nå en høj alder hos dig, så sig ikke "Uf!" til dem. Og skæld ikke ud på dem. Sig dem kærlige ord.
24. Sænk din ydmyghedens vinge over dem af medfølelse og sig: "Min Herre! Vis dem nåde. Det er, som da de opfostrede mig, da jeg var lille!"
25. Din Herre ved bedst om det, som er i jeres hjerter. Hvis I bliver retskafne, så er Allah i sandhed mest tilgivende mod dem, som vender sig mod Ham.
26. Giv slægtninge, de fattige og de vejfarende deres ret, og ødsl ikke jeres velstand bort.
27. Sandelig, dem, som bortødsler, de er Satans brødre. Og Satan er sin Herre meget utaknemmelig.
28. Og hvis du skulle (være nødt til) at holde dig borte fra dem, mens du venter på nåde fra din Herre, så sig dem milde ord.
29. Og hold ikke din hånd fast lukket om halsen, og ræk den heller ikke fuldstændigt åbent ud, ellers bliver du siddende tilbage, bebrejdet og sørgmodig.
30. Sandelig, din Herre øger forsyningen rigeligt for den, Han vil, og Han giver i retfærdige mål. Sandelig, Han er altkendende i forhold til Sine tjenere, altseende.

31. Og drøb ikke jeres børn af frygt for fattigdom. Vi forsyner dem og jer. Sandelig, at dræbe dem er en stor synd!
32. Og tilnærm jer ikke utroskab! Sandelig, det er uanstændigt, en elendig vej!
33. Og drøb ikke et liv, som Allah har gjort helligt, medmindre det sker med rette. Og den, som bliver dræbt med urette, hans arving har Vi givet bemyndigelse, men han må ikke overskride grænsen med hensyn til drab. Sandelig, han er blevet hjulpet.
34. Og nærm jer ikke den forældreløses ejendom, undtagen på en god måde, før han har nået voksenalderen. Og opfyld pagten! Sandelig, (I vil) blive draget til ansvar for pagten.
35. Og giv fuldt mål, når I måler, så vej med rigtig vægt. Det er bedre og skønnere, hvad angår jeres endeligt.
36. Og følg ikke det, du ikke har viden om. Sandelig, øret, øjet og hjertet, de vil alle blive draget til ansvar.
37. Og gå ikke opblæst af hovmod omkring på jorden. Sandelig, du kan ikke få jorden til at sprække, og du kan heller ikke nå bjergenes højde.
38. Alt dette, som er af det onde, er afskyet af din Herre.
39. Dette er noget af den visdom, som din Herre har åbenbaret for dig. Tag dig ikke en gud ud over Allah, for så vil du blive kastet i Helvede, ydmyget og forvist!
40. Skulle jeres Herre have udvalgt sønner for jer, mens Han selv tog Sig døtre blandt englende?
41. Og sandelig, Vi har i denne Koran forklaret på forskellige måder, så de måske vil tænke efter. Men deres modvilje tiltager.
42. Sig: "Havde der været andre guder ud over Ham, sådan som de siger, så ville de visselig forsøge at finde en vej til Herskeren over Tronen."
43. Lovprist er Han og uendeligt ophøjet over alt det, de siger.
44. De syv himle og jorden og alt det, som findes i dem, lovpriser Ham. Der er intet, som ikke lovpriser Hans herlighed. Men I kan ikke begribe deres lovprisning. Sandelig, Han er overbærende, tilgivende.
45. Og når du reciterer Koranen, lægger Vi et usynligt slør mellem dig og dem, som ikke tror på det hinsidige.
46. Og Vi lægger et slør over deres hjerter, for at de ikke skal begribe den, og Vi giver deres ører tunghørhed. Når du nævner din Herre i Koranen, så vender de sig bort, flygtende i uvilje.
47. Vi ved bedst, med hvilken hensigt de lytter, når de lytter til dig, og når de holder hemmelige samtaler, og de uretfærdige siger: "I følger bare en mand, som er under fortryllelse!"
48. Se, hvilke sammenligninger de opdigtede om dig og for vild. Nu kan de ikke finde vej.
49. De sagde: "Når vi er blevet til knogler og støv, skal vi så genopvækkes ved at blive skabt på ny?"

50. Sig: "Om I så var sten eller jern
51. eller en hvilken som helst form for skabning, som er stærk i jeres hjerter." De vil derpå sige: "Hvem skal genoplive os?" Sig: "Han, som skabte jer første gang!" Så vil de ryste på hovedet ad dig og sige: "Hvornår vil det ske?" Sig: "Det sker nok snart!"
52. Den dag, hvor Allah kalder på jer, vil I svare med Hans lovprisning, og I vil tænke, at I kun var der for en kort periode.
53. Og sig til mine tjenere, at de skal sige det, som er bedst. Sandelig, Satan sår splid imellem dem. Sandelig, Satan er menneskets tydelige fjende.
54. Jeres Herre er Den, som kender jer bedst. Hvis Han vil, viser Han jer nåde. Og hvis Han vil, straffer Han jer. Og Vi har ikke sendt dig som en værge for dem.
55. Din Herre er Den, som kender bedst til dem, som er i himlene og på jorden. Og sandelig, Vi har gjort nogle profeter andre overlegne. Og Dawud gav Vi Zabur.
56. Sig: "Påkald bare dem, som I har taget til jer ud over Ham! De kan ikke fjerne lidelse fra jer, og ej heller kan de bortlede den."
57. De (afguder), som de tilbeder, bestræber sig selv på at komme nærmere deres Herre for at finde ud af, hvem af dem der kan komme deres Herre nærmest. De gør sig håb om Hans nåde, og de frygter Hans straf. For frygtindgydende er din Herres straf!
58. Der findes ingen by, som Vi ikke vil udrette før Opstandelsen Dag eller underkaste en streng straf. Det er nedskrevet i Bogen.
59. Og intet har afholdt Os fra at sende tegn, undtagen det, at tidligere folk fornægtede dem. Vi gav Thamud hunkamelen som et tydeligt tegn, men de begik uret mod den. Og Vi sender kun tegn for at indgyde ærefrygt.
60. Og (husk) da Vi sagde: "Sandelig, din Herre har omsluttet menneskene. Og det syn, Vi lod dig se (den nat), og det træ, som er blevet forbandet i Koranen, gjorde Vi til en prøvelse for menneskene. Vi sætter skræk i livet på dem, men det forøger ikke andet end overtrædelse (og ulydighed) hos dem.
61. Og (husk) da Vi sagde til englene: "Knæl for Adam!" Og de knælede, undtagen Iblis, som sagde: "Skal jeg knæle for den, som Du har skabt af ler?"
62. Han (i.e. Iblis) sagde: "Ser Du dette (væsen), som Du har ophøjet over mig? Hvis Du giver mig en tidsfrist til Genopstandelsens Dag, sandelig, så vil jeg bringe hans efterkommere under min magt, undtagen de få."
63. Han (i.e. Allah) sagde: "Gå! Hvis nogen af dem følger dig – Helvede er visselig jeres straf, en fuldendt straf!
64. Og forstyr dem, du kan, med din stemme, og driv dine mænd frem mod dem, til hest og til fods, og tag del i deres ejendom og deres børn. Og giv dem et løfte. Satan lover dem ikke andet end bedrag.
65. Sandelig, over Mine tjenere har du ingen magt." Din Herre er tiltrækkelig som beskytter.

66. Jeres Herre er Den, som lader skibe sejle på havet for jer. Måtte I søge Hans velvilje. Sandelig, Han er jer barmhjertig.
67. Når en ulykke rammer jer til havs, vil alle dem, I tilbeder, forlade jer ud over Ham. Men efter Han redder jer i land, vender I jer bort. Mennesket er yderst utaknemmeligt.
68. Føler I jer i sikkerhed for, at Han ikke forårsager en del af jorden til at opsluge jer, eller at Han ikke sender en stenfyldt storm over jer, og at I så ikke finder nogen til at beskytte jer?
69. Eller føler I jer i sikkerhed for, at Han ikke bringer jer tilbage til det igen og sender en storm over jer, og så drukner jer for den utaknemmelighed, I viste, og at I så ikke finder nogen støtter imod Os?
70. Og sandelig, Vi har givet Adams børn høj agtelse, og Vi bar dem på land og til søs. Og Vi forsynede dem med det rene, og Vi gjorde dem magtfulde over de fleste, Vi har skabt.
71. (Husk) den dag, hvor Vi vil kalde på hver menneskegruppe med deres leder. Den, som får overrakt sit register til sin højre hånd, vil læse sit register og ikke lide den mindste uret.
72. Og den, som var blind i det (jordiske liv), er også blind i det hinsidige og mere vildfarende fra vejen.
73. Og de var nær ved at lede dig væk fra det, som Vi har åbenbaret for dig, for at du skulle tilskrive Os andet end det (Vi har åbenbaret dig). (I) så (fald) ville de have taget dig til ven.
74. Havde Vi ikke styrket dig, ville du sandelig have haft en smule tilbøjelighed til at nærme dig dem.
75. Så ville Vi sandelig have ladet dig smage (en straf) mangedoblet i livet og mangedoblet i døden, og du ville ikke finde dig en eneste hjælper mod Os.
76. Og de havde næsten tvunget dig ud af landet. Men de ville (i så fald) ikke selv (have kunnet) blive der efter dig, undtagen for en kort stund.
77. Dette (har Vi gjort til) fremgangsmåden for de sendebude, Vi har sendt før dig, og du vil ikke finde nogen ændringer i Vor fremgangsmåde.
78. Forret bønnen fra solens tilbagegang (efter dagens midtpunkt) til nattens mørke, og udfør morgengryets Koranrecitation. Sandelig, morgengryets Koranrecitation bliver bevidnet.
79. Og forret i en del af natten tahadj- djud-bønnen som en yderligere bøn for dig. Sandelig, din Herre vil hæve dig til den mest prisværdige rang.
80. Og sig: "Min Herre! Før mig ind med sandheden, og før mig ud med sandheden. Og giv mig fra Dig en hjælpende styrke."
81. Og sig: "Sandheden er kommet, og borte er falskheden!" Sandelig, falskheden er altid (dømt til) tilintetgørelse.

82. Og Vi åbenbarer det i Koranen, som giver helbredelse og nåde for de troende, og for de uretfærdige øger den ikke andet end deres tab.
83. Og når Vi viser mennesket gunst, vender det sig bort og trækker sig til side. Men når en ulykke rammer det, mister det alt håb.
84. Sig: "Enhver handler på sin måde, og deres Herre ved bedst, hvem der er mest på den rette vej."
85. Og de spørger dig om ånden. Sig: "Ånden udgår af min Herres befaling, og der er ikke blevet givet jer mere end blot lidt viden."
86. Og hvis Vi vil, kan Vi udviske det, som Vi har åbenbaret for dig. Derefter vil du ikke kunne finde en eneste fortaler for dig mod Os,
87. kun som nåde fra din Herre. Sandelig, dette er Hans store velvilje mod dig.
88. Sig: "Selv hvis alle mennesker og djinner forenede sig for at bringe Koranens lige, ville de ikke kunne bringe dens lige, om de så støttede og hjalp hinanden.
89. Og sandelig, Vi har i denne Koran givet folk alle slags eksempler, men de fleste folk fornægter den.
90. Og de siger: "Vi kommer ikke til at tro på dig, før du får en kilde til at strømme til os fra jorden,
91. eller du har en have af daddelpalmer og vinstokke, og du får strømmende bække til at rinde i den,
92. eller du lader et stykke af himlen falde ned over os, sådan som du hævder, den vil gøre, eller du bringer Allah eller englene over os,
93. eller du har et hus smykket med guld, eller du stiger op til himlen. Vi vil (dog) ikke tro på din opstigning, før du får nedsendt en bog til os, som vi kan læse." Sig: "Lovprist er min Herre! Jeg er kun et menneske og et sendebud!"
94. Og der var intet andet, der forhindrede menneskene i at tro, da retledningen kom til dem, end at de sagde: "Har Allah sendt et menneske som sendebud?"
95. Sig: "Hvis det havde været engle, som havde vandret omkring i ro og fred og været bosat på jorden, da ville Vi visselig have sendt en engel som sendebud til dem fra himlen."
96. Sig: "Allah er tilstrækkelig som vidne mellem mig og jer. Sandelig, Han er altkendende i forhold til Sine tjenere, altseende."
97. Sig: "Den, som Allah retleder, han er visselig retledt. Og den, som Allah lader fare vild, til ham finder du ingen værge ud over Ham. Vi vil bringe dem sammen på Dommedag på deres ansigter, blinde, stumme og døve. Deres tilholdssted er Helvede. Når dets ild aftager, forøger Vi dets flammende ild.
98. Dette er deres straf, fordi de blev vantro ved at fornægte Vore tegn, og de sagde: "Når vi er blevet knogler og støv, skal vi da genopvækkes ved at blive skabt på ny?"
99. Har de da ikke set, at Allah, som har skabt himlene og jorden, er fuldt ud i stand

- til at skabe deres lige? Og Han har fastsat en tidsfrist for dem, som der ikke er nogen tvivl om, men alligevel holder de uretfærdige fast ved (deres) vantro.
100. Hvis I havde været besiddere af min Herres rigdom af nåde, selv da ville I have holdt igen af frygt for, at den ville blive brugt op. Mennesket er i sandhed nærigt.
101. Og sandelig, Vi skænkede Musa ni tydelige tegn. Spørg Israels børn. Da han kom til dem, sagde Farao til ham: "O Musa! Jeg tror visselig, du er forhekset."
102. (Musa) sagde: "Sandelig, du ved meget vel, at ingen andre end himlenes og jordens Herre har nedsendt disse oplysende (tegn). Jeg tror visselig, o Farao, at du er ruineret."
103. Så ville han (i.e. Farao) drive dem ud af landet, så Vi druknede ham og alle dem, som var sammen med ham.
104. Og Vi sagde derefter til Israels børn: "Bosæt jer i landet. Og når løftet om det hinsidige bliver opfyldt, vil Vi bringe jer sammen."
105. Og Vi har nedsendt den (i.e. Koranen) med sandheden, og med sandheden er den stegt ned. Og Vi har sendt dig som bærer af det glædelige budskab og som en advarer.
106. Og Vi nedsendte Koranen i dele, sådan at du kan recitere den for folk lidt efter lidt, og Vi har åbenbaret den gradvist.
107. Sig: "Tro på den, eller lad være at tro (på den)!" Sandelig, dem, som fik skænket viden før dette, falder på knæ med ansigtet ned, når den bliver reciteret for dem,
108. og de siger: "Lovprist er vor Herre! Sandelig, Vor Herres løfte er blevet opfyldt."
109. Og de falder ned på deres ansigt, grædende, og den får deres ydmyghed til at tage til.
110. Sig: "Påkald Ham som Allah, eller påkald Ham som Den Barmhjertigste. Hvilket navn, I end påkalder Ham med, Ham tilhører de smukkeste navne." Og forret ikke bønnen for højlydt og ej heller for lavt, men benyt en middelvej mellem de to.
111. Og sig: "Al pris tilkommer Allah alene, som ikke tog Sig en søn og ej heller har nogen partner i Sit overherredømme og ej heller har (brug for) en velynder mod (nogen former for) svaghed. Og lovpris (og ophøj) Ham i Hans uendelige ophøjethed.

18. SURAH AL-KAHF

Surah 18, Al-Kahf, blev åbenbaret i Mekka-perioden, på nær ayat 28, og består af 110 ayat. Surahen har ået sit navn efter ordet "kahf" (hule), som bl.a. optræder i ayat ni.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Al pris tilkommer Allah alene, som åbenbarede Bogen for Sin tjener og ikke lod der være skævhed i den.

2. (Han har gjort den) ret, for at den skal kunne advare om Allahs strenge straf og give det glædelige budskab til de troende, som handler retskaffent, om, at der venter dem en skøn belønning,
3. som de vil forblive i til evig tid,
4. og for at advare dem, som siger: "Allah har avlet en søn!"
5. De har ingen viden om det, og ej heller havde deres forfædre det. Hvor stort dette ord er, som kommer ud af deres mund. De siger ikke andet end løgn.
6. Skulle du ødelægge dig selv af sorg, bekymret for dem, hvis de ikke vil tro på dette ord?
7. Sandelig, Vi har skabt alt det, som er på jorden, som skønhed på den for at prøve, hvem af dem der handler smukkeste.
8. Og sandelig, Vi kommer til at gøre det, som er på den, til en øde slette.
9. Eller anser du hulens og indskriftens folk for at være noget mærkværdigt blandt Vore tegn?
10. (Husk) da nogle få unge mænd søgte tilflugt i hulen, og de sagde: "Vor Herre, skænk os nåde fra Dig og retledning i vore sager."
11. Så slog Vi let på deres ører i hulen i nogle år.
12. Derefter vækkede Vi dem for at se, hvilken af to grupper der kunne beregne den tid, de havde tilbragt, rigtigt.
13. Vi fortæller dig deres historie i sandhed. Sandelig, de var unge mænd, som troede på deres Herre, og Vi styrkede dem i retledningen.
14. Og Vi styrkede deres hjerter, da de stod fast, og de sagde: "Vor Herre er Herre over himlene og jorden; vi vil aldrig tilbede en anden gud end Ham; (hvis vi gjorde det) da ville vi visselig have fjernet os fra sandheden.
15. Dette er vort folk, som tog sig guder ud over Ham. Hvorfor har de ikke bragt en tydelig tilladelse til det? Og hvem er mere uretfærdig end den, som opdigter løgne om Allah?"
16. Og (de sagde til deres folk): "Når I har vendt jer bort fra dem og dem, som de tilbeder ud over Allah, så søg tilflugt i hulen. Jeres Herre vil sprede Sin nåde over jer og berede jer støtte og nytte i jeres sager."
17. Og når solen stod op, kunne du se den gå højre om deres hule, og når den gik ned, bevægede den sig venstre om, mens de lå i et stort hulrum i hulen. Dette er et af Allahs tegn. Den, som Allah retleder, han er retledt. Og den, som Han lader fare vild, til ham vil du aldrig kunne finde en vejvisende velynder.
18. Og du ville anse dem for at være vågne, selvom de sov. Og Vi fik dem til at vende sig om på højre side og på venstre, og deres hund lå ved indgangen med begge sine forben strakte. Hvis du havde set dem, ville du have vendt dig bort fra dem i flugt, og du ville have været fyldt med skræk.
19. Og i den tilstand vækkede Vi dem, så de kunne spørge hinanden. En af dem sagde: "Hvor længe har I været her?" De sagde: "Vi har været her en dag eller en del

- af en dag.” (Andre) sagde: “Jeres Herre ved bedst, hvor længe I har været her. Så send en af jer til byen med jeres mønt, så han kan se, hvilken mad som er mest ren (og dermed lovlig) og bringe jer noget af den mad. Og (han) bør være forsigtig og høflig og ikke lade nogen som helst få kendskab til jer.
20. Sandelig, hvis de overmander jer, vil de stene jer eller omvende jer (ved tvang) til deres religion, og så vil I aldrig opnå den sikre sejr (om frelsen).”
 21. Og sådan lod Vi folk opdage dem, for at de kunne vide, at Allahs løfte (om genopstandelsen) er sandt, og at der ikke er noget tvivl om, at Timen vil komme. Da de (i.e. folk) begyndte at strides med hinanden om deres situation, sagde nogle: “Byg en bygning over dem.” Deres Herre kender bedst til dem. Andre, som fik overhånd i sagen, sagde: “Lad os bygge et bedehus over dem.”
 22. De vil sige: “Tre (var de), og den fjerde var deres hund.” Og de vil sige: “Fem (var de), den sjette var deres hund.” Et grundløst gæt om det usete er (alt) dette. Og de vil sige: “Syv (var de), og den ottende var deres hund.” Sig: “Min Herre ved bedst om deres antal, ingen ved om dem, undtagen nogle få.” Diskuter ikke med nogen om dem, men (nøjes med) de detaljer, som er blevet gjort tydelige (for dig gennem åbenbaring), og spørg heller ikke nogen af dem om dem.
 23. Og sig aldrig om noget: “Jeg vil gøre det i morgen!”
 24. undtagen (ved at tilføje): “Om Allah vil!” Og husk din Herre, hvis du nu skulle glemme det, og sig: “Jeg håber min Herre retleder mig til en vej nærmere retledningen end denne.”
 25. Og de blev i deres hule i tre hundrede år og derefter yderligere i ni.
 26. Sig: “Allah ved bedst, hvor længe de blev der! Ham tilhører (al viden om) det usete i himlene og på jorden.” Hvor altseende Han er, og hvor althørende!” De har ingen velynder ud over Ham, og Han lader ingen få del i Sin myndighed.
 27. Og reciter det, som er blevet åbenbaret for dig fra din Herres bog. Ingen kan forandre Hans ord. Og du vil aldrig finde tilflugt hos andet end hos Ham.
 28. Og vær tålmodig sammen med dem, som husker deres Herre om morgenen og om aftenen og søger Hans ansigt. Lad ikke dit blik flytte sig fra dem ved at eftertrægte det jordiske livs pynt. Og følg ikke den person, hvis hjerte Vi har gjort uvidende med hensyn til erindringen om Os. Han følger kun sig selv, og hans sag overskrider grænsen.
 29. Og sig: “Sandheden kommer fra jeres Herre! Den, som vil tro, må tro, og den, som vil fornægte, må fornægte!” Sandelig, Vi har klargjort ilden til de uretfærdige, og dens vægge vil omslutte dem. Og hvis de tigger om hjælp, vil de blive givet vand i form af smeltet kobber; den vil skolde deres ansigter. Hvor forfærdelig en drik og hvilket forfærdeligt opholdssted!
 30. Sandelig, de, som tror og handler retskaffent – Vi lader ikke lønnen gå tabt for dem, som handler retskaffent.
 31. Dem venter Paradisets haver, i hvilke bække rinder. De vil blive smykket med

- guldarmbånd, og de vil få grønne klæder af fint silke og tyk brokade. De vil sætte sig på herlige højsæder. Hvor herlig en belønning, hvilket smukt hvilested.
32. Og giv dem en lignelse om to personer: Til den ene af dem skabte Vi to haver med druer og omkransede dem med daddelpalmer. Og Vi lod afgrøder vokse mellem dem.
 33. Begge disse haver frembragte frugter, uden mangler. Og Vi lod en bæk strømme mellem dem.
 34. Og han havde massevis af frugt. Han sagde til sin ven, da han talte med ham: "Jeg er mægtigere end dig i rigdom og mere magtfuld i slægt (og mandskab)."
 35. Og han gik ind i sin have, mens han vedholdende gjorde sig selv uret ved at sige: "Jeg tror ikke, at denne have nogensinde vil gå til grunde,
 36. og ej heller tror jeg, at Timen vil indtræffe, og hvis jeg skulle blive bragt tilbage til min Herre, vil jeg visselig få et bedre sted at vende tilbage til."
 37. Hans ven sagde til ham, da han talte med ham: "Har du fornægtet Ham, som skabte dig af jord, derefter af en sæddråbe og derpå lavede dig til en mand?"
 38. Jeg, derimod: Han er Allah, min Herre! Jeg sætter ingen andre ved siden af min Herre!
 39. Hvis du bare havde sagt, da du gik ind i din have: 'Det sker, om Allah vil! Der er ingen magt andet end fra Allah!' Selvom du anser mig for at være mindreværdig i rigdom og afkom i forhold til dig,
 40. så giver min Herre mig nok noget bedre end din have, og (måske) sender Han en lynstorm fra himlen over den, så den bliver et goldt ødeland,
 41. eller dens vand synker dybt ned i jorden, sådan at du aldrig vil være i stand til at få fat i det (igen)."
 42. Og al hans frugt blev omringet, og om morgenen begyndte han at vride hænderne i sorg over det, han havde investeret i den. Den blev ødelagt fuldstændigt, og han sagde: "Havde jeg bare ikke sat andre ved siden af min Herre!"
 43. Og der var ingen, som kunne hjælpe ham mod Allah, og ej heller kunne han hjælpe sig selv.
 44. Således er det: Al autoritet tilhører Allah, Den Sande. Han er Den bedste til at belønne og Den bedste til at give et bedre endeligt.
 45. Og forklar dem det jordiske livs eksempel! Det er som det vand, Vi sender ned fra himlen; ved det bliver jordens vegetation frodig. Derpå bliver den til tørre strå, som vinden blæser bort. Allah har al magt over alting.
 46. Rigdom og børn er kun det jordiske livs pynt, men det, som er evigt, er retskafne gerninger, som er bedre i din Herres øjne, når det gælder belønning og håb.
 47. På den dag vil Vi sætte bjergene i bevægelse, og du vil se jorden blottet. Og Vi vil samle hele menneskeheden og ikke udelade en eneste af dem.
 48. Og de vil blive stillet frem for din Herre: "Sandelig, I er kommet til Os, sådan som

Vi skabte jer første gang! Selvom I antog, at Vi ikke havde fastsat en (møde)tid for jer!”

49. Og registret (over alles gerninger) vil blive lagt frem, og du vil se synderne fulde af skræk på grund af det, som står i det, og de vil sige: “Ve os! Hvad er dette register? Det har intet udeladt, (det være) småt eller stort, men derimod medtaget alt!” Og de vil finde alt, hvad de gjorde, deri, og din Herre vil ikke gøre nogen nogen som helst uret.
50. Og (husk) da Vi sagde til englenerne: “Knæl for Adam!” Og de knælede alle sammen, undtagen Iblis. Han var en af djinnerne, og han viste ulydighed mod sin Herres befaling. Tager I ham og hans efterkommere til velyndere i stedet for Mig, selvom de er jeres fjender? Hvor elendigt er dette bytte for de uretfærdige!
51. Jeg lod dem ikke være vidner til himlens og jordens skabelse og ej heller til deres egen skabelse. Og Jeg tog heller ikke dem, som vildleder (menneskeheden), som hjælpere.
52. Og den dag, hvor Allah vil sige: “Kald på dem, som I anså for at være mine partnere!” vil de kalde på dem, men de vil ikke besvare dem, og Vi vil skabe en afgrund mellem dem.
53. Og synderne vil se Helvedes ild. Da vil de vide, at de i sandhed skal falde i den, og de vil ikke finde en udvej fra den.
54. Og sandelig, Vi har i denne Koran belyst alle slags eksempler i detaljer for menneskene, men mennesket er meget stridslystent.
55. Og der er ingenting, som hindrer menneskene i at tro, nu da retledningen er kommet, og bede om tilgivelse fra deres Herre, sådan at den straf, de tidligere generationer er blevet underkastet, ikke skal ramme dem, eller at straffen pludselig skal overgå dem.
56. Og Vi sendte kun sendebudene som bringere af glæde og advarsel. Og de vantro strides med falske argumenter for dermed at fjerne sandheden. Og de gør nar ad Mine åbenbaringer og den straf, som de advares mod.
57. Og hvem er mere uretfærdig end den, som påmindes om sin Herres tegn, men vender sig bort fra dem og glemmer det, som hans hænder har sendt i forvejen? Sandelig, Vi har lagt slør over deres hjerter, sådan at de ikke kan begribe sandheden, og lagt tunghørhed i deres ører. Og hvis du inviterer dem til retledningen, vil de aldrig opnå den.
58. Og din Herre er tilgivende, Herren over nåde! Hvis Han havde taget fat i dem for deres gerninger, ville Han visse have sendt straffen over dem hurtigt. Men Løftets Time er der for dem. De vil aldrig finde noget tilflugtssted ud over hos Ham.
59. Og dette er landsbyerne, hvis indbyggere Vi tilintetgjorde, da de begik uretfærdighed. Og Vi havde fastsat en tid for deres tilintetgørelse.
60. Og (husk) da Musa sagde til sin unge tjener: “Jeg vil fortsætte, indtil jeg når derhen, hvor de to have mødes, om jeg så må gå i evigheder!”

61. Da de begge nåede frem til stedet, hvor de (to have) mødes, glemte de deres fisk, og den fandt hurtigt vej til havet.
62. Da de var gået videre, sagde han (i.e. Musa) til sin tjener: "Bring os vor mad; vi er sandelig udmattede efter denne vor rejse."
63. Han (i.e. Musas tjener) sagde: "Så du det? Da vi hvilede os ved klippen, glemte jeg fisken. Det var ingen andre end Satan, som fik mig til at glemme at nævne det (for dig). Og den fandt vej til havet på mærkværdig vis."
64. (Musa) sagde: "Det er det, som vi søgte efter!" Så gik de tilbage ved at følge deres fodspor.
65. Så fandt de en af Vore tjenere, som Vi havde skænket af Vor nåde, og som Vi havde tildelt (en speciel) viden fra Os.
66. Musa sagde til ham: "Må jeg følge dig, så du kan lære mig noget af den viden, du har modtaget, om den rette vej?"
67. Han sagde (til Musa): "Sandelig, du vil aldrig være i stand til at være tålmodig med mig!"
68. Hvordan kan du være tålmodig med hensyn til det, som du ikke kan begribe med din viden?"
69. Han (i.e. Musa) sagde: "Du vil finde mig tålmodig, om Allah vil, og jeg vil ikke være dig ulydig i noget som helst."
70. Han sagde: "Hvis du vil følge mig, skal du ikke spørge mig om noget, før jeg nævner det for dig."
71. Så drog de af sted. Da de begge satte sig om bord i en båd, lavede han et hul i den. Han (i.e. Musa) sagde: "Lavede du et hul i den for at drukne folk om bord? Sandelig, du har gjort noget forkasteligt!"
72. Han sagde: "Sagde jeg ikke, at du aldrig ville være i stand til at være tålmodig med mig?"
73. (Musa) sagde: "Skæld mig ikke ud over det, jeg glemte. Og gør mig ikke bekymret ved at give mig vanskeligheder."
74. Så gik de videre. Da de mødte en dreng, dræbte han ham. (Musa) sagde: "Dræbte du et uskyldigt liv, uden at det var for et (andet) liv? Sandelig, du har gjort noget uhyrligt!"
75. Han sagde: "Har jeg ikke sagt til dig, at du aldrig vil være i stand til at være tålmodig med mig?"
76. Han (i.e. Musa) sagde: "Hvis jeg spørger dig om noget efter dette, så hav mig ikke som din ledsager mere. Så er du sandelig undskyldt fra min side."
77. Så gik de begge videre, indtil de nåede en bys beboere. De spurgte dem om mad, men de afviste at beværte dem. Efter det kom de til en faldefærdig mur, og han genoprettede den. Han (i.e. Musa) sagde: "Hvis du ville, kunne du have taget betaling for det."

78. Han sagde: "Dette er adskillelsen mellem dig og mig! Nu skal jeg fortælle dig sandheden om det, du ikke formåede at være tålmodig om.
79. Når det gælder båden, tilhørte den nogle fattige, som arbejdede på havet. Jeg bestemte mig for at gøre den mangelfuld, for der var en konge, som med tvang beslaglagde alle (gode) både.
80. Hvad drengen angår: Hans forældre var troende. Og Vi ønskede ikke, at de skulle udsættes for aggression og vantro.
81. Vi ønskede, at deres Herre ville give dem, i stedet for ham, et (barn), bedre end ham i renhed og barmhjertighed.
82. Og Hvad muren angår: Den tilhørte to forældreløse drenge i byen. Og derunder lå en skat (begravet), som var bestemt for dem. Og deres fader var retskaffen. Og din Herre ville, at de skulle nå voksenalderen og udgrave deres skat – som en nåde fra din Herre. Jeg gjorde det ikke af mig selv. Dette er sandheden om det, du ikke formåede at have tålmodighed med."
83. Og de spørger dig om Dhu l-Qarnayn. Sig: "Jeg vil fortælle jer hans historie."
84. Sandelig, Vi gav ham herredømme på jorden, og i alle sager gav Vi ham midlerne.
85. Så fulgte han en vej,
86. indtil han nåede det sted, hvor solen går ned. Der fandt han solnedgangen, som om solen sank i en vandkilde, og han fandt et folk i nærheden. Vi sagde: "O Dhu l-Qarnayn! Enten straffer du, eller også viser du dem godhed."
87. Han sagde: "Den, der er uretfærdig, ham vil vi straffe. Og derefter vil han blive bragt tilbage til sin Herre, og Han vil straffe ham med en plagsom straf.
88. Og den, som tror og handler retskaffent, for ham er der den bedste løn. Og vi vil sige til ham det, som er lettest i Vor befaling."
89. Så fulgte han en (ny) vej,
90. indtil han nåede det sted, hvor solen står op. Der fandt han, at den stod op over et folk, som Vi ikke havde givet noget dække mod den.
91. Sådan var han. Og visselig omsluttede Vi alt, hvad der var hos ham, med Vor viden.
92. Efter det fulgte han en (ny) vej,
93. indtil han nåede et sted mellem to bjerge. Ved dem fandt han et folk, som knap kunne forstå et ord.
94. De sagde: "O Dhu l-Qarnayn! Sandelig, Yadjudj og Madjudj stifter ufred i landet. Må vi betale dig en pengesum, så du bygger en mur mellem os og dem?"
95. Han sagde: "Den magt, min Herre har givet mig, er bedre i denne sag! I må støtte mig med jeres kræfter, så skal jeg bygge en solid barriere mellem jer og dem.
96. Bring mig jernblokke." Da han havde jævnet den mellem de to høje bjergsider, sagde han: "Blæs!" Da han havde gjort jernet glødende, sagde han: "Bring mig det smeltede bly, så jeg kan hælde det over den."

97. Efter det evnede de ikke at klatre over den, og ej heller at bore hul i den.
98. Han sagde: "Dette er en nåde fra min Herre. Men når min Herres løfte kommer, vil Han gøre den til støv, og min Herres løfte er (evigt) sandt."
99. På den dag vil Vi lade dem komme som bølger hen over hinanden, og der vil blive blæst i Basunen (*Al-Sur*)¹. Så vil Vi samle dem alle sammen.
100. Og på den dag vil Vi vise Helvede tydeligt frem for de vantro,
101. som havde deres øjne dækket af slør mod Min formaning (i.e. Koranen), og som ikke formåede at høre.
102. Tror de vantro, at de kan tage Mine tjenere som velyndere i stedet for Mig? Sandelig, Vi har forberedt Helvede som et ankomststed for de vantro.
103. Sig: "Skal vi fortælle jer om de største tabere (med hensyn til) gerninger?
104. Det er dem, hvis hele indsats er blevet fordærvet i det jordiske liv, mens de tror, at de udfører gode gerninger.
105. Det er dem, som fornægtede deres Herres tegn og mødet med Ham. Deres handlinger er blevet værdiløse, og Vi vil ikke tillægge dem værdi på Genopstandelsens Dag.
106. Deres løn er Helvede! Fordi de var vantro og drev spot med Mine tegn og sendebude.
107. Sandelig, de som tror og handler retskaffent, deres ankomststed vil være Paradisets haver.
108. Der vil de forblive til evig tid, og de vil aldrig ønske at forlade det (sted).
109. Sig: "Hvis havet var blæk til at nedskrive min Herres ord, ville havets vand sandelig slippe op, før min Herres ord var blevet udtømt, selvom Vi havde bragt andre (have) som det til at supplere med."
110. Sig: "Jeg er kun et menneske ligesom jer! Men det er blevet åbenbaret for mig, at jeres Herre er Den eneste Gud." Så den, der ser frem til at møde sin Herre, lad ham gøre gode, retskafne gerninger, og lad ham i tilbedelsen af sin Herre ikke sætte andre ved siden af (Ham).

¹ Ordet "sur" betyder egentlig et rør eller et horn, der bruges som et blæseinstrument. I islam anvendes det som betegnelse for Dommedagsbasunen, som englen Israfil vil blæse i for at indikere Dommedagens komme og den efterfølgende igangsættelse af genopvækkelsen og sammenbringelsen af alle mennesker på et sted, som benævnes "Mahshar".

19. SURAH MARYAM

Surah 19, Maryam, blev åbenbaret i Mekka-perioden, på nær ayat 58 og 71, og består af 98 ayat. Fordi surahen fortæller om Maryam, og hvordan hun fødte Isa (i.e. Jesus), har surahen fået dette navn.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Kaf, Ha', Ya', 'Ayn, Sad.
2. Dette er meddelelsen om din Herres nåde mod Sin tjener Zakariya,
3. da han i skjul påkaldte sin Herre.
4. Zakariya sagde: "Min Herre! Mine knogler er blevet svage, og af alderdom er mit hoved fuld af gråt hår, og min Herre, jeg har aldrig gået forgæves, når jeg har bedt til Dig.
5. Jeg frygter for mine slægtninge efter mig, og min hustru er ufrugtbar, så skænk mig fra Dig en arving,
6. som arver mig og arver Yaqubs efterkommere. Og min Herre, gør ham til en, Du er tilfreds med."
7. (Allah sagde:) "O Zakariya! Sandelig, Vi bebuder dig det glædelige budskab om en søn, hvis navn skal være Yahya. Vi har ikke skabt nogen før ham med det samme navn!"
8. (Zakariya) sagde: "Min Herre! Hvordan kan jeg da få en søn, når min hustru er ufrugtbar, og jeg har nået en ekstrem høj alder?"
9. Han sagde: "Sådan skal det blive. Din Herre har sagt: 'Det er let for Mig. Og sandelig, Jeg har skabt dig før dette også, da du var ingenting.'"
10. Zakariya sagde: "Min Herre! Skænk mig et tegn!" Allah sagde: "Dit tegn er, at du ikke skal tale til folk i tre nætter."
11. Så gik Zakariya ud af bederummet til sit folk og gjorde tegn til dem, at de skulle lovprise Ham morgen og aften.
12. "O Yahya! Hold godt fast ved Bogen!" Vi gav ham visdom og indsigt, mens han stadig var et barn,
13. og barmhjertighed fra Os og renhed. Og han var meget gudfrygtig
14. og lydig over for sine forældre, og han var ikke tyrannisk, opsætsig.
15. Og fred være med ham (i.e. Yahya), den dag han blev født, og den dag han dør, og den dag han bliver genopvakt til livet.
16. Og fortæl om Maryam i Bogen, da hun trak sig tilbage fra sin familie til et sted mod øst.
17. Hun benyttede sig af et slør over for dem. Så sendte Vi Vor ånd til hende; han viste sig for hende i fuldkommen menneskelig skikkelse.

18. Hun sagde: "Jeg søger tilflugt hos Den Nådigste mod dig, hvis du nu frygter!"
19. Han (i.e. englen) sagde: "Jeg er kun en budbringer fra din Herre, kommet for at skænke dig en ren søn."
20. Maryam sagde: "Hvordan kan jeg få en søn, når ingen mand har rørt mig? Og jeg er ikke utugtig."
21. Han (i.e. englen) sagde: "Sådan skal det blive! Din herre har sagt: 'Dette er let for mig, og Vi skal gøre ham til et tegn for menneskeheden og nåde fra Os. Denne sag er forudbestemt.'"
22. Så undfangede hun ham og trak sig derefter tilbage til et fjerntliggende sted.
23. Så drev fødselsveerne hende til et daddelpalmetræs stamme. Hun sagde: "Hvis bare jeg havde været død før dette og var blevet helt glemt!"
24. Da blev der råbt til hende fra under hende: "Vær ikke sørgmodig! Sandelig, din Herre har ladet en vandkilde strømme under dig.
25. Ryst daddelpalmetræets stamme mod dig, så vil den lade friske, modne dadler falde ned over dig.
26. Spis og drik, og vær fortrøstningsfuld. Efter dette, hvis du ser et eneste menneske, så sig: 'Jeg har lovet Den Nådigste at faste og kan ikke tale med noget menneske i dag.'"
27. Så kom hun med det (i.e. barnet) til sit folk, bærende det i sine arme. De sagde: "O Maryam! Sandelig, du har bragt en underlig ting!"
28. O Haruns søster! Din fader var ikke en ond mand, ej heller var din moder utugtig!"
29. Men Maryam pegede på ham, og de sagde: "Hvordan skal vi tale med ham, som er et barn i vuggen?"
30. Barnet sagde: "Sandelig, jeg er Allahs tjener! Han har givet mig Bogen og gjort mig til profet.
31. Og Han har gjort mig velsignet, uanset hvor jeg er, og Han har befalet mig bøn-
nen og almissen, så længe jeg lever,
32. og godmodighed over for min moder, og Han har ikke gjort mig tyrannisk, op-
sætsig.
33. Og fred være over mig på den dag, jeg blev født, og den dag, jeg dør, og den dag,
jeg bliver genopvakt til livet!"
34. Dette er Isa, søn af Maryam, sandhedens ord, som de tvivler på.
35. Det er ikke passende for Allah at avle en søn! Lovprist er Han! Når Han beslutter
noget, siger han blot: "Bliv til!" og det bliver til.
36. Og sandelig, Allah er min Herre og jeres Herre! Så tjen Ham alene! Dette er den
rette vej!
37. Men så begyndte grupperne at blive uenige med hinanden (om ham). Ve de van-
tro, som vil få en smertelig straf på den store Dag, der kommer!

38. Sikke klart de vil høre og se den dag, de vil komme frem for Os. Men de uretfærdige er i dag druknet i en tydelig vildfarelse.
39. Og advar dem mod Sørgmodighedens Dag, når sagen bliver afgjort, mens de er i en forsømmelig tilstand og nægter at tro.
40. Sandelig, Vi alene er arvtagere til jorden og alle, som lever på den, og til Os vil alle blive bragt tilbage.
41. Og tænk på Ibrahim i Bogen. Sandelig, han var en sandfærdig person, en profet.
42. Da han sagde til sin fader: "O min fader! Hvorfor tilbeder du de (afguder), som hverken kan høre eller se, og som ikke kan berige dig på nogen måde?"
43. O min fader! Sandelig, der er kommet en viden til mig, som ikke er kommet til dig, så følg mig, jeg skal vise dig den rette vej.
44. O min fader! Tilbed ikke Satan! Sandelig, Satan er meget ulydig mod Den Nådigste!
45. O min fader! Sandelig, jeg frygter, at Den Nådigstes straf skal ramme dig, og at du bliver Satans ledsager."
46. Han sagde: "O Ibrahim! Vender du dig bort fra mine guder? Hvis du virkelig ikke giver dig, vil jeg visselig stene dig! Hold dig væk fra mig i en lang periode!"
47. Ibrahim sagde: "Fred være med dig! Jeg skal fortsat bede om tilgivelse for dig fra min Herre. Sandelig, Han er evigt nådig mod mig.
48. Og jeg holder mig borte fra jer og dem, I tilbeder ud over Allah. Og jeg beder til min Herre! Jeg håber, at jeg med min bøn ikke mislykkes."
49. Da Ibrahim trak sig fuldstændig bort fra dem og dem, som de tilbad ud over Allah, skænkede Vi ham Ishaq og Yaqub, og Vi gjorde dem begge til profeter.
50. Og Vi skænkede dem af Vor nåde, og Vi tildelte dem et sandfærdigt og højagtet omdømme.
51. Og tænk på Musa i Bogen. Sandelig, han var særlig udvalgt, og han var en budbringer, en profet.
52. Og Vi kaldte på ham fra Bjergets højre side og bragte ham nær Os som fortrolig.
53. Og Vi gav ham af Vor nåde hans broder Harun som profet.
54. Og tænk på Ismail i Bogen. Sandelig, han var tro mod sit løfte, og han var en budbringer, en profet.
55. Han pålagde sin familie bøn og almisser, og han besad i sin Herres øjne tilfredshedens rang.
56. Og tænk på Idris i Bogen. Sandelig, han var en sandfærdig person, en profet.
57. Og Vi opløftede ham til en høj rang.
58. Det er dem, som Allah har vist nåde: profeterne af Adams æt og af de troende, som Vi bar sammen med Nuh (i arken), af Ibrahims og Israels børn og af dem, som Vi retledte og gjorde ophøjede. Når Den Nådigstes ord bliver reciteret for dem, falder de på knæ og græder.

59. Efter dem fulgte andre, som forsømte bønnen og fulgte (deres) lyster. De vil blive udsat for straffen.
60. Undtaget er de, som vender om i anger og tror og handler retskaffent; de vil gå ind i Paradiset, og der vil ikke blive gjort dem det mindste uret,
61. ind i evige haver, som Den Nådigste har lovet Sine tjenere i det usete. Sandelig, Hans løfte vil blive opfyldt.
62. Og de vil ikke høre nogen tom snak i dem, derimod kun fred. Og de vil have deres forsyning derinde morgen og aften.
63. Dette er Paradiset, som Vi vil lade dem af Vore tjenere, som er gudfrygtige, arve.
64. ”Vi (engle) kan ikke nedstige uden din Herres befaling. Ham tilhører alt det, som er foran os, og alt det, som er bag os, og alt det, som er imellem. Og din Herre er aldrig glemsom.
65. Han er Herre over himlene og jorden og alt det, som er mellem dem, så tilbed Ham alene, og vær vedholdende i at tilbede Ham! Kender du nogen med samme navn som Ham?”
66. Og mennesket siger: ”Når jeg dør, skal jeg da blive bragt til live igen?”
67. Husker mennesket da ikke, at Vi skabte ham før dette også, da han ingenting var?
68. Ved din Herre! Vi vil visselig samle dem og satanerne sammen. Derefter vil Vi stille dem omkring Helvede, faldne på deres knæ.
69. Vi vil så visselig udtage fra hver gruppe dem, som var værst med hensyn til at være ulydig mod Den Nådigste.
70. Vi kender visselig bedst til dem, som mest fortjener at blive kastet i Helvede.
71. Og der findes ingen, som kan undgå det. Dette løfte har din Herre afgivet som et afgjort ansvar, der visselig vil blive opfyldt.
72. Derefter vil Vi frelse de gudfrygtige og forlade de uretfærdige, faldne på deres knæ.
73. Og når Vore oplysende vers bliver reciteret for dem, siger de vantroende til de troende: ”Hvem af de to grupper har den bedste bolig og den mest tiltalende forsamling?”
74. Og hvor mange har Vi ikke tilintetgjort før dem, som var bedre i ejendom og fremtoning?
75. Sig: ”Dem, der er fortabt i vildfarelse, giver Den Nådigste en lang frist i levealder, indtil de får det at se, som de er blevet lovet – det være sig straffen eller Timen. Da vil de få at vide, hvem der er værst stillet, hvad bolig angår, og hvem der er svagest, hvad hærstyrker angår.
76. Allah forøger retledningen af dem, som er retledte. Og de evigvarende retskafne handlinger er bedre hos din Herre, hvad angår belønning og den endelige tilbagevenden.
77. Har du set ham, som fornægtede Vore tegn og sagde: ”Jeg vil visselig blive givet rigdom og børn!”

78. Er han bekendt med det usete, eller har han indgået en pagt med Den Nådigste?
79. Aldrig! Vi vil nedskrive alt det, han siger, og Vi vil forøge hans straf.
80. Og det, han siger, vil Vi arve, og han vil komme til Os helt alene!
81. Og de tager sig andre guder ud over Allah, så de kan tildele dem magt og ære.
82. På ingen måde! Snart vil de afslå deres tilbedelse og blive deres fjender.
83. Har du ikke set, at Vi har sendt satanerne til de vantro? De ansporer dem bestandigt (til synd).
84. Så gør jer ikke hast imod dem. Vi tæller deres (dage).
85. Og den dag, hvor Vi samler de gudfrygtige og fører dem til Den Nådigste som en bæret delegation
86. og driver synderne til Helvede, tørstende,
87. da vil de ikke have nogen, som magter at gå i forbøn (for dem), undtagen dem, som har fået et løfte af Den Nådigste.
88. Og de (vantrø) siger: "Den Nådigste har avlet en søn!"
89. Sandelig, I kommer med en forfærdelig ting.
90. Himlene er nær ved at revne, jorden ved at blive kløvet, og bjergene ved at styrte sammen,
91. fordi de påstår, at Den Nådigste har en søn!
92. Det passer sig ikke for Den Nådigste, at Han skulle have avlet en søn.
93. Alle, som findes i himlene og på jorden, ingen undtaget, skal møde op hos Den Nådigste som (Hans) tjener.
94. Sandelig, Han har omsluttet dem med Sin viden og har nøje talt dem alle.
95. Enhver skal komme til Ham på Genopstandelsens Dag, alene.
96. Over dem, som troede og handlede retskaffent, vil Den Nådigste øse kærlighed.
97. Sandelig, Vi har gjort den (i.e. Koranen) let på dit sprog, sådan at du dermed kan bebude det glædelige budskab til de gudfrygtige og advare det stridbare folk.
98. Hvor mange generationer har Vi ikke tilintetgjort før dem? Ser du nogen af dem eksistere, eller hører du en eneste lyd fra dem?

20. SURAH TA' HA'

Surah 20, Ta' Ha', blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 135 ayat. Surahen har fået navn efter begyndelsesbogstaverne i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ta', Ha'.
2. Vi har ikke nedsendt Koranen til dig, for at Den skal forårsage dig besvær,

3. men kun som en formaning for dem, som frygter.
4. Den er blevet åbenbaret af Ham, som skabte jorden og de høje himle.
5. Den Nådige satte sig (*istawa*) på Tronen (*'ala Al-'Arsh*).
6. Ham tilhører alt, som er i himlene, og alt, som er på jorden, og alt, som er mellem dem, og alt, som er under jorden.
7. Hvis du siger noget højt (eller holder det skjult), kender Han visselig til det hemmelige og det mest skjulte.
8. Allah – der er ingen anden gud end Ham; Han har de smukkeste navne.
9. Har Musas historie nået dig?
10. Da han så ild, sagde han til sin familie: "Vent! Jeg har fået øje på ild, måske kan jeg bringe jer en glød fra den eller finde en vejleder ved ilden."
11. Da han nåede den, blev der kaldt: "O Musa!
12. Sandelig, Jeg er din Herre. Så tag dine sko af. Sandelig, du står i den hellige dal, Tuwa.
13. Jeg har udvalgt dig, så lyt så til det, som bliver åbenbaret for dig.
14. Sandelig, Jeg er Allah, der er ingen anden gud end Mig, så tilbed Mig alene, og udfør bønnen for at huske Mig.
15. Sandelig, Timen vil komme! Jeg vil holde den skjult, sådan at enhver sjæl kan blive belønnet efter sin indsats.
16. Lad ikke nogen, som ikke tror på den og følger sin lyst, hindre dig fra den, for så går du under.
17. Og hvad er det i din højre hånd, O Musa?"
18. Han (i.e. Musa) sagde: "Det er min stav. Jeg støtter mig til den. Og jeg slår blade ned med den til mine geder og får, og der er også mange andre fordele ved den for mig."
19. Han sagde: "O Musa! Læg den ned!"
20. Så lagde han den ned. Pludselig blev den til en hurtigt bevægende slange.
21. Han sagde: "Hold den og vær ikke bange! Vi vil gendanne den til dens tidligere form.
22. Og tryk din hånd i din armhule, den vil komme ud skinnende hvid uden nogen sygdom, som et andet tegn.
23. Dette, for at vise dig Vore store tegn.
24. Gå til Farao! Han er gået for vidt!"
25. Han sagde: "Min Herre! Udvid mit bryst for mig,
26. og gør min opgave lettere,
27. og løsn min tungs knude,
28. så folk må forstå det, jeg siger,

29. og udnævn en medhjælper for mig fra min familie,
30. min broder Harun,
31. forstærk mig ved ham,
32. og lad ham tage del i min opgave,
33. sådan at vi kan lovprise Dig meget,
34. og huske Dig meget.
35. Sandelig, Du er altseende i forhold til os.”
36. Han sagde: “O Musa! Alle dine bønner er blevet hørt.
37. Og visselig, Vi viste dig velvilje en anden gang,
38. da Vi åbenbarede for din moder:
39. ‘Læg ham i kisten, og sæt den derpå i floden, så vil floden føre den til flodbredden. Han vil blive taget op af Min fjende og hans fjende.’ Og Jeg har indgydt dig kærlighed fra Mig, for at du skal opfostres for Vore øjne.
40. Da din søster gik hen og spurgte: ‘Skal jeg vise jer en, som kan opfostre barnet?’ så bragte Vi dig tilbage til din moder, sådan at hun kunne glæde sine øjne og ikke føle sig sørgmodig. Du dræbte en person, men Vi reddede dig fra den sorg, og Vi testede dig med mange prøvelser. Så tilbragte du mange år blandt Madyans folk. Derefter kom du på den tid, som var fastlagt, O Musa!
41. Og Jeg har udvalgt dig for Mig selv.
42. Gå du og din broder med Mine tegn, og vis ikke slaphed i at huske Mig!
43. Gå I to til Farao, han har sandelig overtrådt grænsen.
44. Tal mildt til ham, så han må godtage formaningen og blive frygtende.”
45. De sagde: “Vor Herre! Sandelig, vi frygter, at han skal gøre os uret, eller at han skal blive endnu mere overtrædende.”
46. Han sagde: “Frygt ikke! Sandelig, Jeg er med jer. Jeg hører alt, Jeg ser alt!
47. Så gå til ham og sig: ‘Vi er din Herres udsendte! Send Israels børn med os, og påfør dem ikke lidelse. Sandelig, vi er kommet til dig med et tegn fra din Herre. Og måtte fred være med den, som følger retledningen!
48. Sandelig, det er blevet åbenbaret for os, at straffen vil være over ham, som fornægter og vender sig bort.”
49. (Farao) sagde: “Hvem er jeres Herre, O Musa?”
50. Han sagde: “Vor Herre er den, som tildelte alle ting deres form, og som derefter retledte dem!”
51. Han (i.e. Farao) sagde: “Hvad skete der så med de henfarne (folk)?”
52. Musa sagde: “Kundskaben om dem er hos min Herre i en bog. Min Herre begår aldrig fejl, og ej heller glemmer Han!
53. Han er Den, som skabte jorden for jer som opholdssted, og på den skabte Han

- veje for jer, og fra himlen nedsendte Han vand." Med dette frembragte Vi par af forskellige planter.
54. Spis I, og lad jeres kvæg græsse. Sandelig, i dette er der tegn for de vise.
 55. Af den har Vi skabt jer, til den bringer Vi jer tilbage, og af den vil Vi lade jer genopstå.
 56. Og visselig viste Vi ham (i.e. Farao) alle Vore tegn, men han fornægtede og afviste.
 57. Han sagde: "O Musa! Er du kommet til os for at drive os ud af vort land med din magi?"
 58. Nu vil vi bringe samme magi for dig. Aftal derfor (tid og sted for) et møde mellem os og dig, (et løfte) som ikke vil blive brudt af os eller af dig, på en åben og jævn slette."
 59. Musa sagde: "Løftet til jer er en festdag, og alle folk skal samles om formiddagen."
 60. Så trak Farao sig tilbage og samlede al sin list. Så kom han.
 61. Musa sagde til dem: "Ve jer! Opdigt ikke løgne om Allah, ellers vil Han udslette jer ved straffen. Og visselig fortabt er han, som opdiger løgne (om Allah).
 62. De stredes om deres sag og holdt en hemmelig rådslagning.
 63. De sagde: "Disse to er visselig magikere, som har til hensigt at drive jer ud af jeres land med deres magi og udviske jeres eksemplariske religion.
 64. Så saml al jeres list, og kom frem, rækkevis. Den, som sejrer i dag, vil visselig have opnået den sikre sejr!"
 65. De sagde: "O Musa! Kaster du, eller skal vi være de første til at kaste?"
 66. Musa sagde: "Nej, kast I hellere!" Så pludselig, ved deres magi, forekom det ham, at deres reb og deres stave var levende.
 67. Musa følte en skjult frygt i sit hjerte.
 68. Vi sagde: "Frygt ikke! Sandelig, du vil få overhånd.
 69. Læg den stav, du har i din højre hånd, den vil sluge det, som de har lavet. Alt det, de har lavet, er kun en magikers list, og en magiker vil aldrig opnå den sikre sejr, uanset hvor det er."
 70. Så faldt alle magikerne på knæ, og de sagde: "Vi tror på Haruns og Musas Herre!"
 71. Han (i.e. Farao) sagde: "Tror I på Ham, før jeg har givet jer tilladelse til det? Sandelig, han (i.e. Musa) er jeres lærermester, som har lært jer magien. Sandelig, nu vil jeg hugge jeres hænder og fødder af modsat hinanden, og visselig vil jeg korsfæste jer på daddelpalmens stammer. Og I vil få at vide, hvem af os der er strengest og mest vedholdende i (at påføre) straf."
 72. De sagde: "Vi vil aldrig foretrække dig frem for de tydelige tegn, som er kommet til os, og Ham, som har skabt os. Befal, hvad du vil. Din befaling kan du kun gøre gældende i dette jordiske liv.
 73. Sandelig, vi tror på vor Herre. Han vil tilgive os vore synder og den magi, du tvang os til. Allah er bedst og evigvarende."

74. Den, som kommer til sin Herre som en synder, for ham er der sandelig Helvede. Han vil ikke dø dér, ej heller leve.
75. Men dem, som kommer til Ham som troende og er retskafne i handlinger, for dem er der høj rang;
76. evige haver med rindende bække. Dér vil de forblive til evig tid. Det er belønningen til dem, som har rensset sig (for synder).
77. Og sandelig, Vi åbenbarede for Musa: "Drag af sted om natten med Mine tjenere. Ban en tør vej igennem havet for dem. Frygt ikke for at blive indhentet (af jeres fjender), og vær ikke ængstelig (for at drukne)."
78. Så forfulgte Farao dem med sine hære, men havets bølger omsluttede dem fuldstændigt.
79. Og Farao vildledte sit folk; han ledte dem ikke til den rette vej.
80. O Israels børn! Vi reddede jer fra jeres fjender. Og Vi gav jer løftet ved Bjergets højre side, og der sendte Vi manna og vagtler ned til jer.
81. (Vi sagde:) "Spis af det rene, som Vi har forsynet jer med, og træd ikke over grænsen angående dette, ellers vil Min vrede være pålagt jer." Og den, som Min vrede er pålagt, han vil sandelig gå til grunde.
82. Og sandelig, Jeg er tilgivende over for den, som angrer og tror og handler retskaffent, og som holder fast ved retledningen.
83. "O Musa! Hvad fik dig til at skynde dig (væk) fra dit folk (ved at efterlade dem bagude)?"
84. Han sagde: "De kommer lige bag mig, og jeg skyndte mig til Dig, min Herre, for at Du kunne være tilfreds."
85. Han sagde: "Vi har sat dit folk på prøve i dit fravær. Samiri har vildledt dem."
86. Så vendte Musa tilbage til sit folk, vrede og bekymret. Han sagde: "O mit folk! Gav jeres Herre jer ikke et godt løfte? Lå løftet for langt ude i fremtiden for jer? Eller ønskede I, at jeres Herres vrede skulle pålægges jer, så I brød jeres løfte til mig?"
87. De sagde: "Vi har ikke brudt vort løfte til dig af egen vilje, men vi var belastet af tunge byrder af folkets smykker, så vi kastede dem (i ilden). Det samme gjorde Samiri."
88. Han (i.e. Samiri) havde derpå frembragt til dem en kalvestatue, der brølede som en ko. De sagde: "Dette er jeres gud og Musas gud – men han (i.e. Musa) har glemt det."
89. Så de da ikke, at den ikke kunne svare dem tilbage med et eneste ord og ej heller magtede (at påføre) noget tab eller (tilvejebringe) gavn for dem?
90. Og sandelig, Harun havde sagt til dem tidligere: "O mit folk! I bliver kun sat på prøve med den. Jeres Herre er sandelig Den Nådigste, så følg mig, og adlyd min befaling!"
91. De sagde: "Vi vil holde fast ved den, indtil Musa kommer tilbage til os."

92. (Musa) sagde: "O Harun! Hvad hindrede dig, da du så deres vildfarelse,
93. i at følge mig? Var du oprørsk mod mig?"
94. Han (i.e. Harun) sagde: "O min moders søn! Tag ikke i mit skæg eller mit hoved! Jeg frygtede, at du skulle sige: 'Du har skabt splid blandt Israels børn og bevarede ikke mit ord!'"
95. (Musa) sagde: "Og du, Samiri! Hvad er dit anliggende?"
96. Han sagde: "Jeg så det, som de ikke så. Jeg tog en håndfuld (sand) op fra sendebuddets fodspor, derefter kastede jeg det (ind i kalven). Sådan bød min sjæl mig at gøre."
97. (Musa) sagde: "Gå væk (herfra)! For dig er straffen, at du livet ud vil sige: 'Rør mig ikke!' Og sandelig, der er et løfte til dig, som aldrig vil blive brudt! Se på din (falske) gud, som du holdt dig til, Vi vil sandelig brænde den op, derefter vil vi sandelig sprede dens aske på havet.
98. Jeres gud er Allah alene, ud over Ham er der ingen anden gud. Han har omsluttet alle ting i Sin viden."
99. Sådan giver Vi dig beretninger om de henfarne (folk). Og sandelig, Vi har skænket dig en formaning fra Vor særlige nærhed.
100. Den, som vender sig bort derfra, vil sandelig bære en tung last på Genopstandelsens Dag,
101. under den(s vægt) skal de være til evig tid. Hvor elendig en last det er for dem på Genopstandelsens Dag!
102. På den dag, hvor der blæses i Basunen, vil Vi samle synderne, sådan at deres kroppe og øjne vil være blindet (af skræk).
103. De vil hviske til hinanden: "I har ikke opholdt jer mere end ti dage (på jorden)."
104. Vi ved bedst, hvad de kommer til at sige. En blandt dem, som er bedre i forstand og handling, vil sige: "I var (der) kun en dag!"
105. Og de spørger dig om bjergene. Sig: "Min Herre vil gøre dem til støv og lade dem blæse bort.
106. Så vil Han gøre jorden til et jævnt og øde land,
107. hvor du hverken vil kunne se sænkning eller hævnning."
108. På den dag vil de følge efter udråberen, uden afvigelse. Og alle stemmer vil være forstummet over for Den Nådigste, og du vil ikke høre andet end lyden af deres fødder (på vej til samlingen).
109. På den dag vil forbøn ikke være til nytte, undtagen for den, som har fået tilladelse af Den Nådigste, og hvis ord Han er blevet tilfreds med.
110. Han kender til alt, som er foran dem, og alt, som er bag dem, men de kan ikke omfatte Ham med viden.
111. Og ansigter vil bøje sig for Den Levende, Opretholderen (som opretholder og be-

- skytter hele Sit skaberværk). Og sandelig, den, som bærer uretfærdighedens last, vil være mislykket.
112. Og den, som handler retskaffent og er troende, skal ikke frygte uretfærdighed eller tab.
 113. Og sådan har Vi nedsendt den, Koranen, på arabisk, og i den har Vi tydeliggjort formaningen, sådan at de må blive gudfrygtige, eller at den må få dem til at huske (på Ham).
 114. Altophøjet er Allah, Den Altherskende, Den Sande! Forhast ikke Koranen, for dens åbenbaring til dig er fuldbyrdet, og sig altid: "Min Herre! Forøg min viden!"
 115. Og sandelig, Vi havde (ved åbenbaring) befalet Adam tidligere, men han glemte, og Vi fandt intet forsæt i ham (i hans fejltagelse).
 116. Og (husk) da Vi sagde til englene: "Kast jer ned for Adam!" De knælede alle, undtagen Iblis; han nægtede.
 117. Og Vi sagde: "O Adam! Sandelig, denne er din og din hustrus fjende. Måtte han ikke få jer ud af Paradiset, for da vil I komme ud for besvær.
 118. Sandelig, (i Paradiset) vil du ikke føle sult og ej heller være nøgen,
 119. og du vil heller ikke føle dig tørstig, og ej heller vil varmen plage dig."
 120. Men Satan plantede onde tanker i ham, og han sagde: "O Adam! Skal jeg vise dig evighedsens træ og et herredømme, som aldrig forgår?"
 121. Og begge spiste af træets frugt. Deres kønsdele blev synlige for dem, og de begyndte at sy Paradisets blade sammen for at dække deres kroppe. Adam adlød ikke sin Herre, så han endte i fejltagelse.
 122. Derefter udvalgte hans Herre ham, så tilgav Han ham og ledte ham til den rette vej.
 123. Og Allah sagde: "Gå ned herfra, alle sammen! Nogle af jer vil være andres fjender, men når der kommer retledning til jer fra Mig, så vær ikke vildfarne og ej heller ulykkelige.
 124. Og den, som vender sig bort fra Min påmindelse, for ham vil der blive trangt (med forsyning til livets) underhold, og på Genopstandelsens Dag vil Vi genopvække ham som blind."
 125. Han vil sige: "Min Herre! Hvorfor har Du genopvækket mig som blind, når jeg var seende (i det jordiske liv)?"
 126. Allah vil sige: "Sådan er det. Vore tegn kom til dig, men du glemte dem, og i dag vil du blive glemt på samme måde!"
 127. Og sådan lønner Vi den, som overtræder grænsen og nægter at tro på sin Herres tegn. Det hinsidiges straf er sandelig den hårdeste, og den er evigvarende!
 128. Blev de ikke retledt af, at Vi før dem tilintetgjorde utallige generationer, hvis blot de vandrer på rundt omkring? Sandelig, i dette er der tegn for de vise.

129. Og havde det ikke været for et ord, som på forhånd var afgjort af din Herre, ville den (i.e. straffen) være faldet omgående, men tidspunktet er forudbestemt.
130. Vær tålmodig med hensyn til deres ord, og lovpris din Herre med lovprisning før solopgang og før solnedgang, og lovpris Ham også i nattens tidlige timer og ved dagens endepunkter, så du må finde tilfredshed.
131. Og ret ikke dit blik på det, Vi har givet nogle grupper blandt dem til nydelse, (i form af) det jordiske livs (forgængelige) forskønelser, sådan at Vi kan prøve dem ved disse. Din Herres forsyning er bedst og varig.
132. Og påbyd din familie bøn, og vær selv vedholdende i den. Vi beder ikke om nogen forsyning fra dig, derimod giver Vi dig forsyning, og det bedste udfald er gudfrygtighedens!”
133. Og de siger: “Hvis bare han havde bragt os et tegn fra sin Herre.” Er der ikke kommet et tydeligt bevis (i.e. Koranen) til dem om det, som var i de tidligere Bøger?
134. Og hvis Vi havde tilintetgjort dem før dette med en straf, ville de have sagt: “Vor Herre! Hvorfor sendte Du ikke et sendebud til os, så vi kunne følge Dine åbenbaringer, før vi blev ydmyget og vanæret?”
135. Sig: “Alle venter, så vent I også! I vil snart få at vide, hvem der følger den rette vej, og hvem der er retlede!”

21. SURAH AL-ANBIYA

Surah 21, Al-Anbiya, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 112 ayat. “Al-anbiya” betyder profeterne, hvilket også er denne surahs grundtema.

I Allahs navn, Den Nädigste, Den Barmhjertigste.

1. Opgørets Time nærmer sig for menneskene, men de vender sig bort i uvidenhed.
2. Når der kommer en ny påmindelse til dem fra deres Herre, lytter de til den, som om de er optaget af morskab.
3. Deres hjerter er blevet forsømmelige, og de uretfærdige hvisker til hinanden: “Er han andet end et almindeligt menneske som jer? Går I til magi, selvom I ser?”
4. Han sagde (til dem): “Min Herre kender til ethvert ord, som bliver sagt i himlen og på jorden, og Han er Den Althørende, Den Alvidende!”
5. Men de sagde: “Det er (blot) forvirrende samlinger af drømme! Nej! Han har selv opdigtet det! Nej! Han er en poet! Lad ham da bringe os et tegn, ligesom de tidligere sendebude.”
6. Ingen by, Vi har tilintetgjort før dem, troede! Vil nu disse tro?
7. Og før dig sendte Vi kun mænd, som Vi sendte åbenbaringer til. Spørg dem, som kender til budskabet, hvis I ikke selv ved (det).

8. Og Vi skabte dem ikke med kroppe, så de ikke skulle spise mad, og ej heller skulle de forblive evigt (på jorden).
9. Derefter opfyldte Vi Vort løfte til dem, så reddede Vi dem og hvem, Vi end ville. Og Vi udslattede dem, som overtrådte grænsen.
10. Sandelig, Vi har åbenbaret for jer en bog, som indeholder formaning til jer. Har I da ikke forstand?
11. Og hvor mange byer, som var uretfærdige, har Vi ikke udsluttet og efter dem skabt andre folk?
12. Når de følte Vor straf, flygtede de derfra.
13. ”Flygt ikke. Vend tilbage til det sted, hvor I levede i vellevned, og til jeres boliger; måske bliver I forhørt.”
14. De sagde: ”Ve os! Sandelig, vi var syndere!”
15. Dette blev deres evige jammer, indtil Vi gjorde dem til en høstet mark, udslukkede.
16. Og Vi har ikke skabt himlen og jorden og alt det, som er mellem dem, for sjov.
17. Hvis Vi havde ønsket en leg, havde Vi taget den fra noget nær Os selv – hvis Vi skulle gøre noget sådant.
18. Nej, derimod kaster Vi sandheden (ned) over falskheden, så sandheden knuser den, og den (i.e. falskheden) bliver udsluttet. Og for jer er der fordærv på grund af det (falske), I hævder (om Allah).
19. Og dem, der er i himlene og på jorden, tilhører Ham alene. Og dem, som er i Hans nærhed, bliver ikke hovmodige over at tilbede Ham, og ej heller bliver de trætte.
20. De lovpriser (Ham) om natten og om dagen, uafbrudt.
21. Eller har de taget sig guder på jorden, som kan lade (døde) genopstå?
22. Havde der mellem de to (i.e. himlen og jorden) været flere guder ud over Allah, ville begge sandelig have været fordærvet. Ophøjet er Han, Herren over Tronen, over det, som de opdigter.
23. Han kan ikke blive udspurgt om det, Han gør, men de vil blive forhørt!
24. Har de taget sig guder ud over Ham? Sig: ”Bring jeres bevis! Dette er en påmindelse til dem, som er med mig, og en formaning til dem, som var før mig.” Men de fleste af dem kender ikke til sandheden, så de vender sig bort fra den.
25. Og Vi har ikke sendt et eneste sendebud før dig, uden at Vi gav ham denne åbenbaring: ”Der er ingen anden gud end Mig, så tilbed Mig alene!”
26. Og de siger: ”Den Nädigste har avlet børn.” Lovprist er Han! Nej! De er kun ærede tjenere.
27. De går ikke foran Ham i noget ord, og de handler kun efter Hans befaling.
28. Han kender til alt det, som er foran dem, og alt det, som er bag dem, og de går ikke i forbøn, undtagen for den, som Han er tilfreds med, og de skælver af (guds) frygt for Ham.

29. Og hvem blandt dem kunne finde på at sige: "Jeg er en gud foruden Ham!"? Da ville Vi have straffet ham med Helvede. Det er sådan, Vi straffer de uretfærdige.
30. Og har de vantro ikke set, at himlene og jorden var et sammenhængende hele, og at Vi derefter rev dem fra hinanden i adskilte dele? Og Vi lod alle levende væsener opstå af vand. Vil de da ikke tro?
31. Og Vi skabte faste bjerge på jorden, for at den ikke skulle ryste, og Vi skabte vidtstrakte veje på den, sådan at de måtte finde den rette vej.
32. Og Vi gjorde himlen til et sikkert tag. Men de har vendt sig bort fra disse tegn.
33. Og Han er Den, som skabte natten og dagen og solen og månen; alle flyder (de roterende) hastigt i deres bane.
34. Og Vi har heller ikke før dig skænket noget menneske evighed (på jorden). Når du går bort, vil de da leve i evighed?
35. Enhver sjæl skal smage døden! Og Vi prøver jer med det onde og det gode, og til Os vil I blive bragt tilbage.
36. Og når de vantro ser dig, gør de nar ad dig: "Er dette ham, som omtaler jeres guder?" Og de fornægter, når Den Nådigste omtales.
37. Mennesket blev skabt som en travl skabning. Snart vil Jeg vise jer Mine tegn; så bed Mig ikke om fremskyndelse.
38. Og de siger: "Hvornår vil dette løfte blive opfyldt, hvis I er sandfærdige?"
39. Hvis blot de vantro kendte til den tid, hvor de ikke vil kunne standse ilden fra deres ansigter og fra deres rygge, og hvor de ikke vil blive hjulpet.
40. Men den vil komme pludseligt over dem og overraske dem! De vil ikke formå at forhindre den, og ej heller vil de blive givet en tidsfrist.
41. Og sandelig, der blev gjort nar ad sendebude før dig også. Men de af dem, som gjorde nar, blev (selv) omringet af det, som de gjorde nar ad.
42. Sig: "Hvem kan beskytte jer om natten og om dagen mod Den Nådigste?" Men de vender sig bort fra (selv det) at huske deres Herre!
43. Eller har de andre guder, som kan forsvare dem mod Os? De (ting, som de tilbeder) formår ikke engang at hjælpe sig selv, og ej heller vil de få hjælp og venskab fra Os.
44. Nej! Vi gav disse og deres fædre rigelig forsyning, så deres levealder forekom dem forlænget! Ser de da ikke, at Vi reducerer landet fra alle kanter? Er det dem, som vil blive sejrrige?
45. Sig: "Jeg advarer jer kun med åbenbaringen!" Men de døve hører ikke råbet, når de bliver advaret.
46. Hvis bare en lille del af din Herres straf rørte dem, ville de visselig sige: "Ve os! Sandelig, vi var uretfærdige!"
47. Og på Genopstandelsens Dag vil Vi opstille retfærdighedens vægtskåle, så ingen sjæl vil lide den mindste uret. Selv hvis den (i.e. en gerning) ikke vejer mere end

et sennepsfrø, vil Vi lægge den frem (i vægtskålen), og Vi er tilstrækkelige til at gøre regnskabet op.

48. Og sandelig, Vi skænkede Musa og Harun Kriteriet¹ som et lys og en formaning for de gudfrygtige,
49. som frygter deres Herre i det usete, og som frygter Timen.
50. Og dette er en velsignet formaning, som Vi har åbenbaret. Vil I fornægte den?
51. Og sandelig, før dette skænkede Vi Ibrahim retledningen, og Vi var alvidende om ham.
52. Da han sagde til sin fader og sit folk: "Hvad er disse afgudsstatuer, som I tilbeder?"
53. De sagde: "Vi så vore fædre tilbede dem."
54. Ibrahim sagde: "Sandelig, I og jeres fædre er i en tydelig vildfarelse!"
55. De sagde: "Er du kommet til os med sandheden, eller driver du spot med os?"
56. (Ibrahim) sagde: "Nej! Jeres Herre er Herre over himlene og jorden, Ham, som skabte dem, og jeg er en af dem, som bevidner det!"
57. Og ved Allah! Jeg vil visselig gennemføre en plan mod jeres afgudsstatuer, når I har vendt jer bort."
58. Så knuste Ibrahim dem i småstykker, undtagen den store, sådan at de måtte vende tilbage til den.
59. De sagde: "Hvem har gjort dette mod vore guder? Sandelig, han er en af de uretfærdige!"
60. Nogle sagde: "Vi har hørt om en ung mand, som taler om dem; han kaldes for Ibrahim."
61. De sagde: "Bring ham for folkets øjne, sådan at de kan vidne (imod ham)!"
62. De sagde: "O Ibrahim! Er det dig, som har gjort dette mod vore guder?"
63. (Ibrahim) sagde: "Nej, det må være ham den store af dem, som har gjort det. Bare spørg dem, hvis de kan tale."
64. Så vendte de sig mod hinanden og sagde: "Sandelig, det er jer selv, som er uretfærdige."
65. Derefter vendte de tilbage til deres tidligere indstilling: "Sandelig, du ved selv, at de ikke taler."
66. (Ibrahim) sagde: "Tilbeder I ud over Allah dem, som ikke kan give jer nytte og ej heller (påføre) tab?"
67. Skam over jer og dem, som I tilbeder ud over Allah! Har I da ikke forstand?"
68. De sagde: "Brænd ham, og hjælp jeres guder, hvis I vil gøre noget."
69. Vi sagde: "O ild! Bliv kølig og sikker for Ibrahim!"
70. Og de havde til hensigt at lægge en listig plan mod ham, men Vi gjorde dem til de største tabere.

1 *Al-Furqan*: Kriteriet, som adskiller sandt fra falsk. Også anvendt som anden betegnelse for Koranen.

71. Og Vi reddede Ibrahim og Lut til det sted, som Vi har velsignet for alverden.
72. Og Vi skænkede ham Ishaq og Yaqub, og Vi gjorde dem alle retskafne.
73. Og Vi gjorde dem til ledere, de retledte folk på Vor befaling, og Vi inspirerede dem til at gøre gode gerninger, forrette bønnen og give den obligatoriske almisser, og de var alle Vore tilbedere.
74. Og Vi tildelte Lut retfærdighedssans og visdom, og Vi reddede ham fra byen, hvor folk bedrev onde gerninger. Sandelig, det var et ondt folk, de var syndefulde.
75. Og Vi lod ham træde ind i Vor nåde. Sandelig, han var af de retskafne.
76. Og (husk) da han før dette havde påkaldt (Os). Vi godtog hans bøn, og Vi reddede ham og hans familie fra den store sorg.
77. Og Vi hjalp ham mod folket, som fornægtede Vore åbenbaringer. Sandelig, det var et ondt folk, så Vi druknede dem alle.
78. Og (husk) Dawud og Sulaiman, da de skulle fælde dom i en sag om en mark – da et folks får havde græsset på marken om natten. Vi var vidne til deres dom.
79. Det var Os, som havde oplært Sulaiman, og Vi skænkede dem alle visdom og viden. Og Vi fik bjergene og fuglene til at tjene Dawud; sammen med ham lovpriste de (Os). Det var Os, som gjorde (alt dette).
80. Og Vi lærte ham kunsten at lave rustninger for jer, for at disse skulle beskytte jer fra skade under kamp. Er I så taknemmelige?
81. Og for Sulaiman (underordnede Vi) den stormfulde vind; den blæste på hans ordre mod det land, som Vi har velsignet – og Vi er alvidende om alle ting!
82. Og nogle sataner, de plejede at dykke for ham og derudover udføre andre arbejdsopgaver. Vi holdt dem under opsyn.
83. Og (husk) Ayyub, da han påkaldte sin Herre: "Smerten har lagt sig over mig, og Du er Den Barmhjertigste af alle barmhjertige!"
84. Vi godtog hans bøn, og Vi fjernede den smerte, som var over ham, og Vi gav ham hans familie og dens lige i tilføjelse hertil som en nåde fra Os og en formaning til Vore tilbedere.
85. Og Ismail, Idris og Dhu l-Kifl, de var alle tålmodige.
86. Og Vi førte dem alle ind i Vor nåde. Sandelig, de var blandt de retskafne.
87. Og (husk) Dhu l-Nun, da han tog af sted i vrede. Han troede, at Vi aldrig ville gøre det besværligt for ham, men så råbte han i mørket: "Der er ingen anden gud end Dig! Lovprist er Du! Sandelig, jeg hørte til dem, som handler uret!"
88. Vi godtog hans bøn, og Vi reddede ham fra sorgen. Det er sådan, Vi redder de troende.
89. Og (husk) Zakariya, da han påkaldte sin Herre: "Min Herre! Lad mig ikke være alene. Du er Den bedste af alle arvtagere!"
90. Vi godtog hans bøn og skænkede ham Yahya. Vi gjorde hans hustru frugtbar. San-

- delig, de var hurtige til fromme gerninger, og de påkaldte Os med kærlighed og frygt. Og de var ydmyge over for Os.
91. Og (husk) hende, som bevarede sin kyskhed. Efter det blæste Vi Vor ånd ind i hende, og Vi gjorde hende og hendes søn til tegn for verdenerne.
 92. Sandelig, dette er jeres ummah, én ummah! Og Jeg er jeres Herre, så tilbed Mig (alene)!
 93. Og de er blevet splittet indbyrdes i deres sager (angående religionen). Til Os vil de alle vende tilbage.
 94. Den, som handler retskaffent, og som tror, hans bestræbelser vil ikke blive fornægtet. Vi skriver sandelig alle hans handlinger ned.
 95. Og det er umuligt med hensyn til den by, som Vi tilintetgør, at dens folk ikke bliver bragt tilbage til Os,
 96. når Yadjudj og Madjudj(s mur) bliver åbnet, og de kommer stormende ned fra ethvert højedrag,
 97. og når det sande løfte kommer nær. Da vil de vantros øjne pludselig stå vidt åbne: "Ve os! Vi var forsømmelige med hensyn til dette. Nej, vi var uretfærdige!"
 98. Sandelig, I og dem, som I tilbad ud over Allah, er brændt i Helvede. Der kommer I til at stige ned.
 99. Hvis de (falske guder, som I tilbad) havde været guder, ville de ikke komme derned. Men de skal alle forblive der til evig tid.
 100. Der vil for dem kun være jammer, men de vil intet høre.
 101. Sandelig, de, som af Os allerede er bestemt for det bedste, vil blive holdt borte derfra.
 102. De vil ikke høre lyden derfra, og de vil for evigt blive i det, som de ønsker sig.
 103. Ikke engang det mest forskrækkende (i.e. tanken om Dommedag) vil gøre dem sørgmodige, og englene vil ønske dem velkommen: "Dette er jeres dag, som I er blevet lovet!"
 104. På den dag vil Vi sammenrulle himlene, ligesom skrevne ark bliver rullet op. Sådan som vi skabte første gang, vil Vi gøre det igen. Det er et løfte, Vi har afgivet. Vi vil visselig gøre det.
 105. Og sandelig, efter formaningen skrev Vi i Zabur, at jorden vil blive arvet af mine retskafne tjenere alene.
 106. Sandelig, i dette er der tilstrækkelig formaning for dem, som er hengivne tilbedere.
 107. Og Vi har ikke sendt dig som andet end en nåde for verdenerne.
 108. Sig: "Det, som bliver mig åbenbaret, er kun, at jeres gud er Den eneste Gud. Underkaster I jer så ikke Allah?"
 109. Hvis de skulle vende sig bort, så sig: "Jeg har meddelt jer det ligeud, og jeg ved ikke, om det, I bliver lovet, er nært(stående) eller fjernt.

110. Sandelig, Han kender til det, som siges højlydt, og Han kender til det, som I skjuler.
111. Og jeg ved ikke – måske er dette en prøvelse for jer, en (forbigående) fornøjelse, indtil en fastlagt tidsfrist?”
112. Han sagde: “Min Herre! Døm med sandheden! Og Vor Herre er Den Nådigste, Den, som der altid søges tilflugt hos mod det, I opdigter!”

22. SURAH AL-HAJJ

Surah 22, Al-Hajj, består af 78 ayat, de fleste af hvilke blev åbenbaret i Medina-perioden. Da den omtaler pilgrimsfærden (al-hajj), har den fået dette navn.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. O I mennesker! Frygt jeres Herre(s straf). For Timens skælv er en storslået ting.
2. Den dag, I vil se den, vil enhver ammende glemme det, som hun ammer, og enhver gravid kvinde vil abortere sit foster. Og du vil se menneskene, som om de er berusede, selvom de ikke er berusede. Men Allahs straf er streng.
3. Blandt menneskene er der nogle, som strides om Allah uden at have viden, og som følger enhver opsæt sig satan,
4. om hvem der står skrevet: “Den, der tager ham som ven, vil han vildlede og føre til den flammende ilds straf.”
5. O I mennesker! Hvis I er i tvivl om genoprejsningen (efter døden), sandelig, så har Vi skabt jer af jord, derefter af en sæddråbe, derefter af en klæbrig masse, derefter af en kødklump, delvist formet, delvist uformet. Dette, for at Vi kan synliggøre (Vor almagt) for jer. Og Vi lader den, Vi vil, forblive i mødrenes liv til en fastlagt tid, derefter driver Vi jer ud som et barn, for at I derefter kan nå jeres voksenalder og fulde styrke. Og nogle af jer dør, mens andre af jer bliver bragt tilbage til en vanskelig alder, sådan at I efter at have vidst, ikke ved noget mere. Og du ser jorden som helt udtørret, men så, når Vi sender regn ned over den, kommer der en bevægelse af friskhed i den, og den bliver frodigere og lader alle plantearters par vokse frem.
6. Dette, fordi Allah visselig er Den Sande, og Han giver liv til de døde. Sandelig, Hans almagt omfatter alt.
7. Og sandelig, Timen vil komme, der er ingen tvivl om det. Og sandelig, Allah vil genoplive dem, som er i gravene.
8. Og blandt menneskene er der også nogen, som strides om Allah uden at have viden, uden retledning og uden en oplysende bog,
9. for at vildlede fra Allahs vej, vridende sig (i hovmod). For ham er der ydmygelse i det jordiske liv, og på Genopstandelsens Dag vil Vi lade ham smage ildens straf.

10. Dette er (straffen) for de handlinger, som dine hænder sendte i forvejen. Og sandelig, Allah er ikke det mindste uretfærdig mod Sine tjenere.
11. Blandt menneskene er der også nogen, som tilbeder Allah ved at holde sig til den ene side (af religionen). Hvis noget godt når ham, holder han fast ved den. Men hvis en prøvelse rammer ham, vender han sig bort fra den. Han har tabt både denne verden og det hinsidige. Dette er sandelig det helt tydelige tab.
12. Han tilbeder ud over Allah de (ting), som ikke kan give ham tab og ej heller nytte. Dette er den mest vidtgående vildfarelse.
13. Han tilbeder den, hvis skade står ham nærmere end dens nytte. Hvilken elendig velynder og hvilken elendig ledsager!
14. Sandelig, Allah vil føre dem, som tror og handler retskaffent, ind i haver med rindende bække. Sandelig, Allah gør det, Han vil.
15. Den, som har i tankerne, at Allah aldrig vil hjælpe Sit sendebud i det jordiske liv og i det hinsidige, bør binde et reb i loftet og derefter hænge sig! Lad ham så se, om hans listige plan fjerner det, som vakte vrede i ham!
16. Sådan har Vi åbenbaret den (i.e. Koranen), som tydelige tegn. Sandelig, Allah retleder den, Han vil.
17. Mellem dem, som er troende, og jøder, sabeere, kristne, madjus (i.e. tilbedere af ild) og dem, som begår *shirk* (i.e. flergudsdyrkelse), vil Allah sandelig dømme på Genopstandelsens Dag. Sandelig, Allah er vidne til alting.
18. Har du ikke set, at alt kaster sig ned for Allah; alle, som er i himlene og på jorden: solen og månen og stjernerne og bjergene og træerne og dyrene og mange blandt menneskene? Mange har gjort sig fortjent til straffen. Og den, som Allah fornedrer, ham kan ingen give ære. Sandelig, Allah gør, som Han vil.
19. Dette er to grupper, som strides om deres Herre. Til dem, der er vantro, vil der blive fremstillet klæder af ild, og kogende vand vil blive hældt over deres hoveder,
20. så alt i deres maver og deres hud smelter.
21. Og køller af jern venter dem.
22. Hver gang de bestræber sig på at komme ud derfra på grund af smerten, vil de blive bragt tilbage til den: "Smag på ildens straf!"
23. Sandelig, Allah vil føre dem, som tror og handler retskaffent, ind i haver med rindende bække. Der vil de blive udsmykket med guldarmbånd og perler. Og deres klæder derinde vil være af silke.
24. Og de er blevet retledt til det smukkeste ord. Og de er blevet retledt til Den Lovprisdigets rette vej.
25. Sandelig, de, som er vantro og hindrer andre fra Allahs vej og Den hellige Moske, som Vi har gjort lige (tilgængelig) for alle (troende) mennesker, både dem, som bor der, og besøgende udefra – den, som tilstræber afvigelse dér med uretfærdighed, ham vil Vi lade smage en smertelig straf.

26. Og (husk) da Vi anviste Husets sted for Ibrahim: "Sæt ikke andre ved siden af Mig, hold Mit Hus rent for dem, som udfører *tawaf*, *qiyam*, *ruku*' og *sudjud* der!"¹
27. Kald offentligt menneskene til valfarten (al-hajj). De vil komme til dig til fods og ridende på magre kameler ad fjerne bjergveje,
28. sådan at de kan bevidne fordelene for sig selv og påkalde Allahs navn på de fastsatte dage over de firbenede dyr, som Han har forsynet dem med. Spis af dem, og bespis de trængende fattige.
29. Derefter må de rense sig for snavs og fuldføre deres løfter og gå rundt om Det urgamle Hus.
30. Dette (er befalingen). At højagte det af Allah fastsatte hellige er det bedste for mennesket i dets Herres øjne. Og kvæget er blevet gjort lovlig for jer, undtagen det, hvis forbud er blevet reciteret for jer. Hold jer borte fra afgudsstatuernes urenhed og fra løgn.
31. Vær sande i jeres tro på Allah. Sæt ikke andre ved siden af Ham! Og den, som sætter noget andet ved siden af Ham, det er med ham, som om han faldt ned fra himlen, og fuglene hakkede i ham, eller at vinden blæste ham et fjernt sted hen.
32. Sådan er det. Den, der højagter Allahs tegn, er sandelig fra hjerternes gudfrygtighed.
33. I disse (offerdyr) er der nytte for jer til en fastlagt tid, derefter er deres bestemmelsessted (for ofring) Det urgamle Hus.
34. For ethvert fællesskab har Vi fastlagt en ofring, sådan at de kan påkalde Allahs navn over de firbenede dyr, som Allah har forsynet dem med. Jeres gud er én, Den Eneste, så underkast jer Ham alene! Og bring det glædelige budskab til de ydmyge,
35. dem, hvis hjerte fyldes med frygt, når Allahs navn bliver nævnt, og som er tålmodige med den modgang, de møder, og som forretter bønnen og giver af det, Vi har forsynet dem med.
36. Og Vi har gjort de større offerdyr til nogle af Allahs tegn for jer, i dem er der godt for jer. Så stil dem i række, og påkald Allahs navn over dem, og når de falder ned på siden, spis af dem, og bespis dem, som er trængende (men ikke beder om det åbenlyst), og dem, som spørger. Sådan har Vi sat dem i jeres tjeneste, så I må være taknemmelige.
37. Hverken deres kød eller deres blod når Allah. Men jeres gudfrygtighed når Ham. Sådan har Allah sat dem i jeres tjeneste, så I må lovprise Allah for den retledning, Han har skænket jer. Og bebud det glædelige budskab for dem, som gør det gode.
38. Sandelig, Allah vil forsvare de troende. Sandelig, Allah kan ikke lide de forræderiske og de utaknemmelige.
39. Der er givet tilladelse til dem, som bliver bekriget, fordi der er blevet begået uretfærdighed mod dem. Og sandelig, Allah er fuldt ud i stand til at hjælpe dem.

1 *Tawaf* betyder at vandre rundt om, *qiyam* at være stående under bøn, *ruku*' at bøje sig ned og *sudjud* at kaste sig helt ned, med ansigtet i berøring med jorden.

40. (Det er) dem, som blev fordrevet fra deres hjem, uden retfærdig grund, men kun fordi de sagde: "Vor Herre er Allah!" Og hvis Allah ikke havde drevet nogle af menneskegrupperne tilbage ved andre(s hånd), ville klostrene og kirkerne og synagogerne og moskeerne, hvori Allahs navn bliver nævnt rigeligt, have været ødelagt. Sandelig, den, som hjælper Allah, ham hjælper Han. Og sandelig, Allah er mest magtfuld, almægtig.
41. (Det er) dem, som, hvis Vi giver dem myndighed i landet, forretter bønnen, giver den obligatoriske almisser og påbyder det rette og forbyder det urette. Og Ham tilhører alle anliggendes slutresultat.
42. Og hvis de fornægter dig, så fornægtede de også Nuhs folk og 'Ad og Thamud før dem,
43. og Ibrahims folk og Luts folk,
44. og Madyans beboere, og også Musa blev fornægtet. Jeg gav alle disse vantro en udsættelse, men så greb Jeg fat i dem. Så hvordan var Min straf?
45. Hvor mange byer har Vi ikke tilintetgjort, mens de var uretfærdige? Nu ligger de i ruiner. Og hvor mange brønde blev ikke lagt øde, og hvor mange høje slotte (knust)?
46. Har de da ikke rejst omkring på jorden? Er deres hjerter ikke blevet sådan, at de kan forstå med dem, eller ørerne sådan, at de kan høre med dem? Sandheden er, at ikke øjnene, men hjertet i brystet, bliver blindt.
47. Og de beder dig om at fremskynde straffen. Men Allah bryder aldrig Sit løfte! Sandelig, en dag hos din Herre er som tusind år ifølge jeres beregning.
48. Og til hvor mange byer har Jeg ikke givet udsættelse, selvom de var uretfærdige? Men så greb Jeg fat i dem. Og til Mig er tilbagevendelsen.
49. Sig: "O mennesker! Jeg er kun en tydelig advarer for jer!"
50. De, som tror og handler retskaffent, for dem er der tilgivelse og endeløs forsyning.
51. Og de, som ivrigt bestræber sig imod Vore tegn, det er den flammende ilds folk.
52. Og Vi har ikke sendt et eneste sendebud og ej heller en eneste profet før dig, uden at det skete – når han bad om noget – at Satan blandede sig. Men Allah fjerner det, som Satan har indgivet. Derefter grundfæster Allah sine tegn. Og Allah er alvidende, alvis.
53. (Dette) for at Allah skal gøre den (ufred), som Satan indgiver, til en prøvelse for dem, som har sygdom i deres hjerter, og dem, hvis hjerter er forhærdede. Sandelig, de uretfærdige befinder sig i en yderliggående opsætsighed.
54. Og dem, som er blevet givet viden, de skal vide, at den (i.e. Koranen) er sandheden fra din Herre, sådan at de må tro på den, og for at deres hjerter skal vise Ham ydmyghed. Sandelig, Allah retleder dem, som tror, til den rette vej.
55. Og de vantro vil vedblive at være i tvivl om den, indtil Timen overraskende kommer over dem, eller Den gølge Dags straf rammer dem.

56. På den dag tilhører herredømmet Allah alene! Han vil dømme mellem dem. De troende og dem, som handler retskaffent, vil være i de velsignede haver.
57. Men de, som viser vantro og fornægter Vore åbenbaringer, for dem vil der være en ydmygende straf!
58. Og de, som udvandrede for Allahs sag og derpå blev dræbt eller døde, dem vil Allah sandelig give en skøn forsyning. For, sandelig, Allah er Den bedste Forsørger.
59. Han vil sandelig føre dem ind et sted, som de vil blive tilfredse med. Og sandelig, Allah er alvidende, overbærende.
60. Sådan er det. Hvis nogen gengælder en skade, som blev ham påført, i tilsvarende mål, og der derpå igen bliver gjort uret imod ham, vil Allah visselig hjælpe ham. Sandelig, Allah er benådende, tilgivende.
61. Dette, fordi Allah lader natten trænge ind i dagen og dagen trænge ind i natten. Og sandelig, Allah er althørende, altseende.
62. Dette, fordi Allah alene er sandheden. Og sandelig, falsk er alt det, de tilbeder ud over Ham. Og sandelig, Allah er Den Altophøjede, Den Største.
63. Har du ikke set, at Allah sender vand ned fra himlen, og jorden bliver grøn? Sandelig, Allah er godmodig, altkendende.
64. Ham tilhører alt det, som er i himlene, og alt det, som er på jorden. Og sandelig, Allah er Den Rige, Den Altpræsværdige.
65. Har du ikke set, at Allah har ladet alt det, som er på jorden, og skibene, som sejler på havet, tjene jer på Hans befaling, og at Han holder himlen (oppe), så den ikke skal falde ned på jorden, medmindre Han vil det? Sandelig, Allah er over for menneskene overbærende, barmhjertig.
66. Og Han er Den, som gav jer liv. Så får Han jer til at dø, og derefter vil Han atter give jer liv. Sandelig, mennesket er meget utaknemmeligt.
67. Ethvert folk (*ummah*) har Vi anvist en tilbedelsesmåde, og de må efterleve den. De må aldrig strides med dig om befalingen. Og inviter til din Herre. Det er dig, som er på den rette vej.
68. Men hvis de strides med dig, så sig: "Allah ved bedst om det, I gør!"
69. Allah vil dømme mellem jer på Genopstandelsens Dag om det, I var uenige om.
70. Ved du ikke, at Allah er alvidende om alt det, som er i himlene og på jorden? Sandelig, dette er i Bogen. Og sandelig, dette er let for Allah.
71. Og de tilbeder ud over Allah de (ting), som Han ikke har nedsendt nogen bemyndigelse for, og som de heller ikke har noget viden om. Og de uretfærdige vil ikke have en eneste hjælper!
72. Og når Vore oplysende tegn bliver reciteret for dem, kan du tydeligt se afsky i de vantros ansigt. Det er, som om de er lige ved at angribe dem, som reciterer Vore tegn for dem. Sig: "Skal jeg oplyse jer om det, som er værre end det for jer? Det er ilden, som Allah har lovet de vantro, og hvilket elendigt endemål det er!"

73. O I mennesker! En lignelse bliver fremlagt, så lyt nøje til den: Sandelig, de, som I tilbeder ud over Allah, kan visselig ikke engang skabe en flue, selvom de alle sammen skulle samles for dette! Og hvis fluen havde taget en ting fra dem, ville de ikke have formået at befri den fra denne. Hjælpeless er søgeren, og (det samme er) den opsøgte!
74. De værdsætter ikke Allah, som Han bør værdsættes. Sandelig, Allah er mest magtfuld, almægtig!
75. Allah udvælger budbringere blandt englene og blandt menneskene. Sandelig, Allah er althørende, altseende.
76. Han kender til alt det, som er foran dem, og alt det, som er bag dem, og alle anliggender bliver bragt tilbage til Ham.
77. O I troende! Vedbliv at kaste jer på knæ, og tilbed jeres Herre, og fortsæt at gøre gode gerninger, sådan at I må opnå den sikre sejr.
78. Og anstreng jer til det yderste på rette vis for Allah. Han har udvalgt jer, og Han har ikke pålagt jer besvær i religionen; jeres fader Ibrahims religion. Allah kaldte jer for dem, der underkaster sig, tidligere, og også nu, sådan at dette sendebud skal være vidne over jer, og at I skal være vidner over menneskeheden. Så forret bønner, og giv den obligatoriske almisser, og hold fast ved Allah. Han er jeres beskytter! Hvilken herlig beskytter, Han er, og hvilken herlig hjælper!

23. SURAH AL-MU'MINUN

Surah 23, Al-Mu'minun, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 118 ayat. Surahen har fået sit navn efter "al-mu'minun" (de troende), omtalt i surahens første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. De troende har visselig opnået den sikre sejr,
2. de, som i deres bøn er fulde af ydmyghed,
3. og som holder sig fra tom snak,
4. og som giver den obligatoriske almisser,
5. og som bevogter deres kønsdele,
6. undtagen over for deres hustruer eller over for dem, som deres højre hånd besidder. Så de kan sandelig ikke bebrejdes (hvad disse angår).
7. Men de, som ønsker noget derudover, har overtrådt grænsen.
8. Og de (troende), som er tro mod betroede ejendele og deres løfter,
9. og de, som er påpasselige med deres bøn,
10. de er arvtagerne,
11. som skal arve Paradis. Deri vil de forblive til evig tid.

12. Og sandelig, Vi skabte mennesket af et udtræk af ler.
13. Så gjorde Vi det til en sæddråbe på et sikkert opholdssted.
14. Derefter omdannede Vi sæddråben til en klistret masse. Så gjorde Vi den klistrede masse til en kødklump. Derefter dannede Vi fra kødklumpen et skelet, så beklædte Vi skelettet med kød. Derefter lod Vi ham vokse til en anden skabning. Altophøjet er Allah, Den bedste Skaber.
15. Efter dette vil I sandelig dø.
16. Derefter vil I sandelig blive genoplivet på Genopstandelsens Dag.
17. Og sandelig, Vi har skabt syv sfærer over jer. Og Vi er aldrig uopmærksomme på det skabte
18. Og Vi nedsendte vand fra himlen i tilstrækkelig mængde, så lod Vi vandet blive i jorden. Og sandelig, Vi formår fuldt ud at få det til at flyde bort.
19. Så frembragte Vi derved for jer haver med daddelpalmer og druer. Deri er der mange frugter for jer, og dem kan I spise.
20. Og et træ, som gror på bjerget Sinai. Det giver olie og dyppelse til dem, som spiser af det.
21. Og sandelig, i kvæget er der noget, som kræver eftertanke: Vi giver jer drikke af det, som findes i deres maver, og der er mange fordele for jer ved dem, og I spiser af dem.
22. Og på dem og på skibene bæres I.
23. Og sandelig, Vi sendte Nuh til sit folk (som sendebud), og han sagde: "O mit folk! Tilbed Allah. Der findes ingen anden gud for jer ud over Ham. Frygter I da ikke?"
24. En fremtrædende, vantro gruppe blandt hans folk sagde: "Han er ikke andet end et menneske ligesom I selv, han ønsker at være jer overlegen. Og hvis Allah havde villet (sende sendebude), ville Han have nedsendt engle. Vi har ikke hørt noget sådant fra vores tidlige forfædre.
25. Han er ikke andet end en mand, som lider af galskab, så bær over med ham i en periode."
26. (Nuh) sagde: "Min Herre! Hjælp mig, for de har fornægtet mig!"
27. Så åbenbarede Vi for ham: "Byg en ark efter Vor ordre og for Vore øjne, og når Vor befaling kommer, og det koger over, så før om bord i den et par af alle arter og din familie, undtagen ham, som ordet på forhånd er givet om. Og tal ikke til Mig om de uretfærdige! Sandelig, de bliver druknet!
28. Når du og dem, som er sammen med dig, har sat jer i arken, så sig: 'Al lovprisning tilkommer Allah alene! Han, som reddede os fra det uretfærdige folk!'
29. Og sig: 'Min Herre! Landsæt mig ved en velsignet destination. Du er Den bedste til at landsætte.'"
30. Sandelig, i dette er der mange tegn, og sandelig, Vi sætter (menneskene) på prøve.

31. Derefter skabte Vi en anden generation efter dem.
32. Vi sendte et sendebud til dem fra deres egen midte: "Tilbed Allah alene, der er ingen gud for jer ud over Ham. Frygter I da ikke?"
33. Dertil sagde de fremtrædende blandt hans folk, som var vantro og fornægtede mødet i det hinsidige, og som Vi havde skænket velstand i det jordiske liv: "Han er ikke andet end et menneske ligesom I selv, han spiser det, I spiser, og drikker det, I drikker.
34. Og hvis I adlyder et menneske, som er ligesom jer, da vil I visselig blive tabere.
35. Lover Han jer, at når I er døde og er blevet til jord og knogler, så skal I genopstå?
36. Så fjernt, så fjernt er det, som I bliver lovet!
37. Der er intet andet end dette liv her på jorden. Vi lever, og vi dør. Vi vil ikke blive genopvækket!
38. Han er ikke andet end en mand, som har opdigtet løgne om Allah, og vi tror ham ikke."
39. (Sendebuddet) sagde: "Min Herre, hjælp mig, for de kalder mig en løgner!"
40. Allah sagde: "Om kort tid vil de fortryde."
41. Så kom det højlydte skrig, og Vi greb fat i dem med sandheden, og Vi gjorde dem værdiløse. Væk med det uretfærdige folk!
42. Derefter skabte Vi andre generationer efter dem.
43. Intet folk kan fremskynde deres fastsatte tid, og ej heller kan de udsætte den.
44. Derefter sendte Vi Vore sendebude, den ene efter den anden. Hver gang et sendebud kom til et folk, fornægtede de ham. Vi lod nogle af dem efterfølge andre, og Vi gjorde dem til lærerige hændelser. Så bort med det folk, som ikke tror!
45. Derefter sendte Vi Musa og hans broder Harun med Vore tegn og en klar autoritet
46. til Farao og hans fremtrædende mænd. Men de viste hovmod, og de var et arrogant folk.
47. De sagde: "Skal vi tro på to mennesker, som er ligesom os, når deres folk adlyder (og tjener) os?"
48. Så de fornægtede dem begge, og de blev blandt de tilintetgjorte.
49. Og sandelig, Vi skænkede Musa Bogen, sådan at de måtte opnå retledningen.
50. Og Vi gjorde Maryams søn og hans moder til et tegn, og Vi gav dem bolig på en bakke med rindende vand.
51. O I sendebude! Spis af det rene, og handl retskaffent. Sandelig, Jeg er alvidende om, hvad I gør.
52. Og sandelig, dette er jeres ummah, ét fællesskab, og Jeg er jeres Herre, så frygt Mig alene.
53. Men de blev splittet ved at dele sig i sekter. Og hver sekt er glad for det, den har.
54. Lad du dem være i deres uvidenhed for en tid.

55. Antager de, at den rigdom og de børn, Vi skænker dem,
56. er tegn på, at Vi skynder Os med at give dem det gode? Nej, tværtimod! De har ingen anelse.
57. Sandelig, de, som skælver af ærefrygt over for deres Herre,
58. og som tror på deres Herres åbenbaringer,
59. og som ikke sætter andre ved siden af Ham,
60. og som giver det, som de formår at give, mens deres hjerte er fuld af frygt over, at de skal vende tilbage til deres Herre,
61. de skynder sig med de gode gerninger, og de overgår alle heri.
62. Og Vi lægger ikke en byrde på nogen, der er tungere, end han formår at bære, og hos Os er Bogen, som taler sandt, og de vil ikke lide uret.
63. Men deres hjerte er uden opmærksomhed herpå, og derudover er der mange andre handlinger, som de begår.
64. Indtil (det tidspunkt), hvor Vi påfører de velhavende blandt dem straffen, da vil de jamre.
65. "Jamr ikke (forgæves) i dag! Sandelig, I vil ikke blive hjulpet af Os.
66. Og sandelig, Mine åbenbaringer blev reciteret for jer, men I vendte jer bort på jeres hæle;
67. i hovmodighed mod den (i.e. Koranen), i nattens mørke, vrøvlende I.
68. Har I da ikke tænkt dybere over ordene? Eller er der til dem kommet noget, som ikke kom til deres forfædre?
69. Eller har de ikke genkendt deres sendebud og fornægtet ham?
70. Eller siger de: "Han er besat!" Nej, derimod er han kommet til dem med sandheden, men de fleste af dem kan ikke lide sandheden!
71. Og hvis sandheden havde fulgt deres lyst, ville himlene og jorden og alt det, som er i dem, visselig have været fordærvet. Men Vi har bragt dem deres formaning. Så de vender sig bort fra deres egen formaning.
72. Beder du dem om nogen løn? Din Herres løn er bedre, og Han er Den bedste Forsørger af alle forsørgere.
73. Og sandelig, du inviterer dem til den rette vej.
74. Og sandelig, de, som ikke tror på det hinsidige, er visselig afvigere fra vejen.
75. Og hvis Vi skulle vise dem nåde og fjerne den smerte, de lider af, ville de blive endnu mere stædige i deres ulydighed og vedblive at være sådan.
76. Og sandelig, Vi lod straffen komme over dem, men alligevel adlød de ikke deres Herre, og de bønfaller ikke,
77. før Vi åbner den strenge strafs port over dem; da vil de være lamslæde, helt stille, og vil have mistet al håb.

78. Og Han er Den, som skabte ører og øjne og hjerte for jer. Hvor lidt taknemmelige I er!
79. Og Han er Den, som mangfoldiggjorde jer på jorden, og hos Ham skal I samles.
80. Og Han er Den, som giver liv og forårsager død, og i Hans myndighed hviler natens og dagens veksling. Fatter I da ikke?
81. Nej, tværtimod! De siger det samme som de forgangne sagde.
82. De siger: "Når vi er døde og bliver til jord og knogler, vil vi da virkeligt blive genopvækket?"
83. Sandelig, dette er blevet lovet os og vore fædre før, dette er ikke andet end ældre tiders opdigtede fortællinger."
84. Sig: "Hvem tilhører jorden og dem, som lever på den, hvis I da ved?"
85. De vil sige: "Allah alene!" Sig: "Hvorfor godtager I så ikke formaningen?"
86. Sig: "Hvem er Herren over de syv himle og Herren over Den store Trone.
87. De vil sige: "Allah alene!" Sig: "Vil I da ikke frygte?"
88. Sig: "Hvem er Den, som har herredømmet i Sin hånd, og som giver beskyttelse, men aldrig selv behøver beskyttelse, hvis I da ved?"
89. De vil sige: "Allah alene!" Sig: "Hvordan kan det så være, at I lader jer forføre?"
90. Men Vi har bragt dem sandheden! Og sandelig, de er løgnere.
91. Allah har ikke avlet et barn, og ej heller findes der sammen med ham nogen anden gud, for så ville enhver gud visse tage sine skabninger med sig, og de ville visse have forsøgt at få overhånd over hinanden. Mere ophøjet er Han end det, som de tillægger (Ham)!
92. (Den) Alvidende over det skjulte og det synlige. Mere ophøjet er Han end det, som de sidestiller Ham med!
93. Sig: "Herre! Du vil sikkert vise mig det, som du har lovet dem (af straf).
94. Herre! Så lad mig ikke være blandt de uretfærdige folk!"
95. Og sandelig, Vi er visse fuldt i stand til at vise dig den (straf), som Vi lover dem.
96. Driv det onde tilbage på den bedste vis. Vi er alvidende om alt det, som de tillægger (Ham).
97. Og sig: "Herre! Jeg søger Din beskyttelse mod satanernes fristelser.
98. Og jeg søger Din beskyttelse, min Herre, imod deres tilstedeværelse nær mig."
99. Når døden kommer til en af dem, vil han sige: "Min Herre! Send mig tilbage,
100. så jeg kan gøre retskafne gerninger i det, som jeg har efterladt." Nej, alt det, han siger, er ikke andet end tom snak, og foran dem er der en barriere til den dag, hvor de vil blive genopvækket.
101. Når der blæses i Basunen, så gælder der på denne dag ikke længere noget slægtskab imellem dem, og de spørger ikke (til hinandens tilstand).

102. De, hvis vægtskåle vejer tungt (med gode gerninger), er dem, som har opnået den sikre sejr.
103. Men de, hvis vægtskåle vejer let, er dem, som har påført deres selv et tab. I Helvede skal de forblive til evig tid,
104. ilden vil svide deres ansigter, og de vil forblive der i svære pinsler.
105. (Der vil blive sagt til dem:) "Blev Mine åbenbaringer ikke reciteret for jer gentagne gange, og I fornægtede dem?"
106. De vil sige: "Vor Herre! Vor ulykke overmandede os, og vi var sandelig et vildfarent folk!
107. Vor Herre! Før os ud herfra! Hvis vi gentager det (samme), da vil vi sandelig være uretfærdige."
108. Han (i.e. Allah) vil sige: "Bliv deri i ydmygelse, og tal ikke til Mig!
109. Sandelig, blandt Mine tjenere var der en gruppe, som sagde: 'Vor Herre! Vi tror, så tilgiv os og vis os nåde. Du er Den bedste af de nådige.'
110. Men I gjorde nar ad dem, så meget at det fik jer til at glemme at erindre Mig. Og I lo ad dem.
111. Sandelig, Jeg har belønnet dem i dag for den tålmodighed, de viste, fordi de er de sejrrige."
112. Han (i.e. Allah) vil sige: "Hvor mange år var I på jorden?"
113. De vil sige: "En dag, eller en del af en dag, var vi der. Spørg dem, som holdt regnskab!"
114. Han vil sige: "I var der blot en kort stund. Hvis I bare vidste!
115. Antog I, at Vi har skabt jer for intet, og at I ikke ville bragt tilbage til Os?"
116. Mere ophøjet er Allah, Den sande Hersker! Der er ingen anden gud ud over Ham, Herren over Den store Trone.
117. Og hvis nogen påkalder en anden gud, som han ikke har bevis for, sammen med Allah, så er hans opgør hos hans Herre. Sandelig, de vantro vil ikke opnå fremgang.
118. Sig: "Min Herre! Tilgiv og vis nåde. Du er Den bedste af alle til at vise nåde!"

24. SURAH AL-NUR

Surah 24, Al-Nur, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 64 ayat. Den har fået sit navn efter ordet "al-nur" (lyset), som optræder i ayat 35.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. (Dette er) et kapitel, som Vi har åbenbaret og gjort obligatorisk. Og Vi har åbenbaret tydelige vers i det, sådan at I må blive påmindet.

2. Kvinden og manden, som begår hor, giv hver af dem hundrede piskeslag. Og vær ikke overbærende med dem, når I udfører Allahs religion, hvis I tror på Allah og Den yderste Dag. Og en gruppe af muslimer bør være til stede under afstraffelsen af de to.
3. Den mand, som har begået hor, må ikke ægte andre end kvinder, der har begået hor eller er afgudsdyrkere, og ingen skal ægte en kvinde, som har begået hor, ud over en mand, der har begået hor eller er afgudsdyrker. Det er forbudt for de troende.
4. Og de, som beskylder kyske kvinder, men derefter ikke formår at bringe fire vidner, giv dem firs piskeslag, og godtag aldrig deres vidneudsagn. Det er de syndefulde,
5. undtagen dem, som vender om i anger herefter og forbedrer sig. Allah er sandelig tilgivende, barmhjertig.
6. Og de, som beskylder deres hustruer, men ikke har nogen vidner ud over sig selv, en sådan persons vidnesbyrd skal være, at han sværger ved Allah fire gange på, at han er sandfærdig.
7. Den femte gang (skal han sværge), at måtte Allahs forbandelse komme over ham, hvis han er en løgner.
8. Og kvindens straf kan afværges ved, at hun sværger ved Allah fire gange på, at han lyver.
9. Den femte gang (skal hun sige), at måtte Allahs vrede komme over hende, hvis han er sandfærdig.
10. Havde det ikke været for Allahs velvilje og nåde mod jer. Og sandelig, Allah er benådende, alvis.
11. Sandelig, de, som kom med den falske beskyldning, er en gruppe blandt jer; se ikke dette som noget dårligt for jer. Tværtimod er det noget godt for jer. Hver af dem skal få (straffen for) den andel af synden, som han har fortjent, og han, som havde det største ansvar for den, skal få den største straf.
12. Hvorfor tænkte de troende mænd og de troende kvinder ikke det bedste om deres eget folk, da de hørte det og sagde: "Dette er en klar falsk anklage!"
13. Hvorfor kom de ikke med fire øjenvidner til det? Da de ikke formåede at komme med øjenvidner, er det dem, som er løgnere i Allahs øjne.
14. Og havde det ikke været for Allahs velvilje og nåde mod jer i denne verden og i det hinsidige, ville en stor straf have ramt jer for det, I har rodet jer ud i.
15. I modtog det med jeres tunger og sagde med jeres munde det, I selv ikke havde nogen viden om, og I anså det som (en) ubetydelig (detalje), selvom det i Allahs øjne var (en) stor (synd).
16. Hvorfor sagde I ikke, da I hørte det: "Det tilkommer ikke os at snakke om det. Al pris til Dig! Dette er en frygtelig falsk anklage!"
17. Allah formaner jer til aldrig nogensinde at gentage noget sådant, hvis I er troende!
18. Og Allah gør åbenbaringerne helt tydelige for jer, og Allah er alvidende, alvis.

19. Sandelig, de, som ønsker, at uanstændighed skal sprede sig blandt de troende, for dem er der en smertelig straf på jorden og i det hinsidige. Og Allah ved, mens I ikke ved.
20. Havde det ikke været for Allahs velvilje og nåde mod jer! Allah er overbærende, barmhjertig.
21. O I troende! Følg ikke i Satans fodspor. Den, som følger i Satans fodspor, han påbyder sandelig til uanstændighed og det urette. Og havde det ikke været for Allahs velvilje og nåde mod jer, ville ikke en eneste af jer blive rensset. Men Allah rensset, hvem Han vil. Allah er althørende, alvidende.
22. Og lad ikke dem iblandt jer med overlegenhed og velstand forsværge at give til deres slægtninge, de fattige og dem, som udvandrede for Allahs sag. De bør tilgive og vise overbærenhed. Vil I da ikke kunne lide, at Allah skulle tilgive jer? Allah er tilgivende, barmhjertig.
23. Sandelig, de, som (retter falske) anklager mod troende kyske kvinder, der er uskyldige, er forbandede på jorden og i det hinsidige, og for dem er der en stor straf.
24. På den dag, hvor deres tunger og hænder og fødder vil vidne mod dem om alt det, de gjorde,
25. vil Allah give dem deres retfærdige straf fuldt ud. Og de skal sandelig få at vide, at Allah er Den helt tydelige Sandhed.
26. Urene kvinder er for urene mænd, og urene mænd er for urene kvinder. Ligeledes er rene kvinder for rene mænd, og rene mænd er for rene kvinder. Disse er hævet over den sladder, som man kommer med. For dem er der tilgivelse og ærefuldt forsyning.
27. O I troende! Gå ikke ind i andre huse end jeres egne, før I har bedt om tilladelse, og hils fredeligt på husets beboere. Det er bedre for jer. Måske I tænker efter.
28. Hvis I ikke finder nogen hjemme, så gå ikke ind, før I får tilladelse. Og hvis der siges til jer: "Gå tilbage!" så gå tilbage; dette er renere for jer. Allah er alvidende om det, I gør.
29. Der er ingen synd forbundet med at gå ind i huse, som ikke er nogens faste bolig; I har ret til at drage nytte af dem. Allah kender til alt det, I gør synligt, og det, I skjuler.
30. Sig til de troende mænd, at de skal holde deres blik sænket og vogte deres kønsdele; dette er renere for dem. Sandelig, Allah er altkendende om det, de udfører.
31. Og sig til de troende kvinder, at de også skal holde deres blik sænket og vogte deres kønsdele og ikke vise deres forskønnelse, undtagen det, som er synlig af sig selv. Og de skal trække deres hovedslør sammen over deres bryst, og de må ikke vise deres forskønnelse til nogen andre end deres ægtemand, deres fædre, deres ægtemænds fædre, deres sønner, deres ægtemands sønner, deres brødre, deres brødres sønner, deres søsters sønner, deres kvinder, deres slavinder, de mandlige tjenere, som ikke har seksuelt begær, og børn, som endnu ikke forstår sig på kvinders tildekning. Og de må ikke trampe med fødderne, sådan at andre får noget at vide

- om den forskønnelse, som de skjuler. O I troende! Vend jer i anger til Allah alle sammen, sådan at I må opnå den sikre sejr.
32. Og bortgift dem iblandt jer, som er ugifte, og dem, som er i stand til det blandt jeres slaver og slavinder. Hvis de er fattige, så vil Allah gøre dem rige ved Sin velvilje. Allah omfatter alt, (Han er) alvidende.
 33. Og de, som ikke finder (mulighed) for at gifte sig, bør omfavne kyskhed, til Allah gør dem rige ved Sin velvilje. Og hvis de, som er jer underordnede, ønsker en frihedskontrakt, så giv dem en frihedskontrakt, hvis I finder noget godt i dem. Og giv dem af Allahs rigdom, som Han har givet jer. Og tving ikke jeres slavinder til ukyskhed, for at I kan opnå det jordiske livs goder, hvis de ønsker at være kyske. Og hvis nogen tvinger dem, så er Allah, efter at de er blevet tvunget, sandelig tilgivende, barmhjertig (over for disse slavinder).
 34. Og sandelig, Vi har nedsendt tydelige åbenbaringer til jer, eksemplet på nogle af dem, som er gået bort før jer, og formaning(er) til dem, som har opnået gudfrygtighed.
 35. Allah er himlenes og jordens lys! Hans lys kan sammenlignes med en niche, hvori der lyser en lampe; lampen er lagt i et glas, glasbeholderen stråler, som om den er en skinnende stjerne, (der er) tændt med det velsignede oliventræ, som hverken er fra øst eller vest. Dets olie lyser nærmest, selvom ilden ikke berører det. Lys på lys. Allah leder, hvem Han vil, til Sit lys, og Allah fremsætter eksempler for menneskene. Allah er vel vidende om alle ting.
 36. (Dette lys stråler) i de huse, hvori Allah har tilladt Sit navn at blive mindet. I dem lovpriser Han morgen og aften
 37. (af) de mennesker, som intet salg og ingen byttehandel kan afholde fra at huske på Allah, forrette bønner og give den obligatoriske almisser. De frygter den dag, hvor hjerterne og øjnene vil vende rundt (i rædsel).
 38. Allah vil give dem den bedste belønning for de gerninger, som de gjorde, og give dem mere endnu af Sin gunst. Allah beriger den, Han vil, uden afregning.
 39. Og de vantros handlinger er som en luftspejling over ørkenen, som den tørstende antager for vand, indtil han kommer frem og ingenting finder. Men han vil finde Allah hos sig, og Allah vil gøre hans regnskab fuldt op. Allah er hurtig til at gøre regnskabet op.
 40. Eller de er som det dybe havs mørke, som en bølge har dækket. Herover er endnu en bølge og over den en sky. Mørke over mørke. Når en (person, der er faldet heri) rækker sin hånd ud, kan han ikke se den (gennem mørket). Den, som Allah ikke har skænket lys, for ham er der intet lys.
 41. Har du ikke set, at alle, som er i himlene og på jorden, og endda fuglene, der basker med deres vinger i luften, lovpriser Allah? Hver især kender de sandelig deres bøn og lovprisning. Allah er alvidende om alt det, de gør.
 42. Herredømmet over himlene og jorden tilhører Allah. Alt skal vende tilbage til Allah alene.

43. Har du ikke set, at det er Allah, som driver skyerne roligt frem, så lægger Han dem sammen og derefter i lag? Så ser du, at regnen kommer ud fra deres indre og øser ned. Og fra himlen får Han hagl til at skylle ned fra skyer, som ligner bjerge. Så lader han haglet ramme dem, Han vil, og Han skåner den, Han vil. Lynglimt tager næsten synet bort fra øjnene.
44. Allah lader natten og dagen veksle. Sandelig, i dette er der et lærerigt eksempel for dem, som har forstand.
45. Og Allah har skabt ethvert væsen af vand. Nogle af dem kryber på bugen, nogle går på to fødder, og nogle går på fire ben. Allah skaber, hvad Han vil. Sandelig, Allah er almægtig over alting.
46. Sandelig, Vi har nedsendt tydelige åbenbaringer, og Allah retleder den, Han vil, til den rette vej.
47. Og nogle siger: "Vi tror på Allah og Sendebuddet, og vi adlyder!" men herefter vender en gruppe af dem sig bort. De er ikke troende.
48. Og når de bliver kaldt til Allah og Hans sendebud, så han kan dømme imellem dem, så vender en del af dem sig bort.
49. Men hvis de har retten på deres side, kommer de lydigt til ham.
50. Er der sygdom i deres hjerter? Eller er de i tvivl? Eller frygter de, at Allah og Hans sendebud skal gøre dem uret? Nej, det er dem selv, der er de uretfærdige.
51. Svaret fra de troende, når de bliver kaldt til Allah og Hans sendebud, sådan at han kan dømme mellem dem, er blot: "Vi har hørt, og vi adlyder!" Det er dem, som vil opnå fremgang.
52. Og de, som adlyder Allah og Hans sendebud og frygter Allah og er gudfrygtige over for Ham, det er dem, som vil opnå fremgang.
53. Og de sværger ivrigt ved Allah på, at hvis du befaler det, så vil de af al magt drage ud. Sig: "Sværg ikke den sædvanlige (falske) lydighed. Sandelig, Allah er velbekendt med alt, hvad I gør."
54. Sig: "Adlyd Allah, og adlyd Sendebuddet. Men hvis I vender jer bort fra ham, så vid, at der påhviler ham kun det, som er ham pålagt. Jer påhviler det, som er jer pålagt. Og hvis I er ham lydige, vil I finde retledningen. Og der påhviler ikke Sendebuddet andet end den tydelige formidling.
55. Allah har lovet, at de af jer, som tror og handler retskaffent, vil Han visselig gøre til efterfølgere i landet, ligesom Han gjorde dem, der var før dem, til efterfølgere. Og Han vil bestyrke dem i deres religion, som han har foretrukket for dem, og Han vil visselig erstatte deres tidligere frygt med fred og sikkerhed. De vil tilbede Mig; de vil ikke sætte noget som helst ved siden af Mig. De, der efter dette viser utaknemmelighed, vil være de ulydige.
56. Udfør bønnen, giv den obligatoriske almisser og vær lydige mod Sendebuddet, så der må vises jer nåde.

57. Antag aldrig, at de, som fornægter og er utaknemmelige, skal undslippe på jorden. Deres opholdssted er ilden. Hvor elendigt et opholdssted det sandelig er!
58. O I troende! Jeres underordnede og de iblandt jer, som ikke har nået puberteten, må søge jeres tilladelse (til at komme ind) på tre tidspunkter: før morgenbønnen, når I tager jeres klæder af ved middag og efter aftenbønnen. Tre tidspunkter for jeres privatliv. Ud over disse tre er det ikke syndigt for jer og for dem at komme og gå hos hinanden. Sådan gør Allah åbenbaringerne tydelige for jer. Allah er alvidende, alvis.
59. Og når børn blandt jer når puberteten, skal de bede om tilladelse (også på andre tidspunkter), ligesom de, der er ældre end dem. Sådan tydeliggør Allah Sine bud for jer. Allah er alvidende, alvis.
60. Og de ældre kvinder, som ikke har noget ønske om at gifte sig, for dem er det ingen synd, hvis de lægger deres ydre klæder fra sig, forudsat, at de ikke fremviser deres forskønnelse. Men hvis de holder sig fra det, er det bedre for dem. Allah er althørende, alvidende.
61. Der er ingen synd forbundet med at være blind, ej heller er der nogen synd forbundet med at være halt, der er ingen synd forbundet med at være syg, og I er heller ikke syndige, hvis I spiser (mad) fra jeres egne hjem, fra jeres fædres hus, fra jeres mødres hus, fra jeres brødres hus, fra jeres søstres hus, fra jeres farbrødres hus, fra jeres fastres hus, fra jeres morbrødres hus, fra jeres mostres hus, fra de huse, hvis nøgler I har i jeres myndighed, eller fra jeres venners hus. Der er ingen synd forbundet med at spise samlet eller alene. Når I går ind i husene, så hils med en vel-signet og god hilsen fra Allah. Sådan tydeliggør Allah Sine åbenbaringer for jer, så I må fatte.
62. De troende er dem, som tror på Allah og Hans sendebud, og som, når de er sammen med ham om et fælles anliggende, ikke går, før de har bedt om hans tilladelse. Sandelig, de, som beder om din tilladelse, tror på Allah og Hans sendebud. Når de beder dig om tilladelse til en privat sag, så giv tilladelse til den af dem, du vil, og bed om tilgivelse for dem fra Allah. Sandelig, Allah er tilgivende, barmhjertig.
63. Sendebuddets kald er ikke det samme, som når I kalder på hinanden. Allah kender visse ting til dem af jer, som sniger sig bort i stilhed, mens de søger ly hos hinanden. Så lad dem, som går imod hans befaling, frygte, at en prøvelse vil ramme dem, eller at en ydmygende straf vil komme over dem.
64. Tag jer i agt! Alt det, som er i himlene og på jorden, tilhører Allah. Sandelig, Han kender til alt, hvad I foretager jer. Og på dagen, hvor de vil blive bragt tilbage til Ham, vil Han fortælle dem, hvad de har gjort. Allah er alvidende om alle ting.

25. SURAH AL-FURQAN

Surah 25, Al-Furqan, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 77 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-furqan", dvs. kriteriet, som adskiller godt fra ondt, sandt fra falsk, og er en anden betegnelse for Koranen.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige.

1. Fuld af velsignelse er Han, som åbenbarede Kriteriet for Sin tjener, for at han skal være en advarer for alle verdenerne.
2. Han, som herredømmet over himlene og jorden tilhører, og Han, som ikke har avlet noget barn. Ingen er Hans ligeværdige i herredømmet. Han har skabt alle ting, så gav Han dem en orden og lod dem følge dens indretning..
3. Og de har ud over Ham taget sig andre guder, som ikke kan skabe noget som helst. (Tværtimod) de er selv blevet skabt, og de har ingen magt til at skade sig selv og ej heller til at gavne, og de er ikke herrer over døden og ej heller over livet eller over sammenkomsten (på Dommedag).
4. Og de vantro siger: "Det er ikke andet end løgn, som han har opdigtet, og andre har hjulpet ham med det!" De vantro har visselig bragt uretfærdighed og bagvaskelse.
5. Og de siger: "Det er de forgangne fantasifortællinger, som han har fået nedskrevet, og de bliver læst op for ham om morgenen og om aftenen."
6. Sig: "Det er nedsendt fra Ham, som kender til alle hemmeligheder i himlene og på jorden. Sandelig, Han er tilgivende, barmhjertig."
7. Og de siger: "Hvad er der med dette sendebud? Han spiser mad og går rundt på markedspladserne? Skulle der ikke have været en engel i hans følge, som kunne være en advarer sammen med ham?"
8. Eller skulle en skat ikke have været sendt ned til ham, eller burde han ikke have haft en have, som han kunne have spist af?" De uretfærdige siger: "I følger ikke andet end en besat mand!"
9. Se, hvilken slags sammenligninger de fremlægger om dig. De er vildfarne, så de finder ikke en eneste vej (til retledningen).
10. Ophøjet er Han! Hvis Han vil, kan Han skabe haver for dig med rindende bække og bygge dig slotte.
11. Men de fornægtede Timen. Vi har forberedt en mægtig ild til den, som fornægter Timen.
12. Når den bliver synlig for dem fra langt hold, vil de høre dens raseri og brøl.
13. Og når de sammenbundne bliver kastet ind i dens trangeste sted, så vil de kalde på tilintetgørelse!
14. "Kald ikke i dag på én tilintetgørelse, men kald på utallige tilintetgørelser!"

15. Sig: "Er dette bedre end det evige Paradis, som er blevet lovet de gudfrygtige? Det er deres belønning og deres endelige opholdssted."
16. For dem vil der være alt, hvad de ønsker sig, til evig tid. Det er et løfte, som din Herre har afgivet.
17. Og på den dag vil Han samle dem og dem, de tilbad ud over Allah. Så vil Han sige: "Var det jer, som bragte disse af mine tjenere på afveje, eller kom de selv på afveje?"
18. De vil sige: "Lovprist er Du! Det passer sig ikke for os at tage os andre velyndere ud over Dig. Men Du gav dem og deres forfædre (udsættelse af tidsfristen for deres straf), og så glemte de at huske Dig og blev et folk, som blev tilintetgjort."
19. De har visselig gjort jer til løgnere. Nu kan I ikke undgå straffen, ej heller hjælpe. Den af jer, som er uretfærdig, vil Vi lade smage en stor straf.
20. Vi har ikke sendt sendebude før dig, som ikke spiste mad og gik rundt på markedspladserne. Og Vi har gjort jer til en prøvelse for hinanden. Vil I da være tålmodige? Din Herre er altseende.
21. Og de, som ikke forventer at møde Os, siger: "Hvorfor er der ikke blevet sendt engle ned til os? Hvorfor kan vi ikke se vor Herre?" Sandelig, de er blevet hovmodige i deres selv, og de er ekstreme i deres arrogance.
22. På den dag, hvor de får englene at se, vil der ikke være nogen glædelig nyhed for synderne, og de vil sige: "Det er blevet jer forbudt!"
23. Og så vil Vi vende Os mod de gerninger, som de udførte, og gøre dem alle til støv, udspredd.
24. På den dag vil Paradisets beboeres opholdssted være bedst, og værestedet skönt.
25. Og på den dag, hvor himlen revner og bliver til skyer, og englene bliver sendt ned efter hinanden på rad,
26. tilhører det sande herredømme Den Nådigste, og det vil være en meget hård dag for de vantro.
27. Og på den dag vil enhver uretfærdig person bide sig i hænderne og sige: "Hvis jeg bare havde fulgt (den rette vej) i Sendebuddets følge.
28. Ve mig! Hvis jeg bare ikke havde gjort den og den til min ven.
29. Sandelig, han førte mig på afveje, bort fra formaningen, efter at den var kommet til mig, og Satan efterlader mennesker hjælpeløse!"
30. Og Sendebuddet vil sige: "O min Herre! Mit folk har behandlet denne Koran som en forkastelig ting!"
31. Og sådan har Vi givet enhver profet fjender blandt synderne, og din Herre er mere end nok som en retleder og en hjælper.
32. Og de vantro siger: "Hvorfor er Koranen ikke blevet sendt ned til ham som en helhed?" (Det er sket) således, for at Vi kan rodfæste dit hjerte med den. Vi har reciteret den stille og roligt.

33. Og de bringer dig ikke noget eksempel, uden at Vi bringer dig sandheden og en bedre fortolkning.
34. De, som vil blive drevet ind i Helvede med deres ansigter nedad, deres opholdssted er elendigt, deres vej er afvigelsen(s vej).
35. Og visse, Vi skænkede Musa Bogen og gjorde hans broder Harun til en støtte for ham.
36. Så sagde Vi: "Gå til det folk, som fornægter Vore tegn!" Så tilintetgjorde Vi dem fuldstændigt.
37. Og Nuhs folk, da de fornægtede sendebudene, druknede Vi dem, og Vi gjorde dem til et advarslens tegn for mennesker. Vi har forberedt en smertelig straf for de uretfærdige.
38. Og 'Ad, Thamud, brøndens beboerne og mange andre generationer imellem dem (har Vi tilintetgjort).
39. Og for hver (af dem) tydeliggjorde Vi lærerige eksempler, men så tilintetgjorde Vi dem alle fuldstændigt (fordi de fornægtede deres profeter).
40. Og sandelig, de stødte på byen, som der regnede ulykker over. Har de så aldrig set den? Nej, de forventer ikke at blive genopvækket.
41. Når de ser dig, gør de ikke andet end at holde dig for nar: "Er det ham, som Allah har sendt som sendebud?"
42. Det var lige før, han havde ført os væk fra vore guder, hvis vi ikke havde holdt fast (ved dem)." Men de vil snart få at vide, når de ser straffen, hvem der var mest på afveje!
43. Har du set ham, som har taget sit begær som sin gud? Skulle du blive en formynders for ham?
44. Eller antager du, at de fleste af dem hører (ordet) og tænker efter? De er som kvæg, men de er mere på vildspor.
45. Har du ikke set på din Herre, hvordan Han gør skyggen længere, og hvis Han havde villet, kunne Han have gjort den stillestående. Så gjorde Vi solen til et tegn for ham.
46. Derefter trak Vi den langsomt til Os.
47. Og Han er Den, som har gjort natten til en beklædning for jer og sønnen til hvile og dagen til tid for bevægelse.
48. Og Han er Den, som sender vindene forud for Sin nåde som et glædesbud (om regnen). Vi har sendt det rene vand ned fra himlen
49. for med det at give den livløse jord liv og forsyne de mange dyr og mennesker, som Vi har skabt, med vand.
50. Og visse, Vi har tydeliggjort dette på forskellige måder for dem, så de må tænke efter. Men de fleste mennesker holder stædigt ved deres utaknemmelighed.
51. Hvis Vi havde villet, kunne Vi sandelig have sendt en advarer til hver by.

52. Så adlyd ikke de vantro, og anstreng dig af al magt mod dem med den (i.e. Koranen).
53. Og Han er Den, som samlede de to søer; den ene er sød og velsmagende, og den anden salt og udrikkelig. Og Han lavede en barriere imellem dem og en uigen-nemtrængelig forhindring.
54. Han er Den, som skabte mennesket af vand og gav ham (fællesskab gennem) af-stamning og slægtskab. Din Herres almagt omfatter alt.
55. Og de tilbeder ud over Allah dem, som ikke kan gøre dem nytte eller påføre dem tab. Den vantro hjælper (Satan) imod din Herre.
56. Og Vi har ikke sendt dig som andet end en bringer af det glædelige budskab og som en advarer.
57. Sig: "Jeg beder jer ikke om nogen løn for dette, undtagen at den, der vil, skal følge en vej til sin Herre."
58. Og sæt din lid til Den Allevende, som ikke dør, og husk Ham med Hans lovpris-ning. Han er alttilstrækkelig som Den, der er alvidende om Sine tjeneres synder.
59. Han, som skabte himlene og jorden og det, som er herimellem, på seks dage, og som derefter satte sig på Tronen. Han er Den Nådigste. Spørg om Ham hos den, som er kyndig.
60. Og når der bliver sagt til dem: "Kast jer ned for Den Nådigste!" så siger de: "Hvad er Den Nådigste for noget? Skal vi kaste os ned for det, som du befaler os?" Det forøger kun deres uvilje.
61. Velsignet og altophøjet er Han, som skabte stjernebilleder i himlen og placerede en lampe og en strålende måne i den.
62. Og Han er Den, som har fået natten og dagen til at følge efter hinanden for den, som vil tage ved lære af det eller ønsker at vise taknemmelighed.
63. Og Den Nådigstes tjenere er dem, som går med beskedenhed på jorden, og når de uvidende taler til dem, siger de: "Fred!"
64. dem, som tilbringer nætterne på knæ for deres Herre og stående,
65. og dem, som siger: "Vor Herre! Afværg Helvedes straf fra os!" Dets straf er sandelig vedvarende.
66. Sandelig, hvor elendigt et bestemmelsessted og bolig det er!
67. (Desuden er det) dem, som hverken er ødsle eller nærige, når de giver, men følger en mellemvej,
68. og dem, som ikke tilbeder en anden gud ved siden af Allah, og ikke dræber et liv, som Allah har forbudt at dræbe, uretmæssigt, og ikke begår hor. Den, der gør det-te, vil få sin straf.
69. Straffen vil blive gjort dobbelt for ham på Genopstandelsens Dag, og han skal forblive deri i ydmygelse til evig tid,
70. medmindre han vender sig om i anger og tror og handler retskaffent. Sådannes synder vil Allah erstatte med godhed; Allah er tilgivende, barmhjertig.

71. Og den, som vender om i anger og handler retskaffent, har vendt sig til Allah i sand anger.
72. Og de, som ikke vidner falsk, og som, når de støder på tomme aktiviteter, går bort fra dem med værdighed,
73. de, som, når de bliver formanet ved deres Herres åbenbaringer, ikke er døve og blinde over for dem,
74. de, som siger: “Vor Herre! Skænk os (en kilde til) glæde ved vore hustruer og vore børn, og gør os til de gudfrygtiges ledere,”
75. de vil blive belønnet med paladser som løn for deres tålmodighed, og der vil de blive ønsket velkommen med fredelig hilsen.
76. Der vil de forblive til evig tid. Hvor skønt et bestemmelsessted det er, og hvor skøn en bolig!
77. Sig: “Min Herre ville ikke bryde sig om jer, hvis det ikke havde været for jeres bøn. Nu, hvor I har fornægtet (Hans bud), så (vil) en ufravigelig straf (være over jer).”

26. SURAH AL-SHU‘ARA’

Surah 26, Al-Shu‘ara’, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 227 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet “*al-shu‘ara*” (digterne), som optræder i ayat 224.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ta’, Sin, Mim.
2. Dette er versene fra Bogen, som tydeliggør sandheden.
3. Du piner dig selv af sorg over, at de nægter at tro.
4. Hvis Vi ville, kunne Vi sende et sådant tegn ned fra himlen til dem, så de blev underdanige.
5. Der kommer ingen ny formaning til dem fra Den Nådigste, uden at de vender sig bort fra den i uvilje.
6. Sandelig, de har fornægtet, men snart vil meddelelsen om det, de fornægtede, nå dem.
7. Og har de da ikke set på jorden, hvor mange af hver skøn slags Vi har ladet vokse derpå i par?
8. Sandelig, i det er der visselig tegn. Men de fleste af dem tror ikke.
9. Sandelig, din Herre, Han er Den Almægtige, Den Barmhjertigste.
10. Og (husk) da din Herre råbte til Musa: “Gå til det uretfærdige folk,
11. Faraos folk! Frygter de da ikke?”
12. Musa sagde: “Min Herre! Jeg frygter, at de vil fornægte mig,

13. og mit bryst bliver trangt, og min tunge vil ikke løsne op. Send derfor (bud) til Harun.
14. Og de har en anklage mod mig, så jeg frygter, at de vil dræbe mig.”
15. Allah sagde: “Nej! Gå I begge med Vore tegn. Vi er sandelig med jer, althørende.
16. Gå I begge til Farao og sig: ‘Vi er begge sendebude fra alle verdenernes Herre!
17. Du skal sende Israels børn med os!’”
18. Farao sagde: “Har vi ikke opfostret dig hos os som barn? Og du har tilbragt mange år af dit liv blandt os!
19. Og du begik den gerning, som du begik. Du er en af de utaknemme!”
20. Musa sagde: “Da jeg begik den gerning, var jeg vildfaren.
21. Så flygtede jeg fra jer, da jeg frygtede jer. Men så skænkede min Herre mig visdom og gjorde mig til et af sendebudene.
22. Og den godhed, du påminder mig om, er (resultatet af), at du havde gjort Israels børn til dine slaver!”
23. Farao sagde: “Hvad er verdenernes Herre?”
24. (Musa) sagde: “Herren over himlene og jorden og alt det, som er mellem dem, hvis I blot bliver forvisset.”
25. De tilstedeværende sagde: “Hører I det ikke?”
26. (Musa) sagde: “(Han) er både jeres og jeres forfædres Herre.”
27. (Farao) sagde: “Dette sendebud, som er sendt til jer, må sandelig være gal!”
28. (Musa) sagde: “(Han er) Herren over østen og vesten og alt det, som er mellem dem, hvis I har forstand.”
29. (Farao) sagde: “Hvis du tager dig en anden gud end mig, vil jeg visselig gøre dig til en af de fængslede.”
30. (Musa) sagde: “Selvom jeg skulle bringe dig en tydelig ting?”
31. (Farao) sagde: “Bring det, hvis du er sandfærdig!”
32. Så kastede Musa sin stav. Med det samme blev den til en tydelig slange.
33. Og han trak sin hånd ud, derpå var den skinnende hvid for tilskuerne.
34. (Farao) sagde til de fremtrædende (folk) omkring sig: “Dette er sandelig en erfaren troldmand.
35. Han ønsker med sin magi at fordrive jer ud af jeres land. Så hvad er jeres råd?”
36. De sagde: “Hold ham og hans broder hen og send budbringere til alle byer.
37. Lad dem bringe enhver erfaren troldmand til dig.”
38. Så blev alle troldmændene samlet på en bestemt dags fastlagte tid.
39. Og der blev sagt til folk: “Vil I så forsamle jer.
40. Vi forventer, at magikerne vil sejre, og vi vil følge dem (i deres religion).”

41. Da magikerne kom, sagde de til Farao: "Er der en belønning for os, hvis vi er de sejrige?"
42. Farao sagde: "Ja, så sandelig. I skal da være blandt mine nærtstående!"
43. Musa sagde til dem: "Kast det, som I gerne vil kaste!"
44. De kastede deres reb og stave, og de sagde: "For Faraos ære! Vi vil visselig sejre!"
45. Så kastede Musa sin stav, og se, den opslugte hurtigt det, som de opdigtede.
46. Og alle magikerne kastede sig ned.
47. De sagde "Vi tror på alle verdenernes Herre,
48. Musas og Haruns Herre."
49. (Farao) sagde: "Så I tror på ham, før jeg har tilladt jer det? Sandelig, han er jeres leder, som har lært jer magi. Men I skal snart få at vide: Jeg vil visselig afhugge jeres hænder og fødder modsat hinanden og korsfæste jer alle sammen."
50. De sagde: "Der er ingen skade for os (deri)! Vi vil visselig vende tilbage til vor Herre."
51. Vi håber inderligt, at vor Herre tilgiver os vore synder, for vi er de første til at tro."
52. Og Vi åbenbarede for Musa: "Tag af sted med Mine tjenere om natten! Sandelig, I vil blive forfulgt."
53. Så sendte Farao budbringere til byerne.
54. (Farao sagde): "Sandelig, de er en (ubetydeligt) lille gruppe,
55. og sandelig, de vækker vores vrede.
56. Og sandelig, vi er et folk, som er velforberedt!"
57. På den måde drev Vi dem bort fra haver og vandkilder
58. og fra skatte og ærværdige boliger.
59. Sådan (skete det), og Vi gjorde Israels børn til arvtagere.
60. De fulgte efter dem ved sol opgang.
61. Men da de to grupper stod over for hinanden, sagde Musas ledsagere: "Sandelig, nu er vi fanget!"
62. (Musa) sagde: "Nej! Sandelig, min Herre er med mig. Han vil vejlede mig."
63. Så åbenbarede Vi for Musa: "Slå på havet med din stav!" Og havet blev delt i to, så hver del var som et enormt bjerg.
64. Og Vi bragte de andre nær det sted.
65. Vi reddede Musa og alle dem, som var sammen med ham.
66. Så druknede Vi de andre (i havet).
67. I dette var der visselig en lære. Men de fleste af dem troede ikke.
68. Og sandelig, din Herre er visselig Den Almægtige, Den Barmhjertigste.
69. Og reciter historien om Ibrahim for dem.
70. Dengang, han sagde til sin fader og sit folk: "Hvad er det, I tilbeder?"

71. De sagde: "Vi tilbeder afgudsstatuer. Vi bliver ved med (at tilbede) dem."
72. Ibrahim sagde: "Hører de jer, når I kalder på dem?
73. Eller er de jer til nytte? Eller påfører de jer skade?"
74. De sagde: "Nej. Men vi fandt, at vore forfædre gjorde det samme."
75. (Ibrahim) sagde: "Har I da tænkt over, hvad I tilbeder?
76. I og jeres forfædre?
77. Sandelig, de er mine fjender, undtagen alle verdenernes Herre.
78. Han har skabt mig, og det er Ham, som retleder mig.
79. Han er Den, som giver mig mad og drikke.
80. Og når jeg bliver syg, er det Ham, som helbreder mig.
81. Og Han er Den, som vil få mig til at dø og derefter give mig liv,
82. og Den, som jeg håber, vil tilgive mig mine synder på Dommens Dag."
83. Min Herre! Skænk mig visdom, og medregn mig blandt de dydige.
84. Og lad mig blive omtalt med et godt ord af de (generationer), som kommer efter mig.
85. Og gør mig til en af arvtagerne til lyksalighedens have,
86. og tilgiv min fader, sandelig, han var en af de vildfarne.
87. Og ydmyg mig ikke på den dag, hvor alle vil blive genopvækket fra gravene,
88. den dag, hvor rigdom ikke vil nytte og ej heller afkom,
89. kun den person, som møder op hos Allah med et rent hjerte.
90. Og Paradiset vil blive bragt nær de gudfrygtige,
91. og Helvede vil blive synliggjort for de vildfarne.
92. Og der vil blive sagt til dem: "Hvor er de afgudsstatuer, I plejede at tilbede
93. ud over Allah? Kan de hjælpe jer eller hjælpe sig selv?"
94. De og de overtrædende vil blive kastet heri på hovedet,
95. ligeledes alle Iblis' hære.
96. De vil sige, mens de strides med hinanden:
97. "Ved Allah! Vi befandt os i en tydelig vildfarelse,
98. da vi satte jer ved siden af alle verdenernes Herre.
99. Og det var ikke andet end forbrydere, som forvildede os!
100. Vi har ingen fortalere,
101. ej heller en eneste nær ven.
102. Hvis vi bare kunne vende tilbage (og gøre det om), ville vi være blandt de troende."
103. Sandelig, i dette er der et tegn, og de fleste af dem troede ikke.
104. Og sandelig, din Herre er visseelig Den Almægtige, Den Barmhjertigste.

105. Nuhs folk fornægtede sendebudene,
106. da deres broder Nuh sagde til dem: "Frygter I da ikke?
107. Sandelig, jeg er kommet til jer som et pålideligt sendebud.
108. Frygt Allah, og adlyd mig!
109. Og jeg ønsker ingen løn fra jer for dette; min løn er hos alle verdenernes Herre alene.
110. Så frygt Allah, og adlyd mig!"
111. De sagde: "Skal vi tro på dig, selvom det er de mindreværdige, som følger dig?"
112. Nuh sagde: "Hvad har jeg af viden om, hvad de er i færd med?
113. Deres regnskab hviler hos min Herre alene. Hvis de bare kunne forstå!
114. Jeg er ikke en, der fordriver de troende.
115. Jeg er kun en tydelig advarer."
116. De sagde: "O Nuh! Hvis du ikke holder op, bliver du visselig en af de stenede."
117. Nuh sagde: "Min Herre! Sandelig, mit folk har fornægtet mig.
118. Så døm mellem mig og dem, og red mig og de troende, som er sammen med mig!"
119. Så reddede Vi ham og dem, som var sammen med ham, i den helt fyldte ark.
120. Så druknede Vi resten.
121. Sandelig, i dette er der et tegn, og de fleste af dem troede ikke.
122. Og sandelig, din Herre er i sandhed Den Almægtige, Den Barmhjertigste.
123. Også 'Ad fornægtede sendebudene.
124. (Husk) da deres broder Hud sagde til dem: "Frygter I ikke (Allah)?
125. Sandelig, jeg er et pålideligt sendebud til jer,
126. så frygt Allah og adlyd mig!
127. Jeg ønsker ingen løn fra jer for dette. Min løn er hos verdenernes Herre alene.
128. Bygger I på ethvert højdedrag en monumental bygning af forfængelighed?
129. Og bygger I jer store slotte med det håb, at I vil leve evigt?
130. Og når I tager fat, tager I fat som tyranner.
131. Så frygt Allah, og adlyd mig!
132. Og frygt Ham, som forsyner jer med det, I kender til.
133. Han forsynede jer med kvæg og børn
134. og haver og kilder.
135. Sandelig, jeg frygter, at en stor dags straf skal ramme jer."
136. De sagde: "Om du formaner os eller ikke formaner os er for os det samme.
137. Dette er ikke andet end de forgængnes vaner.
138. Vi vil ikke blive ramt af nogen straf!"

139. Så fornægtede de ham, og Vi tilintetgjorde dem. Sandelig, i dette er der et tegn. (Men) de fleste af dem troede ikke.
140. Sandelig, din Herre er Den Almægtige, Den Barmhjertigste.
141. Også Thamud fornægtede sendebudene.
142. (Husk) da deres broder Salih sagde til dem: "Frygter I da ikke (Allah)?"
143. Sandelig, jeg er et pålideligt sendebud til jer!
144. Så frygt Allah, og adlyd mig!
145. Jeg ønsker ingen løn af jer for dette. Min løn er hos verdenernes Herre alene.
146. Bliver I (mon) ladt i fred her (for evigt),
147. i haver og ved kilder,
148. blandt korn og daddelpalmer med fine ranke,
149. mens I udhugger boliger i bjergene med velbehag?
150. Så frygt Allah, og adlyd mig!
151. Og adlyd ikke dem, som overskrider grænsen,
152. som stifter ufred på jorden og ikke fred!"
153. De sagde: "Du er blot en af dem, som er besatte,
154. du er ikke andet end et menneske som os, bring os et tegn, hvis du er sandfærdig."
155. Salih sagde: "Denne kamelhoppe her. Hun skal have sin del at drikke, og I skal have jeres.
156. Rør hende ikke med ondt, ellers vil en stor dags straf ramme jer."
157. Så slagtede de den. Men så angrede de.
158. For straffen ramte dem. Sandelig, i det er der et tegn. Og de fleste af dem troede ikke.
159. Sandelig, din Herre er Den Almægtige, Den Barmhjertigste.
160. Også Luts folk fornægtede sendebudene,
161. da deres broder Lut sagde til dem: "Frygter I da ikke (Allah)?"
162. Sandelig, jeg er et pålideligt sendebud til jer.
163. Så frygt Allah, og adlyd mig!
164. Jeg ønsker ingen løn af jer for dette. Min løn er hos verdenernes Herre alene.
165. Går I kun til mænd blandt menneskene
166. og forlader jeres hustruer, som jeres Herre har skabt for jer? I er et folk, som overtræder grænsen!"
167. De sagde: "O Lut! Hvis du ikke holder op, vil du visse blive en af de udstødte!"
168. Lut sagde: "Sandelig, jeg er en af dem, som afskyr jeres handlinger!
169. Min Herre! Red mig og min familie fra det, som de gør!"
170. Så reddede Vi ham og hans familie, alle sammen.

171. Undtagen en gammel kvinde, som var blandt de tilbageblevne.
172. De andre tilintetgjorde Vi.
173. Og Vi lod det regne over dem; hvor ødelæggende regnen over de advarede var!
174. Sandelig, i det er der et tegn. (Men) de fleste af dem troede ikke.
175. Sandelig, din Herre er Den Almægtige, Den Barmhjertigste.
176. Også Aykah-folket fornægtede sendebudene,
177. da Shu'aib sagde til dem: "Frygter I da ikke (Allah)?"
178. Sandelig, jeg er et pålideligt sendebud til jer.
179. Så frygt Allah, og adlyd mig!
180. Jeg ønsker ingen løn af jer for dette. Min løn er hos alle verdenernes Herre alene.
181. Giv fuldt mål, og vær ikke af dem, som påfører tab.
182. Og vej med en nøjagtig vægt!
183. Snyd ikke folk for deres ting, og gå ikke rundt i landet for at stifte ufred.
184. Og frygt Ham, som skabte jer og de tidligere nationer."
185. De sagde: "Du er en af dem, som er forhekset!
186. Du er ikke andet end et menneske ligesom os. Sandelig, vi anser dig for at være en af løgnerne.
187. Lad der falde stykker af himlen ned over os, hvis du er sandfærdig!"
188. (Shu'aib) sagde: "Min Herre er alvidende om, hvad I gør."
189. De fornægtede ham, og så kom straffen på skyggens dag over dem. Sandelig, det var en stor dags straf.
190. Sandelig, i det er der et tydeligt tegn. (Men) de fleste af dem troede ikke.
191. Sandelig, din Herre er Den Almægtige, Den Barmhjertigste.
192. Og sandelig, dette er en åbenbaring fra alle verdenernes Herre.
193. Den pålidelige Ånd bragte den ned
194. til dit hjerte, for at du skulle blive en af advarerne,
195. på et tydeligt arabisk sprog.
196. Og sandelig, den er i de tidligere slægters bøger.
197. Er det ikke bevis (nok) for dem, at de lærte blandt Israels børn også kender den?
198. Hvis Vi havde åbenbaret den for en, der ikke var araber,
199. og han havde reciteret den for dem, så ville de ikke have troet på den.
200. Vi har sat den (i.e. vantroen) ind i syndernes hjerter.
201. De vil ikke tro på den, før de ser den smertelige straf.
202. Den vil komme over dem pludseligt, når de intet aner.
203. Da vil de sige: "Vil der blive givet os en tidsfrist?"
204. Ønsker de stadig at få fremskyndet Vor straf?

205. Hvad nu, hvis Vi lod dem nyde et langt liv,
206. og så den (straf), som er blevet dem lovet, kom over dem,
207. ville den nydelse så være dem til (nogen som helst) nytte?
208. Og Vi har ikke tilintetgjort en eneste by, uden at Vi (først) har sendt den en advarer
209. for at formane dem. Vi er ikke uretfærdige.
210. Det er ikke satanerne, som har bragt den ned!
211. Det tilkommer dem ikke, og ej heller formår de det.
212. Sandelig, de er blevet udelukket fra at høre.
213. Så påkald aldrig en anden gud ud over Allah, ellers vil du blive blandt dem, som bliver straffet.
214. Og advar (først) dine nærmeste slægtninge.
215. Og sænk din vinge over de troende, som følger dig.
216. Hvis de derpå viser dig ulydighed, så sig: "Jeg tager sandelig afstand fra det, I gør!"
217. Og sæt din lid til Den Almægtige, Den Barmhjertigste,
218. som ser dig, mens du står (i bøn),
219. og mens du vandrer blandt dem, som kaster sig ned.
220. Sandelig, Han er Den Althørende, Den Alvidende.
221. (O I hyklere!) Skal jeg meddele jer, hvem satanerne stiger ned over?
222. De stiger ned over enhver syndig løgner.
223. De er lydhøre, og de fleste af dem er løgnere.
224. Og (hvad) digterne (angår), så er det kun de vildfarne, som følger dem.
225. Har du ikke set, at de vandrer forvirret omkring i enhver dal,
226. og at de siger det, som de ikke (selv) gør?
227. Undtagen de, som tror og handler retskaffent og husker Allah og forsvarer sig, efter at der er gjort dem uret. De, som begår uret, skal snart få at vide, hvilket sted de vil blive bragt tilbage til.

27. SURAH AL-NAML

Surah 27, Al-Naml, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 93 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-naml" (myrerne), som forekommer i ayat 18.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ta', Sin. Dette er Koranens og en tydelig Bogs tegn,
2. en retledning og et glædeligt budskab for de troende,

3. som forretter bøn og giver almisser og har vished i troen på det hinsidige.
4. Sandelig, de, som ikke tror på det hinsidige, deres handlinger har Vi gjort tiltrækkende for dem, så de vandrer i blinde.
5. Det er dem, som den hårde straf er forbeholdt. De vil være de største tabere i det hinsidige.
6. Sandelig, denne Koran bliver åbenbaret for dig af Den, som er alvis, alvidende.
7. (Husk) da Musa sagde til sin familie: "Jeg så en ild. Jeg vil bringe jer et budskab (derfra), eller jeg vil bringe jer en fakkel, sådan at I får varme."
8. Da han ankom dertil, blev der råbt: "Velsignet er Han, som er i ilden, og den, som står omkring den. Altophøjet er Allah, verdenernes Herre!"
9. O Musa! Sandelig, Jeg er Allah, Den Almægtige, Den Alvis!
10. Læg din stav ned." Da han så den bevæge sig hurtigt af sted som en slange, vendte han sig om og flygtede uden at se sig tilbage. "O Musa! Frygt ikke. Sandelig, hos Mig frygter sendebudene ikke,
11. kun de, som begår uret. Men hvis de (angrer og) erstatter det onde med det gode, så er Jeg sandelig tilgivende, barmhjertig.
12. Og stik din hånd ind i din kraveåbning. Den vil komme ud skinnende hvid, uden fejl. Det(te) er blandt de ni tegn til Farao og hans folk. Sandelig, de er et syndefuldt folk!"
13. Da Vore tegn kom til dem, tydeligt synlige for deres øjne og forstand, sagde de: "Det er åbenlys magi!"
14. Og de fornægtede dem af uretfærdighed og hovmod, selvom deres sjæl havde fået vished (om dem). Se, hvordan enden blev for ufredsstifterne!
15. Sandelig, Vi gav Dawud og Sulaiman viden. Og de sagde: "Lovprist være Allah, som gav os overlegenhed over mange af Hans troende tjenere."
16. Og Sulaiman blev Dawuds arvtager. Han sagde: "O I mennesker! Vi er blevet lært fuglenes sprog, og der er blevet skænket os (en andel) af alle ting. Sandelig, dette er en helt tydelig gunst."
17. Sulaiman samlede hære af djinner, mennesker og fugle. De blev anført under (hans) fuld(e) kontrol.
18. Da de nåede frem til myrernes dal, sagde en myre: "O I myrer! Gå ind i jeres bo, så Sulaiman og hans hære ikke knuser jer uden at vide det."
19. Han (i.e. Sulaiman) smilte af dens ord, og han sagde: "Min Herre! Få mig til altid at være (Dig) taknemmelig for den velsignelse, som Du viste mig og mine forældre, sådan at jeg gør retskafne gerninger, som Du godtager. Og inkluder mig, ved Din nåde, blandt Dine retskafne tjenere."
20. Og Sulaiman inspicerede fuglene. Så sagde han: "Hvordan kan det være, at jeg ikke kan se hærfuglen? Eller er han fraværende?"

21. Jeg vil visselig udsætte ham for en streng straf eller slagte ham, hvis han ikke bringer mig et tydeligt bevis (der undskylder hans fravær)."
22. Inden længe kom han (i.e. hærflugten) og sagde: "Jeg har opnået viden om noget, som du ikke er vidende om, og jeg er kommet til dig med en sikker (og vigtig) nyhed fra Saba.
23. Jeg fandt der en kvinde, som regerer over dem. Alle ting er blevet hende skænket. Og hun har en stor trone.
24. Jeg fandt hende og hendes folk kaste sig ned for solen i stedet for Allah. Satan har gjort deres handlinger tiltrækkende for dem og hindret dem fra vejen, så de ikke finder retledningen,
25. (og så) de ikke kaster sig ned for Allah, som synliggør alt, hvad der er i himlene og på jorden, og som kender til alt, hvad de skjuler (i deres hjertes), og hvad de synliggør.
26. (Han er) Allah – der er ingen anden gud end Ham, Herren over Den store Trone."
27. (Sulaiman) sagde: "Lad os se, om du har talt sandt, eller om du er en af løgnerne!
28. Tag af sted med dette mit brev, og lever det til dem. Træk dig derefter tilbage, og se, hvad de vender sig til."
29. Hun sagde: "O I fremtrædende forsamling! Sandelig, der er blevet leveret mig et ærværdigt brev.
30. Sandelig, det er kommet fra Sulaiman, og det (begynder med): 'I Allahs navn, Den Nädigste, Den Barmhjertigste.
31. Vær ikke opsætsige over for mig. Kom til mig som hengivne."
32. Hun sagde: "O I fremtrædende forsamling! Giv mig jeres råd i mit anliggende. Jeg træffer aldrig en endelig beslutning, uden at I er vidner."
33. De sagde: "Vi besidder stor magt, og vi besidder stort mod, men befalingen er din, så overvej, hvad du vil befale."
34. Hun sagde: "Sandelig, når herskere går ind i en by, så påfører de ødelæggelse og ydmyger dens fremtrædende folk. Og sådan vil også disse gøre.
35. Sandelig, nu sender jeg dem en gave og ser, hvad budbringerne vender tilbage med (af svar)."
36. Da (budbringeren) kom til Sulaiman, sagde han: "Ønsker I at hjælpe mig med rigdom? Det, som Allah har givet mig, er langt bedre end det, som Han har givet jer. Men det er jer, som praler med jeres gave.
37. Vend tilbage til dem. Sandelig, vi vil komme til dem med hære, som de aldrig kan stå imod, og vi vil visselig fordrive dem derfra i ydmygelse."
38. (Sulaiman) sagde: "O I fremtrædende forsamling! Hvem af jer kan bringe mig hendes trone, før de kommer til mig som troende?"
39. En ifrit blandt djinnerne sagde: "Jeg kan bringe den til dig, før du rejser dig fra din plads. Sandelig, jeg har styrken og evnen til at gøre det, og jeg er pålidelig."

40. Og en, som havde noget kundskab fra Bogen sagde: "Jeg kan bringe dig den, før du kan nå at blinke." Da han (i.e. Sulaiman) så den stå foran sig, sagde han: "Det er af min Herres nåde, sådan at Han kan sætte mig på prøve: Om jeg viser taknemmelighed eller utaknemmelighed. Den, der viser taknemmelighed, viser taknemmelighed for sit eget bedste. Og den, der viser utaknemmelighed, sandelig, så er min Herre selvtilstrækkelig, gavmild."
41. (Sulaiman) sagde: "Ændr hendes trone, og lad os se, om hun bliver retledt (og genkender sin trone) eller vedbliver at være blandt dem, som ikke er retledte."
42. Da hun kom, blev der sagt til hende: "Er din trone sådan?" Hun sagde: "Det er, som om det er den samme." "Vi har fået viden før hende, og vi har overgivet os (til Gud)."
43. Og den (afgud), som hun tilbad ud over Allah, havde hindret hende (fra den rette vej). Sandelig, hun var af et vantro folk.
44. Der blev sagt til hende: "Træd ind i paladset." Da hun så det, antog hun, at det var dybt vand, og hun afdækkede sine ben. Sulaiman sagde: "Dette er en gårdsplads, som er brolagt med krystaller." Hun sagde: "Min Herre! Sandelig, jeg har gjort mit selv uret. I Sulaimans følge underkaster jeg mig Allah, verdenernes Herre."
45. Sandelig, Vi sendte til Thamud deres broder Salih (med dette bud): "Tilbed Allah alene!" Og se, de blev til to grupper, som stredes med hinanden.
46. Salih sagde: "O mit folk! Hvorfor ønsker I at fremskynde det onde i stedet for det gode? Hvorfor beder I ikke om tilgivelse fra Allah, sådan at der må blive jer vist nåde?"
47. De sagde: "Vi er ramt af ulykker på grund af dig og dem, som er sammen med dig." (Salih) sagde: "Den ulykke, der ramte jer, er (nedskrevet) hos Allah. I er et folk, som er sat på prøve!"
48. I byen var der ni mænd, som stiftede ufred i landet, og som intet godt udførte.
49. Ved at aflægge en ed over for hinanden i Allahs navn, sagde de: "Lad os angribe Salih og hans familie om natten. Lad os derpå sige til hans beskytter, at vi ikke var til stede, da hans familie blev udsløjet, og sandelig, vi er sandfærdige."
50. Og de lagde en listig plan, og Vi lagde en plan (imod deres list), uden at de bemærkede det.
51. Og se, hvad enden blev for deres listige plan! Sandelig, Vi udsløjede dem og deres folk fuldstændigt.
52. Dette er (ruinerne af) deres huse, som Vi lagde øde på grund af deres uretfærdighed. Sandelig, der er et tydeligt tegn i dette for et folk, som har viden.
53. Og Vi reddede dem, som troede og var gudfrygtige.
54. Og (husk) Lut, da han sagde til sit folk: "Begår I denne uanstændighed, selvom I ser?"
55. Går I med (seksuelt) begær til mænd i stedet for til kvinder? Sandelig, I er et uvidende folk!"

56. Hans folks svar var kun: "Fordriv Luts familie fra jeres by, for de er et folk, som påbyder renhed!"
57. Så Vi reddede Lut og hans familie, undtagen hans hustru, som Vi bestemte skulle være en af de tilbageblevne.
58. Og Vi lod en (ødelæggende) regn komme over dem. Hvor forfærdelig var regnen over de advarede!
59. Sig: "Lovprist være Allah, og fred være med Hans udvalgte tjenere." Er Allah bedst, eller er det, som de (vantro) sætter ved siden af (Allah)?
60. Eller Ham, som skabte himlene og jorden og nedsendte vand til jer fra himlen? Ved det vand lod Han friske og smukke haver vokse frem. I er ikke i stand til at få jeres træer til at vokse. Findes der da en anden gud sammen med Allah? Nej! De er et folk, som er på afveje.
61. Eller Ham, som gjorde jorden til et opholdssted og lod floder gennemstrømme den og skabte faste bjerge på den og satte en barriere mellem de to søer? Findes der da en anden gud sammen med Allah? Nej! De fleste af dem ved det ikke.
62. Eller Ham, som godtager den trængtes bøn, når han påkalder Ham, og fjerner hans smerte og gør jer til efterfølgere af jorden? Findes der da en anden gud sammen med Allah? Hvor lidt I tænker jer om!
63. Eller Ham, som viser jer vejen i det tørre lands og havets mørke, og Ham, som sender jer vindene som glædens budbringere før Sin nåde? Findes der da en anden gud sammen med Allah? Mere ophøjet er Allah end alt det, som de sætter ved siden af Ham.
64. Eller Ham, som forårsagede skabelsen, og som vil gøre det igen, og Ham, som forsyner jer fra himlen og jorden? Findes der da en anden gud sammen med Allah? Sig: "Bring jeres bevis, hvis I er sandfærdige!"
65. Sig: "De, som er i himlene og på jorden, kender ikke til det usete, undtagen Allah, og de ved ikke, hvornår de vil blive genopvækket!"
66. Nej, deres viden når ikke til det hinsidige. Men de er i tvivl om det. Nej, de er blinde for det.
67. Og de vantro siger: "Når vi og vore forfædre er blevet til jord, skal vi da genopvækkes?"
68. Sandelig, vi er blevet lovet dette og tidligere også vore forfædre; det er ikke andet end opdigtede sagn fra gamle dage!"
69. Sig: "Rejs rundt i landet og se, hvad enden blev for synderne!"
70. Og bliv ikke sørgmodig over dem, og bliv ikke bedrøvet over de listige planer, som de udtænker.
71. Og de siger: "Hvornår vil dette løfte (om straffen) blive opfyldt, (fortæl os) hvis I er sandfærdige?"
72. Sig: "En del af det (løfte om straffen), som I ønsker at få fremskyndet, følger sikkert tæt efter jer."

73. Og sandelig, din Herre er fuld af nåde mod menneskene, men de fleste af dem viser ikke taknemmelighed.
74. Og din Herre er sandelig vel vidende om alt det, som de skjuler i deres bryst, og alt det, som de synliggør.
75. Og der findes ikke noget skjult i himlene og på jorden, som ikke er i en tydelig bog.
76. Sandelig, denne Koran belyser for Israels børn de fleste ting, som de er uenige om.
77. Og sandelig, den er en retledning og nåde for de troende.
78. Din Herre vil sandelig dømme mellem dem. Han er Den Almægtige, Den Alvidende.
79. Så sæt din lid til Allah. For du følger den indlysende sandhed(s vej).
80. Sandelig, du kan ikke få de døde til at høre (dit kald) og ej heller de døde, når de vender ryggen til og løber bort.
81. Ej heller kan du retlede de blinde fra deres vildfarelse. Du får kun dem, som tror på Vore åbenbaringer, til at høre. Det er dem, som har overgivet sig (til Allah).
82. Når ordet kommer over dem, vil Vi frembringe for dem et udyr fra jorden, som vil tale til dem (bebrejdende), fordi menneskene ikke var forvissede om Vore tegn.
83. Den dag, hvor Vi fra ethvert samfund vil samle en gruppe af dem, som fornægtede Vore åbenbaringer, og de vil blive tilbageholdt,
84. vil Allah sige, når de alle er kommet frem (til opgørets sted): "Fornægtede I Mine åbenbaringer, selvom I ikke begreb dem med nogen som helst viden? Hvad var det, I stædigt vedblev at gøre?"
85. Og løftet (om straffen) over dem vil blive opfyldt, fordi de var uretfærdige. Og de vil ikke længere være i stand til at sige noget.
86. Har de da ikke set, at Vi skabte natten, for at de skal kunne finde ro i den, og dagen til belysning? Sandelig, i dette er der et tegn for et folk, som tror.
87. Og den dag, hvor der blæses i Basunen, vil alle, som er i himlene og på jorden, blive lammet af skræk, undtagen dem, som Allah vil, og alle vil møde op hos Ham i ydmyghed.
88. Du ser bjergene og anser dem for at være grundfæstede, selvom de er i (konstant) bevægelse, ligesom skyerne. Dette er Allahs værk; Han, som har gjort alle ting fæste. Sandelig, Han kender til alt, hvad I gør.
89. De, som kommer med det gode, for dem vil der være noget bedre end det. De vil på den dag være i sikkerhed for (al) frygt (for straf).
90. Men de, som kommer med det onde, vil blive kastet i ilden på hovedet. (Og der vil blive sagt til dem:) "Bliver I lønnet for andet end det, som I har gjort?"
91. (Sig:) "Mig er det kun befalet at tilbede denne bys Herre, Ham, som gjorde den agtværdig. Alle ting tilhører Ham, og mig er det befalet at tilbede Ham, og mig er det befalet, at jeg skal være blandt de hengivne."

92. Og (jeg er blevet befalet) at recitere Koranen.” Den, som godtager retledningen, godtager retledningen til sit eget bedste. Hvis nogen farer vild, så sig: “Jeg er blot en af advarerne.”
93. Og sig: “Al lovprisning tilkommer Allah alene. Snart vil Han vise jer Sine tegn, og I vil kende dem.” Og din Herre er ikke uopmærksom på det, de gør.

28. SURAH AL-QASAS

Surah 28, Al-Qasas, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 88 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet “al-qasas” (begivenhederne), som optræder i ayat 25.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ta’ Sin, Mim.
2. Dette er Den oplysende Bogs åbenbaringer.
3. Vi reciterer for dig noget af historien om Musa og Farao i sandhed, (til nytte) for et folk, som vil tro.
4. Sandelig, Farao var blevet opsætsig i landet, og han havde delt sit folk op i grupper. Han knuste den ene gruppe af dem; han slagtede deres sønner og lod deres kvinder leve. Sandelig, han var en af dem, som stifter ufred.
5. Og Vi ønskede at vise gunst til dem, som var blevet undertrykt i landet, gøre dem til ledere og arvtagere
6. og give dem herredømme og magt i landet samt vise Farao og Haman og begges hære det, som de frygtede.
7. Og Vi indgav i Musas moders hjerte: “Am ham, men når du bliver ængstelig, så læg ham i floden, og vær hverken bange eller bekymret. Sandelig, Vi skal bringe ham tilbage til dig og gøre ham til et af sendebudene.”
8. Så fandt Faraos familie ham og tog ham op, således at han skulle blive en fjende og sorg for dem. Sandelig, Farao og Haman og deres soldater befandt sig i vildfarelse.
9. Faraos hustru sagde: “Et øjets velbehag for dig og mig, drøb ham ikke! Han kan bringe os gavn, eller vi kan adoptere ham som en søn.” De bemærkede intet.
10. Og Musas moders hjerte blev tomt. Hun havde næsten afsløret ham, hvis Vi ikke havde styrket hendes hjerte til at være et af de troende.
11. Hun sagde til hans søster: “Følg efter ham!” Og hun holdt øje med ham på afstand, mens de intet bemærkede.
12. Vi havde gjort ammers mælk forbudt for ham tidligere, så hun sagde: “Skal jeg vise jer en familie, som kan opfostre ham for jer, og som vil være en velgører for ham?”
13. Så bragte Vi Musa tilbage til sin moder, sådan at hendes øjne måtte finde velbehag

- og ikke være sørgmodige, og for at hun skulle vide, at Allah holder Sit løfte. Men de fleste af dem ved det ikke.
14. Og da Musa nåede sin myndige alder, tildelte Vi ham visdom og viden. Sådan belønner Vi de dydige.
 15. Og Musa kom til byen på en tid, da dens beboere var forsømmelige. Han fandt der to mænd, som sloges med hinanden; den ene var fra hans gruppe, og den anden hørte til hans fjender. Han, som var fra hans gruppe, kaldte på ham for hjælp mod ham, som hørte til hans fjender. Musa slog til ham med næven og slog ham ihjel. Musa sagde: "Dette er Satans værk! Sandelig, han er en tydelig fjende, der vildleder!"
 16. Musa sagde: "Min Herre! Sandelig, jeg har gjort mig selv uret, tilgiv mig!" Så tilgav Han ham. Sandelig, Han er Den mest Tilgivende, Den Barmhjertigste.
 17. Han sagde: "Min Herre! Ved det, som Du har vist mig nåde med, jeg vil aldrig være en hjælper for synderne."
 18. Næste morgen vågnede Musa, bange og vagtsom. Men pludselig kaldte den samme person, som havde råbt om hjælp dagen før, på hjælp fra ham. Musa sagde til ham: "Sandelig, du er helt tydelig vildfaren."
 19. Da Musa bestemte sig for at angribe ham, som var en fjende af dem begge, sagde denne: "O du Musa! Vil du dræbe mig også, sådan som du dræbte en person i går? Du ønsker kun at blive en tyrant i landet, og du har ikke til hensigt at være en af dem, som mægler for fred."
 20. Og der kom en mand løbende fra byens fjerneste punkt. Han sagde: "O du Musa! Lederne holder råd om dig for at dræbe dig, så drag ud! Sandelig, jeg er en af dine velgørere."
 21. Musa drog ud derfra, bange og vagtsom. Han sagde: "Herre! Red mig fra det uretfærdige folk!"
 22. Og da han satte kursen mod Madyan, sagde han: "Jeg håber, at min Herre vil vise mig den rette vej."
 23. Og da han kom frem til Madyans brønd, fandt han en gruppe mennesker der. De vandede (dyrene), og et stykke borte fra dem så han to kvinder, som tilbageholdt (deres flok). Musa sagde: "Hvad er der med jer?" De sagde: "Vi kan ikke vande vor flok, før hyrderne fører deres (flok) bort. Vor fader er en meget gammel mand."
 24. Han vandede deres flok, og derpå vendte han tilbage til skyggen og sagde: "Herre! Sandelig, jeg har behov for alt, hvad du sender til mig af det gode."
 25. Så kom den ene af de to til ham, genert i sin gang, og sagde: "Min fader kalder på dig, så han kan give dig løn for, at du vandede for os." Da Musa kom frem til ham og fortalte ham om begivenhederne, sagde denne: "Frygt ikke, du er blevet reddet fra de uretfærdige folk!"
 26. En af de to sagde: "O min fader! Hyr ham (som hyrde)! Sandelig, den bedste du kan hyre er den, som er stærk og pålidelig."

27. Han (i.e. Shu'aib) sagde: "Jeg vil give dig en af disse mine to døtre til ægte, hvis du arbejder for mig i otte år, men hvis du fuldfører ti år, så vil det være op til dig, og jeg ønsker ikke at belaste dig med besvær. Du vil finde mig som en af de retskafne, om Allah vil."
28. Musa sagde: "Det er (en aftale) mellem mig og dig. Hvilket mål af de to jeg end måtte nå, så lad der ikke være uvilje mod mig. Allah er formynder over alt det, vi siger i dette øjeblik."
29. Da Musa nåede det fastsatte mål og rejste af sted med sin familie, fik han øje på en ild fra Bjergets retning. Musa sagde til sin familie: "Vent I, jeg har fået øje på en ild. Jeg kan muligvis bringe jer et budskab derfra, eller en fakkel fra ilden, sådan at I får varme."
30. Da Musa ankom dertil, blev der kaldt fra dalens højre side fra et træ på et velsignet sted: "O Musa! Sandelig, Jeg er Allah, verdenernes Herre!
31. Læg din stav ned." Da Musa så den gøre hurtige bølgende bevægelser, som om den var en slange, vendte han ryggen til og flygtede, uden at se sig tilbage. "O Musa! Kom her, og frygt ikke! Sandelig, du er en af de trygge.
32. Put din hånd ind i din kraveåbning, og den vil komme ud skinnende hvid, uden defekt. Træk dine arme tilbage til dig imod frygten. Disse to tegn er fra din Herre til Farao og hans fremtrædende mænd. Sandelig, de er et udydigt folk."
33. Musa sagde: "Herre! Jeg dræbte en af dem, og jeg frygter, at de vil dræbe mig.
34. Og min broder Harun er mere veltalende end mig, så send ham sammen med mig som medhjælper, sådan at han kan bekræfte min sandfærdighed, for jeg frygter, at de vil fornægte mig."
35. Allah sagde: "Vi vil styrke din arm med din broder, og Vi vil give jer overmagt. De vil ikke kunne nå jer på grund af Vore tegn. I og dem, som følger jer, vil sejre."
36. Da Musa kom til dem med Vore tydelige tegn, sagde de: "Det er ikke andet end opfundet magi! Vi hørte aldrig dette blandt vore forfædre."
37. Og Musa sagde: "Min Herre er alvidende om, hvem der bringer retledning fra Ham, og hvem der vil få en bolig i det hinsidige. Sandelig, de uretfærdige vil ikke opnå den sikre sejr."
38. Og Farao sagde: "O I fremtrædende mænd! Jeg kender ikke til en eneste gud for jer ud over mig. O Haman! Tænd ild på ler for mig, byg derefter en høj bygning for mig, måske kan jeg beskue Musas Gud, men jeg anser ham for at være en af løgnerne!"
39. Og han og hans soldater viste hovmod og var opsætsige i landet uden retfærdighed, og de antog, at de ikke ville blive bragt tilbage til Os.
40. Vi greb ham og hans soldater og kastede dem i havet. Se, hvor forfærdelig enden blev for de uretfærdige!
41. Og Vi gjorde dem til vildledningens ledere, som inviterer folk til ilden. Og på Genopstandelsens Dag vil de ikke blive hjulpet!

42. Vi satte en forbandelse til at forfølge dem i denne verden. På Genopstandelsens Dag vil de være blandt de afskyelige.
43. Sandelig, efter at Vi havde tilintetgjort de tidligere generationer, tildelte Vi Musa Bogen som en indsigt, retledning og nåde, sådan at de måtte godtage formaningen.
44. Og du var ikke ved den vestlige side, da Vi åbenbarede befalingen til Musa, og ej heller var du en af dem, som bevidnede.
45. Men Vi lod mange generationer opstå, og lang tid er passeret siden da. Og du boede heller ikke blandt Madyans folk for at recitere Vore åbenbaringer for dem. Det er Os, som har udsendt (sendebudene).
46. Ej heller var du ved Bjergets side, da Vi kaldte (på Musa), men (du er en) nåde fra din Herre, sådan at du kan advare det folk, som der ikke er kommet en eneste advarer til før dig, sådan at de må godtage formaningen.
47. Når de bliver ramt af en ulykke, som de selv har bragt over sig (på grund af deres vantro og uretfærdighed), skal de ikke kunne sige: "Vor Herre! Hvorfor sendte Du ikke et sendebud til os, så vi kunne følge Dine åbenbaringer og blive blandt de troende?"
48. Men da sandheden kom til dem fra Os, sagde de: "Hvorfor har dette sendebud ikke fået tildelt det samme, som Musa fik tildelt?" Fornægtede de da ikke det, som Musa fik tildelt tidligere? De siger: "Begge dele er magi, der støtter hinanden!" Og de siger: "Sandelig, vi fornægter det hele!"
49. Sig: "Så bring da fra Allah en bog, som er mere retledende end dem begge, så jeg kan følge den, hvis I er sandfærdige!"
50. Men hvis de ikke godtager det, du siger, så vid, at de kun følger deres egne lyster. Og hvem kan være mere vildfaren end den, som følger sine egne lyster i stedet for retledningen fra Allah? Sandelig, Allah retleder ikke det uretfærdige folk.
51. Og sandelig, Vi sendte dem (åbenbarings) ord, lidt efter lidt, sådan at de måtte godtage formaningen.
52. De, som Vi tildelte Bogen tidligere, tror på den.
53. Og når den bliver reciteret for dem, siger de: "Vi tror på den! Sandelig, den er sandheden fra vor Herre. Sandelig, vi hengav os før dette."
54. Det er dem, som vil få deres belønning to gange, fordi de har vist tålmodighed og med det gode støder det onde væk og giver af det, Vi har forsynet dem med.
55. Og når de hører tom snak, så vender de sig bort fra det og siger: "Vore handlinger er for os, og jeres handlinger er for jer. Fred være med jer! Vi ønsker ikke at blande os med de uvidende!"
56. Sandelig, den, du ønsker blive retledt, kan du ikke lede på rette vej på egen hånd, men den, som Allah vil, retleder Han på den rette vej. Han er alvidende om de retledte.
57. De siger: "Hvis vi følger retledningen sammen med dig, vil vi blive fordrevet fra

vort land.” Har Vi da ikke givet dem bolig i dette fredshellige og trygge område, til hvilket frugter af alle slags bliver bragt som en forsyning fra Os? Men de fleste ved det ikke.

58. Og hvor mange byer har Vi ikke tilintetgjort; byer, som viste hovmod og utaknemmelighed på grund af deres velstand? Det er deres bosteder, som aldrig er blevet beboet efter dem, undtagen af meget få. Vi er arvtagerne.
59. Og din Herre tilintetgør ikke byer, før Han til deres hovedsæde har sendt et sendebud, som reciterer Vore åbenbaringer for dem. Og Vi tilintetgør ikke byer, medmindre deres indbyggere er uretfærdige.
60. Og alt, hvad der er blevet givet jer, er det jordiske livs gods og pynt. Men det, som findes hos Allah, er langt bedre og evigtvarende. Fatter I da ikke?
61. Kan den, som Vi har afgivet et godt løfte (om Paradis) til, og som vil se det blive opfyldt, ligestilles med den, som Vi giver det jordiske livs gods til, og som derefter bliver blandt dem, der bliver bragt frem for Os på Genopstandelsens Dag?
62. Den dag, hvor Han vil kalde på dem og sige: “Hvor er nu de, som I antog for at være mine partnere?”
63. De, som ordet er blevet fastlagt for, vil sige: “Vor Herre! Det er dem, som vi har vildledt. Vi vildledte dem, ligesom vi selv blev vildledt. Vi erklærer over for Dig vor uskyld (og frasiger os dem). Det var ikke os, de tilbød.”
64. Og der vil blive sagt: “Kald på jeres partnere (som I satte ved siden af Allah)!” De vil kalde på dem, men disse vil ikke svare dem, og de vil se straffen. Hvis de bare havde taget retledning til sig!
65. Og den dag, hvor Han vil kalde på dem, vil Han sige: “Hvad var det, I svarede sendebudene?”
66. På den dag vil meddelelsen blive formørket for dem, og de vil (end) ikke være i stand til at spørge hinanden.
67. Men den, som vender om i anger og tror og handler retskaffent, han vil sandelig være blandt dem, som opnår den sikre sejr.
68. Og din Herre skaber det, Han vil, og Han udvælger (den, Han vil), deri har de ingen valgfrihed. Lovprist er Han, og uendeligt mere ophøjet er Han end det, som de sætter ved siden af Ham.
69. Din Herre er alvidende om alt det, som deres bryst skjuler, og alt det, som de synliggør.
70. Han er Allah! Der er ingen anden gud ud over Ham. For Ham alene er al lovprisning ved begyndelsen og ved enden. Hans alene er befalingen og herredømmet, og til Ham vil I blive bragt tilbage.
71. Sig: “Så sig mig! Hvis Allah havde sat natten over jer (som) evigtvarende indtil Genopstandelsens Dag, er der så nogen anden gud ud over Ham, som kan bringe jer lys? Hører I da ikke?”
72. Sig: “Så sig mig! Hvis Allah havde sat dagen over jer (som) evigtvarende indtil

- Genopstandelsens Dag, er der så nogen anden gud ud over Ham, som kan bringe jer natten, for at I kan hvile i den? Ser I da ikke?”
73. Og af Sin nåde skabte Han natten og dagen for jer, for at I skal kunne hvile, og for at I skal kunne søge Hans velvilje, og for at I må blive taknemmelige.
 74. Den dag, hvor Han vil kalde på dem, vil Han sige: “Hvor er nu de, som I antog for at være Mine partnere?”
 75. Og Vi vil udtage et vidne fra hvert samfund. Derefter vil Vi sige: “Bring jeres bevis!” Da vil de vide, at sandheden tilhører Allah, og borte for dem vil være alt det, som de opdigtede.
 76. Sandelig, Qarun var af Musas folk, men han undertrykte dem. Og Vi havde givet ham så store skatte, at (selv) deres nøgler var en tung byrde at bære for en stærk samling af mænd. Engang sagde hans folk til ham: “Vær du ikke hovmodig! Sandelig, Allah kan ikke lide de hovmodige.
 77. Og søg ved det, Allah har givet dig, det hinsidiges hjem, og glem ikke din andel i verden. Og vis godhed, ligesom den godhed, som Allah har vist dig. Og tragt ikke efter ufredsstiftelse i landet. Sandelig, Allah kan ikke lide stiftere af ufred.”
 78. (Qarun sagde:) “Jeg har alene fået denne rigdom på grund af den viden, jeg besidder.” Havde han da ikke viden om, at Allah sandelig før ham har tilintetgjort flere generationer, som var langt større end ham i styrke og tilhængere? De syndefulde vil ikke blive spurgt om deres synder!
 79. Så kom han ud til sit folk i pomp og pragt. De, som ønskede sig det jordiske liv, sagde: “Hvis vi bare havde det samme, som Qarun har fået. Sandelig, han har opnået den store gunst!”
 80. Men de, som var blevet givet viden, sagde: “Ve jer! Allahs belønning er bedre for den, som tror og handler retskaffent. Men den vil kun blive givet til dem, som er tålmodige.”
 81. Så fik Vi ham og hans hus til at synke i jorden. Der var ingen, som kunne hjælpe ham mod Allah. Og han var ikke selv i stand til at forsvare sig.
 82. Og de, som tidligere havde ønsket sig at være i hans sted, sagde derefter: “Ve os! Allah udvider forsyningen rigeligt for hvem, Han end vil af Sine tjenere, eller Han gør den trang. Havde Allah ikke vist os gunst, havde Han også sænket os i jorden. Ve os! De vantro opnår aldrig den sikre sejr.”
 83. Dette er det hinsidige hjem, som Vi har skabt for dem, som ikke ønsker opsætsighed eller hovmod, og ej heller ufredsstiftelse i landet. Og den bedste ende er for de gudfrygtige.
 84. Den, som bringer det gode med sig, for ham vil der være noget bedre end det. Men den, som bringer det onde med sig – de, som udfører onde gerninger, vil kun blive gengældt for det, som de har gjort.
 85. Sandelig, Den, som har pålagt dig Koranen, vil visselig bringe dig tilbage til det endelige bestemmelsessted. Sig: “Min Herre kender bedst til, hvem der kommer til retledningen, og hvem der er i tydelig vildfarelse.”

86. Og du havde ingen forventning om, at denne bog ville blive givet til dig ved din Herres nåde. Så bliv aldrig de vantros hjælper!
87. Og lad dem aldrig holde dig borte fra Allahs åbenbaringer, efter at de er blevet sendt ned til dig, og fortsæt med at invitere til din Herre, og bliv aldrig en af afgudsdyrkerne.
88. Og påkald ikke en anden gud sammen med Allah. Der er ingen gud ud over Ham! Alle ting vil forgå, undtagen Ham! Afgørelsen hviler hos Ham alene, og til Ham vil I blive bragt tilbage.

29. SURAH AL-‘ANKABUT

Surah 29, Al-‘Ankabut, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 69 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-‘ankabut" (edderkoppen), som forekommer i ayat 41.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Alif, Lam, Mim.
2. Antager menneskene, at de vil blive ladt i fred, fordi de siger: "Vi tror!" og at de ikke vil blive sat på prøve?
3. Sandelig, Vi satte også dem, som var før dem, på prøve. Allah vil visselig vide, hvem der er sandfærdig, og Han vil visselig vide, hvem der er løgnere.
4. Antager de, som handler ondt, at de kan undslippe Os? Hvor elendig deres afgørelse er!
5. Den, som sætter sit håb til at møde Allah, sandelig, Allahs bestemte tid vil komme. Han er Den Althørende, Den Alvidende.
6. Og den, som anstrenger sig, anstrenger sig kun for sit eget bedste. Sandelig, Allah er selvtilstrækkelig og uafhængig af alle verdenerne.
7. Og de, som tror og handler retskaffent, deres fejltrin vil Vi udviske, og Vi vil visselig give dem belønning for det bedste af det, de har gjort.
8. Og Vi har påbudt mennesket at behandle sine forældre godmodigt. Men hvis de bestræber sig på at få dig til at sætte andre, som du ikke har nogen viden om, ved siden af Mig, så adlyd dem ikke. Til Mig er jeres tilbagevendende. Og Jeg vil meddele jer om alt det, I gjorde.
9. Og de, som tror og handler retskaffent, dem vil Vi visselig inkludere blandt de retskafne.
10. Og blandt folk er der også dem, som siger: "Vi tror på Allah!" men når de bliver påført smerte for Allahs sag, anser de menneskenes prøvelser, som om det var Allahs straf. Og hvis der kommer nogen hjælp fra din Herre, siger de: "Vi var med jer!" Er Allah da ikke Den Alvidende om alt det, som skjuler sig i brystet på alverden?

11. Og Allah vil visselig vide, hvem der tror, og hvem der er hyklere.
12. Og de vantro siger til de dem, der tror: "Følg vor vej, så påtager vi os jeres synder!" selvom de ikke kan påtage sig nogen som helst af deres synder. Sandelig, de er løgnere.
13. Og de skal visselig påtage sig deres egen last og med deres egne laster også mange andre laster. Og på Genopstandelsens Dag vil de visselig blive forhørt om det, som de opdigtede.
14. Og sandelig, Vi sendte Nuh til sit folk, og han forblev hos dem i 950 år. Så blev de taget af syndfloden, mens de var uretfærdige.
15. Men Vi reddede Nuh og dem, som var i arken, og Vi gjorde det til et tegn for al verden.
16. Og (husk) Ibrahim, dengang han sagde til sit folk: "Tilbed Allah alene, og frygt Ham altid! Det er det bedste for jer, hvis I ved det.
17. I tilbeder afguder i stedet for Allah og opdigter kun løgn. Sandelig, dem, I tilbeder i stedet for Allah, de er ikke herrer over forsyningen hos Allah, og tilbed kun Ham, og vis Ham taknemmelighed. Til Ham vil I blive bragt tilbage.
18. Og hvis I fornægter, så har flere samfund visselig fornægtet før jer. Og Sendebudet påhviler det kun at videreformidle tydeligt."
19. Har de da ikke set, hvordan Allah skaber? Han vil gøre det igen. Sandelig, det er let for Allah.
20. Sig: "Rejs omkring i landet, og se, hvordan Han har frembragt det skabte. Han vil derefter lade det hinsidige liv opstå. Sandelig, Allah har magt over alle ting.
21. Han straffer den, Han vil, og viser nåde til den, Han vil, og til Ham vil I blive bragt tilbage.
22. I kan ikke gøre (Ham) magtesløs, hverken på jorden eller i himlene, og I har ingen hjælpere ud over Allah."
23. Og de, som fornægter Allahs åbenbaringer og mødet med Ham, vil miste alt håb om Min nåde. Dem venter der en smertelig straf.
24. Ibrahim's folks svar var kun: "Dræb ham, eller brænd ham!" Men så reddede Allah ham fra ilden. Sandelig, i dette er der flere tegn for et folk, som tror.
25. Og Ibrahim sagde: "I har taget jer afguder i stedet for Allah som (grundlag for) jeres gensidige venskab i det jordiske liv. På Genopstandelsens Dag vil I fornægte hinanden og forbande hinanden. Og jeres opholdsted vil være ilden, og der vil ikke være nogen til at hjælpe jer."
26. Kun Lut troede på ham, og (Ibrahim) sagde: "Jeg er på vej til at udvandre til min Herre. Sandelig, Han er Den Almægtige, Den Alvisse."
27. Og Vi skænkede ham Ishaq og Yaqub, og Vi gav profetværdigheden og Bogen til Ibrahim's efterkommere, og Vi gav ham hans belønning i denne verden, og sandelig, i det hinsidige vil han også være af de retskafne.

28. Og (husk) Lut, dengang han sagde til sit folk: "Sandelig, I begår den værste uanstændighed – intet folk i alverden har begået den før jer.
29. Går I til mænd, og bedriver I landevejsrøveri, og begår I det forbudte i jeres forsamlinger?" Hans folks svar var kun: "Bring Allahs straf over os, hvis du er sandfærdig!"
30. Lut sagde: "Herre! Hjælp mig mod det folk, som stifter ufred."
31. Og da Vore udsendinge kom til Ibrahim med det glædelige budskab, sagde de: "Vi kommer til at tilintetgøre denne bys beboere, for dens beboere er uretfærdige."
32. Ibrahim sagde: "Men Lut er jo også der!" De sagde: "Vi kender til (alle) dem, som er der. Vi vil visselig redde Lut og hans familie, undtagen hans hustru; hun er en af dem, som vil være blandt de tilbageblevne."
33. Og da Vore udsendinge kom til Lut, blev han sørgmodig og følte sig bedrøvet på grund af dem. Og de sagde: "Frygt ikke, og vær ej sørgmodig heller. Sandelig, vi vil redde dig og din familie, undtagen din hustru; hun er en af dem, som vil være blandt de tilbageblevne."
34. Sandelig, vi vil nedsende en straf fra himlen over denne bys beboere, fordi de viste ulydighed."
35. Og sandelig, Vi har deri efterladt et tydeligt tegn for det folk, som vil tænke efter.
36. Og til Madyan sendte Vi deres broder Shu'aib. Han sagde: "O mit folk! Tilbed Allah, og sæt jeres håb til Den yderste Dag, og vandr ikke omkring for at stifte ufred i landet."
37. Men de fornægtede Shu'aib. Så blev de grebet af et forfærdeligt jordskælv, og om morgenen blev de liggende i deres hjem, faldne på ansigtet.
38. Og 'Ad og Thamud – (deres skæbne) er blevet gjort tydelig for jer. Satan lod deres handlinger forekomme tiltrækkende for dem, så han (på den måde) hindrede dem fra den rette vej, selvom de var forstandige (mennesker).
39. Og Qarun, Farao og Haman! Sandelig, Musa kom til dem med tydelige tegn, men de viste hovmodighed i landet. Men de kunne ikke undslippe (straffen).
40. Og Vi greb enhver af dem på grund af deres synd. Nogle af dem sendte Vi (sten) storm over, nogle blev taget af et frygteligt brag, nogle fik Vi til at gå til grunde, og andre druknede Vi. Allah gjorde dem ikke uret, men de gjorde uret mod sig selv.
41. Tilstanden hos dem, som har taget sig andre velyndere end Allah, er som edderkoppens: Den laver sig et hus, og sandelig, det skrøbeligste af huse er edderkoppens hus. Hvis de bare vidste!
42. Sandelig, Allah er vidende om alt det, som de tilbæder ud over Ham. Han er Den Almægtige, Den Alvisse.
43. Dette er lignelserne! Vi gør dem tydelige for menneskene. Men kun de vidende forstår dem.

44. Allah har skabt himlene og jorden med sandheden. Sandelig, i dette er der et tegn for de troende.
45. Reciter Bogen, som er blevet åbenbaret for dig. Udfør bønnen. Sandelig, bønnen forhindrer uanstændighed og det forbudte. Sandelig, at huske Allah er den største (form for tilbedelse). Allah er vidende om alt, hvad I gør.
46. Og diskuter ikke med Bogens folk på andet end en god måde, undtagen med dem, som begår uret, og sig: "Vi tror på det, som er blevet sendt ned til os, og det, som er blevet sendt ned til jer, og vores Gud og jeres Gud er én, og vi er dem, som har underkastet os Ham."
47. Og sådan har Vi nedsendt Bogen til dig, så dem, som Vi har nedsendt Bogen til tidligere, tror på den. Og der findes (også) blandt disse (mekkanere) nogle, som tror på den. Og ingen andre end de vantro fornægter Vore tegn.
48. Og før den (i.e. Koranen) har du aldrig oplæst en bog, ej heller har du skrevet noget med din hånd, for hvis det var sådan, så ville falskhedens følgere visselig have (kunnet) fatte mistanke.
49. Nej, det er (Koranens) tydelige tegn, som er i brystet på dem, som har fået skænket viden. Ingen andre end de uretfærdige fornægter Vore tegn.
50. De siger: "Hvorfor er der ikke blevet nedsendt (mirakler som) tegn fra hans Herre til ham?" Sig: "Tegnene er hos Allah alene, og jeg er blot en tydelig advarer."
51. Er det ikke tilstrækkeligt for dem, at Vi til dig nedsendte Bogen, som bliver reciteret for dem? I den er der visselig nåde og påmindelse for et folk, som tror.
52. Sig: "Allah er tilstrækkelig som vidne mellem mig og jer. Han er bekendt med alt, hvad der er i himlene og på jorden. Og de, som tror på det falske og fornægter Allah, er taberne."
53. De beder dig om at fremskynde straffen. Og hvis tiden ikke havde været fastsat, ville straffen være kommet over dem allerede. Og den vil visselig komme over dem pludseligt, mens de intet aner.
54. (Ja) de beder dig om at fremskynde straffen. Og sandelig, Helvede vil omslutte de vantro.
55. På den dag vil straffen omslutte dem ovenfra og nedenfra. (Allah) vil sige: "Smag nu på (straffen) for det, I gjorde!"
56. O Mine tjenere, I som tror! Sandelig, Min jord er vidtstrakt, så tilbed Mig alene!
57. Enhver sjæl skal smage døden; derefter vil I blive bragt tilbage til Os!
58. Og de, som tror og handler retskaffent, dem vil Vi visselig bosætte i Paradisets høje bosteder, hvor bække rinder; dér vil de forblive til evig tid. Hvor skøn er belønningen for dem, som handler godt,
59. dem, som viser tålmodighed og sætter deres lid til deres Herre.
60. Og hvor mange dyr er der ikke, som ikke bærer på deres forsyning? Allah forsyner dem og jer. Han er Den Althørende, Den Alvidende.

61. Og hvis du spørger dem: "Hvem har skabt himlene og jorden og sat solen og månen i jeres tjeneste?" (så) vil de visselig sige: "Allah!" Hvordan kan de så vende sig bort?
62. Allah forøger forsyningen for den, Han vil, af Sine tjenere. Og Han gør den (også) trang. Sandelig, Allah er vidende om alting.
63. Og hvis du spørger dem: "Hvem nedsender vand fra himlen og giver derefter jorden liv efter dens dvale?" vil de visselig sige: "Allah!" Sig: "Al lovprisning tilkommer Allah (alene)!" Men de fleste af dem bruger ikke deres forstand.
64. Og dette jordiske liv er ikke andet end morskab og leg. Det hinsidige hjem (derimod) er sandelig livet (selv). Hvis de blot vidste!
65. (Se så!) Når de går om bord på et skib, påkalder de Allah, hengivne i troen på Ham alene. Men når Allah redder dem ind til land, så begynder de at sætte andre ved siden af (Ham)
66. i utaknemmelighed mod det, som Vi skænkede dem, og for at nyde fordelene. Snart vil de få at vide!
67. Har de da ikke set, at Vi har gjort (Mekka) til et trygt sted, mens folk omkring dem bliver forfulgt? Fortsætter de alligevel med at tro på falskheden og vise utaknemmelighed mod Allahs velsignelse?
68. Og hvem er mere uretfærdig end ham, som opdigter løgne om Allah eller fornægter sandheden, når den er kommet til ham? Er de vantros opholdssted ikke Helvede?
69. Og dem, som anstrenger sig for Vor sag, viser Vi visselig Vor vej. Sandelig, Allah er med dem, som handler godt.

30. SURAH AL-RUM

Surah 30, Al-Rum, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 60 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-rum" (byzantinerne), som optræder i surahens andet ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Alif, Lam, Mim.
2. Byzantinerne har lidt nederlag
3. et sted i nærheden (af jer). Men efter dette nederlag vil de sejre
4. inden for nogle få år. Befalingen tilhører Allah både før og efter (dette). Og de troende vil glædes den dag,
5. ved Allahs hjælp. Han hjælper den, Han vil. Han er Den Almægtige, Den Barmhjertigste.

6. (Dette er) Allahs løfte! Allah bryder ikke Sit løfte. Men de fleste mennesker ved det ikke.
7. De kender kun til det ydre af det jordiske liv, og om det hinsidige er de helt uvidende.
8. Har de ikke tænkt dybt efter for sig selv, at Allah ikke har skabt himlene og jorden og alt, hvad der er mellem dem, andet end i sandhed og for en fastsat tid? Og sandelig, mange blandt menneskene fornægter mødet med deres Herre.
9. Har de da ikke rejst omkring på jorden og set, hvad enden blev for dem, som var før dem? De (som var før) var stærkere end dem, og de dyrkede jorden og befolkede den meget mere end dem. Deres sendebude bragte dem mange tydelige tegn. Så Allah var ikke uretfærdig mod dem, men derimod var det dem, som gjorde sig selv uret.
10. Derefter blev straffen et endeligt for dem, som handlede ondt. For de havde fornægtet Allahs åbenbaringer. De havde hånet dem.
11. Allah lader skabningerne opstå; derefter vil Han skabe dem på ny; derefter vil I blive bragt tilbage til Ham.
12. Og den dag, Timen kommer, vil synderne miste alt håb.
13. Og blandt deres partnere vil der ikke være nogen til at gå i forbøn for dem. Og de vil endda fornægte deres partnere.
14. Og den dag, Timen kommer, vil de blive opdelt.
15. De, som troede og handlede godt, vil blive gjort lykkelige i en have.
16. Men de, som udviste vantro og fornægtede Vore åbenbaringer og mødet med det hinsidige, vil blive bragt frem til straffen.
17. Så lovpris Allah ved aftenens begyndelse, og når du møder morgenen.
18. Hans alene er al lovprisning i himlene og på jorden, og (lovpris Ham også) om eftermiddagen og ved middag.
19. Han frembringer det levende fra det døde, og Han frembringer det døde fra det levende og giver liv til jorden efter dens død, og sådan vil I også blive bragt frem.
20. Og blandt Hans tegn er, at Han skabte jer af jord, sådan at I mennesker nu er spredt rundt omkring.
21. Og blandt Hans tegn er, at Han skabte ægtefæller til jer af jeres egen slags, for at I skulle få sjælero derved, og han frembragte kærlighed og omsorg mellem jer. Sandelig, i dette er der tegn for et folk, som tænker efter.
22. Og blandt Hans tegn er skabelsen af himlene og jorden og forskellen på jeres sprog og jeres farver. Sandelig, i dette er der tegn for kundskabens folk.
23. Og blandt Hans tegn er jeres søvn om natten og dagen, og at I søger efter Hans velvilje. Sandelig, i dette er der tegn for et folk, som lytter.
24. Og blandt Hans tegn er, at Han viser jer lynet for at få jer til at frygte og håbe, og

- at Han nedsender vand fra himlen og giver liv til jorden efter dens død. Sandelig, i dette er der tegn for et folk, som bruger sin forstand.
25. Og blandt Hans tegn er, at himlen og jorden adlyder Hans befaling. Når Han engang kalder jer frem af jorden, vil I straks komme frem.
 26. Og Ham tilhører alle, som er i himlene og på jorden. Alle er Ham underdanige.
 27. Og Han er Den, som forårsagede skabelsen, og det vil Han gøre igen. Det er meget let for Ham. Og Hans er den højeste værdighed i himlene og på jorden. Han er Den Almægtige, Den Alvise.
 28. Han giver jer et eksempel om jer selv. Er den, I har råderet over, ligestillet med jer i det, Vi har forsynet jer med, således, at I har lige andel heri? Respekterer I dem på samme måde, som I respekterer jeres egne (folk)? Sådan tydeliggør Vi tegnene for et folk, som vil bruge deres forstand.
 29. (Men) de uretfærdige følger deres lyster, uden viden. Hvem kan retlede dem, som Allah lader havne i vildfarelsen? For dem er der ingen hjælpere.
 30. Vend dit ansigt mod religionen i retscaffenhed, til Allahs levevis. Han har skabt mennesket på dette (grundlag). Aldrig kan Allahs skabelse blive ændret. Dette er den solidt forankrede religion. Men de fleste mennesker ved det ikke.
 31. Vend jer til Ham, og frygt Ham! Udfør bønnen, og vær ikke afgudsdyrkere,
 32. ikke dem, der splittede deres religion op og blev delt i grupper. Hver af disse grupper praler med det, de har hos sig.
 33. Når menneskene bliver ramt af en skade, påkalder de deres Herre ved at vende sig til Ham. Når Han så lader dem mærke Sin nåde, begynder nogle af dem straks at sætte andre ved siden af deres Herre
 34. og viser utaknemmelighed mod den gunst, Vi har skænket dem. Bliv bare ved at nyde (en tid endnu); snart vil I blive klogere!
 35. Har Vi da nedsendt nogen bemyndigelse, som tillader dem at sætte noget ved siden af Allah?
 36. Når Vi lader menneskerne smage nåden, bliver de fornøjede over det, men når en ulykke rammer dem for det, som de har begået tidligere, mister de med det samme alt håb.
 37. Har de da ikke set, at Allah forøger forsyningen for den, Han vil, og gør den trang (for den, Han vil)? Sandelig, i dette er der tegn for folk, som tror.
 38. Så giv slægtninge, de trængende og de rejsende det, som de har ret til. Det er det bedste for dem, som ønsker sig Allahs tilfredshed, og det er dem, som vil opnå succes (i det hinsidige).
 39. Det, I giver ud med rente, for at det skal forøges ved at være blandet med andre menneskers varer, forøges ikke hos Allah. Men det, I giver som den obligatoriske almisser for at opnå Allahs tilfredshed – disse (personer) skal få mange gange mere.
 40. Allah er Den, som har skabt jer. Derefter gav Han jer forsyning, derpå får Han jer til at dø, og derefter vil Han atter give jer liv. Er der nogen blandt dem, som I

sætter som partnere, som kan udføre noget af dette? Langt mere ophøjet er Han end det, som de sætter ved siden af (Ham).

41. Uro og fordærv har spredt sig på land og til havs på grund af det, menneskenes hænder har bedrevet. Sådan lader Han dem smage på (konsekvenserne) af de handlinger, de har begået, så de må vende om.
42. Sig: "Rejs omkring i landet, og se, hvad enden blev for dem, som levede tidligere; de fleste af dem var afgudsdyrkere."
43. Vend dit ansigt mod den rette religion, før der fra Allah kommer den dag, som ikke kan undgås. På den dag vil alle blive delt.
44. Den, som er vantro, hans vantro er imod ham selv, og den, som handler godt, forbereder bosteder (i Paradis) for sig selv,
45. sådan at Allah kan belønne dem, som tror og handler godt, af Sin velvilje. Sandelig, Han kan ikke lide de vantro!
46. Blandt Hans tegn er, at Han sender vinde, som bærer det glædelige budskab, for at lade jer smage Sin nåde, for at skibene skal sejle på Hans befaling, for at I skal søge Hans velvilje, og for at I skal være taknemmelige.
47. Og sandelig, Vi sendte før dig sendebud til deres folk, og de kom til dem med tydelige tegn. Så hævnede Vi os på synderne. At hjælpe de troende, derimod, var Vor forpligtelse.
48. Allah er Den, som sender vindene. Så hæver Han skyerne op, og så spreder Han dem på himlen, som Han vil. Og Han deler dem i stykker; derpå ser I, at regnen skyller ud fra midten af dem. Når Han lader regnen nå dem, Han vil af Sine tjenere, bliver de straks fornøjede,
49. selvom de før dette havde mistet alt håb om, at Han ville nedsende regn over dem.
50. Se på Allahs nådes værk, hvordan Han vækker jorden til live efter dens død. Sandelig, sådan vil Han visselig vække de døde til live. Hans almagt omfatter alt.
51. Og hvis Vi sender vind, og de ser det (i.e. kornet) gulne, vil de derefter begynde at fornægte.
52. Så du kan ikke få de døde til at høre eller de døde til at lytte til dig, når de vender ryggen til.
53. Og du kan heller ikke retlede de blinde fra deres vildfarelse. Du får kun dem, som tror på Vore åbenbaringer, til at høre og underkaste sig.
54. Allah er Den, som skabte jer af noget skrøbeligt; derpå gav Han efter svaghed styrke, og efter styrke gav Han svaghed og alderdom. Han skaber, hvad Han vil, og Han er Den Alvidende, Den Almægtige.
55. Og den dag, Timen kommer, vil synderne sværge på, at de ikke tilbragte mere end en time. Sådan var de også bortvendte.
56. Og de, som er blevet givet viden og tro, vil sige: "Sandelig, ifølge Allahs bog ventede I til Genopstandelsens dag. Og dette er Genopstandelsens Dag, men I vidste det ikke!"

57. På den dag vil de uretfærdiges undskyldning ikke være til nytte for dem, og ej heller vil de blive spurgt om godtgørelse.
58. Og sandelig, Vi har belyst alle slags eksempler for menneskene i denne Koran. Og hvis du skulle bringe dem et tegn, vil de vantro visselig sige: "I er ikke andet end løgnere!"
59. Sådan sætter Allah segl over hjertet på dem, som ikke ved.
60. Hold du tålmodigt ud! Sandelig, Allahs løfte er sandt. Måtte de, som ikke har fast tro, ikke gøre dig svag.

31. SURAH LUQMAN

Surah 31, Luqman, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 34 ayat. Surahen har fået sit navn efter profeten Luqman, som omtaltes i ayat 12 og 13.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Alif, Lam, Mim.
2. Dette er Den visdomsfulde Bogs åbenbaringer,
3. som er en retledning og nåde for dem, som gør gode gerninger,
4. som udfører bønnen og giver den obligatoriske almisser, og som er faste i troen på det hinsidige.
5. De følger retledningen fra deres Herre, og de vil opnå den største sejr.
6. Der findes også nogle blandt menneskene, som uden viden er optaget af meningsløse ord for at lede folk væk fra Allahs vej og som en hån mod den. Dem venter der en pinefuld straf.
7. Og når Vore åbenbaringer bliver reciteret for ham, vender han ansigtet bort i hovmod, som om han ikke hørte dem; som om han er tungnem på begge ører. Bebud ham en smertelig straf!
8. Sandelig, de, som tror og handler retskaffent, for dem vil der være velsignelsens haver.
9. Deri vil de forblive til evig tid. Allahs løfte er sandt! Og Han er Den Almægtige, Den Alvise.
10. Han har skabt himlene, som I ser, uden søjler, og Han har sat faste bjerge på jorden, for at den ikke skal ryste under jer, og Han har spredt alle slags dyr på den. Og Vi nedsender vand fra himlen, og Vi lader al slags god plantevækst vokse på den.
11. Dette er Allahs skaberværk! Så vis Mig, hvad de andre, ud over Allah, har skabt. Nej, de uretfærdige er i tydelig vildfarelse.
12. Sandelig, Vi gav Luqman visdom, så han dermed kunne vise Allah taknemmelig-

- hed. Den, der viser taknemmelighed, viser taknemmelighed for sit eget bedste. Og hvis nogen viser utaknemmelighed, sandelig, så er Allah rig, og al lovprisning tilkommer (alene) Allah.
13. Og (husk) dengang, Luqman sagde til sin søn, mens han formanede ham: "O min søn! Sæt ikke andre ved siden af Allah! Sandelig, afgudsdyrkelse er en stor uretfærdighed!"
 14. Og vi tilskyndede mennesket til at være god mod sine forældre. Hans moder bar ham med besvær efter besvær, og hans afvænnelse tager to år. "Vis Mig og dine forældre taknemmelighed. Til Mig er din endelige tilbagevenden.
 15. Men hvis de prøver at få dig til, ved siden af Mig, at sætte andre, som du ikke har nogen viden om, så adlyd dem ikke! Vær god mod dem i det jordiske liv. Følg dem, som vender sig til Mig. Jeres endelige tilbagevenden er til Mig alene. Så vil Jeg fortælle jer om alt, hvad I foretog jer."
 16. "O min søn! Hvis noget så småt som et sennepsfrø skulle være (skjult) i en klippe eller i himlene eller på jorden, vil Allah bringe det frem (i lyset). Sandelig, Allah er indsigtsfuld, alvidende.
 17. O min søn! Udfør bønner, påbyd det gode, og forbyd det onde, og vær tålmodig mod den smerte, som rammer dig. Sandelig, det er, hvad der er blevet befalet.
 18. Og vend ikke dit ansigt bort fra menneskene, og gå ikke indbildsk rundt på jorden. Sandelig, Allah kan ikke lide dem, som er hovmodige.
 19. Vær mådeholden på jorden. Hold din stemme dæmpet. Sandelig, den mest frastødende stemme er æslets."
 20. Har I da ikke set, at Allah har sat alt det, som er i himlene og på jorden, i jeres tjeneste, og at Han har fuldbyrdet sine velsignelser over jer – de synlige og de usynlige? Blandt menneskene er der nogle, som strides med hinanden om Allah, uden kundskab og uden retledning og uden en oplysende bog.
 21. Og når der bliver sagt til dem: "Følg det, som Allah har sendt ned!" siger de: "Nej! Vi vil hellere følge den vej, som vi så vore forfædre fulgte." Og dette, selvom Satan skulle invitere dem til det flammende Helvedes straf?
 22. Og den, som underkaster sig Allah fuldstændigt, han har taget et fast greb om det mest faste håndtag. Hos Allah er alle sagers udfald.
 23. Og den, som viser vantro, måtte hans vantro ikke gøre dig sorgmodig. Til Os skal de vende tilbage, og da vil Vi fortælle dem om alt det, de gjorde. Sandelig, Allah er alvidende om det, som er i brystet.
 24. Vi vil lade dem nyde (det jordiske liv) for en kort stund; derefter vil Vi gøre dem hjælpeløse, drive dem til en hård straf.
 25. Og hvis du spørger dem: "Hvem har skabt himlene og jorden?" så vil de visse sig sige: "Allah!" Sig: "Al lovprisning tilkommer Allah alene!" Men de fleste af dem ved det ikke.

26. Alt det, der er i himlene og på jorden, tilhører Allah. Sandelig, Allah er selvtilstrækkelig, al pris værdig.
27. Og hvis alle træerne på jorden var penne, og hvis der ud over havet (hvis det var blæk), var yderligere syv¹ have til at forøge mængden, ville Allahs ord ikke være udtømt. Sandelig, Allah er almægtig, alvis.
28. At skabe jer og at genopvække jer er blot som (at skabe og genopvække) én person. Sandelig, Allah er althørende, altseende.
29. Har du da ikke set, at Allah får natten til at gå over i dagen og får dagen til at gå over i natten, og at Han har gjort solen og månen underdanige – enhver bevæger sig til en fastsat tid? Allah kender til alt, hvad I gør.
30. Dette, fordi Allah er sandheden, og de, som I påkalder ud over Ham, er falske, og Allah er Den Højeste, Den Største.
31. Har du da ikke set, at skibene sejler på havet ved Allahs gunst, sådan at Han kan vise jer nogle af Sine tegn? Sandelig, i dette er der tegn for enhver, som er meget tålmodig og meget taknemmelig.
32. Og når havets bølger lægger sig over dem som en skygge, begynder de at påkalde Allah i oprigtig tilbedelse af Ham alene. Men når Han redder dem i land, bliver nogle af dem nærige (i tilbedelse). Og ingen fornægter Vore tegn, undtagen bedragerne og de utaknemmelige.
33. O I mennesker! Frygt jeres Herre, og frygt den dag, hvor ingen fader kan undgælde for sin søn, og ingen søn vil kunne skabe nogen tilfredshed for sin fader. Sandelig, Allahs løfte er sandt! Så måtte det jordiske liv aldrig bedrage jer, og måtte heller ikke bedrageren (i.e. Satan) bedrage jer angående Allah.
34. Sandelig, hos Allah er viden om Timen. Og Han nedsender regn, og Han kender til det, som er i livmoderen. Og ingen ved, hvad han vil tjene den næste dag, og ej heller ved nogen, hvilket land han vil dø i. Sandelig, Allah er alvidende, kender til alt.

32. SURAH AL-SADJDAH

Surah 32, Al-Sadjdah, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 30 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "sadjdah" (det at kaste sig ned i tilbedelse), som optræder i ayat 15.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Alif, Lam, Mim.
2. Åbenbaringen af denne bog – det er der ingen tvivl om – er fra alle verdenernes Herre.
3. Siger de vantro og afgudsdyrkerne: "Han har opdigtet den!"? Nej, den er sandelig

¹ Tallet syv bruges her i betydningen mange have og ikke som et konkret tal.

- fra din Herre, for at du skal advare et folk som der ikke er kommet en advarer til for dig, sådan at de må opnå retledning.
4. Allah er Den, som skabte himlene og jorden og alt, hvad der er imellem dem, på seks dage, og som satte Sig på Tronen (*istawa 'ala Al-'Arsh*).
 5. Han tilrettelægger (og forvalter) alle sager fra himlen til jorden, og derefter stiger de (i.e. sagernes regnskab) op til Ham på én dag, som er tusind år ifølge jeres tidsregning.
 6. Dette er Den, som er alvidende om det usete og det synlige, Den Almægtige, Den Barmhjertigste,
 7. som gjorde alt det, Han skabte, smukt. Han påbegyndte menneskets skabelse af ler,
 8. derefter videreførte Han hans afkom af et mindre væskeudtræk,
 9. derefter fuldkommengjorde Han ham og blæste Sin ånd ind i ham og skabte ører og øjne og hjerte for jer. I viser meget lidt taknemmelighed.
 10. Og de (vantro) siger: "Når vi bliver borte i jorden, skal vi da blive til en ny skabelse?" Nej, de fornægter mødet med deres Herre.
 11. Sig: "Dødens engel, som er udnævnt over jer, tager jeres sjæl, og derefter vil I blive bragt tilbage til jeres Herre."
 12. Hvis du bare kunne se, at synderne vil have deres hoveder bøjet hos deres Herre: "Vor Herre! Vi har nu set, og Vi har nu hørt! Send os nu tilbage, så vi kan handle retskaffent. Sandelig, vi er faste i troen."
 13. Og hvis Vi havde villet, kunne Vi have givet enhver sjæl dens retledning, men ordet er fastsat af Mig: "Jeg vil visselig fylde Helvede op med djinner og mennesker tilsammen."
 14. Nyd nu smagen, for I havde glemt denne jeres dags møde. Sandelig, Vi har forårsaget jer! Og smag nu på den evige straf for de handlinger, som I udførte.
 15. På Vore åbenbaringer tror kun de, som, når de bliver formanet ved dem, kaster sig, uden hovmod, med ansigtet ned (mod jorden) og lovpriser deres Herres opøjethed.
 16. De rejser sig fra deres senge, og de påkalder deres Herre i frygt og håb, og de giver ud af det, som Vi har forsynet dem med.
 17. Ingen kender til hvilken øjets velbehag, der er afsat til dem som løn for det, de gjorde.
 18. Kan den, som er troende, da være lig den, som er ulydig? De er ikke ligeværdige!
 19. De, som tror og handler retskaffent, dem venter der haver som bosted for det, de gjorde.
 20. Og når det gælder dem, som var ulydige, vil deres opholdssted være Helvede. Hver gang de prøver at komme ud derfra, bliver de bragt tilbage dertil, og der vil blive sagt til dem: "Smag ildens straf, som I løj om!"

21. Og Vi vil visselig lade dem smage den nærtstående straf (på jorden) før den store straf (i det hinsidige), sådan at de må vende om.
22. Og hvem er mere uretfærdig end den, som bliver formanet ved sin Herres åbenbaringer, men som derefter vender sig bort fra dem? Sandelig, Vi vil tage hævn over synderne.
23. Og sandelig, Vi gav Musa Bogen, så vær ikke i tvivl om mødet med Ham, og Vi gjorde den til retledning for Israels børn.
24. Og Vi udnævnte nogle af dem til ledere, som retledte, på Vor befaling, da de var tålmodige og faste i troen på Vore åbenbaringer.
25. Sandelig, din Herre vil dømme imellem dem på Genopstandelsens Dag om det, de var uenige om.
26. Forstår de da ikke den rette vej, når Vi har tilintetgjort så mange generationer før dem? De vandrer rundt på deres (udslettede) bosteder. I dette er der sandelig mange tegn. Hører de da ikke?
27. Har de da ikke set, at Vi lader vandet løbe mod ufrugtbart land og ved det bringer afgrøder frem, som deres kvæg og de selv kan spise af? Ser de da ikke?
28. Og de siger: "Hvornår er så denne sejr (på Dommedag), hvis I er sandfærdige?"
29. Sig: "På Sejrens dag vil det, de vantro troede på, ikke være dem til nytte, og ej heller vil de få en (yderligere) tidsfrist!"
30. Så vend dig bort fra dem, og vent! De venter også.

33. SURAH AL-AHZAB

Surah 33, Al-Ahzab, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 73 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-ahzab" (grupperne), som optræder i ayat 20 og 22.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. O profet! Frygt Allah! Adlyd aldrig de vantro og hyklerne. Sandelig, Allah er alvidende, alvis.
2. Og følg det, som bliver åbenbaret for dig fra din Herre. Sandelig, Allah kender til alt, hvad I gør.
3. Og sæt din lid til Allah. Allah er tilstrækkelig som formynder.
4. Allah har ikke skabt to hjerter i brystet på en mand. Og Allah har ikke gjort jeres hustruer til jeres mødre, blot fordi I sammenligner deres rygge med jeres mødres rygge, og ej heller har Han gjort jeres adoptiv sønner til jeres sønner. Dette er blot jeres munds ord. Allah siger sandheden, og Han leder til den rette vej.
5. Kald dem efter deres fædre. Dette er det mest retfærdige i Allahs øjne. Men hvis I ikke kender til deres fædre, så er de jeres brødre i religionen og jeres venner. Og

der er ingen synd forbundet med det, I gør ved en fejl, men med det, jeres hjerter har til hensigt. Allah er tilgivende, barmhjertig.

6. Profeten har større ret over de troende, end de selv har. Hans hustruer er deres mødre. Slægtninge står hinanden nærmere end de troende og udvandrerne ifølge Allahs bog, bortset fra hvis I ønsker at være godhjertede mod jeres venner. Denne befaling er skrevet ned i Bogen.
7. Og (husk) dengang, Vi indgik en pagt med profeterne, med dig, med Nuh og Ibrahim og Musa og Isa, søn af Maryam. Vi indgik en stærk pagt med dem,
8. for at Han skal kunne spørge de sandfærdige om deres sandfærdighed. Han har forberedt en smertelig straf for de vantro.
9. O I troende! Husk Allahs gunst mod jer, da hære kom frem til jer, og Vi sendte vind over dem, og hære, som I ikke så. Allah er altseende i forhold til alt, hvad I gør.
10. Da de kom over jer ovenfra og nedenfra, og da synet blev sløret, og hjerterne sad jer i halsen af skræk, og I begyndte at tænke forskellige ting om Allah,
11. da blev de troende sat på prøve, og de blev rystet af en voldsom rystelse.
12. Og da hyklerne og de, som har en sygdom i hjertet, sagde: "Allah og Hans sendebud gav os et løfte, kun for at bedrage!"
13. da sagde en gruppe af dem: "O I Yathribs folk! Dette er ikke et sted for jer at være, så vend om!" Og en gruppe af dem bad om tilladelse fra Profeten ved at sige: "Vore huse står ubeskyttede," men deres huse stod ikke ubeskyttede; de ønskede blot at flygte.
14. Og hvis nogen var kommet til dem fra byens udkant, og de blev bedt om at sprede uro, ville de straks have gjort det, og de ville ikke have tøvet længe med det.
15. Og sandelig, de havde tidligere indgået en pagt med Allah om, at de ikke skulle vende ryggen til i flugt. De vil blive udspurgt om pagten med Allah.
16. Sig: "Flugt vil ikke være til nytte for jer, hvis det er døden, I vil flygte fra, eller kampen. I vil ikke kunne nyde (det jordiske liv) mere end en kort stund."
17. Sig: "Hvem kan forsvare jer mod Allah, hvis Han har til hensigt at påføre jer smerte eller at vise jer nåde?" De vil ikke finde en eneste velynder og ej heller en eneste hjælper ud over Allah.
18. Sandelig, Allah kender alt til dem blandt jer, som hindrer andre, og som siger til sine brødre: "Kom til os!" men som sjældent (selv) kommer til kampen.
19. De vil være nærige mod jer. Når frygten rammer, vil du se, at de stirrer på dig. Deres øjne vil være rullet op som hos en person, der er døden nær. Men når frygten driver bort, vil de fornærme jer med spydige tunger. De har aldrig troet, så Allah har gjort deres handlinger værdiløse. Det er let for Allah.
20. De antog, at grupperne (i.e. fjendens tropper) ikke var draget bort, og hvis grupperne skulle komme (igen), ville de ønske, at de bare kunne være omstrejfende

- blandt nomader og spørge efter nyheder om jer (fra lang afstand). Og hvis de havde været til stede blandt jer, ville blot nogle få af dem have kæmpet.
21. Sandelig, Allahs sendebud er det smukkeste forbillede for enhver, som sætter sin lid til Allah og Den yderste Dag og husker Allah meget.
 22. Da de troende så (fjende)tropperne, sagde de: "Dette er, hvad Allah og Hans sendebud har lovet os, så Allah og Hans sendebud har talt sandt!" Og det fik kun deres tro og underkastelse til at øges.
 23. Blandt de troende er der mange mænd, som er tro mod det løfte, de har givet Allah. Nogle af dem har opfyldt deres løfte, og andre af dem venter. De er på ingen måde gået fra deres løfte.
 24. Allah vil belønne de trofaste for deres trofasthed og straffe hyklerne, hvis Han vil, eller godtage deres anger. Sandelig, Allah er tilgivende, barmhjertig.
 25. Og Allah drev de vantro tilbage, mens de befandt sig i deres raseri, uden at de opnåede sejr. Og Allah var tilstrækkelig for de troende under kampen. Allah er magtfuld, almægtig.
 26. Og Han bragte dem blandt Bogens folk, som havde støttet dem (i.e. fjenden), ned fra deres fæstninger, og Han indgav frygt i deres hjerter: Nogle af dem dræbte I, og andre tog I som krigsfanger.
 27. Og Han gjorde jer til ejerne af deres jord, deres hjem, deres ejendom og grunde, som I ikke havde betrukket (før). Allahs almagt omfatter alt.
 28. Hør profet, sig til dine hustruer: "Hvis I ønsker jer det jordiske liv og dets pryd, så kom, jeg skal give jer rigdom og lade jer gå på en pæn måde.
 29. Men hvis I ønsker jer Allah og Hans sendebud og det hinsidiges hjem, så har Allah sandelig forberedt for de fromme blandt jer en meget stor belønning."
 30. O Profetens hustruer! Den af jer, som begår en åbenlys uanstændighed, for hende fordobles straffen, og det er meget let for Allah.
 31. Men den (af jer), som adlyder Allah og Hans sendebud og handler godt, vil Vi give belønningen dobbelt. Og Vi har forberedt en ærefuld forsyning for hende.
 32. O I Profetens hustruer! I er ikke lig andre kvinder. Hvis I er gudfrygtige, så vær ikke smigrende i jeres tale, så han, som har en sygdom i hjertet, bevæges til lyst. Og tal ærefuldt.
 33. Bliv i jeres hjem. Stil ikke jeres forskønelser til skue, som man gjorde tidligere i uvidenhedens tid. Udfør bønnen, og giv den obligatoriske almisser, og adlyd Allah og Hans sendebud. O I (Sendebuddets) familiemedlemmer! Allah ønsker kun at fjerne synden fra jer og gøre jer fuldstændig rene.
 34. Og husk Allahs åbenbaringer, som bliver reciteret i jeres huse, og visdommen. Sandelig, Allah er algod, altkendende.
 35. Sandelig, muslimske mænd og muslimske kvinder, troende mænd og troende kvinder, underdanige mænd og underdanige kvinder, sandfærdige mænd og sandfærdige kvinder, tålmodige mænd og tålmodige kvinder, ydmyge mænd og ydmyge

- kvinder, mænd og kvinder, som giver velgørenhedsgaver, fastende mænd og fastende kvinder, mænd og kvinder, som vogter deres kønsdele, og mænd og kvinder, som husker Allah, for dem har Allah forberedt tilgivelse og en stor belønning.
36. Når Allah og hans sendebud afsiger dom i en sag, så er det ikke tilladt en troende mand, og ej heller en troende kvinde, at vise ulydighed heri. Og den, som viser Allah og Hans sendebud ulydighed, farer sandelig vild i en tydelig vildfarelse.
 37. Og husk, da du sagde til ham, som Allah havde vist nåde, og som du havde vist nåde: "Behold din hustru, og frygt Allah!" Men du holdt det, som Allah var i færd med at afsløre, skjult i dit hjerte, af frygt for menneskene. Men det var Allah, du burde have frygtet. Da Zayd så skilte sig fra hende, lod vi dig ægte hende, så der ikke er noget, som forhindrer de troende i at ægte deres adoptivsønners hustruer, efter at de har skilt sig fra dem. Og Allahs befaling blev udført.
 38. Og der er ingen bebrejdelse over for Profeten i det, Allah har gjort obligatorisk for ham. Det har også været Allahs fremgangsmåde, når det gjaldt dem, som var for (ham), og Allahs befaling er en beslutning, som er truffet.
 39. De viderebragte Allahs budskab og frygtede Ham, og de frygtede ingen andre end Allah. Allah er tilstrækkelig til at gøre regnskabet op.
 40. Muhammad er ikke fader til nogen af mændene blandt jer; derimod er han Allahs sendebud og den sidste af alle profeterne! Allah er alvidende om alle ting.
 41. O I troende! Husk Allah meget,
 42. og lovpris Ham om morgenen og om aftenen.
 43. Han er Den, som sender velsignelser over jer, og det gør Hans engle også, for at føre jer ud af mørket ind til lyset, og Han er barmhjertig mod de troende.
 44. Den dag, de møder Ham, vil deres velkomstord være: "Fred!" Og Han har forberedt en ærefuld belønning for dem.
 45. O profet! Vi har sandelig sendt dig som et vidne, en bringer af det glædelige budskab og en advarer
 46. og en indbyder til Allah på Hans befaling og en oplysende lyskilde.
 47. Og bebud de troende det glædelige budskab, at der for dem er stor gunst fra Allah.
 48. Og adlyd aldrig de vantro og hyklerne, tag dig ikke af deres sårende opførsel, og sæt din lid til Allah. Allah er tilstrækkelig som formynder.
 49. O I troende! Når I ægter troende kvinder og derefter lader jer skille fra dem, før I berører dem, så er der ingen obligatorisk ventetid pålagt dem. Giv dem noget forsyning (i.e. brudegaven, *al-mabr*), og lad dem gå på en god måde.
 50. O profet! Sandelig, Vi har gjort dine hustruer, som du har givet en brudegave, lovlige for dig, og de (kvinder), der er i dit eje, som Allah har givet dig som krigsbytte, og døtrene til dine farbrødre og fastre og døtrene til dine morbrødre og mostre, som udvandrede sammen med dig, og enhver troende kvinde, med det forbehold, at hun ønsker at vie sig selv til Profeten, og at Profeten har til hensigt at ægte hende. Dette gælder særskilt for dig og ikke for de andre troende. Vi ved

meget vel, hvad Vi har gjort obligatorisk for dem angående deres hustruer og om dem, de har i deres besiddelse. Dette således, at der ikke derved skal være nogen synd for dig. Allah er tilgivende, barmhjertig.

51. Du kan lade den blandt dem, du vil, vente, og have den, du vil, hos dig. Og den, du ikke tog til dig, hvis du ønsker hende, så er der ingen bebrejdelse mod dig. Dette er det nærmeste for at glæde hustruerne, og da vil de ikke være sørgmodige, og de vil alle være tilfredse med det, du har givet dem. Allah kender meget vel til det, som er i jeres hjerter. Allah er alvidende, overbærende.
52. Herudover er det ikke lovligt for dig at tage andre kvinder, og ej heller er det lovligt for dig at bytte dine hustruer ud med andre, selvom du skulle finde deres skønhed tiltalende, undtagen dem, som er i din besiddelse. Allah vogter over alle ting.
53. O I troende! Gå ikke ind i Profetens hjem, bortset fra når I har fået tilladelse til at spise der, og vær ikke blandt dem, som kommer og venter på, at maden bliver tilberedt. Men når I bliver inviteret ind, så træd ind, og når I er færdige med at spise, så spred jer med det samme uden at blive for at snakke. Sandelig, dette er til besvær for Profeten, for han føler sig genert over for jer. Men Allah tøver ikke med at sige sandheden. Og når I spørger dem (i.e. Profetens hustruer) om noget, I har behov for, så spørg dem fra bag et forhæng. Dette er bedre for jeres hjerters og deres hjerters renhed. Og det er ikke lovligt for jer at såre Allahs sendebud, og ej heller nogensinde at ægte hans hustruer efter ham. Sandelig, dette er en stor synd i Allahs øjne.
54. Om I synliggør noget eller skjuler det, sandelig, så er Allah alvidende om alle ting.
55. (Socialt samvær) er ikke syndigt for dem, når de gælder deres fædre og ej heller deres sønner og heller ikke deres brødre og ej heller deres brødres sønner og heller ikke deres søsters sønner og ej heller (andre) kvinder og heller ikke dem, som de har i deres besiddelse. Frygt Allah, for Allah er vidne til alle ting.
56. Sandelig, Allah og alle Hans engle sender velsignelser over Profeten. O I troende! Send I også velsignelser over ham, hils ham fuld af overgivelse.
57. Sandelig, de, som fornærmer Allah og Hans sendebud, dem forbander Allah på jorden og i det hinsidige, og Han har forberedt en ydmygende straf til dem.
58. Og de, som fornærmer troende mænd og troende kvinder, uden at de har gjort noget galt, har sandelig taget en løgn og en tydelig synd på sig.
59. O profet! Sig til dine hustruer og dine døtre og de troende kvinder, at de skal trække deres kåbe om sig. Dette er mere passende, for at de skal kunne genkendes og ikke udsættes for fornærmelser. Allah er tilgivende, barmhjertig.
60. Hvis ikke hyklerne og de, som har en sygdom i hjertet, og spredere af falske rygter i Medina giver sig, vil Vi visse sætte dig over dem. Derefter vil de ikke engang kunne være dine naboer i Medina, undtagen for en kort tid.
61. Som forbandede vil de blive pågrebet og dræbt, hvor de end træffes.
62. Det var Allahs fremgangsmåde mod dem, som var før (dig). Og du vil aldrig kunne finde en måde at ændre Allahs fremgangsmåde på.

63. Folk spørger dig om Timen. Sig: "Viden om den findes hos Allah alene!" Hvordan skulle du kunne vide det, måske er Timen nærtstående?
64. Sandelig, Allah har forbandet de vantro og forberedt en flammende ild til dem.
65. Til evig tid skal de forblive deri; de vil ikke finde en eneste velynder eller hjælper.
66. Den dag, hvor deres ansigter vil blive forvredet, vil de sige: "Bare vi dog havde adlydt Allah og adlydt Sendebuddet!"
67. Og de vil sige: "Vor Herre! Vi adlød vore ledere og vore overhoveder, og de ledte os væk fra den rette vej!"
68. Vor Herre! Giv dem dobbelt straf, og forvis dem fra Din nåde med en stor forbandelse."
69. O I troende! Bliv aldrig som dem, der fornærmede Musa. Allah beviste ham som ren for det, de sagde om ham. I Allahs øjne var han højagtet.
70. O I troende! Frygt Allah, og tal sandt!
71. Så vil Han ordne handlingerne for jer og tilgive jer jeres synder. Og den, som viser Allah og Hans sendebud lydighed, har sandelig opnået den store frelse.
72. Sandelig, Vi tilbød det betroede til himlene og jorden og bjergene, men de afslog at påtage sig denne byrde og henfaldt i ængstelse over det. Men mennesket tog det på sig. Det er meget uretfærdigt og uforstandigt.
73. Allah vil straffe de hykleriske mænd og de hykleriske kvinder og de afgudsdyrkende mænd og de afgudsdyrkende kvinder, og Allah vil godtage de troende mænds og de troende kvinders anger. Og Allah er tilgivende, barmhjertig.

34. SURAH SABA'

Surah 34, Saba', blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 54 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "Saba'", der forekommer i ayat 15 som en betegnelse for et sted (i Yemen) eller et folk.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertigste.

1. Al lovprisning tilkommer Allah alene; Ham, som alt i himlene og på jorden, tilhører. Hans er også al lovprisning i det hinsidige. Han er Den Alvise, Den Altkendende.
2. Han er alvidende om alt det, som trænger ned i jorden, og alt det, som kommer op af den, og alt det, som stiger ned fra himlen, og alt det, som stiger op i den. Han er Den Barmhjertigste, Den mest Tilgivende.
3. Og de vantro siger: "Timen vil ikke komme over os!" Sig: "Tværtimod! Ved min Herre, som er alvidende om det usete, vil den sandelig komme over jer! Intet i himlene og på jorden, end ikke et støvkorn, kan undslippe Ham. Der findes in-

tet, som er mindre end det, og intet, som er større, uden at det står (nedskrevet) i en oplysende bog,

4. sådan at Han fuldt ud kan belønne dem, som antog troen og handlede retskaffent, og dem venter der tilgivelse og ærefuld forsyning.
5. Men dem, som ihærdigt kæmper imod Vore åbenbaringer for at gøre dem ugyldige, venter der en smertefuld straf af en ond art.
6. Og de, som er blevet givet viden, kan se, at det (i.e. Koranens ord), som er åbenbaret for dig fra din Herre, sandelig er sandheden, og det leder til Den Almægtiges, Den Lovpristes vej.
7. Og de vantro siger: "Skal vi vise jer en mand, som fortæller jer, at når I er blevet fuldstændigt opløst, så vil I visselig atter blive bragt frem i en ny skabelse?"
8. Opdigter han løgne om Allah? Eller er han besat?" Nej, de, som ikke tror på det hinsidige, er underlagt straffen og er i en alvorlig vildfarelse.
9. Har de da ikke set, hvad der er foran dem og bagved dem af himmel og jord? Hvis Vi ville, kunne Vi have sænket dem ned i jorden eller ladet stykker af himlen falde ned over dem. Sandelig, i dette er der et tegn for enhver tjener, som vender sig til Allah.
10. Og sandelig, Vi viste Dawud stor velvilje fra Os: "O I bjerge! Lovpris (Allah) sammen med ham! Fuglene ligeledes." Og Vi gjorde jernet blødt for ham.
11. "Lav mange rustninger, og vær nøjeregnende med deres udformning." Gør gode, retskafne gerninger. Sandelig, Jeg er altseende i forhold til alt, hvad I gør.
12. Og Sulaiman gav Vi vinden, hvis morgenrejse var en måneds færd, og hvis aftenrejse også var en måneds færd. Og Vi lod en kilde af smeltet kobber fremspringe for ham og nogle djinner, som arbejdede for ham på hans Herres befaling. Og den af dem, som vender sig bort fra Vor befaling, vil Vi lade smage den flammende ilds straf.
13. Og de lavede det for ham, han ønskede, af høje fæstninger og skulpturer og store fade og store faststående gryder. O Dawuds familie! Bestræb jer på at vise Allah taknemmelighed! Kun få blandt Mine tjenere viser taknemmelighed.
14. Da Vi fuldbyrdede befalingen om Sulaimans død, var der intet, som fik dem til at fornemme hans død, undtagen et kryb, som havde været i gang med at spise hans stav. Så da hans krop faldt om, blev det tydeligt for djinnerne, at hvis de havde haft viden om det usete, ville de ikke have fundet sig i en sådan ydmygende straf.
15. Sandelig, i Saba(folkets) hjemland var der et tegn: to haver, en til højre og en til venstre. "Spis af jeres Herres forsyn, og vis Ham taknemmelighed! En ren by og en tilgivende Herre."
16. Men de vendte sig bort, så Vi sendte en kraftig oversvømmelse over dem, og Vi forvandlede deres to haver til haver, der gav sur frugt og tamarisk og lotustrær.
17. Dette gav Vi dem i løn for deres vantro. Vi straffer ingen, undtagen den utaknemmelige.

18. Og Vi anlagde synlige byer mellem dem og de byer, som Vi havde velsignet, og vi bestemte afstanden mellem dem, sådan at I kan færdes mellem dem i tryghed både nat og dag.
19. Men de sagde: "Vor Herre! Skab større afstand mellem vore rejsepunkter." Og de gjorde sig selv uret, så Vi gjorde dem til lærerige historier og spredte dem for alle vinde. Sandelig, i dette er der flere tegn for enhver, som er meget tålmodig og meget taknemmelig.
20. Og sandelig, Iblis fik bekræftet sin tanke om dem. De fulgte ham, undtagen en gruppe af de troende.
21. Og han fik kun magt over dem, for at Vi kunne vide, hvem der tror på det hinsidige, og hvem der er i tvivl om det. Og din Herre passer på alle ting.
22. Sig: "Kald på dem, som I ophører ud over Allah! De kontrollerer end ikke noget, der svarer til et atoms vægt, i himlene og på jorden, og ej heller er de medejere af dem, ej heller er nogen af dem Allahs hjælper."
23. Og ingen forbøn vil nytte hos Ham, undtagen for den, som har fået tilladelse til det. Når skrækken fjernes fra deres hjerte, vil de sige: "Hvad sagde jeres Herre? De vil sige: "Sandheden!" Han er Den Højeste, Den Største.
24. Sig: "Hvem forsyner jer fra himlene og jorden?" Sig: "Allah!" Sandelig, enten er vi eller I under retledning eller i tydelig vildfarelse."
25. Sig: "I vil ikke blive forhørt om den synd, som vi begår, og ej heller vil vi blive forhørt om det, I begår."
26. Sig: "Vor Herre vil samle os alle sammen, derefter vil Han dømme mellem os med sandheden. Han er Den bedste Dommer, Den Alvidende."
27. Sig: "Vis mig de ligebyrdige, som I forbinder med Allah!" Aldrig kan det ske! Han er Allah, Den Almægtige, Den Alvise.
28. Vi har ikke sendt dig som andet end glædens budbringer og en advarer til menneskeheden, men de fleste mennesker ved det ikke.
29. Og de siger: "Hvornår vil dette løfte gå i opfyldelse, hvis I er sandfærdige?"
30. Sig: "Det, der loves jer på den dag, vil I ikke kunne forsinke et eneste øjeblik og ej heller fremtvinge."
31. Og de vantro siger: "Vi vil aldrig tro på denne Koran og ej heller på det, som er kommet ned før den!" Hvis du bare kunne se, når de uretfærdige bliver fremstillet for deres Herre. Da vil de kaste skylden på hinanden. De svage vil sige til de hovmodige: "Havde det ikke været for jer, ville vi visselig have troet!"
32. De, som viste hovmod, vil sige til de undertrykte: "Hindrede vi jer fra retledningen, efter at den var kommet til jer? Tværtimod, I var selv syndere!"
33. Og de undertrykte vil sige til dem, som viste hovmod: "Tværtimod! Det var jeres listige planer om natten og om dagen, når I befalede os at fornægte Allah og sætte andre ved siden af Ham!" Og de vil skjule deres samvittighedsnag, når de får

- straffen at se, og Vi vil sætte jernkraver rundt om de vantros hals. De vil kun få løn for det, de gjorde.
34. Og Vi har ikke sendt en eneste advarer til en by, uden at de velhavende dér sagde: "Vi afviser det, I er blevet sendt med!"
35. Og de sagde: "Vi har mere ejendom og flere børn, og vi vil ikke blive straffet."
36. Sig: "Sandelig, Min Herre øger forsyningen for den, Han vil, og gør den trang (for den, Han vil)." Men de fleste mennesker ved det ikke.
37. Det, som kan skaffe jer nærhed hos Os, er hverken jeres ejendom eller jeres børn. Dem, der derimod tror og handler retskaffent, venter der dobbelt belønning for deres handlinger, og de vil være i de høje sale i sikkerhed.
38. Men de, som kæmper imod Vore åbenbaringer for at gøre dem ugylde, vil blive bragt frem til straffen.
39. Sig: "Sandelig, min Herre udvider forsyningen for den, Han vil af Sine tjenere, og gør den trang (for den, Han vil). Og hvad I end giver, så vil Han godtgøre det med endnu mere. Han er Den bedste Forsørger.
40. Og på den dag, hvor Han samler dem alle, vil Han sige til englenerne: "Er det disse, som tilbad jer?"
41. De vil sige: "Lovprist er Du! Du alene er vor velynder, ikke disse! De tilbad djiinnerne. De fleste af dem troede på dem."
42. "I dag formår ingen af jer at gavne eller skade hinanden." Og Vi vil sige til de uretfærdige: "Smag på Helvedes straf, som I fornægtede!"
43. Når Vore indlysende åbenbaringer bliver reciteret for dem, siger de: "Dette er ikke andet end en mand, som ønsker at holde jer væk fra dem, som jeres forfædre tilbad!" Og de siger: "Den (i.e. Koranen) er bare en opdigtet løgn!" De, som er vantros, siger om sandheden, når den er kommet til dem: "Dette er tydeligvis magi!"
44. Vi gav dem ikke bøger, som de kunne læse, og Vi sendte dem ikke en eneste advarer før dig.
45. Også de, som var før dem, fornægtede (sandheden). Og de (der er nu) har end ikke opnået en tiendedel af det, som Vi tidligere gav dem. Men de fornægtede Mine sendebude. (Se) så, hvad (enden blev for) fornægtelsen af Mig!
46. Sig: "Jeg formaner jer kun om dette: Stå oprejst for Allah, to og to, og en og en. Tænk derefter dybt efter, at jeres ven ikke er besat af galskab. Han er en advarer for jer før en streng straf."
47. Sig: "Jeg beder jer ikke om en løn, behold I den! Min løn er kun Allahs ansvar, og Han holder øje med alting."
48. Sig: "Sandelig, min Herre tildeler sandheden. Han er altings vidne."
49. Sig: "Sandheden er kommet, og falskheden kan ikke lade noget opstå for første gang og ej heller genopstå."
50. Sig: "Hvis jeg skulle blive vildfaren, så vil min vildfarelse gå ud over mit eget selv.

Men hvis jeg opnår retledningen, så er det takket være, at min Herre sender åbenbaringer til mig. Sandelig, Han er althørende, nærværende.

51. Hvis blot du kunne se deres tilstand, når det handler om liv og død for dem, og de ikke har nogen steder at flygte hen. De bliver fanget på nært hold
52. og siger: "Vi tror på Ham!" Men hvordan skal de kunne række ud (efter troen og frelsen) fra et så fjernt sted?
53. De har jo fornægtet Ham tidligere, og de kom med gætværk (om det usete) fra et fjernt sted.
54. Og der er sat en barriere mellem dem og deres lyster, sådan som det blev gjort mod grupper af deres slags tidligere. Sandelig, de var henfaldne til bedrægende tvivl.

35. SURAH FATIR

Surah 35, Fatir, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 45 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "fatir" (ophav, skaber), som optræder i surahens første ayat.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertigste.

1. Al lovprisning tilkommer Allah alene, ophav til himlene og jorden, som gjorde englene til budbringere med to og tre og fire vinger. Han øger skabelsen med det, Han vil. Sandelig Allahs almagt omfatter alt.
2. Hvad Allah end skulle åbne for menneskene af (Sin) nåde kan ingen standse, og hvad Han end tilbageholder kan ingen slippe løs efterfølgende. Han er Den Almægtige, Den Alvide.
3. O I mennesker! Husk Allahs gunst mod jer! Er der da nogen anden skaber end Allah, som kan forsyne jer fra himlen og jorden? Der er ingen anden gud end Ham. Hvordan kan I så vende jer bort (fra troen)?
4. Og hvis de kalder dig en løgner, så er mange sendebude blevet kaldt løgnere før dig. Til Allah alene vil (alle) sager vende tilbage.
5. O I mennesker! Sandelig, Allahs løfte er sandt! Måtte det jordiske liv aldrig bedrage jer, og måtte heller ikke bedrageren (Satan) bedrage jer om Allah.
6. Sandelig, Satan er en fjende af jer, så hold ham som jeres fjende. Han inviterer alene sit hold for at de skal blive det flammende Helvedes beboere.
7. Dem, som er vantro, venter der en streng straf, men der venter dem, som tror og handler retskaffent, tilgivelse og en stor belønning.
8. (Hvad med) den, hvis onde handlinger er gjort attraktive for ham, så han anser dem for gode? Sandelig, Allah lader den, Han vil, fare vild og retleder den, Han vil! Så lad ikke dit liv gå til grunde i sorg og bekymring for dem. Sandelig, Allah er alvidende om alt det, de udfører.
9. Og Allah er Den, som sender vindene, der hæver skyerne op. Derefter driver Han

dem til det udtørrede og ufrugtbare land for at vande det. Og så giver Vi liv til det land ved vandet efter dets død. Sådan vil opstandelsen være.

10. Hvis nogen ønsker sig ære, så tilhører al ære Allah. Til Ham stiger det rene ord op, og det bliver båret op af de retskafne handlinger. Men de, som lægger onde planer, for dem er der en streng straf, og deres planer vil blive tilintetgjort.
11. Og Allah skabte jer af jord, derefter af en sammensmeltet dråbe, derefter gjorde Han jer til par. Ingen kvinde bliver svanger, og ej heller føder hun, uden at det er med Hans viden, og ej heller bliver alderen forlænget for en person med høj alder, og ej heller bliver alderen forkortet, uden at det står nedskrevet i en bog. Sandelig, dette er meget let for Allah at gøre.
12. De to have er ikke ens: Det ene er sødt, det slukker tørsten, at drikke det er behageligt, og det andet er salt og bittert. Men fra begge spiser I fersk kød, og I udvinde pyntegenstande, som I bærer på jer. Og du ser skibene skære sig igennem dem, for at I kan søge Hans gunst, og for at I må blive taknemmelige.
13. Han får natten til at blive til dag og dagen til at blive til nat, og Han befaler solen og månen, så enhver af dem bevæger sig til en fastsat tid. Sådan er Allah, jeres Herre! Ham tilhører herredømmet, og de afgudsstatuer, som I tilbeder i stedet for Ham, er end ikke ejere af en daddelstens hinde.
14. Hvis I (afgudsdyrkere) påkalder dem, så kan de ikke høre jeres kald, og hvis de havde kunnet høre, så havde de ikke kunnet svare jer. Og på Genopstandelsens Dag vil de fornægte, at I dyrkede dem. Og ingen vil kunne fortælle dig om Den Altkendende Herre.
15. O I mennesker! I er fattige foran Allah, og Allah er Den Rige og absolut Uafhængige, Den mest Prisværdige.
16. Hvis Han vil, kan Han slette jer og bringe en helt ny skabning.
17. Det er ikke vanskeligt for Allah.
18. Og ingen sjæl, som har begået en synd, skal bære en andens synd. Og hvis en med en tung last kalder på (en anden), for at han kan hjælpe ham med at bære, så vil denne, selvom han skulle være en nærtstående slægtning, ikke kunne bære noget som helst af lasten. Du kan kun advare dem, som frygter deres Herre i det usete og udfører bønnen. Og den, som opnår renhed, bliver kun ren for sit eget bedste. Til Allah er den endelige tilbagevenden.
19. Og den blinde og den seende kan ikke være lige.
20. Det kan heller ikke mørket og lyset,
21. skyggen og solens hede
22. og de levende og de døde. Sandelig, Allah lader den, Han vil, få (sandheden) at høre, og du kan ikke få dem, som er i gravene, til at høre.
23. Du er kun en advarer.
24. Sandelig, Vi har sendt dig med sandheden og som en bringer af det glædelige bud-

- skab og som en advarer. Og der er intet samfund, som der ikke har været sendt en advarer til.
25. Og hvis de kalder dig en løgner, sandelig, så har de, der var før dem, også kaldt det løgn. Deres sendebude kom til dem med tydelige tegn og med skrifter og med Bogen, som oplyste.
 26. Men så greb Jeg fat i de vantro. Hvor frygteligt (et udfald) fornægtelsen af Mig viste sig at være!
 27. Har du da ikke set, at Allah sender vand ned fra himlen og ved det frembringer frugter, som har forskellige farver? Sådan er det også i bjergene – der er områder, som er hvide og røde, de har forskellige farver, og der findes også meget mørke.
 28. Ligeledes er der forskellige farver blandt mennesker og dyr og kvæg. Kun de af Allahs tjenere, som har viden, frygter Ham. Sandelig, Allah er almægtig, tilgivende.
 29. Sandelig, de, som reciterer Allahs bog og udfører bønnen og giver ud af det, Vi har forsynet dem med, skjult og åbenlyst, de kan gøre sig håb om en sådan handel, som aldrig vil give tab.
 30. På den måde kan Allah give dem deres belønning fuldt ud og velsigne dem endnu mere af Sin velvilje. Sandelig, Allah er tilgivende, værdsættende.
 31. Og det, som Vi har åbenbaret for dig af Bogen, er sandheden, som stadfæster det, som er kommet tidligere. Sandelig, Allah kender til alt om sine tjenere, Han er altseende.
 32. Og derefter gjorde Vi dem, som Vi udvalgte, til Vore tjenere, til arvtagere af Bogen. Nogle af dem gør sig selv uret, nogle holder middelvejen og nogle går forud ved (udførelse af) gode (og gavmilde) gerninger, med Allahs tilladelse. Det er den store gunst.
 33. (Deres belønning er) velsignede haver, som de vil træde ind i. Der vil de blive smykket med guldarmbånd og perler, og deres beklædning vil være af silke.
 34. Og de vil sige: "Al lovprisning er til Allah alene, Ham, som har fjernet al sorg fra os. Sandelig, vor Herre er tilgivende, værdsættende;
 35. Ham, som af Sin nåde har bosat os i det evige hjem. Deri vil ingen træthed og lede ramme os."
 36. Men de, som var vantro, dem venter Helvedes ild, og der vil ikke blive givet dødsdom over dem, så de kan dø, og ej heller vil straffen blive lettet for dem. Sådan belønner Vi enhver ulydig.
 37. Og de vil jamre i Helvede: "Vor Herre! Tag os ud! Vi vil handle godt, modsat det, vi plejede at gøre." (Der vil blive sagt:) "Gav Vi jer ikke en levealder lang nok til, at den, som ville tænke efter, kunne tænke efter? Og advareren (om straffen) kom også til jer. Så smag nu! De uretfærdige vil ikke have en eneste hjælper!"
 38. Sandelig, Allah er vel vidende om det usete i himlene og på jorden. Sandelig, Han er alvidende om det, som er (skjult inderst) i brystet.

39. Han er Den, som gjorde jer til efterfølgere på jorden. Den, som viser vantro, hans vantro falder tilbage på ham selv. Og de vantros vantro øger for dem ikke noget andet hos deres Herre end afsky. Og de vantros vantro øger for dem ikke noget andet end tab.
40. Sig: "Har I da set på jeres partnere, som I tilbeder ud over Allah? Vis mig, hvad de har skabt af jorden." Eller har de nogen del i himlene? Eller har Vi tildelt dem en bog, hvis bevis de holder sig til? Nej, de uretfærdige lover ikke hinanden andet end bedrag.
41. Sandelig, Allah alene opretholder himlene og jorden, så de ikke skal forgå. Og hvis de skulle forgå, ville der ikke være nogen, som kunne genoprette dem efter Ham. Sandelig, Han er overbærende, tilgivende.
42. Og de svor højtideligt ved Allah på, at hvis en advarer skulle komme til dem, så ville de visselig følge retledningens vej mere end noget andet samfund. Men da en advarer kom til dem, gjorde det kun deres afsky for sandheden større.
43. De valgte at anse sig som de største på jorden og lægge listige planer. Og de listige planer omringer kun dem, som lægger dem. Forventer de da noget andet end den fremgangsmåde, som blev benyttet i forbindelse med de tidligere (folk)? Nej, du vil aldrig finde en ændring i Allahs fremgangsmåde, og du vil aldrig finde en afvigelse i Allahs fremgangsmåde.
44. Har de da ikke rejst rundt omkring i landet, så de kunne se, hvordan enden blev for dem, som var før dem, selvom de havde større styrke end dem? Og intet som helst i himlene og på jorden kan gøre Ham magtesløs. Sandelig, Han er alvidende, Hans almagt omfatter alt.
45. Hvis Allah ville give menneskene løn som fortjent, ville Han ikke efterlade en eneste levende skabning på jorden. Men Han giver dem udsættelse til en fastsat frist. Når tiden for den fastsatte frist indtræffer, er Allah sandelig altseende i forhold til Sine tjenere.

36. SURAH YA' SIN

Surah 36, Ya' Sin, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 83 ayat. Surahen har fået sit navn efter bogstaverne "ya" og "sin", som optræder i surahens første ayat.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertigste.

1. Ya' Sin.
2. Ved Den visdomsfulde Koran!
3. Sandelig, du er visselig et af sendebudene,
4. på den rette vej.
5. Den (i.e. Koranen) er Den Almægtiges, Den Barmhjertigstes åbenbaring,

6. sådan at du kan advare et folk, hvis fædre ikke blev advaret, så de er forsømmelige.
7. Sandelig, Vort ord er bekræftet, når det angår de fleste af dem, så de tror ikke.
8. Sandelig, Vi har sat jernlænker om deres hals, op til hagen så de må have hovedet strakt op.
9. Og Vi har sat en væg foran dem og en væg bagved dem, og Vi har lagt et dække over dem, så de intet ser.
10. Og det er det samme for dem, om du advarer dem, eller om du ikke advarer dem, for de vil ikke tro.
11. Du kan kun advare ham, som følger formaningen og frygter Den Nådigste i det usete. Så bebud ham det glædelige budskab om tilgivelse og en ærværdig løn.
12. Sandelig, Vi giver liv til de døde, og Vi registrerer alt, hvad de sender i forvejen, og hvad de efterlader (sig af godt og ondt). Og Vi har optegnet alt i Den oplysende Bog.
13. Og giv dem eksemplet med en bys folk, da der kom sendebude til dem:
14. Vi sendte to til dem, men de fornægtede dem begge. Så forstærkede Vi dem med et tredje, og alle tre sagde: "Sandelig, vi er blevet sendt til jer."
15. Byens folk sagde: "I er ikke andet end almindelige mennesker ligesom os. Den Nådigste har ikke åbenbaret noget. I er ikke andet end løgnere!"
16. Sendebudene sagde: "Vor Herre ved, at vi sandelig er blevet sendt til jer.
17. Vor opgave er alene at overbringe budskabet."
18. Byens folk sagde: "Vi er blevet ramt af ulykke på grund af jer. Hvis I ikke opgiver, vil Vi visselig stene jer, og en smertelig straf vil komme over jer fra vores side."
19. Sendebudene sagde: "Jeres ulykke ligger hos jer selv. Når nu I bliver formanet (kalder I det så stadig ulykke)? I er et folk, som overtræder grænsen."
20. Og der kom en mand løbende fra den fjerneste ende af byen. Han sagde: "O mit folk! Følg sendebudene!
21. Følg dem, som ikke beder jer om nogen løn, og som er retledte.
22. Hvorfor skulle jeg ikke tilbede Ham, som har skabt mig, Ham, som I alle skal blive bragt tilbage til?
23. Skulle jeg tage mig andre guder ud over Ham? Hvis Den Nådigste skulle have til hensigt at påføre mig skade, ville deres (i.e. afgudernes) forbøn aldrig gavne mig, ej heller ville de kunne redde mig.
24. Sandelig, da ville jeg have været i en tydelig vildfarelse.
25. Sandelig, jeg tror på jeres Herre. Så hør dette fra mig!"
26. Der blev sagt til ham: "Træd ind i Paradiset!" Han sagde: "Hvis bare mit folk vidste,
27. at min Herre har tilgivet mig og inkluderet mig blandt de belønnede."

28. Og Vi sendte ikke nogen hær ned fra himlen over hans folk efter ham, og Vi sender heller ikke nogen ned.
29. Det var intet andet end et voldsomt brag, og så var de udslettede.
30. Ve de stakkels tjenere! Der kom ikke noget sendebud til dem, uden at de latterliggjorde ham.
31. Har de da ikke set, hvor mange generationer Vi har tilintetgjort før dem, og at disse ikke vil vende tilbage til dem nu,
32. men at de alle sammen vil blive stillet frem for Os?
33. Et tegn for dem er den døde jord, som Vi giver liv og frembringer korn af, som de kan spise.
34. Og Vi skaber på den haver med daddelpalmer og druer, og Vi lader kilder sprudle frem på den,
35. sådan at de kan spise af dens frugter. Og det er ikke deres hænders værk. Vil de da stadig ikke vise taknemmelighed?
36. Ophøjet er Han, som skabte alle ting parvis – af det, jorden lader vokse frem, af dem selv (i.e. mennesket) og af det, de ikke kender til.
37. Og et tegn for dem er natten – Vi trækker dagen ud fra den, sådan at de indtræder i mørke.
38. Og solen bevæger sig i sin egen fastsatte bane, det er Den Almægtiges, Den Alvidendes forordning.
39. Og Vi har fastsat månens faser, indtil den igen bliver som en gammel daddelpalmegren.
40. Solen kan ikke indhente månen, og ej heller kan natten komme før dagen. Hver især bevæger de sig i deres egne baner.
41. Og et tegn for dem er, at Vi bar deres børn ombord i den fuldtlastede ark.
42. Og Vi har skabt (andre skibe) ligesom det for dem, som de kan stige om bord i.
43. Og hvis Vi vil, kan Vi drukne dem; da vil de ikke have nogen til at hjælpe sig, og ej heller vil de kunne blive reddet,
44. undtagen af nåde fra Os, (som lader dem) nyde livet til en bestemt tid.
45. Og når der siges til dem: "Frygt, hvad der er foran jer, og hvad der er bagved jer, sådan at I må blive vist nåde!" (så fornægter de).
46. Og der kommer ikke et eneste af deres Herres tegn til dem, uden at de vender sig bort fra det.
47. Og når der bliver sagt til dem: "Giv ud af det, som Allah har forsynet jer med!" så siger de vantro til dem, der tror: "Skal vi brødføde dem, som Allah kunne have brødfødt, hvis Han ville? I er i en tydelig vildfarelse."
48. Og de siger: "Hvornår vil så dette løfte blive opfyldt, hvis I er sandfærdige?"
49. De afventer ikke andet end et voldsomt brag, som vil gribe dem, mens de skændes med hinanden.

50. Da vil de ikke være i stand til at udfærdige testamente og ej heller til at vende tilbage til deres familier.
51. Og når der blæses i Dommedagsbasunen, vil de med det samme komme frem fra gravene og ile mod deres Herre.
52. De vil sige: "Ve os! Hvem har fået os til at stå op fra vores hvilested? Det er, hvad Den Nådigste har lovet, så sendebudene talte sandt."
53. Der vil kun være ét voldsomt brag, så vil de med det samme alle sammen blive stillet frem for Os.
54. På den dag vil der ikke blive gjort nogen som helst uret mod nogen. I vil ikke blive aflønnet for andet end de handlinger, I foretog jer.
55. Sandelig, Paradisets beboere vil den dag være optaget af det, som de nyder at gøre.
56. De og deres hustruer vil være i (behagelig) skygge, tilbagelænet på højsæder.
57. For dem vil der være frugter, og for dem vil der være, hvad de end måtte ønske sig.
58. "Fred!" vil være ordet fra Den Barmhjertigste Herre.
59. "O I syndere! Fjern jer i dag!
60. O I Adams børn! Sluttede Jeg ikke en pagt med jer om, at I ikke skulle tilbede Satan – sandelig, han er en tydelig fjende for jer –
61. men tilbede Mig? Det er den rette vej.
62. Og sandelig, han har vildledt mange af jer. Tænker I da ikke efter?
63. Dette er Helvede, som I vedvarende er blevet advaret om.
64. Træd ind i det i dag, fordi I nægtede (at tro)!"
65. I dag vil Vi sætte segl på deres munde, og deres hænder vil tale til Os, og deres fødder vil bevidne om de handlinger, de udførte.
66. Og hvis Vi ville, kunne Vi have gjort dem blinde. Så havde de (rådvildt) løbet rundt (for at finde vej), men hvordan skulle de kunne se?
67. Og hvis Vi ville, kunne Vi have forvandlet dem på stedet, så de hverken kunne gå frem eller vende tilbage.
68. Og den, som Vi giver en lang levealder, lader vi (også) undergå tilbagegang (i styrke og vitalitet i alderdom). Har de da ikke forstand?
69. Og Vi har ikke lært ham poesi, og ej heller er det passende for ham. Dette er kun en formaning og en oplysende Koran,
70. sådan at han kan advare dem, som er levende, og for at ordet kan blive fastslået over de vantro som ret.
71. Har de da ikke set, at Vi for dem skabte kvæg af Vore hænders skaberværk, og at de er deres ejere?
72. Og Vi underordnede dem: nogle som ridedyr og nogle, som de kunne spise.
73. Og der er for dem andre fordele ved kvæget og drikke. Hvorfor viser de ikke taknemmelighed?

74. Og de holder afgudsstatuerne som guder ud over Allah i håb om, at de vil blive hjulpet.
75. Afgudsstatuerne formår ikke at hjælpe dem, og de vil være deres klargjorte soldater.
76. Måtte ikke deres ord gøre dig sørgmodig. Sandelig, vi er alvidende om det, de skjuler, og det, de synliggør.
77. Har mennesket da ikke set, at Vi skabte ham af en sammensmeltet dråbe? Han er blevet en åbenlys modstander!
78. Han opregner eksempler for Os og glemmer sin egen oprindelse. Han siger: "Hvem kan give liv til disse knogler, som er rådnet bort?"
79. Sig: "Han vil give dem liv; Han, som skabte dem første gang. Og Han er alvidende om enhver skabning,
80. Han, som skabte ild af det grønne træ for jer, så I nu tænder ild ved det.
81. Og skulle Han, som skabte himlene og jorden, da ikke kunne skabe deres lige?" Velsagtens! Han er Skaberen (af alting), Den Alvidende.
82. Hans befaling, når Han har noget til hensigt, er kun det, at Han siger: "Bliv til!" og med det samme bliver det til.
83. Lovprist er Han, i Hvis hånd herredømmet over alle ting er, og til Ham skal I blive bragt tilbage.

37. SURAH AL-SAFFAT

Surah 37, Al-Saffat, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 182 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-saffat" (de, der stiller sig på række), som optræder i surahens første ayat.

1. Ved de grupper, som stiller sig på række,
2. og som forbyder og holder fast,
3. og som reciterer (Koranen).
4. Sandelig, jeres Gud er én.
5. Herren over himlene og jorden og alt, som er imellem, og Herren over alle steder for solopgang.
6. Sandelig, Vi har prydet den nære himmel med en udsmykning, stjernerne,
7. og beskyttede den mod enhver ulydig satan.
8. De kan ikke lytte til den ophøjede forsamling, og de bliver angrebet fra alle sider,
9. og dem venter der en evig straf.
10. Men hvis nogen opfanger noget, bliver han forfulgt af en gennemjagende flamme.

11. Spørg dem, om de er sværere at skabe end det andet, Vi har skabt? Sandelig, Vi skabte dem af fast ler.
12. Men du undrer dig, og de gør nar.
13. Og når de bliver formanet, godtager de ikke formaning.
14. Og når de ser et tegn, så håner de
15. og siger: "Det er ikke andet end åbenlys magi.
16. Når vi er døde og bliver til jord og knogler, vil Vi da virkelig blive genopvækket,
17. og vil også vores tidlige forfædre?"
18. Sig: "Ja, og I vil blive ydmyget også!"
19. Der vil kun være et voldsomt råb, hvorefter de straks åbner øjnene.
20. Og de vil sige: "Ve os, dette er Dagen for afregning."
21. "Dette er Dommedag, som I afviste."
22. "Saml dem, som handlede uret, og deres følgesvende og dem, som de plejede at tilbede
23. i stedet for Allah. Før dem ad vejen til Helvede.
24. Og ophold dem (der), de skal udspørges."
25. "Hvorfor hjælper I ikke hinanden?"
26. Nej, i dag er de underkastede.
27. Og nogle af dem vender sig mod hinanden og spørger hinanden.
28. De siger: "Sandelig, I plejede at komme til os fra højre side (som om I havde retten på jeres side)!"
29. (De fremtrædende mænd) vil sige: "Nej, I var selv ikke-troende.
30. Vi havde ingen magt over jer. Nej, I var et arrogant folk."
31. "Så blev vor Herres ord over os ret. Vi vil nu uden tvivl smage straffen."
32. "Vi vildledte jer." "Sandelig, vi var selv vildfarne."
33. De vil på den dag alle sammen dele straffen.
34. Sandelig, det er sådan, Vi gør mod synderne.
35. For de var hovmodige, når der blev sagt til dem: "Der er ingen anden gud end Allah!"
36. Og de sagde: "Skal vi da forlade vore guder for en gal poet?"
37. Men han kom med sandheden, og han stadfæstede sendebudene.
38. Sandelig, I vil smage den smertelige straf.
39. Og I vil ikke blive aflønnet for andet end det, som I gjorde.
40. Undtaget er Allahs hengivne tjenere.
41. For dem er der bestemt en forsyning,
42. Frugter (er der), og de vil blive højtærede,

43. i velsignelsens haver.
44. (De vil sidde) på højsæder over for hinanden.
45. Der vil blive båret bægre (fyldt op) fra kilder rundt mellem dem,
46. hvidt og velmagende for dem, som drikker heraf.
47. De vil ikke lide skade ved det, ej heller vil de blive trætte af det.
48. Og hos dem vil der være nogle, som sænker blikket, og som har smukke øjne,
49. som var de omhyggeligt beskyttede æg.
50. Nogle af dem vil vende sig mod hinanden og stille spørgsmål.
51. En af dem siger: "Jeg havde en bekendt,
52. som sagde: 'Er du virkelig en af dem, som er faste i troen?
53. Vil vi, når vi er døde og er blevet til jord og knogler, så virkelig blive straffet?'"
54. Han siger: "Vil I have indblik?"
55. Så vil han kigge og se ham (i.e. den bekendte) midt i Helvede.
56. Han vil sige: "Ved Allah, du var lige ved at forårsage min undergang!
57. Og hvis det ikke havde været for min Herres nåde, ville jeg også have været en af de fremstillede.
58. (Se så!) Vi skal (vel) ikke dø nu
59. ud over vor første død, og vi skal (vel) ikke straffes?"
60. Det er den største sejr!
61. Noget sådant skal de stræbende stræbe efter.
62. Hvad er det bedste opholdssted, dette eller Zaqqum-træet?
63. Sandelig, Vi har gjort det (i.e. træet) til en prøvelse for de uretfærdige.
64. Det er et træ, der gror i bunden af Helvede.
65. Dets frugter er som Satans hoveder.
66. Sandelig, de skal spise af det og fylde deres maver op med det.
67. Derpå er der for dem drikke blandet med kogende vand.
68. Og derefter vil de sandelig vende tilbage til Helvede.
69. Sandelig, de fandt deres forfædre vildfarne.
70. Og de følger ivrigt efter i deres fodspor.
71. Og sandelig, de fleste af dem, som var før dem, blev også vildledt.
72. Og sandelig, Vi sendte advarere ud blandt dem.
73. Så se, hvad enden blev for dem, som blev advaret!
74. Undtaget (var) Allahs hengivne tjenere.
75. Og sandelig, Nuh påkaldte Os, og hvor formidabel en besvarer Vi er!
76. Vi reddede ham og hans familie fra den store lidelse.

77. Og Vi gjorde hans efterkommere til de overlevende
78. og lod ham have et (godt) eftermæle blandt de senere generationer.
79. Fred være med Nuh i alle verdenerne.
80. Sådan belønner Vi dem, som handler godt.
81. Sandelig, han var en af Vore tjenere, fast i troen.
82. De andre lod Vi drukne.
83. Sandelig, Ibrahim indgik også i hans gruppe.
84. Da han kom til sin Herre med et fuldkomment rent hjerte.
85. Da han sagde til sin fader og sit folk: "Hvad er det, I tilbeder?"
86. Ønsker I at opdigte løgne ved at sætte andre guder ved siden af Allah?
87. Hvad tænker I da om alle verdenernes Herre?"
88. Så kastede han et blik på stjernerne
89. og sagde så: "Jeg bliver syg (af at se jer tilbede disse)."
90. Så vendte de ryggen til ham og gik væk.
91. Så sneg Ibrahim sig hen til deres afguder og sagde: "Spiser I ikke?"
92. Hvad fejler I, siden I ikke taler?"
93. Så slog han dem hårdt med sin højre hånd.
94. Derefter kom de løbende hen til ham.
95. Han sagde: "Tilbeder i det, som I selv huggede ud?"
96. Allah skabte jer og det, I gør."
97. De sagde: "Byg et bål til ham, og kast ham i ilden!"
98. De forsøgte at bekrige ham, men Vi fornægtede dem.
99. Og han sagde: "Sandelig, jeg går til min Herre, Han vil retlede mig."
100. "Min Herre! Lad mig være en af de retskafne!"
101. Og Vi bebødte Ham det glædelige budskab om en mild søn.
102. Da han nåede den alder, hvor han kunne arbejde ved hans side, sagde han: "O min søn! Jeg har set i en drøm, at jeg ofrer dig, så tænk over det, og fortæl mig, hvad du mener." Han sagde: "Min fader! Gør, hvad du bliver befalet. Om Allah vil, så vil du finde mig blandt de tålmodige."
103. Og da de begge underkastede sig (Allahs vilje), og han lagde ham med panden ned,
104. så råbte Vi på ham: "O Ibrahim!
105. Du har gjort drømmen sand! Sandelig, sådan belønner Vi dem, som handler godt."
106. Sandelig, dette var en indlysende prøvelse.
107. Og Vi løskøbte ham med et stort offer.

108. Og Vi gav ham et (godt) eftermæle hos de senere generationer.
109. Fred være med Ibrahim.
110. Sådan belønner Vi dem, som handler godt.
111. Sandelig, han var en af Vore troende tjenere.
112. Og Vi bebudede ham det glædelige budskab om Ishaq, en profet blandt de retskafne.
113. Og Vi velsignede ham og Ishaq. Af deres efterkommere findes der både dem, som handler godt, og dem, som gør deres selv uret.
114. Og sandelig, Vi viste Musa og Harun nåde.
115. Og Vi reddede dem og deres folk fra den store nød.
116. Og Vi hjalp dem, så de blev de sejrende.
117. Og Vi gav dem Den tydelige Bog.
118. Og Vi førte dem til den rette vej.
119. Og Vi lod dem få et (godt) eftermæle hos de senere generationer.
120. Fred være med Musa og Harun.
121. Sandelig, sådan belønner Vi dem, som handler godt.
122. Sandelig, de hørte til Vore troende tjenere.
123. Og sandelig, Ilyas var et af sendebudene.
124. Da han sagde til sit folk: "Frygter I da ikke Allah?"
125. Tilbeder I Baal og forsager Den bedste Skaber?"
126. Allah er jeres Herre og jeres tidlige forfædres Herre."
127. Men de fornægtede ham. Så de vil sandelig blive fremstillet.
128. Undtaget er Allahs hengivne tjenere.
129. Og Vi lod ham få et (godt) eftermæle hos de senere generationer.
130. Fred være med Ilyas.
131. Sandelig, sådan belønner Vi dem, som handler godt.
132. Sandelig, han var en af Vore troende tjenere.
133. Og sandelig, Lut var et af sendebudene.
134. Da vi reddede ham og hele hans familie,
135. undtagen en ældre kvinde, som blev tilbage.
136. Så udslettede Vi de andre.
137. Og sandelig, I går forbi dem om morgenen
138. og om aftenen. Tager I det ikke til efterretning?
139. Og sandelig, Yunus var et af sendebudene.
140. Da han flygtede til et fuldt lastet skib.
141. Og da de trak lod, var han en af taberne.

142. Så slugte fisken ham, mens han angrede.
143. Hvis han ikke havde været en af dem, som lovpriser (Allah),
144. så ville han være blevet inde i dens mave til Dagen, hvor alle bliver genopvækket.
145. Så kastede Vi ham op på et øde sted, mens han var syg.
146. Og Vi lod et træ med store blade vokse over ham.
147. Og Vi udsendte ham til hundrede tusinde eller endnu flere.
148. Og de antog troen, så Vi lod dem nyde livet til en fastsat tid.
149. Så spørg dem: "Har jeres Herre døtre, og I sønner?"
150. Eller skabte Vi englene som hunkøn, mens de var vidner?
151. Tag jer i agt! Sandelig, det er en af deres opdigtede løgne, at de siger:
152. "Allah har avlet." Sandelig, de er løgnere.
153. Har Han f 154. Hvad er der i vejen med jer? Hvordan kan I drage en sådan slutning?
154. Hvad er der i vejen med jer? Hvordan kan I drage en sådan slutning?
155. Tænker I ikke efter?
156. Eller har I et tydeligt bevis?
157. Så bring jeres bog, hvis I er sandfærdige!
158. Og de har fundet på et slægtskabsbånd mellem Allah og djinnerne, selvom djinnerne godt ved, at de vil blive fremstillet.
159. Langt mere ophøjet er Han end det, de påstår.
160. Undtaget er Allahs hengivne tjenere (de gør ikke noget sådant).
161. I og de, I tilbeder,
162. kan ikke lede nogen væk fra Allah.
163. Undtagen ham, som farer ind i den flammende ild.
164. (Englene siger:) "Der er ingen af os, som ikke har en bestemt plads.
165. Og sandelig, vi er dem, der står på række.
166. Og sandelig, vi er dem, som lovpriser (Allah)."
167. (Afgudsdyrkerne) sagde:
168. "Hvis bare vi havde haft en formaning fra de tidligere (folk),
169. så ville vi have været Allahs hengivne tjenere."
170. Men de fornægtede den. Snart vil de få at vide!
171. Og sandelig, Vi har en befaling fra før om Vore udsendte tjenere:
172. Sandelig, det er dem, som vil blive hjulpet.
173. Og sandelig, Vor hær er den sejrende mod dem.
174. Så vend dig bort fra dem for en tid.
175. Og hold øje med dem. Snart vil også de se.

176. Ønsker de at få fremskyndet Vor straf?
177. Men når den stiger ned foran dem, elendigt vil de advaredes morgen være!
178. Vend dig bort fra dem for en tid!
179. Hold øje med dem. Snart vil også de.
180. Langt mere ophøjet er din Herre, Herren over al storhed og ære, end det, de tilskriver Ham.
181. Og fred være med alle sendebudene.
182. Al lovprisning tilkommer Allah alene, alle verdenernes Herre.

38. SURAH SAD

Surah 38, Sad, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 88 ayat. Surahen har fået sit navn efter bogstavet "sad" i surahens første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Sad. Ved Koranen, som er fuld af formaning!
2. Men de vantro befinder sig i hovmod og fjendskab.
3. Hvor mange generationer udslettede Vi ikke før dem? Så råbte de om hjælp. Men det var ikke tiden til befrielse.
4. Og de undrede sig over, at der kom en advarer til dem fra deres eget folk, og de vantro sagde: "Han er en magiker, en løgner.
5. Har Han gjort alle guderne til én eneste Gud? Sandelig, det er en underlig ting."
6. Og de fremtrædende blandt dem gik, idet de sagde: "Gå, og hold tålmodigt fast på jeres guder. Sandelig, det er, hvad der ønskes (af os).
7. Vi har ikke hørt dette i den anden religion, dette er kun et falskneri.
8. Er denne formaning blevet sendt ned til ham, af os alle?" Nej, de er i tvivl om Min formaning. Men de har endnu ikke smagt Min straf.
9. Har de din Herres nådes skatter, Han, Den Almægtige, Den mest Skænkende?
10. Eller har de herredømmet over himlene og jorden og alt det, som er imellem dem? Så lad dem stige op ved deres midler.
11. Det er (ikke andet end) en hær af fraktioner, som blev besejret her.
12. Før dem fornægtede Nuhs folk og 'Ad og Farao, der havde mange bastioner.
13. Og Thamud og Luts folk og indbyggerne af Al-Aykah. Det er de forskellige grupper.
14. Hver og en af dem fornægtede sendebudene, og så blev Min straf uundgåelig.
15. Og dem alle venter der ikke andet end en voldsom lyd, som ikke levner nogen udsettelse.

16. Og de siger: "Vor Herre! Fremskynd vores andel (af straffen) før Regnskabets Dag!"
17. Vær tålmodig med alt det, de siger, og husk Vor tjener Dawud, som var magtfuld. Sandelig, han vendte sig altid angrende til Allah.
18. Sandelig, Vi underordnede bjergene og satte dem til at lovprise (deres Herre) sammen med ham om aftenen og ved solopgang.
19. Også fuglene var forsamlet, alle vendte sig mod Ham.
20. Og Vi styrkede hans herredømme, og Vi tildelte ham visdom og effektiv tale.
21. Har historien om de stridende nået dig? Om dengang, de gik ind i bederummet ved at hoppe over muren?
22. Da de kom ind til Dawud, blev han forskrækket over dem. De sagde: "Vær ikke bange. Vi er to parter i en konflikt, den ene af os har gjort uret mod den anden. Døm mellem os med sandhed og retfærdighed, og overtræd ikke grænsen, og retled os til den rette vej.
23. Sandelig, dette er min broder. Han har nioghalvfems får, og jeg har kun ét får. Og (nu) siger han: 'Giv også det til mig!' Han overmandede mig i tale."
24. Dawud sagde: "Han har gjort dig uret ved at kræve dit får, før (derved) at lægge det til sine får." Og sandelig, de fleste medejere gør uret mod hinanden, undtagen dem, som tror og handler retskaffent, men deres antal er få. Og Dawud tænkte, at Vi havde sat ham på prøve og bad om tilgivelse fra sin Herre og kastede sig til jorden og henvendte sig (til Allah).
25. Og Vi tilgav ham dette, og sandelig, for ham er der særlig nærhed hos Os, og en højtstående rang.
26. O Dawud! Sandelig, Vi har gjort dig til forvalter på jorden, så døm mellem menneskene med retfærdighed, og følg ikke dine egne lyster; det vil vildlede dig fra Allahs vej. Sandelig, de, som forvilder sig bort fra Allahs vej, dem venter der en streng straf, fordi de har glemt Regnskabets Dag.
27. Og Vi har ikke skabt himlene og jorden og alt, hvad der er imellem dem, uden mening. Det er antagelsen hos de vantro. Så ve de vantro imod Helvedes ild!
28. Skulle Vi gøre dem, som tror og handler retskaffent, ligeværdige med dem, som stifter ufred på jorden, eller skulle Vi gøre de gudfrygtige ligeværdige med gudsfornægterne?
29. Det er en velsignet bog, som Vi har åbenbaret for dig, så de kan fordybe sig grundigt i dens åbenbaringer, og så de indsigtfulde kan tænke efter.
30. Og Vi skænkede Dawud Sulaiman. Hvilken udmærket tjener han var! Han vendte sig konstant (til Allah).
31. Dengang pragtfulde, hurtige heste blev præsenteret for ham om aftenen,
32. sagde han: "Jeg har næret kærlighed til rigdom, frem for at ihukomme min Herre, indtil den skjulte sig bag et dække.
33. Bring dem frem for mig igen!" Så begyndte han at stryge deres ben og hals.

34. Og sandelig, Vi satte Sulaiman på en prøve og satte et lig på hans trone. Derefter angrede han.
35. Han sagde: "Min Herre! Tilgiv mig, og skänk mig et herredømme, som ingen kan have efter mig. Sandelig, Du er Den mest Skænkende."
36. Så satte Vi vinden i hans tjeneste, så den blæste mildt, hvorhen han end ønskede sig.
37. Og alle djinner og alle byggere og dykkere
38. og andre, som var sat sammen i lænker.
39. "Dette er Vor gunst. Vær gavmild, eller hold det for dig selv. Intet regnskab vil du blive afkrævet (for dette)."
40. Og sandelig, for ham er der en særlig nærhed hos Os og en høj rang.
41. Og tænk på Vor tjener Ayyub, dengang han påkaldte sin Herre: "Satan har påført mig stor lidelse og smerte."
42. "Spark med din fod! Her er koldt vand til bad og til at drikke."
43. Og Vi skænkede ham hans familie og lige så mange flere oveni som en særlig nåde fra Os og en formaning til de visdomsfulde.
44. "Tag en grøn gren i din hånd, slå med den, og bryd ikke din ed." Sandelig, Vi fandt ham tålmodig: Hvilken udmærket tjener (Ayyub var). Han var sandelig fuld af anger.
45. Og tænk på Vore tjenere Ibrahim og Ishaq og Yaqub, som var magtfulde og indsigtsfulde.
46. Sandelig, Vi gjorde dem helt hengivne til at huske det hinsidige.
47. Sandelig, de er i Vore øjne blandt de udvalgte, de højt værdsatte.
48. Og nævn Ismail, Al-Yasa' og Dhu l-Kifl! De var alle blandt de udvalgte.
49. Dette er en formaning. Og sandelig, de gudfrygtige har et skønt bosted i vente:
50. velsignelsens haver som evige bosteder, hvis porte vil være vidt åbne for dem.
51. (Der vil de sidde) tilbagelænet på puder; der kan de ønske sig frugter og drikke.
52. Og hos dem vil der være jævaldrende med nedslagne blikke.
53. Det er de velsignelser, som bliver jer lovet på Regnskabets Dag.
54. Sandelig, dette er Vor forsyning, som aldrig vil få en ende.
55. Sådan er det. Men sandelig, de ulydige venter der et elendigt opholdssted:
56. Helvede, hvori de vil indtræde – hvor elendigt et hvilested!
57. Sådan er det. Lad dem smage det: kogende vand og sårvæske
58. og andre ting af samme slags.
59. Dette er en flok, som ivrigt farer (ind i Helvede) sammen med jer. Der er ingen velkomst for dem. Sandelig, de skal brænde i ilden.

60. De vil sige: "Nej! Der er ingen velkomst for jer, det er jer, som har bragt dette til os!" Et sørgeligt opholdssted!
61. De vil sige: "Vor Herre! Den, som bragte dette til os, øg hans straf til det dobbelte i ilden."
62. Og de vil sige: "Hvordan kan det være, at vi ikke ser de personer, som vi regnede blandt de ondsindede?"
63. Vi plejede at gøre nar ad dem. Har vore øjne mistet dem af syne?"
64. Det er visselig sandt, at ildens folk vil skændes indbyrdes.
65. Sig: "Sandelig, jeg er kun en advarer, og der er ingen anden gud end Allah, Den Ene, Den Enerådende.
66. Herren over himlene og jorden og alt, hvad der er imellem, Den Almægtige, Den mest Tilgivende.
67. Sig: "Dette er en stor meddelelse,
68. som I har vendt jer bort fra.
69. Jeg har ikke nogen viden om den ophøjede forsamling, dengang de diskuterede.
70. Det åbenbares kun for mig, at jeg er en tydelig advarer."
71. Da din Herre sagde til englene: "Jeg vil skabe et menneske af ler.
72. Når jeg fuldender ham og blæser Min ånd i ham, så kast jer ned for ham."
73. Og englene kastede sig næsegrus ned for ham, alle sammen.
74. Undtagen Iblis. Han blev hovmodig og blev en af de vantro.
75. Han (i.e. Allah) sagde: "O Iblis! Hvad hindrede dig i at kaste dig næsegrus ned for denne, som Jeg skabte ved Min hånd? Blev du hovmodig, eller er du en af de ophøjede?"
76. Han (i.e. Iblis) sagde: "Jeg er bedre end ham! Du skabte mig af ild, mens du skabte ham af ler."
77. Han (i.e. Allah) sagde: "Ud herfra! Sandelig, du er udstødt!
78. Og sandelig, Min forbandelse vil være over dig til Dommedag."
79. Han (i.e. Iblis) sagde: "Min Herre! Giv mig en tidsfrist til den dag, hvor de genrejses (fra gravene)."
80. Han (i.e. Allah) sagde: "Sandelig, du er en af dem, som får en tidsfrist,
81. til den bestemte dag."
82. Han (i.e. Iblis) sagde: "Ved Din ære! Jeg kommer visselig til at vildlede dem alle,
83. undtagen dem af Dine tjenere, som er udvalgte og ophøjede."
84. Han (i.e. Allah) sagde: "Dette er sandheden, og Jeg siger sandheden.
85. Jeg vil fylde Helvede med dig og dem, som følger dig, alle sammen."
86. Sig: "Jeg beder ikke om nogen løn fra jer for dette, og jeg er ikke en af dem, som foregiver.
87. Dette er kun en formaning for alverden.
88. Og I vil efter kort tid få underretning derom."

39. SURAH AL-ZUMAR

Surah 39, Al-Zumar, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 75 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-zumar" (grupperne), som forekommer i ayat 71 og 73.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Denne bogs åbenbaring er fra Allah, Den Almægtige, Den Alvise.
2. Sandelig, Vi har åbenbaret Bogen med sandheden for dig, så tilbed Allah fuldt ud og hengivent, og giv dig hen til Hans religion alene.
3. Hør! Den rene religion tilhører Allah alene. Og de, som holder andre som velyndere ud over Ham (siger): "Vi tilbeder dem kun, for at de skal bringe os nær Allah!" Sandelig, Allah vil dømme mellem dem i det, de er uenige om. Sandelig, Allah retleder ikke den, som er en løgner og er utaknemmelig.
4. Havde Allah haft til hensigt at avle børn, kunne Han have udvalgt hvem, Han vil, af Sine skabninger. Lovprist er Han! Han er Allah, Den Ene, Den Enerådende.
5. Han har skabt himlene og jorden ud fra en fejlfri plan. Han vikler natten om dagen og vikler dagen om natten, og Han har sat solen og månen i tjeneste, alle bevæger de sig til en fastsat tid. Tag jer i agt! Han er Den Almægtige, Den mest Tilgivende.
6. Han har skabt jer alle af en enkelt levende sjæl, derefter lavede Han af den dens mage. Så skabte Han otte levende dyr i par for jer. Han former jer i jeres mødres liv, fra én skabelse til den næste (i faser), i tre (lag af) mørke. Dette er Allah, jeres Herre! Ham alene tilhører herredømmet, der er ingen anden gud end Ham. Hvor er det, I bliver vendt bort hen?
7. Hvis I viser vantro – Allah er uafhængig af jer, men Han kan ikke lide Sine tjeneres afvisning. Men hvis I viser taknemmelighed, bliver Han tilfreds med jer. Ingen synder skal bære på en andens synd. Siden skal I vende tilbage til jeres Herre, så vil Han fortælle jer om de handlinger, I foretog jer. Sandelig, Han er alvidende om alt, som er (skjult inderst) i brystet.
8. Når mennesket rammes af smerte, påkalder det sin Herre og vender sig fuldstændigt mod Ham. Når Allah så viser det gunst, glemmer det, hvad det før bad om. Så sætter det andre ved siden af Allah for at kunne vildlede fra Hans vej. Sig: "Drag nytte af din vantro en kort stund. Sandelig, du er en af Helvedes beboere!"
9. Er den, som kaster sig til jorden og står i tilbedelse i nattens stunder, frygter det hinsidige og håber på sin Herres nåde (ligeværdig med den vantro)? Sig: "Kan vel de, som har viden, og de, som ikke har viden, være ligeværdige?" Formaningene bliver kun godtaget af de visdomsfulde.
10. Sig: "O Mine troende tjenere! Hav ærefrygt for jeres Herre. Der er noget godt (i vente) for dem, som handler godt i denne verden. Og Allahs jord rækker vidt. Sandelig, de tålmodige vil få deres løn ubegrænset."
11. Sig: "Det er mig befalet at tilbede Allah alene, hengivent adlydende Ham.

12. Det er mig befalet at være den første til at hengive mig.”
13. Sig: “Jeg frygter en mægtig dags straf, hvis jeg skulle være min Herre ulydig.”
14. Sig: “Jeg tilbeder Allah, hengiven i religionen.
15. Så tilbed, hvad I end vil, ud over Ham!” Sig: “Sandelig, taberne er dem, som påfører sig selv og deres familier tab på Genopstandelsens Dag. Ja, det er det tydelige tab!”
16. Der vil være lag af ild over dem og lag af ild under dem. Dette er, hvad Allah afskrækker sine tjenere med: “O Mine tjenere, frygt og adlyd Mig!”
17. Men de, som afholder sig fra at tilbede afgudsstatuer og inderligt vender sig mod Allah, for dem er der et glædeligt budskab. Så bebud dem det glædelige budskab,
18. dem, som lytter til det sagte ord og følger det på bedste vis. Det er dem, som Allah har retledt. De er de visdomsfulde.
19. (Hvad med) den, som straffens befaling er blevet virkeliggjort over: Kan du redde ham, som er blevet sat i Helvede?
20. Men de, som frygter deres Herre, dem venter der høje boliger, bygget oven på hinanden, under hvilke bække rinder. Det er Allahs løfte. Allah bryder aldrig Sit løfte.
21. Har du da ikke set, at Allah nedsender vand fra himlen og lader dets kilder strømme på jorden? Derefter frembringer Han ved det plantevækst, som har forskellige farver, og som derefter bliver tør, så ser du den gulne; derefter får Han den til at knække og visne bort. Sandelig, i dette er der formaning for de visdomsfulde.
22. Den, hvis bryst Allah har åbnet for islam, følger et lys fra sin Herre. Der venter fordærvelse for dem, hvis hjerter er blevet hærdet mod erindringen af Allah. De er sandelig i en alvorlig vildfarelse.
23. Allah har nedsendt det bedste ord, en bog, hvis vers er i harmoni og gentages gang på gang, hvilket giver dem, som frygter deres Herre, gåsehud. Derefter blodgøres deres hjerter og hud i erindringen af Allah. Dette er Allahs retledning. Dermed retleder Han, hvem Han vil. Og den, som Allah lader fare vild, for ham findes ingen retleder.
24. (Hvad med) ham, som prøver at forsvare sit ansigt mod den grusomme straf på Genopstandelsens Dag, og der bliver sagt til de uretfærdige: “Smag på det, I gjorde jer fortjent til!”?
25. De, som var før dem, fornægtede også, så straffen kom fra et sted, de ikke anede.
26. Og Allah lod dem smage fornedelse i det jordiske liv, men det hinsidiges straf er meget større. Hvis de blot vidste!
27. Og sandelig, Vi har i denne Koran givet menneskene alle slags lærerige eksempler, så de kan tage dem til efterretning.
28. Koranen er på arabisk, uden skævheder, sådan at de må opnå gudfrygtighed.
29. Allah har fremlagt et lærerigt eksempel om en mand, som er ejet af flere medeje-re, der har dårlige manerer og skændes indbyrdes, og en anden mand, som kun er

- én mands slave. Kan disse to sættes lig hinanden? Al lovprisning tilkommer Allah alene. Men de fleste af dem ved det ikke.
30. Sandelig, du skal dø, men de skal sandelig også dø!
31. Så vil I sandelig strides med hinanden hos jeres Herre.
32. Hvem er mere uretfærdig end den, som opdigter løgne om Allah og om sandheden, når den er kommet til ham? Er der ikke et bosted for de vantro i Helvede?
33. Og de, som bringer sandheden, og de, som bekræfter den, er de gudfrygtige.
34. Hos deres Herre er der for dem alt, hvad de ønsker sig. Det er belønningen til dem, som handler godt.
35. Allah vil tilgive det dårligste, de har begået, og give dem belønning for de bedste handlinger, de udførte.
36. Er Allah ikke tilstrækkelig for Sin tjener? De skræmmer dig med noget ud over Ham. Den, som Allah lader fare vild, for ham er der ingen retleder.
37. Og den, som Allah retleder, ham er der ingen, som kan vildlede. Er Allah ikke almægtig, Gengældelsens Herre?
38. Og hvis du spørger dem: "Hvem skabte himlene og jorden?" da vil de sige: "Allah!" Sig: "Tænk så over, om de, som I tilbeder ud over Allah, ville kunne forhindre det, hvis Allah havde ønsket at påføre mig en skade? Eller hvis Han havde ønsket at skænke mig nåde, ville de så kunne tilbageholde Hans nåde?" Sig: "Allah er tilstrækkelig for mig. De, som sætter deres lid til nogen, sætter deres lid til Ham alene."
39. Sig: "O mit folk! Gør, hvad I kan (på den vej, I befinder jer). Sandelig, det gør jeg. Snart vil I få at vide,
40. hvem straffen vil ramme og ydmyge, og over hvem en evig straf vil komme."
41. Sandelig, Vi har åbenbaret Bogen for dig med sandheden for menneskene. Hvis nogen opnår retledning, er det for hans eget bedste. Og den, som farer vild, farer kun vild i forhold til sin egen sjæl. Og du er ikke formynder for dem.
42. Allah tager sjælene bort ved deres død, og dem, hvis død endnu ikke er kommet, i deres søvn. Så tilbageholder han den sjæl, som Han har befalet død, mens Han lader andre sjæle være til en bestemt tid. Sandelig, i dette er der tegn for et folk, som tænker godt efter.
43. Eller tager de sig, ud over Allah, andre som mæglere? Sig: "Og det, selvom de ikke magter noget som helst og ikke har forstand?"
44. Sig: "Al forbøn tilhører Allah alene! Ham tilhører herredømmet over himlene og jorden, og I vil blive bragt tilbage til Ham."
45. Og når Allah alene bliver nævnt, bliver hjerterne hos dem, som ikke tror på det hinsidige, fyldt med afsky. Men når andre bliver nævnt, bliver de straks glade.
46. Sig: "O Allah! Himlens og jordens Ophav! Den Alvidende om det usete og det synlige! Du vil dømme mellem Dine tjenere om det, som de var uenige om!"

47. Og hvis de uretfærdige havde ejet alt på jorden og lige så meget til, ville de have givet afkald på det mod (at blive fri for) den smertelige straf på Genopstandelsens Dag. For da vil de fra Allah blive mødt af noget, som de slet ikke havde forestillet sig.
48. De synder, som de har begået, vil blive synlige for dem, og den (straf), som de plejede at gøre nar af, vil omslutte dem.
49. Når en skade rammer mennesket, så påkalder det Os. Når Vi derefter viser det nåde fra Os, siger det: "Denne nåde har jeg kun fået på grund af viden!" Nej! Det er en prøvelse, men de fleste af dem ved det ikke.
50. Sandelig, dette plejede de, som var før dem, også at sige. Men det, som de optjente, var dem til ingen nytte.
51. Og de synder, som de havde optjent, ramte dem. Og de iblandt dem, som handler uretfærdigt, vil blive ramt af de synder, som de har optjent, og de kan ikke forhindre (straffen fra Os).
52. Ved de da ikke, at Allah øger forsyningen for den, Han vil, og gør den trang (for den, Han vil)? Sandelig, i det er der tegn for dem, som tror.
53. Sig: "O Mine tjenere, som har gjort jeres selv skade ved at overtræde grænsen, mist aldrig håbet om Allahs nåde! Sandelig, Allah tilgiver alle synder! Sandelig, Han er Den mest Tilgivende, Den Barmhjertigste.
54. Og vend jer mod jeres Herre, og underkast jer Ham, før straffen kommer over jer, for derefter vil I ikke blive hjulpet.
55. Og følg det bedste ord, som er blevet åbenbaret for jer fra jeres Herre, før straffen kommer over jer pludseligt, uden at I aner det."
56. For at ingen skal sige: "Ve mig for min forsømmelse i mine pligter over for Allah. Jeg var visselig blandt de hånende,"
57. eller så ingen skal sige: "Hvis bare Allah havde retledt mig, så ville jeg visselig have været blandt de gudfrygtige,"
58. eller så ingen skal sige, når de ser straffen: "Hvis jeg bare kunne vende tilbage (til jorden) én gang, så ville jeg være blandt dem, som gør godt."
59. "Jo, sandelig! Mine tegn kom til dig, men du fornægtede dem og var hovmodig, og du var en af de vantro."
60. Og på Genopstandelsens Dag vil du se dem, som opdigtede løgne om Allah. Deres ansigter vil være formørkede. Er de hovmodiges bosted ikke i Helvede?
61. Og Allah vil redde dem, som var gudfrygtige, ved at give dem et sikkert tilflugtssted. Intet ondt vil berøre dem, ej heller skal de sørge.
62. Allah er Skaberen af alting, og Han er altings formynder.
63. Ham tilhører himlenes og jordens rigdomme. De, som fornægter Hans åbenbaringer, er taberne.
64. Sig: "O I uvidende, byder I mig at tilbede noget andet end Allah?"

65. Og sandelig, dette er, hvad der er blevet åbenbaret for dig og for dem (i.e. profeterne) før dig: "Sandelig, hvis du tilbeder andre end Allah, vil dine handlinger blive til intet (af værdi), og du vil blive en af taberne."
66. Nej! Tilbed kun Allah, og vær en af de taknemmelige.
67. Og de har ikke vist Allah den højagtelse, som tilkommer Ham. Hele jorden er i Hans greb på Genopstandelsens Dag, og himlene vil være rullet op i Hans højre hånd. Lovprist er Han, og Hans ophøjethed overstiger alt, hvad de sætter ved siden af Ham.
68. Og der vil blive blæst i Dommedagsbasunen, og alle i himlene og på jorden vil falde om, undtagen dem, som Allah friholder. Derefter vil der endnu engang blive blæst i den, og se, de står alle oprejst, kiggende.
69. Og jorden vil blive oplyst med sin Herres lys, og registret (over handlinger) vil blive taget frem. Profeterne og vidnerne vil blive kaldt frem, og der vil blive dømt imellem dem med sandheden, og der bliver ikke gjort dem nogen som helst uret.
70. Og enhver sjæl vil blive betalt fuldt ud for sine handlinger. Han er alvidende om alt, hvad de gør.
71. Og de, som udviste vantro, vil blive fordrevet til Helvede i grupper. Når de endelig når dertil, vil dets porte blive åbnet. Dets vogtere vil sige til dem: "Kom der ikke sendebude til jer fra jeres midte, som reciterede jeres Herres åbenbaringer for jer og advarede jer mod denne jeres dag, som I ville komme til at møde?" De vil sige: "Jo!" Men straffens dom er blevet fuldbyrdet over de vantro.
72. Der vil blive sagt til dem: "Træd ind gennem Helvedes porte! Vær der til evig tid!" Hvor elendigt de hovmodiges opholdssted er!
73. Og de, som viste frygt for deres Herre, vil blive ført til Paradiset i grupper. Når de endelig når dertil, og dets porte åbnes, vil dets vogtere sige: "Fred være med jer! I er fuldstændigt rene. Så træd ind for at være der til evig tid."
74. Og de vil sige: "Al lovprisning tilkommer Allah alene, Ham, som har opfyldt Sit løfte til os og gjort os til arvtagere af dette sted." Hvor glædelig belønningen er for dem, som anstrenger sig.
75. Og du vil se englene danne rundkreds omkring Tronen. De lovpriser deres Herres højhed. Og der vil blive dømt mellem dem (i.e. menneskene) med sandhed og retfærdighed, og der vil blive sagt: "Al lovprisning tilkommer Allah alene, alle verdenernes Herre!"

40. SURAH AL-GHAFIR

Surah 40, Al-Ghafir, blev åbenbaret i Mekka-perioden, på nær Medina-periodens ayat 56-57. Den består af 85 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "Al-Ghafir" (Den Tilgivende), som er en af Allahs attributter, anført bl.a. i surahens tredje ayat.

I Allahs navn, Den Nædigste, Den Barmhjertigste.

1. Ha', Mim.
2. Denne bogs åbenbaring er fra Allah; Den Almægtige, Den Alvidende,
3. Den Tilgivende, som godtager anger, og som er streng i Sin straf og uendelig gavmild i Sin nåde. Der er ingen anden gud end Ham. Til Ham er den endelige tilbagevendende.
4. Ingen strides om Allahs åbenbaringer, undtagen de vantro. Så lad dig ikke friste af deres rejsen rundt i landet.
5. Før dem fornægtede også Nuhs folk og mange andre grupper efter dem. Og hvert samfund havde til hensigt at straffe sit sendebud, og de stredes for at fjerne sandheden med falskhed. Men så greb Jeg fat i dem. Se så, hvordan straffen var!
6. Sådan blev din Herres ord over de vantro ret: De er sandelig ildens beboere.
7. De, som bærer Tronen, og de, som er rundt omkring den, lovpriser Allahs højhed, og de tror på Ham, og de beder om tilgivelse for de troende: "Vor Herre! Din nåde og viden omfatter alting. Så tilgiv dem som vender om i anger og følger Din vej, og beskyt dem imod Helvedes straf.
8. Vor Herre! Før dem ind i Paradisets haver, som Du har lovet dem, og (også) dem, som er retskafne af deres forfædre, hustruer og børn. Sandelig, Du alene er Den Almægtige, Den Alwise.
9. Og beskyt dem mod alt ondt. Og den, som Du beskytter mod alt ondt på Dagen, ham har du visselig vist nåde.
10. Sandelig, der vil blive råbt til de vantro: "Allahs vrede er større end jeres vrede mod jer selv, for I nægtede, da I blev inviteret til troen."
11. De vil sige: "Vor Herre! Du lod os dø to gange og gav os liv to gange. Vi bekender nu vore synder. Findes der en udvej?"
12. "Sådan er det, fordi I ikke troede, når Allahs navn alene blev påkaldt. Men når andre blev sat ved siden af Ham, troede I. Så nu er dommen Allahs alene, Den Altophøjede, Den Største.
13. Han er Den, som viser jer Sine tegn og nedsender forsyning til jer fra himlen. Men ingen tager det til efterretning, undtagen den, som vender sig (til Allah) i anger.
14. Så påkald Allah (alene), faste i troen, selvom de vantro ikke skulle kunne lide det.
15. Han er ophøjet over alting, Tronens Herre. Han sender ånden til den af Sine tjenere, Han vil, for at advare mod Mødets Dag,

16. den dag, hvor de skal træde frem og intet ved dem vil være skjult for Allah. "Hvem tilhører herredømmet i dag?" "Allah, Den Enerådende!"
17. På den dag vil enhver sjæl blive belønnet for det, den har optjent. På den dag vil der ikke blive gjort uret. Sandelig, Allah er hurtigt til at gøre regnskabet op.
18. Og advar dem mod dagen, som nærmer sig, og hvor hjertet vil komme op i halsen på dem. For de uretfærdige vil der ikke være en nær ven, ej heller nogen, som vil kunne gå i forbøn.
19. Allah kender til øjets bedrag og alt, hvad brystet skjuler.
20. Allah dømmer retfærdigt, og de, som de påkalder ud over Ham, kan ikke dømme overhovedet. Allah er sandelig Den Altseende, Den Althørende.
21. Har de da ikke rejst rundt på jorden, så de kunne se, hvad enden blev for dem, som var før dem? De var mægtigere end dem i styrke og (efterlod sig større) værker i landet. Men Allah greb fat i dem på grund af deres synder, og der var ingen, som kunne forsvare dem mod Allah.
22. Sådan (gik det), fordi de fornægtede (sandheden), selvom sendebudene kom til dem med tydelige tegn. Allah greb fat i dem. Sandelig, Hans almagt omfatter alt, og Han straffer strengt.
23. Og sandelig, Vi sendte Musa med Vore tegn og med en tydelig bemyndigelse
24. til Faraos, Haman og Qarun, men de sagde: "En magiker, en løgner!"
25. Og da han kom til dem med sandheden fra Os, sagde de: "Dræb sønnerne til dem, som tror sammen med ham, men lad deres kvinder leve." Men de vantros list er ikke andet end vildfarelse.
26. Og Faraos sagde: "Lad mig være; jeg vil dræbe Musa. Lad ham så påkalde sin Herre! Jeg frygter, at han (ellers) udskifter jeres religion eller anstifter ufred i landet!"
27. Og Musa sagde: "Jeg søger tilflugt hos min og jeres Herre mod enhver hovmodig, som fornægter Opgørets Dag."
28. Og en troende mand, som tilhørte Faraos familie, og som holdt sin tro hemmelig, sagde: "Vil I dræbe en mand, kun fordi han siger: 'Min Herre er Allah!' når han er kommet til jer med indlysende tegn fra jeres Herre? Hvis han skulle være en løgner, så vil hans løgn falde tilbage på ham. Men hvis han er sandfærdig, så vil den straf, som han lover jer, ramme jer. Sandelig, Allah retleder ikke en løgner, og én, som overskrider grænsen.
29. O mit folk! I dag tilhører magten jer som de sejrende i landet. Men hvem kan redde os fra Allahs straf, hvis den skulle komme over os?" Faraos sagde: "Jeg viser jer ikke andet end det, som jeg selv mener, og jeg viser jer ikke andet end den rette vej!"
30. Og han, som troede, sagde: "O mit folk! Jeg frygter, at det vil gå jer ligesom grupperne (i.e. de tidligere generationer).
31. Ligesom det gik Nuhs folk, 'Ad og Thamud og andre, som kom efter dem. Og Allah ønsker ingen uret mod Sine tjenere.

32. O mit folk! Jeg frygter Jammerens Dag for jer:
33. den dag, hvor I vil vende ryggen til i flugt, og der ikke vil være nogen til at redde jer fra Allah. Og den, som Allah lader fare vild, for ham er der ingen retleder.
34. Og sandelig, Yusuf kom før dette til jer med tydelige tegn, men I var fortsat i tvivl om det, han havde bragt jer. Da han så døde, sagde I: 'Allah vil aldrig sende et sendebud efter ham!' Sådan lader Allah den, som overtræder grænsen, og som er fuld af tvivl, fare vild.
35. (Hvad angår) dem, som strides om Allahs åbenbaringer uden nogen autoritet hertil, så er det afskyeligt i Allahs øjne og hos de troende. Sådan forseglers Allah enhver hovmodig tyrans hjerte."
36. Og Faraos sagde: "O Haman! Byg mig et højt tårn, så jeg måske kan få adgang
37. til himlene, så jeg kan beskue Musas Gud, for jeg anser ham (i.e. Musa) for blot at være en løgner!" Og sådan blev Faraos onde gerninger gjort tiltrækkende for ham, og han blev vildledt fra vejen. Og Faraos list førte ikke til andet end undergang.
38. Og han, som var troende, sagde: "O mit folk! Følg mig, og jeg skal føre jer til det godes og retledningens vej.
39. O mit folk! Dette jordiske liv er ikke andet end midlertidig morskab. Det hinsidige derimod, det er sandelig det evige hjem.
40. Den, som handler dårligt, vil ikke blive lønnet med andet end det samme (som sine dårlige handlinger), mens den, som handler retskaffent, mand eller kvinde, og er troende, vil træde ind i Paradiset og der blive forsynet uden beregning.
41. O mit folk! Hvordan kan det være, at jeg inviterer jer til frelse, mens I inviterer mig til ilden?
42. I inviterer mig til at fornægte Allah og sætte nogen, som jeg ikke har viden om, ved siden af Ham. Jeg, derimod, inviterer jer til Den Almægtige, Den mest Tilgivende.
43. Sandelig, det, som I inviterer mig til, kan ikke påkaldes, hverken i denne verden eller i det hinsidige. Vor tilbagevenden er til Allah alene. Og de, som overskrider grænsen, er Helvedes beboere.
44. Snart vil I huske det, som jeg siger til jer, og jeg overgiver min sag til Allah. Sandelig, Allah er altseende hvad angår Sine tjenerne."
45. Og Allah reddede ham fra deres listige planer. Og Faraos folk blev omsluttet af den forfærdelige straf.
46. De stilles for Helvedes ild morgen og aften, og den dag, Timen oprinder (vil der blive sagt): "Før Faraos folk ind til den mest smertelige straf!"
47. Og når de strides med hinanden i ilden, vil de svage sige til de hovmodige: "Vi var jeres tilhængere. Kan I (i det mindste) afværge en del af ilden fra os nu?"
48. De, som var hovmodige, vil sige. "Vi er i den, alle sammen! Sandelig, Allah har fældet dom imellem tjenerne."

49. Og de, som er i ilden, vil sige til Helvedes vogtere: "Påkald jeres Herre, så Han letter straffen for os (bare) en dag!"
50. De (i.e. vogterne) vil sige: "Kom jeres sendebude da ikke til jer med tydelige tegn?" De vil sige: "Jo, sandelig!" De (i.e. vogterne) vil sige: "Så påkald I selv (Allah)!" Men de vantros påkaldelse vil være forgæves.
51. Sandelig, Vi hjælper Vore sendebude og dem, som tror, i det jordiske liv og også på Dagen, hvor vidnerne står frem:
52. dagen, hvor de uretfærdiges undskyldning ikke er til nogen nytte for dem. Dem venter forbandelsen og et skrækkeligt hjem!
53. Og sandelig, Vi gav Musa retledningen, og Vi gjorde Israels børn til arvtagere af Bogen,
54. som er retledning og formaning for de visdomsfulde.
55. Så vær tålmodig! Sandelig, Allahs løfte er sandt, og bed om tilgivelse for dine synder, og loypris din Herre om aftenen og om morgenen.
56. Sandelig, i hjerterne på dem, som strides om Allahs åbenbaringer, uden at de har nogen bemyndigelse hertil, er der ikke andet end et hovmodigt (ønske om) storhed, som de aldrig kan nå. Søg tilflugt hos Allah. Sandelig, Han er Den Althørende, Den Altseende.
57. Sandelig, himlenes og jordens skabelse er langt større end menneskenes skabelse, men de fleste mennesker ved det ikke.
58. Og den blinde og den seende kan ikke være lige, ej heller kan de, som tror og handler retskaffent, og synderne. Hvor lidt I tænker efter!
59. Sandelig, Timen vil visselig komme! Der er ingen tvivl om det! Men de fleste mennesker tror det ikke.
60. Og jeres Herre har sagt: "Bed til Mig alene, Jeg vil visselig besvare jer. Sandelig, de, som viser hovmod mod Min tilbedelse, vil snart træde ind i Helvede, ydmyget."
61. Allah er Den, som skabte natten for jer, for at I kan hvile i den, og gjorde dagen lysende, for at (I kan) se. Sandelig, Allah er velvillig mod menneskene, men de fleste mennesker viser ikke taknemmelighed.
62. Dette er Allah, jeres Herre, Skaberen af alting. Der er ingen anden gud end Ham. Hvordan kan I da vende jer bort (fra sandheden)?
63. På samme måde vendte de, som fornægtede Allahs åbenbaringer, sig væk.
64. Allah er Den, som gjorde jorden til et opholdssted og himlen til et tag for jer. Og Han gav jer form, og så fuldkommengjorde Han jeres form og forsynede jer med rene ting. Dette er Allah, jeres Herre! Allah er velsignelsesfuld, alle verdenernes Herre.
65. Han er Den evigt Levende! Der er ingen anden gud end Ham. Så tilbed Ham hengivent i religionen. Al loyprisning tilkommer Allah alene, alle verdenernes Herre.
66. Sig: "Det er blevet mig forbudt at tilbede dem, som I tilbeder, ud over Allah, da

der er kommet tydelige tegn fra min Herre til mig. Og det er mig befalet at underkaste mig alle verdenernes Herre.”

67. Han er Den, som skabte jer af jord, derefter af en sammensmeltet dråbe, derefter af en sammenklistret masse. Derefter bringer Han jer ud som børn og lader jer opnå jeres (voksenalders) fulde styrke og blive gamle – dog skal nogle af jer dø før det – for at I kan nå jeres fastsatte tidsfrist, og for at I må forstå.
68. Han er Den, som giver liv og forårsager død. Når Han beslutter Sig for noget, siger Han blot til det: “Bliv til!” så bliver det til.
69. Har du ikke set dem, som strides om Allahs åbenbaringer? Hvor de vender sig bort!
70. De, som fornægter Bogen og det, Vi sendte Vore sendebude med, skal snart få at se!
71. Når der er jernkraver og lænker om deres hals, og de bliver slæbt af sted
72. ind i kogende vand, hvorefter de vil brænde i ilden.
73. Derefter vil der blive sagt til dem: “Hvor er de, som I satte ved siden
74. af Allah?” De vil sige: “De er blevet borte fra os! Egentlig tilbad vi ikke noget som helst før.” Sådan lader Allah de vantro fare vild.
75. “Dette (sker), fordi I uretmæssigt befandt jer i tøjlesløs nydelse på jorden.
76. Gå ind gennem Helvedes porte, der skal I være til evig tid.” Hvor elendigt de hovmodiges opholdssted er!
77. Så vær tålmodig. Sandelig, Allahs løfte er sandt. Om Vi skulle vise dig noget af det, som Vi lover dem, eller om Vi lader dig gå bort, så vil de blive bragt tilbage til Os.
78. Og sandelig, Vi har sendt mange sendebude før dig. Nogle af dem har Vi berettet om for dig, mens der er andre af dem, som Vi ikke har berettet om for dig. Og intet sendebud ville kunne bringe et tegn med sig uden Allahs tilladelse. Når Allahs befaling kommer, vil der blive dømt med sandhed og retfærdighed. Da vil falskhedens folk være taberne.
79. Allah er Den, som skabte dyr for jer, for at I kan ride på nogle af dem og spise nogle af dem.
80. Og der er også andre fordele ved dem for jer – ved dem dækker I de behov, som er i jeres hjerte. På dem bæres I og på skibe.
81. Og Han viser jer Sine tegn. Hvilke af Allahs tegn vil I fornægte?
82. Har de da ikke rejst omkring på jorden, så de kunne se, hvad enden blev for dem, som var før dem? De var flere end dem og mægtigere end dem i styrke og i de værker, de efterlod sig på jorden, men det, de havde optjent, var dem til ingen nytte.
83. Da deres sendebude kom til dem med tydelige tegn, glædedes de over den viden, de havde, men det, som de hånede, omringede dem siden.
84. Da de så Vor straf, sagde de: “Vi tror på Allah alene, og Vi fornægter alt det, Vi plejede at sætte ved siden af Ham!”

85. Men deres tro, efter at de havde set Vor straf, var dem til ingen nytte. Dette er Allahs fremgangsmåde, som altid er blevet anvendt over for Hans tjenere. Da tabte de vantro fuldstændigt.

41. SURAH FUSSILAT

Surah 41, Fussilat, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 54 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "fussilat" (udførligt forklaaret), som optræder i surahens tredje ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ha', Mim.
2. Nedsendt af Den Nådigste, Den Barmhjertigste
3. er Bogen, hvis åbenbaringer er udførligt forklaaret, en Koran på arabisk for det folk, som besidder visdom.
4. Den bebuder glædens budskab og advarer. Men de fleste af dem har vendt sig bort, de hører ikke.
5. Og de siger: "Vore hjerter er indhyllet i dække mod det, du inviterer os til, og der er tunghørhed i vore ører, og der er et forhæng mellem os og dig. Så handl (som din religion påbyder dig), og vi handler også."
6. Sig: "Jeg er blot et menneske, ligesom I! Det er mig åbenbaret, at jeres gud er Den eneste Gud. Så vend jer mod Ham alene, og bed Ham om tilgivelse." Ve afgudsdyrkerne,
7. som ikke giver den obligatoriske almisse. Det er dem, som fornægter det hinsidige.
8. Sandelig, de, som tror og handler retskaffent, for dem er der en belønning, som aldrig får ende.
9. Sig: "Fornægter I Ham, som skabte jorden på to dage, og sætter I andre ved siden af Ham? Han er alle verdenernes Herre."
10. Og Han frembragte tunge bjerge og satte dem på den; Han velsignede den og anordnede næring dér for dem, der søger (det). Dette gjorde Han på fire dage.
11. Derefter vendte Han Sig mod himlen, mens der endnu var røg. Han sagde til den og til jorden: "Kom velvilligt eller modvilligt!" De sagde: "Vi kommer velvilligt, adlydende!"
12. På to dage gjorde Han dem til syv himle, og Han åbenbarede for hver af dem deres virke. Og Vi forskønnede den nederste himmel med lamper og gjorde den sikker. Dette er Den Almægtiges, Den Alvidendes anordning.
13. Men hvis de vender sig bort, så sig: "Jeg advarer jer mod den grufulde straf, som vil slå ned, ligesom da lynet slog ned på 'Ad og Thamud!'"
14. Da der kom sendebude til dem forfra og bagfra: "Tilbed ingen andre end Allah!"

sagde de: "Hvis vor Herre havde villet, havde Han nedsendt engle. Så det, I er sendt med, det fornægter vi!"

15. Hvad 'Ad angår, så viste de uretmæssigt hovmod i landet, og de sagde: "Hvem er mere magtfuld end os?" Så de da ikke, at Allah, som har skabt dem, er langt mere magtfuld end dem? De vedblev at fornægte Vore åbenbaringer.
16. Og Vi sendte over dem en forfærdelig, isnende storm i sorgens dage for at lade dem smage ydmygelsens straf i det jordiske liv, men det hinsidiges straf vil være den mest ydmygende. Og de vil ikke blive hjulpet.
17. Og hvad Thamud angår, så viste Vi dem retledningens vej, men de foretrak blindhed frem for retledning. Så blev de ramt af den ydmygende straf på grund af det, som de havde gjort sig fortjent til.
18. Men Vi reddede dem, som var troende og gudfrygtige.
19. Og (tænk på) Dagen, hvor Allahs fjender bliver samlet og drevet til Helvede i grupper.
20. Når de så når derhen, vil deres ører, deres øjne og deres hud vidne mod dem om de handlinger, de foretog sig (i denne verden).
21. Og de vil sige til deres hud: "Hvorfor vidnede du imod os?" Den vil sige: "Allah har givet os taleevnen, Han, som giver alle ting taleevnen. Og Han skabte jer første gang, og til Ham vil I blive bragt tilbage.
22. Og I skjulte jer ikke for jeres ører, jeres øjne og jeres hud, idet I ikke gik ud fra, at de en dag ville vidne mod jer. I tænkte, at Allah ikke kendte til mange af de handlinger, I udførte.
23. Og denne jeres tanke, som I gjorde jer om jeres Herre, har ført til jeres undergang, og I blev blandt taberne."
24. Hvis de kan holde det ud, her er så deres opholdssted, Helvede! Og hvis de ønsker at få velvilje, vil de ikke blive imødekommet.
25. Og Vi udnævnte fæller for dem, og de gjorde alt, hvad der var foran dem og bagved dem, tiltrækkende for dem. Straffens ord er for dem blevet fastslået som for de samfund af djinner og mennesker, som har været forud for dem. Sandelig, de var taberne.
26. Og de vantro siger: "Hør ikke på denne Koran! Lav uro og larm under dens recitation, så I kan få overhånd."
27. Men Vi vil visselig lade de vantro smage en streng straf, og Vi vil visselig lønne dem for de dårlige handlinger, som de foretog sig.
28. Denne ild er lønnen til Allahs fjender, for hvem der i den er et evigt hjem; en løn for, at de fornægtede Vore åbenbaringer.
29. Og de, som var vantro, vil sige: "Vor Herre! Vis os dem blandt djinner og mennesker, som vildledte os, sådan at vi kan knuse dem under vore fødder, så de kan blive de mest ydmygede."
30. Sandelig, de, som siger: "Vor Herre er Allah!" og så holder fast (ved dette), over

dem stiger englene ned: "Frygt ikke, og sørg ikke, og føl glæde ved Paradiset, som I blev lovet.

31. Vi er jeres velyndere i det jordiske liv og i det hinsidige, og deri er der for jer alle de velsignelser, som jeres hjerte måtte ønske, og deri er der for jer alt, hvad I måtte bede om;
32. en nåde fra Ham, som er tilgivende, barmhjertig."
33. Hvem kan være bedre i tale end den, som inviterer til Allah og handler retskaffent og siger: "Sandelig, jeg er en af dem, som underkaster sig Allah!"
34. Det gode og det onde kan ikke være lige. Afværg det onde med det gode. Så vil du se, at selv den, du var fjende med, bliver som en nær ven.
35. Men denne (dyd) bliver kun givet til dem, som viser tålmodighed. Og denne bliver kun opnået af den, som har fået en stor andel i det gode.
36. Og hvis en fristelse fra Satan skulle nå dig, så søg tilflugt hos Allah. Sandelig, Han er Den Althørende, Den Alvidende.
37. Og blandt Hans tegn er natten og dagen og solen og månen. Kast dig ikke til jorden for solen eller for månen, men kast dig ned for Allah alene, som har skabt dem, hvis det er Ham, I tilbeder.
38. Men hvis de viser hovmod, så (husk dem på, at) de engle, som er hos din Herre, lovpriser Ham om natten og dagen, og de bliver ikke trætte.
39. Og blandt Hans tegn er, at du ser jorden udtørret, men når Vi nedsender regnen over den, så bliver den livlig og frugtbar. Sandelig, Han, som gav liv til den, er viselig også Ham, som vil genoplive de døde. Sandelig, Hans almagt omfatter alt.
40. Sandelig, de, som afviger fra Vore åbenbaringers rette vej, er ikke skjult for Os. Er den, som bliver kastet i ilden, bedre end den, som kommer i tryghed på Genopstandelsens Dag? Gør, som I vil! Sandelig, Han er altseende i forhold til alt det, I gør.
41. Sandelig, de, som fornægtede Formaningen, da den var kommet til dem (vil være dem, som bliver kastet i ilden). For den er sandelig en ærværdig bog.
42. Falskhed kan ikke nærme sig den, hverken forfra eller bagfra. Den er nedsendt af Ham, som er alvis, prisværdig.
43. Det, som bliver sagt til dig, er det samme, som blev sagt til sendebudene før dig. Sandelig, din Herre er viselig Herren over tilgivelse og Herren over smertefuld straf.
44. Og hvis Vi havde gjort den til en Koran på et andet sprog end arabisk, ville de viselig have sagt: "Hvorfor er dens åbenbaringer ikke udførligt forklaret? Er Bogen på et andet sprog end arabisk og (Sendebuddet) en araber?" Sig: "For dem, som tror, er den retledning og helbredelse. Men hvad de, som ikke tror, angår, der er tunghørhed i deres ører, og den er for dem et blindt punkt. De er (ligesom folk, der bliver) påkaldt fra et fjernt sted."
45. Og sandelig, Vi gav Musa Bogen, men der opstod uenighed om den også. Og hav-

- de det ikke været for et ord, som på forhånd var udstedt af din Herre, ville dommen være faldet mellem dem. De er sandelig i nagende tvivl om den.
46. Den, som handler retskaffent, gør det til sit eget bedste. Og den, som begår synd, får synden over sig selv. Og din Herre er ikke uretfærdig mod Sine tjenere.
 47. Viden om Timen tilkommer Ham alene. Ingen frugt kommer ud af sin knop, og ingen kvinde bliver svanger eller føder, uden at det er med Hans viden. Og den dag, hvor der vil blive råbt til dem: "Hvor er de partnere (I tilskrev) Mig?" vil de sige: "Vi erklærer for Dig, vi kender ikke sådanne."
 48. Og de, som de tilbad tidligere, vil være blevet borte for dem. De vil forstå, at der intet sted er for dem at flygte hen.
 49. Mennesket bliver ikke træt af at bede om det gode. Hvis noget rammer ham, mister han håbet (om Allahs nåde), (og så) bliver han fuldstændig mismodig.
 50. Men hvis Vi lader ham smage nåden fra Os efter den lidelse, som havde ramt ham, så vil han visselig sige: "Dette er min ret. Efter min mening vil Timen ikke indtræffe. Og selv hvis jeg skulle blive bragt tilbage til min Herre, vil der være noget bedre for mig hos Ham." Men vi vil visselig fortælle de vantro om alt det, som de udførte. Vi vil visselig lade dem smage en streng straf.
 51. Når Vi viser mennesket gunst, vender han sig bort, utaknemmeligt. Når en lidelse rammer ham, så giver han sig hen i bøn.
 52. Sig: "Hvis den er fra Ham, og I derefter har fornægtet den, fortæl mig så: Hvem er mere vildfarende end ham, som er i vedvarende modstand (mod sandheden)?"
 53. Vi vil vise Vore tegn både i den ydre verden og i deres indre, indtil det bliver tydeligt for dem, at den er sandheden. Er din Herre ikke tilstrækkelig for dig, Han, som er vidne til alting?
 54. Vid, at de er i tvivl om mødet med deres Herre, og vid, at Han er Den, som omslutter alt.

42. SURAH AL-SHURA

Surah 42, Al-Shura, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 53 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-shura" (rådslagningen), som optræder i ayat 38.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertigste.

1. Ha, Mim.
2. 'Ayn, Sin, Qaf.
3. Allah, Den Almægtige, Den Alvide, åbenbarer for dig, såvel som (Han åbenbarede) for dem, som var før dig.
4. Ham tilhører alt, hvad der er i himlene og på jorden. Han er Den mest Ophøjede, Den Øverste.

5. Det er lige før himlene revner oven over dem. Englene lovpriser deres Herre. De beder om tilgivelse for dem, som er på jorden. Vid! Sandelig, Allah er Den mest Tilgivende, Den Barmhjertigste.
6. Og de, som tager sig afguder som velyndere i stedet for Ham, dem holder Allah altid øje med. Du er ikke værge for dem.
7. Og sådan har Vi åbenbaret Koranen for dig på arabisk, for at du skal advare Byernes Moder (i.e. Mekka) og dem, som bor rundt omkring den. Og advar dem mod Samlingens Dag, hvorom der ingen tvivl er. En gruppe (af dem) vil komme i Paradiset, og en anden gruppe vil komme i ilden.
8. Og hvis Allah havde villet, kunne Han have gjort dem til ét samfund. Men Han fører den, Han vil, ind i Sin nåde. Og de uretfærdige, for dem vil der ikke være en eneste velynder eller hjælper.
9. Eller tager de sig afguder som deres velyndere i stedet for Ham? Det er Allah alene, som er Velynderen. Han genopvækker de døde. Hans almagt omfatter alt.
10. Og hvad I end er uenige om, så er afgørelsen hos Allah. Allah! Han er min Herre. Til Ham alene sætter jeg min lid. Ham alene vender jeg mig til.
11. (Han er) Skaberen af himlene og jorden. Han skabte for jer par af jeres egen slags og par af kvæget. Han mangfoldiggør jer. Hans lige findes ikke! Han er Den Althørende, Den Altseende.
12. Ham tilhører himlenes og jordens rigdomme. Han øger forsyningen for den, Han vil, og mindsker den (for den, Han vil). Sandelig, Han er alvidende.
13. Han har tydeliggjort det af religionen, som Han befalede Nuh; det, som Vi har åbenbaret for dig, og som Vi befalede Ibrahim, Musa og Isa: "Hold fast ved religionen, vær ikke uenige om den." Det, som du inviterer afgudsdyrkerne til, forekommer dem vanskeligt. Allah udvælger, hvem Han vil, dertil og retleder den, som vender sig til Ham (fuldt ud).
14. De blev splittet op i grupper, efter der var kommet kundskab til dem, alene på grund af misundelse. Og havde det ikke været for et ord, som på forhånd var udstedt af din Herre til en fastsat tid, ville dommen være faldet mellem dem. Sandelig, de, som blev gjort til Bogens arvtagere efter dem, befinder sig i dyb tvivl om den.
15. Så inviter, sådan som du er blevet befalet, og hold fast. Og hør ikke på deres lyster. Sig: "Jeg tror på alt det, som Allah har åbenbaret af Bogen. Jeg er blevet befalet at vise retfærdighed mellem jer. Allah er vor Herre og jeres Herre. Vi er ansvarlige for vore handlinger, og I for jeres. Der er intet mellem os og jer at være uenige om. Allah vil samle os alle. Til Ham alene er den endelige tilbagevenden."
16. Og de, som strides om Allah, efter at de har lovet Ham lydighed, deres forbøn har ingen værdi hos deres Herre. Over dem er (Allahs) vrede og en streng straf.
17. Allah er Den, som åbenbarede Bogen med sandheden, og som åbenbarede (retfærdighedens) målestok. Og hvordan skulle du kunne vide det, måske er Timen nær?

18. De, som ikke tror på den, ønsker at få den fremskyndet. Men de, som tror på den, frygter den. De ved, at den visselig er sand. Vid, at de, som strides om Timen, befinder sig i en vildfarelse meget fjernt (fra sandheden).
19. Allah er fuld af nåde mod Sine tjenere. Han forsyner den, Han vil. Han er Den Stærkeste, Den Almægtige.
20. Den, der ønsker at dyrke det hinsidige, hans høst forøger Vi. Og den, som dyrker det jordiske liv, ham giver Vi af det (jordiske gods), men i det hinsidige har han ingen som helst andel.
21. Eller har de partnere, der for dem til religionens veje føjer ting, som Allah ikke har givet nogle tilladelse til? Hvis ikke dommens ord havde været der, havde der (allerede) været dømt mellem dem. Sandelig, for de uretfærdige er der en smertelig straf!
22. Du vil se de uretfærdige befinde sig i frygt for det, som de har optjent, og det kommer til at ramme dem. Og de, som tror og handler retskaffent, for dem vil der være Paradisets haver. Hvad de end ønsker sig, får de hos deres Herre. Det er visselig den store gunst.
23. Dette er det glædelige budskab, som Allah giver til dem af Sine tjenere, som tror og handler retskaffent. Sig: "Jeg beder jer ikke om nogen løn for dette, men kun nærhed og venlighed." Den, som gør en god handling, ham vil Vi (belønne ved at) forøge hans gode handlinger. Sandelig, Allah er tilgivende, værdsættende.
24. Eller siger de: "Han har opdigtet løgne om Allah!?" Men hvis Allah vil, kan Han forsegle dit hjerte. Allah udletter falskheden og fuldbyrder sandheden med Sit ord. Sandelig, Han er alvidende om det, som er skjult i brystet.
25. Han godtager Sine tjeneres anger, tilgiver deres dårlige handlinger og kender til alt, hvad de gør.
26. Han godtager bønnerne fra dem, som tror og handler retskaffent. Og Han forøger Sin gunst over for dem. Men hvad de vantro angår, for dem er der en streng straf.
27. Hvis Allah havde forøget forsyningen til Sine tjenere, ville de viselig have vist ulydighed på jorden. Men Han nedsender i den mængde, Han vil. Sandelig, Han kender til alt omkring Sine tjenere, (Han er) altseende.
28. Han er Den, som nedsender regnen efter, at de har mistet håbet, og Han spreder Sin nåde. Han er Velynderen, Den mest Prisværdige.
29. Blandt Hans tegn er skabelsen af himlene og jorden og alle de levende væsener, Han der har udbredt. Han er i Sin almagt fuldt ud i stand til at samle dem alle, når Han vil.
30. Enhver modgang, som rammer jer, er på grund af jeres hænders værk. Dog tilgiver Han også mange.
31. I kan ikke undslippe på jorden. I har ingen velynder eller hjælper ud over Allah.
32. Og blandt Hans tegn er skibene på havet, oprejst som bjerge og sejlene af sted.
33. Hvis Han vil, lader Han vinden løje af, så skibene ligger stille på ryggen. I dette

- er der sandelig et tydeligt tegn for enhver, som er meget tålmodig og meget taknemmelig.
34. Eller Han lader dem støde på grund for de synder, de har optjent, dog tilgiver Han også mange.
35. Og de, som strides om Vore åbenbaringer, de må vide, at der intet sted er at flygte hen.
36. Det, som er blevet givet jer, er forsyning i det jordiske liv. Men det, som er hos Allah, er bedre og evigt, forbeholdt dem, som tror og sætter deres lid til deres Herre;
37. dem, som afholder sig fra de alvorligste synder og uanstændige handlinger, og som, når de bliver gjort vrede, tilgiver;
38. dem, som adlyder deres Herres befaling og udfører bønnen, og som træffer afgørelse efter rådslagning med hinanden, og som giver ud af det, Vi har forsynet dem med;
39. og dem, som beskytter sig, når de bliver udsat for noget ondt.
40. Og lønnen for det onde er en straf tilsvarende (den onde gerning). Men den, som tilgiver og forsoner, hans løn er Allahs forpligtelse. Sandelig, Han kan ikke lide de uretfærdige.
41. Og sandelig, den, som forsvare sig efter at være blevet udsat for uretfærdighed, kan ikke bebrejdes.
42. Det er kun dem, som undertrykker andre og uretmæssigt anstifter ufred i landet, der kan bebrejdes. Dem venter der en smertelig straf.
43. Og den, som er tålmodig og tilgiver – sandelig, det en stor ting.
44. Den, som Allah lader fare vild, for ham er der ikke en eneste velynder ud over Ham. Og du vil se de uretfærdige sige, når de ser straffen: "Er der nogen vej tilbage?"
45. Og du vil se dem, når de bliver ført dertil, fulde af frygt, med hovedet bøjet af ydmygelse; de vil smugkigge sig omkring. Og de troende vil sige: "Sandelig, taberne er dem, som påfører sig selv og deres familier tab på Genopstandelsens Dag!" Sandelig, de uretfærdige vil være i en evig straf.
46. Og de vil ikke have en eneste velynder, som kan hjælpe dem, ud over Allah. Og den, som Allah lader fare vild, for ham er der ingen redning.
47. Tag imod jeres Herres befaling, før den dag, som vil komme fra Allah, kommer og ikke kan afværges. Den dag vil der ikke være noget tilflugtssted for jer, og ej heller vil det være muligt for jer at nægte.
48. Hvis de vender sig bort, så har Vi ikke sendt dig som ansvarlig for det. Det påhviler dig kun at videreformidle. Og sandelig, når Vi lader mennesket smage nåde fra Os, da bliver det glad. Men hvis det bliver ramt af modgang på grund af det, dets hænder har sendt i forvejen, så viser mennesket sig sandelig at være meget utaknemmeligt.

49. Herredømmet over himlene og jorden tilhører Allah. Han skaber, hvad Han vil. Han skænker døtre til den, Han vil, og Han skænker sønner til den, Han vil.
50. Eller Han giver dem i par; både sønner og døtre. Og den, Han vil, gør Han ufrugtbar. Sandelig, Han er alvidende, Hans almagt omfatter alt.
51. Og Allah har ikke talt til noget menneske undtagen ved åbenbaring, fra bag et slør eller ved at sende en engel som budbringer, så han ved Allahs befaling åbenbarer det, Han vil. Sandelig, Han er højest, alvis.
52. Sådan har Vi for dig åbenbaret ånd (i.e. Koranen) ved Vor befaling. Og du vidste ikke, hvad Bogen var, ej heller troen. Men Vi gjorde den til lys. Vi retleder ved den, hvem Vi vil af Vore tjenere. Sandelig, du retleder til den rette vej.
53. (Til) Allahs vej, Ham, som himlene og alt, hvad der er på jorden, tilhører. Vid! Alle sager vender tilbage til Allah alene.

43. SURAH AL-ZUKHRUF

Surah 43, Al-Zukhruf, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 89 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "zukhruf" (ornamenter), som optræder i ayat 35.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ha', Mim.
2. Ved Den oplysende Bog.
3. Sandelig, Vi gjorde den til en Koran på arabisk, sådan at I må forstå.
4. Og sandelig, den er nedskrevet i Bogens Kilde (*Umm Al-Kitab*), Den er sandelig ophøjet, visdomsfuld.
5. Skal Vi tilbageholde denne formaning fra jer, fordi I er et folk, som overskrider grænsen?
6. Og hvor mange profeter sendte Vi ikke til forgængerne?
7. Men ikke en eneste profet kom til dem, uden at de hånede ham.
8. Vi udslettede langt stærkere folk end disse, og forgængernes eksempler er blevet fremlagt.
9. Og hvis du spørger dem: "Hvem har skabt himlene og jorden?" vil de visse sig sige: "Den Almægtige, Den Alvidende har skabt dem!"
10. Han er Den, som skabte jorden som et leje for jer, og Han skabte veje på den for jer, sådan at I må opnå retledning.
11. Han er Den, som nedsender vand fra himlen i en bestemt mængde og herved giver liv til det døde land. Sådan vil I også blive genopvækket.
12. Og Han er Den, som har skabt skabninger parvis, og som skabte skibe og dyr, som I kan ride på,

13. sådan at I kan sætte jer til rette på deres rygge og derefter huske jeres gunst. Når I sidder der, så sig: "Altophøjet er Han, som har sat dette i vores tjeneste, ellers kunne vi ikke have magtet det.
14. Og sandelig, til Vor Herre skal vi endeligt vende tilbage."
15. Og de tilskriver Ham nogle af hans tjenere som en del af Ham. Sandelig, mennesket er tydeligvis meget utaknemmeligt.
16. Har Han taget sig døtre af det, Han har skabt, og udvalgt sønner til jer?
17. Når en af dem modtager den glædelige nyhed om det, som han har tilskrevet Den Nädigste, formørkes hans ansigt, og han fyldes med sorg og vrede.
18. Hvad? Den, som skabtes i pyrd, og ikke formår at udtrykke sig klart og tydeligt?
19. Og de har gjort englene, som er Den Nädigstes tjenere, til kvinder. Var de til stede under deres skabelse? Deres (falske) vidnesbyrd vil blive skrevet ned, og de vil blive forhørt.
20. Og de siger: "Hvis Den Nädigste havde villet, ville vi ikke have tilbudt disse!" De har ingen viden herom; de siger ikke andet end løgn.
21. Eller har Vi givet dem en bog før denne, som de holder sig til som bevis?
22. De siger: "Sandelig, vi så vore forfædre følge en religion, og vi er sandelig retledte i deres fodspor."
23. Og på samme måde har Vi ikke sendt en eneste advarer før dig til nogen som helst by, uden at deres ledere og fremtrædende mænd sagde: "Sandelig, vi så vore forfædre følge en religion, og vi følger sandelig i deres fodspor."
24. (Denne) sagde: "Selvom jeg skulle bringe jer en mere retledende (religion) end den, I så jeres forfædre følge?" Da sagde de: "Vi fornægter, hvad I end er sendt med!"
25. Så Vi gengældte dem med en tilsvarende straf. Se, hvad enden blev for dem, som fornægtede!
26. Og (husk) dengang, Ibrahim sagde til sin fader og sit folk: "Sandelig, jeg siger mig fri af det, som I tilbeder,
27. undtagen Ham, som er min skaber. Han vil snart vise mig vejen."
28. Og han gjorde dette til et evigt ord blandt sine efterkommere, sådan at de kan angre.
29. Jeg skænkede disse og deres forfædre en fordel, indtil sandheden og Sendebuddet, som tydeliggør, kom til dem.
30. Men da sandheden kom til dem, sagde de: "Dette er magi, og vi fornægter det!"
31. Og de siger: "Hvorfor blev denne Koran ikke åbenbaret for en fremtrædende mand fra de to byer?"
32. Er det dem, som uddeler din Herres nåde? Vi fordeler blandt dem deres forsyning i det jordiske liv. Og Vi hæver i rang nogle af dem over andre af dem, så nogle af

- dem kan tage arbejde hos andre. Og din Herres nåde er bedre end det, som de samler sammen.
33. Og havde det ikke været for, at alle menneskene ville blive ét samfund (samlet omkring vantro), ville Vi for dem, som fornægter Den Nådigste, have gjort tagene på deres huse til sølv og tilmed trapperne, som de går op ad,
 34. og deres huses døre og deres sofaer, som de læner sig tilbage på,
 35. og forgyldt dem med ornamenter. Alt dette er det jordiske livs (forgængelige) ejendom, mens det hinsidige hos din Herre kun er for de gudfrygtige.
 36. Og den, som vender sig væk fra Den Nådigstes påmindelse, for ham udpeger Vi en satan, som bliver hans ven.
 37. De hindrer dem fra vejen, mens de regner med, at de er retledt.
 38. Når han så komme til Os, vil han sige: "Bare der mellem dig og mig var en afstand så stor som mellem to horisonter." Hvor elendig en ven!
 39. Dette (jeres fortrydelse) vil aldrig være jer nyttig på denne dag. For I gjorde uret. Sandelig, I er andelshavere i straffen.
 40. Vil du da få de døve til at høre eller vise retledningens vej til de blinde og dem, som er i tydelig vildfarelse?
 41. Enten tager Vi dig bort og giver dem derefter en tilsvarende straf,
 42. eller Vi viser dig den (straf), som Vi har lovet dem. Sandelig, Vi har fuldstændig magt over dem.
 43. Hold fast ved det, som er åbenbaret for dig. Sandelig, du er på den rette vej.
 44. Sandelig, det er en stor ære for dig og dit folk. I vil snart blive forhørt.
 45. Og spørg de sendebude, som Vi sendte før dig, om Vi har skabt andre guder, som de skulle tilbede, ud over Den Nådigste!
 46. Og sandelig, Vi sendte Musa med Vore tegn til Farao og hans fremtrædende mænd, og han sagde: "Sandelig, jeg er alle verdenernes Herres sendebud!"
 47. Men da han kom til dem med Vore tegn, begyndte de med det samme at le ad dem.
 48. Og Vi viste dem ikke et eneste tegn, uden at det var større end det forrige. Vi ramte dem endeligt med straffen, så de kunne blive omvendt.
 49. Og de sagde: "O du magiker! Bed en bøn for os til din Herre ved den pagt, som Han har indgået med dig! Da vil Vi sandelig blive retledt."
 50. Men da Vi fjernede straffen fra dem, brød de deres løfte med det samme.
 51. Og Farao råbte ud til sit folk: "O mit folk! Tilhører kongedømmet i Ægypten og disse bække, som flyder under mig, ikke mig? Ser I da ikke?"
 52. Er jeg da ikke bedre end ham? Ham, som er mindreværdig og ikke engang kan udtrykke sig tydeligt.
 53. Hvorfor bliver der ikke nedsendt guldarmbånd til ham, eller hvorfor kommer der ikke engle sammen med ham?"

54. På den måde vildledte han sit folk, og de adlød ham. Sandelig, de var et syndefuldt folk.
55. Men da de gjorde Os vred, gengældte Vi dem med en tilsvarende straf, og Vi druknede dem alle sammen.
56. Vi gjorde dem til fortid og et lærerigt eksempel for dem, som kom senere.
57. Og når Maryams søns eksempel bliver fremlagt for jer, ler dit folk ad det.
58. De siger: "Hvem er bedst: vore guder eller ham?" Dette siger de kun til dig for at strides. De er i sandhed et fjendsk folk.
59. Han var blot en tjener, som Vi viste gunst mod, og Vi gjorde ham til et eksempel for Israels børn.
60. Og hvis Vi havde villet, kunne Vi have skabt engle i jeres sted på jorden, som jeres efterfølgere.
61. Sandelig, han (i.e. Isa) er et tegn på Timen, så vær aldrig i tvivl om den, og følg altid Mig, dette er den rette vej!
62. Og lad aldrig Satan hindre jer. Sandelig, han er jeres åbenlyse fjende.
63. Og dengang Isa kom med tydelige tegn, sagde han: "Sandelig, jeg er kommet til jer med visdommen og for at gøre nogle af de sager, som I er uenige om, tydelige for jer, så frygt Allah, og adlyd mig!
64. Sandelig, Allah er min Herre og jeres Herre, så tilbed Ham alene! Det er den rette vej!"
65. De forskellige fraktioner blandt dem kom i strid. Så ve dem, som handlede uret, for en smertelig dags straf!
66. Afventer de andet, end at Timen skal komme over dem pludseligt, mens de intet aner?
67. Alle venner vil på den dag være fjender, undtagen de gudfrygtige.
68. "O Mine tjenere! I dag skal ingen frygt være over jer, ej heller skal I sørge.
69. I, som troede på Vore tegn og underkastede jer.
70. Træd lykkeligt ind i Paradiset, I og jeres ægtefæller.
71. Der vil blive sendt tallerkener rundt og bægre af guld blandt dem, og der vil være alt, hvad hjertet begærer, og som behager øjnene, og der skal I forblive til evig tid.
72. Dette er Paradiset, som I er blevet gjort til ejerne af for det, I udførte.
73. Der er mange frugter til jer, af hvilke I kan spise."
74. Sandelig, synderne vil være i Helvedes straf til evig tid.
75. (Straffen) vil ikke blive lettet for dem, og fortvivlede vil de være.
76. Og Vi er ikke uretfærdige mod dem; derimod var de uretfærdige mod sig selv.
77. Og de vil råbe: "O Malik! Bed din Herre om at lade os dø!" Han vil sige: "I skal være (i straffen) til evig tid!"
78. Sandelig, Vi har bragt jer sandheden, men de fleste af jer foragter sandheden.

79. Har de taget en beslutning? Sandelig, Vi har også taget en beslutning!
80. Tror de, at Vi ikke hører deres hemmelige snak og hvisken? Tværtimod (Vi hører)! Og Vore udsendte engle er hos dem; de nedskriver.
81. Sig: "Hvis Den Nädigste havde haft en søn, så er jeg dog den ypperste tjener."
82. Ophøjet er Han, Herren over himlene og jorden, Tronens Herre, over alt, hvad de tilskriver (Ham).
83. Så lad dem være, lad dem dvæle (ved falskheden) og unyttig leg, indtil de møder Dagen, som de er blevet lovet.
84. Han er Den eneste Gud i himlene og på jorden. Han er Den Alvise, Den Alvidende.
85. Lovprist er Han, som herredømmet over himlene og jorden og alt, hvad der er imellem dem, tilhører. Hos Ham er viden om Timen, og til Ham vil I blive bragt tilbage.
86. Og de, som de tilbeder ud over Ham, har ingen magt til at gå i forbøn, undtagen dem, som fuldt overbeviste bevidner sandheden.
87. Og hvis du spørger dem, hvem der har skabt dem, vil de visselig sige: "Allah!" Hvordan kan de så vende sig bort?
88. Tænk på hans (i.e. Sendebuddets) nødråb: "O min Herre! Sandelig de er et folk, som nægter at tro!"
89. Så vend dit ansigt bort fra dem, og sig: "Fred!" De vil snart få at vide.

44. SURAH AL-DUKHAN

Surah 44, Al-Dukhan, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 59 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-dukhan" (røgen), som optræder i tiende ayat.

I Allahs navn, Den Nädigste, Den Barmhjertigste.

1. Ha, Mim.
2. Ved Den tydeliggørende Bog!
3. Sandelig, Vi nedsendte den i en velsignet nat. Sandelig, Vi advarer fortsat.
4. I den (nat) tydeliggøres enhver visdom
5. ved Vor befaling. Sandelig, det er Os, som udsender
6. en nåde fra din Herre. Sandelig, Han er Den Althørende, Den Alvidende.
7. Herren over himlene og jorden og alt, hvad der er imellem dem, hvis I er faste i troen.
8. Der er ingen anden gud end Ham! Han giver liv, og Han forårsager død, (Han er) jeres Herre og jeres forfædres Herre.

9. Men de er i tvivl (om det), og de fordriver tiden.
10. Så afvent den dag, hvor himlen vil frembringe en tydelig røg,
11. som vil brede sig over menneskene. Det vil være en smertelig straf.
12. "Vor Herre! Fjern denne straf fra os. Sandelig, vi tror!"
13. De lader sig ikke formane. Selv efter, at der er kommet til dem et sendebud, som tydeliggjorde alting (for dem).
14. Men de vendte sig bort fra ham. De sagde: "Han er oplært, en gal mand!"
15. Sandelig, Vi fjerner straffen en lille stund, men I vil sandelig gentage!
16. Den dag, hvor Vi griber fat i dem med voldsom kraft, vil Vi sandelig tage hævn.
17. Og før dem blev Faraos folk sandelig sat på prøve, og der kom et højtæret sendebud til dem.
18. (Han sagde:) "Overgiv Allahs tjenere til mig! Sandelig, jeg er et pålideligt sendebud (sendt) til jer.
19. Vær ikke udydige mod Allah, jeg kommer til jer med et tydeligt bevis.
20. Sandelig, jeg søger tilflugt hos min Herre og jeres Herre mod, at I skal stene mig.
21. Og hvis I ikke tror på mig, skal I holde jer væk fra mig!"
22. Så påkaldte han sin Herre: "De er et syndigt folk!"
23. "Drag af sted med Mine tjenere i nattens stund. Sandelig, I vil blive forfulgt!
24. Og lad havet intervenere. Sandelig, de er en hær, som skal druknes!"
25. Hvor mange haver og kilder de efterlod sig,
26. og marker og formidable bygningsværker
27. og velsignelser, som de levede behageligt i.
28. Sådan (er befalingen)! Og Vi gjorde andre folk til arvtagere af alt dette.
29. Hverken himlen eller jorden græd over dem, og ej heller fik de en tidsfrist.
30. Sandelig, Vi reddede Israels børn fra den ydmygende straf
31. fra Farao. Sandelig, han var meget hovmodig og var en af dem, som overtræder grænsen.
32. Sandelig, Vi udvalgte dem, baseret på kundskab, frem for alverden.
33. Og Vi gav dem tegnene, som der var tydelig velsignelse i.
34. Sandelig, de siger:
35. "Der er intet andet ud over vor første død. Vi vil ikke blive genopvækket.
36. Bring os vore forfædre, hvis I er sandfærdige!"
37. Skulle disse være bedre end Tubbas folk og dem, som levede før dem? Vi tilintetgjorde dem alle! Sandelig, de var syndefulde.
38. Og Vi skabte ikke himlene og jorden og alt, hvad der er imellem dem, som en leg!
39. Vi har kun skabt dem med sandheden, men de fleste af dem ved det ikke.

40. Sandelig, Adskillelsens Dag er en fastsat tid for dem alle.
41. Den dag, hvor ingen ven vil være til nytte for sin ven, og ej heller vil de blive hjulpet,
42. undtagen dem, som Allah viser nåde. Sandelig, Han er Den Almægtige, Den Barmhjertigste.
43. Sandelig, Zaqqum-træet,
44. det er den syndiges mad,
45. som smeltet kobber vil det koge i maverne,
46. som kogende vandbobler!
47. "Grib ham og slæb ham af sted til Helvedes midte,
48. hæld derefter det kogende vand til straf over hans hoved!"
49. "Smag (straffen)! Du var jo så ophøjet, så ærværdig (i egne øjne)!"
50. Sandelig, dette er, hvad I tvivlede på."
51. Sandelig, de gudfrygtige vil være på et trygt sted,
52. i haver og ved kilder,
53. klædt i fin silke og brokade, siddende over for hinanden.
54. Sådan (er befalingen)! Vi har gjort hourier med store øjne til ægtefæller for dem.
55. Der kan de bede om (og få) alle slags frugter i al tryghed.
56. De skal ikke smage døden der, bortset fra den første død, og Allah vil beskytte dem fra Helvedes straf.
57. Velvilje fra din Herre, dette er den sikre sejr.
58. Vi har gjort den (i.e. Koranen) let på dit eget sprog, så de måske tænker efter.
59. Så vent du! Sandelig, de venter også.

45. SURAH AL-DJATHIYAH

Surah 45, Al-Djathiyah, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 37 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "djathiyah" (knæle), som optræder i ayat 28.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertigste.

1. Ha', Mim.
2. Denne bogs åbenbaring er fra Allah, Den Almægtigste, Den Alvide.
3. Sandelig, i himlene og på jorden er der tegn for de troende.
4. Og i deres egen skabelse og i de dyr, Han mangfoldiggør, er der tegn for folk, som er faste i troen.
5. Og i nattens og dagens vekslen, i det, som Allah nedsender fra himlen af forsy-

ning, hvorved Han vækker jorden til live efter dens død, og i vindens skiftende retninger er der tegn for folk, som har forstand.

6. Dette er Allahs tegn, som Vi reciterer for dig i sandhed. Så hvilke ord vil de tro på efter Allah og Hans åbenbaringer?
7. Ve enhver, som har givet sig hen til løgn og synd;
8. den, som hører Allahs åbenbaringer blive reciteret for sig, men derefter fortsætter i hovmod, som om han ikke hørte dem. Bebud ham budskabet om en smertelig straf!
9. Og når han får kendskab til nogle af Vore tegn, håner han dem. Sådanne venter der en ydmygende straf.
10. Forude venter Helvede. Og de vil ikke få nogen nytte af det, de har optjent, ej heller af de afguder, som de holdt som velyndere ud over Allah. De har en stor straf i vente.
11. Denne (Koran) er en retledning. Og de, som fornægter deres Herres åbenbaringer, for dem er der en smertelig straf.
12. Allah er Den, som har sat havet i jeres tjeneste, sådan at der på det kan sejle skibe ved Hans befaling, og for at I kan søge Hans velvilje, og for at I må blive taknemmelige.
13. Og Han er Den, som har sat alt det, som er i himlene og på jorden, i jeres tjeneste. Sandelig, i dette er der tegn for det folk, som tænker godt efter.
14. Sig til de troende, at de skal tilgive dem, som ikke sætter deres håb til og frygter for Allahs dage, sådan at Han fuldt ud kan lønne folk for det, de udførte.
15. Den, som udfører en retscaffen handling, gør det til sit eget bedste. Og den, som begår en synd, hans synd er over ham selv. Derefter vil I blive bragt tilbage til jeres Herre.
16. Og sandelig, Vi tildelte Israels børn Bogen og herredømmet og profetskabet, og Vi forsynede dem af det rene, og Vi gav dem forrang frem for alverden.
17. Og Vi tildelte dem et tydeligt bevis og tegn på religionen, og de brød først ud i uenighed efter, at der var kommet kundskab til dem, blot på grund af misundelse. Sandelig, din Herre vil fælde dom over dem på Genopstandelsens Dag om det, de skændtes om.
18. Derefter satte Vi dig på en åben vej på Vor befaling, så følg den vej. Følg ikke lysterne hos dem, som ikke har viden.
19. Sandelig, de vil ikke være dig til nytte mod Allah. Sandelig, de uretfærdige er kun hinandens velyndere, og Allah er de gudfrygtiges velynder.
20. Denne (Koran) er indsigt for menneskene og en retledning og nåde for et folk, som er faste i troen.
21. De, som har begået synd, antager de, at Vi vil gøre dem ligeværdige med dem, som tror og handler retscaffent, at deres liv og død skal blive det samme? Hvor dårlige de er til at bedømme!

22. Og Allah har skabt himlene og jorden i sandhed og for at lønne enhver for de handlinger, han har optjent. Der vil ikke blive gjort dem nogen som helst uret.
23. Har du set ham, som har gjort sine lyster til sin gud, og som Allah lader fare vild til trods for dennes viden, og hvis ører og hjerte, Han har sat segl over, og hvis øjne, Han har sat et dække over? Hvem kan retlede ham efter Allah? Tager I da ikke imod formaningen?
24. Og de siger: "Der findes intet andet end vort jordiske liv. Det er her, vi dør og lever, og det er intet andet end tiden, som får os til at dø!" Men de har ingen viden om dette. De gisner kun.
25. Og når Vore tydelige åbenbaringer bliver reciteret for dem, er deres standpunkt: "Bring Vore forfædre tilbage, hvis I er sandfærdige!"
26. Sig: "Allah giver jer liv; derefter får Han jer til at dø; derefter vil han samle jer på Genopstandelsens Dag." Derom er der ingen tvivl, men de fleste folk ved det ikke.
27. Herredømmet over himlene og jorden tilhører alene Allah. De, som har hengivet sig til falskheden, vil være taberne på Dagen, hvor Timen indtræffer.
28. Og du vil se hver gruppe knæle. Hvert folk vil blive kaldt frem til deres register: "I dag vil I få løn for det, som I har gjort.
29. Dette er Vor nedskrevne bog, som vil tale sandheden om jer. Sandelig, Vi har fået alt det, I gjorde, skrevet ned."
30. Men de, som tror og handler retskaffent, dem vil deres Herre føre ind i Sin nåde. Det er den sikre sejr.
31. Men de vantro: "Blev Mine åbenbaringer ikke reciteret for jer? Men I var hovmodige, og I var et syndigt folk!
32. Og når der blev sagt: 'Sandelig, Allahs løfte er sandt, og der er ingen tvivl om Timen!' så sagde I: 'Vi ved ikke, hvad Timen er, vi opfatter den kun som en antagelse. Vi har ikke sikker viden derom.'"
33. Og de dårlige handlinger, som de har udført, vil blive synlige, og det, som de gjorde nar af, vil omslutte dem.
34. Og der vil blive sagt til dem: "Ligesom I glemte denne jeres dags møde, så vil Vi i dag glemme jer. Ilden er jeres bosted, og I har ingen hjælpere.
35. Dette er, fordi I holdt Allahs åbenbaringer for nar. Det jordiske liv bedrog jer." Fra den dag vil de ikke blive taget ud derfra, og deres ønske om at opnå Allahs velvilje vil ikke blive godtaget.
36. Al lovprisning tilkommer Allah alene, himlenes, jordens og alle verdenernes Herre.
37. Ham alene tilhører storheden i himlene og på jorden. Han er Den Almægtige, Den Alvide.

46. SURAH AL-AHQAF

Surah 46, Al-Ahqaf, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 35 ayat. Surahen har fået sit navn efter "al-ahqaf" (sandbakkerne), omtalt i ayat 21, betegnende et område i Yemen beboet af 'Ad.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ha', Mim.
2. Åbenbaringen af denne Bog er fra Allah, Den Almægtige, Den Alvise.
3. Vi har skabt himlene og jorden, og alt hvad der er imellem dem, med visdom og for en fastsat tid. Og de, som viser vantro, vender sig bort fra det, som de bliver advaret mod.
4. Sig: "Fortæl mig så, hvem det er, I tilbeder, ud over Allah? Vis mig, hvad de har skabt på jorden. Eller har de en andel i himlene? Bring mig en bog, som er kommet før denne (Koran), eller et levn af viden, hvis I er sandfærdige!"
5. Og hvem er mere vildfarende end den, som ud over Allah tilbeder nogle, som ikke kan svare ham på Genopstandelsens Dag, og som end ikke er bevidste om hans tilbedelse af dem?
6. Når menneskene bliver samlet, vil de være deres fjender, og de vil fornægte deres tilbedelse.
7. Og når Vore indlysende åbenbaringer bliver reciteret for dem, siger de vantro om sandheden, når den kommer til dem: "Dette er tydeligvis magi!"
8. Eller de siger: "Han har opdigtet det!" Sig: "Hvis jeg har opdigtet det, så har I ingen magt over det, som vil komme til mig fra Allah. Og Han kender til alt det, I hengiver jer til. Han er tilstrækkelig som vidne mellem mig og jer. Han er Den mest Tilgivende, Den Barmhjertigste.
9. Sig: "Jeg er ikke det første sendebud til at komme, og jeg ved ikke, hvad der vil blive gjort med mig og jer. Jeg følger kun det, som bliver mig åbenbaret, og jeg er en tydelig advarer."
10. Sig: "Fortæl mig så, hvis det (som er blevet mig åbenbaret) er fra Allah, og I fornægter det, mens et vidne fra Israels børn bevidner om det i den (i.e. Al-Taurat), som ligner det, og tror, og I viser hovmod?"
11. Og de vantro siger til de troende: "Hvis der havde været noget godt i det, ville disse ikke have overgået os i den henseende." Og da de ikke har ladet sig blive retledt af det, vil de sige: "Det er en løgn fra ældre tider!"
12. Og før dette var Musas bog retledning og nåde. Dette er en bog, som bekræfter. Den er på arabisk for at advare dem, som er uretfærdige, og er et glædeligt budskab for de dydige.

13. Sandelig, de der siger: "Vor Herre er Allah!" og som derefter holder fast, for dem vil der ikke være nogen frygt, ej heller skal de sørge.
14. De hører til i Paradiset; der skal de blive til evig tid som løn for det, de udførte.
15. Og Vi har befalet mennesket at behandle sine forældre godt. Hans moder bar ham med smerte og fødte ham med smerte. Og hun bærer ham indtil afvænningsen i tredivne måneder. Når han når sin stærkeste alder og når sine fyrré år, siger han: "Min Herre! Gør mig i stand til at vise taknemmelighed for Din gunst, som Du viste mig og mine forældre, og til at udføre retskafne handlinger, som Du bliver tilfreds med. Og gør mit afkom af de fromme. Sandelig, jeg vender mig i anger til Dig. Sandelig, jeg er en af de underkastede."
16. Disse er dem, hvis dydige handlinger Vi godtager, og hvis synder Vi tilgiver. De er Paradisets folk! Dette er et sandt løfte, som bliver afgivet til dem.
17. Men den, som siger til sine forældre: "Nok med jer! Fortæller I mig, at jeg skal blive bragt frem, selvom der er gået mange generationer (bort) før mig?" Hans moder og fader bønfalder Allah, (og de siger til deres søn): "Ve dig! Antag troen! Sandelig, Allahs løfte er sandt!" Men han siger: "Dette er intet andet end sagn fra fortiden!"
18. Af de mange generationer, som har passeret før dem af djinner og mennesker, er disse dem, som ordet er blevet fastslået over. Sandelig, disse er taberne.
19. Og for enhver er der grader i henhold til hans gerninger, og for at Han kan give dem fuldt ud for deres handlinger. Der vil ikke blive gjort dem nogen som helst uret.
20. Den dag, hvor de vantro bliver fremstillet for Helvedes ild: "I har fået dækket alle jeres behov i jeres jordiske liv, og I har nydt godt af det. I dag vil I blive straffet med ydmygelsens straf, fordi I uretmæssigt var hovmodige på jorden, og fordi I var ulydige."
21. Og husk 'Ads broder, da han advarede sit folk ved sandbakkerne. Der havde sandelig været advarere både før ham og efter ham: "Tilbed ingen andre end Allah! Jeg frygter for, at der skal komme en stor dags straf over jer."
22. De sagde: "Er du kommet til os for at vende os bort fra vore guder? Bare kom med den, som du truer os med, hvis du er af de sandfærdige!"
23. (Hud) sagde: "Viden (herom) er hos Allah alene. Jeg overbringer jer kun det, som jeg er sendt med. Men jeg ser, at I er et uvidende folk."
24. Men da de så den komme svævende som en sky mod deres dale, sagde de: "Dette er en sky, som vil regne over os!" "Nej! Dette er, hvad I ønskede at få fremskyndet; det er en storm, hvori der er en smertelig straf."
25. Den vil udlette alting på sin Herres befaling." Deres tilstand blev sådan, at der ikke var andet tilbage (af dem) end deres (ødelagte) bosteder. Sådan lønner Vi det syndefulde folk!
26. Sandelig, Vi havde givet dem en sådan magt, som Vi end ikke har givet jer. Og

Vi gav dem hørelse og syn og hjerte. Men hverken deres ører, deres øjne eller deres hjerte var dem til nogen nytte. For de fornægtede Allahs tegn. Men så blev de omsluttet af det, som de gjorde nar ad.

27. Og Vi har visselig udslettet mange byer, som lå omkring jer. Og Vi tydeliggjorde tegnene i detaljer, så de kunne vende om.
28. Hvis bare de, som de havde tilbudt ud over Allah for at opnå nærhed (hos Allah), havde kunnet hjælpe dem. Men nej, de blev borte for dem. Det var deres løgn, noget de opdigtede.
29. Og (husk) dengang, Vi førte en gruppe af djinner hen til dig, for at de skulle høre Koranen(s bud). Da de mødte op, sagde de (til hinanden): "Vær stille (lyt nøje efter)!" og da (recitationen) var overstået, vendte de tilbage til deres folk og advarede.
30. De sagde: "O vort folk! Sandelig, vi har lyttet til en sådan bog, som er blevet åbenbaret efter Musa, og som stadfæster det, der kom før den, og som inviterer til sandheden og til den rette vej.
31. O vort folk! Godtag Allahs indbyder, og tro på ham, da vil Allah tilgive jeres synder og værne jer mod en smertelig straf."
32. Den, som ikke godtager Allahs indbyder, kan ikke gøre (Allah) magtesløs på jorden, og der vil ikke være nogen velyndere for ham ud over Allah! Disse er i en tydelig vildfarelse.
33. Ved de da ikke, at Allah, som skabte himlene og jorden uden at blive træt herover, også er fuldt ud i stand til at genoplive de døde? Jo, sandelig, Hans almagt omfatter alt.
34. Og den dag, hvor de, som var vantro, bliver fremstillet for ilden: "Er den så ikke sand?" De vil sige: "Jo, den er visselig sand!" Allah vil sige: "Smag så straffen, fordi I var vantro!"
35. Så vær tålmodig, ligesom profeterne med viljestyrke var tålmodige. Vær ikke fremskyndende (med at bede om straffen) for dem. Den dag de får den (straf), som de bliver lovet, at se, vil det (forekomme dem), som om de ikke har været på jorden mere end en dagtime. Dette er budskabet! Vil andre end de syndefulde folk blive udslettet?

47. SURAH MUHAMMAD

Surah 47, Muhammad, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 38 ayat. Surahen har fået sit navn efter profeten Muhammad, hvis navn nævnes i surahens andet ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. De, som er vantro og hindrer (andre) fra Allahs vej, deres handlinger gør (Allah) værdiløse.
2. Og de, som tror og handler retskaffent og tror på det, som er blevet åbenbaret for Muhammad, og som er sandheden fra jeres Herre, Allah udvisker deres dårlige handlinger og forbedrer deres tilstand.
3. Dette, fordi de, som er vantro, følger falskheden, og de, som tror, følger sandheden fra deres Herre. Sådan tydeliggør Allah menneskenes tilstand for dem.
4. Når I møder de vantro (i krig), så under- tving dem. Når I endeligt har nedkæmpet dem, så hold dem fast. Efter det, lad dem gå, af velvilje eller ved løsepenge, indtil de krigsførende nedlægger deres våben. Sådan er (befalingen). Hvis Allah ville, kunne Han have taget hævn over dem (uden krig). Men dette er for, at Han kan prøve nogle af jer gennem andre af jer. Og de, som bliver dræbt for Allahs sag, deres handlinger vil Han aldrig lade gå tabt.
5. Han vil retlede dem og forbedre deres tilstand,
6. og Han vil føre dem ind i Paradiset, som Han har beskrevet for dem.
7. O I troende! Hvis I tjener Allah, vil Han hjælpe jer og gøre jeres fodfæste fast.
8. Og de, som er vantro, dem venter der fordærvelse, og Allah har gjort deres handlinger værdiløse.
9. Dette, fordi de ikke kan lide det, som Allah har åbenbaret, så Han har gjort deres handlinger værdiløse.
10. Har de da ikke rejst omkring på jorden, så de kunne se, hvad enden blev for dem, som var før dem? Allah udslettede dem alle. For de vantro er der noget tilsvarende (i vente).
11. Dette, fordi Allah visselig er de troendes velynder. De vantro derimod, de har ingen velyndere.
12. Sandelig, Allah vil føre dem, som tror og handler retskaffent, ind i haver med rindende bække. Men de, som er vantro og forbruger i overflod og spiser, som kvæg spiser, deres opholdssted er ilden.
13. Og hvor mange byer, som var større i styrke end din by, der har fordrevet dig, har vi ikke tilintetgjort? Der fandtes ingen hjælpere for dem.
14. Kan den, som holder sig på et tydeligt bevis fra sin Herre, da være ligeværdig med den, hvis dårlige handlinger er blevet fremstillet tiltrækkende for ham, og som følger sine indre lyster?

15. Beskaffenheden af Paradiset, som bliver lovet de gudfrygtige, er: I det vil der være bække af vand, som aldrig vil forandre sig, bække af mælk, hvis smag aldrig vil forandre sig, bække af vin, som vil være velsmagende for dem, som drikker af den, og bække af flydende honning. Og deri vil der for dem være alle (slags) frugter og tilgivelse fra deres Herre. Kan disse da være lige med dem, som skal være i ilden til evig tid, og som vil få kogende vand at drikke, der vil sønderrive deres tarme?
16. Og der findes også blandt dem nogle, som lytter til dig. Men når de er gået fra dig, siger de til dem, som har fået skænket viden: "Hvad var det, han lige sagde?" Det er disse, hvis hjerter Allah har forseglet. De følger deres lyster.
17. Og de, som har taget retledningen til sig, deres belønning forøger Han og skænker dem gudfrygtighed.
18. Venter de da andet, end at Timen pludseligt skal komme over dem? Dens tegn er visselig kommet, så hvad vil deres eftertanke nytte, når den er kommet over dem?
19. Vid! Der er ingen anden gud end Allah, og bed om tilgivelse fra Allah, og bed også om tilgivelse for de troende mænd og troende kvinder. Allah kender til jeres vandringssteder og opholdssteder.
20. Og de troende siger: "Hvorfor bliver der ikke åbenbaret en surah?" Men når der åbenbares en tydelig surah, og der nævnes krig i den, så ser du dem, i hvis hjerte der er sygdom, stirre på dig som den, der er omsluttet af døden. Det er, hvad der tilkommer dem.
21. (Det ville passe sig bedre for dem) at være lydige og ytre gode ord. Men når det bliver besværligt for dem, vil det være bedst for dem at være sandfærdige over for Allah.
22. Hvis I opnår magten, vil I måske blot stifte ufred i landet og bryde jeres slægtsbånd?
23. Det er dem, som Allah har forbandet, og Han har gjort dem døve og deres øjne blinde.
24. Tænker de da ikke over Koranen, eller er der sat lås på deres hjerter?
25. Sandelig, de, som vender sig bort, efter at retledningen er blevet tydelig for dem, dem har Satan forført og givet håb om et langvarigt liv.
26. Dette, fordi de har sagt til dem, som ikke kan lide Allahs bog: "Vi vil adlyde jer i nogle sager!" Og Allah kender til deres hemmelige rådslagninger.
27. Så hvordan vil det være, når englene tager deres sjæl ud, mens de slår dem i ansigtet og på ryggen?
28. Dette, fordi de fulgte de ting, som gør Allah utilfreds, og ikke satte pris på Hans tilfredshed. Han lod derfor deres handlinger gå tabt.
29. Tænker de, i hvis hjerte der er sygdom, at Allah aldrig vil synliggøre deres had?
30. Hvis Vi ville, kunne Vi vise dig dem, sådan at du kunne genkende dem på deres ansigtsudtryk, men du vil sandelig genkende dem på deres talemåde. Og Allah kender til alle deres handlinger.

31. Og Vi vil visselig prøve jer, indtil Vi synliggør dem blandt jer, som anstrenger sig og er tålmodige, og Vi vil synliggøre underretningerne om jer(es handlinger).
32. Sandelig, de, som viser vantro og hindrer (andre) fra Allahs vej, og som modsætter sig Sendebuddet, efter at retledningen er blevet tydelig for dem, de kan på ingen måde skade Allah, men Allah vil forkaste deres handlinger.
33. O I troende! Adlyd Allah, og adlyd Sendebuddet. Ødelæg ikke jeres handlinger(s værdi).
34. Sandelig, de, som er vantro og hindrer (andre) fra Allahs vej, og som dør, mens de er vantro, dem vil Allah aldrig tilgive.
35. Tab ikke modet, og bed dem ikke om fredsslutning. Det er jer, som vil være de sejrrende, og Allah er med jer. Han vil aldrig formindske jeres handlinger.
36. Det jordiske liv er leg og morskab blot, men hvis I tror og omfavner gudfrygtigheden, vil Han give jer jeres belønning, og Han vil ikke kræve jeres ejendom af jer.
37. Hvis Han skulle kræve den af jer og presse jer, ville I vise nærighed, og Han ville derved synliggøre jeres dårligdomme.
38. I er dem, som bliver inviteret til at give for Allahs sag, men der findes også sådanne blandt jer, som er nærige. Og den, som er nærig, er kun nærig mod sig selv. Allah er selvtilstrækkelig, mens I er evigt trængende. Og hvis I vender jer bort, vil Han bytte jer ud med et andet folk, og det vil ikke være som jer.

48. SURAH AL-FATH

Surah 48, Al-Fath, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 29 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-fath" (sejren), som optræder i ayat 1, 18 og 27.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Sandelig, Vi har skænket dig en tydelig sejr,
2. for Allah ville tilgive dig dine synder, de fortidige og de fremtidige, og fuldbyrde Sin velsignelse over dig og lede dig på den rette vej,
3. og Allah ville skænke dig en ærefuld hjælp.
4. Han er Den, som nedsendte tryghed og ro i de troendes hjerter, sådan at deres tro skulle bestyrkes med mere tro. Himlenes og jordens hære tilhører Allah, og Han er alvidende, alvis.
5. (Sejren blev skænket) for at føre de troende mænd og troende kvinder ind i haver, hvor bække rinder, og hvor de skal være til evig tid, og for at tilgive deres synder. Dette er i Allahs øjne den største sejr.
6. Og (også) for at straffe hykleriske mænd og hykleriske kvinder og afgudsdyrkende mænd og afgudsdyrkende kvinder, som havde dårlige antagelser om Allah. Må

- de blive ramt af undergang! Allah er vred på dem og har forbandet dem, og Han har forberedt Helvede for dem. Hvor elendigt et bestemmelsessted det er!
7. Himlenes og jordens hære tilhører Allah, og Allah er almægtig, alvis.
 8. Sandelig, Vi har sendt dig som et vidne og en bringer af et glædeligt budskab og en advarer,
 9. for at I kan tro på Allah og Hans sendebud og hjælpe ham og vise ham stor respekt og lovprise Allah morgen og aften.
 10. Sandelig, de, som afgiver troskabsløfte til dig, afgiver egentlig troskabsløfte til Allah. Allahs hånd er over deres hænder. Så den, som bryder løftet, vil have brudt det mod sig selv. Og den, som fuldbyrder det løfte, han aflagde for Allah, ham vil Han give en stor belønning.
 11. Snart vil de af beduinerne, som blev tilbage, sige til dig: "Vor ejendom og vore familier gjorde krav på os, så bed om tilgivelse for os." De siger med deres tunge det, som ikke er i deres hjerte. Sig: "Hvem er det, som vil kunne redde jer fra Allah, hvis Han har til hensigt at påføre jer tab eller at give jer vinding? Han kender til alt, hvad I gør.
 12. Men I tænkte, at Sendebuddet og de troende aldrig ville vende hjem igen til deres familier, og denne (tanke) blev gjort tiltrækkende i jeres hjerter. Det var en ond tanke, og I er et folk dømt til undergang!"
 13. For dem, som ikke tror på Allah og Hans sendebud – Vi har forberedt en flammende ild for de vantro!
 14. Herredømmet over himlene og jorden tilhører Allah. Han tilgiver den, Han vil, og Han straffer den, Han vil. Allah er tilgivende, barmhjertig.
 15. Når I tager af sted for at få fat i krigsbyttet, vil de, som blev tilbage, sige: "Lad os følge med jer!" De ønsker at forandre Allahs ord. Sig: "I kan aldrig følge os, dette har Allah befalet tidligere." Men så vil de sige: "Nej, I misunder os!" Tværtimod! De forstår så lidt.
 16. Sig til dem, som blev tilbage af beduinerne: "Snart vil I blive kaldt mod et meget magtfuldt folk for at kæmpe mod dem, indtil de underkaster sig. Hvis I adlyder, vil Allah skænke jer en skøn belønning. Men hvis I vender jer bort, sådan som I vendte jer bort tidligere, vil Han straffe jer med en smertelig straf."
 17. Det er ingen synd for den blinde, og ej heller er det nogen synd for den halte og heller ikke for den syge (at de ikke kæmper). Og den, som adlyder Allah og Hans sendebud, ham vil Allah føre ind i haver, hvor bække rinder. Men den, som vender sig bort, vil Han straffe med en smertelig straf.
 18. Sandelig, Allah blev tilfreds med de troende, da de gav dig troskabseden under træet. Han kendte meget vel til det, som befandt sig i deres hjerter. Allah sendte en særlig tryghed og ro i deres hjerter og skænkede dem en sejr et sted nær dem
 19. og rigeligt med krigsbytte, som de fik fat i. Allah er almægtig, alvis.
 20. Og Allah lovede jer endnu mere krigsbytte, som I skulle få fat i. Så gav Han jer

det; med det samme holdt Han folks hænder fra jer, for at det skulle blive et tegn for de troende og føre jer til den rette vej.

21. Og andre, som I ikke magtede, har Allah visselig omsluttet (med Sin viden). Allahs almagt omfatter alt.
22. Og hvis de vantro havde kæmpet mod jer, ville de visselig have vendt ryggen til og flygtet; derefter ville de ikke have fundet en eneste velynder eller hjælper.
23. Dette er Allahs fremgangsmåde, som er blevet anvendt gennem tiderne, og du vil ikke finde en ændring i Allahs fremgangsmåde.
24. Og Han er Den, som holdt deres hænder fra jer og jeres hænder fra dem ved Mekkas midte, efter at Han gav jer overtaget over dem. Allah ser alt, hvad I gør.
25. Det er dem, som viste vantro og forhindrede jer i at nå Den hellige Moske og offerdyrene i at nå deres bestemmelsessted. Havde det ikke været for troende mænd og troende kvinder, som I ikke kender, og som I kunne komme til at trampe ned uden at vide det og derved pådrage jer skyld; for Allah fører den, Han vil, ind i Sin nåde – havde de helt tydeligt adskilt sig fra hinanden, ville Vi have udsat de vantro for en smertelig straf!
26. Da de vantro havde sat ildhu i hjertet, uvidenhedens fanatisme, nedsendte Allah Sin fred over Sit sendebud og de troende og gjorde dem faste i gudfrygtighedens ord. De var dette værdige og havde fortjent det. Allah er alvidende om alting.
27. Sandelig, Allah bekræftede Sit sendebuds drøm som sand: Hvis Allah vil, træder I ind i Den hellige Moske i tryghed, med barberede hoveder og med kortklippet hår, uden frygt.” Han vidste det, I ikke vidste, så Han tildelte ud over den en nærtstående sejr.
28. Han er Den, som sendte Sit sendebud med retledningen og sandhedens religion, for at den må være alle religioner overlegen. Allah er tilstrækkelig som vidne.
29. Muhammad er Allahs sendebud, og de, som er med ham, er strenge mod de vantro, mod hinanden er de barmhjertige. Du ser dem kaste sig ned, de søger Allahs velvilje og tilfredshed. Deres mærker i ansigtet er spor af, at de kaster sig ned. Dette er beskrivelsen af dem i Al-Taurat og i Al-Indjil: De er som en afgrøde, der først skyder sit skud ud, som så styrkes og bliver moden og så står ret på sin stilk, til glæde for agerdyrkerne; hos de vantro vækker de vrede. Allah har lovet dem, som tror og handler retskaffent, tilgivelse og en stor belønning.

49. SURAH AL-HUDJURAT

Surah 49, Al-Hudjrat, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 18 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-hudjrat" (værelserne), som optræder i fjerde ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. O I troende! Gå ikke foran Allah og Hans sendebud, og frygt Allah. Sandelig Allah er althørende, alvidende.
2. O I troende! Hæv ikke jeres stemme over Profetens stemme, og vær ikke højlydt over for ham i talen, sådan som I er højlydt over for hinanden. Alle jeres handlinger skulle nødig gå tabt, uden at I aner det.
3. Sandelig, de, som holder deres stemme dæmpet over for Allahs sendebud, det er dem, hvis hjerte Allah har prøvet for gudfrygtighed. Der er gudfrygtighed og en stor belønning for dem.
4. Sandelig, de, som råber på dig uden for værelserne, de fleste af dem mangler forståelse.
5. Hvis de ventede tålmodigt, til du kom ud til dem, ville det være bedre for dem. Allah er tilgivende, barmhjertig.
6. O I troende! Hvis en syndefuld person skulle bringe jer en meddelelse, så undersøg den grundigt, så I ikke kommer til at skade et andet folk uden at vide det og så angre det, I har gjort.
7. Og vid, at Allahs sendebud er blandt jer. Hvis han havde fulgt jer(es råd) i mange sager, ville I være kommet ud for mange vanskeligheder. Men Allah lod jer nære kærlighed til troen og forskønnede den i jeres hjerter. Han viste jer vantroens, syndefuldhedens og opsætsighedens slethed. Sådanne har fundet retledningen.
8. (Det er) Allahs velvilje og nåde. Allah er alvidende, alvis.
9. Og hvis to grupper af troende bekriger hinanden, så forson dem. Men hvis den ene af dem skulle begå overgreb mod den anden, så kæmp mod den, som begår overgreb, indtil den vender tilbage til Allahs befaling. Hvis den så vender tilbage, så forson dem med retfærdighed! Og vær retfærdige (i alle jeres sager). Sandelig, Allah kan lide den, som er retfærdig.
10. De troende er brødre, så bring forsoning mellem jeres to brødre. Frygt Allah, så der må blive vist jer nåde!
11. O I troende! Intet folk må gøre nar ad et andet folk. Det kan (meget vel) være, at de (som de gør nar ad) er bedre end dem. Og heller ikke må kvinder (gøre nar ad) andre kvinder. Det kan (meget vel) være, at de (som de gør nar ad) er bedre end dem. Og fornærm ikke hinanden. Kald ikke hinanden øgenavne. Hvor grimt er ikke øgenavnet "syndefuld", efter at personen har taget troen til sig! Og de, som ikke vender om i anger, det er dem, som er de uretfærdige.

12. O I troende, undgå mange af antagelserne! Sandelig, nogle antagelser er synder. Og udspioner ikke, og bagvask ikke hinanden! Ville nogen af jer kunne lide at spise sin døde broders kød? I ville hade det. Og frygt Allah! Sandelig, Allah er benådende, barmhjertig.
13. O I mennesker! Sandelig, Vi har skabt jer af en mand og en kvinde, og Vi gjorde jer til folk og stammer, for at I skal kunne genkende hinanden. Sandelig, den mest ærefulde i Allahs øjne er den mest gudfrygtige af jer. Sandelig, Allah er alvidende, kender til alt.
14. Beduinerne siger: "Vi tror!" Sig: "I tror ikke! Sig hellere: 'Vi har underkastet os!' Troen er endnu ikke nået ind i jeres hjerter. Og hvis I adlyder Allah og Hans sendebud, vil Han ikke formindske jeres handlinger(s løn)." Sandelig, Allah er tilgivende, barmhjertig.
15. De troende er kun dem, som tror på Allah og Hans sendebud, og som derefter ikke havner i tvivl, og som kæmper med deres ejendom og liv for Allahs sag. Det er de sande troende.
16. Sig: "Er det Allah, I prøver at belære om jeres religion, selvom Han kender til alt, hvad der er i himlene og på jorden?" Allah er alvidende om alting.
17. De viser det frem som godhed mod dig, at de har overgivet sig til Allah. Sig: "Vis det ikke frem som godhed mod mig, at I har overgivet jer til Allah, det er derimod Allah, som viser jer nåde ved at lade jer opnå troen, hvis I er sandfærdige."
18. Sandelig, Allah kender til alt det usete i himlene og på jorden, og Allah ser alt, hvad I gør.

50. SURAH QAF

Surah 50, Qaf, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 45 ayat. Surahen har fået sit navn efter sit begyndelsesbogstav "qaf".

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Qaf. Ved Den ærefulde Koran.
2. Nej! De undrer de sig over, at en advarer fra deres egen midte er kommet til dem, og de vantro siger: "Dette er noget mærkværdigt!"
3. "(Skulle vi da blive genopvækket), når vi er døde og blevet til jord? Denne tilbagevenden er langt fra (mulig)!"
4. Sandelig, Vi ved, hvad jorden (fortærer og) formindsker af dem, men hos Os er Bogen, hvori alting er bevaret.
5. Nej! Da sandheden kom til dem, da fornægtede de den. Nu befinder de sig i en tilstand af forvirring.

6. Har de da ikke set himlen over sig, hvordan Vi har konstrueret den, og (hvordan) Vi har prydet den? Der er ingen sprækker i den.
7. Og jorden også, (har de ikke set, hvordan) Vi har bredt den ud? Vi har sat faste bjerge på den, og Vi lader alle slags forfriskende (planter) vokse på den parvis.
8. (Dette) for at give indsigt og som formaning til enhver tjener, som vender sig i anger (til Os).
9. Og Vi nedsender fra himlen velsignet regn, ved hvilken Vi lader haver vokse frem og afgrøder, som man kan høste,
10. og høje daddelpalmer, hvis klaser sidder oven over hinanden,
11. som forsyning for (Vore) tjenere. Derved giver Vi liv til det døde land. På samme måde vil opstandelsen ske.
12. Før dem fornægtede også Nuhs folk, Rass' indbyggere, Thamud,
13. 'Ad, Faraos, Luts folk,
14. Aykahs indbyggere og Tubbas folk (sandheden). Alle fornægtede de sendebudene, og Mit løfte (om straffen) til dem blev opfyldt.
15. Viste Vi da manglende formåen ved den første skabelse? Nej! Men de er I tvivl om den nye skabelse.
16. Og sandelig, Vi har skabt mennesket, og Vi kender til de fristelser, hans sjæl udsætter ham for. Vi er ham nærmere end halspulsåren.
17. Når de to (engle), der skal tage imod, én siddende på højre side og én på venstre side, modtager ham,
18. ytrer han ikke et eneste ord, uden at en overvåger er klar hos ham.
19. Og dødens besvimelse kommer med sandheden: "Dette er, hvad du forsøgte at løbe væk fra."
20. Og der blæses i Basunen, dette er Truslens Dag.
21. Og enhver sjæl vil komme med en, der driver den frem, og en, som vil vidne.
22. "Sandelig, du forblev ligeglad over for denne dag, så nu har vi fjernet dit slør fra dig, og dit syn er skarpt i dag."
23. Og hans følgesvend vil sige: "Dette er, hvad der er (nedskrevet) hos mig!"
24. "(O I to engle!) Kast i Helvede enhver, som er utaknemmelig og opsætsig,
25. som hindrer det gode, overtræder grænsen og er tvivlende,
26. og som tager en anden gud ud over Allah til sig. Kast ham ind i den strengeste straf!"
27. Hans følgesvend vil sige: "Vor Herre! Jeg har ikke vildledt ham. Han befandt sig derimod i en stor vildfarelse."
28. Allah vil sige: "I skal ikke skændes her hos Mig! Jeg har tidligere sendt advarslen til jer.

29. Ordet bliver ikke forandret hos Mig, og jeg er ikke uretfærdig mod (Mine) tjenere!”
30. Den dag vil Vi sige til Helvede: “Er du fyldt op?” og det vil sige: “Er der flere?”
31. Og Paradiset vil blive bragt nær de gudfrygtige, ingen afstand vil der være.
32. “Dette er, hvad I blev lovet, det er for dem, som vendte om i anger, som var agtpågivende,
33. og som frygtede Den Nådigste, uden at have set Ham, og kom til Allah med anger i hjertet.
34. Træd ind i det med fred, dette er Evighedens Dag!”
35. Deri er der for dem alt, hvad de ønsker sig. Hos Os er der endnu mere.
36. Og hvor mange generationer, som var mægtigere end dem, har Vi ikke tilintetgjort for dem? De gennemsøgte byer for at finde et sted at flygte hen.
37. Sandelig, i dette er der formaning for den, som ejer forstand og hører efter af hjertet.
38. Sandelig, Vi har skabt himlene, jorden og alt, hvad der er imellem dem, på seks dage, og ingen træthed kom over Os.
39. Vær du tålmodig med, hvad de end siger. Lovpris din Herre før solopgang og før solnedgang.
40. Og lovpris Ham i nogle af nattens timer og efter bønnen.
41. Og lyt på den dag, hvor udråberen vil råbe fra et nært sted.
42. Dagen, hvor de vil høre braget med sandheden. Dette er Genopstandelsens Dag.
43. Vi er Den, der forårsager død, og Den, der genopliver. Den endelige tilbagevendelse er til Os alene.
44. Dagen, hvor jorden vil sprække over dem, og de i al hast vil fare ud (af deres grave). Dette vil være en samling, som er let for Os.
45. Vi er alvidende om alt, hvad de siger, og du er ikke en, som udøver tvang mod dem (for at få dem til at tro). Så advar ved Koranen den, som frygter Min trussel!

51. SURAH AL-DHARIYAT

Surah 51, Al-Dhariyat, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 60 ayat. Surahen har fået sit navn efter “al-dhariyat” (de vinde, som blæser vidt omkring), omtalt i surahens første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ved de vinde, som blæser vidt omkring,
2. de (skyer), som bærer på deres tunge vægt,
3. de (skibe), som flyder let,

4. og de (engle), der fordeler en befaling.
5. Det, som I bliver lovet, er visselig sandt.
6. Sandelig, Gengældelsens Dag vil indtræffe.
7. Og ved himlen, som har baner.
8. Sandelig, I giver udtryk for modstridende synspunkter.
9. Den, som bliver vendt bort fra den, bliver vendt bort.
10. Forbandet være de løgnere,
11. som er havnet i uvidenhed og forsømmelighed.
12. De spørger: "Hvornår indtræffer Gengældelsens Dag?"
13. Den dag, hvor de vil blive straffet i ilden.
14. (Der vil blive sagt til dem:) "Smag på jeres straf! Det er, hvad I ønskede fremskyn-
- det!"
15. Sandelig, de gudfrygtige vil være i haver med kilder,
16. de tager imod, hvad deres Herre end skænker dem. For de var, før dette, dem, som
- handlede godt.
17. De sov kun lidt om natten,
18. og de bad om tilgivelse ved nattens ende før morgengry.
19. Og tiggere og de fattige havde en andel i deres ejendom.
20. På jorden er der tegn for dem, som er faste i troen,
21. ligeledes i jeres selv. Ser I da ikke?
22. Jeres forsyning og det, I bliver lovet, er i himlene.
23. Ved himlens og jorden Herre! Dette er lige så sandt, som at I kan tale.
24. Er underretningen om Ibrahims ærede gæster kommet til dig?
25. Da de kom hen til ham, sagde de: "Fred!" Ibrahim sagde: "Fred!" (Og han tænkte:) "Fremmede folk!"
26. Så skyndte han sig ubemærket hjem og bragte en opfedet kalv.
27. Så serverede han den for dem og sagde: "Vil I ikke spise?"
28. Men så følte han en indre frygt for dem. De sagde: "Frygt ikke!" Og de bebudede ham den glædelige nyhed om en søn med stor viden.
29. Så kom hans hustru ind og råbte og slog sig i ansigtet: "Jeg, som blot er en ufrugtbar ældre kvinde!"
30. De sagde: "Sådan er det. Således har din Herre befalet. Han er Den Alvise, Den Alvidende."
31. (Ibrahim) sagde: "O I udsendte engle! Hvad er jeres ærinde?"
32. Englene sagde: "Vi er blevet sendt til et syndigt folk.
33. Vi vil lade sten af ler regne ned over dem,

34. mærket af din Herre til dem, som overskrider grænsen.”
35. Så førte Vi dem blandt dem, som var troende, ud derfra.
36. Men der var kun ét hus med folk, som havde underkastet sig.
37. Vi efterlod deri et tegn for dem, som frygter den smertelige straf.
38. Også i (historien om) Musa er der et tegn. Dengang Vi sendte ham til Farao med et tydeligt bevis.
39. Men denne vendte sig bort sammen med sine styrker, og han sagde: “Han er enten en magiker, eller han er besat!”
40. Så greb Vi ham og hans hær og druknede dem i havet, mens han var selvbebrejdende.
41. Og i (historien om) ‘Ad; dengang Vi over dem sendte en ødelæggende vind,
42. som intet lod tilbage af det, den kom over, og pulveriserede det til aske.
43. Og (i historien om folket) Thamud; dengang der blev sagt til dem: “Bliv I bare ved med at nyde til en bestemt tid!”
44. Men de var ulydige mod deres Herres befaling, så de blev grebet af den frygtelige torden, mens de så til.
45. Da magtede de hverken at stå på benene eller at tage hævn.
46. Og (i historien om) Nuhs folk før det. Sandelig, de var et meget ulydigt folk.
47. Og Vi byggede himlen med stor kraft, for Vi er i sandhed i stand til det.
48. Og det er Os, som har gjort jorden til et bosted: Hvor udmærkede Vi er til det!
49. Og Vi skabte alle ting parvis, sådan at I må blive opmærksomme og indse.
50. (Så sig:) “Løb mod Allah! Sandelig, jeg er for jer en tydelig advarer fra Ham.
51. Og sæt ikke andre guder ved siden af Allah. Sandelig, jeg er for jer en tydelig advarer fra Ham.”
52. Heller ikke til dem, som var før dem, kom der noget sendebud, uden at de sagde: “Han er enten en magiker eller en gal mand!”
53. Gav de disse ord videre i arv til hinanden? Nej, de er et ulydigt folk.
54. Så vend dig bort fra dem; du vil ikke blive bebrejdet.
55. Forman du kun! Sandelig, formaningen gavner de troende.
56. Og Jeg skabte kun djinnerne og menneskene for at de skulle tjene Mig.
57. Jeg ønsker ikke nogen forsyning fra dem, ej heller ønsker Jeg, at de skal brødføde Mig.
58. Sandelig, Allah alene giver forsyningen, Herren over den mægtige styrke.
59. Sandelig, for de uretfærdige er der fastsat en andel af straffen lig straffen til deres venner. De bør ikke bede om fremskyndelse fra Mig.
60. Så ve de vantro på dagen, som de er blevet lovet!

52. SURAH AL-TUR

Surah 52, Al-Tur, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 49 ayat. Surahen har fået sit navn efter betegnelsen "Al-Tur" (Bjerget) i surahens første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ved Bjerget!
2. Og ved den nedskrevne bog
3. på en åben skriftrulle,
4. ved det befolkede hus,
5. ved det ophøjede tag
6. og ved det frembrusende hav!
7. Sandelig, din Herres straf vil indtræffe.
8. Intet kan afværge den.
9. På den dag, hvor himlen vil ryste voldsomt,
10. og bjergene bevæge sig.
11. Ve dem, som fornægter, på den dag,
12. dem, som er optaget af leg og morskab i falskheden, hvori de er havnet.
13. Den dag, hvor de bliver skubbet ind i Helvedes ild,
14. (og hvor der vil blive sagt:) "Dette er Helvedes ild, som I fornægtede!
15. Er dette også magi, eller kan I ikke se?
16. Stig ind i den! Vær enten tålmodige, eller vær ikke tålmodige, det kommer ud på et for jer! I vil kun blive lønnet for det, som I gjorde."
17. Sandelig, de gudfrygtige vil være i haver og i nåde,
18. hvor de glædes og nyder det, som deres Herre har skænket dem. Og deres Herre vil beskytte dem mod Helvedes straf.
19. "Spis og drik i velbehag for de (gode) handlinger, I udførte."
20. De vil sidde lænet tilbage på højsæder stillet på række, og Vi vil give dem smukø-jede hourier i ægte.
21. Og dem, som tror, og hvis afkom følger dem i troen, vil Vi forene med deres efterkommere, og Vi vil ikke formindske noget af det, de har gjort. Enhver vil få sine handlingers løn.
22. Og Vi vil forsyne dem rigeligt med frugt og kød, som de måtte ønske,
23. og der vil de løfte bægrene, som hverken vil medføre tom snak eller synd.
24. Og omkring dem vil der gå unge mænd, som var de beskyttede perler.

25. Og de (i.e. Paradisets beboere) vil henvende sig til hinanden og spørge til hinandens ve og vel.
26. De vil sige: "Sandelig, vi plejede at være i frygt iblandt vore familier (for vores endeligt).
27. Allah har vist os velvilje og beskyttet os fra den brændende vinds straf.
28. Sandelig, vi tilbad Ham alene. Sandelig, Han er Den Nådefulde, Den Barmhjerdigste."
29. Så fortsæt du med at formane! Du er ved din Herres velvilje ikke en spåmand og heller ikke en besat mand.
30. Eller siger de: "(Han) er en poet. Vi venter på, at han møder sit kvalsomme endeligt forude!"?
31. Sig: "Vent I blot. Jeg er også en af dem, som venter med jer."
32. Eller er det deres forstand, som byder dem dette? Eller er de et ulydigt folk?
33. Eller siger de: "Han har opdigtet det på egen hånd!"? Nej, de tror ikke.
34. Lad dem komme med et budskab lig dette, hvis de er sandfærdige!
35. Eller er de blevet skabt af intet? Eller er de selv skaberne?
36. Eller er det dem, som har skabt himlene og jorden? Nej! De er ikke faste i troen!
37. Eller har de din Herres skatte hos sig? Eller er de tyranner?
38. Eller har de en stige, hvorpå de lytter? Så lad da dem, som lytter, komme med et tydeligt bevis.
39. Eller er der døtre for Ham og sønner for jer?
40. Eller beder du om løn fra dem, sådan at de bliver tyngtet af gæld?
41. Eller har de adgang til det usete, sådan at de nedskriver det?
42. Eller ønsker de at lægge listige planer? Da vil de vantro falde i deres egen list og tabe.
43. Eller har de nogen anden gud end Allah? Langt mere ophøjet er Han end det, som de sætter ved siden af Ham!
44. Hvis de havde set et stykke af himlen falde ned, ville de have sagt: "(Dette er) en sky, som har hobet sig sammen i flere lag!"
45. Så lad dem være til den dag, hvor de vil møde deres undergang.
46. Dagen, hvor deres list ikke vil være dem til nogen som helst nytte, og hvor de ikke vil blive hjulpet.
47. Og sandelig, for dem, som er uretfærdige, vil der være en straf før denne. Men de fleste af dem ved det ikke.
48. Vent du tålmodigt på din Herres befaling! Sandelig, du er under Vort opsyn. Og lovpriis din Herre, når du står op.
49. Og om natten også, når stjernerne bliver svagere.

53. SURAH AL-NADJM

Surah 53, Al-Nadjm, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 62 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-nadjm" (stjernen), som optræder i surahens første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ved stjernen, når den går ned!
2. Jeres ven er ikke vildfaren, og han er ikke ulydig.
3. Han taler ikke af egen lyst.
4. Dette er en åbenbaring, intet andet, åbenbaret (for ham).
5. Han er blevet givet viden af ham, som besidder en mægtig styrke
6. og visdom. Så rejste han sig.
7. Han var i den øverste horisont.
8. Derefter nærmede han sig, så bøjede han sig.
9. Så blev der en afstand af to buelængder eller endnu mindre end det.
10. Han åbenbarede det, han åbenbarede.
11. Hjertet lyver ikke om, hvad det så.
12. Strides I med ham om, hvad han så?
13. Sandelig, han så ham også en anden gang komme ned.
14. Ved grænselandets lotus,
15. der, hvor tilflugtens have er.
16. Da det, som dækkede lotussen, dækkede over det.
17. Hans øjne vendte ikke blikket bort, ej heller gik de over grænsen.
18. Sandelig, han så nogle af sin Herres store tegn.
19. Har I set Al-Lat og Al-'Uzza,
20. og derudover Al-Manat, den tredje?
21. Er der sønner for jer og for ham døtre?
22. Dette ville visselig være en uretfærdig fordeling.
23. De er ikke andet end navne, som jeres forfædre har givet. Allah har ikke givet dem nogen bemyndigelse. De følger blot antagelser og selvets lyster, selvom der er kommet retledning til dem fra deres Herre.
24. Eller er alt det, som mennesket trakter efter, (opnåeligt) for ham?
25. Det hinsidige og det jordiske tilhører Allah alene.
26. Hvor mange engle er der ikke i himlene, hvis forbøn intet nytter, før Allah har givet tilladelse til dem, Han vil, og er tilfredse med.
27. Sandelig, de, som ikke tror på det hinsidige, giver englene kvindenavne.

28. Og de har intet kundskab om det, de følger, blot antagelser. Sandelig, antagelser nytter ikke noget mod sandheden.
29. Så vend du dig bort fra den, som vender sig bort fra at huske Os og ikke ønsker sig andet end det jordiske liv.
30. Dette er (den yderste grænse for), hvad de kan opnå af viden. Sandelig, din Herre kender alt til den, som er vildfaren fra Hans vej. Og Han kender alt til den, som har opnået retledningen.
31. Alt, hvad der er i himlene og på jorden, tilhører Allah. Han vil straffe dem, som har handlet ondt, for deres onde handlinger, og Han vil belønne dem, som har udført gode handlinger, med det gode.
32. De, som, bortset fra små fejltrin, afholder sig fra store synder og uanstændighed, sandelig, vidtrækkende er din Herres tilgivelse. Han er alvidende om jer, når Han indleder jeres skabelse af jord, og mens I endnu befinder jer i jeres moders liv. Så fremstil ikke jer selv som helt rene (og fejlfri)! Han er alvidende om, hvem der er gudfrygtig.
33. Har du set ham, som vender sig bort (fra troen),
34. som giver kun lidt (ud af sin ejendom) og så holder sig tilbage?
35. Besidder han viden om det usete, så han ser?
36. Er han da ikke blevet informeret om det, som står i Musas skrifter
37. og i Ibrahims, som fuldførte sin opgave (pålagt af Allah) fuldkomment?
38. At ingen synder skal bære på en andens synd.
39. At mennesket kun får for de handlinger, han udfører.
40. At alle hans bestræbelser vil blive set.
41. Derefter vil han blive lønnet fuldt ud.
42. Sandelig, den endelige tilbagevenden er til din Herre alene.
43. Sandelig, Han er Den, der giver glæde, og sorg også.
44. Sandelig, Han forårsager død og giver liv.
45. At Han skabte parret, hankøn og hunkøn,
46. af en sæddråbe, når den ejakuleres.
47. At endnu en skabelse påhviler Ham.
48. At Han er Den, som giver velstand, og armod også.
49. At Han er Herren over Al-Shi'ra.
50. At Han udslattede det tidligere 'Ad.
51. Og Thamud også. Han lod ingen af dem være tilbage.
52. Og Nuhs folk før det, for de var meget uretfærdige og meget ulydige.
53. Og de ødelagte byer (tilhørende Luts folk) var det Ham, som knuste,
54. så det, der omsluttede dem, omsluttede dem.

55. Hvilke af din Herres velsignelser vil du så betvivle?
56. Dette er en advarsel som tidligere advarsler.
57. Det, der kommer nærmere, er kommet nærmere.
58. Ingen andre end Allah kan afvende det.
59. Er I forbavsede over dette ord?
60. Og I ler, græder ikke?
61. I giver jer hen til leg og morskab.
62. Kast jer nu ned for Allah, tilbed Ham!

54. SURAH AL-QAMAR

Surah 54, Al-Qamar, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 55 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-qamar" (månen), som optræder i surahens første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Timen er nær, og månen er splittet i to.
2. Hvis de ser et tegn, vender de sig bort og siger: "Dette er vedvarende magi!"
3. De fornægter og følger deres egne lyster. Men enhver befaling er fastsat.
4. Sandelig, der er kommet mange underretninger med stærke advarsler til dem.
5. Ophøjet visdom. Men advarslerne har ingen virkning (på dem).
6. Så vend dig bort fra dem! Den dag, hvor kalderen kalder dem til noget frygteligt,
7. da vil de komme ud af gravene med sænkede blikke, som græshopper spredt vidt omkring,
8. i løb mod kalderen. De vantro vil sige: "Dette er en hård dag!"
9. Før dem fornægtede også Nuhs folk. De fornægtede Vor tjener og sagde: "En gal mand!" og han blev forhindret.
10. Så bad han til sin Herre: "Jeg har lidt nederlag, men tag Du hævn!"
11. Da åbnede Vi himlens porte for en øsende regn,
12. og fra jorden lod Vi kilder springe frem, så vand (oppefra og nedefra) samlede sig sammen på en befaling, som var udstedt.
13. Og Vi satte ham om bord på noget (i.e. arken) lavet af planker og nagler,
14. som sejlede for Vore øjne; en belønning for ham (i.e. Nuh), som var blevet behandlet utaknemmeligt.
15. Sandelig, Vi efterlod det som et tegn. Er der nogen, der tager det til efterretning?
16. Så hvordan var Min straf og Mine advarsler?

17. Og sandelig, Vi har gjort Koranen let, så de må tænke efter. Men er der nogen, der tænker efter?
18. Også 'Ad fornægtede. Hvor frygtelig min straf og mine advarsler var!
19. Sandelig, Vi sendte en voldsomt isnende storm over dem på De frygtelige vanskeligheders Dag.
20. (En sådan storm) der rev menneskene bort, som var de daddelpalmers stammer, der blev rykket op med rode.
21. Hvor frygtelig Min straf og Mine advarsler var!
22. Sandelig, Vi har gjort Koranen let, så de må tænke efter. Men er der nogen, som tænker efter?
23. Også Thamud fornægtede sendebudene, som advarede.
24. De sagde: "Et menneske fra vor egen midte, skal vi da følge ham? Da ville vi sandelig havne i vildfarelse og galskab.
25. Er åbenbaringen blevet givet (netop) ham, blandt os alle? Nej, han er en arrogant, stor løgner!"
26. "De vil erfare i morgen, hvem der er en arrogant, stor løgner!
27. Sandelig, Vi vil sende en kamelhoppe for at sætte dem på prøve. Så vent, og vær tålmodig,
28. Og fortæl dem, at vandet skal fordeles imellem dem; enhver skal have sin andel af vandet, når det bliver hans tur."
29. Men så kaldte de på en af deres venner; han angreb og huggede haserne af.
30. Hvor frygtelig Min straf og Mine advarsler var!
31. Sandelig, Vi sendte et voldsomt brag over dem, og de blev som nedtrampet hø.
32. Og sandelig, Vi har gjort Koranen let, for at de må tænke efter. Men er der nogen, der tænker efter?
33. Og Luts folk fornægtede advarene.
34. Sandelig, Vi sendte en stenstorm over dem, undtagen Luts familie, Dem reddede Vi før daggry
35. ved en særlig gunst fra Os. Sådan belønner Vi den, som er taknemmelig.
36. Og Lut advarede dem om, at Vi visselig ville gribe dem med straffen. Men de fornægtede advarslerne.
37. Og sandelig, de havde i sinde at begå overgreb på Luts gæster, så Vi gjorde dem blinde. "Smag Min straf og Mine advarsler!"
38. Og visselig, om morgenen kom der en voldsom straf over dem.
39. "Smag Min straf og Mine advarsler!"
40. Sandelig, Vi gjorde Koranen let for hukommelsen. Er der så nogen, som vil komme til eftertanke?
41. Sandelig, også Faraos folk kom der advarsler til.

42. De fornægtede alle Vore tegn. Så kom Vi over dem med en mægtig styrke.
43. Er de vantro af jer bedre end (alle) disse? Eller er der i bøgerne en frelse for jer?
44. Eller siger de: "Vi er et folk, som er fuldt ud i stand til at sejre!"?
45. Snart vil dette folk blive opløst, de vil vende sig om og flygte.
46. Timen er, hvad de bliver lovet. Mere sørgelig og mere bitter er Timen(s straf).
47. Sandelig, synderne befinder sig i vildfarelse og ild.
48. På den dag vil de blive slået med ansigtet mod jorden ind i Helvede: "Smag på Helvedes berøring!"
49. Sandelig, Vi har skabt alt med et bestemt mål.
50. Og Vor befaling er én, ligesom et blink med øjet.
51. Sandelig, Vi har udslettet mange grupper som jer. Er der nogen, der vil tænke efter?
52. Og alt, hvad de har gjort, er i registrene.
53. Alt, stort som småt, er nedskrevet deri.
54. Sandelig, de gudfrygtige vil være i haver og (ved) bække.
55. Ved sandfærdighedens sæde hos Den almægtige Hersker.

55. SURAH AL-RAHMAN

Surah 55, Al-Rahman, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 78 ayat. Surahen har fået sit navn efter et af Allahs attributter, "Al-Rahman" (Den Nådigste), der udgør surahens første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Den Nådigste,
2. som lærte (jer) Koranen.
3. Han har skabt mennesket.
4. Han har lært ham talens brug!
5. Solen og månen roterer ifølge Hans fastsatte beregning.
6. Og stjernerne og træerne kaster sig ned for Ham.
7. Himlen hævede Han op, og Han oprettede balancen,
8. så I ikke begår uret ved vejningen.
9. Og overhold vejningen med retfærdighed, formindsk ikke vægten.
10. Og jorden lagde han (ned til nytte) for skabningerne.
11. I den findes der (alle slags) frugter og daddelpalmer med klaser.
12. Og korn og velduftende planter.

13. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
14. Han skabte mennesket af tørt ler som pottemagerens.
15. Djinnerne skabte Han af røgløs ild.
16. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
17. Han er hele østens og hele vestens Herre.
18. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
19. Han lader de to have flyde, de omfavner hinanden.
20. Mellem dem er der en barriere, de kan ikke krydse hinanden.
21. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
22. Derfra kommer der perler og koraller.
23. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
24. Og Hans er skibene, højtragende som bjerge.
25. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
26. Alt, som er på jorden, er forgængeligt,
27. men evigt vil din Herre stå tilbage, Herren over storhed og gunst.
28. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
29. Alle, som er i himlene og på jorden, beder til Ham alene, og vedvarende er Hans skabelse(sakt).
30. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
31. O I to grupper! Snart skal I stå til regnskab!
32. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
33. O forsamling af djinner og mennesker! Hvis I formår at passere hinsides himlene og jorden, så kom! Men det vil I aldrig formå, undtagen med bemyndigelse.
34. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
35. Der vil blive sendt en røgløs ild og en rødlig røg over jer, og I vil ikke kunne forsvare jer.
36. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
37. Og når himlen revner og bliver rosenrød som brændt olie.
38. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
39. Den dag vil ikke et eneste menneske, og ej heller en eneste djinn, blive spurgt om sin synd.
40. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
41. Synderne vil blive kendt på deres ansigter og blive grebet i pandelokken og fødderne.
42. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
43. "Dette er Helvede, som synderne fornægtede!"

44. De vil vandre mellem dette og kogende vand.
45. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
46. Og den, som frygter at stå over for sin Herre, for ham vil der være to haver.
47. Hvilke af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
48. To, som har forskellige slags træer.
49. Hvilke af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
50. I dem begge flyder der to kilder.
51. Hvilke af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
52. I dem begge findes der to slags af hver frugt.
53. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
54. Paradisets beboere vil være tilbagelænet på senge med silkefor, og begge havers frugter vil være nær.
55. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
56. Der vil være hourier med sænkede blikke, som aldrig er blevet berørt af et eneste menneske før dem og ej heller af en eneste djinn.
57. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
58. Som var de rubiner og koraller.
59. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
60. Lønnen for det gode er intet andet end godt!
61. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
62. Ud over disse er der to andre haver.
63. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
64. Begge er mørkegrønne, sorte næsten.
65. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
66. I dem begge er der to kilder, som bruser frem.
67. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
68. I dem begge er der frugter og daddelpalmer og granatæbler.
69. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
70. I dem er de gode og de smukke.
71. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
72. Hourier, som opholder sig i telte.
73. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
74. De er aldrig blevet berørt af et eneste menneske og ej heller af en eneste djinn.
75. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
76. Paradisets beboere vil være tilbagelænet på grønne puder og smukke tæpper.
77. Hvilken af jeres Herres velsignelser vil I fornægte?
78. Velsignet er din Herres navn, Herren over storhed og generøsitet.

56. SURAH AL-WAQI'AH

Surah 56, Al-Waqi'ah, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 96 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-waqi'ah" (begivenheden), som nævnes i surahens første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Når begivenheden indtræffer.
2. At den skal indtræffe, er der ingen, der kan benægte.
3. Den vil nedgøre og ophøje.
4. Når jorden ryster ved en stærk rystelse,
5. og bjergene smuldrer bort
6. og bliver til støv, som spreder sig,
7. og I bliver opdelt i tre:
8. Dem til højre, hvad er det med dem til højre?
9. Dem til venstre, hvad er det med dem til venstre?
10. Og de forreste, de står foran,
11. de vil være bragt nærmere (Allah)
12. i de velsignede haver.
13. En stor del fra de tidligere slægter,
14. en lille del fra de senere.
15. De vil være på højsæder dekoreret med ædelstene,
16. tilbagelænet herpå vil de sidde over for hinanden.
17. Blandt dem vil de evigt unge gå rundt
18. med skåle, kander og bægre med vin, rindende fra kilder.
19. De vil ikke få hovedpine af den, og ej heller vil de blive sløret i sindet,
20. og frugter, som de vil kunne lide,
21. og fuglekød, som de måtte ønske sig,
22. og hourier med store, smukke øjne,
23. som var de beskyttede perler.
24. (Det er) en belønning for de handlinger, de udførte.
25. De vil ikke høre nogen tom snak og ej heller noget, der medfører synd.
26. Kun ordet: "Fred! Fred!"
27. Og dem til højre, hvad er der med dem til højre?
28. Lotustræer uden torne
29. og bananpalmer med klaser i lag,

30. i lange skygger,
31. og strømmende vand
32. og rigelig med frugt,
33. som aldrig ophører, og ej heller vil (noget af) det være dem forbudt.
34. Og de vil være på høje lejer.
35. Sandelig, Vi har skabt hourierne som en ny skabelse,
36. og Vi har skabt dem som jomfruer,
37. jævnaldrende, evigt kærlige
38. over for dem til højre.
39. En stor del af dem fra de tidligere samfund
40. og en stor del af dem fra de senere.
41. Og dem til venstre, hvad så med dem til venstre?
42. De vil være i ristende vind og kogende vand
43. og i en skygge af kulsort røg,
44. som aldrig vil være afkølede og ej heller behagelig.
45. Sandelig, de var før dette meget optaget af deres velbehag
46. og holdt stædigt fast på deres store synd.
47. Og de plejede at sige: "Når vi er døde og er blevet til jord og knogler, vil vi da virkelig blive genopvækket?"
48. Og vore bortgæede forfædre også?"
49. Sig: "Sandelig, de tidligere og de senere
50. vil blive samlet til en fastsat tid på en bestemt dag.
51. Sandelig, efter det, o I vildfarne, som fornægter,
52. skal I spise af Zaqqum-træet.
53. I skal fylde jeres maver med det
54. og drikke kogende vand oveni.
55. I skal drikke som en tørstig kamel drikker."
56. Dette er deres velkomst på Gengældelsens Dag.
57. Det var Os, som skabte jer! Hvorfor bekræfter I ikke?
58. Så sig Mig, hvad med den sæd, I afgiver,
59. er det jer, som skaber den, eller er det Os, som er Skaberen?
60. Det er Os, som har sat døden iblandt jer, og intet kan forhindre Os
61. i at bytte jer ud med jeres lige og skabe jer i en skikkelse, som I ikke ved noget om.
62. Og sandelig, I har hørt om den første skabelse. Hvorfor godtager I ikke formanningen?
63. Sig Mig så: Det frø, som I sår,

64. er det jer, som får det til at gro, eller er det Os, som får det til at gro?
65. Hvis Vi havde villet, kunne Vi have gjort det til tørt græs, og I ville stå tilbage i forbavelse.
66. (I ville sige:) "Vi har sandeligt lidt et stort tab!
67. Faktisk er vi i nød."
68. Sig Mig så: Det vand, I drikker,
69. er det jer, som nedsender det fra skyerne, eller er det Os, som nedsender det?
70. Hvis Vi havde villet, kunne Vi have gjort det saltet! Hvorfor viser I ikke taknemmelighed?
71. Sig Mig så: Den ild, I tænder,
72. er det jer, som har frembragt brændet dertil, eller er det Os, som frembringer det?
73. Det er Os, som har skabt det, som en påmindelse og til nytte for ørkenens rejsende.
74. Så lovpris din altophøjede Herre ved Hans navn!
75. Nej, Jeg sværger ved stjernernes baner.
76. Sandelig, dette er en stor ed, hvis I bare vidste!
77. Sandelig, dette er Den ærværdige Koran!
78. Den er i Den beskyttede Bog.
79. Ingen kan røre den undtagen de rensede.
80. Den er nedsendt af alle verdenernes Herre!
81. Er det dette udsagn, I ringeagter?
82. Forsøger I at fornægte forsyningen, som I har fået?
83. Når dødens øjeblik kommer til en af jer,
84. kigger I blot (hjælpeløst) til.
85. Vi er ham nærmere end jer, men I ser det ikke!
86. Hvis I ikke skal stilles til regnskab (sådan som I påstår, at I ikke skal), hvorfor befrier I jer så ikke (fra straffen), hvis I er sandfærdige (i jeres påstand)?
87. Hvis han er en af de nærtstående,
88. er der for ham lyksalighed og rigelig forsyning og velsignede haver.
90. Og hvis han er en af dem til højre,
91. så: "Hilsen til dig fra dem til højre."
92. Men hvis han er en af dem, som fornægter og er af de vildfarne,
93. så er der for ham en velkomst bestående af kogende vand
94. og en brænden i Helvede.
95. Sandelig, dette er den absolutte sandhed.
96. Så lovpris din altophøjede Herre ved Hans navn!

57. SURAH AL-HADID

Surah 57, Al-Hadid, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 29 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-hadid" (jernet), som optræder i ayat 25.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Alt, som er i himlene og på jorden, lovpriser Ham, Den Almægtige, Den Alvise.
2. Ham tilhører herredømmet over himlene og jorden. Han giver liv og forårsager død, og Hans almagt omfatter alt.
3. Han er Den Første, og Han er Den Sidste, Den Synlige og Den Skjulte, og Han er alvidende om alting.
4. Han er Den, som skabte himlene og jorden på seks dage. Derefter satte Han Sig på Tronen (*istawa 'ala Al-'Arsh*). Han kender til det, som kommer ned i jorden, og det, som kommer op af den, og det, som nedstiger fra himlen, og det, som stiger op i den. Og Han er med jer, hvor I end befinder jer, og Allah ser alt, hvad I gør.
5. Hans er herredømmet over himlene og jorden, og til Allah alene bliver alle sager bragt tilbage.
6. Han får natten til at gå over i dag, og Han får dagen til at gå over i nat, og Han er alvidende om det, som er i brystet.
7. Tro på Allah og Hans sendebud, og giv af det, som Han har gjort jer til forvaltere af. De, som tror og giver ud deraf, dem venter der en stor belønning.
8. Hvorfor vil I ikke tro på Allah, når Sendebuddet indbyder jer til at tro på jeres Herre? Og sandelig, Allah har indgået en pagt med jer, hvis I er troende!
9. Han er Den, som nedsender tydelige tegn til Sin tjener for at føre jer ud af mørket til lyset. Og sandelig, Allah er overbærende, barmhjertig.
10. Hvorfor vil I ikke give bort for Allahs sag, når al ejerskab over himlene og jorden er Allahs? De af jer, som gav bort og kæmpede for sejren (ved Mekka), er langt højere i rang og kan ikke være lige med dem, som først gav bort og kæmpede efter sejren (ved Mekka). Men til alle har Allah lovet det skønneste i det hinsidige. Allah kender til alt det, I gør.
11. Hvem vil give Allah et smukt lån, så Han kan betale ham det mange gange igen? Ham venter der en ærefuld løn.
12. Den dag, hvor du vil se de troende mænd og kvinder, og deres lys vil bevæge sig foran dem og til højre for dem: "Et glædeligt budskab til jer! I dag er der haver, hvor bække rinder, I vil være i dem til evig tid. Dette er den sikre sejr!"
13. Den dag vil hykleriske mænd og hykleriske kvinder sige til de troende: "Se lidt på os, så vi kan opnå noget af jeres lys!" Der vil blive sagt til dem: "Vend jer om, og led efter et lys!" Og der vil blive rejst en væg mellem dem med en dør. Inden for den vil der være nåde, uden for den vil der være straf.

14. De vil råbe ud til dem: "Var vi da ikke sammen med jer?" De vil sige: "Jo! Men I gav jer hen til fristelse, og I var afventende, og I tvivlede, og falske antagelser bedrog jer, indtil Allahs befaling kom. Bedrageren bedrog jer om Allah!"
15. Så i dag vil der ikke blive taget imod nogen løsepenge fra jer og ej heller fra dem, som var vantro. Jeres bosted er Helvede; det er, hvad I har fortjent!" Hvilken elendig afslutning det er på rejsen!
16. Er tiden da ikke kommet, hvor de troendes hjerter skal skælve af hengivenhed for påmindelsen af Allah, og alt det, som er blevet åbenbaret af sandheden, sådan at de ikke skal blive som dem, som fik Bogen før, og som, efter lang tid, derpå blev forhærdede i hjertet og blev ulydige?
17. Vid, at Allah alene giver liv til jorden efter dens død! Sandelig, Vi har tydeliggjort tegn for jer, så I må tænke efter.
18. Sandelig, de mænd, som giver velgørenhedsgaver, og de kvinder, som giver velgørenhedsgaver, og de, som giver Allah et smukt lån, de vil få det mange gange igen. Dem venter der en ærefuld belønning.
19. Og de, som tror på Allah og Hans sendebud, er de sandfærdige og vidnerne hos deres Herre. De vil få deres belønning og deres lys. Men de, som er vantro og fornægter Vore tegn, de hører til i Helvede.
20. Vid, at det jordiske liv er leg og morskab blot, pynt og pral mellem jer og konkurrence om mere ejendom og flere børn end andre. Det er ligesom regn, som får afgrøder til at vokse, og som glæder bønderne, derefter bliver afgrøden tør, og du ser den gulne, derefter bliver den til strå. Og i det hinsidige er der en streng straf, og der er Allahs tilgivelse og tilfredshed. Og det jordiske liv er ikke andet end bedrag.
21. Konkurrer (hellere) om jeres Herres tilgivelse og Paradiset, hvis udstrækning er lig himlens og jordens udstrækning; som er forberedt til dem, som tror på Allah og Hans sendebude. Det er Allahs nåde, Han skænker den til den, Han vil. Og Allahs nåde omfatter alt.
22. Ingen ulykke rammer på jorden og ej heller i jeres liv, uden at den står skrevet i en bog, før Vi skaber den. Sandelig, dette er let for Allah.
23. I skal derfor ikke sørge over det, I har mistet, og ej heller skal I blive hovmodigt smigret over det, Han har givet jer. Allah kan ikke lide den, som praler,
24. som selv er nærig og tilskynder andre at være nærige også. Og hvis nogen vender sig bort, så er Allah visselig Den Selvtilstrækkelige, Den Prisiværdige.
25. Sandelig, Vi sendte Vore sendebude med tydelige tegn, og Vi sendte Bogen med dem og retfærdighedens vægtskål, sådan at folk kan opretholde retfærdigheden. Og Vi sendte jernet; i det er der stor styrke og nytte for mennesket. Allah kan så synliggøre, hvem der, i det skjulte, hjælper Ham og Hans sendebud. Sandelig, Allah er magtfuld, almægtig.
26. Og sandelig, Vi sendte Nuh og Ibrahim, og Vi tildelte deres afkom profetskabet og Bogen. Nogle af dem er retledte, men de fleste af dem er ulydige.

27. Derefter lod Vi Vore sendebude følge i deres fodspor, og vi lod Isa, søn af Maryam, følge efter. Vi gav ham Al-Indjil, og Vi lagde medfølelse og nåde i hjertet på dem, som fulgte ham. Munketilværelsen indførte de selv, Vi pålagde dem det ikke. De gjorde det for at opnå Allahs tilfredshed, men de formåede ikke at overholde det, som bør overholdes. Og Vi gav dem af dem, der troede, deres belønning. Men de fleste blandt dem var syndefulde.
28. O I troende! Frygt Allah! Og tro på Hans sendebud. Han vil give jer dobbelt så meget af Sin nåde og skænke jer lys, med hvilket I vil vandre, og Han vil tilgive jer. Allah er tilgivende, barmhjertig.
29. (Dette) for at Bogens folk skal vide, at de ikke har nogen bemyndigelse til at forbeholde sig eneret til Allahs velvilje, og at al velvilje hviler i Allahs hånd. Han giver den til den, Han vil. Allahs nåde omfatter alt.

58. SURAH AL-MUDJADILAH

Surah 58, Al-Mudjadilah, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 22 ayat. Surahen har fået navnet "al-mudjadilah" (diskussionen) efter udtrykket "tudjadilu" (at diskutere el. debattere), nævnt i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Sandelig, Allah har hørt ordene til hende, som diskuterede med dig om sin ægte-
mand og appellerede til Allah. Og Allah godtog hendes ord. Allah er althørende,
altseende.
2. De blandt jer, som lader sig skille fra deres hustruer ved at sige: "Du er for mig
som min moders ryg" – de er ikke deres mødre. Deres mødre er ingen andre end
de kvinder, som har født dem. Sandelig, sådanne mænd udtaler noget afskyeligt
og usandt.
3. Og de, som erklærer deres hustruer forbudte med disse ord (i.e. ved zihar), og så
derefter tager det, de sagde, tilbage, skal, før de to parter berører hinanden, befri
en slave. Dette er, hvad I bliver formanet om. Allah kender til alt, hvad I gør.
4. Men den, som ikke finder (lejlighed hertil), skal faste i to efterfølgende måneder,
før parterne må berøre hinanden, men den, som heller ikke magter det, må bespi-
se tres trængende. Denne (udvej) er for, at I må tro på Allah og Hans sendebud.
Dette er Allahs grænser. De vantro har en smertefuld straf i vente.
5. Sandelig, de, som modsætter sig Allah og Hans sendebud, vil blive ydmyget, li-
gesom de, der var før dem, blev ydmyget. Og sandelig, Vi har nedsendt tydelige
tegn, og for de vantro er der en ydmygende straf.
6. På den dag, hvor Allah genopvækker dem alle, vil Han fortælle dem om alt det,

de gjorde. Allah har registreret det, men de har glemt det. Og Allah er vidne til alting.

7. Forstår du da ikke, at Allah er alvidende om alt, som er i himlene og på jorden? Der finder ingen hemmelig samtale sted mellem tre, uden at Han er den fjerde, ingen mellem fem, uden at Han er den sjette, og ingen mellem færre eller flere, uden at Han er med, uanset hvor de befinder sig. Og på Genopstandelsens Dag vil Han underrette dem om alt, hvad de gjorde.
8. Har du da ikke set dem, som blev forbudt at føre hemmelige samtaler, men så alligevel gjorde det, som de var blevet forbudt at gøre? Og de fører hemmelige samtaler for at begå synd og (for at tilskynde til) ulydighed mod Sendebuddet. Og når de kommer til dig, hilser de på dig, som Allah aldrig har hilst på dig, og i hjertet siger de: "Hvorfor straffer Allah os ikke for det, som vi siger?" For dem vil Helvede være nok, og de vil træde ind i det. Hvor elendig en tilbagevendende det er!
9. O I troende! Hvis I fører hemmelige samtaler med hinanden, så gør det ikke for at begå synd eller (for at anspore hinanden til) ulydighed mod Sendebuddet. Men tal hellere sammen om det gode, det retskafne og det fromme. Vær altid gudfrygtige over for Allah, Ham, som I skal samles hos.
10. Hemmelige samtaler er fra Satan, for at han derved kan påføre de troende lidelse. Men han kan ikke påføre dem noget ondt uden Allahs tilladelse. Og til Allah alene bør de troende sætte deres lid.
11. O I troende! Når der bliver sagt til jer: "Giv plads i forsamlingerne!" så giv plads, så vil Allah give lettelse (i jeres sager). Og når der siges: "Rejs jer!" så rejs jer. Allah vil ophøje i rang dem, som tror, og dem, som er blevet givet viden. Allah kender til alt, hvad de gør.
12. O I troende! Hvis I ønsker at rådslå med Sendebuddet i det fortrolige, så giv en velgørenhedssalmisse før jeres rådslagning. Det er det bedste for jer og det reneste. Men hvis I ikke magter det, så er Allah sandelig tilgivende, barmhjertig.
13. Er I blevet bange for at give velgørenhedssalmisse, før I søger rådslagning (med ham), (siden) I ikke har gjort det? Men Allah tilgav jer, så udfør bønnen, giv almissen, og adlyd Allah og Hans sendebud! Allah kender til alt, hvad I gør.
14. Har du ikke set dem, som har taget et folk, som Allahs vrede hviler over, til sig som fæller? De hører ikke til jer, og de hører ikke til dem, og de aflægger falske eder, selvom de ved bedre.
15. Allah har forberedt en hård straf for dem. Ondt er det, som de bedriver.
16. De har taget deres eder som værn, og de hindrer (andre) fra Allahs vej. Derfor er der for dem en ydmygende straf (i vente).
17. Hverken deres rigdom eller deres børn vil være dem til nytte mod Allah. Helvedes beboere er de; der vil de forblive til evig tid.
18. Den dag, hvor Allah genopvækker dem, vil de sværge over for Ham, som de sværgede over for jer. De tænker, at de har et (solidt) ståsted. Nej! De er blot løgnere!

19. Satan har fået undertvunget dem og fået dem til at glemme at minde Allah. Disse tilhører Satans parti. De er taberne.
20. Sandelig, de, som går imod Allah og Hans sendebud, vil sandelig være de mest fornedrede.
21. Allah har befale: "Sandelig, Jeg og Mine sendebude vil sejre." Sandelig, Allah er stærk, almægtig.
22. Du vil ikke se et folk, som tror på Allah og Den yderste Dag, være venskabelige med dem, som går imod Allah og Hans sendebud, selv hvis de (der modsætter sig) skulle være deres fædre eller sønner eller brødre eller deres nære slægtninge. Det er dem, i hvis hjerter Allah har skrevet troen, og som Han har styrket med Sin ånd. Han vil føre dem ind i haver, hvor bække rinder; deri vil de forblive til evig tid. Allah er tilfreds med dem, og de er tilfredse med Allah. De tilhører Allahs parti. Vid dette! Allahs parti er dem, som opnår den sikre sejr.

59. SURAH AL-HASHR

Surah 59, Al-Hashr, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 24 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-hashr" (fordrivelsen), som optræder i andet ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Alt, som er i himlene og på jorden, lovpriser Allah. Han er Den Almægtige, Den Alvise.
2. Han er Den, som uddrev de vantro blandt Bogens folk fra deres hjem under den første fordrivelse. I havde ikke tænkt, at de ville drage bort, og de troede, at deres fæstninger ville kunne forsvare dem (mod Allahs straf). Men Allahs straf kom til dem fra en side, de ikke havde regnet med. Og Han kastede skræk i deres hjerte, så de ødelagde deres hjem med deres egne hænder og med de troendes hænder. Så tag ved lære, o I indsigtsfulde!
3. Og Havde Allah ikke bestemt eksilet for dem, ville Han have straffet dem i denne verden. Ildens straf venter dem i det hinsidige.
4. Dette, fordi de gik imod Allah og Hans sendebud. Og over for dem, som går imod Allah, er Allah sandelig streng i Sin straf.
5. Det, som I huggede ned af daddelpalmetræer, og det, som I lod stå tilbage, var med Allahs tilladelse. Dette for at ydmyge de syndefulde.
6. Og det (krigsbytte, opnået uden kamp), som Allah gav fra dem til Sit sendebud, det marcherede (i.e. kæmpede) I ikke på nogen heste eller kameler for. Allah giver Sit sendebud bemyndigelse over hvem, Han vil. Allahs almagt omfatter alt.
7. Det, som Allah gav til Sit sendebud fra (de erobrede) byers folk, tilhører kun Allah og Hans sendebud og nærtstående slægtninge og forældreløse og de trængende

- og de rejsende. Dette for, at det ikke bliver (akkumuleret) til en formue (fordelt) mellem de rige af jer. Hvad Sendebuddet end giver jer, så godtag det. Og det, han forbyder jer, hold jer fra det. Frygt Allah! Sandelig, Allah straffer strengt.
8. (Ligeledes tilhører det) de fattige udvandrere, som blev drevet ud af deres hjem og ejendom. De søger Allahs tilfredshed og nåde, og de hjælper Allah og Hans sendebud. De er sandfærdige.
 9. Og de, som var bosat (i Medina) før dem, og var troende, de elsker dem, som udvandrede til dem. Og De nærer intet begær i deres bryst om det, som bliver givet (udvandlerne), og de giver dem fortrin frem for sig selv, selvom de selv skulle være i nød. Og de, som afholder sig fra deres egen grådighed og nærighed, er de sejrige (hvad frelsen angår).
 10. Og de, der kom efter dem, sagde: "Vor Herre! Tilgiv os og vore brødre og søstre, som før os antog troen, og lad der ikke være uvilje i vore hjerter mod de troende. Vor Herre! Du er overbærende, barmhjertig."
 11. Har du da ikke set hyklerne? De siger til deres vantro brødre blandt Bogens folk: "Hvis I bliver fordrevet, vil vi visselig drage ud sammen med jer. Og vi vil aldrig adlyde nogen imod jer. Hvis der bliver ført krig mod jer, vil vi visselig hjælpe jer." Og Allah bevidner, at de sandelig er løgnere.
 12. Hvis de bliver fordrevet, vil de ikke drage ud sammen med dem, og hvis der bliver ført krig imod dem, vil de ikke hjælpe dem. Og hvis de skulle komme dem til undsætning, ville de visselig (derefter) vende ryggen til dem. Så vil de (ikke selv) blive hjulpet.
 13. Deres frygt for jer i deres hjerter er større end deres frygt for Allah. Dette, fordi de er et folk, som intet begriber.
 14. De vil aldrig formå at kæmpe mod jer i samlet trop, undtagen i befæstede fæstninger og bag høje mure. Deres indbyrdes stridigheder er derimod intense. I anser dem for en samlet gruppe, men faktisk er de i intern splid. Dette, fordi de er et folk uden fornuft.
 15. Deres tilstand er som (tilstanden hos) dem, der kort tid forinden smagte konsekvenserne af deres (dårlige) handlinger, og de har en smertelig straf i vente.
 16. (Og hyklernes tilstand er) som Satan(s), når han siger til mennesket: "Fornægt (Allah)!" og når mennesket så fornægter og bliver vantro, siger han: "Jeg tager afstand fra dig! For sandelig, jeg frygter Allah, alle verdenernes Herre!"
 17. Enden for dem begge vil være, at de havner i Helvede, hvor de skal forblive til evig tid. Dette er de uretfærdiges straf.
 18. O I troende! Frygt og adlyd Allah! Og lad enhver person overveje, hvad han sender i forvejen til morgendagen. Frygt og adlyd Allah! Sandelig, Han er alvidende om alt, hvad I gør.
 19. Og vær ikke som dem, som har glemt Allah, og som Allah har fået til at glemme deres selv. De er ulydige.

20. Helvedes beboere og Paradisets beboere er ikke ligeværdige. Paradisets beboere er de sejrrie (hvad frelsen angår).
21. Hvis Vi havde nedsendt denne Koran på et bjerg, ville du visselig se det sprække af ydmyghed og underdanighed af gudfrygtighed for Allah. Disse lignelser giver Vi mennesket, så det må tænke efter.
22. Han er Allah, der er ingen anden gud end Ham, Den Alvidende om det usete og det set. Han er Den Nådigste, Den Barmhjertigste.
23. Han er Allah, der er ingen anden gud end Ham, Den Suveræne Hersker, Den Helige, Kilden til Fred, Giveren af Sikkerhed, Bevareren af Tryghed, Den Almægtige, Den Storslåede, Den Altophøjede. Højt hævet er Han over alt det, som de sætter ved siden af Ham.
24. Han er Allah, Skaberer, Formgiveren. Hans er alle de smukke navne. Alt, som er i himlene og på jorden, lovpriser Hans storhed, Den Alvisse.

60. SURAH AL-MUMTAHANAH

Surah 60, Al-Mumtahanah, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 13 ayat. Surahen har fået navnet "al-mumtahanah" (udspørgningen) efter udtrykket "imtahinu" (udspørg), som optræder i det tiende ayat. Heri befales det at udspørge kvinder, der efter Hudaibiyah-traktaten havde forladt flergudsdyrkerne i Mekka og var kommet til Medina, idet de hævdede at være muslimer.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. O I troende! Hvis I er draget ud for at kæmpe for Min sag og søge Min tilfredshed, så tag ikke Mine fjender og jeres fjender til venner. I viser dem kærlighed, selvom de fornægter sandheden, som er kommet til jer. De fordriver Sendebuddet og jer, kun fordi I tror på Allah, jeres Herre. I nærer kærlighed til dem i det skjulte, selvom Jeg er alvidende om, hvad I holder skjult, og hvad I tydeliggør. Den af jer, som gør dette, er sandelig faret vild fra den rette vej.
2. Hvis de får overhånd over jer, bliver de jeres fjender og langer deres hænder og tunger ud efter jer i ondskab, og de ønsker, at I bliver vantro.
3. Hverken jeres slægt eller jeres børn vil være jer til nytte på Genopstandelsens Dag. Allah vil adskille jer fra hinanden. Allah er altseende i forhold til alt, hvad I gør.
4. Sandelig, I har i Ibrahim og dem, som var sammen med ham, et prægtigt eksempel, dengang de sagde til deres folk: "Vi tager klart afstand fra jer og dem, som I tilbeder ved siden af Allah! Vi afviser jer. Der vil være evigt fjendskab og had mellem os og jer, indtil I tror på Allah alene!" Bortset fra det, som Ibrahim sagde til sin fader: "Jeg skal sandelig bede om tilgivelse for dig. Jeg er ikke herre over noget som helst, som kommer til dig fra Allah." "Vor Herre! Til Dig alene har vi sat vor lid, og til Dig alene har vi vendt os, og til Dig alene er (den endelige) tilbagevendt."

5. Vor Herre! Gør os ikke til en fristelse for de vantro, og tilgiv os! Vor Herre! Sandelig, Du er Den Almægtige, Den Alvise.”
6. Sandelig, i dem er der et prægtigt eksempel for jer, for enhver, som ser frem til Allah og Den yderste Dag. Hvem der end vender sig bort – Allah er sandelig Den Selvtilstrækkelige, Den Prisiværdige.
7. Det kan meget vel være, at Allah stifter venskab mellem jer og nogle af dem, som I er fjender med. Allahs almagt omfatter alt. Allah er tilgivende, barmhjertig.
8. Allah forbyder jer ikke at handle godt mod dem, som ikke har kæmpet mod jer på baggrund af jeres religion og ikke har fordrevet jer fra jeres hjem. Sandelig, Allah elsker de retfærdige.
9. Allah forbyder jer kun at tage dem til fæller, som har kæmpet mod jer på baggrund af jeres religion, og som har fordrevet jer fra jeres hjem eller støttet andre, som har fordrevet jer. De, som tager dem til fæller, er de uretfærdige.
10. O I troende! Når der til jer kommer troende kvinder, som har udvandret, så udspørg dem. Allah kender alt til deres tro. Hvis I opnår vished om, at de er troende, så send dem ikke tilbage til de vantro. Disse (kvinder) er ikke lovlige for dem (som hustruer), og ej heller er de (vantro) lovlige for disse (som ægtemænd). Men giv dem (de vantro ægtemænd) det, som de har spenderet (som brudegave). Og I begår ingen synd, hvis I ægter dem, når I har givet dem deres brudegave. Og behold ikke de vantro kvinder i jeres ægteskab, og bed om det, som I har spenderet som brudegave, og de kan bede om det, som de har spenderet som brudegave. Dette er Allahs befaling! Han dømmer imellem jer. Allah er alvidende, alvis.
11. Og hvis nogle af jeres hustruer forlader jer og går over til de vantro, og I derefter sejrer i krig, så giv (noget af krigsbyttet) til dem, hvis hustruer gik, svarende til det, de har givet ud. Frygt Allah, som I tror på.
12. O Profet! Når der kommer troende kvinder til dig for at aflægge dig troskab, så godtag deres troskabsed med den betingelse, at de ikke vil sætte andre ved siden af Allah, ikke vil stjæle og bedrive hor, ikke vil dræbe deres børn, ikke vil fremsætte falske anklager, som de har fabrikeret med deres hænder og fødder, og ikke vil være dig ulydig i anliggender, som Allah har gjort lovlige. Og bed Allah om tilgivelse for dem. Sandelig, Allah er tilgivende, barmhjertig.
13. O I troende! Tag ikke til fæller et folk, som Allahs vrede hviler over. Sandelig, de har mistet alt håbet om det hinsidige, ligesom de vantro, der ligger i gravene, har mistet alt håb derom.

61. SURAH AL-SAFF

Surah 61, Al-Saff, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 14 ayat. Surahen har fået navnet "al-saff" (rækkerne) efter udtrykket "saffan" (i rækker), som optræder i fjerde ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Alt i himlene og på jorden lovpriser Allah. Han er Den Almægtige, Den Alvise.
2. O I troende! Hvorfor siger I noget, I ikke vil gøre?
3. Det er afskyeligt i Allahs øjne, at I siger noget, som I ikke vil gøre.
4. Sandelig, Allah elsker dem, som kæmper for Hans sag, i rækker, knyttede sammen som en (solid) bygning.
5. (Husk) da Musa sagde til sit folk: "O mit folk! Hvorfor påfører i mig sorg, når I ved, at jeg er (sendt til jer som) Allahs profet?" Da de vendte sig bort, vendte Allah deres hjerter bort. Allah retleder ikke det syndefulde folk.
6. Og da Isa, Maryams søn, sagde: "O I Israels børn! Jeg er Allahs profet, sendt til jer for at stadfæste Al-Taurat, som var før mig, og for at overbringe det glædelige budskab om en profet, hvis navn er Ahmad, som vil komme efter mig." Men da han kom til dem med tydelige tegn, sagde de: "Dette er tydeligvis magi!"
7. Hvem er mere uretfærdig end den, som opdigter løgne om Allah, mens han bliver inviteret til islam? Allah retleder ikke det uretfærdige folk.
8. De ønsker at slukke Allahs lys med (et pust fra) munden. Men Allah vil fuldbyrde Sit lys, hvor misfornøjede de vantro end måtte være (ved dette).
9. Han er Den, som sendte Sit sendebud med retledningen og den rette religion for at gøre den overordnet al religion, hvor misfornøjede flegudsdyrkerne end måtte være (med dette).
10. O I troende! Skal jeg vise jer en handel, som vil redde jer fra en smertelig straf?
11. (Det er, at) I tror på Allah og Hans sendebud, og at I anstrenger jer for Allahs sag med jeres ejendom og liv. Det er bedre for jer, hvis I ved det.
12. Han vil tilgive jeres synder og føre jer ind i haver, hvor bække rinder, og i skønne boliger i evighedens haver. Det er den største sejr.
13. Og (der er for jer) en anden (gunst), som I vil elske: en hjælp og en nærtstående sejr fra Allah. Bebud de troende det glædelige budskab!
14. O I troende! Bliv Allahs hjælpere! Ligesom da Isa, Maryams søn, sagde til sine disciple: "Hvem er mine hjælpere for Allah(s sag)?" Disciplene sagde: "Vi er Allahs hjælpere!" Så mens en gruppe af Israels børn antog troen, blev en anden vantro. Og Vi hjalp dem, som antog troen, mod deres fjender, så de kom ud som sejrriege.

62. SURAH AL-DJUMU'AH

Surah 62, Al-Djumu'ah, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 11 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-djumu'ah" (fredag), som optræder i niende ayat

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Alt i himlene og på jorden lovpriser Allah, Den suveræne Hersker, Den Hellige, Den Almægtige, Den Alvise.
2. Han er Den, som sendte et sendebud til de ulærde, fra deres egen midte, som reciterer Hans åbenbaringer for dem og renser dem og lærer dem Bogen og visdommen. De var sandelig i en tydelig vildfarelse før.
3. Og også for andre blandt dem, som endnu ikke har sluttet sig til dem (reciterer han åbenbaringerne). Han er Den Almægtige, Den Alvise.
4. Dette er Allahs nåde, som Han skænker hvem, Han vil. Allah besidder uendelig nåde.
5. De, som fik pålagt Al-Taurat, men som ikke kunne bære den, er som et æsel, der bærer bøger på sin ryg. Hvilken forfærdelig sammenligning for det folk, der fornægtede Allahs åbenbaringer! Allah retleder ikke det uretfærdige folk.
6. Sig: "O I jøder! Hvis I påstår, at I alene er Allahs udvalgte, frem for alle andre mennesker, så ønsk da døden, hvis I er sandfærdige!"
7. Men de vil aldrig ønske sig den på grund af det, de har sendt i forvejen. Allah er alvidende om de uretfærdige.
8. Sig: "Sandelig, døden, som I flygter fra, vil sandelig nå jer. Så vil I blive bragt tilbage til Den Alvidende om det usete og det synlige. Han vil fortælle jer om alt, hvad I gjorde."
9. O I troende! Når der om fredagen bliver kaldt til bøn, så skynd jer til at mindes Allah, og lad handel ligge. Det er det bedste for jer, hvis I ved det.
10. Når I har udført fredagsbønnen, så spred jer i landet, og søg Allahs velvilje. Husk Allah meget, så I må opnå sejr.
11. Og når de ser en handel eller noget morskab, så skynder de sig derhen og forlader dig stående. Sig: "Alt, som er hos Allah, er bedre end morskab og handel. Allah er Den bedste Forsørger!"

63. SURAH AL-MUNAFIQUN

Surah 63, Al-Munafiqun, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 11 ayat. Surahen har fået sit navn efter betegnelsen "al-munafiqun" (hyklerne) i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Når hyklerne kommer til dig, så siger de: "Vi bevidner, at du sandelig er Allahs sendebud!" Og Allah ved, at du sandelig er Hans sendebud. (Men) Allah ved også, at hyklerne sandelig er løgnere.
2. De gjorde deres eder til et skjold og vendte sig bort fra Allahs vej. Sandelig, hvor ondt er det, de gjorde!
3. Dette, fordi de troede, men derefter blev vantro. Der blev sat segl over deres hjerte, så de intet forstår.
4. Når du ser dem, vil deres fremtoning tiltale dig, og når de taler, lytter du efter deres ord. (Men) de er som brædder, støttet op ad hinanden, og de antager, at enhver høj lyd er rettet imod dem. De er fjenderne. Så vær på vagt over for dem. Måtte Allah udlette dem! Hvor de dog vender sig bort (fra sandheden)!
5. Når der bliver sagt til dem: "Kom, så Allahs sendebud kan bede om tilgivelse for jer!" så drejer de hovedet væk. Og du ser, at de fortsat vender sig bort i hovmod.
6. Det er det samme for dem, om du beder om tilgivelse for dem, eller du ikke beder om tilgivelse for dem. Allah vil aldrig tilgive dem. Sandelig, Allah retleder ikke det syndefulde folk.
7. Det er dem, som siger: "Giv ikke ud til dem, som er hos Allahs sendebud, så de spreder sig!" Himlenes og jordens skatte tilhører Allah, men hyklerne forstår det ikke.
8. De siger: "Hvis vi nu vender tilbage til Medina, så vil de ærefulde og magtfulde fordrive de vanærede derfra!" Men æren tilhører Allah, Sendebuddet og de troende. Men hyklerne ved det ikke.
9. O I troende! Lad ikke jeres ejendom eller jeres børn afholde jer fra at mindes Allah. De, som gør det, er taberne.
10. Og giv ud af det, som Vi har forsynet jer med, før døden når en af jer, og han så siger: "Min Herre! Bare du gav mig en kortvarig udsættelse, så jeg kunne give til velgørenhed og blive en af de retskafne."
11. Men Allah giver ikke nogen udsættelse, når hans fastsatte tid er kommet. Allah kender til alt, hvad I gør.

64. SURAH AL-TAGHABUN

Surah 64, Al-Taghabun, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 18 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-taghabun" (tabet) i niende ayat.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertigste.

1. Alt i himlene og på jorden lovpriser Allah. Ham alene tilhører herredømmet og al lovprisning. Hans almagt omfatter alt.
2. Han er Den, som har skabt jer, og nogle af jer blev vantro, andre af jer blev troende. Allah er altseende i forhold til alt, hvad I gør.
3. Han skabte himlene og jorden med sandheden, og Han gav jer form, og Han gjorde jeres form skøn. Til Ham alene er den endelige tilbagevenden.
4. Han er alvidende om alt, hvad der er i himlene og på jorden. Han er alvidende om alt, hvad I skjuler, og hvad I synliggør. Og sandelig, Allah er alvidende om alt, hvad der er (skjult) i hjerterne.
5. Har historien om dem, som var vantro før (jer), ikke nået jer? De smagte straffen for deres handlinger (på jorden). Der er en smertelig straf (i vente) for dem i det hinsidige.
6. Dette, fordi deres sendebud kom med indlysende tegn til dem, men de sagde: "Skulle mennesker (som os) retlede os?" De blev vantro, og de vendte sig bort. Allah er ikke afhængig af noget som helst. Allah er rig. Al lovprisning tilkommer Ham alene.
7. De, som viste vantro, påstod, at de på ingen måde ville blive genopvækket. Sig: "Jo, ved min Herre! I vil sandelig blive genopvækket. Derefter vil I få at vide, hvad I har gjort." Det er let for Allah.
8. Så tro på Allah og Hans sendebud og på det lys, som Vi har nedsendt. Allah kender til alt, hvad I gør.
9. Den dag, på Samlingens Dag, hvor Han samler jer alle. Det er Tabets Dag! Den, der tror på Allah og udfører gode gerninger, hans fejltrin vil Allah udviske, og Han vil føre ham ind i haver, hvor bække rinder. Der skal han forblive til evig tid. Det er den største sejr.
10. Og de, som er vantro og fornægter Vore tegn, hører til i Helvede. Der vil de forblive til evig tid. Hvor elendigt et bestemmelsessted det er!
11. Ingen vanskelighed rammer, uden at det er med Allah tilladelse. Den, der tror på Allah, hans hjerte vil Han retlede til den rette vej. Allah er alvidende om alting.
12. Adlyd Allah og Hans sendebud! Hvis I (alligevel) vender jer bort, så er det kun pålagt Vort sendebud den tydelige forkyndelse.
13. Allah, der er ingen anden gud end Ham. Til Allah alene må de troende sætte deres lid.

14. O I troende! Sandelig, blandt jeres hustruer og jeres børn har I fjender. Så vær på vagt over for dem! (Men) hvis I bærer over med dem, så er Allah sandelig tilgivende, barmhjertig.
15. Jeres ejendom og jeres børn er en prøvelse blot! Hos Allah, derimod, er den store belønning.
16. Så vær Allah gudfrygtig så meget, I nu magter, lyt og adlyd, giv ud (for Allahs sag), det er bedre for jer selv. De, som værner sig mod deres selvs nærighed, det er dem, som har opnået den sikre sejr (om frelsen).
17. Hvis I giver Allah et godt lån, vil Han give jer det mangefold tilbage og tilgive jer. Allah er belønnende, overbærende.
18. Han er alvidende om det skjulte og det synlige. (Han er) Den Almægtige, Den Alvise.

65. SURAH AL-TALAQ

Surah 65, Al-Talaq, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 12 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "talaq" (at lade sig skille), hvorom surahen handler.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. O profet! Når I ønsker at skilles fra jeres hustruer, så giv dem skilsmisse i henhold til venteperioden (for indgåelse af nyt giftermål). Og tæl deres venteperiode. Frygt Allah, jeres Herre! Og udvis dem ikke fra deres hjem, og de bør heller ikke drage selv ud, medmindre de helt tydeligt har begået en uanstændighed. Det er Allahs grænser, og den, som overskrider Allahs grænser, sandelig, han gør sig selv uret. Du ved det ikke, det kan vel være, at Allah, efter dette, lader en ny situation opstå.
2. Men når de har nået deres termin, så behold dem med godhed, eller skil jer fra dem med godhed. Og tag to retfærdige mænd blandt jer som vidner. Bevidn over for Allah. Hermed formaner den, som tror på Allah og Den yderste Dag. Og den, som frygter Allah, ham vil Han skænke en udvej.
3. Og Han vil forsyne ham fra et sted, som han ikke havde forestillet sig. Og den, som sætter sin lid til Allah, for ham er Allah nok. Sandelig, Allah fuldbyrder Sin befaling. For alle ting har Allah bestemt et mål.
4. Og de af jeres hustruer, som ikke mere venter menstruation, og de, som ikke har menstruation – skulle I være i tvivl – deres venteperiode er tre måneder. Og de gravide kvinder, deres venteperiode (slutter ved) barnets fødsel. Den, som frygter Allah, ham vil Allah gøre det let for.
5. Dette er Allahs befaling, som Han har nedsendt til jer. Og den, som frygter Allah, hans (mindre) fejltrin vil Allah udviske, hans belønning vil Han forøge.
6. Hav de (skilte) kvinder boende, efter jeres formåen, (i en del af boligen) hvor I

bor. Påfør dem ikke skade for dermed at gøre det trangt for dem. Og hvis de er gravide, så giv dem bidrag, indtil de føder barnet. Hvis de ammer barnet for jer, så giv dem deres betaling, og kom til en forståelse derom på en god måde. Men hvis I oplever vanskeligheder mellem jer, så lad en anden kvinde amme barnet.

7. Den velstående må give i henhold til sin velstand. Og den, hvis forsyning er blevet gjort trang for ham, bør give af det, som Allah gav ham. Allah pålægger ikke en person mere end det, Han har givet ham. Allah skaber lethed efter vanskelighed.
8. Og hvor mange byer var der ikke, hvis (indbyggere) var u lydige mod deres Herres befaling og mod Hans sendebud? Så stillede Vi dem til regnskab og straffede dem med en hård straf.
9. De smagte på konsekvenserne af deres (dårlige) handlinger. Resultatet af deres handlinger var undergang.
10. Allah har forberedt en streng straf for dem. Så frygt og adlyd Allah, o I forstandige, som har antaget troen. Allah har sandelig nedsendt jer en formaning
11. for at føre dem, som tror og handler godt, ud af mørket og ind i lyset. Og et sendebud (sendte Han), som reciterer Allahs tydelige åbenbaringer for jer. Og den, som tror på Allah og handler retskaffent, vil Han føre ind i haver, hvor bække rinder. Der skal han forblive til evig tid. Sandelig, hvor skøn en forsyning, Allah har velsignet ham med!
12. Allah er Den, som har skabt de syv himle og af jorden det samme antal (lag). Hans befaling nedstiger mellem dem, så I må vide, at Allahs almagt omfatter alt, og at Allah omslutter alt med Sin viden.

66. SURAH AL-TAHRIM

Surah 66, Al-Tahrim, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 12 ayat. Surahen har fået navnet "al-tahrim" (forbuddet) efter ordet "tuharrimu" (du forbyder), omtalt i første ayat, som fortæller om dengang, profeten pålagde sig forbud (haram) mod noget, som var tilladt (halal).

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertigste.

1. O Profet! Hvorfor forbyder du dig selv det, som Allah har gjort lovligt for dig, med det ønske at behage dine hustruer? Allah er tilgivende, barmhjertig.
2. Sandelig, Allah har foreskrevet fremgangsmåden for jer ved ophævelsen af jeres eder. Og Allah er jeres velynder, Den Alvidende, Den Alvise.
3. Da Profeten betroede sig til en af sine hustruer om en hemmelig sag, og hun fortalte det videre til en anden, og Allah gjorde Profeten bekendt med det, så fortalte Profeten hende om en del af det, men udlod andre dele. Da Profeten talte med hende derom, sagde hun: "Hvem har fortalt dig det?" Profeten sagde: "Den Alvidende, Den Altkendende har fortalt mig det!"
4. Hvis I to (hustruer) vender jer til Allah i anger (så er det, hvad I bør gøre), for je-

res hjerter er veget (fra den rette vej). Men hvis I støtter hinanden imod ham, så er Allah sandelig hans velynder, og Djibrail og de retskafne af de troende og englene hans hjælpere

5. Hvis han lader sig skille fra jer, giver hans Herre ham, i jeres sted, hustruer bedre end jer, underdanige, troende, lydige, angerfulde, tilbedende, fastende, fraskilte kvinder og jomfruer.
6. O I troende! Beskyt jer selv og jeres familier mod ilden, hvis brændsel er menne-sker og sten. Over den er der engle, hårde og strenge, aldrig viser de Allah ulydig-hed mod Hans befalinger. De udfører, hvad de bliver befaleet.
7. O I vantro! Kom ikke med undskyldninger på denne dag. I vil kun blive lønnet for det, I gjorde.
8. O I troende! Vend jer til Allah i oprigtig anger. Måske jeres Herre udvisker jeres fejltrin og fører jer ind i haver, hvor bække rinder, på den dag, hvor Allah ikke van-ærer Profeten og dem, som tror sammen med ham. Deres lys vil bevæge sig forud for dem og til højre for dem. De vil sige: "Vor Herre! Fuldend vort lys, og tilgiv os! Sandelig, Din almagt omfatter alt."
9. O profet! Anstreng dig mod de vantro og hyklerne, og vær streng mod dem. Hel-vede er deres opholdssted. Hvilken elendig tilbagevenden det er!
10. Allah har givet Nuhs hustru og Luts hustru som eksempler for dem, som er van-tro. De var gift med to af Vore retskafne tjenere, men de forrådt dem, så de (to ægtemænd) var dem til ingen nytte mod Allah(s straf). Der blev sagt (til de to kvinder): "Træd ind i Helvede sammen med dem, som træder ind!"
11. Og Allah har givet Faraos hustru som et eksempel for dem, som har antaget troen. Hun sagde: "Min Herre! Byg mig et hus i Paradis hos Dig, og red mig fra Faraos og (onde) handlinger, og red mig fra det uretfærdige folk!"
12. Og ligeledes Maryam, 'Imrans datter, som vogtede sin kyskhed. Vi blæste deri Vor ånd, og hun bekræftede sin Herres ord og var en af de lydige.

67. SURAH AL-MULK

Surah 67, Al-Mulk, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 30 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-mulk" (herredømmet), som optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Stor er Han, i hvis hånd herredømmet hviler. Hans almagt omfatter alt.
2. Han er Den, som har skabt døden og livet for at sætte jer på prøve, (hvorved det vil komme frem) hvem af jer, der er bedst til at udføre gode gerninger. Han er Den Almægtige, Den mest Tilgivende.
3. Han er Den, som har skabt syv himle i lag. Du vil aldrig se en uoverensstemmelse

- i Den Nådigstes skaberværk. Så vend dit blik (mod himlen). Ser du da en eneste sprække?
5. Sandelig, Vi har prydet himlen, som er tættest på jorden, med fakler, og Vi har gjort dem til (brændende) sten, som bliver kastet mod sataner, og vi har for dem forberedt den voldsomme ilds straf.
 6. De, der ikke tror på deres Herre, har Helvedes straf i vente. Hvor elendig en tilbagevenden det er!
 7. Når de bliver kastet deri, vil de høre dets hyl.
 8. Det vil nærmest eksplodere af raseri. Hver gang en gruppe bliver kastet deri, spørger deres vogtere: "Er der ikke kommet en advarer til jer?"
 9. De vil sige: "Jo, der kom sandelig en advarer, men vi fornægtede, og vi sagde: 'Allah har ikke nedsendt noget som helst. I befinder jer blot i en stor vildfarelse!'"
 10. Og de vil sige: "Hvis vi havde adlydt og gjort nytte af vores forstand, ville vi nu ikke befinde os blandt Helvedes folk."
 11. De vil på denne måde tilstå deres synd. Det tilkommer Helvedes folk at være forviste fra Allahs nåde.
 12. Sandelig, de, som viser ærefrygt for deres Herre, uden at have set Ham, for dem er der både tilgivelse og en stor belønning.
 13. Uanset om I siger jeres ord i hemmelighed eller høilydt, er Han sandelig alvidende om det, som er i brystet.
 14. Skulle Den, som har skabt, ikke vide det? Han er Den Klargørende, Kenderen af alting.
 15. Han er Den, som har gjort jorden underdanig for jer, så vandrer på dens veje og spiser af Hans forsyning. Til Ham skal I genopstå.
 16. Føler I jer i sikkerhed for Ham, som er i himlen, at Han ikke lader jer synke ned i jorden? Se, da vil den pludselig skælve!
 17. Eller føler I jer i sikkerhed for Ham, som er i himlen, at Han ikke sender stenregn over jer? I vil få at vide, hvordan Min advarsel er!
 18. Sandelig, også de, som var før dem, fornægtede. Se så, hvad resultatet blev af fornægtelsen af Mig!
 19. Har de da ikke set fuglene over sig, der basker med vingerne? Det er ingen andre end Den Nådigste, som holder dem oppe. Sandelig, Han er altseende i forhold til alting.
 20. Hvem andre end Den Nådigste kan hjælpe jer? Jeres hær? De vantro befinder sig kun i bedrag.
 21. Hvis Han skulle holde Sin forsyning tilbage, hvem ville så kunne give jer underhold? Nej, de holder stædigt fast ved ulydighed og had.
 22. Hvem af disse er bedst: den, som kryber med ansigtet nedad, eller den, som går oprejst på den rette vej?

23. Sig: "Han er Den, som skabte jer og gav jer ører og øjne og hjerte." Hvor lidt taknemmelighed I viser!
24. Sig: "Han er Den, som spredte jer ud på jorden, og hos Ham skal I samles."
25. Og de siger: "Hvornår vil dette løfte blive opfyldt, hvis I er sandfærdige?"
26. Sig: "Viden (herom) er hos Allah alene. Jeg er blot en tydelig advarer!"
27. Når de ser det (i.e. løftet) på nært hold, vil de vantros ansigt blive formørket, og der vil blive sagt: "Dette er, hvad I bad om!"
28. Sig: "Så sig mig, hvis Allah skulle tilintetgøre mig og dem, som er sammen med mig, eller vise os nåde, hvem er det så, der kan redde de vantro fra en smertelig straf?"
29. Sig: "Han er Den Nådigste, som Vi tror på, og til Ham sætter vi vor lid! I vil få at vide, hvem der befinder sig i en tydelig vildfarelse."
30. Sig: "Sig mig så, hvis jeres vand skulle sive ned i jorden (og forsvinde), hvem vil så kunne bringe jer rindende vand?"

68. SURAH AL-QALAM

Surah 68, Al-Qalam, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 52 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-qalam" (pennen), som optræder i det første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Nun! Ved pennen og det, som den skriver.
2. Du er ikke besat. Dette er Din Herres gunst.
3. Og sandelig, der er en belønning for dig, som aldrig får ende.
4. Sandelig, du har en storslået karakter.
5. Snart vil du se, og de vil også få at se,
6. hvem der er gale.
7. Sandelig, din Herre kender alt til dem, som har forvildet sig bort fra Hans vej. Og Han kender alt til dem, som er retledte.
8. Så adlyd ikke dem, der fornægter!
9. De ønsker, at du skal være eftergivende, så også de kunne være eftergivende.
10. Adlyd aldrig disse personer: den, som sværger løs,
11. den, som fornærmer og bagtaler,
12. den, som modsætter sig det gode og er oprørsk og syndig,
13. og heller ikke den, som er ubehøvlet og forseglet med det onde,
14. blot fordi han er velstående og har sønner.

15. Når Vore åbenbaringer bliver reciteret for ham, siger han: "Skrøner fra ældre tider!"
16. Vi vil mærke ham på hans næse!
17. Sandelig, Vi vil teste dem, som Vi testede havens folk. De svor, at de ville høste dens frugt næste morgen,
18. uden forbehold.
19. Da kom en hvirvelvind over den fra din Herre, mens de sov,
20. og (haven) blev kulsort.
21. Så kaldte de på hinanden om morgenen:
22. "Skynd jer at gå hen til jeres afgrøder, hvis I vil høste!"
23. Så tog de af sted, mens de hviskede til hinanden:
24. "Lad ingen trængende komme ind til jer i dag!"
25. Og tidligt om morgenen tog de af sted, fast besluttede og selvsikre.
26. Men da de så den, sagde de: "Vi er sandelig kommet til det forkerte sted!"
27. "Nej, rettere, vi er blevet berøvet!"
28. Den mest rimelige af dem sagde: "Sagde jeg det ikke til jer: 'Hvorfor lovpriser I ikke Allah?'"
29. De sagde: "Vi lovpriser Dig vor Herre! Sandelig, vi var de uretfærdige!"
30. Og de begyndte at bebrejde hinanden.
31. De sagde: "Ve os! Sandelig, vi var ulydige!"
32. Forhåbentlig vil vor Herre give os noget bedre end dette i dens sted. Sandelig, Vi vender os til vor Herre."
33. Sådan er straffen. Men straffen i det hinsidige er sandelig endnu større. Hvis de blot vidste det!
34. Sandelig, for de gudfrygtige er der hos deres Herre velsignede haver.
35. Skulle Vi gøre de trofaste lig synderne?
36. Hvordan kan I komme frem til en sådan antagelse?
37. Eller har I en bog, som I læser dette i,
38. hvori (der står, at) alt, hvad I ønsker jer, er jeres?
39. Eller påhviler der Os løfter til fordel for jer indtil Dommens Dag, at det, I planlægger (og bestemmer jer til), er jeres?
40. Spørg dem, hvem (af dem) der vil stå inde for dette.
41. Eller har de andre, som de antager som partnere (til Allah)? Da bør de bringe disse partnere, hvis de er sandfærdige,
42. den dag, hvor sandheden bliver synliggjort, og de bliver opfordret til at kaste sig ned. Men de vil ikke være i stand til det.

43. Deres blikke vil være sænkede, omsluttet af ydmygelse, for de blev opfordret til at kaste sig ned, mens de var raske.
44. Så lad Mig om dem, som fornægter dette ord. Vi fører dem gradvist nærmere en straf fra en side, de ikke er klar over.
45. Og Jeg giver dem en tidsfrist. Sandelig, Jeg straffer strengt.
46. Beder du om nogen løn fra dem, sådan at de bliver tyngt af gæld?
47. Eller har de kontrollen over det usete, så de kan skrive ned?
48. Vis du tålmodighed, når du venter på din Herres dom, og bliv ikke som fiskemanden, da han påkaldte, i en tilstand af stor sorg.
49. Hvis hans Herres nåde ikke var kommet til ham, ville han visselig have været kastet på et øde sted i vanære.
50. Så udvalgte hans Herre ham og gjorde ham til en af de retskafne.
51. Og sandelig, det er, som om de næsten vil udslette dig med deres blikke, når de hører Koranen. De siger: "Sandelig, han er besat!"
52. Tværtimod, den er en formaning for alle verdenerne.

69. SURAH AL-HAQQAH

Surah 69, Al-Haqqah, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 52 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-haqqah" (den sikre sandhed), som nævnes i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Den sikre Sandhed!
2. Hvad er Den sikre Sandhed?
3. Hvad ved du om Den sikre Sandhed?
4. Thamud og 'Ad fornægtede den store katastrofe.
5. Hvad Thamud angår, så blev de tilintetgjort med det overvældende brag.
6. Hvad 'Ad angår, så blev de tilintetgjort af en voldsom rystelse.
7. Allah sendte den over dem i syv nætter og otte dage efter hinanden. Så kunne man se folk ligge døde, som var de tomme (og indvendigt bortrånede) daddelpalmers stammer.
8. Ser du nogen af dem være tilbage?
9. Også Farao og de, som var før ham, og de tilintetgjorte byer, syndede.
10. De viste ulydighed mod deres Herres sendebud, så Han greb dem med stor styrke.
11. Sandelig, da vandet flød over, bar Vi jer på skibet
12. for at gøre det til en formaning, og for at de ører, der hører, skulle begribe det.

13. Når der bliver blæst i Basunen første gang,
14. og jorden og bjergene bliver løftet op og bliver pulveriseret ved et eneste sammenstød,
15. så indtræffer det, der blev lovet.
16. Himlen vil sprække og blive skrøbelig,
17. og englene vil stå ved dens kanter. På den dag vil otte bære din Herres trone over sig.
18. På den dag vil I blive fremstillet, ingen af jeres hemmeligheder vil være skjult.
19. Den, som får sit register i sin højre hånd, vil sige: "Kom, tag og læs mit register!
20. Jeg var fuldstændig klar over, at jeg sandelig ville stå over for (mine handlingers) regnskab."
21. Han vil få et tilfredsstillende liv
22. i en ophøjet have.
23. Dens frugter vil være nær ved hånden.
24. "Spis og drik med nydelse for det, som I har sendt videre i tidligere dage."
25. Men den, som får sit register i sin venstre hånd, vil sige: "Ve mig, bare jeg ikke havde fået mit register
26. og ikke vidste noget om mit regnskab!
27. Hvis bare dette (i.e. døden) havde været den definitive afslutning.
28. Min ejendom er mig ikke til nytte.
29. Min magt har forladt mig!"
30. "Tag fat i ham, bind ham.
31. Kast ham så ind i den voldsomme ild.
32. Bind ham fast i en lang lænke,
33. for han troede ikke på Allah, Den Store.
34. Og han tilskyndede ikke til at bespise de trængende.
35. I dag har han ingen nær (ven).
36. Og ej heller andet end betændt væske som føde,
37. som ikke vil blive spist af andre end synderne!"
38. Jeg sværger ved det, I ser,
39. og det, I ikke ser!
40. Sandelig, den (i.e. Koranen) er et ærværdigt sendebuds ord (fra Allah).
41. Den er ikke en digters ord. Hvor få (af jer) tror!
42. Og den er ikke en spåmands ord. Hvor lidt I tænker!
43. Den er nedsendt af alle verdenernes Herre.
44. Hvis han havde opdigtet nogle ord, som om de var fra Os,

45. så ville Vi have taget hans højre hånd.
46. Så ville Vi sandelig have afskåret hans hovedpulsåre.
47. Og ingen af jer ville kunne hindre dette.
48. Sandelig, den er en formaning for de gudfrygtige.
49. Og sandelig, Vi ved, at der er fornægttere iblandt jer.
50. Og sandelig, den er sorg for de vantro.
51. Og sandelig, den er Den absolutte Sandhed!
52. Så lovpris din Herre, Den Store, ved Hans navn!

70. SURAH AL-MA'ARIDJ

Surah 70, Al-Ma'aridj, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 44 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-ma'aridj" (himlens stiger), som optræder i tredje ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. En ivrig person bad om straffen, som vil indtræffe.
2. Den er for de vantro, ingen kan fjerne den fra dem.
3. (Den er) fra Allah, Herren over himlens stiger.
4. Englene og ånden stiger op til Ham på en dag, og den måler halvtreds tusinde år.
5. Vær du tålmodig på den bedste måde.
6. De ser den som noget fjernt.
7. Vi ser den meget nær.
8. På den dag vil himlen være som smeltet metal.
9. Bjergene vil blive som uld.
10. Ingen ven vil spørge til sin ven.
11. De vil blive vist for hinanden. Synderen vil ønske sig, at han kunne løskøbe sig fra denne dags straf med sine sønner
12. og sin hustru og sin broder
13. og (hele) sin slægt, som plejede at give ham husly,
14. og alle, som er på jorden. Alle (ville han ofre) for at redde sig selv.
15. På ingen måde! Det er en ildflamme,
16. som flår huden af.
17. Den kalder på ham, som vendte sig bort (fra troen og sandheden),
18. og ham, som samlede (rigdom) sammen og beholdt den (for sig selv).
19. Sandelig, mennesket er skabt grådigt og utålmodigt.

20. Når noget dårligt rammer det, bliver det fuld af jammer.
21. Men når der sker noget godt, bliver det nærgt.
22. Dog ikke dem, der beder
23. og holder fast i deres bøn,
24. dem, som fastsætter en andel af deres ejendom
25. til den tiggende og den trængende,
26. som tror på Straffens Dag,
27. og som frygter deres Herres straf –
28. for sandelig, de har ingen sikkerhed mod deres Herres straf –
29. og som vogter deres kønsdele,
30. undtagen over for deres hustruer og deres slavinder, hvad disse angår er de uden bebrejdelse –
31. men de, som tragter efter noget ud over dette, de overtræder grænsen.
32. Og (heller ikke) dem, som passer på det, som er betroet dem, og overholder deres løfter,
33. og som holder fast ved deres vidnesbyrd,
34. og som er påpasselige med deres bøn.
35. Det er dem, som vil blive æret i (Paradisets) haver.
36. Hvad er der med de vantro, som løber imod dig,
37. i grupper fra højre og venstre?
38. Håber de på, at de vil blive ført ind i velsignede haver?
39. Nej! Sandelig, Vi har skabt dem af det, som de ved.
40. Jeg sværger ved østens og vestens Herre, at Vi sandelig magter
41. at bytte dem ud med andre, som er bedre end dem, og ingen kan forhindre Os!
42. Så lad dem kaste sig ud i deres tomme snak og morskab, indtil dagen, som de bliver lovet.
43. Dagen, hvor de vil komme ud af deres grave i stor hast, som om de skyndte sig hen til afgudsstatuerne.
44. Deres blikke vil være sænkede, ydmygelsen vil overmande dem. Dette er dagen, som blev dem lovet.

71. SURAH NUH

Surah 71, Nuh, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 28 ayat. Surahen har fået sit navn efter profeten Nuh (Noah), hvormed surahen handler.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Sandelig, Vi sendte Nuh til sit folk: "Advar dit folk, før en smertelig straf rammer dem."
2. Nuh sagde: "O mit folk! Jeg er sandelig en tydelig advarer for jer,
3. tilbed Allah alene, og frygt Ham, og adlyd mig,
4. så Han tilgiver jer jeres synder og giver jer en frist, indtil det fastlagte tidspunkt. Sandelig, når tidspunktet, fastlagt af Allah, indtræffer, bliver der ikke givet udsættelse. Hvis I bare vidste!"
5. Han sagde: "Min Herre! Jeg har sandelig inviteret mit folk nat og dag,
6. men min invitation gjorde ikke andet end at øge deres flugt.
7. Og hver gang jeg inviterede dem, for at Du kunne tilgive dem, stoppede de fingrene i ørerne og hyllede sig ind i deres klæder, holdt stædigt fast (i deres vantro) og blev mere og mere hovmodige.
8. Så inviterede jeg dem åbent,
9. derefter opfordrede jeg dem offentligt og privat.
10. Så sagde jeg: "Bed jeres Herre om tilgivelse, for sandelig, Han er tilgivende,
11. Han vil sende rigelig regn over jer,
12. og Han vil styrke jer ved at give jer rigdom og børn og lade haver gro for jer og lade bække strømme for jer.
13. Hvad er der med jer, at I ikke viser Allah respekt,
14. Ham, som skabte jer i stadier?
15. Har I da ikke set, hvordan Allah har skabt himlene i lag?
16. Og Han gjorde månen til et lys og solen til en lampe.
17. Og Allah lod jer vokse frem fra jorden som planter.
18. Derefter vil Han bringe jer tilbage til den og bringe jer frem af den.
19. Og Allah gjorde jorden til et opholdssted for jer,
20. sådan at I kan vandre rundt på dens veje gennem bjerge og dale."
21. Nuh sagde: "Min Herre! De viste mig ulydighed og fulgte dem, hvis rigdom og børn ikke øgede andet end tab for dem,
22. og de lagde yderst listige planer,
23. og de sagde: 'Opgiv aldrig jeres guder, opgiv ikke Wadd og Suwa' og Yaghuth og Ya'uq og Nasr!'

24. Og de vildledte mange, så forøg de uretfærdiges vildfarelse!”
25. På grund af deres synder blev de druknet og ført ind i ilden, og de fandt ingen, som kunne hjælpe dem mod Allah.
26. Nuh sagde: “Min Herre! Lad ingen vantro være tilbage på jorden!
27. Sandelig, hvis du lader dem være tilbage, vil de vildlede Dine tjenere, og de avler ikke andet end uanstændigt og vantro afkom!
28. Min Herre! Tilgiv mig og mine forældre og enhver, som trådte ind i mit hus som troende, og alle troende mænd og troende kvinder, og forøg de uretfærdiges undergang!”

72. SURAH AL-DJINN

Surah 72, Al-Djinn, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 28 ayat. Surahen har fået dette navn, fordi den overvejende handler om djinner.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Sig: “Det er blevet mig åbenbaret, at en flok djinner har lyttet nøje. De sagde: ‘Sandelig, Vi har hørt en usædvanlig Koran,
2. som fører til retledningsvej. Vi tror på den og vil aldrig sætte noget ved siden af vor Herre.
3. Høj er vor Herres storhed. Han har hverken taget sig en hustru eller børn.
4. Og der var en uforstandig blandt os, som plejede at opdigte store løgne om Allah.
5. Vi havde ellers tænkt, at ingen, det være menneske eller djinn, nogensinde ville opdigte løgne om Allah.
6. Og der var nogle mænd blandt menneskene, som plejede at søge beskyttelse hos nogle mænd blandt djinnerne, så de forøgede djinnernes trods.
7. Og de tænkte, ligesom I, at Allah aldrig vil genopvække nogen.
8. Og vi rørte himlen, men vi fandt den fyldt med strenge vogtere og skinnende, brændende stjerner.
9. Og vi plejede at sidde på nogle af dens pladser for at lytte, men hvis nogen prøver at lytte, vil han finde en ildkugle, som vil brænde ham.
10. Og vi ved ikke, om der er bestemt noget slemt for dem på jorden, eller om der er bestemt noget godt for dem af deres Herre.
11. Sandelig, nogle af os er retskafne, og nogle af os er det ikke. Vi er gået forskellige veje.
12. Vi er klar over, at vi aldrig kan gøre Allah magtesløs på jorden og aldrig gøre Ham magtesløs ved at flygte (til himmels).

13. Og da vi hørte retledningen, antog vi troen på den, og den, som tror på sin Herre, har intet at frygte med hensyn til at lide tab eller lide uret.
14. Sandelig, nogle af os er underkastede, og nogle af os uretfærdige. Men de, som underkaster sig, søgte og fandt den rette vej.
15. Og hvad de uretfærdige angår, de vil være brændt i Helvede!”
16. Hvis de havde holdt sig til den rette vej, ville Vi have skænket dem rigeligt med vand at drikke
17. for at prøve dem derved. Men den, som vender sig bort fra påmindelsen af Allah, vil Han føre ind i en streng straf.
18. Sandelig, moskeerne er for Allah alene. Så tilbed aldrig noget andet ved siden af Allah.
19. Når en af Allahs tjenere rejser sig for at tilbede Ham, samler de sig rundt omkring ham i grupper, de omslutter ham nærmest fuldstændigt.
20. Sig: ”Jeg tilbeder kun min Herre og sætter ingen ved siden af Ham.”
21. Sig: ”Sandelig, Jeg er ikke herre over jeres skade eller noget godt for jer.”
22. Sig: ”Ingen kan på nogen som helst måde redde mig fra Allah(s straf), og jeg kan aldrig finde et tilflugtssted ud over Ham.
23. (Det påhviler mig) kun at overbringe det, som er fra Allah, og det, som Han har sendt.” De, som viser ulydighed mod Allah og Hans sendebud, har visselig Helvedes ild i vente! Deri skal de forblive til evig tid.
24. Når de ser det, som de bliver lovet, vil de få at vide, hvem der er svagest, når det gælder tilhængere, og hvem der er færrest, når det gælder antal.
25. Sig: ”Jeg ved ikke om det, som bliver lovet, er nært, eller om Han har fastsat en lang tidsfrist for det.”
26. Han er Den Alvidende om det usete. Men Han afslører ikke det usete,
27. undtagen for den, Han udvælger som sendebud. Og Han sætter beskyttere foran og bag ham,
28. så Han kan vide, at de (i.e. de enkelte sendebude) visselig har overbragt deres Herres budskaber. Allah har omsluttet alt det, de har hos sig, og Han har omsluttet alt i mindste detalje.

73. SURAH AL-MUZZAMMIL

Surah 73, Al-Muzzammil, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 20 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet ”al-muzzammil” (den indhyllede), som optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. O du, som er indhyllet!

2. Stå op (for bøn) om natten, i den halve (af den),
3. eller lidt mindre
4. eller lidt mere, og reciter Koranen tydeligt og artikuler klart!
5. Sandelig, Vi vil åbenbare for dig tungt(vejende) ord.
6. Sandelig, det at stå op (om natten) er bedre og mere solidt med hensyn til recitation,
7. for om dagen har du mange gøremål.
8. Og husk din Herres navn, og vend dig til Ham alene!
9. Østens og vestens Herre. Der er ingen anden gud end Ham. Så hold Ham alene som velynder!
10. Vær tålmodig mod alt, hvad de siger. Fjern dig fra dem på en god måde.
11. Og lad Mig om de velhavende, som fornægter, og giv dem en kort tidsfrist.
12. For der er (tunge) lænker hos Os og en brændende ild.
13. Og der er mad, som sætter sig fast i struben, og en smertelig straf.
14. Den dag, hvor jorden og bjergene skælver, og bjergene bliver til en sanddyng, som flyder bort.
15. Sandelig, Vi sendte jer et sendebud, som vil vidne for jer, ligesom Vi sendte et sendebud til Farao.
16. Men Farao viste ulydighed mod sendebuddet, og Vi tog fat i ham med et fast og knusende greb.
17. Hvis I stadig viser vantro, hvordan vil I så beskytte jer mod den dag, som vil forvandle børn til gråhårede?
18. Selv himlen vil revne på grund af det. Hans løfte bliver opfyldt.
19. Dette er sandelig en formaning. Så kan den, som ønsker det, følge en vej til sin Herre.
20. Sandelig, din Herre ved, at du og en gruppe af dem, som er sammen med dig, tilbringer to tredjedele af natten eller den halve nat eller en tredjedel af natten med bøn. Allah afgør nattens og dagens rette beregning. Han ved, at I ikke vil kunne opretholde dette, derfor vendte Han sig i nåde mod jer. Så reciter fra Koranen så meget, som det er let for jer. Han ved, at nogle af jer vil blive syge, og andre vil rejse rundt på jorden i søgen efter Allahs velvilje, mens andre igen vil kæmpe for Allahs sag. Reciter derfor så meget af den, som er let for jer. Men overhold bønnen som foreskrevet, og giv almisse, og giv Allah et smukt lån. Og alle (gode og retskafne handlinger), som I sender i forvejen for jer selv, vil I finde hos Allah som en bedre belønning. Søg Allahs tilgivelse. Allah er tilgivende, barmhjertig.

74. SURAH AL-MUDDATHHIR

Surah 74, Al-Muddaththir, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 56 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-muddaththir" den tildækkede), som optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. O du, som er tildækket!
2. Stå op og advar!
3. Lovpris din Herres storhed!
4. Hold dine klæder rene!
5. Hold dig fra afgudsdyrkelse!
6. Gør ikke det gode i forventningen om at få noget til gengæld!
7. Vær tålmodig for din Herres skyld!
8. Når der blæses i Basunen,
9. vil det være en hård dag,
10. det vil ikke være let for de vantro.
11. Lad Mig om den, som Jeg har skabt.
12. Jeg skænkede ham rigeligt med rigdom,
13. og sønner (skænkede Jeg) for ham
14. og gav Ham i overflod.
15. Men han vedblev at bede Mig om forøgelse.
16. Nej (dette vil ikke ske)! For han var sandelig stædigt imod Vore åbenbaringer.
17. Jeg vil få ham til at møde stor modgang!
18. Sandelig, han tænkte og beregnede.
19. Allahs forbandelse være over ham, hvor han (dog) beregnede.
20. Endnu engang, måtte Allahs forbandelse være over ham, hvor han (dog) beregnede.
21. Derefter tænkte han igen.
22. Derpå rynkede han panden og fordrejede sit ansigt.
23. Derefter vendte han sig bort og viste hovmod.
24. Så sagde han: "Den er intet andet end tillært magi.
25. Den er intet andet end et menneskes ord!"
26. Snart vil Jeg kaste ham ind i Helvedes ild.
27. Hvem har ladet dig vide, hvad Helvedes ild er?
28. Den, som ikke skåner nogen og ikke lader noget stå tilbage.
29. Den tørster efter mennesker.

30. Der er nitten (vogtere) over den.
31. Og Vi har kun sat engle som Helvedes vogtere, og Vi har kun fastsat deres antal som en prøvelse for de vantro, for at Bogens folk kan få solid viden, for at de, som tror, kan blive styrket i troen, for at der ikke skal herske tvivl blandt dem, som der er blevet givet en bog til, og de troende, og for at det skal blive sagt af dem, som har sygdom i hjertet, og de vantro: "Hvad er det nu, Allah mener med dette eksempel?" Sådan lader Allah den, Han vil, fare vild, og retleder den, Han vil. Og ingen kender til din Herres hære undtagen Ham selv. Og den er kun for menneskets formanings.
32. Sandelig, ved månen
33. og ved natten, når den vender og går bort,
34. og ved morgenen, når den gryr!
35. Sandelig, det er en af de største katastrofer,
36. en advarsel til menneskene,
37. til dem af jer, som vil rykke fremover eller bliver hængende tilbage.
38. Enhver sjæl vil få sine handlingers løn.
39. Undtagen dem til højre.
40. I haver (vil de være), hvor de spørger hinanden
41. om synderne.
42. "Hvad fik jer til at blive ført ind i Helvedes ild?"
43. De vil sige: "Vi var ikke blandt dem, som udførte bønnen,
44. og vi bespiste ikke de trængende.
45. Vi var optaget af tomme gøremål sammen med dem, som var optaget af tomme gøremål,
46. og vi fornægtede Gengældens Dag.
47. Til slut nåede døden os."
48. Nu vil forbøn af dem, som går i forbøn, ikke være dem til nytte.
49. Hvad er der med dem, at de vender sig bort fra formaningen,
50. som om de var vilde æsler,
51. der forskrækket flygter fra løver?
52. Nej, hver eneste af dem ønsker, at der skal blive givet ham beskrevne blade.
53. Nej! De frygter ikke det hinsidige.
54. Koranen er en formanings! Ingen tvivl derom!
55. Den, som ønsker det, kan tage ved lære af den.
56. Men de vil ikke tage ved lære af denne formanings, undtagen dem, Allah vil. Han alene er Herren over gudfrygtighed og tilgivelse.

75. SURAH AL-QIYAMAH

Surah 75, Al-Qiyamah, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 40 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-qiyamah" (genopstandelsen), som optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Nej! Jeg sværger ved Genopstandelsens Dag.
2. Og nej! Jeg sværger ved selvet, der bebrejder sig selv.
3. Antager mennesket, at Vi aldrig vil samle hans knogler (på ny)?
4. Sandelig, Vi formår at genforme selv fingerspidserne.
5. Men mennesket ønsker at fornægte det, der står foran det.
6. Det spørger: "Hvornår vil Genopstandelsens Dag indtræffe?"
7. Når øjnene blændes (af forundring og gru),
8. og månen bliver formørket,
9. og solen og månen bliver bragt sammen,
10. på den dag vil mennesket sige: "Hvor er der en flugtvej?"
11. Der er ingen flugtvej!
12. Det eneste sted, alle vil komme frem at stå, er hos din Herre.
13. På den dag vil mennesket blive underrettet om alle de handlinger, det sendte i forvejen, og dem, som det efterlod.
14. I virkeligheden er mennesket sit eget vidne,
15. selvom det vil fremføre alle sine undskyldninger.
16. Bevæg ikke din tunge hurtigt for at forhaste det.
17. Sandelig, det påhviler Os at samle den (i.e. Koranen) og lade den blive reciteret.
18. Så, når Vi reciterer den, følg dens recitation!
19. Sandelig, derefter påhviler det Os at forklare den tydeligt.
20. Sandheden er, at I elsker det, man får fat i hurtigt.
21. Men det hinsidige lader I være.
22. På den dag vil der være lysende ansigter,
23. som ser hen på deres Herre.
24. Og på den dag vil der være fordrejede ansigter
25. ved tanken om, at de vil blive udsat for en sådan besværlighed, som vil kunne brække deres rygge.
26. Tag jer i agt! Når sjælen kommer op i struben,
27. og det bliver sagt: "Hvem er det, som kan helbrede?"

28. Og han indser, at det er tid til afsked,
29. og det ene ben snubler over det andet.
30. På den dag er ankomsten til din Herre.
31. Han bekræftede ikke, ej heller udførte han bønner.
32. Men han fornægtede (Koranen), og han vendte sig bort (fra troen).
33. Og han gik hovmodigt hen til sin familie.
34. Må du blive ramt af det, du fortjener!
35. Endnu engang, må du blive ramt af det, du fortjener!
36. Antager mennesket, at det vil blive overladt til sig selv?
37. Var det ikke en dråbe sæd?
38. Derefter blev det en klæbende masse, så skabte Han det i menneskeform.
39. Og Han skabte derfra to grupper, mand og kvinde.
40. Skulle han da ikke formå at genopvække?

76. SURAH AL-INSAN

Surah 76, Al-Insan, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af 31 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "Al-Insan" (mennesket), som optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertigste.

1. Sandelig, der er overgået mennesket en periode, som ikke er værd at nævne.
2. Sandelig, Vi skabte mennesket af en sammenblandet dråbe for at teste det. Og Vi gjorde det hørende og seende.
3. Sandelig, Vi har vist det den rette vej. Det kan være taknemmeligt eller utaknemmeligt.
4. Sandelig, Vi har forberedt lænker, jernhalsbånd og en flammende ild til de vantro.
5. Sandelig, de gode vil drikke af bægre, blandet med kamfer,
6. en kilde, som Allahs tjenere vil drikke af og lader flyde i strømme.
7. De opfylder deres løfter og frygter dagen, hvis hårdhed vil sprede sig.
8. Og de bispiser glædeligt de trængende og de forældreløse.
9. (De siger:) "Vi bispiser jer kun for Allahs tilfredshed, vi venter ikke noget til gengæld fra jer og ej heller taknemmelighed.
10. Vi frygter fra vor Herre Dagen med det formørkede ansigt!"
11. Allah vil bevare dem fra den dags hårdhed og lade dem finde skønhed, godhed og glæde.

12. Og Han vil belønne dem, fordi de viste tålmodighed, med en have og med klæder af silke.
13. Her vil de sidde tilbagelænet på højsæder og hverken føle solhede eller kuldefrost.
14. Og (havens) skygger vil hvile lavt over dem, og frugterne vil hænge lige for hånden.
15. Skåle af sølv vil blive båret rundt iblandt dem og bægge, som ligner krystal,
16. men er af sølv, og de bliver skænket afmålt (efter ønske).
17. Og der vil de få bægge blandet med ingefær at drikke,
18. (fra) en kilde, som er navngivet Salsabil.
19. Og de evigt unge vil gå rundt blandt dem; du vil se dem som spredte perler.
20. Og hvor du end retter blikket, vil du se velsignelser og et mægtigt kongerige!
21. De vil bære klæder af fin, grøn silke og brokade, og de vil blive udsmykket med sølvarmbånd, og deres Herre vil skænke dem hellig vin.
22. (Der vil blive sagt til dem:) "Dette er jeres belønning; jeres anstrengelser er blevet anerkendt!"
23. Sandelig, Vi har åbenbaret Koranen for dig lidt efter lidt.
24. Og afvent tålmodigt din Herres dom, og adlyd hverken syndere eller vantro!
25. Lovpris din Herre om morgenen og om aftenen!
26. Og kast dig ned for Ham i dele af nattens timer, og lovpris Ham i nattens lange timer!
27. Sandelig, de (vantrø) elsker (og foretrækker) det jordiske liv og forsømmer den tunge dag forude.
28. Vi alene har skabt dem og styrket deres led, og når Vi vil, kan Vi (udslette dem og) sætte andre i deres sted.
29. Sandelig, dette er en formaning. Lad den, som vil, følge en vej for at nå sin Herre.
30. Men I vil ikke noget som helst, uden at Allah vil det. Sandelig, Allah er alvidende, alvis.
31. Han fører den, Han vil, ind i Sin nåde, og de uretfærdige, til dem har Han forberedt en smertelig straf.

77. SURAH AL-MURSALAT

Surah 77, Al-Mursalat, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 50 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-mursalat" (de udsendte), som optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ved de udsendt, den ene efter den anden.

2. Ved det, som blæser,
3. og ved dem, som spreder skyerne overalt,
4. og ved dem, som river dem i stykker,
5. og ved dem, som bringer formaningen
6. for at muliggøre tilgivelse eller advarsel.
7. Sandelig, det løfte, som bliver jer givet, vil visselig blive opfyldt!
8. Når stjernernes lys slukkes,
9. når himlen sprækker,
10. når bjergene knuses til støv,
11. og når sendebudene samles på den fastsatte tid.
12. Hvilken dag er dette udsat til?
13. Til Dommens Dag!
14. Hvad ved du om Dommens Dag?
15. Ve fornægterne på den dag!
16. Ødelagde Vi ikke dem, som var før?
17. Derefter lader Vi de senere generationer følge dem.
18. Sådan gør Vi mod synderne.
19. Ve fornægterne på den dag!
20. Har Vi da ikke skabt jer af en mindreværdig væske,
21. som Vi placerede på et sikkert sted
22. til et fastsat tidspunkt?
23. Vi afmålte og udformede efter en nøjagtig målestok. Hvor storslåede Vi er til at afmåle og udforme!
24. Ve fornægterne på den dag!
25. Skabte Vi da ikke jorden som et samlingssted
26. (for) de levende og de døde?
27. Og Vi satte høje, fastforankrede bjerge på den, og Vi gav jer fersk vand at drikke.
28. Ve fornægterne på den dag!
29. Af sted med jer til den, I fornægtede!
30. Af sted med jer til skyggen med tre søjler,
31. som hverken bringer skygge eller yder beskyttelse mod den røgløse flamme.
32. Sandelig, denne (helvedesild) vil kaste gnister af sig (så store) som slotte.
33. Som var disse (gnister) gule kameler.
34. Ve fornægterne på den dag!
35. Dette er dagen, hvor de ikke vil kunne udtale et eneste ord,

36. ej heller vil de blive tilladt at fremsætte undskyldninger.
37. Ve fornægterne på den dag!
38. Dette er Dommens Dag. Vi vil samle jer og dem, som var tidligere.
39. Så, hvis I har en listig plan (i gære), så sæt den i værk mod Mig!
40. Ve fornægterne på den dag!
41. Sandelig, de gudfrygtige og lydige skal være i skygge og ved kilder.
42. Og frugter (vil der være for dem), hvilken slags de end ønsker sig.
43. (Der vil blive sagt:) "Spis og drik som det behager jer (som belønning) for det, I gjorde."
44. Sådan belønner Vi dem, som gør det gode.
45. Ve fornægterne på den dag!
46. O I fornægtere! Spis og nyd (jeres jordiske liv) for en tid, for I er sandelig syndere.
47. Ve fornægterne på den dag!
48. Og når der bliver sagt til dem: "Bøj jer!" bøjer de sig ikke.
49. Ve fornægterne på den dag!
50. Hvilket andet ord efter dette vil de tro på?

78. SURAH AL-NABA'

Surah 78, Al-Naba', blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 40 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-naba'" (budskabet), som optræder i andet ayat.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige.

1. Hvad spørger de hinanden om?
2. Er det budskabet om den store begivenhed,
3. som de er uenige om?
4. Nej, de vil snart få det at vide!
5. Vitterligt, de vil snart få det at vide!
6. Er det ikke Os, som har gjort jorden til et bosted?
7. Bjergene til støttepæle?
8. Vi skabte jer parvis,
9. og Vi gjorde jeres søvn til hvile.
10. Vi gjorde natten til et dække,
11. og Vi gjorde dagen til (tilvejebringelse af livets) underhold.
12. Vi har bygget over jer syv faste (himle),

13. og Vi har lavet (deri) en oplysende lampe.
14. Og fra skyerne har Vi nedsendt rigeligt med vand
15. for med det at frembringe korn og planter
16. og tætbevoksede haver.
17. Sandelig, Dommens Dag er et fastlagt tidspunkt!
18. Dagen, hvor der vil blive blæst i Basunen, og I kommer i grupper.
19. Og himlen bliver åbnet og bliver til indgange,
20. og bjergene bliver sat i bevægelse, så de blot bliver til en luftspejling.
21. Sandelig, Helvede er et udkigssted,
22. det endelige mål for de opsætsige.
23. Deri vil de være i århundreder.
24. Deri vil de ikke føle kølighed eller få noget at drikke,
25. undtagen kogende vand og betændt væske!
26. En passende straf,
27. for de forventede aldrig (at stå til) regnskab.
28. Og de fornægtede vedblivende Vore tegn.
29. Vi har nedskrevet alting i et register,
30. så smag (straffen)! Nu vil Vi ikke gøre andet end at øge straffen for jer.
31. Sandelig, for de gudfrygtige er der frelse
32. og haver og druer.
33. Og jævndrengene, velformede unge kvinder
34. og fyldte bægre.
35. Deri vil de hverken høre tom snak eller løgn.
36. En altrækkende belønning fra din Herre,
37. Herren over himlene og jorden, og alt, hvad der er derimellem, Den Nådigste. Ingen er i stand til at tale med Ham (uden Hans tilladelse).
38. Dagen, hvor ånden og englene vil stå på rækker. Ingen vil tale, undtagen ham, som Den Nådigste tillader, og som siger det rette.
39. Dette er Sandhedens Dag. Den, som vil, kan søge vejen hjem til sin Herre.
40. Sandelig, Vi har advaret jer mod en nærtstående straf på den dag, hvor mennesket vil beskue, hvad hans to hænder sendte i forvejen (af handlinger), og den vantro vil sige: "Bare jeg var blevet til jord (og forgået)!"

79. SURAH AL-NAZI'AT

Surah 79, Al-Nazi'at, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 46 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-nazi'at" (de, der trækker ud), som optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ved dem, som trækker (sjælene) ud voldsomt,
2. og dem, som trækker (dem) ud mildt.
3. Ved dem, som svømmer bort,
4. raskt af sted som ved et kapløb,
5. og derved fuldbyrder befalingen.
6. På Dagen, hvor skælvet får til at skælve,
7. efterfulgt af endnu et skælv.
8. Hjerterne på denne dag vil være fulde af ængstelse.
9. Blikkene vil være sænket af ærefrygt.
10. De siger: "Skal vi blive bragt tilbage til den tidligere tilstand,
11. efter at (selv) vore knogler er gået i opløsning?"
12. De siger: "Så er denne en tilbagevendende med tab!"
13. Men der vil kun være et eneste skrig,
14. så vil de (med det samme) være samlet på jordens overflade.
15. Har historien om Musa nået dig?
16. Dengang han blev anråbt af sin Herre i den hellige dal Tuwa:
17. "Gå til Farao. For, sandelig, han er blevet yderst opsætsig!"
18. Sig så: "Ønsker du at blive rensset (for din vantro)?"
19. At jeg skal retlede dig til din Herre, så du bliver gudfrygtig?"
20. Så viste Musa ham det største tegn.
21. Men Farao fornægtede og var udydig.
22. Så vendte han ryggen til og gik.
23. Så samlede han (sine folk) og råbte:
24. "Jeg er jeres herre, den største!"
25. Så greb Allah ham med det hinsidiges og det dennesidiges hårde straf.
26. Sandelig, i dette er der en lære for enhver, som frygter.
27. Hvad er sværest: at skabe jer eller universet, som (Allah) har skabt?
28. Han højnede dets vidde, så satte Han det i system.
29. Og han formørkede dets nat, lysnede dets dag.

30. Og derefter bredte Han jorden ud.
31. Herfra frembragte Han dens vand og dens plantevækst,
32. og Han fastgjorde bjergene.
33. (Alt dette) til nytte for jer og jeres husdyr.
34. Men når den store katastrofe indtræffer,
35. den dag vil mennesket huske, hvad det tilstræbte,
36. og Helvede vil blive gjort synlig for den, der ser.
37. Hvad angår ham, som var ulydig
38. og foretrak det jordiske liv,
39. hans opholdssted vil være Helvede.
40. Men han, som viste guds frygt over for sin Herres højhed og afholdt sit selv fra begær,
41. hans opholdssted vil være Paradiset.
42. De spørger dig om Timen: "Hvornår vil den indtræffe?"
43. Men hvordan skulle du kunne have viden om det (præcise) tidspunkt?
44. Hos din Herre hviler det ende (lige tidspunkt).
45. Du er blot en advarer for dem, som frygter den.
46. Og når de ser den dag, vil det være, som om de ikke havde tilbragt mere end en aften eller en morgen (på jorden).

80. SURAH 'ABASA

Surah 80, 'Abasa, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 42 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "abasa" (han rynkede panden), som optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Han rynkede panden og vendte sig bort,
2. for der kom til ham en blind mand.
3. Og hvad ved du, måske ville han være blevet rensset
4. eller have taget formaningen til sig, så formaningen kunne være kommet ham til nytte?
5. Men den, som ser sig selv uden behov for den (i.e. formaningen),
6. ham vender du dig til,
7. selvom der ikke påhviler dig noget ansvar, hvis de ikke godtager formaningen.
8. Men den, som kommer til dig ivrigt
9. og viser gudfrygtighed,

10. han får ikke nogen opmærksomhed af dig.
11. Sandelig, nej! Denne (Koran) er en formaning.
12. Den, der vil, kan godtage den
13. i form af de ærefulde sider,
14. ophøjede og rene,
15. ved skrivernes hænder,
16. de ærværdige, lydige (skrivere).
17. Ve mennesket, hvor utaknemmeligt det er!
18. Af hvad skabte Han ham?
19. Af en sammensmeltet dråbe skabte Han ham og bestemte hans natur.
20. Så lettede Han hans vej,
21. lod ham derefter dø og blive begravet.
22. Så, når Han vil, vil Han lade ham genopstå.
23. Sandelig, han udførte ikke, hvad Han befalede ham.
24. Mennesket burde se på sin mad.
25. Sandelig, Vi lod vandet strømme ned i rigelig mængde,
26. og så lod Vi jorden sprække.
27. Vi lod korn gro i den
28. og druer og grøntsager
29. og oliven og daddelpalmer,
30. velbevoksede haver
31. og frugter og urter
32. til nytte for jer og jeres husdyrhold.
33. Når det øredøvende brag kommer,
34. den dag, hvor man flygter fra sin broder
35. og fra sin moder og fader
36. og fra sin hustru og sine børn,
37. på den dag vil enhver være optaget af sin egen sag.
38. Nogle ansigter vil på den dag være oplyste og skinnende,
39. smilende, glade.
40. Andre ansigter vil på den dag være bestøvede,
41. dækket af mørke.
42. Det er de vantro, de syndefulde.

81. SURAH AL-TAKWIR

Surah 81, Al-Takwir, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 29 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-takwir" (det, som foldes sammen), som optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Når solen bliver foldet sammen,
2. og stjernerne falder,
3. når bjergene sættes i bevægelse,
4. og de drægtige kamelhopper bliver efterladt uden opsyn,
5. når de vilde dyr samles,
6. og havene rejser sig og flyder over,
7. når sjælene bliver forenet (med kroppene),
8. og den levende begravede pige bliver spurgt,
9. hvilken synd hun blev dræbt for,
10. når handlingernes register bliver åbnet,
11. og himlen bliver revet væk,
12. når Helvede blusser op,
13. og Paradiset bliver bragt nær,
14. da vil enhver forstå, hvad han medbragte.
15. Nej! Jeg sværger ved stjernerne,
16. som bevæger sig og skjuler sig,
17. og ved natten, når den falder på,
18. og ved morgenen, når den gryr.
19. Sandelig, denne (Koran) er et meget ærefuldt sendebuds ord,
20. (som besidder) magt og er højagtet hos Herren over Tronen.
21. Der bliver han adlydt og stolet på.
22. Jeres ven er ikke besat.
23. Sandelig, han har set ham i den klare horisont.
24. Og han er ikke tilbageholdende, hvad det usete angår.
25. Og den er ikke den udstødte satans ord!
26. Så, hvor går I hen?
27. Den er en formaning for alle verdenerne,
28. for dem af jer, som vil følge den rette vej.
29. Og I kan ikke ville ud over det, Allah vil.

82. SURAH AL-INFITAR

Surah 82, Al-Infitar, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 19 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "infitar" (blive spaltet), som optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Når himlen er spaltet,
2. og stjernerne udsprede,
3. når havene flyder over,
4. og der bliver vendt op og ned på gravene,
5. da vil enhver person få at vide, hvad han sendte i forvejen, og hvad han efterlod.
6. O du menneske! Hvad er det, som bedrager dig mod din Herre?
7. Han, som skabte dig, rettede dig op og gav dig en balanceret udformning.
8. Han formede dig i den form, Han ville.
9. Nej, sandelig! I fornægter religionen.
10. Og sandelig, der er vogtere over jer,
11. ærværdige skrivere,
12. som ved, hvad I end gør.
13. De retskafne vil sandelig være i velsignede haver.
14. Og de onde vil sandelig være i Helvede.
15. De vil træde ind i det på Dommens Dag.
16. Og de vil aldrig kunne flygte fra det.
17. Og hvad ved du om, hvad Dommen Dag er?
18. Vitterligt, hvad ved du om, hvad Dommens Dag er?
19. Det er en sådan dag, hvor ingen person vil være i stand til at gøre noget som helst til gavn for en anden person. Denne dag tilkommer befalingen Allah alene.

83. SURAH AL-MUTAFFIFIN

Surah 83, Al-Mutaffifin, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 36 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-mutaffifin" (de, der snyder med mål og vægt), som optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ve dem, som snyder med mål og vægt.
2. Dem, som, når de får målt op af andre, forlanger fuldt mål,

3. men, som, når de selv måler og vejer op til andre, giver for lidt.
4. Tænker de aldrig over, at de vil blive genopvækket?
5. Til en stor dag,
6. hvor menneskeheden vil stå over for alle verdenernes Herre?
7. Sandelig, de ondes handlingsregister er Sidjdjin.
8. Og hvad ved du, hvad Sidjdjin er?
9. En nedskrevet bog.
10. Ve på den dag dem, som fornægtede!
11. Dem, som fornægtede Gengældelsens Dag.
12. Ingen andre end de opsætsige og de syndige fornægter den.
13. Når Vore åbenbaringer bliver reciteret for ham, siger han: "Dette er det henfarnes skrøner!"
14. Nej, aldrig! Men det, som de selv har gjort, har rustnet deres hjerter.
15. Sandelig, de vil på den dag være forhindret (i at se) deres Herre.
16. Derefter vil de blive slået ind i Helvede.
17. Så vil der blive sagt til dem: "Dette er Helvede, som I fornægtede!"
18. Sandelig, de retskafnes handlingsregister er i Illiyyin.
19. Og hvad ved du om Illiyyin?
20. Det er en nedskrevet bog.
21. Allahs nærtstående engle bevidner den.
22. Sandelig, de retskafne vil være i velsignelsens haver,
23. siddende på højsæder beskuer de.
24. Du vil genkende velsignelsen og godheden på deres ansigter.
25. De vil blive skænket forseglet, ren drikke,
26. dens segl vil være af moskus. Så lad dem, som konkurrerer, konkurrere (om dette).
27. Og dens blanding er fra Tasnim,
28. en kilde, som kun de, der stå Allah nær, drikker af.
29. Sandelig, synderne plejede at gøre nar ad de troende,
30. når de (i.e. de troende) gik forbi dem, blinkede de til hinanden,
31. Og når de vendte tilbage til deres familier, vendte de tilbage muntert.
32. Og når de så dem, sagde de: "De er sandelig vildfarne!"
33. (Det) selvom de ikke blev sendt som vogtere over dem.
34. Så, nu ler de troende ad de vantro.
35. På højsæder, beskuende.
36. Er de vantro så blevet gengældt for det, som de gjorde?

84. SURAH AL-INSHIQAQ

Surah 84, Al-Inshiqaq, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 25 ayat. Surahen har fået navnet "al-inshiqaq" (at sprække) efter ordet "inshaqqa" (sprækkes), som optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Når himlen sprækkes
2. og adlyder sin Herre, som den er forpligtet til,
3. når jorden er bredt ud
4. og den afkaster alt, hvad der er i den, og bliver tom
5. og adlyder sin Herre, som den er forpligtet til.
6. O du menneske! Sandelig, så vil du anstrenge dig hen imod din Herre. Endelig vil du møde Ham!
7. Den, som så får overrakt sit handlingsregister i sin højre hånd,
8. vil blive afkrævet et let regnskab,
9. og han vil vende tilbage til sin familie i glæde.
10. Men den, som får overrakt sit handlingsregister fra bag sin ryg,
11. han vil visselig bede om sin tilintetgørelse,
12. og han vil træde ind i den flammende ild.
13. Han var i sandhed frydefuld sammen med sin familie.
14. Sandelig, han tænkte, at han ikke ville vende tilbage til sin Herre.
15. Nej! Hans Herre var altseende i forhold til ham.
16. Nej! Jeg sværger ved aftenrøden
17. og ved natten og alt, hvad den i sig rummer.
18. Og ved månen, når den bliver fuld.
19. I (mennesker) vil sandelig bevæge jer fra den ene tilstand til den anden.
20. Så hvad er der med dem, at de ikke antager troen?
21. Og når Koranen bliver reciteret for dem, kaster de sig ikke ned.
22. I stedet fornægter de vantro.
23. Allah er alvidende om, hvad de skjuler i deres indre.
24. Overbring dem budskabet om en smertelig straf.
25. Undtagen dem, som tror og handler retskaffent, dem venter der uendelig belønning.

85. SURAH AL-BURUDJ

Surah 85, Al-Burudj, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 22 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-burudj" (konstellationer), som optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ved himlen og dens konstellationer.
2. Ved den lovede dag.
3. Ved den, som bevidner, og det, som bliver bevidnet.
4. Afgrundens folk vil gå under
5. i ilden, som vedbliver at brænde med brændstof,
6. mens de sidder rundt om den.
7. Og de er selv vidner til, hvad de gjorde mod de troende.
8. De foragtede dem af ingen anden grund end det, at de troede på Allah, Den Almægtige, Den Præsværdige.
9. Ham tilhører herredømmet over himlene og jorden. Allah er vidne til alle ting.
10. Sandelig, de, som forfølger de troende mænd og de troende kvinder og derefter ikke angres, for dem venter Helvedes straf og ildens straf.
11. Sandelig, de, som antager troen og handler retskaffent, for dem er der haver, hvor bække rinder. Dette er den sikre sejr (om frelsen).
12. Sandelig, din Herres greb er hårdt.
13. Sandelig, Han er Den, som skaber og genskaber (i.e. genopvækker).
14. Han er Den mest Tilgivende, Den mest Elskende.
15. Herren over Tronen, Den Største.
16. Den, som gør, hvad Han end vil.
17. Har historien om hærene nået dig?
18. Faraos og Thamuds hære?
19. Alligevel fastholder de vantro deres fornægtelse.
20. Og Allah omslutter dem fra alle sider.
21. Nej, dette er en storslået Koran,
22. på en beskyttet tavle.

86. SURAH AL-TARIQ

Surah 86, Al-Tariq, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 17 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-tariq" (morgenstjernen; det, der rammer voldsomt om natten), som forekommer i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ved himlen og morgenstjernen.
2. Hvad ved du om morgenstjernen?
3. Det er stjernen, der gennemborer mørket.
4. Der findes ingen, der ikke er sat en vogter over,
5. så mennesket burde tænke over, af hvad det er blevet skabt.
6. Det er blevet skabt af en udstødt væske,
7. der kommer fra mellem ryggraden og ribbenene.
8. Sandelig, Han er fuldt i stand til at bringe det tilbage (i.e. genopvække det).
9. Den dag, hvor alle hemmeligheder efterprøves,
10. den dag har mennesket hverken nogen styrke eller nogen hjælper.
11. Ved himlen, der vender tilbage,
12. og ved jorden, som vil sprække.
13. Sandelig, denne (Koran) er det endegyldige ord (som adskiller sandt fra falsk).
14. Det er ikke noget spøg!
15. Sandelig, de lægger listige planer,
16. og Jeg gengælder deres list.
17. Så giv de vantro en udsættelse, giv dem noget tid.

87. SURAH AL-A'LA

Surah 87, Al-A'la, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 19 ayat. Surahen har fået sit navn efter et af Allahs attributter, "Al-A'la" (Den mest Ophøjede), som nævnes i surahens første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Lovpris din Herres navn, Den mest Ophøjede.
2. Han, som skaber og anordner i rette proportioner,
3. og som bestemmer og så retleder.
4. Han, som bringer urter frem

5. og så gør dem til sortgrønt halm.
6. Vi vil få dig til at recitere, så du aldrig glemmer,
7. undtagen det, Allah vil. Sandelig, Han kender til alt, som er åbenbaret, og alt, som er hemmeligt.
8. Og Vi vil føre dig til den letteste vej.
9. Så forman, hvis formaningen er til nytte.
10. Den, som er gudfrygtig, godtager formaningen,
11. og den opsætsige undgår den,
12. den, som skal træde ind i den største ild,
13. hvori han hverken kan dø eller leve.
14. Sandelig, den, som renser sig, vil opnå den sikre sejr (om frelsen),
15. den, som husker sin Herres navn og udfører bønnen.
16. Men I foretrækker det jordiske liv,
17. selvom det hinsidige er bedre og evigt.
18. Sandelig, dette er i de tidligere skrifter,
19. Ibrahims og Musas skrifter.

88. SURAH AL-GHASHIYAH

Surah 88, Al-Ghashiyah, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 26 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-ghashiyah" (den omsluttende), som optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Har underretningen om den omsluttende (Dommedag) nået dig?
2. Nogle ansigter vil på den dag være bøjet ned og ydmyge,
3. (de har) arbejdet hårdt (og blev) udmattede (forgæves).
4. De vil havne i glødende ild.
5. De vil få at drikke fra en kogende kilde.
6. Ingen mad vil der være for dem andet end en giftig tornet plante,
7. den hverken mætter eller stiller sulten.
8. Og nogle ansigter vil på den dag være behagede og muntre
9. på grund af tilfredshed med deres anstrengelser (på jorden).
10. I en høj have (vil de være).
11. I den vil de ikke høre nogen tom snak.
12. I den vil der være en rindende kilde,
13. højsæder,

14. bægre, stillet frem,
15. puder, stillet på række,
16. og tæpper bredt ud.
17. Ser de da ikke på kamelen, hvordan den er skabt?
18. Og på himlen, hvordan den er højt hævet?
19. Og på bjergene, hvordan de er fastgjort?
20. Og på jorden, hvordan den er bredt ud?
21. Så forman (dem), sandelig, du er en formaner!
22. Du er ikke én, som (under)tvinger dem.
23. Men den, som vender sig bort og fornægter,
24. ham vil Allah straffe med den største straf!
25. Sandelig, til Os vender de tilbage,
26. og da påligger det Os i sandhed at drage dem til regnskab.

89. SURAH AL-FADJR

Surah 89, Al-Fadjr, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 30 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-fadjr" (daggryet), som optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ved daggryet
2. og ved ti nætter.
3. Ved det lige og det ulige
4. og ved natten, når den trækker sig tilbage.
5. I dette er der sandelig en højtidelig ed for den, som ejer forstand.
6. Har du ikke set, hvad din Herre gjorde mod 'Ad?
7. Mod Iram med de høje søjler,
8. hvis lige ikke fandtes i noget andet land?
9. Mod Thamud, som huggede ud i klipperne,
10. og Farao, som havde formidable søjler?
11. Mod dem, som overskred alle grænser i (deres) lande
12. og stiftede ufred i dem?
13. Din Herre lod straffens piske regne over dem.
14. Sandelig, din Herre er altid årvågen.
15. (Det er sådan med) mennesket, at når dets Herre prøver det, viser det ære og nåde, så siger det: "Min Herre har æret mig!"

16. Men når Han så prøver det (ved at) gøre forsyningen trang for det, siger det: "Min Herre har ydmyget mig!"
17. Men nej! I ærer ikke den forældreløse,
18. og I tilskynder ikke hinanden til at bespise den trængende.
19. I ødsler arven bort i fråseri,
20. og I elsker så inderligt rigdom.
21. Sandelig, når jorden er fuldstændig knust (skælv efter skælv),
22. når din Herre(s befaling) kommer, og englene stiller sig på række,
23. på den dag vil Helvede blive bragt frem, på den dag vil mennesket (endelig) forstå! Men til hvilken nytte vil denne forståelse være?
24. Det vil sige: "Hvis bare jeg havde sendt (gode handlinger) i forvejen for mit liv (til det hinsidige)!"
25. På den dag vil ingen kunne straffe som Han,
26. og ingen vil kunne binde fast som Han.
27. O du sjæl, som har fundet fred!
28. Vend tilbage til din Herre, tilfreds og til velbehag.
29. Træd ind blandt mine tjenere,
30. træd ind i Mit Paradis.

90. SURAH AL-BALAD

Surah 90, Al-Balad, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 20 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-balad" (byen), som optræder i surahens første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Jeg sværger ved denne by (i.e. Mekka),
2. som du bor i.
3. Ved den, som avler, og den, som avles.
4. Sandelig, Vi har skabt mennesket til (et liv med) besvær.
5. Tænker mennesket, at ingen har magt over ham?
6. Han siger: "Jeg har forbrugt store formuer!"
7. Tænker mennesket, at ingen ser ham?
8. Har Vi ikke skabt to øjne for ham
9. og en tunge og to læber
10. og vist ham to veje (til godt og ondt)?
11. Men han gik ikke på den stejle bjergsti.

12. Og hvad ved du om den stejle bjergsti?
13. Det er at befri en træl
14. eller at brødføde på hungersnødens dag
15. en forældreløs slægtning
16. eller en trængende, som befinder sig i stor nød,
17. at være blandt dem, som tror og tilskynder hinanden til tålmodighed og barmhertighed.
18. Det er dem til højre.
19. Og de, som fornægter Vore åbenbaringer, det er dem til venstre.
20. Over dem vil der være en lukket ild.

91. SURAH AL-SHAMS

Surah 91, Al-Shams, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 15 ayat. Surahen har fået sit navn efter ordet "al-shams" (solen) i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhertigste.

1. Ved solen og dens lys,
2. ved månen, når den følger den,
3. ved dagen, når den synliggør solen,
4. ved natten, når den indhyller den.
5. Ved himlen og Den (Almægtige), som byggede den,
6. ved jorden, som bredte den ud.
7. Ved selvet (i.e. mennesket) og Ham, som formede det,
8. derefter indgav det (bevidstheden om) det onde og det gudfrygtige (og gode).
9. Den, som gør sin sjæl ren, han har i sandhed opnået frelsen.
10. Og den, som har fordærvet den, han har tabt.
11. Thamud fornægtede (sendebuddet) i deres ulydighed,
12. da den mest ondsksfulde blandt dem førte sig frem.
13. Da sagde Allahs sendebud til dem: "Bevogt Allahs kamelhoppe og (hold øje med) dens (tur til at) drikke."
14. Men de fornægtede sendebuddet og slagtede kamelhoppene. Så knuste deres Herre dem for deres synd og jævned dem (med jorden).
15. Og Han frygter ikke udfaldet (ved deres undergang).

92. SURAH AL-LAYL

Surah 92, Al-Layl, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 21 ayat. "Layl" betyder nat, og ordet optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ved natten, når den indhyller (jorden),
2. ved dagen, når den oplyser,
3. og ved Den (Almægtige), der skabte manden og kvinden.
4. Sandelig, jeres anstrengelser er forskellige.
5. Den, som giver ud og er gudfrygtig
6. og bekræfter det bedste og skønneste,
7. for ham vil Vi lette vejen til fremgang.
8. Men den, som er nærig og er sig selv nok
9. og fornægter det bedste og skønneste,
10. for ham vil Vi lette vejen til lidelse.
11. Til ingen nytte vil hans rigdom være, når han går til grunde.
12. Sandelig, det påligger os at lede til den rette vej.
13. Og sandelig, Os tilhører det sidste og det første.
14. Og Jeg advarede jer mod en ild, som brænder stærkere og stærkere,
15. som kun den mest ulydige havner i,
16. ham, som fornægter og vender sig bort.
17. Den mest gudfrygtige vil blive holdt langt væk derfra.
18. (Det gælder) den, som giver ud for Allahs sag og bliver renset,
19. han giver ud, uden at vente noget belønning,
20. kun søger han sin Herres tilfredshed.
21. Og sandelig, snart vil han blive gjort tilfreds.

93. SURAH AL-DUHA

Surah 93, Al-Duha, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 11 ayat. "Al-duha" betyder morgenlyset, formiddagens glød, og ordet optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ved formiddagens glød

2. og ved natten, når roen falder på.
3. Din Herre har ikke forladt dig, ej heller blev Han utilfreds med dig.
4. Og sandelig, det hinsidige er for dig bedre end det jordiske.
5. Og sandelig, din Herre vil skænke dig (alt godt), og du vil blive tilfreds.
6. Fandt Han dig ikke som forældreløs og gav dig ly?
7. Og fandt Han dig ikke vildfaren og retledte dig?
8. Og fandt Han dig ikke fattig og gjorde dig rig?
9. Så gør ingen forældreløs fortræd.
10. Og vis ikke en trængende bort.
11. Men fortæl om din Herres velsignelser (ved enhver lejlighed).

94. SURAH AL-SHARH

Surah 94, Al-Sharh, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af otte ayat. "Sharh" betyder åbning eller udvidelse, og navnet refererer til første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Har Vi ikke udvidet dit bryst
2. og fjernet din byrde,
3. som hvilede tungt på dine skuldre?
4. Og Vi løftede din anseelse.
5. Sandelig, sammen med besværlighed kommer lethed.
6. Ja, så sandelig, sammen med besværlighed kommer lethed.
7. Så når du er færdig (med noget), så gå i gang (med noget andet).
8. Og vend dig til din Herre alene!

95. SURAH AL-TIN

Surah 95, Al-Tin, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af otte ayat. Ordet "al-tin" betyder figentræt. Det forekommer i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Ved figentræet og oliventræet,
2. ved bjerget Sinai
3. og ved denne trygge by.
4. Sandelig, Vi skabte mennesket i den bedste form.

5. Derefter bragte Vi det tilbage til (en tilstand af) det laveste af det lave.
6. Undtaget herfra er dem, som tror og handler godt og retskaffent, for dem er der en uendelig belønning.
7. Så hvad er det, som får dig (o, du menneske) til at fornægte Dommen?
8. Er Allah ikke Dommeren over alle dommere?

96. SURAH AL-'ALAQ

Surah 96, Al-'Alaq, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 19 ayat. Ordet "alaq" betyder "en klæbrig masse" og forekommer i andet ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Læs i din Herres navn! Han, som skabte.
2. Han skabte mennesket af en klæbrig masse.
3. Læs! Din Herre besidder uendelig nåde.
4. Han (er Den), som lærte (mennesket at skrive) med pennen.
5. Han lærte mennesket, hvad det ikke kendte til.
6. Men mennesket går sandelig over grænsen,
7. for det anser sig som selvtilstrækkelig og uafhængig (af sin Herre).
8. (O du menneske!) Sandelig, til din Herre er (din) tilbagevenden.
9. Har du set den, som forbyder
10. en tjener at udføre bønnen?
11. Tænk nu, at denne (tjener) er på den rette vej,
12. eller at han tilskynder til gudfrygtighed?
13. Hvad mener du? Skulle han (som forbyder) så have (forbudt og) fornægtet og vendt sig bort (som han gjorde)?
14. Ved han ikke, at Allah ser (alt)?
15. Nej! Sandelig, hvis han afslutter (sin ugerning), vil Vi gribe ham ved hans pandelok og slæbe ham (ind i Helvede).
16. Den løgners og synders pande(lo)k!
17. Lad ham så kalde på sine fæller (om hjælp).
18. Og Vi vil tilkalde al-zabaneya (i.e. Helvedes engle).
19. Sandelig, nej! Hør ikke på ham! Kast dig ned og kom (Allah) nær!

97. SURAH AL-QADR

Surah 97, Al-Qadr, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af fem ayat. Surahen har fået navnet "al-qadr" (magten), fordi den fortæller om Qadr-natten.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Sandelig, Vi nedsendte den i Magtens Nat.
2. Og hvad ved du om Magtens Nat?
3. Magtens Nat er bedre end tusind måneder.
4. Da nedstiger englene og ånden på deres Herres befaling (med magt) i alle sager.
5. Den er fred helt til daggry.

98. SURAH AL-BAYYINAH

Surah 98, Al-Bayyinah, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af otte ayat. Ordet "bay-yinah" betyder et tydeligt bevis, og det optræder i første ayat.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. De af Bogens folk, som er vantro, og flergudsdyrkerne ville ikke tage afstand fra deres vantro, før det tydelige bevis kom til dem
2. (i form af) et sendebud fra Allah, som reciterede rene sider for dem,
3. på hvilke de sande og værdifulde kapitler stod.
4. Og de, som blev givet Bogen, blev først uenige og splittede efter, at det tydelige bevis kom til dem.
5. Men de blev ikke befalet andet, end at de skulle tilbede Allah alene, hengive sig til Hans religion alene som fuldt underkastede, forrette bønnen og give almissen. Det er den rette religion.
6. Sandelig, de af Bogens folk, som er vantro, og flergudsdyrkerne vil have i Helvedes ild; der skal de blive til evig tid. De er de værste skabninger!
7. Og de, som tror og handler godt, er de bedste skabninger.
8. Deres belønning hos deres Herre er de velsignede haver, hvor bække rinder. Der skal de forblive til evig tid. Allah er tilfreds med dem, og de er tilfredse med Ham. Dette har den, som frygter sin Herre, i vente.

99. SURAH AL-ZALZALAH

Surah 99, Al-Zalzalah, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af otte ayat. "Zalzalah" betyder jordskælv, og navnet refererer til første ayat.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige.

1. Når jorden skælver med et voldsomt skælv,
2. og jorden kaster sin tyngde af sig,
3. og mennesket siger: "Hvad er der (galt) med den?"
4. På den dag vil den fortælle sine historier,
5. sådan som din Herre har indgydt den at gøre.
6. På den dag vil folk komme frem enkeltvis for at få deres gerninger at se.
7. Den, som har gjort noget godt, om det så er lig en støvpartikels vægt, han vil få det at se.
8. Og den, som har gjort noget ondt, om det så er lig en støvpartikels vægt, han vil få det at se.

100. SURAH AL-'ADIYAT

Surah 100, Al-'Adiyat, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 11 ayat. "Adiyat" betyder galopperende heste, og navnet refererer til første ayat.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige.

1. Ved dem, der galopperer
2. og slår gnister
3. og så går til angreb om morgenen
4. og hvirvler støvskyer op (i deres kølvand)
5. og derefter stormer midt ind i hærenheden.
6. Sandelig, mennesket er yderst utaknemmeligt.
7. Og sandelig, dette er han selv vidne til.
8. Og sandelig, han er intens i sin kærlighed til rigdom.
9. Ved han da ikke, at når de, som er i gravene, bliver genopvækket,
10. og når det, som er i brystet bliver blotlagt,
11. på den dag ved deres Herre sandelig besked med dem?

101. SURAH AL-QARI'AH

Surah 101, Al-Qari'ah, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af 11 ayat. "Qari'ah" betyder det, der rammer, lamslår eller chokerer. Her er ordet anvendt som betegnelse for Dommens Dag.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Dommens Dag.
2. Hvad er Dommens Dag?
3. Hvad ved du om Dommens Dag?
4. Den dag vil menneskene være som sommerfugle, spredt (for alle vinde).
5. Og bjergene bliver som kartet uld.
6. Den, hvis (gode handlingers) vægt vejer tungt,
7. vil få et tilfredsstillende liv.
8. Men den, hvis (gode handlingers) vægt vejer let,
9. vil få Helvedes afgrund som bosted.
10. Og hvad ved du om dette?
11. Det er en flammende ild!

102. SURAH AL-TAKATHUR

Surah 102, Al-Takathur, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af otte ayat. "Takathur" betyder at samle, og prale af, rigdomme.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. I er opslugt af at samle rigdomme,
2. indtil I kommer i graven.
3. Sandelig, I vil få at vide!
4. Vitterligt, I vil sandelig få at vide!
5. Ja, sandelig, hvis I bare vidste med sikkerhed,
6. ville I visselig forstå (hvad) Helvede (er).
7. (Når I befinder jer i det hinsidige) vil I sandelig se det med vishedens øje.
8. Den dag vil I blive spurgt om (Allahs) velsignelser.

103. SURAH AL-'ASR

Surah 103, Al-'Asr, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af tre ayat. "Al-'Asr" betyder tidens rinden.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertigste.

1. Ved tiden, som er ved at rinde ud!
2. Sandelig, mennesket er fortabt,
3. undtagen de, som tror og handler godt, tilskynder hinanden til sandheden og tilskynder hinanden til tålmodighed.

104. SURAH AL-HUMAZAH

Surah 104, Al-Humazah, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af ni ayat. "Humazah" betyder at bagtale og rakke ned.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertigste.

1. Ve den, som bagtaler og rakker ned,
2. og som samler rigdom og tæller den om og om!
3. Han tænker, at hans rigdom vil give ham evigt liv.
4. På ingen måde! Han vil sandelig blive slæbt ind i Kværnen!
5. Og hvad ved du om Kværnen?
6. Det er Allahs ild, som er sat i flamme,
7. (en ild) som trænger dybt ind i hjertet.
8. Sandelig, den vil lukke sig om dem,
9. (bundet til) udstrakte søjler.

105. SURAH AL-FIL

Surah 105, Al-Fil, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af fem ayat. Surahen har fået navnet "Al-Fil" (elefanten) efter ordet, som optræder i andet ayat i forbindelse med historien om udslettelsen af Abrahams elefanthær, som angreb Mekka.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertigste.

1. Har du ikke set, hvad din Herre gjorde ved elefantfolket?
2. Har han ikke fået deres listige planer til at mislykkes?
3. Han sendte fuglesværme over dem,

4. som kastede sten af tør og hærdet ler.
5. Så gjorde Han dem lig bortædte avner.

106. SURAH QURAYSH

Surah 106, Quraysh, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af fire ayat. "Quraysh" er stammen, som profeten Muhammad tilhørte.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. For at Han beskytter Quraysh
2. og giver dem fred og sikkerhed på deres vinter- og sommerrejser,
3. bør de tilbede Herren over dette Hus (i.e. Ka'baen).
4. Ham, som forsyner dem med mad, når de er sultne, og giver dem tryghed, når de er bange.

107. SURAH AL-MA'UN

Surah 107, Al-Ma'un, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af syv ayat. Ordet "ma'un" betyder velgørenhed.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Har du set ham, som fornægter religionen?
2. Det er ham, som afviser den forældreløse,
3. og som ikke tilskynder til at brødføde de trængende.
4. Og ve dem, som udfører bønnen,
5. men som ikke er opmærksomme under deres bøn!
6. Dem, som kun ønsker at vise sig frem,
7. og som afholder sig fra enhver velgørenhed!

108. SURAH AL-KAWTHAR

Surah 108, Al-Kawthar, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af tre ayat. "Kawthar" anvendes her i betydningen "overflod".

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Vi har sandelig skænket dig overflod,
2. så udfør bønnen for din Herre, og giv offer!
3. Sandelig, din fjende er den, som vil være uden afkom.

109. SURAH AL-KAFIRUN

Surah 109, Al-Kafirun, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af seks ayat. "Al-Kafirun" betyder de vantro, gudsforbødte.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige.

1. Sig: "O I vantro!
2. Jeg tilbeder ikke det, I tilbeder,
3. og I tilbeder ikke Ham, jeg tilbeder.
4. Aldrig vil jeg tilbede det, I tilbeder,
5. og aldrig vil I tilbede Ham, jeg tilbeder.
6. I har jeres religion, og jeg har min religion."

110. SURAH AL-NASR

Surah 110, Al-Nasr, blev åbenbaret i Medina-perioden og består af tre ayat. "Nasr" betyder hjælp.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige.

1. Når Allahs hjælp og sejr kommer,
2. og du ser folk i massevis træde ind i Allahs religion,
3. så lovpris din Herre, og bed Ham om tilgivelse. Sandelig, Han er tilgivende.

111. SURAH AL-MASAD

Surah 111, Al-Masad, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af fem ayat. "Masad" betyder et reb af palmefiber.

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige.

1. Må begge Abu Lahabs hænder blive udslættet! Må han blive udslættet!
2. Hans velstand er ham ikke til nytte, ej heller hans fortjeneste.
3. Han skal brænde i den flammende ild.
4. Og hans hustru, som er bæreren af brænde,
5. rundt om hendes hals vil der være et reb af palmefiber.

112. SURAH AL-IKHLAS

Surah 112, Al-Ikhlâs, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af fire ayat. Ordet "ikhlas" betegner en persons hengivelse til religionen, inderligt og oprigtigt.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Sig: "Han er Allah, én.
2. Allah, Den Uafhængige, af hvem alting afhænger (*Al-Samad*).
3. Han har ikke avlet, og ej heller er Han avlet.
4. Og ingen er Hans lige!"

113. SURAH AL-FALAQ

Surah 113, Al-Falaq, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af fem ayat. "Al-Falaq" betyder daggrødet.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Sig: "Jeg søger tilflugt hos daggrøets Herre
2. mod det onde af det, Han har skabt,
3. mod det onde i (natte)mørket, når det breder sig,
4. mod det onde fra dem, som blæser på knuder,
5. og mod det onde fra den misundelige, når han er misundelig!"

114. SURAH AL-NAS

Surah 114, Al-Nas, blev åbenbaret i Mekka-perioden og består af seks ayat. "Al-Nas" betyder menneskene.

I Allahs navn, Den Nådigste, Den Barmhjertigste.

1. Sig: "Jeg søger tilflugt hos menneskenes Herre,
2. menneskenes Hersker,
3. menneskenes Gud,
4. fra (alt) ondt fra den snigende hvisker (i.e. Satan),
5. som hvisker i menneskets hjerte,
6. og fra djinner og mennesker."

SURAH-OVERSIGHT

No	Navn	Antal vers	Side	No	Navn	Antal vers	Side
1	FATIHA	7	4	58	MUDJADILAH	22	311
2	BAQARA	286	4	59	HASHR	24	313
3	AL 'IMRAN	200	27	60	MUMTAHANAH	13	315
4	NISA'	176	40	61	SAFF	14	317
5	MA'IDAH	120	54	62	DJUMU'AH	11	318
6	AN'AM	165	65	63	MUNAFIQUN	11	319
7	A'RAF	206	77	64	TAGHABUN	18	320
8	ANFAL	75	91	65	TALAQ	12	321
9	TAWBAH	129	96	66	TAHRIM	12	322
10	YUNUS	109	106	67	MULK	30	323
11	HUD	123	114	68	QALAM	52	325
12	YUSUF	111	122	69	HAQQAQ	52	327
13	RA'D	43	130	70	MA'ARIDJ	44	329
14	IBRAHIM	52	133	71	NUH	28	331
15	HIDJR	99	137	72	DJINN	28	332
16	NAHL	128	141	73	MUZZAMMIL	20	333
17	ISRA'	111	149	74	MUDDATHTHIR	56	335
18	KAHF	110	155	75	QIYAMAH	40	337
19	MARYAM	98	163	76	INSAN	31	338
20	TA' HA'	135	167	77	MURSALAT	50	339
21	ANBIYA'	112	174	78	NABA'	40	341
22	HAJJ	78	180	79	NAZI'AT	46	343
23	MU'MINUN	118	185	80	'ABASA	42	344
24	NUR	64	190	81	TAKWIR	29	346
25	FURQAN	77	196	82	INFITAR	19	347
26	SHU'ARA'	227	200	83	MUTAFFIFIN	36	347
27	NAML	93	207	84	INSHIQAQ	25	349
28	QASAS	88	213	85	BURUDJ	22	350
29	'ANKABUT	69	219	86	TARIQ	17	351
30	RUM	60	223	87	A'LA	19	351
31	LUQMAN	34	227	88	GHASHIYAH	26	352
32	SADJDAH	30	229	89	FADJR	30	353
33	AHZAB	73	231	90	BALAD	20	354
34	SABA'	54	236	91	SHAMS	15	355
35	FATIR	45	240	92	LAYL	21	356
36	YA' SIN	83	243	93	DUHA	11	356
37	SAFFAT	182	247	94	SHARH	8	357
38	SAD	88	253	95	TIN	8	357
39	ZUMAR	75	257	96	'ALAQ	19	358
40	GHA FIR	85	262	97	QADR	5	359
41	FUSSILAT	54	267	98	BAYYINAH	8	359
42	SHURA	53	270	99	ZALZALAH	8	360
43	ZUKHRUF	89	274	100	'ADIYAT	11	360
44	DUKHAN	59	278	101	QARI'AH	11	361
45	DJATHIYAH	37	280	102	TAKATHUR	8	361
46	AHQAF	35	283	103	'ASR	3	362
47	MUHAMMAD	38	286	104	HUMAZAH	9	362
48	FATH	29	288	105	FIL	5	362
49	HUDJURAT	18	291	106	QURAYSH	4	363
50	QAF	45	292	107	MA'UN	7	363
51	DHARIYAT	60	294	108	KAWTHAR	3	363
52	TUR	49	297	109	KAFIRUN	6	364
53	NADJM	62	299	110	NASR	3	364
54	QAMAR	55	301	111	MASAD	5	364
55	RAHMAN	78	303	112	IKHLAS	4	365
56	WAI'IAH	96	306	113	FALAQ	5	365
57	HADID	29	309	114	NAS	6	365

SURAH-INDEX

Navn	No.	Antal vers	Side	Navn	No.	Antal vers	Side
- A -				- G -			
'ABASA	80	42	344	GHAFIR	40	85	262
'ADIYAT	100	11	360	GHASHIYAH	88	26	352
AHQAF	46	35	283	- H -			
AHZAB	33	73	231	HADID	57	29	309
A'LA	87	19	351	HAJJ	22	78	180
'ALAQ	96	19	358	HAQQAHA	69	52	327
AL 'IMRAN	3	200	27	HASHR	59	24	313
A'RAF	7	206	77	HIDJR	15	99	137
AN'AM	6	165	65	HUD	11	123	114
ANBIYA'	21	112	174	HUDJURAT	49	18	291
ANFAL	8	75	91	HUMAZAH	104	9	362
'ANKABUT	29	69	219	- I -			
'ASR	103	3	362	IBRAHIM	14	52	133
- B -				IKHLAS	112	4	365
BALAD	90	20	354	INFITAR	82	19	347
BAQARA	2	286	4	INSAN	76	31	338
BAYYINAH	98	8	359	INSHIQAQ	84	25	349
BURUDJ	85	22	350	ISRA'	17	111	149
- D -				- K -			
DHARIYAT	51	60	294	KAFIRUN	109	6	364
DJATHIYAH	45	37	280	KAHF	18	110	155
DJINN	72	28	332	KAWTHAR	108	3	363
DJUMU'AH	62	11	318	L -			
DUHA	93	11	356	LAYL	92	21	356
DUKHAN	44	59	278	LUQMAN	31	34	227
- F -				- M -			
FADJR	89	30	353	MA'ARIDJ	70	44	329
FALAQ	113	5	365	MA'IDAH	5	120	54
FATH	48	29	288	MARYAM	19	98	163
FATIHA	1	7	4	MASAD	111	5	364
FATIR	35	45	240	MA'UN	107	7	363
FIL	105	5	362	MUDDATHTHIR	74	56	335
FURQAN	25	77	196	MUDJADILAH	58	22	311
FUSSILAT	41	54	267	MUHAMMAD	47	38	286
				MULK	67	30	323
				MU'MINUN	23	118	185

SURAH-INDEX

Navn	No.	Antal vers	Side	Navn	No.	Antal vers	Side
MUMTAHANAH	60	13	315	- S -			
MUNAFIQUN	63	11	319	SABA'	34	54	236
MURSALAT	77	50	339	SAD	38	88	253
MUTAFFIFIN	83	36	347	SADJDAH	32	30	229
MUZZAMMIL	73	20	333	SAFF	61	14	317
- N -				SAFFAT	37	182	247
NABA'	78	40	341	SHAMS	91	15	355
NADJM	53	62	299	SHARH	94	8	357
NAHL	16	128	141	SHU'ARA'	26	227	200
NAML	27	93	207	SHURA	42	53	270
NAS	114	6	365	- T -			
NASR	110	3	364	TAGHABUN	64	18	320
NAZI'AT	79	46	343	TA' HA'	20	135	167
NISA'	4	176	40	TAHRIM	66	12	322
NUH	71	28	331	TAKATHUR	102	8	361
NUR	24	64	190	TAKWIR	81	29	346
- Q -				TALAQ	65	12	321
QADR	97	5	359	TARIQ	86	17	351
QAF	50	45	292	TAWBAH	9	129	96
QALAM	68	52	325	TIN	95	8	357
QAMAR	54	55	301	TUR	52	49	297
QARI'AH	101	11	361	- W -			
QASAS	28	88	213	WAQI'AH	56	96	306
QIYAMAH	75	40	337	- Y -			
QURAYSH	106	4	363	YA' SIN	36	83	243
- R -				YUNUS	10	109	106
RAHMAN	55	78	303	YUSUF	12	111	122
RA'D	13	43	130	- Z -			
RUM	30	60	223	ZALZALAH	99	8	360
				ZUKHRUF	43	89	274
				ZUMAR	39	75	257

FORORD

Lovet være vor Herre, som har gjort det muligt for os at fuldføre denne koranoversættelse, som påbegyndtes i 2011 og er blevet til under Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelses regi.

Formålet med dette værk er at tilvejebringe en oversættelse af Koranen til et nøjagtigt og let forståeligt nutidsdansk, dog uden at give afkald på den særegne begrebsverden, som Koranen anvender, og som er så central for forståelsen af og navigering i islams religiøse sprog. Koranen er islams hellige bog og udgør grundkilden til dens trosunivers, ritualer, etik og kultur, hvorfor det er af stor betydning for muslimer at forstå dens budskaber og betydningsindhold. Men at formidle dette storslåede tros- og begrebsunivers, fra dets originalsprog, klassisk arabisk, til et andet sprog på en fyldestgørende måde, er ingen let sag, hvorom de utallige koranoversættelser på verdens forskellige sprog vidner.

Vi har her så vidt muligt bestræbt os på at bibringe danske læsere, både dem, som har dansk som modersmål, og dem, som ikke har, en koranoversættelse, som er let at forstå, men også er så tæt som mulig på sprogbrugen, ordlyden og meningsindholdet i den originale tekst. Det er desuden vores ønske og håb, at denne oversættelse vil være med til at gøre det muligt for muslimer i Danmark at betragte dansk som et sprog, man som muslim nemt og tillidsfuldt kan anvende som middel til at lære og formidle sin tro og kultur igennem.

Arbejdet er blevet gennemført inden for rammerne af følgende overordnede metode:

1. Koranens særegne begrebsverden og betydningssammenhæng er så vidt muligt forsøgt bevaret i den danske oversættelse.
2. At være tro mod Koranens originale meningsindhold i oversættelsen.
3. Parenteser er blevet anvendt på to måder: dels til at tydeliggøre særlige udtryk på arabisk og dels til at gengive betydning, som i den originale tekst er implicit.
4. Fodnoter er blevet anvendt i begrænset antal, og kun når skønnet nød-

vendigt, til korte forklaringer på særlige sædvaner, religiøs praksis eller historiske begivenheder, hvortil Koranen ofte henviser ved brug af et enkelt ord.

Denne Koranoversættelse er et resultat af en todelt arbejdsgang, et grundforløb og en kontrol-del. Forløbets vanskeligste og længst varende del var naturligvis grundforløbet, dvs. oversættelsen. Her var udfordringen at tilpasse indhold og formidling på en afbalanceret måde i forhold til de to primære hensyn, der gjorde sig gældende i oversættelsen, nemlig at bevare, så vidt muligt, Koranens særlige begreber og udtryksformer, samtidig med at gengive betydningen på et let forståeligt dansk og gøre tekstens mening tilgængelig for den almindelige læser inden for en dansk kulturel forståelsesramme.

Grundforløbet blev gennemført i tæt samarbejde mellem Abdullah Simsek, som tog sig af selve oversættelsesarbejdet, og undertegnede, som bidrog med den fortolkningsmæssige og tekstanalytiske del og i den forbindelse foretog detaljerede studier over begreber, udtryksmåder og sammenhænge, som særligt forekommer i Koranen. Pågældende begreber og meninger blev sammenlignet med andre udtryksformer i Koranen, og anerkendte koranfortolkninger blev konsulteret.

I projektets kontrol-del blev oversættelsens nøjagtighed undersøgt, herunder hvorvidt Koranens særlige udtryksformer blev gengivet med det mest passende og korrekte danske udtryk. Denne del er foretaget af personer, a) hvis modersmål er dansk, b) som kan arabisk og c) er eksperter inden for islamiske studier.

Oversættelsen blev i første omgang sendt til Abdul Wahid Pedersen. Hans kommentarer og rettelser blev behandlet af Abdullah Simsek og vurderet i samråd med undertegnede, hvorefter de blev inkorporeret i oversættelsen. Derefter blev manuskriptet sendt til Jørgen S. Nielsen for anden korrekturlæsning, hvorefter arbejdsgangen efter første korrektur blev gentaget. Den endelige kontrol blev foretaget af Dorthe Bramsen.

Her ved afslutningen af dette værk, som er resultatet af tre års intenst arbejde, går min mest dybt-følte tak til Abdullah Simsek, som igennem hele forløbet har udvist stor faglighed, pertentlighed og hengivenhed for det udførte arbejde, og som bragte sine formidable analytiske og sproglige evner til fuld udfoldelse. Han har båret den tungeste byrde i forbindelse med denne koranoversættelse. Ligeledes en stor tak til Abdul Wahid Pedersen, Jørgen S. Nielsen og Dorthe Bramsen for deres grundige og seriøse indsats i projektets kontroletaper. Og endelig vil

FORORD

jeg rette en særlig tak til Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse og dens ansatte, som har ydet enhver hjælp og støtte i realiseringen af dette projekt.

Ahmet Onay, lektor, ph.d.
Projektleder og rådgiver
Formand for Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse
København 2014

REGISTER

A

Abu Lahab 111/1

‘Ad 7/65, 74; 9/70; 11/50, 59-60; 14/9;
22/42; 25/38; 26/123; 29/38; 38/12;
40/31; 41/13, 15; 46/21; 50/13;
51/41; 53/50; 54/18; 69/4, 6; 89/6

Adam 2/31, 33, 34, 35, 37; 3/33; 7/11,
12, 19; 17/61; 18/50; 19/58; 20/115,
116, 117, 120, 121

adoption 12/21; 28/9; 33/4-5

Ahmad (se også Muhammad) 61/6

al ‘Imran 3/33, 34, 37

Al-Indjeel (Evangeliet) 3/3, 48, 65; 5/46,
47, 66, 68, 110; 7/157; 9/111; 48/29;
57/27

alkohol, se vin

Al-Lat 53/19

Al-Manat 53/20

Al-Marwah 2/158

almisse (*zakat*) 2/43, 83, 110, 177, 196,
277; 4/77, 162; 5/12, 55; 7/156; 9/5,
11, 18, 60, 71; 19/31, 55; 21/73;
22/41, 78; 23/4; 24/37, 56; 27/3;
30/39; 31/4; 33/33; 41/7; 58/12, 13;
73/20; 98/5

almisse, velgørenhed 2/262, 263, 264,
270, 271, 274; 9/99; 12/88; 33/35;
57/18; 92/5, 10, 18, 19

Al-Safa 2/158

Al-Shi‘ra (Sirius) 53/49

Al-Taghut (Det Onde, afguder) 2/256,
257; 4/51, 60, 76; 5/60; 16/36; 39/17

Al-Taurat (Toraen) 3/3, 48, 50, 65, 70,
91; 5/43, 44, 45, 46, 66, 68, 110;
7/157; 9/111; 46/10; 48/29; 61/6;
62/5

Al-‘Uzza 53/19

Al-Yasa‘ (Elisa) 6/86; 38/48

amme 2/233; 31/14; 46/15; 65/6

anger 2/54, 128, 160, 187, 222, 279;
3/90, 128; 4/16, 17, 18, 26; 5/34, 39,
71, 74; 9/3, 5, 11, 15, 27, 74, 102,
104, 106, 112, 117, 118, 136; 11/3,
52, 61, 90, 112; 16/84, 119; 19/60;
20/82; 24/5, 31; 25/70, 71; 28/67;
33/24, 73; 38/17, 34, 44; 40/3, 7, 13;
42/25; 43/28; 46/15; 49/6, 11; 50/8,
32, 33; 66/4, 8; 85/10

ansar (hjælpere) 9/100, 117

arabisk (som Koranens sprog) 12/2;
13/37; 16/103; 20/113; 26/195;
39/28; 41/3, 44; 42/7; 43/3; 46/12

Arafat 2/198

ark, Nuhs 7/64; 10/73; 11/37-38, 40,
42, 44, 48; 19/58; 23/27-28; 26/119;
29/15; 36/41; 54/13

arv, arveregler, testamente 2/180-182,
240; 4/7-12, 19, 33, 176; 5/106

Ay kah-folket 15/78; 26/176; 38/13;
50/14

Ayyub 4/163; 6/84; 21/83, 84; 38/41, 44

Azar 6/74

B

Baal 37/105
 Babylon 2/102
 bagtale 49/12; 68/11; 104/1
 Basunen (*Al-Sur*) 6/73; 18/99; 20/102;
 23/101; 27/87; 36/51; 39/68; 50/20;
 69/13; 74/8; 78/18
 bederetning (*qiblah*) 2/142, 143, 144,
 145
 bedrageri, snyd 7/85; 26/183; 83/1-3
 beduiner 9/97-99, 101, 120; 48/11, 16;
 49/14
 beruselse (se også vin) 4/43; 22/2
 beskedenhed, mådeholdenhed 17/37;
 25/63; 31/18-19
 bestikkelse 2/188
 betroelse 2/283; 3/37, 75; 4/58; 6/89;
 8/27; 12/64; 23/8; 33/72; 66/3;
 70/32
 Bjerget (*Al-Tur*) 2/63, 93; 7/143; 19/52;
 20/80; 28/29, 46; 52/1
 bjerget Djudi 11/44
 bjerget Sinai 23/20
 blodpenge 4/92
 Bogens folk 2/105, 109, 145; 3/64, 65,
 69, 70, 71, 72, 75, 78, 98, 99, 100,
 110, 113, 199; 4/123, 153, 159, 171;

5/15, 19, 59, 65, 68, 77; 9/29; 29/46;
 33/26; 57/29; 59/2, 11; 74/31; 98/1,
 6
 brudegave (*mahr*), medgift 2/229, 236,
 237; 4/4, 19-21, 24-25; 5/5; 33/50;
 60/10
 byzantinerne 30/2
 bøn 2/3, 43, 45, 83, 110, 125, 144, 153,
 177, 186, 238, 277; 3/43; 4/43, 77,
 101, 102, 103, 142, 162; 5/6, 12, 55,
 58, 91, 106; 6/72, 92, 162; 7/170,
 189; 8/3, 9, 35; 9/5, 11, 18, 54,
 71, 84, 99, 103; 10/87, 89; 11/114;
 13/22; 14/31, 37, 39, 40; 17/11, 78,
 79, 110; 19/31, 48, 55, 59; 20/14, 36,
 132; 21/73, 76; 22/35, 41, 78; 23/2,
 9; 24/37, 41, 56, 58; 25/77; 26/218;
 27/3, 62; 29/45; 30/31; 31/4, 17;
 33/33; 35/18, 29; 41/51; 42/38;
 50/40, 58/13; 62/9, 10; 70/23, 34;
 73/2, 20; 74/43; 75/31; 87/15;
 96/10; 98/5; 107/4, 5; 108/2
 børn 2/233, 266; 3/10, 14, 116; 4/9,
 11, 12, 127; 6/101, 137, 140, 151;
 8/28; 9/55, 69, 85; 16/72; 17/31, 64;
 18/46; 19/77; 21/26; 23/55; 24/31,
 59; 25/74; 26/133; 34/35, 37; 36/41;
 39/4; 40/67, 57/20; 58/17; 60/3, 12;
 63/9; 64/15; 71/12, 21; 72/3; 73/17;
 80/36

D

Dawud (David) 2/251; 4/163; 5/78;
 6/84; 17/55; 21/78, 79; 27/15, 16;
 34/10, 13; 38/17, 22, 24, 26, 30
 Dhu l-Kifl 21/85; 38/48
 Dhu l-Nun 21/87
 Dhu l-Qarnayan 18/83, 86, 94
 disciple, Jesu 3/52; 5/111, 112; 61/14
 Djalut (Goliat) 2/249, 250, 251
 Djibrail (Gabriel) 66/4

dinner 6/100, 112, 128, 130; 7/38, 179;
 11/119; 15/27; 17/88; 18/50; 27/17,
 39; 32/13; 34/12, 14, 41; 37/158;
 38/37; 41/25, 29; 46/18, 29; 51/56;
 55/15, 33, 39, 56, 74; 72/1, 5, 6;
 114/6
 Dommedag, Dommens Dag (se også Ti-
 men, Gengældelsens Dag, Genop-
 standelsens Dag) 2/8, 62, 85, 177,
 212, 275; 3/55, 77; 4/159; 5/36;
 6/2, 12; 15/35; 17/97; 21/103; 25/3;
 26/82; 32/28; 37/21; 38/78; 68/39;

77/13, 14, 38; 78/17; 82/15, 17, 18;
88/1; 101/1-11
drab 2/178, 191, 217; 5/32; 17/33
drømme 8/43, 12/5, 21, 37, 43, 44, 100,
101; 21/5; 37/102, 105; 48/27

døden 2/94, 132; 3/143, 154, 168, 185;
4/15, 18, 78, 100; 5/106; 6/61; 8/6;
10/31; 11/7; 14/17; 15/99; 17/75;
21/35; 23/99; 25/3; 29/57; 44/56;
47/20; 50/19; 56/60, 83; 62/6, 8;
63/10; 67/2; 74/47

E

ed, edsafælgelse 2/224, 225; 3/77; 5/89;
16/92; 58/14, 16; 63/1, 2; 66/2;
68/10
elefantfolket 105/1
engel, engle 2/30-34, 98, 102, 161, 177,
210, 248, 285; 3/18, 39, 42, 45, 47,
80, 87, 124-125; 4/97, 136, 166,
172; 6/61, 93, 11, 158; 7/11, 20; 8/9,
12, 50; 9/26, 40; 10/21; 11/69, 73;
13/11, 13, 23; 15/7-8, 28, 30; 16/2,
28, 32-33, 49; 17/40, 61, 92, 95;

18/50; 19/19, 21, 64; 20/116; 21/103;
22/75; 23/24; 25/21-22, 25; 33/43,
56; 34/40; 35/1; 37/150, 164; 38/71,
73; 39/75; 41/14, 30, 38; 42/5;
43/19, 53, 60, 80; 47/27; 50/17,
24; 51/4, 31-32; 53/26-27; 66/4, 6;
69/17; 70/4; 74/31; 78/38; 83/21;
89/22; 96/18; 97/4

enke 2/234, 240; 4/12

F

fanger 2/85; 8/67, 70; 9/5, 60; 12/45
Faraø, Faraos folk 2/49, 50; 3/11; 7/103,
104, 106, 109, 110, 113, 114, 123,
127, 130, 137, 141; 8/52, 54; 10/75,
79, 83, 88, 90; 11/97; 12/42; 14/6;
17/101, 102, 103; 20/24, 43, 49, 51,
56, 60, 71, 78, 79; 23/46, 26/11, 16,
18, 23, 27, 29, 31, 34, 41, 42, 44,
49, 53, 54; 27/12; 28/3, 4, 6, 8, 32,
38; 29/39; 38/12; 40/24, 26, 28, 29,
36, 37, 45, 46; 43/46, 51; 44/17, 31;
50/13; 51/38; 54/49; 66/11; 69/9;
73/15, 16; 79/17, 21; 85/18; 89/10

faste 2/183, 184, 185, 187, 196; 4/92,
5/89, 95, 112; 19/26; 33/35; 58/4

fjendskab 2/85, 193; 4/30; 5/14, 64, 91;
6/108; 10/90; 11/89; 38/2; 60/4

forbøn 2/255; 7/53; 10/3, 18; 19/87;
20/109; 21/28; 30/13; 34/23; 36/23;
39/44; 40/18; 42/16; 44/86; 53/26;
74/48

formaning 2/66, 232, 275; 3/138; 4/58;
5/13, 14, 46; 6/90; 7/145, 165;
9/126; 10/57, 71; 11/24, 34, 114,
120; 12/104; 13/19; 14/25; 16/44,
125; 18/101; 20/3, 44, 99, 113;
21/10, 24, 48, 50, 84, 105, 106;
23/71, 85; 24/34; 25/29; 26/5,
28/43, 46, 51; 32/4; 36/11, 69;
37/13, 168; 38/1, 8, 43, 49, 87; 39/9,
21; 40/54; 41/41, 43/5, 45/23; 50/8,
37; 51/55; 56/62; 65/10; 68/52;
69/12, 48; 73/19; 74/31, 49, 54,
56; 35; 76/29; 77/5; 80/4, 5, 7, 11;
81/27; 87/9, 10

forsoning 2/228; 4/35, 114, 128; 49/10

forældre 2/83, 180, 215; 4/7, 11, 12, 33,
36, 135, 176; 6/151; 17/23; 29/8;
31/14; 46/17

forældrelose 2/215; 4/2, 3, 6, 8, 9, 36,
127; 8/41; 59/7; 76/8; 89/17; 107/2
17/34, 89/17; 107/2

frafald 2/217; 3/86-90, 4/115; 5/54;
16/106-107; 47/25

fred 2/224, 248; 4/90, 91; 5/16; 8/61;
9/16; 15/46; 16/112; 17/95; 19/62;
24/55; 26/146, 152; 28/19; 29/2;
47/35; 89/27; 97/5; 107/2

fredag, fredagsbøn 62/9, 10

frelse 3/10; 10/103; 24/52; 33/71; 40/41;
54/43; 78/31; 91/9

gavmildhed 2/105; 35/32; 38/39

gengældelse 2/178, 179, 194; 5/45

Gengældelsens Dag (se også Dommedag)
51/6, 12; 56/56; 83/11

genopstandelse 2/28, 259; 16/21; 17/98,
99; 18/21; 22/5, 7; 23/16; 29/19;
30/11, 27, 40, 50; 31/28; 36/12;
46/33; 50/43; 53/47; 67/15; 75/40;
80/22; 83/4; 85/13; 86/8

Genopstandelsens Dag (se også Dom-
medag) 2/113, 174; 3/161, 180,
185, 194; 4/87, 109, 141; 5/14, 64;
7/32, 167, 172; 11/60, 98, 99; 14/21;
16/27; 17/13, 62; 18/105; 19/95;
20/100, 101, 124; 21/47; 22/9, 17,
69; 23/16; 25/69; 28/41, 42, 61, 71,
72; 29/13, 25; 30/56; 32/25; 35/14;
39/15, 24, 47, 60, 67; 41/40; 42/45;
45/17, 26; 46/5; 50/42; 58/7; 60/3;
75/1, 6

Habil (Abel) og Qabil (Cain) 5/27

hajj (valfart) 2/158, 189, 196; 9/3; 22/27

halal, mad 2/168, 172; 5/1, 4, 5, 87, 88,
93, 96; 6/118, 119, 138, 142, 145;
7/32, 160; 8/69; 16/114; 22/30;
23/51

frugt 2/22, 25, 126, 155, 265, 266; 6/99,
141; 7/57; 13/3, 4, 35; 14/25, 32, 37;
16/11, 67, 69; 18/33, 34, 42; 20/121;
23/19; 28/57; 34/16; 35/27; 36/35,
57; 37/42, 65; 38/51; 41/47; 43/73;
44/55; 47/15; 52/22; 55/11, 52, 54,
68; 56/20, 32; 68/17; 69/23; 76/14;
77/42; 80/31

fugle 2/260; 3/49; 5/110; 6/38; 12/36,
41; 16/79; 21/79; 22/31; 24/41;
27/16, 17, 20, 22; 34/10; 38/19;
56/21; 67/19; 105/3

G

giftermål 2/221, 230, 235; 4/3, 22, 23,
25, 127; 24/32, 33; 60/10; 65/1

graven 9/84; 11/6; 22/7; 26/87; 35/22;
36/51; 38/79; 54/7; 60/13; 82/4;
100/9;

grådighed 2/96; 4/28; 59/9; 70/19

guder, falske 3/86, 4/51, 60, 76; 5/3, 90,
116; 6/19, 74, 136; 7/37, 71, 127,
138; 10/66; 11/21, 50, 53, 54, 101;
12/39, 106; 13/16; 14/35, 36; 16/36,
51, 56, 87; 17/42, 57; 18/15; 19/42,
46, 81; 21/21, 22, 24, 36, 43, 59, 62,
68, 99; 25/3, 42; 29/17, 25; 36/23,
74; 37/36, 86, 91; 38/5, 6; 42/6,
9; 43/45, 58; 45/10; 46/22; 51/51;
71/23

gæld, lån 2/282, 283; 4/11, 12; 52/40;
68/46

H

handel 2/275, 282; 4/29; 9/24; 12/19;
62/9, 11

haram, mad 2/172, 173; 5/1, 3, 96;
6/121, 145; 16/115

Harun (Aron) 2/248; 4/163; 6/84; 7/122,
142, 150; 10/75; 87; 19/53 20/30,

- 70, 90, 92, 94; 21/48; 23/45; 25/35;
26/13, 48; 28/34; 37/114, 120
- Harut og Marut** 2/102
- hasardspil, lykkespil** 2/219; 5/90, 91
- Helvede (se også ilden)** 2/206, 221; 3/12, 162, 197; 4/10, 55, 93, 97, 115, 121, 140, 145, 169; 7/18, 41, 179; 8/16, 36, 37; 9/35, 49, 63, 68, 73, 81, 95, 109; 11/98, 119; 13/18; 14/16, 29; 15/43; 16/29; 17/8, 18, 39, 63, 97; 18/53, 100, 102, 106; 19/68, 70, 86; 20/74; 21/29, 98; 23/103; 25/34, 65; 26/91; 29/54, 68; 31/21; 32/13, 20; 34/43; 35/6, 36, 37; 36/63; 37/23, 55, 64, 68; 38/27, 56, 59, 85; 39/19, 32, 60, 71, 72; 40/7, 46, 49, 60, 76; 41/19, 24; 43/74; 44/47, 56; 45/10; 46/20; 48/6; 50/24, 30; 52/13, 14, 18; 54/48; 55/43; 56/94; 57/15, 19; 58/8; 59/17; 64/10; 66/9, 10; 67/6; 72/15, 23; 74/26, 27, 31, 42; 77/32; 78/21; 79/36, 39; 81/12; 82/14; 83/16, 17; 85/10; 89/23; 96/15; 98/6; 101/9; 102/6
- heste** 3/14; 16/8; 17/64; 38/31; 59/6
- Hidjr-folket** 15/80
- hidjra (udvandring)** 4/97, 100
- hinsidige, det** 2/4, 86, 94, 102, 114, 126, 130, 200, 201, 217, 222; 3/22, 45, 56, 77, 85, 145, 148, 152, 176; 4/74, 77, 134; 5/5, 33, 41, 80; 6/32, 113, 150; 7/45, 147, 156, 169; 8/67; 9/38, 69, 74; 10/64; 11/16, 19, 22, 48, 103; 12/37, 57, 101, 109; 13/22, 24, 26, 34; 14/3, 27; 16/22, 30, 41, 60, 107, 109, 122; 17/10, 19, 20, 21, 45, 72, 104; 20/127; 22/11, 15; 23/33, 74; 24/14, 19, 23; 27/3, 4, 5, 66; 28/37, 77, 83; 29/20, 27, 64; 30/7, 16, 33, 38; 31/4; 32/21; 33/29, 57; 34/1, 8, 21, 46; 39/9, 26, 45; 40/39, 43; 41/7, 16, 31; 42/20; 43/35; 53/25, 27; 57/10, 20; 59/3; 60/13; 64/5; 68/33; 74/53; 75/21; 79/25; 87/17; 89/24; 93/4; 102/7
- homoseksualitet** 7/80, 81; 27/54, 55; 29/28, 29
- honning** 16/69; 47/15
- hor, utugt** 4/15, 16, 24, 25; 5/5; 24/2, 3; 25/68; 60/12
- hovmod, hovmodighed** 2/34, 87, 206; 4/172, 173; 6/93; 7/13, 36, 40, 48, 75, 76, 77, 88, 133, 146, 166, 206; 10/75; 14/21; 16/22, 23, 29; 17/4, 37; 21/19; 22/9; 23/46, 67; 25/21; 27/14; 28/39, 58, 76, 83; 29/39; 31/7, 18; 32/15; 34/31, 32, 33; 37/35; 38/2, 74, 75; 39/59, 60, 72; 40/27, 35, 47, 48, 56, 60, 76; 41/15, 38; 44/31; 45/8, 31; 46/10, 20; 57/23; 63/5; 71/7; 74/23; 75/33
- Hud** 7/65; 11/50, 53, 54, 58, 60, 89; 26/124; 46/23
- hulens folk** 18/9, 10
- Hunain-dagen** 9/25
- hustru(er)** 2/187, 226, 234, 240; 4/12, 20, 23, 34, 129; 13/38; 23/6, 24/6; 25/74; 33/4, 6, 28, 30, 32, 37, 50, 51, 52, 53, 59; 58/2, 3; 60/10, 11; 64/14; 65/1, 4, 66/1, 3, 4, 5; 70/30
- hyklere, hykleri** 3/167; 4/61, 88, 138, 140, 142, 145; 5/41; 8/49; 9/64, 67, 68, 69, 73, 77, 97, 101; 26/221; 29/11; 33/1, 12, 34, 48, 60, 73; 48/6; 57/13; 59/11, 16; 63/1, 8, 9
- hånds- og fodafhugning** 5/33, 38; 7/124; 20/71; 26/49

I

Iblis (se også Satan) 2/34; 7/11-16;
15/31-39; 17/61-65; 18/50; 20/116;
29/95; 34/20; 38/74-85

Ibrahim (Abraham) 2/124, 125, 126, 127,
132, 135, 136, 140, 258, 260; 3/65,
67, 68, 84; 4/125, 163; 6/74, 75,
83; 9/114; 11/69, 74, 75, 76; 12/6,
38; 14/35; 15/52, 56; 16/120, 123;
19/41, 46, 47, 49; 21/51, 54, 56, 58,
60, 62, 63, 66, 69, 71; 22/26; 26/69,
72, 75; 29/16, 25, 26, 31, 32; 33/7;
37/83, 91, 104, 109; 38/45; 42/13;
43/26; 51/25, 31; 57/26; 60/4

Idris 19/56; 21/85

ilden (se også Helvede) 2/24, 39, 80, 81,
126, 167, 175, 201, 217, 257, 275;
3/10, 16, 24, 103, 116, 131, 151,
183, 185, 191, 192; 4/14, 30, 56;
5/37, 72; 6/27, 128; 7/36, 38; 8/14,
50; 9/17; 10/8, 27; 11/16, 17, 106,
113; 13/35; 14/30, 50; 16/62; 18/29;
20/10; 21/39; 22/9, 22, 72; 23/104;
24/35, 57; 27/90; 28/41; 29/24, 25;
32/20; 37/97; 39/59, 61, 64; 40/41,
47, 49, 72; 41/40; 42/7; 45/34;
46/34; 47/12, 15; 51/13; 59/3; 66/6;
71/25; 85/5, 10

jagt 5/1, 2, 4, 94, 96

jøder 2/62, 111, 113, 120, 135, 140;
3/67; 4/46, 160; 5/18, 41, 44, 51, 64,

Illiyin 83/18-19

Ilyas 6/85; 37/123, 130

Iram 89/7

Isa (Jesus) 2/87, 136, 253; 3/45, 52, 55,
59, 84; 4/157, 163, 171; 5/46, 78,
110, 112, 114, 116; 6/85; 19/34;
33/7; 42/13; 43/61, 63; 57/27; 61/6,
14

Ishaq (Isak) 2/133, 136, 140; 3/84;
4/163; 6/84; 11/71; 12/6, 38; 14/39;
19/49; 21/72; 29/27; 37/112, 113;
38/45

islam 3/19, 85; 5/3; 6/125; 9/60, 74;
11/14; 39/22; 61/7

Ismail 2/125, 127, 133, 136, 140; 3/84;
4/163; 6/86; 14/39; 19/54; 21/85;
38/48

isra' (natterejsen) 17/1

Israels børn 2/40, 47, 83, 122, 211, 246;
3/93; 5/12, 32, 70, 72, 78, 110;
7/105, 134, 137, 138; 10/90, 93;
17/2, 4, 101, 104; 19/58; 20/47, 80,
94; 26/17, 22, 59, 197; 27/76; 32/23;
40/53; 43/59; 44/30; 45/16; 46/10;
61/6, 14

J

69, 82; 6/146; 9/30; 16/118; 22/17;
62/6

K

Ka'baen (Den hellige Moske) 2/125, 127,
144, 149, 150, 158, 191, 196, 217;
3/96, 97; 5/2, 8, 34, 95, 97; 7/29;
9/7, 19, 28; 14/37; 17/1; 22/25, 26,
29, 33; 48/25, 27; 106/3

kalv 2/51, 54, 92, 93; 4/153; 6/139;
7/148, 152; 11/69; 20/88, 96; 51/26

kamel 6/144; 7/40, 73, 77; 11/64; 17/59;
22/27; 26/155; 54/27; 56/55; 59/6;
77/33; 81/4; 88/17; 91/13, 14

kamp, at kæmpe for Guds sag 2/190, 191,
193, 216, 217, 218, 244, 246; 3/13,
140, 142, 156, 167; 4/72, 74, 75, 76,
77, 84, 84, 90, 95; 8/15, 19, 39, 65,

72, 74, 75; 9/5, 16, 19, 20, 24, 38, 39, 41, 44, 73, 81, 83, 86, 88, 111, 123; 16/110; 21/80; 33/16, 18, 20, 25; 47/4; 48/16; 49/9, 15; 57/10; 59/6; 60/1; 61/4; 74/20

kirke 22/40

kontrakt 24/33

korsfæstelse 4/157; 5/33; 7/124; 12/41; 20/71; 26/49

krigsbytte 4/94; 8/1, 41, 69; 33/50; 48/15, 19, 20; 59/6; 60/11

krigsfanger, se fanger

kristne 2/62, 111, 113, 120, 135, 140; 5/14, 18, 51, 69, 82; 9/30; 22/17

land, det hellige 5/21

lotustræer 34/16; 53/14, 16; 56/28

Luqman 31/12, 13

madjus 22/17

Madyan 7/85; 9/70; 11/84, 95; 20/40; 22/44; 28/22, 23, 45; 29/36

magi, trolddom 2/102; 4/51; 5/110; 6/7; 7/116; 10/76, 77, 81; 11/7; 20/57, 58, 63, 66, 71, 73; 21/3; 26/35, 49; 27/13; 28/36; 28/48, 34/43; 37/15; 43/30; 46/7; 52/15; 54/2; 61/6; 74/24

manna 2/57; 7/160; 20/80

martyrer 2/154; 3/156-157, 169-171, 195; 4/69, 74; 22/58-59; 47/4-6

Maryam (Maria) 3/36, 37, 42, 43, 44, 45; 4/156, 157, 171; 5/17, 72, 110, 116;

kvinder 2/49, 178, 187, 197, 221, 222, 223, 228, 231, 232, 235, 236, 241, 282; 3/14; 4/3, 4, 7, 12, 15, 19, 22, 23, 24, 25, 34, 43, 127, 128, 176; 5/5, 6, 139; 7/127; 12/30, 50, 51; 13/8; 14/6; 22/2; 24/3, 4, 8, 23, 26, 31, 60; 27/23; 28/4, 23; 33/32, 49, 50, 52, 55, 59; 35/11; 40/25; 41/47; 43/19; 49/11; 58/2; 60/10, 12; 65/4, 6; 66/5; 78/33

kvæg 4/119; 5/1, 95; 6/136, 138, 139, 142, 143; 7/179; 10/24; 16/5, 66, 80; 20/54; 22/30; 23/21; 25/44; 26/133; 32/27; 35/28; 36/71, 73; 42/11; 47/12

kyskhed 21/91; 24/33; 66/12

L

Lut (Lot) 6/86; 7/80; 11/70, 74, 77, 78, 80, 81, 89; 15/59, 61, 62, 68, 71; 21/71, 74; 22/43; 26/161, 167, 168; 27/54, 56, 57; 29/26, 28, 30, 32; 37/133; 38/13; 50/13; 54/33, 34, 36

løsepenge 2/85; 47/4; 57/15

M

19/16, 20, 27, 29, 34; 23/50; 33/7; 43/5; 66/12

Medina 9/101, 121; 33/60; 59/9; 63/8

Mekka 3/96; 6/92; 29/67; 42/7; 48/24; 57/10; 90/1

menstruation 2/222, 228; 65/4

Messias (se også Isa) 3/45; 4/157, 171, 172; 5/17, 72, 75; 9/30, 31

mirakler 2/145; 3/49; 5/114; 29/50

muhadjirun (udvandrerer) 9/100, 117

Muhammad (se også Ahmad) 3/144; 33/40; 47/2; 48/29

munke 5/82; 9/34; 57/27

Musa (Moses) 2/51, 53, 54, 55, 60, 61, 67, 87, 92, 108, 136, 246, 248; 3/84; 4/153, 164; 5/20, 22, 24, 25; 6/84, 91, 154; 7/103, 104, 107, 115, 116, 117, 122, 127, 128, 129, 131, 134, 138, 140, 142, 143, 144, 148, 150, 151, 154, 155, 159, 160; 10/75, 77, 80, 81, 83, 84, 87, 88; 11/17, 96, 110; 14/5, 6, 8; 17/2, 101, 102; 18/60, 62, 64, 66, 69, 71, 73, 74, 76, 77; 19/51; 20/9, 11, 17, 18, 19, 36, 40, 49, 52, 57, 59, 61, 65, 66, 67, 70, 71, 77, 83, 86, 88, 91, 92, 95, 97; 21/48; 22/44; 23/45, 49; 25/35; 26/10, 12, 20, 24, 26, 28, 30, 32, 43, 45, 48, 52, 61, 62, 63, 65; 27/7, 9, 10; 28/3, 7, 10, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 23, 25, 28, 29, 30, 31, 33, 36, 37, 38, 43,

44, 46, 48, 76; 29/39; 32/23; 33/7, 69; 37/114, 120; 40/23, 26, 27, 37, 53; 41/45; 42/13; 43/46; 46/12, 30; 51/38; 53/36; 61/5; 79/15, 20; 87/19

mægling 2/48, 123, 254; 4/35; 6/51; 28/19; 39/43

mælk 16/66; 28/12; 47/15

mål og vægt 6/152; 7/85; 11/84, 85; 17/35; 21/47; 26/181, 182, 183; 42/17; 55/9; 57/25; 83/1, 2, 3

månen 2/189; 6/77, 96; 7/54; 10/5; 12/4; 13/2; 14/33; 16/12; 21/33; 22/18; 25/61; 29/61; 31/29; 35/13; 36/39, 40; 39/5; 41/37; 54/1; 55/5; 71/16; 74/32; 75/8, 9; 84/18; 91/2

måneder, de fredhellige 9/2, 5, 36, 37

N

naboer 4/36; 33/60

Nasr 71/23

nattebøn 11/114; 17/79; 20/130; 21/20; 25/64; 32/15, 16; 39/9; 50/40; 51/18; 73/2, 3, 4, 6, 20; 76/26

Nuh (Noah) 3/33; 4/163; 6/84; 7/59, 69; 9/70; 10/71; 11/25, 28, 32, 33, 36,

38, 41, 42, 43, 45, 46, 47, 48, 89; 14/9; 17/3, 17; 19/58; 22/42; 23/23; 26/37, 105, 106, 112, 116, 117; 29/14, 15; 33/7; 37/75, 79; 38/12; 40/5, 31; 42/13; 50/12; 51/46; 53/52; 54/9; 57/26; 71/1, 2, 21, 26

nærighed 3/180; 4/37; 9/34, 67, 76; 17/100; 47/37, 38; 53/34; 57/24; 59/9; 64/16; 92/8

O

offer 2/196; 3/35, 183; 5/2, 27, 95, 97; 10/85; 22/33, 36; 37/107; 48/25; 108/2

oliventræ 24/35; 95/1

ophævelse (*naskh*) 2/106; 13/39; 16/101

P

pagt 2/40, 63, 83, 84, 93, 100, 124; 3/81, 187; 4/154, 155; 5/7, 12, 13, 14, 70; 7/102, 134, 169; 8/56, 58, 72; 9/7, 75; 13/20, 25; 16/95; 17/34; 19/78; 33/7, 15; 36/60; 43/49; 57/8

palmetræ 19/23, 25; 59/5

Paradis 2/35, 82, 111, 214, 221; 3/15, 133, 142, 185; 4/124; 5/12, 72; 7/22, 27, 40, 42, 43, 49; 9/21, 72, 111; 10/26; 11/23, 108; 13/23, 35; 14/23; 16/31, 32; 18/31, 107; 19/60, 63; 20/117, 121; 23/11; 25/15, 24; 26/90; 29/58; 36/26, 55; 39/73; 40/8, 40; 41/30; 42/7, 22; 43/70, 72;

46/14, 16; 47/6, 15; 50/31; 52/25;
55/54, 76; 57/21; 59/20; 66/11;
70/35; 79/41; 81/13; 89/30

pennen 68/1; 96/4

perler 22/23; 35/33; 52/24; 55/22;
56/23; 76/19

pigebarn 16/58, 59

Qadr-natten 97/1, 2, 3

Qarun (Kora) 28/76, 78, 79; 29/39;
40/24

qiblah, se bederetning

Quraysh 106/1

R

ramadan 2/185

Rass-folket 50/12

Saba 27/22; 34/15

sabbat 2/65; 4/47, 154; 7/163; 16/124

sabeere 2/62; 5/69; 22/17

Salih 7/73, 75, 77, 79; 11/61, 62, 63, 65,
66, 89; 26/142, 155; 27/45, 46, 47,
49

Samiri 20/85, 87, 88, 95

Satan(er) (se også Iblis) 2/14, 36, 102,
168, 208, 268, 275; 3/86, 155, 175;
4/38, 60, 76, 83, 117, 119, 120; 5/60,
90, 91; 6/43, 68, 112, 121, 142; 7/20,
22, 27, 30, 175, 200, 201, 202; 8/11,
48; 12/5, 42, 100; 14/22; 16/63, 98,
99; 17/27, 53, 64; 18/63; 19/44, 45,
68, 83; 20/120; 21/82; 22/3, 52, 53;
23/97; 24/21, 29; 25/55; 26/210,
221; 27/24; 28/15; 29/88; 31/21,

piskeslag 24/2, 4

polygami (flerkoneri) 4/3, 129

pral 4/36, 27/36; 30/32; 57/20, 23

prædestination 3/145; 5/41; 6/59; 8/42;
9/51; 10/107; 27/75; 35/11; 48/11;
54/49; 57/22, 23

præster 5/82

Q

rejse 2/184, 185, 283; 3/156; 4/43; 5/6,
106; 9/42; 10/22; 16/80; 18/62;
73/20; 106/2

retfærdighed 2/282; 3/18, 21; 4/3, 6, 127,
129, 135; 5/8, 42; 6/115, 152; 7/29,
159, 181; 10/4, 47, 54; 11/85; 16/76,
90; 38/22, 26; 39/75; 40/78; 42/15;
49/9, 55/9, 57/25

rituel afvaskning 4/43; 5/6

rådslagning 2/233; 20/52; 42/38; 47/26;
58/12, 13

S

33; 35/5, 6; 36/60; 37/7, 65; 38/41;
41/36; 43/36, 62; 47/25; 58/10, 19;
59/16; 67/5; 81/25; 114/4

shirk (polyteisme) (se også guder, falske)
22/17

Shu'aib 7/85, 88, 90, 92, 93; 11/84, 87,
88, 91, 92, 94; 26/177, 188; 28/27;
29/36, 37

Sidjdin 83/7, 8

sjæl 2/265; 3/145; 4/97, 107; 5/105;
6/12, 20, 93, 98, 164; 7/9, 37, 42;
8/50; 9/55, 85, 118; 11/21, 105;
13/33; 16/28, 111; 20/15, 96; 21/35,
47; 27/14; 29/57; 30/21; 32/11,
13; 35/18; 39/6, 41, 42, 70; 40/17;
47/27; 50/16, 21; 74/38; 75/26;
79/1; 81/7; 89/27; 91/9

skabelse 2/164; 3/190, 191; 10/4, 34;
14/19; 15/29; 18/51; 27/64; 30/22,
27, 30; 32/7, 10; 34/7; 35/1; 39/6;
40/57; 42/29; 43/19; 45/4; 50/15;
53/32, 47; 56/35, 62

skilsmisse 2/227, 228, 229, 230, 231,
232, 236, 237, 241; 4/130; 33/37,
49; 58/2; 65/1, 2, 6; 66/5

slagtning 6/145; 16/115 slaver 2/177;
9/60; 24/32; 26/22

slægtninge 2/177; 180, 215; 4/1, 7, 8,
25, 33, 36, 135; 5/106; 6/152; 8/41,
75; 9/8, 10, 24, 113; 16/90; 17/26;
24/22; 26/214, 30/38; 33/6; 35/18;
58/22; 59/7, 60/3

soning 5/45, 89

taknemmelighed 2/52, 56, 152, 172;
7/10, 58, 143; 8/26; 10/60; 12/38;
14/5, 7; 16/14, 78, 114; 25/62;
27/40, 73; 29/17; 31/12, 14; 32/9;
34/13, 15; 36/35, 73; 39/7; 40/61;
46/15; 56/70; 67/23; 76/9

Talut 2/247, 249

tamarisk 34/16

tayammun, se rituel afvaskning

testamente, se arv

Thamud 7/73; 9/70; 11/61, 68, 95; 14/9;
17/59; 22/42; 25/38; 26/141; 27/45;
29/38; 38/13; 40/31; 41/13, 17;
50/12; 51/43; 53/51; 54/23; 69, 4-5;
85/18; 89/9; 91/11

tilgivelse 2/58, 175, 199, 221, 263; 3/17,
133, 136, 157, 159; 4/64, 92, 96,
106, 110; 5/9, 74; 7/199; 8/4, 33,
74; 9/80, 113, 114; 11/3, 11, 52, 61,
90; 12/97, 98; 18/55; 19/47; 22/50;
24/26, 62; 27/46; 33/35; 34/4; 35/7;
36/11; 38/24; 40/7, 55; 41/6, 43;
42/5; 47/15, 19; 48/11, 29; 51/18;
53/32; 57/20, 21; 60/4, 12; 63/5, 6;
67/12; 71/10; 73/20; 74/56; 77/6;
110/3

splid 2/102, 137, 176, 191, 217; 12/100;
17/53; 20/94; 59/14

spådomspile 5/3, 90

stjernebilleder 15/16; 25/61

Sulaiman (Salomon) 2/102; 4/163;
21/78, 79, 81; 27/15, 16, 17, 18, 19,
20, 27, 30, 36, 38, 40, 41, 44; 34/12,
14; 38/30, 34, 35

surah 2/23; 9/64, 86, 124, 127; 10/38;
24/1; 47/20

Suwa' 71/23

svinekød 2/73; 5/3; 6/145; 16/115

søvn 25/47; 30/23; 39/42; 78/9

T

Timen (se også Dommedag) 6/31, 40;
7/187; 12/107; 15/85; 16/77; 18/21,
36; 19/75; 20/15; 21/49; 22/1, 7, 55;
25/11; 30/12, 14, 55; 31/34; 33/63;
34/3; 40/46, 59; 41/47, 50; 42/17,
18; 43/61, 66, 85; 45/27, 32; 47/18;
54/1, 46; 79/42

traktater 9/4, 7

Tronen (Al-'Arsh) 7/54; 10/3; 13/2;
17/42; 20/5; 21/22; 25/59; 32/4;
39/75; 40/7, 15; 43/82; 81/20; 85/15

troskab 48/10, 18; 60/12

Tubbas folk 50/14

Tuwa-dalen 20/12; 79/16

tyveri 5/38

tørklæde, slør, at dække sig 24/31, 60;
33/33, 53, 59

tålmodighed 2/45, 153, 177, 250; 3/146,
186; 6/34; 7/87, 126, 128, 137;
11/49; 12/18, 83, 90; 13/22, 24;
14/5; 16/42, 110, 126, 127; 18/82;
23/111; 25/75; 28/54; 29/59; 41/35;
68/48; 76/12; 90/17; 103/3

U

- ummah 2/143; 19/93; 21/92; 22/67;
23/52
- ‘umrah 2/158, 196
- usetē, det 2/3; 3/44, 179; 7/188; 9/78;
10/20; 11/31, 49, 123; 12/81, 102;
- 13/9; 16/77; 18/22, 26; 19/61, 78;
21/49; 27/65; 32/6; 34/3, 14, 53;
35/18, 38; 36/11; 39/46; 49/18;
52/41; 53/35; 59/22; 62/8; 68/47;
72/26; 81/24
- ‘Uzayr (Ezra) 9/30

V

- vagtler 2/57; 7/160; 20/80
- velgørenhed, velgørenhedsgaver 2/263,
264, 267, 271, 272, 276, 280; 3/17,
92; 4/92, 114; 5/45; 9/54, 58, 75, 79,
98, 99, 103; 33/35; 57/18; 58/12, 13;
63/10; 107/7
- venteperiode (ved skilsmisse) 2/228, 231,
232; 33/4; 65/1, 4
- vidner, vidnesbyrd 2/23, 140, 143, 282,
283; 3/53, 86, 140; 4/6, 15; 5/106,
107, 108; 6/19, 150; 9/17; 11/18;
24/4, 6, 13; 39/69; 40/51; 43/19; 65,
2; 70/33; 85/7
- vin, alkohol 2/219; 4/43; 5/90, 91; 16/67
- visdommen 2/129, 151, 231; 3/48, 79,
81, 164; 4/54, 113; 5/110; 10/93

W

Wadd 71/23

Y

- Yadjudj og Madjudj (Gog og Magog)
18/94; 21/96
- Yaghuth 71/23
- Yahya (Johannes) 3/39; 6/85; 19/7, 12,
15; 21/90
- Yaqub (Jacob) 2/132, 133, 136, 140;
3/84; 4/163; 6/84; 11/71; 12/6, 18,
38, 64, 66, 67, 68, 83, 84, 86, 94;
19/49; 21/72; 29/27; 38/45
- Ya‘uq 71/23
- Yunus (Jonas) 4/163; 6/86; 10/98;
37/139
- Yusuf (Josef) 6/84, 12/4, 7, 8, 9, 10, 11,
17, 21, 23, 26, 29, 31, 33, 35, 37, 42,
45, 46, 47, 50, 51, 52, 55, 56, 59, 62,
69, 70, 76, 77, 79, 80, 84, 85, 87, 88,
89, 90, 92, 94, 100; 40/34

Z

- Zabur 4/163; 17/55; 21/105
- Zakaria (Zakarias) 3/38; 6/85; 19/2, 3, 7,
8, 10, 11; 21/89

Æ

- ægtefælle(r) 2/25; 3/15; 16/72; 30/21;
44/54
- ægteskab, se giftermål
- Ægypten 10/83, 87; 12/21, 67-68, 99;
43/51

Å

- åbenbaring(er) 2/41, 90; 3/4, 19, 58, 70, 98, 112, 164, 199; 4/56, 127, 140, 155, 163; 5/10, 44, 64, 75, 86, 89; 6/21, 27, 33, 39, 46, 49, 54, 65, 68, 93, 97, 118, 126, 130, 150, 157; 7/9, 32, 35, 36, 37, 40, 51, 64, 72, 136, 146, 147, 156, 174, 176, 182; 8/2, 31; 9/65; 10/2, 15, 17, 73, 95; 11/59; 12/109; 16/2, 43; 18/56; 20/114, 134; 21/7, 25, 45, 77; 22/57; 23/58, 66, 105; 24/18, 34, 46, 58, 61; 25/73; 26/192; 27/81, 83, 84; 28/2, 45, 47, 59, 87; 29/23; 30/10, 16, 53; 31/2, 7; 32/2, 15, 22, 24; 33/34; 34/5; 38/43, 50; 36/5; 38/29; 39/1, 63, 71; 40/2, 4, 35, 56, 63, 69; 41/3, 15, 28, 40, 44; 42/35, 51; 45/2, 6, 8, 11, 25, 31, 35; 46/2, 7; 53/4; 54/25; 62/2, 5; 65/11; 68/15; 74/16; 83/13; 90/19
- åger (*riba*) 2/275, 276; 3/130; 4/160, 161; 30/39
- Ånd, Den hellige (*Ruh Al-Quds*) 2/87, 253; 5/110; 16/102